

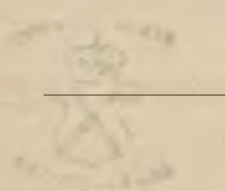
Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów

w

radzie państwa reprezentowanych.

Rok 1881.

W Wiedniu.

Z cesarsko-królewskiej drukarni nadwornej i rządowej.

1881.

Pierwszy skorowidz.

Spis chronologiczny

ustaw i rozporządzeń w Dzienniku ustaw państwa w roku 1881 ogłoszonych.

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1873 10/22 lutego	Umowa kolejowa pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a księstwem rumuńskim, dotycząca się połączenia kolei żelaznych obu Stron pod Suezawą (Iekanami)	42	125
1880 3 czerwca	Traktat handlowy i żeglarski pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Hiszpanią	29	73
19 lipca	Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Belgią, dotyczący się prawa ubóstwa	19	31
3 listopada	Umowa, dotycząca się wymiany pakietów pocztowych nieoznaczonej wartości, zawarta pomiędzy monarchią austriacko-węgierską, Niemcami, Belgią, Bułgarią, Danią, Egiptem, Hiszpanią, Francją, Wielkobrytanią i Irlandią, Indiami brytańskimi, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Holandją, Persją, Portugalią, Rumunią, Serbią, Szwecją i Norwegią, Szwajcaryą i Turcją	88	307
24 "	Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a królestwem holenderskiem, dotyczący się wzajemnego wydawania zbrodniarzów	34	97
27 grudnia	Ustawa o rozciągnięciu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 87), dotyczącej się ulg w opłatach stęplowych i bezpośrednich dla spółek zarobkowych i gospodarczych, na zasadzie ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) utworzonych, na inne spółki zarobkowe i gospodarcze	1	1
29 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się rozciągnięcia sądownictwa w sprawach karnych sądu delegowanego miejsko-powiatowego alsergrundzkiego na okrąg sądu delegowanego miejsko-powiatowego śródmiejskiego w Wiedniu	2	3
31 "	Ustawa, pozwalająca na pobór kontyngensów rekruckich, potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej w roku 1881	3	3
31 "	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej o zestawieniu w porozumieniu z innymi ministerstwami dodatku do obwieszczenia ministerstwa obrony krajowej z dnia 16 lipca 1879, t. j. dalszego wykazu posad dla służ, ukwalifikowanym podoficerom, w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, w kasach oszczędności zastrzeżonych, tudzież posad urzędniczych i wszelkich innych, do uzyskania których zapewnione zostało ukwalifikowanym pierwszeństwo	4	4

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881			
12 stycznia	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem fabrykom cukru burakowego pozwala się na pozostałą jeszcze część kampanii 1880/1 używać liczydła (Diffuseur Zähler) G. Hodeka do kontroli podatkowej	5	5
12 „	Traktat pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a królestwem belgijskiem, dotyczący się wzajemnego wydawania zbrodniarzów	28	59
15 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, dotyczące się przeniesienia komory pomocniczej kr. bawarskiej höllskiej do Bawaryi	6	6
20 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej I klasy w Oberndorf-Laufen do postępowania wywozowego z piwem	7	7
27 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się terminu do uwiadomienia o zamiarze płacenia podatku od gorzałki ugodnie	8	7
4 lutego	Ustawa o wybudowaniu kolei żelaznej w dolinie Bosny z Zenicy do Serajewa	9	7
11 „	Ustawa o władzy sądów konsulowskich w Egipcie	10	9
11 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się niektórych szczegółów kontroli nad podatkiem od piwa	11	9
11 „	Rozporządzenie cesarskie, którem na zasadzie ustawy z dnia 11 lutego 1881 o władzy sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie władzy sądowej austriacko-węgierskich sądów konsulowskich i częściowe przelanie jej na nowe sądy w Egipcie zaprowadzone	14	27
12 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, we względzie wykonania artykułu IV Traktatu z Niemcami, z dnia 25 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 85), dotyczącego się uwierzytelniania dokumentów	13	13
13 „	Ustawa, zatwierdzająca uchwały Sejmu krajowego krainińskiego we względzie poboru dodatków do podatków stałych na pokrycie części wydatków funduszu indemnizacyjnego krainińskiego w roku 1881	12	12
26 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia okręgu sądowego kolbuszowskiego do okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego w Galicyi	15	27
26 „	Ustawa stanowiąca, ile wynosić może różnica w ilości czystego metalu, gdy się bije monety złote ośmio- i czterozłotowe	16	29
26 „	Ustawa, upoważniająca ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy o pomnożenie monety zdawkowej miedzianej	20	34
7 marca	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu, dotyczące się umowy zawartej z Rządem król. saskim względem uwaniania nawzajem ruchomości spadkowych od opłat	17	29
7 „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, dotyczące się jednostajnego urzędzenia i dozoru przyrządów sygnałowych na zasadzie przepisów o unikaniu przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów	21	35
10 „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, handlu i skarbu, zabraniające przywozu świń, wieprzowiny, słoniny i kiełbas ze Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej	18	30
14 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego w Galicyi	22	41
20 „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej	26	45

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881 23 marca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu i handlu, wydane w porozumieniu z kr. węgierskimi ministerstwami skarbu i handlu, podające nowe przepisy we względzie wykazów towarowych na okrętach	35	109
25 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu w Proscienym Kamieniu, Lisijciaku i Sto Roehu przykomorków, z zakresem działania komor pomocniczych II klasy	23	41
27 „	Obwieszczenie ministerstwa sprawiedliwości o przyznaniu prawa zakrąjowości Jego królewskiej Wysokości księciu Dom Miguel di Braganza	27	58
28 „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu, dotyczące się ponownego sprawdzania miar, ciężarków, wag i wszelkich innych przyrządów do mierzenia i ważenia w obrocie publicznym służących, jakoteż beczek, sprawdzaniu i cechowaniu podlegających	30	93
28 „	Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, którem zabrania się przemysłowcom zachowywania w lokalach sprzedaży miar, wag i ciężarków nie odpowiadających istniejącym przepisom o sprawdzaniu miar i wag	31	95
30 „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiący kwietnia i maja 1881	24	41
30 „	Ustawa, zmieniająca terminy wyznaczone do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego	25	42
7 kwietnia	Ustawa o odstąpieniu drogą wymiany gminie kutnohorskiej tak zwanego Dworu Włoskiego w Kutnej Horze	32	95
10 „	Ustawa zmieniająca przepisy Dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych galicyjskich, d) Gminy wiejskie, l. 15	36	121
11 „	Ustawa o upoważnieniu Rządu do wykonania czynności kredytowej w celu pokrycia przewidzieć się dającego niedoboru 1881 roku	33	96
11 „	Ustawa o uwolnieniu od stępli i opłat fundacyj, utworzonych z powodu pięćdziesiątej rocznicy Moich urodzin, tudzież utworzonych i tych, które będą utworzone z powodu bliskich zaślubin Jego cesarskiej Wysokości Następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa, jakoteż kilku fundacyj, utworzonych w Mojem królestwie galicyjsko-lodomeryjskiem i Wielkiem księstwie krakowskiem	37	122
13 „	Ustawa o przyznaniu dodatków pięcioletnich profesorom szkół położniczych rządowych i nadawaniu ich wdowom emerytur właściwych	38	122
13 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o obligacyach renty austryackiej z odsetkami po 5% w monecie papierowej	39	123
15 „	Ustawa o stęplu od kart do grania	43	149
16 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej I klasy w Cittavechia w Dalmaeyi	40	123
16 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komor pomocniczych II klasy w St. Marino i w Puciszczu w Dalmaeyi	41	124
6 maja	Rozporządzenie ministerstw skarbu i obrony krajowej, dotyczące się utrzymywania rachunku taks wojskowych na zasadzie ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70)	44	156
9 „	Dokument koncesyi na koleje miejscowe: z Królogrodu do Wostromierza z odnogą z Sadowy do Smirzyca; z Nimburga do Jiezyna, z odnogami z Krzineca do Królomstecia i z Kopidlna do Libania; z Nezwiestica do Miröschau i z Nusla do Modrzan	48	165

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881 13 maja	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Hruszów do 8mej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879)	52	211
18 "	Ustawa o sposobie nadawania emerytur profesorom wydziału teologicznego w Krakowie	56	217
19 "	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, tyjące się rozłączenia a względnie połączenia służby portowej i zdrowotnej morskiej ze służbą cłową w Lissie i Comisie w Dalmaeyi	53	211
19 "	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o ustanowieniu w Draga di Moschenitze delegacyi cłowej, załatwiającej oraz służbę portową	57	218
23 "	Traktat handlowy pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a państwem niemieckiem	64	220
27 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, tyjące się skal do ryczałtowego oznaczenia podatku od cukru burakowego w kampanii 1881/82, tudzież miary rękojmi na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru na wypadek ich potrzeby i na wynagrodzenie kosztów kontroli	45	157
28 "	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca czerwieca 1881	46	159
28 "	Ustawa o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych	47	161
4 czerwieca	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, zawierające poprawioną instrukcyą dla akuszerok	54	212
4 "	Obwieszczenie ministerstwa handlu, którem podają się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), tudzież do przepisów, tyjących się sprawdzania i cehowania naczyń do mleka z podziałką, jakoteż kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879)	58	218
7 "	Ustawa ustanawiająca sumę ogólną podatku gruntowego	49	171
7 "	Ustawa skarbowa na rok 1881	51	175
7 "	Ustawa o uwolnieniu od stępli, taks i podatku dochodowego, służącym członkom siły zbrojnej w razie uruchomienia	68	263
7 "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z ministerstwem handlu, zabraniające sprzedaży i używania anyżu gwiaździstego „japońskiego“ (owoców skimmni) do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób	50	173
7 "	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z ministerstwem rolnictwa i handlu, tyjące się drukowania przepustek dla bydła i zabraniające wydawania ich nakładem nieurzędowym	73	271
8 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, tyjące się ustanowienia odsetków podatku gruntowego	55	215
11 "	Ustawa o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych	59	219
14 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu, tyjące się zwinięcia c. k. komory pomocniczej II klasy w Podwołoczyskach w Galicyi	60	220
15 "	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową ze Studzienki do Strambergu	69	265
16 "	Ustawa, upoważniająca Rząd do utrzymania w moey obowiązujących obecnie przepisów o obrocie towarów uszlachetnionych ze Związkiem cłowym niemieckim najdłużej aż do dnia 31 grudnia 1881	65	254

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881			
20 czerwca	Ustawa, zmieniająca §. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) o płaćach profesorów w szkołach średnich przez Rząd utrzymywanych . . .	70	269
22 "	Ustawa o wykonaniu najpotrzebniejszego artystycznego przyozdobienia budynku rady państwa i przyzwolenia większej dotacyi na urządzenia do opalania i wentylacyi	71	269
22 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości i skarbu, dotyczące się wykonania ustawy z dnia 11 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 59) o zniesieniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych	61	220
23 "	Ustawa o handlu napojami wysokokowemi pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży	62	223
26 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w Suczawie na Bukowinie	63	227
28 "	Rozporządzenie całego ministerstwa, którem na zasadzie ustawy z dnia 16 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 63) i w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej, obowiązujące obecnie przepisy o obrocie towarów uszlachetnionych ze Związkiem cłowym niemieckim utrzymują się w mocy aż do 31 grudnia 1881 włącznie	66	254
28 "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, którem na zasadzie ustawy z dnia 16 czerwca 1881 i w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej ponawiają się przepisy, dotyczące się obrotu towarów uszlachetnionych z okręgiem cłowym niemieckim aż do dnia 31 grudnia włącznie	67	255
30 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości o przyłączeniu gminy katastralnej Talin do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego piseckiego w Czechach	72	270
30 "	Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych, zaprowadzające obowiązek opatrywania znakami sprawdzenia i cyfrą, wyrażającą pojemność, dzbanków szynkowych, z jakiegokolwiek materiału są zrobione, jakoteż flaszek, w szynkowniach publicznych do wyszynku wina, piwa, moszczu i wina owocowego używanych	75	275
2 lipca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu we względzie wykonania przepisów, dotyczących się podatku zaprowadzonego ustawą z dnia 23 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 62) o handlu napojami wysokokowemi pędzonemi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży	74	271
4 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, upoważniające komorę pomocniczą II klasy w Schanzendorf w Czechach do postępowania wywozowego z piwem, wysyłańem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat	76	276
6 "	Ustawa o pozwoleniu na przyłączenie realności do istniejącego powiernictwa realnego hrabiego Agenora Gołuchowskiego	77	276
9 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o przeistoczeniu komory pomocniczej I klasy suczawsko-ickańskiej w dworcu kolei na komorę główną II klasy	78	277
10 "	Obwieszczenie ministerstw obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie stacyi garnizonowej Suttomore (Spizza) w Dalmaeyi do siódmej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879)	79	277
10 "	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o upoważnieniu c. k. urzędu przyjmującego poczty wozowej na Nowem mieście w Pradze do ekspedycyowania za granicę posyłek pocztowych, ważących nawet więcej niż 2½ kilograma, bez współdziałania wykonawców Władzy cłowej	83	297

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881 14 lipca	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem zmienia się przepis wykonawczy z dnia 10 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 90), do ustawy z dnia 18 czerwca 1880 o opodatkowaniu cukru burakowego i wydaje przepisy co do liezydeł w fabrykach dyfuzyjnych na kampanią 1881/2	80	277
19 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dozwalające używania wysokomicrza Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera w gorzelniach opłacających podatki podług wyrobu i podające do wiadomości opis tegoż z rysunkiem i przepisem używania	81	279
21 „	Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu o zaprowadzeniu i działalności urzędu depozytowego sądowego w Sądzie krajowym w Građeu	84	297
21 „	Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższej Izby obrachunkowej, tyczące się wydania instrukcyi dla urzędu depozytowego sądowego w Građeu	85	298
26 „	Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa o przeniesieniu siedziby dyrekcyi lasów i dóbr rządowych w Galicyi z Bolechowa do Lwowa	89	319
30 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową z Czaślawy do Moczowic	102	331
1 sierpnia	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o przeistoczeniu delegacyi portowej i zdrowotnej morskiej w Umago na agencya portową i zdrowotną morską, złączoną z tamtejszą komorą	94	321
1 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową z Vöcklabruck do Kammer	104	336
2 „	Patent cesarski, tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austriackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, krańskiego, bukowinśkiego, morawskiego, szląskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego, istryjskiego, goryckiego i gradyjskiego, tudzież sejmii miasta Tryestu i jego okręgu	82	295
2 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową z Königshain do Zaclerza	105	340
4 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową z Kromeryża do Zborowic	106	343
7 „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, wydane w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny i innymi władzami naczelnymi, tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej	86	299
7 „	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej we względzie tych wypłat, na ustawie o taksie wojskowej opartych, ktore ciężą po części na funduszu taksy wojskowej, po części na etacie c. k. ministerstwa obrony krajowej	87	303
8 „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu o dodatkowem zaliczeniu gminy Plez do właściwej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879)	90	319
21 „	Obwieszczenie ministerstwa handlu o zmianie Najwyższego dokumentu koncesyjnego na kolej żelazną parową z Czaślawy do Zawratecu z odnogami	103	334
21 „	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, tudzież Ministra skarbu, tyczące się wykonania ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 51) o dodatkach do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1881—1890	112	361
21 „	Dokument koncesyi na koleje miejscowe z Chotzeno do Litomyśla, z Přeloue do Hermanowego Mestca z odnogami, z Pořičan do Sadska, z Kralup do Velvar i z Lovosic do Libochowic z koleją dowozową z Lovosic do Łaby	107	346

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881 22 sierpnia	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu o zaprowadzeniu komory pomocniczej w Wodycy i zwinieciu komory pomocniczej w Premudzie w Dalmacji	91	319
22 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową z Ołomuńca do Czellechowic i z Węgierskiego Hradyszeza do Węgierskiego Brodu z odnogami	108	350
23 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gminy Barycz do okręgu Sądu powiatowego brzozowskiego w Galicyi	95	321
23 „	Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, o zaprowadzeniu deputacyi portowej i zdrowotnej morskiej w Hwarze	96	321
23 „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu o dodatkowym zaliczeniu gminy Bursztyn w Galicyi do piątej klasy taryfy czynszów	109	355
25 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się krotnej podatku, stanowiącej równoważnik wartości nieruchomości, podatkowi gruntowemu podlegającej, ofiarowanej na zastaw za kredytowany podatek od gorzałki	92	320
20 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, dotyczące się upoważnienia komory pomocniczej II klasy w Małej Upawie w Czechach do postępowania wywozowego z piwem wysyłanem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat	97	322
29 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się wykonania Art. IV Traktatu, zawartego dnia 25 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 85) z Państwem niemieckiem a dotyczące się legalizacyi dokumentów	93	320
2 września	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zaprowadzeniu komory pomocniczej I klasy w Borzniewie w Szląsku	98	322
11 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Odporyszowa, Sieradzy i Finku do okręgu Sądu powiatowego dąbrowskiego a gminy Komar do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego tarnowskiego	99	322
15 „	Rozporządzenie Ministra handlu, zmieniające niektóre przepisy Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75), mianowicie zaś nowej osnowy §fu 48go tegoż Porządku oraz Dodatku D, rozporządzeniem z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 78) ogłoszonej	100	323
15 „	Rozporządzenie Ministra handlu, zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79), dotyczące się przewozu towarów wybuchających kolejami żelaznymi	101	328
26 „	Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu, zabraniające przywozu z Włoch winogron, wyłoczyn, kompostów, ziemi nawozowej, tudzież szpalerów i żerdzi już używanych	110	355
26 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym żydaczowskim w Galicyi	113	360
28 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem podają się do wiadomości przepisy o wypuszczeniu w obieg 5ciao-złotowych biletów państwa w. a. nowej modły	111	357
29 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, stanowiące, w jaki sposób postępować należy we względzie opodatkowania z tak zwanemi przyrządami próbnemi do melasu w gorzelniach opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru	114	371
30 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową ze Złonce do Hospocina	115	371

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881 1 października.	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia od dnia 1 listopada 1881 w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Rovereto ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	116	375
2 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się zaprowadzenia od dnia 1 listopada 1881 w więzieniu celkowym Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Cieszynie ustawy z dnia 1 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych	117	375
7 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem zmienia się §. 3 Przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 do ustawy o opodatkowaniu gorzałki i pozwala zwracać podatek od wysokoku użytego do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu	118	376
13 "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, podające kontroli cłowej niektóre towary w okręgu pogranicznym istryjskim	120	383
13 "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się zniesienia tymczasowej linii cłowej istryjskiej	121	384
14 "	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o upoważnieniu komory głównej w Halbstadzie do postępowania wywozowego z cukrem	129	419
16 "	Rozporządzenie ministerstwa handlu, którem zmienia się §. 26 przepisów dla wiedeńskiego kanału Dunaju, zawartych w tymczasowym Porządku żeglugi i nadzoru rzecznej na górno- i dolno-austryackiej części Dunaju (rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 31 sierpnia 1874, Część II, B III. -- Dz. u. p. Nr. 122)	122	385
17 "	Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej, ustanawiające wagę najmniejszą słomy na pościel, tudzież surogatów słomy na pościel i na podściółkę, które ponoszący kwaterunek dostarczać ma do kwaterunku chwilowego	123	385
20 "	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, podające do wiadomości prawidła wypuszczenia w obieg nowych biletów bankowych po 100 zł. w. a.	119	379
20 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Popowie i Pleszowie do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego w Galicyi	125	387
27 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Olpin, Szerzyn, Żurowy i Swoszowy do okręgu Sądu powiatowego jasielskiego w Galicyi	124	386
27 "	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu, we względzie wykonania ustawy z dnia 15 kwietnia 1881 o stęplu od kart do grania	127	389
2 listopada	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, którem ogłasza się opis węgierskiego znaczka do pieczętowania kart do grania	128	417
2 "	Dokument koncesyi na kolej żelazną parową z Potczeradu do Wrskman	133	421
7 "	Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, dotyczące się dalszego trwania tymczasowej konwenyji handlowej z Francją z dnia 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 25)	126	387
7 "	Dokument koncesyi na kolej miejscową z Brandysu nad Łabą na Czelałowice do Mochowa	134	426
9 "	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, dotyczące się przyłączenia gmin Długiej Lhoty i Bejkowie do obwodu Sądu powiatowego kunsztadzkiego w Morawii	130	419
13 "	Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, skracające uczniom uniwersytetów termin zgłaszania się po potwierdzenie frekwencyi ustanowiony w §. 56 powszechnej ustawy naukowej z dnia 1 października 1880 (Dz. u. p. Nr. 370)	131	419

Data ustawy, patentu lub rozporządzenia	T r e ś ć	Nu- mer	Strona
1881			
14 listopada	Rozporządzenie ministerstwa handlu, tycezące się połączenia Dyrekeyi pocztowej dla Wiednia i okolicy, Dyrekeyi pocztowej dla Austrii poniżej Anizy (z wyłączeniem okręgu poczty niemieckiej wiedeńskiej) i Dyrekeyi telegrafów dla Austrii poniżej Anizy	132	420
22 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tycezące się przyłączenia gminy Detmarowice-Kąkolna do okręgu Sądu powiatowego fryszlackiego w Szląsku	135	430
22 „	Dokument koncesyi na kolej żelazną miejscową z Jarosławia do Sokala	145	467
3 grudnia	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tycezące się przyłączenia gminy Oleśnicy do okręgu Sądu powiatowego niemiecko-brodzkiego w Czechach	136	430
3 „	Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości, tycezące się przyłączenia gmin Kbinie, Tynisztyje i Tuchorzyny do okręgu Sądu powiatowego uścieckiego w Czechach	137	431
7 „	Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, tycezące się cennika lekarstw na rok 1882	142	465
12 „	Ustawa o wyznaczeniu dotacyi w sumie 50.000 zł. na uśmierzenie niedoli osób poszkodowanych skutkiem pożaru teatru wiedeńskiego Ringtheater	138	431
16 „	Rozporządzenie ministerstwa skarbu, stanowiące, która karta w włoskich kartach do grania ma być stęplowana	139	433
17 „	Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu, tycezące się wykonania §fu 7go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37)	143	465
18 „	Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu, którem podaje się do wiadomości taryfę czynszów, ustanowioną na czas aż do końca 1885 roku na zasadzie §fu 30go ustawy kwaterunkowej z dnia 11 czerwea 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu teyże taryfy	140	433
23 „	Ustawa o objęciu ruchu a według okoliczności odkupieniu przez Rząd kolei Cesarzowej Elżbiety	141	445
23 „	Obwieszczenie ministerstwa skarbu o zwinięciu e. k. komor pomocniczych II klasy w Cle i Zbarzżu w Galicyi	146	472
24 „	Ustawa o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1 stycznia do końca marca 1882	144	466
24 „	Ustawa o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej w sumie 750.000 złotych na odkupienie lenności Vrana i na wynagrodzenie posiadacza tej lenności	147	472
24 „	Ustawa o obrocie towarów uszlachetnionych w stosunkach z okręgiem cłowym niemieckim	148	473
25 „	Ustawa o zniesieniu opłaty rotmańskiej w porcie tryestyńskim	149	473
28 „	Ustawa o budowie kolei transwersalnej galicyjskiej	150	474
30 „	Rozporządzenie całego ministerstwa, którem na zasadzie ustawy z dnia 24 grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 148) i w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej urzadzają się obrót towarów uszlachetnionych w stosunkach z okręgiem cłowym niemieckim	151	477

Drugi Skorowidz.

Spis abecadłowy

ustaw i rozporządzeń od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1881 w Dzienniku ustaw państwa (Rocznik XXXIII, część I do LV) ogłoszonych *).

- Agencya** portowa w Umago; zaprowadzenie jej na miejsce delegacyi portowej i złączenie z komorą. 94, **321**.
- Akuszerki**; poprawiona instrukcyja dla nich. 54, **212**.
- Alsergrund**, sąd delegowany miejsko-powiatowy; rozciągnięcie sądownictwa jego w sprawach karnych na okrąg sądu średniemiejskiego w Wiedniu. 2, **3**.
- Anyż** gwiaździsty japoński; zakaz sprzedaży i używania. 50, **123**.
- Apteki**; rozporządzenie, dotyczące się cennika lekarstw na 1882 rok. 142, **465**.
- Badyan**, ob. Anyż.
- Bankowe** bilety po 100 zł. nowe; wypuszczenie ich w obieg. 119, **379**.
- Barycz**; przyłączenie do okręgu sądu powiatowego brzozowskiego. 95, **321**.
- Bejkowice**, ob. Sąd powiatowy.
- Belgia**; Traktat, dotyczący się prawa ubóstwa. 19, **31**.
— — — wzajemnego wydawania zbrodniarzów. 28, **59**.
- Bilety** bankowe po 100 zł., ob. Bankowe bilety.
— państwa ścio-złotowe nowe, wypuszczenie w obieg. 111, **357**.
- Bolechów**; przeniesienie dyrekcyi lasów i dóbr rządowych do Lwowa. 89, **319**.
- Borzniów**; zaprowadzenie komory pomocniczej. 98, **322**.
- Bośnia**; ustawa o budowie kolei żelaznej z Zenicy do Serajewa. 9, **7**.
- Braganza** di książe; przyznanie mu prawa zakrąjowości. 27, **58**.
- Brandys** nad Łabą, }
Brod węgierski, } ob. Koleje żelazne.
- Brzozów**, ob. Barycz.
- Bukowina**; ustanowienie sądu obwodowego w Suczawie. 63, **227**.
- Bydło**; rozporządzenie, dotyczące się przepustek dla niego. 73, **271**.
— rozporządzenie, dotyczące się wykonania §fu 7go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37). 113 **465**.
- Cennik** lekarstw na rok 1882; rozporządzenie. 142 **465**.
- Chloroform**; zwrot podatku od wysokości do wyrobu tegoż. 118, **376**.
- Chodnowice**; przyłączenie do sądu powiatowego miejsko-delegowanego przemyskiego. 22, **41**.
- Chotzen**; koncesya na kolej stąd do Litomyśla. 107 **346**.
- Chraplice**, ob. Chodnowice.
- Cieszyn**, sąd obwodowy; wykonywanie kar uwięzienia w aresztach odosobnionych. 117, **375**.
- Cittavecchia**; rozszerzenie upoważnień tamtejszej komory. 40, **123**.
- Cło**, ob. Galicya.
- Cłowa** służba w Lissie i Comisie; rozłączenie a względnie połączenie ze służbą portową. 53, **211**.

*) Z dwóch cyfr przy każdym wyrazie podanych, pierwsza oznacza liczbę ustawy, druga zaś, grubszymi czcionkami wydrukowana, stronicę Dziennika ustaw państwa, na której tę ustawę umieszczono.

Cłowa delegacya; zaprowadzenie jej w Draga di Mosenizze. 57, **218**.

— liniaistryjska, jej zniesienie. 121, **384**.

Comissa, ob. Cłowa służba.

Cukier; skale do podatku na rok 1881/82 i rękojmi dopłat. 45, **157**.

— zmiana przepisu o opodatkowaniu. 80, **277**.

— upoważnienie komory w Halbstadzie do postępowania wywozowego z nim. 129, **410**.

Cukrownie; pozwolenie używania liczydła Hodeka. 5, **5**.

Czasława; koncesya na kolej do Moczowie. 102, **331**.

— zmiana koncesyi na kolej do Zawratecu. 103, **334**.

Czellakowice, }
Czellechowice,} ob. Koleje żelazne.

Czynności kredytowe; ustawa przeciw nierzetelnemu postępowaniu w tychże. 47, **161**.

Czynsze za lokale dla wojska; zaliczenie do odpowiednich klas taryfy

gminy Hruszowa. 52, **211**.

„ Sultomire. 79, **277**.

„ Plez. 90, **310**.

„ Bursztyna. 109, **355**.

— — — — obwieszczenie o ustanowieniu taryfy na czas aż do końca 1883 roku, tudzież o rozmieszczeniu gmin między 10 klas teje taryfy. 140, **433**.

Dalmacya, ob. Cłowa służba i Czynsze.

— zaprowadzenie komory w Wodycy i zwiniecie komory w Premudzie. 91, **319**.

Dąbrowa, sąd powiatowy; przyłączenie gmin Odporyszowa, Sieradzy i Finka do jego okręgu. 99, **322**.

Depozytowy urząd w sądzie krajowym w Gradeu; zaprowadzenie. 84, **297**; instrukcyja dla niego. 85, **298**.

Deputacya portowa i zdrowotna w Ilwarze; zaprowadzenie teje. 96, **321**.

Delegacya, ob. Cłowa służba i Agencya.

Ditmarowice-Kakolna, ob. Sąd powiatowy.

Dodatki pięcioletnie; przyznanie ich profesorom szkół położniczych i nadawanie wdowom emerytur. 38, **122**.

— do funduszu religijnego na 10lecie 1881—1890; wykonanie ustawy o tychże z 7 maja 1874. 112, **361**.

Dodatkowe przepisy do Porządku miar i wag. 58, **218**.

Dokumenty; Traktat z Niemcami, tyczący się uwierzytelniania tychże. 13, **13**.

Draga di Mosenizza, ob. Cłowa służba.

Drobna sprzedaż napojów wysokokowych pędzonych; ustawa o niej, o handlu i wyszynku. 62, **223**; rozporządzenie wykonawcze. 74, **271**.

Dyrekeya lasów i dóbr rządowych, ob. Bolechów.

— pocztowa dla Wiednia i okolicy; połączenie jej z Dyrekeyą pocztową i Dyrekeyą telegrafów dla Dolnej Austrii. 132, **420**.

Dzbanki szynkowe; opatrywanie ich, jakoteż flaszek znakiem sprawdzenia. 75, **275**.

Egipt; ustawa o władzy sądów konsulowskich. 10, **9**; wykonanie teje. 14, **27**.

Ekspedycyowanie posyłek pocztowych na Nowem Mieście w Pradze bez współdziałania wykonawców Władzy cłowej. 83, **297**.

Emerytura dla wdów po profesorach położnictwa, ob. Dodatki.

— dla profesorów wydziału teologicznego w Krakowie; ustawa o jej nadawaniu. 56, **217**.

Eter siarczany; zwrot podatku od wysokoku do wyrobu tegoż. 118, **376**.

Fink, ob. Dąbrowa.

Flaszki szynkowe, ob. Dzbanki.

Francya; przedłużenie konwencyi handlowej. 126, **388**.

Frekwentacya; skrócenie uczniom uniwersytetów terminu zgłaszania się po jej potwierdzenie. 131, **419**.

Frysztat w Szląsku, ob. Sąd powiatowy.

Fundacye z powodu jubileuszu Najjaśniejszych Państwa i z powodu zasług in Arcyksięcia Rudolfa utworzone; uwolnienie od stępli i opłat. 37, **122**.

Fundusz religijny, ob. Dodatki.

— indemnizacyjny, ob. Kraina.

Galicya; przyłączenie okręgu sądowego kolbuszowskiego do okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego. 15, **27**.

— przyłączenie gmin Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego. 22, **41**.

— ustawa, zmieniająca przepisy Dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa, tyczące się okręgów wyborczych galicyjskich d) Gminy wiejskie l. 15. 36, **121**.

— dodatkowe zaliczenie gminy Hruszów do 8 klasy taryfy czynszów. 52, **211**.

— zwiniecie komory w Podwoleczyskach. 60, **220**.

— ustawa o pozwoleniu na przyłączenie realności do powiernictwa hr. Agenora Gołuchowskiego. 77, **276**.

— przeniesienie dyrekeyi lasów i dóbr rządowych z Bolechowa do Lwowa. 89, **319**.

— przyłączenie gminy Barycz do sądu powiatowego brzozowskiego. 95, **321**.

— przyłączenie gmin Odporyszów, Sieradza i Fink do okręgu sądu powiatowego dąbrowskiego a gminy Konary do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego tarnowskiego. 99, **322**.

— dodatkowe zaliczenie gminy Bursztyn do piątej klasy taryfy czynszów. 109, **355**.

— otwarcie sądu powiatowego żydaczowskiego. 113, **369**.

— przyłączenie gmin Olpin, Szerzyn, Żurowy i Swoszowy do sądu powiatowego jasielskiego. 124, **386**.

— przyłączenie gmin Popowie i Pleszowie do sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego. 125, **387**.

Galicya; udzielenie koncesyi na kolej żelazną z Jarosławia do Sokala. 145, **467**.

- zwinięcie komor w Cle i Zbarażu. 146, **472**.
- ustawa o wybudowaniu kolei transwersalnej. 150, **474**.
- uwolnienie fundacyj utworzonych z powodu podróży Cesarza od stępli i opłat. 37, **122**.

Goluchowskigo Agenora hr. powiernictwo, ob. Galicya.

Gorzelnie; ustanowienie równoważnika wartości nieruchomości ofiarowanej na zastaw za kredytowany podatek. 92, **320**.

- termin do uwiadomiania o zamiarze płacenia podatku ugodnie. 8, **7**.
- pozwolenie używania wysokomierza Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera i opis tegoż. 81, **279**.
- postępowanie we względzie opodatkowania z przyrządami próbnymi do melasu. 114, **371**.

Gradec, ob. Depozytowy urząd.

Gruntowy podatek; ustawa zmieniająca terminy wyznaczone do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego. 25, **42**.

- — ustawa o sumie ogólnej tegoż. 49, **151**.
- — ustanowienie odsetków tegoż. 55, **215**.

Halbstadt, ob. Komora.

Handel napojami wysokowemi pędzonemi, ob. Drobną sprzedaż.

Handlowa konweneya, ob. Francya.

Handlowy i żeglarski traktat z Hiszpanią. 29, **73**.

Hiszpania, ob. Handlowy traktat.

Hodeka lizydło, ob. Cukrownie.

Höll; przeniesienie komory. 6, **6**.

Holandya; traktat tyczący się wydawania zbrodniarców. 34, **97**.

Hospocin; koncesya na kolej do Złonce. 115, **371**.

Hruszów, ob. Galicya.

Hwar, ob. Deputacya.

Ickany; umowa z Rumunią, tycząca się połączenia kolei żelaznych pod Suczawą (Ickanami). 42, **125**.

Indemnizacyjny fundusz krajński; ustawa o pokryciu jego wydatków. 12, **12**.

Instrukcyja dla akuszerki, ob. Akuszerki.

- dla urzędu depozytowego w Gradcu, ob. Depozytowy urząd.

Istria; poddanie kontroli niektórych towarów w okręgu istrijskim. 120, **383**.

- zniesienie linii cłowej. 121, **384**.

Jarosław, }
Jasło, } ob. Galicya.

Jeanrenauda wysokomierz, ob. Gorzelnie.

Kammer; koncesya na kolej do Vöcklabruck. 101, **336**.

Kanał wiedeński Donaju; zmiana przepisów Porządku żeglugi i nadzoru rzecznoego. 122, **385**.

Karty do grania; ustawa o stęplu od nich. 43, **149**; rozporządzenie wykonawcze. 127, **389**; opis węgierskiego znaczka do pieczętowania kart. 128, **417**.

- — — włoskie; postanowienie orzekające, która kara ma być stęplowana. 139, **433**.

Kary uwięzienia; wykonywanie ich w aresztach odosobnionych w Rovereto. 116, **375**; w Cieszynie. 117, **375**.

Kasy oszczędności; wykaz posad zastrzeżonych dla podoficerów. 4, **4**.

Kniniec, ob. Sąd powiatowy.

Königshain; koncesya na kolej do Zaclerza. 105, **340**.

Kolbuszowa, ob. Galicya.

Koleje żelazne; ustawa o budowie kolei z Zenicy do Serajewa. 9, **7**.

- — koncesya na budowę kolei z Królegradu do Wostromierza. 48, **165**.
- — umowa z Rumunią, tycząca się połączenia kolei w Suczawie pod Ickanami. 42, **125**.
- — zmiana Porządku ruchu. 100, **323**.
- — zmiana przepisów, tyczących się przewozu towarów wybuchających. 101, **328**.
- — zmiana koncesyi na kolej z Czaśławy do Zawratcu. 103, **334**.

- — koncesye na budowę kolei:
  - z Studzienki do Stranbergu. 69, **265**.
  - z Czaśławy do Moczowie. 102, **331**.
  - z Vöcklabruck do Kammer. 104, **336**.
  - z Königshain do Zaclerza. 105, **340**.
  - z Kromeryża do Zborowie. 106, **343**.
  - z Chotzenu do Litomyśla. 107, **346**.
  - z Ołomuńca do Czellechowie i z Węgierskiego Hradyszcza do Węgierskiego Brodu. 108, **350**.
  - z Złonce do Hospocina. 115, **371**.
  - z Poceradu do Wrskman. 133, **421**.
  - z Brandysu nad Łabą na Czelakowice do Moehowa. 134, **426**.
  - z Jarosławia do Sokala. 145, **467**.
- — ustawa o objęciu ruchu i odkupieniu kolei Cesarzowej Elżbiety. 141, **445**.

- — o wybudowaniu kolei transwersalnej w Galicyi. 150, **474**.

Komora bawarsko-höllska; przeniesienie do Bawaryi. 6, **6**.

- w Oberndorf-Laufen; upoważnienie do postępowania wywozowego z piwem. 7, **7**.
- w Prosieenym Kamieniu, Lisijciaku i Sto Roebu; ich zaprowadzenie. 23, **41**.
- w Cittavechia; zaprowadzenie. 40, **123**.
- w St. Martino i w Pueiszczu; rozszerzenie ich upoważnień. 41, **124**.
- w Podwołoczyskach; zwinięcie. 60, **220**.
- w Schanzendorf; upoważnienie do postępowania wywozowego z piwem. 76, **276**.
- suczawsko-ickańska pomoenieza, przeistoczenie na główną. 78, **277**.

- Komora** w Wodycy i w Premudzie; zaprowadzenie pierwszej i zwinicie drugiej. 91, **319**.
- w Małej Upawie; upoważnienie do postępowania wywozowego z piwem. 97, **322**.
  - w Borzniowie; zaprowadzenie. 98, **322**.
  - w Halbstadzie; upoważnienie do postępowania wywozowego z cukrem. 129, **419**.
  - w Cle i Zbarażu; zwinicie. 146, **472**.
- Konary**, ob. Galicya.
- Kontrola** nad podatkiem od piwa; rozporządzenie, tyczące się niektórych szczegółów t.j. 11, **9**.
- cłowa; poddasie onejże niektórych towarów w okręgu pogranicznym istryjskim. 120, **383**.
- Konwencya** handlowa z Francją, ob. Francya.
- Kouwersya** wierzytelności hipotecznych; ustawa o zniżeniu taks. 59, **219**; rozporządzenie wykonawcze. 61, **220**.
- Kraina**, ob. Indemnizacyjny fundusz.
- Kraków**; nadawanie emerytur profesorom tamtejszego wydziału teologicznego. 56, **217**.
- Kredytowanie** podatku od gorzałki, ob. Gorzelnie.
- Królograd**, }
Kromeryż, } ob. Kolej żelazna.
- Kunstadt**, ob. Sąd powiatowy.
- Kutna Hora**; ustawa o odstąpieniu tamtejszej gminie tak zwanego Dworu włoskiego. 32, **95**.
- Kwaternek**; waga najmniejsza słomy i surogatów słomy, które dostarczać ma ponoszący kwaternek. 123, **385**.
- Legalizacya** dokumentów; wykonanie artykułu IV Traktatu z Niemcami, tyczącego się onejże. 93, **320**.
- Lekarstwa**; rozporządzenie, tyczące się ich cennika na rok 1882. 142, **465**.
- Lhota**, ob. Sąd powiatowy.
- Lichwa**, ob. Czynności kredytowe.
- Liczydło** Hodeka, ob. Cukrownie.
- Linia** cłowa istryjska; zniesienie t.j. 121, **384**.
- Lisa**, ob. Cłowa służba.
- Lisijejak**, ob. Komora.
- Litomysł**, ob. Kolej żelazna.
- Lwów**; przeniesienie tutaj dyrekcji lasów i dóbr rządowych z Bolechowa. 89, **319**.
- Martino St.**, ob. Komora.
- Marynarka** handlowa; nowe przepisy we względzie wykazów towarowych na okrętach. 35, **109**.
- Miary i wagi**; przepis tyczący się ponownego sprawdzania tychże. 30, **93**.
- — zakaz przechowywania takich, które nie odpowiadają przepisom. 31, **95**.
  - — przepisy dodatkowe, tyczące się sprawdzania. 53, **218**.
- Mochów**, }
Moczowice, } ob. Koleje żelazne.
- Moneta** zdawkowa miedziana; ustawa tycząca się jej pomaożenia. 20, **34**.
- Monety** złote; ustawa tycząca się ich wybijania. 16, **29**.
- Morze**; rozporządzenie we względzie przyrządów sygnałowych. 21, **35**.
- Napoje** wysokokowe pędzone; ustawa o handlu, wyszynku i drobnej sprzedaży. 62, **223**; rozporządzenie wykonawcze. 74, **271**.
- Niedobór**; ustawa o czynności kredytowej w celu pokrycia go w roku 1881. 33, **96**.
- Niemcy**; uwierytelnianie dokumentów. 13, **13**.
- Traktat handlowy z niemi. 64, **229**.
  - ustawy, tyczące się obrotu towarów uszlachetnionych. 63, **254** i 148, **473**; rozporządzenie wykonawcze. 66, **254**; 67, **255** i 151, **477**.
- Oberndorf-Laufen**, ob. Komora.
- Obligacye** renty austriackiej z odsetkami po 5%; obwieszczenie o nich. 39, **122**.
- Obrót** towarów uszlachetnionych z Niemcami, ob. Niemcy.
- Odporyszów**, ob. Galicya.
- Odsetki** podatku gruntowego, ob. Podatek gruntowy.
- Okrety**; sygnały przeciw zetknięciu się ich na morzu. 21, **35**.
- ob. Marynarka handlowa.
- Oleśnica**, ob. Sąd powiatowy.
- Olpiny**, ob. Galicya.
- Ołomuniec**, ob. Koleje żelazne.
- Opłaty**; ustawa o uwolnieniu od nich spółek zarobkowych i gospodarczych. 1, **1**.
- od ruchomości spadkowych; umowa z Saksonią, tycząca się wzajemnego uwalniania od nich. 17, **29**.
- Pakiety**; umowa z rozmaitemi mocarstwami, tycząca się wymiany pakietów pocztowych. 88, **307**.
- Patent cesarski**, tyczący się zwołania sejmów krajowych. 82, **295**.
- Pisek**, Sąd delegowany miejsko-powiatowy, przyłączenie gminy Talin do jego okręgu. 72, **270**.
- Piwo**; rozporządzenie, tyczące się kontroli nad podatkiem od niego. 11, **9**.
- upoważnienie do postępowania wywozowego z niem komory w Sehanendorfie. 76, **276**; komory w Małej Upawie. 97, **322**.
- Pleszowice**, ob. Galicya.
- Pleż**, ob. Czynyse.
- Place** profesorów szkół średnich przez Rząd utrzymywanych; zmiana ustawy o tychże. 70, **269**.

Pobór kontyngensów rekruckich; ustawa na rok 1881. 3, 3.

Poczerad, ob. Koleje żelazne.

Poczta na Nowem Mieście w Pradze, ob. Ekspedycyowanie.

Pocztowa dyrekcya dla Wiednia, ob. Dyrekcya.

Pocztowe pakiety, ob. Pakiety.

Podatki, ob. Gorzelnie i piwo.

— ustawa o ich pobieraniu, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w kwietniu i maju 1881. 24, 41; w czerwcu 1881. 46, 159; w czasie od 1 stycznia do końca marca 1882. 144, 466.

— ob. Cukrownie.

— ob. Chloroform i Eter siarczany.

Podatek gruntowy, ob. Gruntowy podatek.

Podoficerowie; wykaz posad dla nich w kasach oszczędności zastrzeżonych. 4, 4.

Podwołoczyska, ob. Galicya.

Pokrycie niedoboru w roku 1881, ob. Niedobór.

Położniczych szkół profesorowie, ob. Dodatki.

Popowice, ob. Galicya.

Portowa służba. Cłowa służba.

Porządek ruchu kolei żelaznych; zmiana tegoż. 100 323.

Posady zastrzeżone dla podoficerów, ob. Podoficerowie.

Posyłki pocztowe; ich ekspedycyowanie na Nowem Mieście w Pradze. 83, 297.

Powiernictwo hr. Gołuchowskich, ob. Gołuchowski.

Praga, ob. Posyłki pocztowe.

Prawo ubóstwa; Traktat z Belgią. 19, 31.

Premuda, ob. Komory.

Profesorowie szkół położniczych; ustawa o przyznaniu im dodatków 5letnich a ich wdowom emerytur. 38, 122.

— — średnich rządowych; zmiana ustawy o ich płacach. 70, 269.

Prosiceny Kamień, ob. Komora.

Próbné przyrzady do melasu, ob. Gorzelnie.

Przeistoczenie komory pomocniczej suczawsko-ickańskiej na główną. 78, 277.

— delegacji portowej w Umago na agencya portową. 94, 321.

Przemysł, ob. Galicya.

Przeniesienie komory hawarsko-höllskiej do Bawaryi. 6, 6.

— dyrekcji dóbr i lasów rządowych z Bolechowa do Lwowa. 89, 319.

Przepustki dla bydła, ob. Bydło.

Przyłączenie okręgu sądowego kolbuszowskiego do okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego. 15, 27.

— gmin Chodnowie, Tyszkowie i Chraplic do okręgu sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego. 22, 41.

— gminy Talin do sądu powiat. piseckiego. 72, 270.

Przyrzady próbné do melasu, ob. Gorzelnie.

Przywóz świń, wieprzowiny itd. ze Stanów Zjednoczonych zabroniony. 18, 30.

— winogron, wytłoczyn, kompostów, ziemi nawozowej, tudzież żerdzi z Włoch, zabroniony. 110, 355.

Puciszcze, ob. Komora.

Rada państwa; ustawa o dotacyi na przyozdobienie jej budynku, na urzędzenia do opalania go i wentylacyi. 71, 269.

Reklamacyjne postępowanie w celu uregulowania podatku gruntowego; ustawa. 25, 42.

Rekrucki kontyngens, ob. Pobór.

Renta papierowa na pokrycie niedoboru w roku 1871, ob. Niedobór.

— — obwieszczenie o jej wypuszczeniu w obieg. 39, 122.

Rękojmic na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru, ob. Cukier.

Ringtheater w Wiedniu; dotacya z powodu pożaru tego teatru. 138, 431.

Roch St., ob. Komory.

Rovereto, ob. Więzienie.

Rumunia; umowa kolejowa. 42, 125.

Rzeszów, ob. Galicya.

Saksonia; umowa względem uwalniania nawzajem ruchomości spadkowych od opłat. 17, 29.

Sąd delegowany miejsko-powiatowy; na Alsergrundzie w Wiedniu; rozciągnięcie jego władzy na okrąg śródmiejski. 2, 3.

— — przemyski; przyłączenie gmin Chodnowie, Tyszkowie i Chraplic do jego okręgu. 22, 41; gmin Popowie i Pleszowic. 125, 387.

— — pisecki; przyłączenie gminy Talina do jego okręgu. 72, 270.

— — tarnowski; przyłączenie gminy Konar. 99, 322.

— krajowy gradecki; zaprowadzenie urzędu depozytowego. 84, 297 i 85, 298.

— obwodowy rzeszowski; przyłączenie sądu kolbuszowskiego do jego okręgu. 15, 27.

— — w Suczawie na Bukowinie zaprowadzony. 63, 227.

— — w Rovereto; wykonywanie kar uwięzienia w aresztach odosobnionych. 116, 375.

— — w Cieszynie; — — — — — 117, 375.

— powiatowy brzozowski; przyłączenie gminy Barycz. 95, 321.

— — dąbrowski; przyłączenie gmin Odporyszowa, Sieradzy i Finka. 99, 332.

— — żydaczowski; otwarcie urzędowania. 113, 369.

— — jasielski; przyłączenie gmin Olpin, Szerzyn, Żurowy i Swoszowy do jego okręgu. 124, 380.

- Sąd** obwodowy kunsztadzki; przyłączenie gmin Lhoty długi i Bejkowie do jego okręgu. 130, **419**.
- — frysztacki w Szląsku; przyłączenie gminy Detmarowice-Kąkolna do jego okręgu. 135, **430**.
- — niemiecko-brodzki; przyłączenie gminy Oleśnicy do jego okręgu. 136, **430**.
- — uściecki w Czechach; przyłączenie gmin Kniniec, Tynistje i Tuchorzyny do jego okręgu. 137, **431**.
- Sądy** konsulowskie w Egipcie; ustawa o ich władzy. 10, **9**; wykonanie tejsze. 14, **23**.
- Schanzendorf**, ob. Piwo.
- Sejmy krajowe**; patent dotyczący się ich zwołania. 82, **295**.
- Serajewo**, ob. Bośnia.
- Sieradza**, ob. Sąd delegowany.
- Siła zbrojna**; uwolnienie jej członków w razie uruchomienia od stępli, taks i podatku dochodowego. 68, **263**.
- Skale** do oznaczenia podatku od cukru. 45, **157**.
- Słoma** na pościel do kwaterunku chwilowego, ob. Kwaternek.
- Sokal**, ob. Koleje żelazne.
- Spadkowe** ruchomości, ob. Umowa.
- Spółki** zarobkowe i gospodarcze, ob. Stępel.
- Sprawdzanie** ponowne miar i wag, ob. Miary i wagi.
- Sprostowania**. **295** i **420**.
- Statki** do żeglugi na kanale wiedeńskim Dunaju. 122, **385**.
- Stępel**; uwolnienie od niego spółek zarobkowych i gospodarczych, utworzonych na zasadzie ustawy z dnia 9 kwietnia 1873. 1, **1**.
- — — — członków siły zbrojnej w razie uruchomienia. 68, **263**.
- — — — od kart do grania; ustawa. 43, **149**; przepis wykonawczy. 127, **399**.
- — — — opis znaczka węgierskiego. 128, **417**.
- — — — w kartach włoskich; postanowienie orzekające, która karta ma być stęplowana. 139, **433**.
- Stramberg**, }
Studzienka, } ob. Koleje żelazne.
- Suczawa**; połączenie kolei żelaznych pod Iekanami. 42, **125**.
- — — — ustanowienie komory. 63, **227**.
- Suma** główna podatku gruntowego; ustawa o niej. 49, **171**.
- Surogaty** słomy, ob. Słoma.
- Suttomore**, ob. Czysze.
- Swoszowa**, ob. Galicya.
- Sygnalowe** przyrządy na morzu; ujednostajnienie ich i dozór nad nimi. 24, **35**.
- Szerzyny**, ob. Galicya.
- Szkoły** średnie; zmiana ustawy o płacach dla profesorów. 70, **269**.
- Szląsk**; zaprowadzenie komory w Borzniowie. 98, **322**.
- Świnie**; zakaz sprowadzania ich ze Stanów Zjednoczonych. 18, **30**.
- Taksa** wojskowa; rozporządzenia wykonawcze do ustawy o niej. 26, **45**; 86, **299** i 87, **303**.
- — — — utrzymywanie rachunku. 44, **156**.
- Talin**, ob. Sąd delegowany.
- Tarnów**, ob. Galicya.
- Taryfa** czynszów za lokale dla wojska; wciągnięcie do niej gmin:
- Hruszowa. 52, **211**.
Suttomore. 79, **277**.
Plezu. 90, **310**.
Bursztyna. 109, **355**.
- — — — ustanowienie tejsze na czas aż do końca 1885 roku i rozmieszczenie gmin między jej 10 klas. 140, **438**.
- Teologiczny** wydział w Krakowie; ustawa o emeryturze dla profesorów. 56, **217**.
- Termin** do uwiadomiania o zamiarze płacenia podatku od gorzałki ugodnie. 8, **7**.
- — — — do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego. 25, **42**.
- — — — zgłaszania się po potwierdzenie frekwencji uniwersyteckiej. 131, **419**.
- Towarowe** wykazy na okrętach, ob. Okręty.
- Towary** do uszlachetnienia wysyłane do Niemiec; ustawa o ich obrocie. 65, **254** i 148, **473**; rozporządzenia wykonawcze. 66, **254**, 67, **255** i 151, **474**.
- — — — w okręgu pogranicznym istryjskim; poddanie ich kontroli. 120, **383**.
- Traktat** z Niemcami, dotyczący się uwierzytelniania dokumentów. 13, **13**; rozporządzenie wykonawcze. 93, **320**.
- — — — z Belgią, dotyczący się prawa ubóstwa. 19, **31**.
- — — — dotyczący się wydawania zbrodniarzów. 28, **59**.
- — — — handlowy i żeglarski z Hiszpanią. 29, **73**.
- — — — z Holandją, dotyczący się wydawania zbrodniarzów. 34, **97**.
- — — — handlowy z Niemcami. 64, **229**.
- Tuchorzyny**, }
Tynisztje, } ob. Sąd powiatowy.
- Tyszkowce**, ob. Galicya.
- Tryest**; zniesienie opłaty rolniańskiej w tamtejszym porcie. 149, **473**.
- Ubóstwa** prawo; traktat z Belgią. 19, **31**.
- Ulgi**; ustawa o nich dla spółek gospodarczych i zarobkowych. 1, **1**.
- Umago**; przeistoczenie delegacji portowej na agencją. 94, **321**.
- Umowa** z Saksonią, dotycząca się uwolnienia ruchomości spadkowych od opłat. 17, **29**.
- — — — z Węgrami, dotycząca się pomnożenia monety zdawkowej; ustawa upoważniająca Rząd do jej zawarcia. 20, **34**.

Umowa z Rumunią, tycząca się połączenia kolei żelaznych. 42, **125**.

— z rozmaitemi mocarstwami, tycząca się wymiany pakietów pocztowych. 88, **309**.

Uniwersytety, ob. Frekwentacya.

Ustawa Mała, ob. Komora.

Uruchemienie siły zbrojnej; uwolnienie jej członków od stępli 68, **263**.

Ustawa o ulgach dla spółek gospodarczych i zarobkowych. 1, **1**.

- o poborze kontyngensu rekrutów. 3, **3**.
- o budowie kolei żelaznej z Złoticy do Serajewa. 9, **7**.
- o władzy sądów konsulowskich w Egipcie. 10, **9**.
- o funduszu indemnizacyjnym krajńskim. 12, **12**.
- o różnicy czystego metalu w monetach złotych. 16, **29**.
- o zawarciu umowy z Węgrami względem pomnożenia monety zdawkowej. 20, **34**.
- o poborze podatków w kwietniu i maju 1881 roku. 24, **41**; w czerwcu 1881 roku. 46, **159**.
- o terminach do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego. 25, **42**.
- o odstąpieniu gminie kutnohorskiej „Dworu włońskiego“. 32, **95**.
- o czynności kredytowej w celu pokrycia niedoboru. 33, **96**.
- o zmianie Porządku wybierania do Rady państwa. 36, **121**.
- o uwolnieniu od opłat stęplowych fundacyj, utworzonych z powodu jubileuszu cesarskiego i zaślubin Następcy tronu. 37, **122**.
- o stęplu od kart do grania. 43, **149**.
- o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych. 47, **161**.
- o sumie ogólnej podatku gruntowego. 49, **171**.
- o emeryturach dla profesorów teologii w Krakowie 56, **217**.
- o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych. 59, **219**.
- o handlu napojami wysokowemi, wyszynku i drobnej sprzedaży. 62, **223**.
- o obrocie towarów uszlachetnionych z Niemcami. 65, **254**.
- o uwolnieniu od stępli członków siły zbrojnej w razie uruchomienia. 68, **263**.
- o płacach profesorów szkół średnich. 70, **269**.
- o przyozdobieniu budynku Rady państwa. 71, **269**.
- o przyłączeniu realności do powiernictwa hr. Gołuchowskiego. 77, **276**.
- o wyznaczeniu dotacyi w sumie 50.000 zł. na rzecz osób poszkodowanych skutkiem pożaru teatru wiedeńskiego Ringtheater. 138, **431**.
- o objęciu ruchu i odkupieniu kolei cesarskiej Elżbiety. 141, **445**.
- o dalszem pobieraniu podatków w czasie od dnia 1 stycznia do końca marca 1882 roku. 144, **466**.
- o odkupieniu lenności Vrana: 147, **472**.

Ustawa o obrocie towarów uszlachetnionych w stosunkach z Niemcami. 148, **473**; przepis wykonawczy. 151, **477**.

— o zniesieniu opłaty rotmańskiej w porcie tryestyńskim. 149, **473**.

— o wybudowaniu kolei transwersalnej w Galicyi. 150, **474**.

Uwielbienie o płaceniu podatku od gorzałki ugodnie. 8, **7**.

Uwierzytelnianie dokumentów; traktat z Niemcami. 13, **13**; rozporządzenie wykonawcze. 93, **320**.

Uwolnienie od opłat ruchomości spadkowych, ob. Saksonia.

— od stępli fundacyj, ob. Fundacye.

— — — członków siły zbrojnej w razie uruchomienia. 68, **263**.

Vöcklabruck, ob. Koleje żelazne.

Vrana; ustawa o dotacyi na odkupienie tej lenności. 147, **472**.

Waga słony do kwaterunku, ob. Kwaterunek.

Wagi i miary; ich sprawdzanie ponowne. 30, **93**.

— — nie odpowiadające przepisom; zakaz zachowywania. 31, **95**.

— — przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania. 58, **218**.

Wdowy po profesorach szkół połoźniczych; nadawanie im emerytur. 38, **122**.

Węgierskie Hradyszcze, ob. Koleje żelazne.

Wiedeń, ob. Alsergrund.

— dotacya na rzecz osób poszkodowanych skutkiem pożaru teatru Ringtheater. 138, **431**.

Wieprzowina; zakaz przywozu ze Stanów Zjednoczonych. 18, **30**.

Wierzytelności hipoteczne, ob. Konwersya.

Więzienia; wykonywanie kar w aresztach odosobnionych w Rovereto. 116, **375**; w Cieszynie. 117, **375**.

Winogrona; zakaz przywozu z Włoch. 110, **355**.

Włochy, ob. Winogrona.

Włoski Dwór, ob. Kutna Hora.

Wodyca, ob. Komora.

Wojskowa taksa, ob. Taksa wojskowa.

Wostromierz, } ob. Koleje żelazne.

Wrskmany, }

Wybierania do Rady państwa Porządek; zmiana dla Galicyi. 36, **121**.

Wybuchające towary; zmiana przepisów o ich przewozie. 101, **328**.

Wydawanie zbrodniarzów; traktat z Belgią. 28, **59**; z Holandją. 34, **97**.

Wykaz posad zastrzeżonych w kusach oszczędności dla podoficerów. 4, **4**.

- Wykazy towarowe** na okrętach, ob. Marynarka handlowa.
- Wypuszczenie** w obieg biletów państwa 5złotowych. 111, **357**.
- — biletów bankowych 100złotowych. 119, **379**.
- Wyskokomierz** Jeanrenauda, dozwoleń używania i opis. 81, **279**.
- Wyszynk** napojów wyskokowych; ustawa. 62, **223**; rozporządzenie wykonawcze. 74, **271**.
- Wywozowe** postępowanie, ob. Piwo i Cukier.
- Zachowywanie** wag i miar nie odpowiadających przepisom, zabronione. 31, **95**.
- Zacierz**, ob. Koleje żelazne.
- Zakaz** przywozu świń i wieprzowiny ze Stanów Zjednoczonych. 18, **30**.
- sprzedaży i używania anyżu gwiaździstego japońskiego. 50, **173**.
- przywozu z Włoch winogron, wytłoczyn, kompostów itd. 110, **355**.
- Zakrajowości** prawo, ob. Braganza Dom Miguel książę.
- Zastaw** za kredytowany podatek od gorzałki, ob. Gorzelnie.
- Zawratec**, ob. Koleje żelazne.
- Zbaraż**, zwinięcie komory. 146, **472**.
- Zborowice**, ob. Koleje żelazne.
- Zbrodniarze**; traktaty dotyczące się ich wydawania: z Belgiją. 28, **59**; z Holandją. 34, **97**.
- Zdawkowa** moneta; ustawa o jej pomnożeniu. 20, **34**.
- Zenica**, ob. Koleje żelazne.
- Zetknięcie** się okrętów na morzu, ob. Sygnały.
- Złoniec**, ob. Koleje żelazne.
- Zjednoczone Stany**, ob. Wieprzowina.
- Złote monety**, ob. Monety.
- Zmiana** terminów do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego. 25, **42**.
- Porządku wybierania do Rady państwa w Galicyi. 36, **121**.
- przepisu wykonawczego do ustawy o opodatkowaniu cukru. 80, **277**.
- porządku ruchu na kolejach żelaznych. 100, **323**.
- przepisów o przewozie towarów wybuchających. 101, **328**.
- dokumentu koncesyi na kolej z Czasławy do Zawratecu. 103, **334**.
- Zwołanie** sejmów krajowych; patent cesarski. 82, **295**.
- Zwrót** podatku od wyskoku użytego do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu. 118, **376**.
- Zurowa**, } ob. Galicya.
- Żydaczów**, }

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część I. — Wydana i rozesłana dnia 1 stycznia 1881.

1.

Ustawa z dnia 27 grudnia 1880,

o rozciągnięciu przepisów ustawy z dnia 21 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 87), tyczącej się ulg w opłatach stęplowych i bezpośrednich dla spółek zarobkowych i gospodarczych, na zasadzie ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) utworzonych, na inne spółki zarobkowe i gospodarcze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Przepisy ustawy z dnia 21 maja 1873 (Dz. u. p. Nr. 87), tyczącej się ulg w opłatach stęplowych i bezpośrednich dla spółek zarobkowych i gospodarczych, na zasadzie ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 70) utworzonych, stosowane być mają do tych spółek zarobkowych i gospodarczych, tudzież kas zaliczkowych, które są wzmiankowane w §fie 1 ustawy z dnia 27 grudnia 1880, tyczącej się zmian w stosowaniu ustaw i przepisów o podatku zarobkowym i dochodowym do spółek zarobkowych i gospodarczych, tudzież do kas zaliczkowych.

§. 2.

Począwszy od 1 stycznia 1880 spółki i kasy zaliczkowe, w §. 1 wzmiankowane, nie podlegają równoważnikowi należytości od majątku ruchomego a podlegają równoważnikowi należytości od majątku nieruchomego w wymiarze 1½ od sta wartości razem z dodatkiem.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.
Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 27 grudnia 1880.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część II. — Wydana i rozesłana dnia 12 stycznia 1881.

2.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 1880,

tyczące się rozciągnięcia sądownictwa w sprawach karnych sądu delegowanego miejsko-powiatowego alsergrundzkiego na okrąg sądu delegowanego miejsko-powiatowego śródmiejskiego w Wiedniu.

Na zasadzie przepisu §tu 9go ustawy o postępowaniu karnem z dnia 23 maja 1873 rozporządza się odmiennie od niektórych przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5 listopada 1873 (Dz. u. p. Nr. 155), aby sądownictwo w sprawach karnych, należące do sądu delegowanego miejsko-powiatowego śródmiejskiego w Wiedniu, w granicach okręgu, temuż sądowi rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 25 listopada 1853 (Dz. u. p. Nr. 249), wyznaczonego, wykonywał począwszy od dnia 1 maja 1881 sąd delegowany miejsko-powiatowy alsergrundzki w Wiedniu.

Zresztą nie zmienia się zakresu działania sądu delegowanego miejsko-powiatowego śródmiejskiego w Wiedniu.

Streit r. w.

3.

Ustawa z dnia 27 grudnia 1880,

pozwalająca na pobór kontyngensów rekruckich, potrzebnych do uzupełnienia wojska stałego (marynarki wojennej) i rezerwy zastępczej w roku 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się na uskutezczenie w roku 1881 poboru przypadających kontyngensów rocznych w ilości 54.541 ludzi do wojska stałego (marynarki wojennej), tudzież 5.454 ludzi do rezerwy zastępczej i tenże odbyć się ma w miesiącach marcu i kwietniu.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Memu Ministrowi obrony krajowej, który w tej mierze porozumieć się ma z wspólnym Ministrem wojny.

Wiedeń, dnia 31 grudnia 1880.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Wellersheimb r. w.

4.

**Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej z dnia
31 grudnia 1880,**

o zestawieniu w porozumieniu z innemi ministerstwami dodatku do obwieszczenia ministerstwa obrony krajowej z dnia 16 lipca 1879, t. j. dalszego wykazu posad dla sług, ukwalifikowanym podoficerom, w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872, w kasach oszczędności zastrzeżonych, tudzież posad urzędniczych i wszelkich innych, do uzyskania których zapewnione zostało ukwalifikowanym pierwszeństwo.

Ogłasza się dodatek do obwieszczenia w części XXXVII Dziennika ustaw państwa z r. 1879 pod Nr. 100 podanego a zawierającego wykaz posad dla sług, ukwalifikowanym podoficerom w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 zastrzeżonych, to jest wykaz posad dla sług, w myśl powyższej ustawy zastrzeżonych rzeczonym podoficerom w kasach oszczędności, tudzież posad urzędniczych i wszelkich innych, do uzyskania których zapewnione im zostało pierwszeństwo.

Wellersheimb r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć III. — Wydana i rozesłana dnia 29 stycznia 1881.

5.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 12 stycznia 1881,
którem fabrykom cukru burakowego pozwala się na pozostałą jeszcze część kampanii 1880/1
używać liczydła (Diffuseur-Zähler) G. Hodeka do kontroli podatkowej.

Przedsiębiorcom fabryk cukru burakowego, urządzonych do postępowania dyfuzyjnego, pozwala się na pozostałą jeszcze część kampanii 1880/1 używać do oznaczania rzeczywistej ilości napełnień naczyń dyfuzyjnych, liczydła Hodeka (Diffuseur-Zähler), pod następującymi warunkami :

1. Liczydła Hodeka, do używania przeznaczone, powinny w zupełności zgadzać się z opisem i rysunkiem, których każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego, do postępowania dyfuzyjnego urzędzonej, dostać może bezpłatnie na żądanie od Władzy skarbowej I instancyi.

Pod tym względem sprawdzać je będą wykonawcy skarbowi, do ich ustanowienia upoważnieni, a jeżeli nie znajdą żadnej wady, wolno będzie używać ich do kontroli podatkowej na podstawie potwierdzenia, jako zostały sprawdzone.

2. Każde naczynie dyfuzyjne opatrzone być powinno liczydłem Hodeka.

Częściowe zatrzymanie liczydeł Divis-Grossa do kontroli podatkowej nie jest dozwolone.

3. O zamiarze używania liczydeł Hodeka uwiadomić trzeba pisemnie Władzę skarbową I instancyi najmniej na 5 dni przed chwilą zamierzonego ustanowienia.

4. Tak usunięcie liczydeł Divis-Grossa jak i ustawienie liczydeł Hodeka odbyć się ma pod bezpośrednim dozorem wykonawców skarbowych do tego przeznaczonych i przedsiębiorcy cukrowni lub jego zastępcy.

Dunajewski r. w.

6.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 15 stycznia 1881,**

tyczące się przeniesienia komory pomocniczej kr. bawarskiej höllskiej do Bawaryi.

Komora pomocnicza kr. bawarska höllska, złączona z c. k. komorą pomocniczą haselbachską w Czechach, przeniesiona została napowrót do Höll w Bawaryi, gdzie rozpoczęła urzędowanie od dnia 1 stycznia 1881.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IV. — Wydana i rozesłana dnia 15 lutego 1881.

7.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 20 stycznia 1881, o upoważnieniu c. k. komory pomocniczej I klasy w Oberndorf-Laufen do postępowania wywozowego z piwem.

Upoważnia się w myśl istniejących przepisów komorę pomocniczą I klasy w Oberndorf-Laufen do postępowania wywozowego z piwem wysyłanem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Dunajewski r. w.

8.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 27 stycznia 1881, tyczące się terminu do uwiadomienia o zamiarze płacenia podatku od gorzałki ugodnie.

Władza skarbową krajową może stosownie do szczególnych okoliczności skrócić termin do uwiadomienia o zamiarze opłacania podatku od gorzałki ugodnie, o ile ustawa na to pozwala, który przepisany został w §. 4, l. 3 Przepisu wykonawczego o opodatkowaniu gorzałki z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95).

Dunajewski r. w.

9.

Ustawa z dnia 4 lutego 1881,

o dobudowaniu linii z Zenicy do Serajewa do kolei żelaznej w dolinie Bosny.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się c. k. Rząd do zezwolenia, aby na dobudowanie linii z Zenicy do Serajewa do kolei w dolinie Bosny udzielona była Bośni i Hercegowinie pożyczka w sumie równej rzeczywistym kosztom budowy, która jednak wynosić może

najwięcej 3,831.000 złotych, a to z sum czynnych byłych przychodów centralnych, głównie zaś ze zgromadzonych dotąd i ciągle wpływających odsetków od tych sum czynnych wspólnych.

Odsetki i raty na umorzenie kapitału tej pożyczki pokrywane być mają z nadwyżek przychodów części kolei w dolinie Bosny z Zenicy do Serajewa, tudzież z przychodów krajowych Bośni i Hercegowiny, o ile nie będą potrzebne na pokrycie wydatków własnej zwyczajnej administracji.

Pożyczkę w ten sposób udzieloną a względnie każdą zaległą sumę odsetków i rat na umorzenie utrzymywać należy w ewidencji na rzecz stanu czynnego byłych przychodów centralnych, jako wierzytelność, należącą się od Bośni i Hercegowiny.

§. 2.

Kolej z Zenicy do Serajewa wybudowana być ma jak kolej z wąskim szlakiem, atoli budowa dolna założona być ma ze względem na to, iżby kolej mogła być przeistoczona na taką, która ma szlak normalny. Z tej przyczyny wszystkie budowle sztuczne, jakoto mosty, tunele itd. już teraz w ten sposób budować, tudzież takie stosunki krzywizny i spadku stosować należy, jak to ma miejsce wtedy, gdy się buduje kolej ze szlakiem normalnym.

§. 3.

Użycie sum czynnych wspólnych na tę pożyczkę nie będzie w żadnym względzie stanowiło przeszkody do podziału tychże sum czynnych.

§. 4.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia pod warunkiem, jeżeli zgodne z nią przepisy nabędą mocy prawa w krajach korony węgierskiej i ogłoszone zostaną jednocześnie z ustawą niniejszą.

Wiedeń, dnia 4 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część V. — Wydana i rozesłana dnia 22 lutego 1881.

10.

Ustawa z dnia 11 lutego 1881, o władzy sądów konsulowskich w Egipcie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje :

Ograniczenie i częściowe przeniesienie władzy sądów konsulowskich w Egipcie, ustawą z dnia 20 stycznia 1875 (Dz. u. p. Nr. 12) na przeciąg lat pięciu, dozwolone, może być zarządzane rozporządzeniem cesarskiem na dalszy okres aż do lat dziesięciu.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi sprawiedliwości.

Wiedeń, dnia 11 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

11.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 11 lutego 1881, tyczące się niektórych szczegółów kontroli nad podatkiem od piwa.

W porozumieniu z królewsko-węgierskiem ministerstwem skarbu rozporządza się we względzie kontroli nad podatkiem od piwa :

§. 1.

Niezależnie od zakazu wydanego ze względu na zdrowie co do postępowania w celu odświeżenia piwa, które już wyfermentowało, jest do picia mniej zdadne (zwietrzałe) albo zgoła już skwaśniałe, upoważnia się władze skarbowe I instancyi odnośnie do postanowień §fu 4go przepisu wykonawczego co do po-

datku od piwa z dnia 26 grudnia 1854 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1855), według którego brzezki lub piwa, które jeszcze nie odbyły fermentacji głównej, nie wolno wynosić bez szczególnego pozwolenia z lokali fabrycznych (fermentacyjnych) przeznaczonych na zachowywanie tychże płynów, aby każdemu piwowarowi, który o to prosi, dawały pozwolenie brania fermentującej brzezki z kadzi fermentacyjnych do odświeżenia piwa gotowego, całkiem zdatnego do użycia, z zastrzeżeniem, że pozwolenie to będzie cofnięte, gdyby go nadużyto.

Pozwolenie tego odświeżania piwa podlega jednak następującym przepisom podług tego, czy ma odbywać się w beczkach transportowych czy w beczkach skladowych:

I. Odświeżanie piwa w beczkach transportowych.

1. Przymieszanie brzezki fermentującej do piwa, znajdującego się w beczkach transportowych, odbywać się ma w lokalu fermentacyjnym lub w lokalu na to przeznaczonym a do przenoszenia brzezki fermentującej do tego lokalu używać należy naczynń osobnych.

2. Tylko piwo całkiem zdatne do picia, które po oddaleniu kwasu węglowego okazuje na sacharometrze najwięcej połowę ilości wyciągu brzezki, z której pochodzi, poddawać należy odświeżaniu i używać trzeba do tego (w stosunku do ilości piwa, które ma być odświeżone), najwięcej 5 proc. brzezki fermentującej.

Gdyby piwo pochodziło z brzezki, która miała więcej niż 12 stopni i po oddaleniu kwasu węglowego pokazuje jeszcze więcej niż 6 stopni sacharometrycznych, natenczas o zamiarze odświeżenia go uwiadomić trzeba pisemnie najpóźniej na 24 godziny przedtem oddział straży skarbowej, przeznaczony do doглядania browaru, aby odświeżenie odbyć się mogło pod dozorem urzędowym.

Piwo fermentujące, które po oddaleniu kwasu węglowego okazuje więcej niż 6·5 stopni sacharometrycznych, nie będzie uważane za odświeżone z wyjątkiem nadmienionego przypadku, jeżeli gorzelnik nie udowodni, że pochodzi ono z brzezki, która miała 13 lub więcej stopni sacharometrycznych.

3. Zanim dozwolona ilość brzezki fermentującej będzie wzięta z kadzi fermentacyjnej, odpisać ją należy w rejestrze rozchodu.

Zarazem ilość piwa, która ma być odświeżona, zanotować należy w rubryce tego rejestru przeznaczonej na przedmiot.

Przypadkowe utraty brzezki lub piwa w kadziach fermentacyjnych, odpisywać należy nie dopiero z zamknięciem dnia (§. 46 przepisu wykonawczego co do podatku od piwa z d. 26 grudnia 1854), lecz natychmiast, jak tylko nastąpią.

Ubytki brzezki lub piwa w kadziach fermentacyjnych, w rejestrze nie zapisane, uważane będą za powstałe wskutek wyniesienia brzezki lub piwa wbrew przepisom.

4. Jak tylko skończy się dodawanie brzezki fermentującej, beczki transportowe, w których to uczyniono, trzeba natychmiast zaszpuntować i pobić, i albo natychmiast wysłać albo trzymać w pogotowiu do najbliższej wysyłki.

II. Odświeżanie piwa w beczkach skladowych.

1. Beczki skladowe, w których piwo ma być odświeżone trzeba oliczbować.

2. O zamiarze odświeżenia trzeba za każdym razem uwiadomić pisemnie najpóźniej na 24 godziny przedtem oddział straży skarbowej, przeznaczony do doглядania browaru. W uwiadomieniu tem podać należy:

a) dzień i godzinę, w której się rozpocznie odświeżanie,

b) ilość brzezki fermentującej i piwa, które ma być nią odświeżone, tudzież

c) liczby beczek składowych, w których się to piwo znajduje i dokąd przeniesione będzie piwo, które spuszczone być ma z beczek składowych dla zyskania w nich miejsca na przymieszanie brzezki fermentującej.

3. Co się tyczy jakości piwa, które ma być odświeżone, jakoteż dozwolonej największej ilości, tudzież utrzymywania rejestru, w tej mierze obowiązują przepisy we względzie odświeżania piwa w beczkach przewozowych, podane pod I, 2, 3 i 4.

§. 2.

1. Ponieważ ilość brzezki oznaczana być ma w chłodnicach podług sprawdzonych i ocechowanych wysokości napełnień, przeto, dla zabezpieczenia potrzebnej ścisłości tego oznaczenia, już w §. 4 rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 28 kwietnia 1869 (Dz. u. p. Nr. 54) przepisano, aby każda chłodnica do użytku browaru przeznaczona, spoczywała na podwalinie, od przesunięcia zabezpieczonej i zapobiegającej ile możności wszelkiemu przypadkowemu lub umyślnemu obniżaniu lub podnoszeniu powierzchni dna tejże i tak była urządzona, by wykonawcy kontroli mogli z łatwością dostąpić do wszystkich czerpaków dla ich zrewidowania.

Gdyby pod tym względem znalazły się jeszcze wady w którym browarze, usunięte być powinny w odpowiednim terminie, który naznaczy władza skarbo-wa I instancyi a który w żadnym razie wynosić nie może więcej nad rok jeden, w przeciwnym razie chłodnica podlegająca zarzutowi nie mogłaby być używana w opłatnej fabrykacyi piwa.

Nowe chłodnice, nie odpowiadające przepisowi powyższemu, nie będą w ogóle przypuszczone do takiego użytku.

2. Pomiedzy chłodnicę przeznaczoną do użytku w browarze a jej podwalinę nie wolno pod żadnym warunkiem wsuwać klinów ani żadnych innych przydatków, któreby nie były trwale i nieruchomo przytwierdzone do podwaliny.

Gdyby w 6 miesięcy po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia znaleziono chłodnicę ustawioną w sposób niezgodny z niniejszym zakazem, używanie jej do opłatnej produkeyi piwa ma być zabronione, póki wada nie będzie usunięta.

3. Każda chłodnica używana do fabrykacyi piwa w browarze powinna być stale i bezpiecznie połączona z podwaliną (np. żelaznemi spojeniami), bezpośrednio przy tych 4 miejscach, w których czerpaki są a względnie mają być umieszczone.

Nadto wszystkie otwory przyplływowe i odpływowe tejże, opatrzone być powinny przyrządami do szczelnego zamknięcia, zdatnemi do bezpiecznego umieszczenia na nich pieczęci urzędowych.

Obadwa te warunki dopełnione być winny w przeciągu 6 miesięcy od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia, gdyż uchybienie temu spowodowałoby skutki przewidziane w ustępie poprzedzającym l. 2.

§. 3.

W przeciągu dni 14 po ogłoszeniu rozporządzenia niniejszego, piwowar uwiadomić ma pisemnie urzędnika skarbowego, przeznaczonego do doglądania browaru o wszystkich przewodach, któremi płyn bywa do chłodnicy doprowadzany i z niej odprowadzany.

Także o każdej zmianie w tych przewodach, uwiadamiać ma piwowar pisemnie tegoż urzędnika skarbowego i to w każdym razie, zanim zacznie używać nowych lub zmienionych przyrządów.

12.**Ustawa z dnia 13 lutego 1881,**

zatwierdzająca uchwałę Sejmu krajowego kraińskiego we względzie poboru dodatków do podatków stałych na pokrycie części wydatków funduszu indemnizacyjnego kraińskiego w r. 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stancwię co następuje:

W myśl ustępu 3 umowy z dnia 29 kwietnia 1876 (ustawa z d. 8 maja 1876 Dz. u. p. Nr. 72), zatwierdza się niniejszem uchwały Sejmu krajowego księstwa kraińskiego, wydane na posiedzeniu z dnia 13 lipca 1880 a stanowiące, że kwota dodatku krajowego na wydatki funduszu indemnizacyjnego 1881 r., pokryta być ma w r. 1881 drogą rozkładu na podatki stałe i że w tym celu pobierany będzie 20procentowy dodatek do całej przepisanej kwoty wszystkich podatków stałych.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Wiedeń, dnia 13 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć VI. — Wydana i rozesłana dnia 1 marca 1881.

13.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 12 lutego 1881,

we względzie wykonania artykułu IV Traktatu z Niemcami z d. 25 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 85),
tyczącego się uwierzytelniania dokumentów.

Na zasadzie Traktatu z Niemcami z dnia 25 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 85), tyczącego się uwierzytelniania dokumentów, Rząd niemiecki nadesłał wykaz Władz administracyjnych niemieckich, wyższych i najwyższych, do których odnosi się artykuł IV rzonego Traktatu i nawzajem przesłane mu zostały wykazy odpowiednich Władz monarchyi austryacko-węgierskiej tak spólnych, jakoteż tych, które istnieją w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, przeto trzy te wykazy zamieszcza się poniżej z tą uwagą, że do Władz, które są w nim wymienione, odnosi się przepis rzonego artykułu IV Traktatu, tyczącego się uwierzytelniania dokumentów.

W y k a z I

tych Władz administracyjnych najwyższych i Władz administracyjnych wyższych niemieckich, których dokumenty, stósownie do artykułu IV Traktatu z dnia 25 lutego 1880 między Niemcami a monarchją austryacko-węgierską zawartego, nie potrzebują uwierzytelnienia.

A. Władze cywilne.

a) Władze państwa.

1. Kanclerz państwa.
2. Urząd spraw zewnętrznych.
3. Urząd spraw wewnętrznych państwa.
4. Komisarz państwa do spraw wychodźstwa.
5. Urząd statystyczny.
6. Komisya główna miar i wag.
7. Urząd zdrowia.

8. Komisya państwa, utworzona na zasadzie ustawy z dnia 21 października 1878, przeciw szkodliwym dążeniom demokracji socyalnej.
9. Urząd sprawiedliwości państwa.
10. Urząd skarbu państwa.
11. Zarząd skarbu wojennego państwa.
12. Zarząd długów państwa.
13. Pełnomocnicy państwa do celł i podatków.
14. Komisya obrębu państwa (Reichs-Rayon-Commission).
15. Urząd kolei żelaznych państwa.
16. Izba obrachunkowa państwa niemieckiego.
17. Zarząd funduszu inwalidów państwa.
18. Urząd poczt państwa.
19. Dyrekye pocztowe wyższe.
20. Urząd pocztowy do gazet.
21. Urząd pocztowy niemiecki w Konstantynopolu.
22. Urząd państwa do zarządu kolei żelaznych państwa.
23. Dyrekyca główna kolei żelaznych alzacko-lotaryńskich.
24. Dyrektoryat banku państwa.
25. Główna filia banku państwa.
26. Komisya długów państwa.

b) Władze oddzielnych państw związkowych.

I. Królestwo pruskie.

1. Prezydyum ministerstwa stanu.
2. Ministerstwo stanu.
3. Dyrektoryat naczelny pomiarów w państwie pruskiem.
4. Komisya główna do spraw orderów królewskich.
5. Dyrektoryat archiwów państwa.
6. Ministerstwo spraw wewnętrznych.
7. Prezydyca wyższe.
8. Prezydyca rządowe.
9. Rządy powiatowe.
10. Władze obwodowe (Landdrosteien).
11. Prezydyum policyi w Berlinie.
12. Ministerstwo robót publicznych.
13. Komisaryaty kolei żelaznych.
14. Królewskie dyrekye kolei żelaznych i królewskie urzędy ruchu kolei żelaznych.
15. Akademia budownictwa w Berlinie, komisye egzaminacyjne techniczne w Berlinie, Hanowerze i Akwizgranie, tudzież wyższa komisya egzaminacyjna w Berlinie.
16. Urzędy górnicze wyższe w Bonnie, Dortmundzie, Hali n. Salą, Wrocławiu i Clausthalu.
17. Połączony zakład geologiczny krajowy i akademia górnicza w Berlinie, jakoteż akademia górnicza w Clausthalu.
18. Ministerstwo skarbu.
19. Dyrekyca skarbowa w Hanowerze.
20. Dyrekyca ogólna spółki handlowej morskiej.

21. Zarząd główny długów państwa.
22. Dyrekeya ogólna loteryi.
23. Dyrekeya mennicza.
24. Dyrekeya ogólna zakładu powszechnego zaopatrzenia wdów.
25. Dyrekeye banków renty.
26. Komisya ministeryalna wojskowa i budownicza w Berlinie.
27. Dyrektorowie prowincjonalni podatkowi.
28. Inspektor główny związku cłowego i handlowego w Erfurcie — zarazem urzędnik innych państw związkowych, składających związek cłowy i handlowy turyngski.
29. Urzędy do podatków spadkowych.
30. Prokuratorye stęplowe (Stämpel-Fiscalate).
31. Dyrekeya zarządu podatków stałych w Berlinie.
32. Ministerstwo spraw duchownych, oświecenia i zdrowia.
33. Ewangelicka rada kościelna wyższa w Berlinie.
34. Konsystorze prowincjonalne.
35. Superintendenci główni w prowincyach wschodnio- i zachodnio-pruskiej, brandenburskiej, pomorskiej, poznańskiej, szląskiej, saskiej, westfalskiej i reńskiej.
36. Konsystorz krajowy w Hanowerze, jakoteż konsystorze w prowincyi hanowerskiej, mianowicie konsystorze w Hanowerze, Stadem, Osnabrücku, Aurichu, Otterndorfie, konsystorze katolickie w Hildesheimie i Osnabrücku, tudzież ewangelicka rada kościelna wyższa w Nordhornie.
37. Ewangelicki proboszcz polny armii.
38. Ordynaryaty biskupie, jakoteż komisarze rządowi do zarządu majątkami biskupimi w opróżnionych dyecezyach.
39. Kuratorye uniwersyteckie.
40. Biblioteka królewska w Berlinie.
41. Akademia umiejętności w Berlinie.
42. Dyrekeya ogólna muzeów królewskich w Berlinie.
43. Rektor k. szkoły głównej technicznej w Berlinie.
44. Dyrekeye królewskich szkół głównych technicznych w Akwizgranie i Hanowerze.
45. Rady szkolne prowincjonalne.
46. Komisye do egzaminów z umiejętności.
47. Rady medyczne.
48. Dyrekeye k. wyrobu porcelany w Berlinie.
49. Trybunał klasztorny (Klosterkammer) w Hanowerze.
50. Dyrekeya k. zakładu do kształcenia nauczycieli gimnastyki w Berlinie.
51. Ministerstwo rolnictwa, dóbr i lasów.
52. Dyrekeye akademij rolniczych, tudzież szkół rolniczych wyższych w Poppelsdorfie, Pruszkowie i Berlinie.
53. Wyższe szkoły leśnictwa w Eberswalde i w Hannoverisch-Münden.
54. Dyrekeye stadnin głównych i krajowych.
55. Dyrekeye szkół dla konowałów w Berlinie i Hanowerze.
56. Ministerstwo sprawiedliwości.
57. Prezesa sądów krajowych wyższych.
58. Prokuratorowie starsi w sądach krajowych wyższych.
59. Ministerstwo handlu i rzemiosł.

60. Inspektorowie miar i wag.
61. Izba obrachunkowa wyższa.

II. Królestwo bawarskie.

1. Ministerstwo król. domu i spraw zewnętrznych.
2. Herold państwa.
3. Archiwum tajne królewskiego domu.
4. Archiwum tajne rządowe.
5. Dyrekeya ogólna zakładów królewskich komunikacyj.
6. Urzędy pocztowe wyższe.
7. Urzędy wyższe kolei żelaznych.
8. Ministerstwo sprawiedliwości.
9. Prokuratorowie rządowi starsi w sądach krajowych wyższych.
10. Zarządy domów kary i więzień.
11. Ministerstwo spraw wewnętrznych.
12. Komisya główna miar i wag.
13. Ogólne archiwum państwa.
14. Urząd górniczy wyższy.
15. Urząd do ubezpieczeń od pożarów (Brandversicherungskammer).
16. Prezydyja rządowe.
17. Rządy obwodowe.
18. Ministerstwo spraw wewnętrznych do spraw kościelnych i szkolnych.
19. Ordynaryaty arcybiskupie i biskupie.
20. Konsystorz protestancki wyższy i konsystorze protestanckie.
21. Akademia umiejętności.
22. Konserwatoryum ogólne zbiorów naukowych rządowych.
23. Dyrekeya biblioteki nadwornej i rządowej.
24. Dyrekeya akademii sztuk plastycznych.
25. Dyrekeya główna galeryi obrazów.
26. Dyrekeya muzeum narodowego bawarskiego.
27. Senaty uniwersytetów krajowych (w Monachium, Würzburgu i Erlangen).
28. Dyrekeya szkoły głównej technicznej w Monachium.
29. Dyrekeya głównej szkoły weterynarstwa w Monachium.
30. Dyrekeya szkoły głównej rolniczej w Weißenstephan.
31. Ministerstwo skarbu.
32. Najwyższa izba obrachunkowa.
33. Kasa centralna rządowa.
34. Dyrekeya ogólna celń i podatków niestałych.
35. Zarząd ogólny kopalń i salin.
36. Komisya umorzenia długów państwa.
37. Izba obrachunkowa.
38. Biuro katastralne.
39. Urząd menniczy główny.
40. Urząd stęplowy główny.
41. Dyrekeya budownictwa w Norymberdze.
42. Szkoła wyższa leśnictwa w Aschaffenbergu.

III. Królestwo saskie.

1. Całe ministerstwo.
2. Izba obrachunkowa wyższa.

3. Dyrekeya głównego archiwum rządowego.
4. Ministerstwo spraw wewnętrznych.
5. Starostwa obwodowe.
6. Komisya do ubezpieczeń od pożaru.
7. Komisya wyższa miar i wag.
8. Kolegium medyczne krajowe.
9. Komisya do spraw weterynarskich.
10. Ministerstwo spraw zewnętrznych.
11. Ministerstwo sprawiedliwości.
12. Ministerstwo wyznań i oświecenia publicznego.
13. Konsystorz krajowy ewangelicko-luterski.
14. Wikaryat apostołski w Dreźnie.
15. Konsystorz duchowny katolicki w Dreźnie.
16. Konsystorz biskupi w Budziszynie.
17. Ministerstwo skarbu.
18. Dyrekeya ogólna kolei żelaznych.
19. Dyrekeya celł i podatków.
20. Zarząd banku krajowego rent.
21. Zarząd banku rent na starość.
22. Zarząd banku rent kultury krajowej.
23. Dyrekeya loteryi.
24. Rady podatkowe obwodowe.
25. Komisya fabryk farby niebieskiej.
26. Urząd górniczy.
27. Urząd wyższy hut.
28. Urząd menniczny.
29. Dyrekeya akademii górnictwa i leśnictwa.
30. Zakład urządzania lasów.
31. Biuro wymierzań skarbowych (Finanzvermessungsbureau).

IV. Królestwo wirtemberskie.

1. Ministerstwo sprawiedliwości.
2. Rada zakładów karnych.
3. Ministerstwo spraw zewnętrznych (oddział polityczny i oddział zakładów komunikacji).
4. Dyrekeya archiwum.
5. Dyrekeya ogólna zakładów komunikacyj.
6. Komisya badowy kolei żelaznych.
7. Dyrekeya kolei żelaznej.
8. Dyrekeya poczt.
9. Dyrekeya telegrafów.
10. Ministerstwo spraw wewnętrznych.
11. Oddział ministerstwa spraw wewnętrznych do budownictwa drogowego i wodnego.
12. Oddział ministerstwa spraw wewnętrznych do architektury cywilnej.
13. Urząd górniczy wyższy.
14. Rządy obwodu neckarskiego, schwarzwaldskiego, jagstowskiego i dunajskiego.
15. Komenda król. korpusu strzelców krajowych.

16. Rada medyczna.
17. Urząd główny handlu i przemysłu.
18. Urząd główny rolnictwa.
19. Urząd główny do spraw kultury krajowej.
20. Rada zawiadowcza zakładu do ubezpieczenia budynków od pożarów.
21. Komisya stadnin krajowych.
22. Dyrekeya miejska w Sztutgardzie i urzędy wyższe.
23. Ministerstwo spraw kościelnych i szkolnych.
24. Oddział ministerstwa wyznań do szkół naukowych i realnych.
25. Konsystorz ewangelicki.
26. Superintendenci główni.
27. Proboszcz polny ewangelicki.
28. Rada kościelna katolicka.
29. Ordynaryat biskupi w Rottenburgu.
30. Władza kościelna wyższa izraelska.
31. Senat akademicki, urząd rektorski akademicki i urząd kanclerski uniwersytetu w Tybindze.
32. Dyrekeya szkoły rolnictwa i leśnictwa w Hohenheimie.
33. Dyrekeya szkoły weterynarstwa.
34. Dyrekeya politechniki.
35. Dyrekeya szkoły budowniczej.
36. Komisya do szkół dla rzemieślników do dalszego kształcenia się.
37. Komisya szkół żeńskich wyższych.
38. Komisya zakładów wychowawczych (domów sierot, zakładów dla głuchoniemych i ślepych).
39. Dyrekeya zbiorów naukowych rządowych.
40. Dyrekeya szkoły sztuk pięknych.
41. Dyrekeya zbiorów artystycznych rządowych.
42. Konserwatorium pomników ojczytych sztuki i starożytności.
43. Dyrekeya zbiorów pomników ojczytych sztuki i starożytności.
44. Ministerstwo skarbu.
45. Dyrekeya dóbr skarbowych.
46. Dyrekeya lasów.
47. Dyrekeya górnicza.
48. Izba obrachunkowa wyższa.
49. Zarząd kas rządowych.
50. Rada podatkowa.
51. Komisya katastralna.
52. Biuro statystyczno-topograficzne.

V. Wielkie księstwo badeńskie.

1. Ministerstwo stanu.
2. Ministerstwo domu wielko-książęcego i sprawiedliwości.
3. Ministerstwo spraw wewnętrznych.
4. Cztery komisarze krajowi.
5. Rada szkolna wyższa.
6. Senat ściślejszy uniwersytetu heidelberskiego.
7. Senat uniwersytetu freiburskiego.
8. Dyrekeya szkoły politechnicznej.
9. Archiwum ogólne krajowe.

10. Trybunał administracyjny.
11. Rada wyższa izraelicka.
12. Rada zawiadowcza kasy ogólnej wdowiej i pożarowej.
13. Biblioteka nadworna i krajowa.
14. Dyrekeya wielkoksiażęcej szkoły sztuk pięknych.
15. Ministerstwo handlu.
16. Dyrekeya ogólna kolei żelaznych rządowych.
17. Dyrekeya wyższa budownictwa wodnego i drogowego.
18. Ministerstwo skarbu.
19. Dyrekeya dóbr skarbowych, podatków, celi i budownicza.
20. Zarząd mennicy.
21. Rada zawiadowcza kasy wdów po urzędnikach administracyjnych cywilnych.
22. Komisya zawiadowcza kasy wdów po wojskowych.
23. Kasa rządowa ogólna.
24. Kasa amortyzacyjna i kasa do umorzenia długów kolejowych (Amortisations- und Eisenbahn-Schuldentilgungscassa).
25. Izba obrachunkowa wyższa.

VI. Wielkie księstwo heskie.

1. Ministerstwo stanu.
2. Ministerstwo spraw wewnętrznych i sprawiedliwości.
3. Ministerstwo skarbu.
4. Izba obrachunkowa wyższa.
5. Dyrekeya archiwum w. książecego i rządowego.
6. Oddział ministerstwa do spraw szkolnych.
7. Oddział ministerstwa do pieczy nad zdrowiem publicznem.
8. Dyrekeye prowincjonalne.
9. Urzędy obwodowe.
10. Konsystorz wyższy.
11. Ordynaryat biskupi w Moguncyi.
12. Prokurator rządowy wyższy w Sądzie krajowym wyższym.
13. Pierwsi prokuratorowie rządowi a względnie prokuratorowie w Sądach krajowych.
14. Oddział ministerstwa do spraw podatkowych.
15. Oddział ministerstwa do zarządu lasów i dóbr.
16. Oddział ministerstwa budownictwa.
17. Komisya egzaminacyjna do skarbowości i zawodu technicznego.
18. Kasa rządowa główna.
19. Komisya długów państwa.
20. Urząd mennicy.
21. Dyrekeya kolei meńsko-nekarskiej.
22. Dyrekeya kolei żelaznych górno-heskich.
23. Urzędy podatkowe główne.

VII. Wielkie księstwo meklenbursko-szweryńskie.

1. Ministerstwa.
2. Najwyższa Władza administracyjna wielko-książecego domu.
3. Rada kościelna wyższa.

4. Komisya relucyjna.
5. Rada dóbr państwa (Kammer-Collegium).
6. Rada lasowa.
7. Urząd poborczy krajowy (Landesreceptur) w Rostocku.
8. Dyrekcyja podatku i cła.
9. Główne urzędy podatkowe.
10. Komisya medycynalna w Rostocku.

VIII. Wielkie księstwo saskie.

1. Ministerstwo stanu:
  - a) Departament skarbu;
  - b) Departament domu wielko-książęcego i wyznań;
  - c) Departament sprawiedliwości;
  - d) Departament spraw zewnętrznych i spraw wewnętrznych.
2. Wielko książe inspektor główny w Erfurcie.
3. Dyrektor szkoły leśnictwa w Eisenach.
4. Główna kasa państwa.
5. Rada kościelna.
6. Komisya bezpośrednia (Immediatcommission) do spraw kościoła katolickiego i szkolnych.
7. Kurator uniwersytetu w Jenie.
8. Dyktatorowie powiatowi.

IX. Wielkie księstwo meklenbursko-streliekie.

1. Ministerstwo stanu.
2. Rząd krajowy.
3. Konsystorz.

X. Wielkie księstwo oldenburskie.

1. Ministerstwo stanu a względnie jego departamenty, jakoto:
  - Departament spraw zagranicznych,
  - Departament wielko-książęcego domu,
  - Departament spraw wewnętrznych,
  - Departament skarbu,
  - Departament sprawiedliwości,
  - Departament kościołów i szkół.
2. Rządy w Eutinie i Birkenfeldzie.
3. Dyrekcyja celna.
4. Dyrekcyja kolei żelaznej.
5. Rada szkolna wyższa ewangelicka w Oldenburgu.
6. Rada szkolna wyższa katolicka w Vecheie.
7. Rada kościelna wyższa w Oldenburgu.
8. Konsystorz w Birkenfeldzie.
9. Officyjalstwo biskupie w Vecheie.
10. Komisya do spraw kościoła katolickiego w Birkenfeldzie.

XI. Księstwo brunświckie.

1. Ministerstwo stanu.
2. Konsystorz.

XII. Księstwo sasko-meiningenskie.

1. Ministerstwo stanu i jego oddziały:
  - a) książęcego domu i spraw zewnętrznych (z podpisem: Książęce ministerstwo stanu);
  - b) spraw wewnętrznych;
  - c) sprawiedliwości;
  - d) spraw kościelnych i szkolnych;
  - e) skarbu.
2. Rada kościelna wyższa.
3. Dyrekcya książęcego zakładu kredytowego.

XIII. Księstwo sasko-altenburskie.

Ministerstwo.

XIV. Księstwo sasko kobursko-gotajskie.

Ministerstwo stanu.

XV. Księstwo anhalckie.

1. Ministerstwo stanu.
2. Konsystorz.
3. Rząd, oddział spraw wewnętrznych.
4. Rząd, oddział spraw szkolnych.
5. Dyrekcya skarbu.
6. Zarząd długów państwa.
7. Dyrekcya ubogich krajowych.
8. Zarząd funduszu sierot krajowych.
9. Izba nadworna (Hofkammer).
10. Książęca dyrekcya celna w Magdeburgu.

XVI. Księstwo szwarcbursko-rudolstadtzkie.

1. Ministerstwo i jego oddziały: skarbu, tudzież spraw kościelnych i szkolnych.
2. Urzędy landrackie.
3. Inspekcye kościelne szkolne.

XVII. Księstwo schwarzburg-sondershausen.

1. Ministerstwo (całe ministerstwo).
2. Ministerstwo, oddział pierwszy (departament spraw nadwornych, wojskowych i zagranicznych).
3. Ministerstwo, oddział spraw wewnętrznych (departament administracyi wewnętrznej).
4. Ministerstwo, oddział skarbu.
5. Ministerstwo, oddział spraw kościelnych i szkolnych.
6. Rada kościelna do spraw wyłącznie duchownych i kościelnych.
7. Ministerstwo, oddział sprawiedliwości (departament sprawiedliwości, tudzież ulaskawień do tegoż zakresu należących).

XVIII. Księstwa Waldeck i Pyrmont.

1. Dyrektor krajowy.
2. Naczelnicy obwodowi (Kreisamtmänner).
3. Konsystorz w Arolsen.

XIX. Księstwo Reuss starszej linii.

1. Rząd krajowy.
2. Komisya zarządu długów państwa.
3. Konsystorz.

XX. Księstwo Reuss młodszej linii.

1. Ministerstwo.
2. Oddziały ministerstwa: spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, spraw kościelnych i szkolnych, skarbu.

XXI. Księstwo Schaumburg-Lippe.

Rząd.

XXII. Księstwo Lippe.

1. Ministerstwo gabinetowe.
2. Rząd.
3. Konsystorz.

XXIII. Wolne i hanzeatyckie miasto Lubeka.

1. Senat.
2. Urząd miejski i wiejski.
3. Urząd policyjny.

XXIV. Wolne i hanzeatyckie miasto Brama.

1. Senat a względnie jego kancelarya (kancelarya rządowa).
2. Komisye senatu do szczególnych gałęzi administracyi.
3. Dyrekeya policyi.
4. Ziemstwo (Landherr).

XXV. Woine i hanzeatyckie miasto Hamburg.

1. Senat.
2. Kancelarya senatu.
3. Naczelnik władzy policyjnej w Hamburgu.
4. Ziemstwa w Geestlande, Marschlande, Ritzebüttel i Bergedorfie.
5. Zawiadowca urzędu (Amtsverwalter) w Ritzebüttel.

XXVI. Alzacya i Lotaryngia.

1. Namiestnik cesarski.
2. Ministerstwo dla Alzacyi i Lotaryngii.
3. Prezesi powiatów.
4. Dyrektor główny cełł i podatków niestałych.
5. Dyrekeya lasów.

6. Dyrektorowie podatkowi.
7. Komory główne i urzędy podatkowe główne.
8. Kurator uniwersytetu w Strassburgu.
9. Biskupi.
10. Dyrektoryat kościoła wyznania augsburskiego.
11. Prezesi konsystorzów reformowanych.
12. Prezesi konsystorzów izraelskich.

B. Władze wojskowe.

a) Dla wojska lądowego.

I. Prusy.

1. Ministerstwo wojny.
2. Komendy główne.
3. Naczelnik sztabu głównego armii.
4. Inspekeya główna artylerji.
5. Inspekeya główna korpusu inżynierów i twierdz.
6. Inspekeya główna zakładów wojskowych wychowawczych i naukowych.
7. Inspekeya strzelców.
8. Inspekeya szkół piechoty.
9. Inspekeya szkół wojennych.
10. Inspekeya terenu.
11. Inspekeya zakładów karnych wojskowych.
12. Inspekeya weterynarstwa wojskowego.
13. Naczelnik wojskowego zakładu konnej jazdy.
14. Inspekeya fabryk broni.
15. Inspekeye składów artylerji.
16. Intendantury wojskowe.

II. Bawarya.

17. Ministerstwo wojny.
18. Komendy główne.
19. Sztab główny.
20. Inspekeya artylerji i pociągów.
21. Inspekeya korpusu inżynierów i twierdz.
22. Inspekeya szkół wojskowych.
23. Inspekeya remontów.
24. Zarząd funduszków wojskowych.
25. Intendantury wojskowe.

III. Saksonia.

26. Ministerstwo wojny.

IV. Wirtembergia.

27. Ministerstwo wojny.
28. Komenda główna.
29. Intendantury wojskowe.

b) Dla marynarki.

1. Admiralicya.
2. Komendy stacyjne marynarki.
3. Intendantury stacyjne marynarki.
4. Obserwatorium morskie (Seewarte).

W y k a z II

wspólnych najwyższych Władz administracyjnych monarchyi austryacko-węgierskiej i Władz administracyjnych wyższych, tymże podlegających, których dokumenty, stósownie do Art. IV Traktatu z dnia 25 lutego 1880, między monarchyą austryacko-węgierską a Niemcami, tyżącego się uwierzytelniania dokumentów, nie potrzebują uwierzytelnienia.

I. C. i k. ministerstwo cesarskiego domu i spraw zewnętrznych.

II. C. i k. ministerstwo skarbu państwa.

III. C. i k. ministerstwo wojny.

Temuż podlegają:

- a) Komendy główne w Wiedniu, Bernie, Graeu, Pradze, Lwowie, Budapeszcie, Zagrzebiu i Serajewie.
  - b) Komendy wojskowe w Tryeście, Innsbruku, Krakowie, Zadarze, Pressburgu, Koszycach, Temeswarze i Hermansztadzie.
  - c) Admiralat portowy w Polju.
- IV. C. i k. wspólna najwyższa izba obrachunkowa.

W y k a z III

istniejących w Austrii najwyższych Władz administracyjnych, jakoteż im podlegających Władz administracyjnych wyższych, rządowych i kościelnych, których dokumenty stósownie do Art. IV Traktatu z dnia 25 lutego 1880 między monarchyą austryacko-węgierską a Niemcami, tyżącego się uwierzytelniania dokumentów, nie potrzebują uwierzytelnienia.

I. C. k. ministerstwo spraw wewnętrznych.

Jemu podlegają:

C. k. Władze administracyjne krajowe (Namiestnictwa, Rządy krajowe),
Prezydya c. k. dyrekcij policji.

II. C. k. ministerstwo wyznań i oświecenia.

Jemu podlegają:

1. Władze rządowe.

- C. k. rady szkolne krajowe,
c. k. akademie umiejętności w Wiedniu i Krakowie,
c. k. komisya statystyczna główna,
c. k. zakład geologiczny państwa,
c. k. zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi,
c. k. komisya główna do rozpoznawania i konserwacji zabytków sztuki
pomników historycznych,

rektoraty i senaty akademickie c. k. uniwersytetów w Wiedniu, Pradze, Gracu, Innsbruku, Krakowie, Lwowie i Czerniowcach,
 rektoraty c. k. szkół głównych technicznych w Wiedniu, Gracu, Pradze, Bernie i Lwowie,
 c. k. szkoła główna rolnicza w Wiedniu,
 c. k. akademia sztuk plastycznych w Wiedniu, szkoła sztuk pięknych w Krakowie,
 c. k. muzeum austriackie artystyczno-przemysłowe,
 dyrekcyja c. k. szkoły artystyczno-przemysłowej austriackiego muzeum artystyczno-przemysłowego,
 c. k. akademia handlowa i żeglarska w Tryeście.

2. Władze kościelne.

Ordynaryaty i konsystorze katolickie, arcybiskupie, książęco-biskupie i biskupie,
 rada kościelna wyższa ewangelicka, wyznania augsburskiego i helweckiego, superintendenci ewangeliccy wyznania augsburskiego i helweckiego, arcybiskup i metropolita grecko-wschodni w Czerniowcach, biskupi i konsystorze grecko-wschodnie w Zadarze i Kottorze.

III. C. k. ministerstwo sprawiedliwości.

Jemu podlegają:

- c. k. prokuratoryja główna,
- c. k. prokuratorye sądowe wyższe.

IV. C. k. ministerstwo skarbu.

Jemu podlegają:

- c. k. urząd menniczny główny,
- c. k. urząd probierczy główny,
- c. k. urząd cechowniczy główny,
- c. k. dyrekcye skarbowe krajowe,
- c. k. dyrekcye skarbowe,
- c. k. dyrekcya główna administracyi tytoniu,
- c. k. dyrekcya loteryi,
- c. k. dyrekcya długu państwa.

V. C. k. ministerstwo handlu.

Jemu podlegają:

- c. k. władza morska w Tryeście,
- c. k. dyrekcye telegrafów,
- c. k. dyrekcye poczt,
- c. k. inspekcya ogólna kolei żelaznych austriackich,
- c. k. dyrekcya budowy kolei żelaznych rządowych,
- c. k. dyrekcya ruchu kolei żelaznej dalmackiej,
- c. k. komisya ministeryalna do zarządu kolei rządowych dolno-austriackich,
- c. k. zarząd ruchu kolei Arcyksięcia Rudolfa,
- c. k. komisya główna miar i wag,
- c. k. inspektoraty miar i wag.

VI. C. k. ministerstwo rolnictwa.

Jemu podlegają:

c. k. starostwa górnicze w Wiedniu, Pradze, Celowcu i Krakowie,
dyrekeye c. k. akademij górniczych w Leoben i Przybramie.

VII. C. k. ministerstwo obrony krajowej.

Jemu podlegają:

c. k. komenda wyższa obrony krajowej w Wiedniu,
c. k. władza wyższa obrony krajowej dla Tyrolu i Vorarlbergu w Innsbruku,
c. k. komendy obrony krajowej w Wiedniu, Bernie, Gracu, Pradze, Lwowie
i Zadarze,
c. k. komenda obrony krajowej w Innsbruku,
c. k. komendy krajowe żandarmeryi w Wiedniu, Pradze, Innsbruku, Bernie,
Lwowie, Gracu, Tryeście, Linzu, Zadarze, Opawie, Salzburgu, Lublanie, Czer-
niowcach i Celowcu.

VIII. C. k. najwyższa izba obrachunkowa.

Prażák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VII. — Wydana i rozesłana dnia 3 marca 1881.

14.

Rozporządzenie cesarskie z dnia 11 lutego 1881,

którem na zasadzie ustawy z dnia 11 lutego 1881 o władzy sądów konsulowskich w Egipcie, przedłuża się ograniczenie władzy sądowej austriacko-węgierskich sądów konsulowskich i częściowe przelanie jej na nowe sądy w Egipcie zaprowadzone.

§. 1.

Przepisy, dotyczące się zmian we władzy sądowej austriacko-węgierskich sądów konsulowskich w Egipcie, wydane rozporządzeniem cesarskiem z dnia 18 grudnia 1875 (Dz. u. p. Nr. 153), zatrzymują moc swoją tymczasowo aż do 1 lutego 1882.

§. 2.

Wykonanie rozporządzenia niniejszego poleca się Ministrowi sprawiedliwości.
Wiedeń, dnia 11 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

15.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26 lutego 1881,

tyczące się przyłączenia okręgu sądowego kolbuszowskiego do okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego w Galicyi.

Za najwyższem zezwoleniem z dnia 24 lutego 1881 oddziela się na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) okrąg sądowy kolbuszowski od okręgu sądu obwodowego tarnowskiego i przyłącza do okręgu sądu obwodowego rzeszowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 czerwca 1881.

Pražák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część VIII. — Wydana i rozestana dnia 16 marca 1881.

16.

Ustawa z dnia 26 lutego 1881,

stanowiąca ile wynosić może różnica w ilości czystego metalu, gdy się bije monety złote ośmio- i czterozłotowe.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stancwię co następuje:

Gdy się bije monety złote ośmio- i czterozłotowe, różnica w ilości czystego metalu nie może na przyszłość wynosić więcej nad jedną tysięczną część.

Przeto niezgodny z tem przepis ustawy z d. 9 marca 1870 (Dz. u. p. Nr. 22) traci moc swoje.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 26 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

17.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości i skarbu z dnia 7 marca 1881,

tyczące się umowy zawartej z Rządem król. saskim względem uwalniania nawzajem ruchomości spadkowych od opłat.

Rządy austriacko-węgierski i król. saski zawarły przez wymianę deklaracyj ministeryalnych z dnia 17 lutego 1881 taką umowę, że znajdujące się w ich krajach ruchomości spadkowe po spadkodawcy, należącym do drugiego z obu państw, o ile spadek przechodzi na obywatela tego drugiego państwa, wolne być mają od opłaty podatku spadkowego i jedynie z wyjątkiem opłat sądowych i stęplowych, należących się z tytułu postępowania sądowego z takimi spadkami, od wszelkiego innego podatku jakiegobądź rodzaju.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.

18.**Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych,
handlu i skarbu z dnia 10 marca 1881,**

**zabraniające przywozu świń, wieprzowiny, słoniny i kielbas ze Stanów Zjednoczonych Ameryki
północnej**

W porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim zabrania się przywozu świń, wieprzowiny wszelkiego rodzaju, słoniny i wszelkiego rodzaju kielbas ze Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej do monarchyi austriacko-węgierskiej. Zakaz niniejszy nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część IX. — Wydana i rozesłana dnia 22 marca 1881.

19.

Traktat z dnia 19 lipca 1880,

pomiędzy monarchją austriacko-węgierską a Belgią, tyczący się prawa ubóstwa.

(Zawarty w Wiedniu dnia 19 lipca 1880; ratyfikacye wymieniono tamże dnia 10 lutego 1881.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Nostro et a Plenipotentiaro Majestatis Suae Regis Belgarum eo fine, ut beneficium auxilii judicialis nationalibus partium contractantium vicim praebeatur conventio die 19 mensis Julii 1880 Vindobonae inita et signata est, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche,
 Roi de Bohème etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki,
 Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Sa Majesté le Roi des Belges, désirant d'un commun accord, conclure une convention pour assurer réciproquement le bénéfice de l'assistance judiciaire aux nationaux de l'autre Partie contractante, ont nommé, à cet effet, pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

Le Sieur Henri Baron de Haymerle, Son Conseiller intime et Ministre de Sa Maison et des affaires étrangères;

Sa Majesté le Roi des Belges:

Le Sieur Louis Comte de Jonghe d'Ardoye, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire;

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article 1.

Les ressortissants des Hautes Parties contractantes jouiront réciproquement du bénéfice de l'assistance judiciaire comme les nationaux eux-mêmes, en se conformant à la loi du Pays dans lequel l'assistance sera réclamée.

Article 2.

Dans tous les cas le certificat d'indigence doit être délivré à l'étranger, qui demande l'assistance, par les autorités de sa résidence habituelle.

Si l'étranger ne réside pas dans le pays où la demande est formée, le certificat d'indigence sera approuvé et légalisé par l'agent diplomatique du Pays où le certificat doit être produit.

Lorsque l'étranger réside dans le Pays où la demande est formée, des renseignements pourront, en outre, être pris auprès des autorités de l'Etat auquel il appartient.

Najjaśniejszy Król Belgów, podzielając nawzajem życzenia swoje, aby zawarty został Traktat, któryby obywatelom Ich państw zapewniał nawzajem dobrodziejstwa prawa ubóstwa, mianowali do tego celu pełnomocnikami Swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król Apostolski węgierski:

pana barona Henryka Haymerlego, Swego radcę tajnego i ministra Swego domu i spraw zewnętrznych;

Najjaśniejszy Król Belgów:

pana hrabiego Ludwika Jonghe d'Ardoye, Swego posła nadzwyczajnego i ministra pełnomocnego;

którzy okazawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Obywatele Wysokich Stron rokujących używać będą nawzajem dobrodziejstwa prawa ubóstwa w takiej samej mierze, jak obywatele krajowi, pod warunkiem zachowywania przepisów ustawowych kraju, w którym do tegoż prawa ubóstwa odwoływać się będą.

Artykuł 2.

We wszystkich przypadkach świadectwo ubóstwa wydawać mają cudzoziemcowi, odwołującemu się do prawa ubóstwa, Władze jego zwykłego zamieszkania.

Jeżeli cudzoziemiec nie mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, świadectwo ubóstwa powinno być potwierdzone i uwierzytelnione przez agenta dyplomatycznego kraju, w którym ma być okazane.

Jeżeli cudzoziemiec mieszka w kraju, w którym odwołuje się do prawa ubóstwa, można nadto zażądać dalszych wyjaśnień od Władz państwa, do którego należy.

Article 3.

Les Autrichiens et Hongrois admis en Belgique, et les Belges admis en Autriche ou en Hongrie au bénéfice de l'assistance, judiciaire, seront dispensés, de plein droit, de toute caution ou dépôt qui, sous quelque dénomination que se soit, peut être exigé des étrangers plaidant contre les nationaux par la législation du Pays où l'action sera introduite.

Article 4.

La présente Convention est conclue pour cinq années, à partir du jour de l'échange des ratifications.

Dans les cas où aucune des Hautes Parties contractantes n'aurait notifié, une année avant l'expiration de ce terme, son intention d'en faire cesser les effets, la Convention continuera d'être obligatoire encore une année, et ainsi de suite d'année en année, à compter du jour où l'une des Parties l'aura dénoncée.

Elle sera ratifiée aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Vienne, le 19. juillet 1880.

(L. S.) C. de Jonghe d'Ardoye m. p.

Artykuł 3.

Austryacy i Węgrzy przypuszczeni w Belgii i Belgowie przypuszczeni w Austrii i Węgrzech do dobrodziejstw prawa ubóstwa, uwolnieni będą z mocy prawa od wszelkiej kaucyi i od wszelkiej zaręki, jakie na mocy prawodawstwa tego kraju, w którym skargę podano, pod jakąkolwiek nazwą pobierane być mogą od cudzoziemców, prawujących się z obywatelami krajowymi.

Artykuł 4.

Umowę niniejszą zawiera się na pięć lat, licząc od dnia wymiany ratyfikacyj.

Gdyby na rok przed upływem tego okresu, żadna z Wysokich Stron rokujących nie objawiła zamiaru wstrzymywania skuteczności umowy, będzie ona obowiązywała jeszcze przez rok i tak następnie, licząc od dnia, w którym ją jedna z Wysokich Stron wypowie.

Traktat niniejszy ratyfikowany będzie jak można najprędzej.

W dowód czego pełnomocnicy Stron rokujących podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie herbowe.

Działo się w Wiedniu dnia 19 lipca 1880.

(L. S.) Haymerle r. w.

Nos visis et perpensis hujus Conventionis articulis illos omnes et singulos ratos hisce gratosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandaturos esse.

In quorum fidem praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro appresso firmari jussimus.

Dabantur in Imperiali Urbe Nostra Vienna die septima mensis Februarii anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo primo, Regnorum Nostrorum vero trigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus Liber Baro a **Haymerle** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus Eques Riedl a Riedenau m. p.,

C. et R. Consiliarius sectionis.

Gdy obiedwie Izby Rady państwa Traktat powyższy zatwierdziły, przeto ogłasza się go niniejszem.

Wiedeń, dnia 7 marca 1881.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

20.

Ustawa z dnia 26 lutego 1881,

upoważniająca ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej umowy o pomnożenie monety zdawkowej miedzianej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stancwię co następuje:

Upoważnia się ministerstwo królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych do zawarcia z ministerstwem krajów korony węgierskiej następującej umowy o pomnożenie monety zdawkowej miedzianej:

Artykuł I.

Na zasadzie artykułu XII Przymierza słowego i handlowego, między dwiema połowami monarchji istniejącego, postanawia się za wspólnem umiowaniem pomnożyć ilość monety zdawkowej miedzianej o 1,500.000 zł. i w tym celu wybić 30.000 zł. w sztukach półcentowych a pozostałą kwotę 1,470.000 zł. w sztukach centowych.

Artykuł II.

Z sum tych policzyć należy po 70 od sta na rachunek królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych a po 30 od sta na rachunek krajów korony węgierskiej.

Wiedeń, dnia 26 lutego 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część X. — Wydana i rozesłana dnia 31 marca 1881.

21.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 7 marca 1881,
tyczące się jednostajnego urzędzenia i dozorowania przyrządów sygnałowych na zasadzie przepisów o unikaniu przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów.

§. 1.

Światła boczne barwiste ustawiane być powinny zawsze tak, aby nie zaważały linom i aby żagle okrętu w żadnym razie nie mogły ich zasłaniać.

Światła ustawiczne boczne u parowców kołowych ustawiane być powinny na najwyższych, najodleglejszych częściach kołownic, u okrętów szrubowych według okoliczności na końcach pomostu do komendy, wystających ku stronie zewnętrznej burty.

Białe światło przodowe, którego używać mają tylko parowce w ruchu będące, przymocowane być powinno tak samo, jak światła ustawiczne barwiste całkiem nieruchomo w ten sposób, jak to jest rozporządzone w przepisie międzynarodowym, tyczącym się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów (Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 20 stycznia 1880 Dz. u. p. Nr. 10).

§. 2.

Zasłony światel bocznych umieszczone być powinny i trwale umocowane po za liniami skośnymi i poziomymi, na platformach lub na żórawiach, albo, jeżeli są te okręty szrubowe lub parowce kołowe, w miejscach w §. 1 oznaczonych.

Żórawie, na których zasłony takie będą umieszczone, dosięgać mają strony zewnętrznej w ten sposób, aby światła ustawiczne, które nie powinny być nigdy przymocowane do lin, mogły być widzialnymi w przepisany kierunku i bez przerwy.

Na statkach żaglowych o mniej niż 80 tonnach, nie używających żagli poprzecznych, wolno przymocować platformę i zasłony do lin ukośnych przedniego masztu.

Zasłony światel bocznych umieszczone być muszą w taki sposób, aby odpowiadały celowi, do którego zasłony te według przepisów międzynarodowych, tyczących się unikania przygód na morzu w skutek zetknięcia się okrętów, mają służyć.

Zasłona latarni ustawniczej na części sterowej burty, powinna być zielona na lewym boku burty, czerwona.

Dla zapobieżenia, aby przy ustawianiu świateł na burcie okrętu nie przemieniono czerwonego na zielone, miejsca, w których się ustawia lub klatki latarni urządzać należy w taki sposób, aby światło czerwone ustawione być mogło tylko na lewym boku okrętu a zielone tylko na części sterowej.

§. 3.

Latarnie ustawnicze wyrabiane być mają z miedzi lub z białej blachy i wewnątrz całkiem pobielone; nadto latarnie boczne pomalowane być powinny zewnątrz taką samą barwą, jakiej są szkło i zasłony, przeto latarnie ustawnicze sterowej części okrętu zieloną, latarnie z lewego boku czerwoną.

Kształt latarni bocznych jakoteż przodowych, wyobrażony jest na figurach 1, 2, 3 i 4, wymiary zaś ich podane są w tablicy, przy końcu rozporządzenia niniejszego zamieszczonej, w której okręty podzielone są na 3 rozmaite kategorie.

§. 4.

Nie pozwala się używać do latarni ustawniczych szkieł zwyczajnych jednostajnej grubości, łukowato zagiętych, lecz rozporządza się wyraźnie, że do latarni bocznych barwistych używane być mają wyłącznie tylko soczewki płaskowklęsłe (Fig. 5) a do latarni świateł białych przodowych dla parowców, wyłącznie tylko soczewki bezbarwne dyoptryczne (Fig. 6). Statki o mniej niż 25 tonnach i barkasy parowe nie ulegają temu przepisowi.

Soczewki i szkła latarni do części sterowej mają być błękitno-zielone, do lewego boku okrętu wiszniowe i tak mocnej barwy, aby barwy ich można było doskonale odróżnić z przepisanej odległości.

Wymiary soczewek i szkieł w mowie będących podane są w tablicy, przy końcu przepisu niniejszego zamieszczonej.

§. 5.

Do każdej latarni ustawniczej powinna być lampa urządzona do oliwy chociażby zwyczajnie używać miano lampy urządzonej do nafty.

Używanie do oświetlenia latarni ustawniczych parafiny, nie jest dozwolone.

Bańki lamp do tych latarni powinny być dostatecznej wielkości, t. j. powinny mieć taką pojemność, aby w nich mogło się zmieścić tyle oliwy lub nafty, ile potrzeba najmniej na 16 godzin palenia.

W bańkach do lamp urządzonych na naftę, umieścić należy zwyczajną gąbkę w dobrym gatunku, aby wsiąkała w siebie naftę w lampie będącą i nie pozwalała jej rozlewać się, gdy morze jest wzburzone.

Bańka powinna być tak urządzona, aby płomień znajdował się w środku poziomego łuku soczewek, w połowie wysokości tychże.

Oprócz knotów taśmowych można do lamp olejnych używać także knotów sznurowych; lecz lampy takie ustawiać należy w takiej odległości od siebie, aby płomień ich dorównał wielkości płomienia knotów taśmowych.

Figury 7, 8, 9, 10 i 11 wyobrażają rozmaite urządzenia knotów a tablica do niniejszego rozporządzenia dołączona, podaje wymiary tychże.

§. 6.

Oprócz tego, że wewnętrzne ściany latarni ustawniczych mają być wszędzie dobrze pobielone, każda latarnia, czy to do oliwy czy do nafty urządzona (z wyjątkiem latarni na statkach o mniej niż 25 tonnach i na barkasach parowych), zaopatrzona być powinna nadto reflektorem odpowiednim, siłę światła ile możliwości podwyższającym, wyrobionym z metalu i gładko wypolerowanym.

Reflektory urządzone być powinny do zdejmowania i to tak, aby można było ustawiać je bez trudności, czy lampa jest oliwna czyli też naftowa.

§. 7.

Szkło latarni ze światłami okrągłymi, których używać mają okręty stojące na kotwicy, powinno być kuliste, bezbarwne wszędzie jednostajnej grubości i obwiedzione siatką ochronną drucianą.

Oka siatki tej powinny być tak wielkie, aby światło latarni widzialne być mogło naokoło ile możliwości bez przerwy.

Kształt latarni tych wyobrażony jest fig. 12, wymiary zaś podane są w tabelicy przy końcu zamieszczonej.

Latarnie okrągłe z czerwonym szkłem, których używać winny okręty, gdy w skutek jakiejkolwiek przygody staną się niezdolnymi do wykonywania obrotów, powinny być takiej samej konstrukcyi i takich samych wymiarów, jak opisane tu latarnie ze światłami okrągłymi.

§. 8.

Latarnie z szkłem zielonem i czerwonym, jakoteż z szkłem bezbarwnem dla łodzi rybackich i innych łodzi odkrytych, powinny być takie, aby widzialność ich równała się przepisanej widzialności statków o mniej niż 25 tonnach.

Latarnie okrągłe czerwone i zielone, których używać winny statki łowiące ryby czerwcem lub niewodem, powinny być takiej samej konstrukcyi, jak latarnie okrągłe białe, opisane w §. 7 a wymiary ich zgadzać się powinny z wymiarami latarni okrągłych bezbarwnych, przepisanych dla statków o mniej niż 25 tonnach.

§. 9.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie obowiązane są korzystać z każdej następczającej się sposobności do obejrzenia latarni ustawniczych i sygnałów mglanych okrętów austriackich, znajdujących się w okręgu urzędowym tychże urzędów, mianowicie zaś w takim przypadku, gdy mają słuszną przyczynę dorożumiewać się, że przepisy niniejsze nie są zachowywane.

Obowiązek ten ciąży także na c. i k. urzędach konsulowskich co do okrętów austriackich, stojących w ich okręgu urzędowym.

Te światła ustawnicze, które uznane będą za odpowiadające przepisom, zaopatrzyć należy cechą urzędową, wyłącznie do tego służącą.

We wszystkich takich przypadkach, gdyby latarnie ustawnicze lub sygnały mglane nie odpowiadały zupełnie przepisom, czynniki c. k. urzędów portowych i zdrowotnych morskich a względnie c. k. urzędów konsulowskich zniewolili mają kapitana okrętu, aby się zaopatrzył w przepisane przyrządy do dawania sygnałów.

§. 10.

Gdy się rozmaite latarnie rewiduje, przekonać się należy szczególnie, czy do tych latarni podczas deszczu, lub jeżeli wystawione są na uderzanie fal, woda

nie może wejść i zgasić płomienia; podobnie nie należy spuszczać z uwagi, że doniosłość światła zależy nie tylko od wielkości i natężenia płomienia, lecz zawsze także od wysokości miejsca, w którym jest umieszczone i że przeto światła tych nie można ustawiać niżej, jak w wysokości 2 metrów nad powierzchnią morza.

C. k. kapitanaty portowe zachowują na okaz po jednym egzemplarzu rozmaitych rodzajów przepisanych latarni ustawniczych.

§. 11.

Jeżeli kapitan okrętu austriackiego, pomimo otrzymanego wezwania (§. 9) i chociaż to jest możebne, nie uczyni zadosyć postanowieniom niniejszego przepisu, c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie a względnie c. i k. urzędy konsulowskie karać go będą grzywnami w granicach ustanowionych w artykule 28 rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 20 stycznia 1880 (Dz. u. p. Nr. 10), wpływającemi do funduszu wsparć dla marynarzy, a które w razie niemożności ściągnięcia, zamieniane być mają na karę aresztu, licząc po jednym dniu za każde pięć złotych.

Od orzeczenia wydanego przez c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie, tudzież przez c. i k. urzędy konsulowskie odwołać się można w przeciągu dni 15 do c. k. Władzy morskiej w Tryeście.

Jeżeli ta potwierdzi wyrok pierwszej instancji, chociażby ze złagodzeniem wymiaru kary, dalsze odwołanie się jest niedopuszczalne.

Nadto c. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie mogą zabronić wyprawienia takiego okrętu, dopóki żądane zmiany (jeżeli rozumie się skutecznienie ich natychmiast jest możebne) nie będą poczynione, do czego jednak szypra wcześniej wezwać należy.

§. 12.

Każdy kapitan odpowiedzialny jest za szkodę będącą następstwem przekroczenia niniejszego przepisu.

§. 13.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie oglądać mają latarnie ustawnicze i sygnały mglane także okrętów węgierskich, znajdujących się w ich okręgu urzędowym i mają prawo zniewolić je tak samo, jak okręty austriackie, aby się zastosowały do niniejszych przepisów. Dostrzegłszy uchybienie przepisom, czynniki te uczynić mają wezwanie, aby mu zaradzono. Gdyby wezwaniu ich, do zaradzenia dostrzeżonemu uchybieniu przepisom, nie uczyniono zadosyć, zdać mają niezwłocznie sprawę z tego co zaszło c. k. Władzy morskiej, która w sposób stósowny uwiadomi c. k. Władzę morską w Rjece.

C. k. urzędy portowe i zdrowotne morskie mają także prawo rewidować przyrządy sygnałowe okrętów zagranicznych, znajdujących się w ich okręgu urzędowym, ale w tym względzie winny baczyć tylko na to, aby wzmiankowane przyrządy do dawania sygnałów odpowiadały przepisom, tyczącym się unikania przygód na morzu przez zetknięcie się okrętów, mianowicie zaś, aby ich latarnie ustawnicze były dostatecznie widzialne z przepisanej odległości i aby oświecały przepisany łuk widnokręgu.

W razie dostrzeżenia uchybień zdać należy sprawę c. k. Władzy morskiej w Tryeście, która następnie za pośrednictwem ministerstwa handlu uwiadomi Władzę tego państwa, do którego okręt należy.

Gdyby okręt zagraniczny nie był zgoła zaopatrzony w przyrządy sygnałowe w przepisach międzynarodowych ustanowione, właściwy c. k. urząd portowy i zdrowotny morski wytoczy mu na zasadzie artykułu 28 rozporządzenia ministerstwa handlu z dnia 20 stycznia 1880 (Dz. u. p. Nr. 10) postępowanie karne o przekroczenie przepisów, dotyczących się unikania przygód na morzu przez zatkanie się okrętów.

§. 14.

Każdy dowódca okrętu obowiązany jest zaopatrzyć się w egzemplarz niniejszego rozporządzenia, zachowywać go razem z dokumentami okrętowymi i pokazać na żądanie urzędu portowego lub konsulowskiego.

§. 15.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Od tegoż samego dnia traci moc swoje rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 1 maja 1878 (Dz. u. p. Nr. 53).

Pino r. w.

T a b l i c a

wymiarów latarni ustawniczych i ich części składowych.

Rodzaj latarni	Latarnie i ich części składowe	W y m i a r y		
		Okrety o więcej niż 200 *) tonnach	Okrety i barki od 200 aż do 25 *) tonnów	Kryte statki o mniej niż 25 tonnach *) i barkasy parowe
		m i l i m e t r y		
Latarnie boczne	Klatki.			
	Wysokość od wewnętrznej strony dna latarni aż do dolnego brzegu pokrywy	280	230	150
	Wysokość od dolnego brzegu pokrywy aż do najwyższego brzegu komina	130	110	70
	Średnica komina	120	100	60
	Szerokość każdej z dwóch tylnych części sty- kających się z sobą pod kątem prostym	230	170	120
	Soczewki i szkła.			
	Cięciwa poziomego wewnętrznego łuku soczewek czer- wonych i zielonych, nie licząc części wprawionej w la- tarnię	180	120	—
	Cięciwa poziomego wewnętrznego łuku szkła czerwo- nych i zielonych zagiętych jednostajnej grubości a według okoliczności soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnię	—	—	100
	Wysokość czyli odległość górnego brzegu od dolnego brzegu soczewek czerwonych i zielonych, nie licząc części wprawionej w latarnię	127	95	—
	*) Pojemność w tonnach brutto.			

Rodzaj latarni	Latarnie i ich części składowe	Wymiary		
		Okrety o wic- cej niż 200 *) tonnach	Okrety i barki od 200 aż do 25 **) tonnów	Kryte statki o mniej niż 25 tonnach *) i barkasy parowe
		milimetry		
Latarnie boczne	Grubość szkła soczewek w środku ich wysokości . . .	33	30	—
	Długość pionowego łuku soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnię	150	100	—
	Wysokość czyli odległość od górnego do dolnego brzegu szkieł czerwonych i zielonych zagiętych jednostajnej grubości a według okoliczności soczewek, nie licząc części wprawionej w latarnię	—	—	75
	Knoty.			
	Srednica knota skrętkowego	5	5	—
	lub szerokość knota taśmowego, łukowato zaprawio- nego, do lamp olejnych	30	20	15
	Szerokość knota taśmowego w linii prostej zaprawianego do lamp naftowych	17	8	8
lub średnica knota taśmowego okrągło zaprawianego do lamp naftowych	8	—	—	
Latarnie przodowe parowców *)	Wysokość latarni przodowej	przynajmniej równa wysokości latarni bocznych		
	Średnica szkła dyoptrycznego latarni przodowych . .	190	150	—
	Wysokość szkła dyoptrycznego, nie licząc części wpra- wionej w latarnię	130	100	—
	Wymiary knotów do lamp olejnych	przynajmniej jak latarni bocznych		
	Wymiary knotów taśmowych do lamp naftowych . . .	17	12	—
Latarnie okrągłe, które powinny mieć okrety stojące na kotwicy i nie mogące wykonywać obrótów, budzeń stałki rybackie	Wysokość latarni razem z kominem	400	300	300
	Średnica (pozioma) szkła kulistego	200	150	150
	Średnica knota skrętkowego do lamp dwukno- towych olejnych	5	5	5
	Szerokość knota taśmowego, w linii prostej za- prawianego, do lamp naftowych	12	8	8
	Wewnętrzna średnica knota zaprawianego okrągło	8	8	8

*) Pojemność w tonnach brutto.

**) Łodzie parowe o mniej niż 25 tonnach pływające przy pomocy pary, powinny mieć oprócz dwóch świateł ustawicznych pobocznych jeszcze to białe światło, które według przepisu mieć powinny, gdy stoją na kotwicy.

22.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości
z dnia 14 marca 1881,**

tyczące się przyłączenia gmin Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Chodnowice, Tyszkowice i Chraplice od okręgu Sądu powiatowego niżankowickiego i przyłącza do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 czerwca 1881.

Prażák r. w.

23.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 25 marca 1881,**

o zaprowadzeniu w Proscienym Kamieniu, Lisijciaku i Sto Rochu przykomorków, z zakresem działania komor pomocniczych II klasy.

Według doniesienia kr. węgierskiego ministerstwa skarbu, zaprowadzone zostały w Proscienym Kamieniu, Lisijciaku (w siedzibie dawnego przykomorka modragredackiego) i w Sto Rochu (w siedzibie dawnego przykomorka malihałańskiego) przykomorki z zakresem działania komor pomocniczych II klasy.

Dunajewski r. w.

24.**Ustawa z dnia 30 marca 1881,**

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1881 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) oznaczonej.

O ileby w ustawach o podatkach obecnie obowiązujących zaprowadzona została zmiana przed końcem maja 1881, pobór podatków odbywać się ma na zasadzie tychże zmian.

§. 2.

Wydatki administracyjne w ciągu miesięcy kwietnia i maja 1881 pokrywane będą w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1881 w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustanowione być mają.

§. 3.

Dotacya szczególna, ustawą z dnia 5 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 88) na nabycie dla państwa kolei południowo-zachodnich dolno-austryackich wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca maja 1880 ustawą z dnia 25 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 31) i aż do końca marca 1881 ustawą skarbową z d. 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) na rok 1880, artykuł VI, ustęp 5 zostało przyzwolone, tudzież dotacya, ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) na rok 1878 dla kolei naddunajskiej i połączenie tejże z koleją Franciszka Józefa, wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca marca 1881 dozwolone zostało ustawą z dnia 1 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 86) na wybudowanie tej kolei, używana być może jeszcze aż do końca maja 1881; dotacye jednak te tak uważane być mają, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1880 r. w myśl artykułu VI, ustęp 4 ustawy skarbowej na rok 1880.

§. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30 marca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Prażák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

25.

Ustawa z dnia 30 marca 1881,

zmieniająca terminy wyznaczone do postępowania reklamacyjnego w celu uregulowania podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Termin 45dniowy do wnoszenia reklamacyj w artykule I, §. 37 ustawy z d. 6 kwietnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 54) ustanowiony, który stósownie do artykułu VII, ustęp 1 ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) poczynać się miał od dnia 1 marca 1881, przedłuża się aż do 15 czerwca 1881.

Upoważnienie do przedłużenia terminu, nadane Rządowi w ustępie 2 artykułu VII ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) traci moc swoją.

Artykuł II.

Terminy wyznaczone w artykule VIII ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) przewodniczącemu komisyj szacunkowych powiatowych do dokończenia wskazanych tamże czynności urzędowych aż do końca grudnia 1881, przedłużają się aż do końca czerwca 1882 a termin naznaczony tamże przewodniczącemu komisyj reklamacyjnych aż do końca lutego 1882, przedłuża się do końca sierpnia 1882.

Artykuł III.

Termin sześciomiesięczny, wyznaczony stósownie do artykułu IX ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) komisjom szacunkowym powiatowym do sprawdzenia operatów reklamacyjnych, przedłuża się aż do końca lutego 1882.

Artykuł IV.

Termin, który stósownie do artykułu X ustawy z dnia 28 marca 1880 wyznaczony być miał komisji naczelnej do ukończenia robót, przedłużony być ma najmniej na dwa miesiące.

Artykuł V.

Termin w artykule III i XI ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34), do wyrównania podatków po skończeniu postępowania reklamacyjnego, na koniec czerwca 1882 a względnie pocz tek trzeciego ćwierćrocza 1882 wyznaczony, uchyla się i postanawia, że termin do wyrównania podatków ustanowiony będzie osobną ustawą.

Artykuł VI.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

Artykuł VII.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 30 marca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

S p r o s t o w a n i e.

W Części V Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 22 lutego 1881 a mianowicie w rozporządzeniu ministerstwa skarbu z dnia 11 lutego 1881 (Dz. u. p. Nr. 11) pod II, w ostatnim wierszu ustępu 3, zamiast: „pod I, 2, 3 i 4“ powinno być: „pod I. 2 i 3“.

Fig. 3.

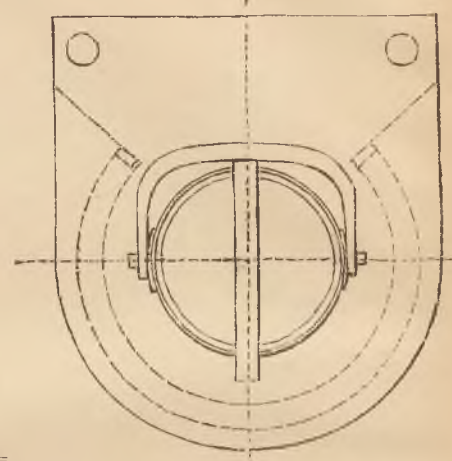

Fig. 2.

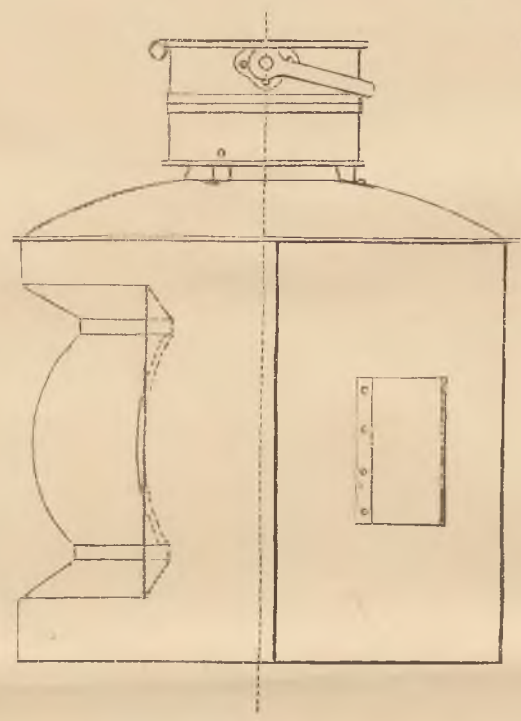

Fig. 1.

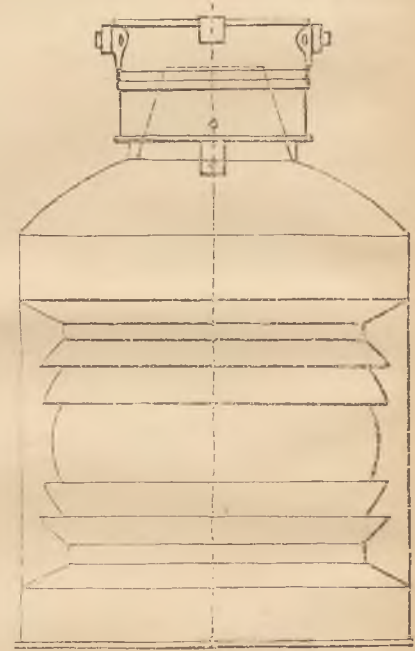
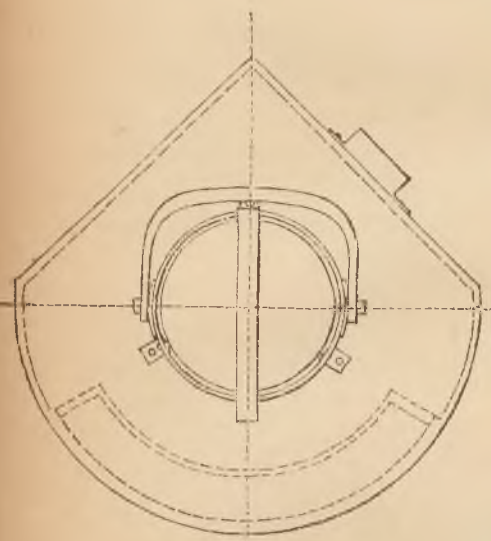

Fig. 6.

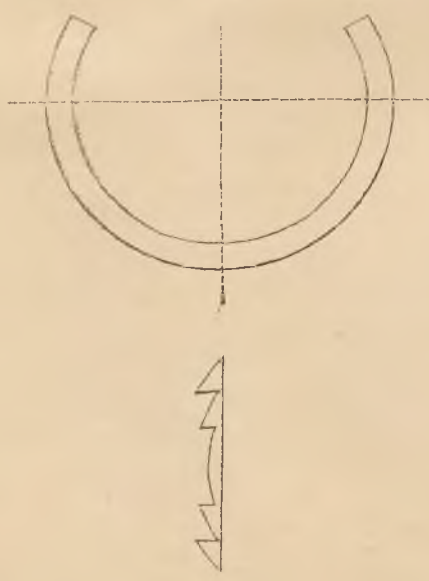
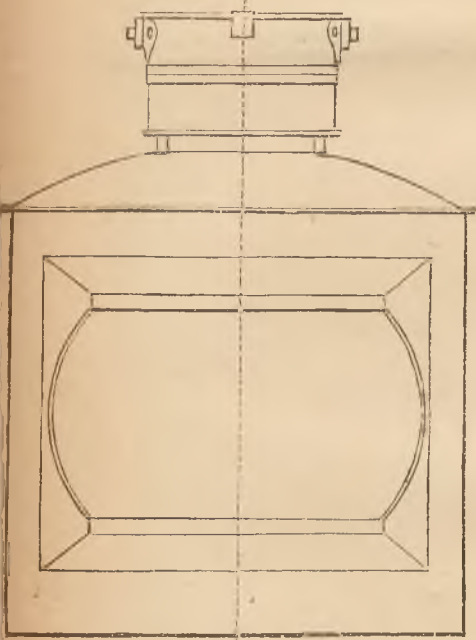
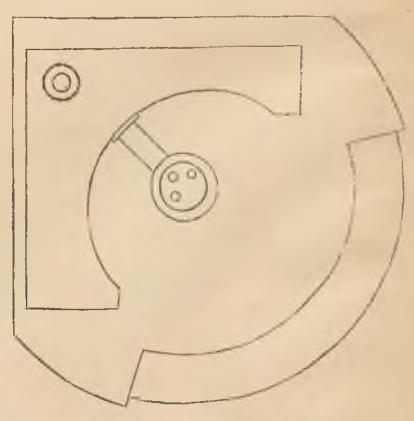

Fig. 7.

Ławnicze i ich części składowe.

Fig. 4.

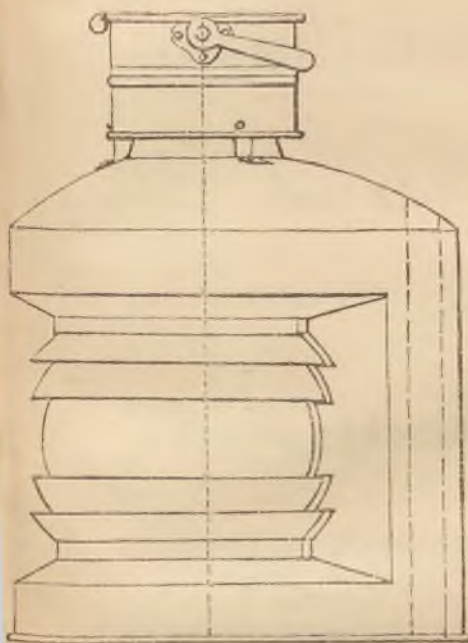

Fig. 5.

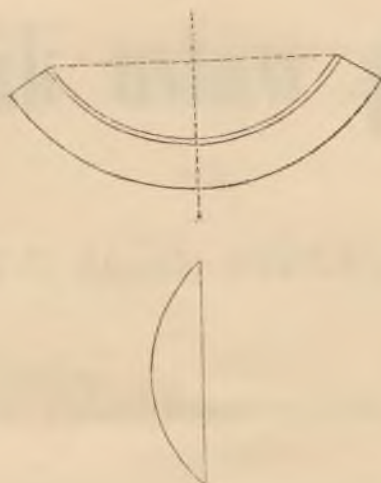

Fig. 12.

Fig. 9.

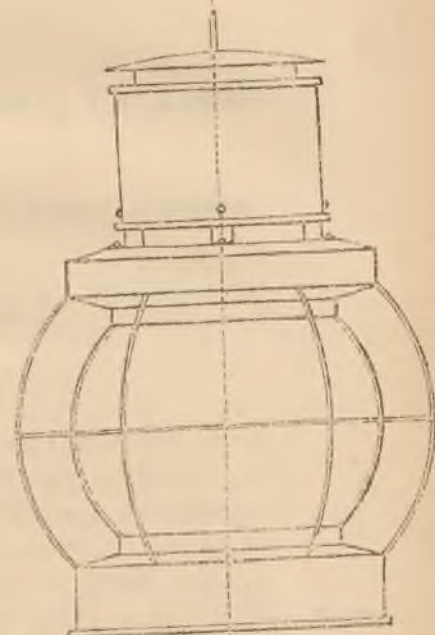
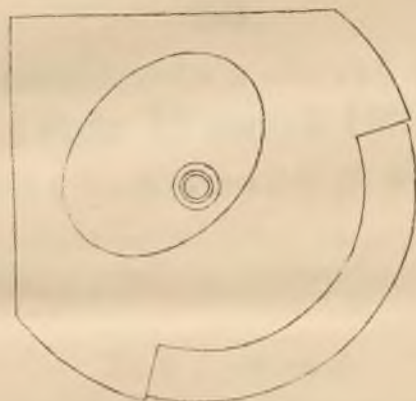

Fig. 10.

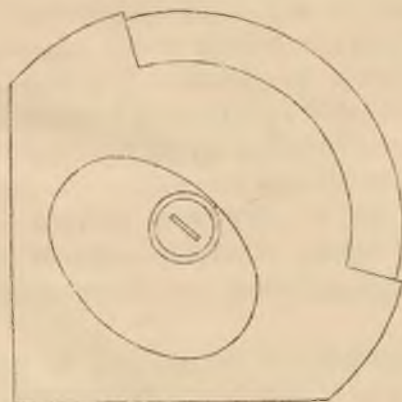

Fig. 8.

Fig. 11.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XI. — Wydana i rozesłana dnia 1 kwietnia 1881.

26.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i skarbu z dnia 20 marca 1881,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej.

W przedmiocie wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70), wydają się w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny co do taksy wojskowej następujące przepisy:

Do §. 1, ustęp 3.

Komendy okręgów uzupełnienia obowiązane są układać na podstawie szczegółów, otrzymywanych od oddziałów i zakładów wojskowych, wykazy tych, którzy, stawszy się przed dopełnieniem swojej powinności służbowej, niezdatnymi do służby, oddaleni zostali ze związku armii a w ułomność, będącą przyczyną ich niezdatności do służby, popadli nie w skutek czynnej służby w armii, sporządzone podług wzoru w załączce I podanego a to oddzielnie podług powiatów administracyjnych przynależności i przysyłać je władzom powiatowym administracyjnym przynależności w ciągu dni 14 po upływie odnośnego ćwierćrocza.

Załączka I.

Do wykazu rzeczzonego nie należy wciągać tych, którzy przed rokiem 1875 stali się obowiązany do służenia wojskowo, to jest urodzonych przed rokiem 1855, tudzież tych, którzy w roku oddalenia swego ze związku armii dopełnili całkiem obowiązku służenia wojskowo przepisanego w §. 4 ustawy o służbie wojskowej.

Wykazy tych, którzy w podobnych okolicznościach oddaleni zostaną ze związku obrony krajowej (strzelców krajowych), utrzymywać mają w taki sam sposób i przysyłać Władzom administracyjnym powiatowym przynależności, Biura ewidencyjne obrony krajowej (strzelców krajowych).

Do §. 2, lit. b.

U tych, którzy do płacenia taksy są obowiązani na zasadzie ustępu 2, §. 1, obowiązek płacenia taksy ustaje od początku tego roku, w którym z powodu

utraty tytułu do uwolnienia a względnie oddalenia przyjęci zostali do pewnej części siły zbrojnej.

U tych, którzy do płacenia taksy są obowiązani na zasadzie ustępu 3, §. 1, obowiązek płacenia taksy zaczyna się ma od początku tego roku wymierzenia taksy, który nastąpi po ich oddaleniu.

Do §. 3.

Wedle której klasy taryfy taksa wojskowa ma być opłacana, oznaczać to należy, pominiawszy przypadki wyjątkowe, uzasadnione okolicznościami na szczególne względy zasługującymi, podług następujących wskazówek:

Obowiązanych do opłacania taksy zamieszczać należy w klasie 14, obejmującej płacących 1 zł., wtedy, gdy zarobek ich lub przychód w roku, do którego odnosi się wymierzona taksa, nie dochodził kwoty 300 zł.

Do klasy 13, obejmującej płacących 2 zł. zaliczać należy tych, których zarobek roczny lub dochód wynosi ogółem od 300 aż do 450 zł., do klasy 12, obejmującej płacących 3 zł., tych, których zarobek lub przychód roczny wynosi od 450 aż do 600 zł.

Wszystkich tych, do opłacania taksy obowiązanych, których ogólny zarobek roczny lub przychód przenosi kwotę 600 zł., zaliczać należy do jednej z klas taryfy, począwszy od 11 klasy, a za podstawę do zamieszczenia w jednej z tych klas taryfy, służyć ma dziesiąta część rocznej kwoty podatków stałych z dodatkami rządowymi w ten sposób, iż taksa wojskowa wymierzona być ma podług tej pozycyi klasy, która jest najbliższa tej kwocie podatku.

Co do tych rodzajów przychodu, które są uwolnione od podatku, brać należy w rachubę taką kwotę podatku, któraby odpowiadała temu przychodowi, gdyby nie był uwolniony od podatku.

Do §. 4.

Mając dzielić dziesiątą część kwoty rocznej podatków stałych z dodatkami rządowymi, liczyć należy tylko dzieci, wnuki a względnie dzieci przybrane, a nie trzeba liczyć innych członków rodziny, o których utrzymanie stara się ten, który opłacać ma takse.

Do §. 6, ustęp 3.

Gdy obowiązany do opłacania taksy wyniesie się z jednego obrębu krajów monarchyi austriacko-węgierskiej do drugiego obrębu, natenczas o nadaniu mu przynależności do obrębu krajów uwiadomić należy niezwłocznie jego poprzednią Władzę powiatową rodzinną w tamtym obrębie krajów, z którego się wyprowadził.

Do §. 8.

Władze administracyjne powiatowe spisać mają corocznie aż do końca lutego tych, którzy w roku poprzednim znajdowali się w jednym ze stosunków obowiązujących stósownie do §. 1, ustęp 1, 2 i 3 ustawy o taksie wojskowej, do opłacania taksy.

Spisy układać należy oddzielnie, według gmin rodzinnych, jak to wskazuje wzór podany w załączce II, w dwóch egzemplarzach, na podstawie list popisowych i wykazów, nadechodzących od komend okręgów uzupełnienia i od biur ewidencyjnych obrony krajowej (strzelców krajowych), a które obejmują obowiązanych według §. 1, ustęp 3 ustawy do płacenia taksy, tudzież na podstawie

dochodzeń, które Władza administracyjna powiatowa czynić ma stósownie do §. 8 ustawy.

W zapisywaniu trzymać się należy kolei lat urodzenia. W każdym spisie gminnym zaczynać należy od tych do opłacania taksy obowiązanych, którzy są od r. 1875 obowiązani do służenia wojskowo, a przeto od urodzonych w r. 1855.

Tych, do opłacania taksy obowiązanych, których prawo przynależności jest wątpliwe, zamieszczać należy w spisie tej gminy, w której zapisani są jako popisowi (§. 12, ustęp 3 instrukcyi do ustawy o służbie wojskowej) dopóty, dopóki nie będzie stanowczo sprawdzone, że przynależą do innej gminy.

Dochodzenia, tyżące się stosunków zarobku, posiadania i przychodu, rozciągają się mają na cały, gdziekolwiek istniejący zarobek, posiadanie rzeczowe lub wszelki inny majątek. Wziąć należy w rachubę cały przychód stały lub niestały w pieniądzech lub w naturze, to jest kwotę a względnie wartość środków utrzymania stanowiących.

Zdolność do zarobkowania oceniać należy podług klasyfikacyi, użytej w liście popisowych, stósownie do §. 68 instrukcyi do ustawy o służbie wojskowej.

Gdyby takiej klasyfikacyi nie było, jakoteż gdyby rzekomo później nastąpiła niezdolność do zarobkowania, przekonać się należy, czy interesowany jest rzeczywiście do zarobkowania niezdolny.

W rubryce XII spisu wyluszczyć należy, czy interesowany jest według §. 1, ustęp 1, 2 i 3 (a względnie ustęp 4) obowiązany do opłacania taksy, czyli też według §. 5, ustęp 1 lub 2 od obowiązku opłacania taksy uwolniony.

Jeżeli uchwała komisyi w rubryce XII opiewa „obowiązany“ lub „uwolniony“, rubryki XIII nie trzeba wypełniać.

Jeżeli zaś w rubryce V pod lit. *d*) będzie stwierdzone, że koszta utrzymania tego, którego się to tyczy, ponoszą wyłącznie lub przynajmniej po większej części jego rodzice a względnie dziadowie lub rodzice przybrani, zapisać należy w rubryce XIII wyraz „obowiązany“.

Członków komisyi wybiera się na rok jeden i nie trzeba wybierać wyłącznie tych, którzy należą do odnośnych reprezentacyi powiatowych albo gminnych; do każdej z dwóch grup wybranych członków komisyi, wybrać należy zastępcę.

Komisye do wymierzania taks wojskowych urzędować mają w siedzibach reprezentacyi powiatowych; w tych krajach, w których reprezentacye powiatowe nie istnieją, w siedzibach sądów powiatowych.

W głównych miastach utworzyć można stósownie do potrzeby więcej komisyj do wymiaru taks.

W zdarzających się pojedynczo przypadkach wymierzania taksy (co do wychodźców i osób wyjeżdżających za granicę), co do których utrzymywać należy osobne wykazy, wymierzyć ma takse komisya istniejąca dla okręgu sądowego, w którym ma siedzibę Władza administracyjna powiatowa, a to u Władzy administracyjnej powiatowej.

Komisya do wymiaru taks wydaje uchwały bezwzględna większością głosów. Przewodniczącemu służy prawo głosowania tylko w razie równości głosów. W przypadku takim głos przewodniczącego rozstrzyga.

Do wydania ważnej uchwały potrzebna jest obecność przewodniczącego i czterech członków (licząc i zastępcę, jeżeli byłby potrzebny).

Przełożonemu c. k. Władzy administracyjnej powiatowej a względnie jego zastępcy, który pełni obowiązki przewodniczącego komisyi do wymiaru taks, należą się za czas urzędowania komisyi po za obrębem jego siedziby dyety i koszta

podróży według przepisów przypadające, również jak urzędnikowi skarbowemu (inspektorowi podatków, poborecy podatków lub kontrolorowi urzędu podatkowego), który dla dobra służby obrony będzie członkiem komisji do wymierzenia taksy, urzędującej po za obrębem jego siedziby urzędowej.

Wszyscy inni wybrani członkowie komisji nie mają prawa do wynagrodzenia z funduszków państwa.

Koszta podróży przewodniczącego komisji do wymierzania taksy i urzędników skarbowych, jakoteż wydatki na druki, według wzorów, podanych w załączkach I, II, III i IV sporządzone dla c. k. Władz administracyjnych powiatowych, pokrywane będą z etatu ministerstwa obrony krajowej.

Wykazy obowiązanych do opłacania taksy mają być zachowywane a mianowicie jeden egzemplarz, który był przez dni czternaście wystawiony na widok publiczny, zachowywać ma zwierzchność gminna, drugi Władza administracyjna powiatowa.

Gdyby obowiązany do opłacania taksy zmienił przynależność, zwierzchność nowej jego gminy przynależności uwiadomić ma o tej zmianie przynależności przełożoną Władzę administracyjną powiatową a ta Władzę powiatową poprzedniej swojszczyzny, celem sprostowania wykazów obowiązanych do opłacania taksy.

Załączka III.

Załączka III zawiera wzór orzeczenia, tyającego się wymiaru taksy.

Władza administracyjna powiatowa dostarczyć ma każdemu interesowanemu urzędowi podatkowemu wykaz taks wojskowych wpłynąć mających, sporządzony podług wzoru podanego w załączce IV.

Załączka IV.

Do §. 9.

W przypadku, gdyby pozwolenie do podróży za granicę miało być ważne jeszcze po czasie, w którym przypada zwyczajne wymierzanie i pobór taksy wojskowej, taksę wojskową wymierzyć i ściągnąć należy za każdy rok taksie podlegający, okresem ważności paszportu objęty, przed doręczeniem paszportu za granicę. Atoli interesowanemu zachowuje się prawo żądania zwrotu taksy w takim przypadku, gdyby w jednym z lat swojej nieobecności wyszedł z obowiązku do opłacania taksy.

Gdyby dla obowiązanego do opłacania taksy wojskowej proszono o pozwolenie do podróży za granicę, wśród okoliczności zdradzających zamiar wychodźstwa, podać należy za warunek wydania pozwolenia do podróży, aby taksa wojskowa złożona została za wszystkie pozostałe lata ustawowej powinności zaciągowej.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Załączka II.

Gmina:

Powiat administracyjny:

Okrąg administracyjny:

S p i s

obowiązanych do opłacania taksy wojskowej w roku 188 . .

według §. 4 do opłacania taksy zastępczo			Uchwała komisji do wymiaru taksy co do				U w a g a
a) Zarobek (za- trudnienie), b) posiadana - realność, c) przychód ro- czny czysty (opodatkowa- ny i nieopo- datkowany)	Kwota roczna podatków stałych (z do- datkami rządo- wemi): a) każdy rodzaj podatku oso- bno, b) razem	Dzieci, wnuki, dzieci przybrane (ich ilość), o których utrzy- manie starać się ma wyłącznie lub przynajmniej po większej części	Obowiązku płacenia		Wymiaru taksy wojskowej		
			ze strony obowiąza- nego we- dług §. 1	ze strony obowiąza- nego za- stępczo we- dług §. 4	Klasa taryfy	Kwota	
						zł.	
IX	X	XI	XII	XIII	XIV	XV	XVI

Załączka III.

Okrąg administracyjny:
 Powiat administracyjny:
 Urząd podatkowy w:
 Gmina miejscowa:

Orzeczenie co do wymiaru taksy wojskowej.

Na podstawie dochodzeń poczynionych w myśl ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) wymierza się taksę wojskową na rok 188.., która za urodzonego w roku....., do gminy miejscowej..... przynależnego a w..... L. domu.... zamieszkałego N. N..... stósownie do §. 1, ustęp... ma być zapłacona, według.... klasy w kwocie..... złotych.

Tę taksę wojskową zapłacić ma przerweczony..... (obowiązany zastępczo według §. 4 ustawy*).....) aż do..... w kasie.....

Przeciwko temu orzeczeniu wolno odwołać się do Władzy administracyjnej krajowej, podając rekurs w przeciągu dni 30 do c. k. starostwa (zwierzchności gminnej, magistratu).

N. N., dnia.....

Potwierdzenie zapłacenia:

Podpis przewodniczącego komisji
do wymierzania taks:

*) Położyć nazwisko i imię, stanowisko, zatrudnienie, miejsce pobytu, miejsce gminy i liczbę domu.

Załączka IV.

Okrąg administracyjny:

Powiat administracyjny:

Okrąg urzędu podatkowego:

W y k a z

obowiązanych w roku . . . . . do opłacenia taksy wojskowej z gminy miejscowej

Liczba bieżąca	N a z w i s k o i i m i e	Rok urodzenia	Zarobek, zatrudnienie	Powiat, gmina, miejsce pobytu, liczba domu	Kwota taksey wojskowej
tego, za którego taksa wojskowa ma być zapłacona					

Nazwisko i imię	Zarobek, zatrudnienie	Powiat, gmina, miejsce pobytu, liczba domu	U w a g a
obowiązanego zastępuje			

27.**Obwieszczenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
27 marca 1881,****o przyznaniu prawa zakrajowości Jego królewskiej Wysokości księciu Dom Miguel di Braganza.**

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najmiłościwiej najwyższem postanowieniem z dnia 20 marca 1881 przyznać prawo zakrajowości Jego królewskiej Wysokości księciu Dom Miguel di Braganza, tudzież jego dzieciom małoletnim i niezaślubionym, które w domu rodzicielskim przebywają, w ten sposób, że skutki tegoż prawa rozciągają się mają na ich własną osobę i na wyjęcie ich z pod jurysdykcyi sądów krajowych we wszystkich sprawach spornych, które na zasadzie ustawy należą do sądów powszechnych osobistych, jakoteż we wszystkich sprawach niespornych, dotyczących się ich osoby; przeto też, stósownie do ich próśby o oddanie ich pod jurysdykcyą urzędu marszałkowskiego nadwornego, wyznacza się dla nich sąd osobowy tegoż urzędu marszałkowskiego.

Prażák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych

Część XII. — Wydana i rozesłana dnia 12 kwietnia 1881.

28.

Traktat z dnia 12 stycznia 1881,

między monarchją austriacko-węgierską a królestwem belgijskiem, tyczący się wzajemnego wydawania zbrodniarzów.

(Zawarty w Wiedniu dnia 12 stycznia 1881, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 28 marca 1881, ratyfikacje wzajemne wymieniono dnia 29 marca 1881.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Regis Belgarum, praeviae collatis consiliis mutisque deliberationibus, Conventio de mutua maleficoru extraditione Viennae, die duodecima mensis Januarii anni millesimi octingentesimi octogesimi primi inita et signata fuit tenoris sequentis:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Najjaśniejszy Król belgijski, postanowiwszy zawrzeć nowy Traktat w przedmiocie wydawania sobie zbrodniarzów, mianowali do tego pełnomocnikami Swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki i Król apostolski węgierski:

pana barona Henryka Haymerlego, Swego Radcę tajnego, Ministra Cesarskiego Domu i spraw zewnętrznych, Komandora orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, Kawalera orderu żelaznej korony III klasy itd. itd.;

Najjaśniejszy Król belgijski:

pana hrabiego Ludwika de Jonghe d'Ardoye, wielkiego oficera orderu Leopolda, kawalera orderu żelaznej korony I klasy itd., Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego Ministra przy dworze Najjaśniejszego Cesarza austriackiego i Króla apostolskiego węgierskiego itd. itd.,

którzy okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Rządy Wysokich Stron rokujących zobowiązują się wydawać sobie nawzajem, na żądanie drugiej Strony, jedynie z wyjątkiem własnych poddanych, osoby ścigane lub skazane przez Władze sądowe jednej ze Stron rokujących, za jeden z czynów karygodnych, poniżej w artykule II wyliczonych, a które znajdować się będą w krajach drugiej Strony.

Wydanie nastąpić może tylko za czyny karygodne, popełnione po za obrębem państwa, o wydanie proszonego, a które według praw państwa żądającego wydania i o wydanie proszonego, za-

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie, et

Sa Majesté le Roi des Belges, ayant résolu d'un commun accord de conclure une nouvelle Convention d'extradition ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie:

le Sieur Henri Baron de Haymerle, Son Conseiller intime, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères, Commandeur de Son Ordre de François-Joseph avec plaque, Chevalier de Son Ordre de la Couronne de fer IIIe classe, etc. etc.;

Sa Majesté le Roi des Belges:

le Sieur Louis Comte de Jonghe d'Ardoye, Grand Officier de Son Ordre de Léopold, Chevalier de I^e Classe de l'Ordre de la Couronne de fer etc., Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie, etc. etc.;

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, sur la demande que l'un deux adressera à l'autre, à la seule exception de leurs nationaux, les individus poursuivis ou condamnés par les autorités judiciaires de l'une des Parties contractantes pour un des actes punissables mentionnés à l'article II ci-après, et qui se trouveront sur le territoire de l'autre Partie.

L'extradition n'aura lieu que pour une action punissable, commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée et qui, d'après la législation de l'Etat requérant et de l'Etat

grożone są karą jednorocznego uwięzienia lub inną cięższą karą.

Gdyby czyn karygodny, uzasadniający żądanie wydania, popełniony był po za obrębem państwa o wydanie proszącego, żądanie to spełnione być może, jeżeli chodzi o czyny karygodne, które według praw państwa proszącego i proszonego ścigane być mogą nawet wtedy, gdy je popełniono za granicą.

Artykuł II.

Czyny karygodne, z powodu których przestępca będą wydawani, są następujące:

1. Rozmyślne zabicie, skrytobójstwo, ojcobójstwo, dzieciobójstwo, otrucie.

2. Pogrożki napaści na osoby i własność, jeżeli połączone były za zleceniem lub warunkiem i jeżeli według praw Wysokich Stron rokujących wydanie jest dopuszczalne.

3. Rozmyślne pobicie lub skaleczenie, jeżeli z niego wynikła choroba, która zdaje się być nieuleczalną, albo trwała niezdolność do pracy, utrata lub niemożność swobodnego używania członka lub narządu, ciężkie kalectwo lub śmierć, chociaż nie było zamiaru jej zadania.

4. Spędzenie płodu.

5. Rozmyślne i karygodne zadanie trucizny lub innych środków, mogących spowodować śmierć albo nadwerężyć zdrowie, chociażby nie było zamiaru odebrania życia.

6. Porwanie dziecka, zatajenie, usunięcie, zamiana lub podsunięcie dziecka.

7. Porzucenie lub opuszczenie dziecka.

8. Urowadzenie osoby małoletniej.

requis peut entraîner une peine d'un an d'emprisonnement ou une peine plus grave.

Lorsque l'action punissable motivant la demande d'extradition aura été commise hors du territoire de l'Etat requérant, il pourra être donné suite à cette demande, si la législation du pays requis et celle du pays requérant autorisent la poursuite d'actes de ce genre, même quand ils ont été commis à l'étranger.

Article II.

Les actions punissables à raison desquelles l'extradition sera accordée sont les suivantes:

1° L'homicide volontaire, assassinat, parricide, infanticide, empoisonnement.

2° Les menaces d'attentat contre les personnes et les propriétés, si les menaces ont été faites avec ordre ou sous condition et si elles donnent lieu à extradition d'après la législation des Hautes Parties contractantes.

3° Les coups portés et les blessures faites volontairement quand il en est résulté une maladie paraissant incurable ou une incapacité permanente de travail personnel, la perte ou la privation de l'usage absolu d'un membre ou d'un organe, une mutilation grave, ou la mort sans intention de la donner.

4° L'avortement.

5° L'administration volontaire et coupable, même sans intention de donner la mort, de poison ou d'autres substances pouvant la donner ou altérer gravement la santé.

6° L'enlèvement, le recel, la suppression, la substitution ou la supposition d'enfant.

7° L'exposition ou le délaissement d'enfant.

8° L'enlèvement de mineurs.

9. Zgwałcenie.

10. Targnięcie się na wstydlivość przemocą.

11. Targnięcie się na wstydlivość, chociażby nie przemocą, jeżeli ze względu na płeć lub wiek osoby, która była tego przedmiotem i na inne szczególne okoliczności, wydanie z powodu takiego zamachu jest według praw Wysokich Stron rokujących dopuszczalne.

12. Wykroczenie przeciwko moralności, nakłanianie dla dogodzenia swoim chuciom innych osób, małoletnich jednej lub drugiej płci do rozpusty lub niemoralności, jeżeli osoba, dopuszczająca się tego nakłaniania, jest ojcem lub matką, opiekunem lub nauczycielem nawiedzionej do złego osoby.

13. Targnięcie się na wolność osobistą, zakłócenie spokoju domowego, popełnione przez osobę prywatną.

14. Wielożeństwo.

15. Podrabianie lub fałszowanie papierów publicznych obiegowych, biletów bankowych, obligacyj publicznych lub prywatnych; wypuszczanie i rozszerzanie tych papierów podrobionych lub sfalszowanych biletów lub obligacyj; fałszowanie dokumentów i fałszowanie depeš telegraficznych, używanie takich podrobionych lub fałszywych albo sfalszowanych depeš, papierów obiegowych, biletów lub obligacyj.

16. Fałszowanie pieniędzy, mianowicie tak podrabianie jak i odmienianie ich, wydawanie i puszczenie w obieg pieniędzy podrobionych lub odmienionych.

17. Podrabianie lub fałszowanie pieczęci, stępli, cech, znaczków, używanie podrobionych lub sfalszowanych pieczęci, stępli, cech, znaczków, tudzież nadużycie prawdziwych pieczęci, stępli, cech i znaczków

18. Fałszywe świadczenie przed sądem; fałszywa opinia złożona przez

9° Le viol.

10° L'attentat à la pudeur avec violence.

11° L'attentat à la pudeur commis même sans violence, pourvu que par rapport au sexe et à l'âge de la personne qui en a été l'objet et aux autres circonstances particulières au cas, un pareil attentat donne lieu à extradition d'après la législation des Hautes Parties contractantes.

12° L'attentat aux moeurs, en excitant, pour satisfaire les passions d'autrui, la débauche ou la corruption de mineurs de l'un ou de l'autre sexe, lorsque celui qui se rend coupable de cet attentat est le père ou la mère, le tuteur ou l'instituteur de la personne débauchée.

13° Les attentats à la liberté individuelle et à l'inviolabilité du domicile, commis par des particuliers.

14° La bigamie.

15° La contrefaçon ou falsification d'effets publics ou de billets de banque, de titres publics ou privés; l'émission ou mise en circulation de ces effets, billets ou titres contrefaits ou falsifiés, le faux en écriture ou dans les dépêches télégraphiques et l'usage de ces dépêches, effets, billets ou titres contrefaits, fabriqués ou falsifiés.

16° La fausse monnaie comprenant la contrefaçon et l'altération de la monnaie, l'émission et la mise en circulation de la monnaie contrefaite et altérée.

17° La contrefaçon ou falsification de sceaux, timbres, poinçons et marques, l'usage de sceaux, timbres, poinçons et marques contrefaits ou falsifiés ainsi que l'usage préjudiciable de vrais sceaux, timbres, poinçons et marques.

18° Le faux témoignage en justice la fausse déclaration de la part d'experts

znawców lub tłumaczy, nawodzenie do złego świadków, znawców lub tłumaczy.

19. Krzywoprzysięstwo.

20. Przywłaszczenie sobie czego i wymuszenie ze strony urzędników publicznych.

21. Przekupienie urzędników publicznych lub sędziów polubownych.

22. Podpalenie.

23. Rabunek, kradzież.

24. Wymuszenie.

25. Oszustwo.

26. Przywłaszczenie sobie czego i przeniwierstwo.

27. Upadłość oszukańska i oszustwo na szkodę wierzycieli.

28. Czyny rozmyślne, narażające na niebezpieczeństwo obrót na kolei żelaznej.

29. Całkowite lub częściowe zburzenie budowli, kolei żelaznych lub części składowych telegrafu.

30. Zniszczenie lub uszkodzenie grobowców, pomników, przedmiotów sztuki; zniszczenie lub uszkodzenie ksiąg lub regestrów publicznych, tudzież dokumentów lub przedmiotów, służących na użytek publiczny.

31. Zniszczenie, uszkodzenie lub popsucie żywności lub innych cudzych ruchomości.

32. Zniszczenie lub spustoszenie zasiewów, roślin, drzew, szczeptów.

33. Zniszczenie narzędzi rolniczych; uszkodzenie lub zatrucie zwierząt użytkowych i innych.

34. Rozmyślne czyny karygodne, z których wynikło zatonięcie, rozbicie, zniszczenie lub uszkodzenie statków morskich i innych.

35. Ukrywanie przedmiotów, które nabyto drogą kradzieży, przywłaszczenia sobie, rabunku lub wymuszenia.

ou interprètes, la subornation de témoins, d'experts ou d'interprètes.

19° Le faux serment.

20° Le détournement et la concussion de la part de fonctionnaires publics.

21° La corruption de fonctionnaires publics ou d'arbitres.

22° L'incendie.

23° Le vol avec violence (rapine), le vol sans violence.

24° L'extorsion.

25° L'escroquerie et les tromperies.

26° Les soustractions frauduleuses, les détournements et l'abus de confiance.

27° La banqueroute frauduleuse et les fraudes commises dans les faillites.

28° Les actes attentatoires à la sécurité de la circulation sur les chemins de fer.

29° La destruction totale ou partielle de constructions, de chemins de fer ou d'appareils télégraphiques.

30° La destruction ou la dégradation de tombeaux, de monuments et d'objets d'art; la destruction ou dégradation de livres et de registres publics ou de documents et d'autres objets destinés à l'utilité publique.

31° Les destructions, détériorations ou dégâts de denrées ou autres propriétés mobilières.

32° La destruction ou dévastation de récoltes, plantes, arbres ou greffes.

33° La destruction d'instruments d'agriculture, la destruction ou l'empoisonnement de bestiaux ou autres animaux.

34° Les actes volontaires et coupables, dont aura résulté la perte, l'échouement, la destruction ou la dégradation de bâtiments de mer ou autres navires.

35° Le recèlement des objets obtenus à l'aide d'un vol, d'une soustraction frauduleuse, d'un détournement, d'un vol avec violence (rapine), ou d'une extorsion.

We wszystkich tych przypadkach wydanie nastąpi także za usiłowanie, współwinę i uczestnictwo, o ile usiłowanie, współwina i uczestnictwo są według praw Wysokich Stron rokujących, karygodne.

Artykuł III.

Postanawia się wyraźnie, że cudzoziemiec, na którego wydanie zgodzono się, nie może być w żadnym razie ściągany lub karany za żadną zbrodnię polityczną lub przestępstwo przed wydaniem popełnione, ani za żaden czyn, będący w związku z taką zbrodnią polityczną albo przestępstwem, chyba, że po uwolnieniu albo cofnięciu ściągania albo, jeżeli został skazany, po odsiedzeniu lub darowaniu kary, nie opuścił kraju w przeciągu miesiąca lub później do niego powrócił.

Zamach na osobę naczelnika państwa zagranicznego lub członków jego rodziny nie będzie uważany za występki polityczny, ani za czyn, będący w związku z takim występkiem, jeżeli istotą czynu w tym zamachu jest morderstwo, skrytobójstwo lub otrucie.

Artykuł IV.

Wydania żądać należy zawsze drogą dyplomatyczną.

Artykuł V.

Wydawać się będzie za przedstawieniem pierwopisu lub wierzytelnego odpisu wyroku karnego, sądowego rozkazu uwięzienia lub aktu mającego taką samą moc, jak ten rozkaz.

Akta te wygotowane być mają ze wszystkimi formalnościami, które w kraju, żądającym wydania, są przepisane i podać w nich należy, jaki czyn karygodny popełniono i jaka do niego kara ma być zastosowana.

Sont compris dans les qualifications précédentes les tentatives ainsi que les faits de complicité et de participation, lorsqu'ils sont prévus par la législation des Hautes Parties contractantes.

Article III.

Il est expressément stipulé que l'étranger dont l'extradition aura été accordée ne pourra dans aucun cas être poursuivi ou puni pour aucun délit politique antérieur à l'extradition ni pour aucun fait connexe à un semblable délit, à moins qu'après avoir été acquitté ou absous, ou, en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou en avoir obtenu la remise, il n'ait eu, pendant un mois, la faculté de quitter le pays ou n'y soit retourné par la suite.

Ne sera pas réputé délit politique ni fait connexe à un semblable délit l'attentat contre la personne du Chef d'un Etat étranger ou contre celle des Membres de sa famille, lorsque cet attentat constituera le fait soit de meurtre soit d'assassinat, soit d'empoisonnement.

Article IV.

Le demande d'extradition devra toujours être faite par la voie diplomatique.

Article V.

L'extradition sera accordée sur la production de l'original ou d'une expédition authentique soit du jugement ou de l'arrêt de condamnation, soit du mandat d'arrêt émané d'une autorité judiciaire ou de tout autre acte ayant la même force que ce mandat.

Ces actes devront être délivrés dans les formes prescrites dans le pays requérant et contiendront la désignation de l'action punissable et de la peine dont elle est passible.

Dołączyć należy o ile można, opis osoby, której wydania się żąda i wymienić znaki, mogące służyć do sprawdzenia tożsamości osoby.

Gdyby zachodziła wątpliwość, czy czyn karygodny, na którym oparto żądanie wydania, jest objęty postanowieniami niniejszego Traktatu, zasięgnąć należy wyjaśnień, po zbadaniu których, Rząd o wydanie proszony orzecze, czy trzeba uczynić zadość żądaniu.

Artykuł VI.

W przypadkach nagłych, tymczasowe aresztowanie osoby, ściganej za jeden z czynów karygodnych, w artykule II niniejszego Traktatu wyliczonych, nastąpi po otrzymaniu pocztą lub telegrafem uwiadomienia o istnieniu rozkazu aresztowania, atoli pod warunkiem, aby uwiadomienie to nadesłane było zawsze drogą dyplomatyczną do c. i k. ministerstwa spraw zewnętrznych monarchyi austriacko-węgierskiej, jeżeli obżalowany uciekł do Austrii lub Węgier, a do belgijskiego ministerstwa spraw zewnętrznych, jeżeli obżalowany uciekł do Belgii.

Aresztowanie to stanie się prawomocnem, gdy żądanie pochodzące od Trybunału lub Władzy administracyjnej jednej ze Stron rokujących nadejdzie wprost do Władzy sądowej lub administracyjnej drugiej Strony.

Co do takiego żądania, orzekać się będzie według ustaw kraju, od którego Władzy zażądano wydania.

Artykuł VII.

Cudzoziemiec, aresztowany tymczasowo na zasadzie poprzedzającego artykułu, puszczony będzie na wolną stopę jeżeli w przeciągu trzech tygodni, licząc od dnia aresztowania, nie zostanie uwia-

Les pièces seront autant que possible accompagnées du signalement de l'individu réclamé et s'il y a lieu d'autres données pouvant servir à vérifier son identité.

Dans le cas où il y aura doute sur la question de savoir si l'infraction, objet de la poursuite, rentre dans les prévisions de la présente Convention, des explications seront demandées et, après examen, le Gouvernement à qui l'extradition est réclamée statuera sur la suite à donner à la demande.

Article VI.

En cas d'urgence, l'arrestation provisoire d'un individu poursuivi pour l'un des faits prévus dans l'article II de la présente Convention devra être effectuée sur avis, transmis par la poste ou par le télégraphe, de l'existence d'un mandat d'arrêt, à la condition toutefois que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique au Ministère Impérial et Royal des affaires étrangères de la Monarchie austro-hongroise si l'inculpé s'est réfugié en Autriche ou en Hongrie, et au Ministère des affaires étrangères de Belgique, si l'inculpé s'est réfugié en Belgique.

Cette arrestation sera facultative si la demande émanant d'un tribunal ou d'une autorité administrative de l'une des Parties contractantes est directement parvenue à une autorité judiciaire ou administrative de l'autre.

Il sera statué sur cette demande suivant les lois du pays aux autorités duquel l'extradition aura été demandée.

Article VII.

L'étranger arrêté provisoirement aux termes de l'article précédent, sera mis en liberté si, dans le délai de trois semaines à compter du jour de l'arrestation il ne reçoit communication de l'un des

domiony o nadejściu drogą dyplomatyczną jednego z dokumentów w artykule V wzmiankowanych.

Artykuł VIII.

Przedmioty skradzione i odebrane obwinionemu, przybory lub narzędzia, które służyły do popełnienia czynu karygodnego, jakoteż wszelkie inne środki dowodowe, wydane będą według uznania Władzy właściwej, jednocześnie z wydaniem aresztowanego, Państwu, które tego żądało. Wydane będą nawet wtedy, gdyby obżałowany, na którego wydanie już się zgodzono, nie mógł być wydany z powodu śmierci lub ucieczki.

Wydane będą także wszelkie przedmioty tego samego rodzaju, które obwiniony ukrył lub złożył w kraju na wydanie przyzwalającym, gdyby później zostały znalezione.

Waruje się jednak prawa trzecich osób do tych przedmiotów, które też powinny im być zwrócone bez kosztów, gdy się skończy postępowanie karne.

Artykuł IX.

Jeżeli osoba reklamowana zostaje po śledztwie lub odsiaduje karę w Państwie, od którego zażądano wydania, za inny czyn karygodny, nie za ten, na którym opiera się żądanie wydania, w takim razie wydanie nastąpić może dopiero, gdy się skończy postępowanie karne, a jeżeliby została skazana, dopiero wtedy, gdy karę odsiedzi, lub zostanie od niej uwolniona.

Gdyby ścigany, którego wydania zażądano, miał proces cywilny lub był przytrzymany z powodu zobowiązań względem osób prywatnych, ma być pomimo tego wydany: przeciwnikom jego zachowuje się prawo dochodzenia swoich praw przed Władzą właściwą.

documents mentionnés dans l'article V et transmis par la voie diplomatique.

Article VIII.

Les objets volés ou saisis en la possession de l'inculpé, les instruments et autres objets, ayant servi à commettre l'acte punissable, ainsi que toute autre pièce de conviction, seront, suivant l'appréciation de l'autorité compétente, remis à la Puissance réclamante en même temps que l'individu réclamé. Cette remise aura lieu même dans le cas où l'extradition déjà accordée ne pourrait être effectuée par suite de la mort ou de la fuite du coupable.

Elle comprendra aussi tous les objets de la même nature que le prévenu aurait cachés ou déposés dans le pays accordant l'extradition et qui seraient découverts ultérieurement.

Sont réservés toutefois les droits que des tiers auraient acquis sur les objets en question lesquels devront être rendus aux ayants droit sans frais, après la conclusion de procès.

Article IX.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou condamné dans l'Etat requis pour une infraction autre que celle qui a motivé la demande d'extradition, son extradition pourra être différée jusqu'à ce que les poursuites soient terminées, et en cas de condamnation, jusqu'à ce qu'il ait subi la peine ou que celle-ci lui ait été remise.

Dans le cas où il serait poursuivi ou détenu dans le même pays à raison d'obligations par lui contractées envers des particuliers, son extradition aura lieu néanmoins, sauf à ces particuliers à faire valoir leurs droits devant l'autorité compétente.

Artykuł X.

Państwo, które żądało wydania, nie może osoby wydanej ani ścigać, ani karać, ani też wydać trzeciemu mocarstwu za czyn karygodny, który przed wydaniem popełniła, jeżeli w umowie niniejszej nie jest przewidziany, chyba, że osoba ta nie opuści na nowo kraju w przeciągu miesiąca po zamknięciu postępowania karnego a jeżeli była skazana, po wykonaniu kary lub jej darowaniu, albo, jeżeli później do niego powróci.

Nadto, bez zezwolenia Rządu, który obżalowanego wydał, nie można tegoż obżalowanego ścigać ani karać za czyn karygodny przed wydaniem popełniony, chociażby w umowie niniejszej był przewidziany, jeżeli tylko nie jest tym samym, w skutek którego nastąpiło wydanie i Rząd ten będzie mógł, jeżeli uzna to za stosowne, zażądać, aby mu okazano jeden z dokumentów, w artykule V umowy niniejszej wzmiankowanych. Pozwolenie tegoż rządu będzie także potrzebne, gdyby obżalowanego wydać miano trzeciemu mocarstwu. Nie potrzeba pozwolenia tego w tym razie, gdyby obżalowany sam żądał, aby go osądzono, lub pozwolono mu poddać się karze, albo też gdyby w przereczonym czasie nie opuścił kraju, któremu został wydany.

Artykuł XI.

Obżalowany nie będzie wydany:

1. Jeżeli ów czyn karygodny, z powodu którego zażądano wydania, popełnił po za obrębem krajów Wysokich Stron rokujących a Rząd tego kraju, w którym ścigany popełnił czyn karygodny, także żąda wydania.

2. Jeżeli obżalowany, z powodu czynu karygodnego, dla którego upominają się,

Article X.

L'individu extradé ne pourra être poursuivi ni puni dans le pays auquel l'extradition a été accordée, ni extradé à un pays tiers pour un crime ou un délit quelconque antérieur à l'extradition et non prévu par la présente Convention, à moins qu'il n'ait eu, dans l'un et l'autre cas, la liberté de quitter de nouveau le pays susdit pendant un mois après avoir été jugé et en cas de condamnation, après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié, ou qu'il n'y soit retourné par la suite.

Il ne pourra pas non plus être poursuivi ni puni du chef d'un crime ou d'un délit prévu par la Convention antérieur à l'extradition, mais autre que celui qui a motivé l'extradition, sans le consentement du Gouvernement qui a livré l'extradé et qui pourra, s'il le juge convenable, exiger la production de l'un des documents mentionnés dans l'article V de la présente Convention. Le consentement de ce Gouvernement sera de même requis pour permettre l'extradition de l'inculpé à un pays tiers. Toutefois ce consentement ne sera pas nécessaire lorsque l'inculpé aura demandé spontanément à être jugé ou à subir sa peine ou lorsqu'il n'aura pas quitté dans le délai fixé plus haut le territoire du pays auquel il a été livré.

Article XI.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° Si l'acte punissable à raison duquel l'extradition est demandée a été commis hors des territoires des Hautes Parties contractantes, lorsque cette même demande est faite également par le Gouvernement sur le territoire duquel l'infraction a eu lieu.

2° Si l'individu dont l'extradition est demandée a été déjà poursuivi et mis

aby został wydany, był już w kraju o wydanie proszonym, pociągany pod śledztwo a to zostało zaniechane, albo też winny był skazany lub uwolniony, albo zostaje jeszcze pod śledztwem.

3. Jeżeli od popełnienia czynu albo od ścigania sądowego, lub od skazania według ustaw kraju, w którym cudzoziemiec przebywa, nastąpiło przedawnienie ścigania przez sądy karne lub wymierzonej kary.

Artykuł XII.

Gdy trzeci Rząd wydaje kogo jednej ze Stron rokujących, druga Strona pozwoli, aby go przez jej kraje przeprowadzono, jeżeli owa osoba nie przynależy do państwa o pozwolenie przeprowadzenia, proszonego i jeżeli ma być wydana w skutek jednego z czynów karygodnych, w artykułach I i II wzmiankowanych a nie w skutek jednego z tych, które są przewidziane w artykułach III i XI zabraniających wydania.

Dla uzyskania pozwolenia do przeprowadzenia potrzeba tylko zażądać tego drogą dyplomatyczną, dołączając jeden z dokumentów w artykule V wzmiankowanych w pierwopisie lub w odpisie wierzytelnym. Agenci kraju, który pozwolił na przeprowadzenie, eskortować będą obżałowanego.

Artykuł XIII.

Jeżeli w śledztwie z powodu sprawy karnej nie politycznej, jeden z Rządów rokujących uzna za potrzebne przesłuchać świadków, zamieszkałych w krajach drugiej Strony, lub wykonać jaką inną czynność śledczą, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną a żądaniu temu uczynione będzie zadosyć z zachowaniem ustaw kraju, w którym świad-

hors de cause, condamné ou absous dans pays requis pour l'infraction qui a motivé le demande ou bien si du chef de cette infraction il y est encore poursuivi.

3° Si depuis les faits imputés, les poursuites ou la condamnation, la prescription de l'action ou de la peine est acquise d'après les lois du pays dans lequel l'étranger se trouve.

Article XII.

S'il s'agit de transporter par le territoire d'une des Hautes Parties contractantes un individu dont l'extradition aurait été accordée à l'autre Partie contractante par un Gouvernement tiers, la première ne s'y opposera pas, à moins que l'individu en question ne lui appartienne par sa nationalité et, bien entendu, à la condition que l'infraction donnant lieu à l'extradition soit comprise dans les articles I et II de la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des articles III et XI.

Pour que le transport d'un criminel conformément au présent article soit accordé, il suffira que la demande en soit faite par la voie diplomatique avec production en original ou en copie authentique d'un des actes de procédure mentionnés à l'article V. Le transit aura lieu, quant à l'escorte, avec le concours d'agents du pays qui a autorisé le transit sur son territoire.

Article XIII.

L'orsque dans la poursuite d'une affaire pénale non politique un des Gouvernements contractant jugera nécessaire l'audition de témoins domiciliés dans l'autre Etat ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite, en observant les lois du pays sur le terri-

kowe mają być przesłuchani lub czynność śledcza ma być dokonana.

Artykuł XIV.

Gdyby w sprawie karnej nie politycznej potrzebne lub pożądane było osobiste stawienie się świadka, Rząd państwa, w którym świadek przebywa, poleci temuż, aby nie omieszkał stawić się na otrzymane od drugiego Rządu wezwanie.

Koszta osobistego stawienia się świadka, ponosić ma zawsze państwo, które tego żąda, i w żądaniu, które ma być zawsze nadesłane drogą dyplomatyczną, wyrazić należy, jaka kwota będzie ofiarowana na koszta podróży i pobytu świadka i jaką kwotę państwo proszone zaliczyć może świadkowi na rachunek tego wynagrodzenia pod warunkiem, iż państwo proszące zaliczkę zwróci.

Jak tylko świadek oświadczy, że wezwaniu zadość uczyni, zaliczka ta będzie mu natychmiast udzielona.

Świadek jakiegokolwiek narodowości, który na wezwanie stanie dobrowolnie przed sędziami drugiej Strony, nie może być ścigany ani więziony z przyczyny jakiegokolwiek poprzedniego czynu lub skazania, ani z powodu współwiny w uczynkach karygodnych, będących przedmiotem śledztwa, w którym staje za świadka.

Artykuł XV.

Gdyby sądy jednego z państw rokujących uznały za potrzebne lub pożyteczne, aby Władze drugiego państwa nadesłały mu środki dowodowe lub akta, dotyczące się sprawy karnej nie politycznej, które się u nich znajdują, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną.

Rząd proszony uczyni zadość żądaniu, jeżeli temu nie sprzeciwiają się

toire duquel l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

Article XIV.

Si dans une cause pénale non politique la comparution personnelle d'un témoin est jugée nécessaire ou désirable, le Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel se trouve ce dernier l'engagera à se rendre à l'assignation, qui lui sera adressée à cet effet de la part des autorités de l'autre Etat.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin seront toujours supportés par l'Etat requérant et l'invitation qui sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique indiquera la somme, qui sera allouée au témoin à titre de frais de route et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra, sauf remboursement de l'Etat requérant, faire au témoin, sur la somme intégrale.

Cette avance lui sera faite aussitôt qu'il aura déclaré vouloir se rendre à l'assignation.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux pays, comparaitra volontairement devant les juges de l'autre pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations criminels antérieurs, ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figurera comme témoin.

Article XV.

Si dans une cause pénale non politique les tribunaux d'un des Etats contractants jugent utile ou nécessaire la communication de pièces de conviction ou de documents, qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre Etat, la demande en sera faite par la voie diplomatique.

Le Gouvernement requis y donnera suite en tant que des considérations spé-

szczególne względy. Rząd proszący winien odesłać środki dowodowe i akta w czasie o ile można najkrótszym.

Artykuł XVI.

Obadwa Rządy zrzekają się nawzajem zwrotu kosztów, które w obrębie granic ich krajów pociągnie za sobą wydanie ściganych, obwinionych lub skazanych. jakoteż wydanie przedmiotów wzmiankowanych w artykule VIII umowy niniejszej, spełnienie żądań sądowych, przesłanie i zwrot środków dowodowych i aktów.

Gdy osoby, które mają być wydane, przewieść trzeba przez kraje pośrednie, koszta ich przewozu przez te kraje i wyżywienia tamże ponosi państwo żądające wydania.

Również państwo żądające wydania ponosi koszta przewozu i wyżywienia osoby, którą trzecie mocarstwo ma mu wydać, gdy przez kraje drugiej Strony rokującej będzie wieziona.

Gdyby uznano za stosowne przewieść obciążowanego morzem, dostawić należy osobę wydać się mającą, do tego portu, który wskaże agent dyplomatyczny kraju, proszącego o wydanie; port wskazany winien jednak leżeć w obrębie państwa proszącego. Koszta przewozu morzem ponosi państwo proszone.

Artykuł XVII.

Traktat niniejszy nabywa mocy jedenastego dnia po ogłoszeniu go, stosownie do ustaw istniejących w krajach Wysokich Stron rokujących.

Począwszy od tegoż dnia, Traktat z dnia 16 lipca 1853 i umowy dodatkowe z dnia 18 marca 1857 i z dnia 13 grudnia 1872 tracą moc swoje.

ciales ne s'y opposent. Le Gouvernement requérant devra aussitôt que possible restituer les pièces.

Article XVI.

Les deux Gouvernements renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour objet le remboursement des frais occasionnés sur leurs territoires respectifs par l'extradition des prévenus, accusés ou condamnés, ainsi que par la remise des objets indiqués à l'article VIII de la présente Convention, par l'exécution des commissions rogatoires, l'envoi ou la restitution des pièces de conviction et des documents.

Les frais du transport et de l'entretien, à travers les territoires intermédiaires, des individus dont l'extraction aura été accordée, demeurent à la charge du Gouvernement requérant.

Seront de même à la charge du Gouvernement requérant les frais d'entretien et de transport à travers le territoire de l'autre Puissance contractante occasionnés par le passage d'un individu dont l'extradition aurait été accordée au Gouvernement requérant par un tiers Etat.

Au cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer sera conduit au port que désignera l'Agent diplomatique du Gouvernement requérant, à la condition toutefois que le port désigné se trouve dans les limites de l'Etat requis. Les frais du transport par mer seront toujours à la charge du Gouvernement requérant.

Article XVII.

La présente Convention sera exécutoire à dater du onzième jour après sa publication dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les territoires des Hautes Parties contractantes.

Dès ce même jour la Convention du 16 juillet 1853 et les Conventions additionnelles du 18 mars 1857 et 13 décembre 1872 cesseront d'être en vigueur.

Na miejsce tychże wchodzi Traktat niniejszy, który, gdy go jedna lub druga Strona wypowie, obowiązować ma jeszcze przez rok od dnia wypowiedzenia.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany a ratyfikacje wymienione będą w Wiedniu, w czasie jak można najkrótszym.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Wiedniu dnia dwunastego miesiąca stycznia w roku zbawienia tysiąc osmset osmdziesiątym pierwszym.

(L. S.) Baron **Haymerle** r. w.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae, die vigesima octava mensis Martii, anno millesimo octingentesimo octogesimo primo, Regnorum Nostrorum trigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus liber baro a Haymerle m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus eques **Riedl a Riedenau** m. p.,

C. et R. Consiliarius sectionis.

„Traktat powyższy we względzie wydawania zbrodniarzów, jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.“

Wiedeń, dnia 7 kwietnia 1881.

Taaffe r. w.

(Poinleeb.)

Pražák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIII. --- Wydana i rozesłana dnia 13 kwietnia 1881.

29.

Traktat handlowy i żeglarski z dnia 3 czerwca 1880, pomiędzy monarchyą austriacko-węgierską a Hiszpanią.

(Zawarty w Madrycie dnia 3 czerwca 1880, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 22 lutego 1881, obustronne ratyfikacje wymieniono w Madrycie dnia 14 marca 1881.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam inter Nos et Majestatem Suam Hispaniae Regem favendis ac promovendis commercii navigationisque rebus die tertia mensis Junii anni millesimi octingentesimi octogesimi Madriti tractatus initus et signatus est, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et Sa Majesté le Roi d'Espagne, animés d'un égal désir d'étendre et de développer les relations commerciales et maritimes entre Leurs Etats, ont résolu de conclure un nouveau Traité, à cet effet, et ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires :

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie :

le Comte Emanuel Ludolf, Grand-Croix de l'Ordre Impérial de Léopold et Chevalier de 1re classe de l'Ordre de la Couronne de fer, Grand-Croix de l'Ordre de Charles III etc., Son Conseiller intime et actuel et Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire près de Sa Majesté le Roi d'Espagne;

Sa Majesté le Roi d'Espagne :

Don José Elduayen, Marquis del Pazo de la Merced, Grand-Croix de l'Ordre de Charles III etc., Député aux Cortès, Son Ministre d'Etat,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs respectifs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus de ce qui suit.

Article I.

Il y aura pleine et entière liberté de commerce et de navigation entre la Monarchie austro-hongroise et le Royaume d'Espagne. Les sujets de chacune des Hautes Parties contractantes jouiront dans les territoires de l'autre des mêmes droits, privilèges, faveurs, immunités et exemptions, dont jouissent actuellement ou jouiront à l'avenir, en matière de commerce et de navigation, dans ces territoires, les propres nationaux, sauf les réserves spécifiées dans les articles respectifs de ce même Traité.

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd., i Król apostolski węgierski, tudzież **Najjaśniejszy Król hiszpański,** pragnąc nawzajem rozszerzyć i rozwinąć stosunki handlowe i żeglarskie między swemi państwami, postanowili zawrzeć w tym celu nowy traktat handlowy i żeglarski i zamianowali pełnomocnikami swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd., i Król apostolski węgierski :

Hrabiego Emanuela Ludolfa, kawalera wielkiego krzyża orderu Leopolda i kawalera 1 klasy orderu żelaznej korony, kawalera wielkiego krzyża orderu Karola III itd., rzeczywistego tajnego radcę, nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy Najjaśniejszym Królu hiszpańskim;

Najjaśniejszy Król hiszpański :

Don José Elduayen, margrabiego del Pazo de la Merced, kawalera wielkiego krzyża orderu Karola III. itd., deputowanego korteżów, ministra stanu,

którzy swoje pełnomocnictwa w dobrej i należytej formie znalezione, wymieniwszy, zgodzili się na artykuły następujące.

Artykuł I.

Pomiędzy monarchyą austriacko-węgierską a królestwem hiszpańskim istnieć ma zupełna i całkowita wolność handlu i żeglugi. Krajowcy każdej z dwóch Stron traktat zawierających, mają używać w krajach drugiej Strony takich samych praw, przywilejów, uwzględnień, uwolnień i wyjątków pod względem handlu i żeglugi, jakich pod tym względem używają lub używać będą w swoim własnym kraju, jedynie z wyjątkiem zastrzeżeń, zawartych w odnośnych artykułach niniejszego Traktatu.

Article II.

Les sujets de chacune des deux Parties contractantes auront réciproquement dans les Etats et possessions de l'autre Partie la même faculté que les nationaux d'entrer avec leurs navires et chargements dans tous les ports et les rivières qui seront ouverts à la navigation d'une nation quelconque, de voyager, de séjourner, de faire le commerce, d'exercer leur industrie ou métier, de louer ou de posséder des maisons, des magasins et boutiques, d'effectuer des expéditions de marchandises ou de valeurs par voie de terre ou de mer, de les prendre en consignation, tant du pays que de l'étranger; le tout sans payer d'autres droits que ceux qui sont ou pourront être perçus sur les nationaux; ils pourront y faire des achats ou vendre directement ou vendre par l'entremise d'un médiateur qu'ils choisiront eux-mêmes, fixer le prix des biens, effets, marchandises ou autres objets tant importés qu'indigènes, soit qu'ils les vendent dans le pays même, soit qu'ils les exportent à l'étranger, en se conformant toutefois aux lois et règlements du pays; ils pourront y vaquer à leurs affaires, présenter des déclarations aux douanes, tant en leur propre nom qu'en se substituant une personne quelconque, selon qu'ils le jugeront convenable et sans payer d'autre salaire que celui dont ils conviendront avec cette personne; enfin, ils pourront faire valoir leurs droits devant les juges et tribunaux, les défendre et se servir à cet effet d'avocats, de substitués ou d'agents choisis par eux-mêmes.

Article III.

En ce qui concerne l'acquisition et la possession d'immeubles de toute espèce, ainsi que la disposition à l'égard de ces immeubles et le paiement d'impôts, de taxes ou de droits pour leur transmission, les sujets de chacune des Parties

Artykuł II.

Poddani każdej ze Stron Traktat zawierających mają być wzajemnie w państwach i posiadłościach drugiej Strony uprawnieni w takiej samej mierze jak krajowcy, przyplwać ze swemi statkami i ładunkami do wszystkich portów, rzek i kanałów, które są dostępne dla któregokolwiek innego narodu, także podróżować, zatrzymywać się, prowadzić handel i przemysł, najmować lub posiadać domy, magazyny i sklepy, posyłać towary lub pieniądze morzem lub lądem i brać je w komis tak w kraju jak z zagranicy. Wszystko to tylko za opłatą takich podatków, jakie od krajowców teraz lub w przyszłości prawnie pobierane będą; mogą także przedawać i kupować, bezpośrednio lub za pomocą wybranego przez siebie pośrednika i ustanawiać ceny towarów, ruchomości i innych przedmiotów, tak przywozowych jak krajowych, czy takowe sprzedają w kraju lub wywożą, jednak z zachowaniem praw i rozporządzeń istniejących w kraju pod względem handlu, przemysłu i polityki a stosowanych także do poddanych wszystkich innych państw; mogą sami załatwiać swoje sprawy, podawać urzędom cłowym swoje deklaracje, tak we własnem imieniu, jakoteż za pośrednictwem trzecich osób, jeżeli uznają to za stosowne, i tylko za opłatą między sobą umówioną; nakoniec mogą poszukiwać praw swoich przed sądami i trybunałami, tychże bronić i mogą używać do tego celu adwokatów, pełnomocników lub agentów przez siebie wybranych.

Artykuł III.

Pod względem nabywania i posiadania gruntów wszelkiego rodzaju, jakoteż rozporządzania nimi i opłaty podatków, taks i należności od przeniesienia własności, poddani każdej ze Stron Traktat zawierających, mają używać

contractantes jouiront, dans les territoires de l'autre, des droits accordés aux nationaux.

Article IV.

Les sujets de chacune des deux Parties contractantes jouiront dans le territoire de l'autre, tant pour leur personne que par rapport à leur propriété, des mêmes droits (excepté les droits politiques) et des mêmes privilèges qui sont ou seront accordés aux nationaux, en observant toutefois les lois du pays. Ils ne pourront, dans aucun cas, être soumis à des taxes, charges et impôts autres ou plus élevés que ceux que les nationaux sont tenus de payer.

Article V.

Les sujets de chacune des Parties contractantes seront exempts, dans les territoires de l'autre Partie, de tout service personnel dans l'armée, dans la marine et dans la milice nationale, de toute contribution, soit en argent, soit en nature, destinée à tenir lieu du service, de toute charge de guerre, emprunts forcés, réquisitions et contributions militaires de quelque espèce que ce soit, à l'exception toutefois des charges qui grèvent la possession, la location ou le bail d'immeubles, ainsi que des réquisitions et des contributions militaires auxquelles pourront être soumis tous les sujets du pays comme propriétaires ou locataires d'immeubles.

Leurs propriétés ne peuvent être séquestrées, ni leurs navires, cargaisons, marchandises ou effets être retenus pour un usage public quelconque, sans qu'il leur soit accordé préalablement un dédommagement à concerter entre les Parties intéressées sur des bases justes et équitables.

Article VI.

Quant à la propriété des marques de fabrique et de commerce et des autres

w krajach drugiej Strony praw służących krajowcom.

Artykuł IV.

Poddani każdej ze Stron Traktat zawierających mają używać w krajach drugiej Strony tak pod względem własnej osoby, jak pod względem swojej własności tych samych praw (z wyjątkiem politycznych) i tych samych przywilejów, które służą lub służyć będą krajowcom, zawsze jednak z zachowaniem praw krajowych. W żadnym razie nie mogą podlegać innym lub większym ciężarom, opłatom lub podatkom, niż krajowcy.

Artykuł V.

Poddani każdej ze Stron Traktat zawierających mają być wolni w krajach drugiej Strony od wszelkiej osobistej służby w wojsku lądowym, w marynarce i w milicyi narodowej, od wszelkiego okupu w pieniądzach lub w naturze, któryby miał zastępować służbę wojskową, jakoteż od wszelkich ciężarów wojennych, pożyczek przymusowych, rekwizycyj wojskowych i kontrybucyj jakiegobądź rodzaju, z wyjątkiem tylko tych, które przywiązane są do posiadłości nieruchomości, jakoteż tych ciężarów wojskowych lub rekwizycyj, którym podlegają wszyscy poddani kraju jako właściciele lub dzierżawcy posiadłości nieruchomości.

Posiadłości ich nie mogą podlegać sekwestrowi a okręty ich, ładunki, towary, ruchomości nie mogą być zatrzymywane na użytek publiczny bez wyznaczenia poprzednio wynagrodzenia ustanowionego według słusznych zasad pomiędzy stronami interesowanemi.

Artykuł VI.

Co się tyczy prawa własności znaków fabrycznych i handlowych, tudzież

étiquettes des marchandises ou de leurs emballages, ainsi qu'à la propriété des dessins ou modèles industriels, les sujets de chacune des deux Parties contractantes jouiront, dans le territoire de l'autre, des mêmes droits que les nationaux. Ils devront toutefois se conformer aux conditions et formalités prescrites par les lois et règlements en vigueur sur cette matière dans le pays respectif. Il est entendu que les sujets de l'une des Parties contractantes ne pourront réclamer, dans le territoire de l'autre, la protection de leurs marques de fabrique ou de commerce, qu'en tant et aussi longtemps qu'ils jouiront de cette protection dans leur propre pays.

Article VII.

Les fabricants et marchands autrichiens ou hongrois, ainsi que leurs commis voyageurs dûment patentés en Autriche-Hongrie dans l'une de ces qualités, voyageant en Espagne, pourront y faire des achats pour les besoins de leur industrie et recueillir des commandes avec ou sans échantillons, mais sans colporter des marchandises, et n'auront à ce titre aucun droit à payer sur le territoire de l'Espagne.

Il y aura réciprocité dans la Monarchie austro-hongroise pour les fabricants et marchands espagnols et leurs commis voyageurs.

Article VIII.

Tous les produits du sol et de l'industrie de l'Autriche-Hongrie qui seront importés dans la péninsule et les îles adjacentes de l'Espagne, et tous les produits du sol et de l'industrie d'Espagne qui seront importés dans la Monarchie austro-hongroise, destinés soit à la consommation, soit à l'entreposage, soit à la réexportation, soit au transit, seront soumis, pendant la durée de ce Traité, au même traitement et nommément ne seront passibles de droits ni plus élevés

innnych oznaczeń na towarach lub ich opakowaniu, jakoteż prawa własności próbek i modeli, poddani każdej z dwóch Stron rokujących doznawać będą w krajach drugiej Strony tych samych praw co krajowey. Wszakże poddać się mają warunkom i formalnościom, które w owym kraju ustawami i rozporządzeniami pod tym względem obowiązującymi są przepisane. Rozumie się samo przez się, że poddani każdej ze Stron rokujących tylko o tyle i dopóty żądać mogą opieki nad swojemi znakami fabrycznemi i handlowemi w krajach drugiej Strony, dopóki tejeż opieki doznają w swoim własnym kraju.

Artykuł VII.

Fabrykanci i kupcy austriacko-węgierscy, tudzież ich komisanci, którzy są w monarchyi austriacko-węgierskiej w tych przymiotach należycie upoważnieni, jeżeli podróżują w Hiszpanii, mogą czynić tam zakupno dla przemysłu, który prowadzą, i starać się na podstawie próbek lub bez tychże o zamówienia, nie obwoząc jednak towarów ze sobą i za wykonywanie tego przemysłu w krajach hiszpańskich, nie będą obowiązani do żadnych opłat.

Podobnież dzieć się ma w monarchyi austriacko-węgierskiej z fabrykantami i kupcami hiszpańskimi, tudzież z ich komisantami.

Artykuł VIII.

Wszelkie płody ziemi i płody przemysłu austriacko-węgierskie, przywiezione do półwyspu hiszpańskiego i wysp do niego należących, tudzież wszelkie płody ziemi i płody przemysłu hiszpańskie, przywiezione do monarchyi austriacko-węgierskiej, czy są przeznaczone na konsumcyą, czy do umieszczenia w magazynach towarów przewozowych, czy do wywiezienia napowrót, podlegać mają, dopóki Traktat niniejszy będzie obowiązujący, takiemu samemu postępo-

ni autres que les produits ou marchandises de la nation la plus favorisée sous ce rapport.

A l'exportation pour l'Espagne il ne sera perçu en Autriche-Hongrie, et à l'exportation pour l'Autriche-Hongrie il ne sera perçu en Espagne d'autre ni de plus haut droit de sortie qu'à l'exportation des mêmes objets pour le pays le plus favorisé à cet égard.

Chacune des deux Parties contractantes s'engage donc a faire profiter l'autre immédiatement et sans compensation, de toute faveur, de tous privilèges ou abaissements de droits qu'elle a déjà accordés ou pourrait accorder par la suite sous les rapports mentionnés à une tierce Puissance.

Les marchandises de toute nature venant des territoires de l'une des Parties contractantes ou y allant, seront exemptes, dans les territoires de l'autre, de tout droit de transit, sauf l'observation des lois qui y sont en vigueur.

Le traitement de la nation la plus favorisée est réciproquement garanti à chacune des Parties contractantes pour tout ce qui concerne le transit.

Article IX.

Les droits extraordinaires et transitaires établis par l'article 28 de la loi financière du 11 juillet 1877 et dérogués par l'article 18 de la loi du 21 juillet 1878, à l'exception de ceux sur le pétrole et autres huiles minérales et végétales, resteront supprimés pour toutes les marchandises autrichiennes ou hongroises.

Article X.

Les Parties contractantes s'engagent à ne pas entraver le commerce réciproque par des prohibitions quelconques d'importation, d'exportation ou de transit.

waniu jak płody i towary narodu, któremu pod tym względem najbardziej się sprzyja, mianowicie nie będą obciążane ani wyższemi ani innemi opłatami jak te ostatnie.

Od przedmiotów wywożonych z monarchyi austryacko-węgierskiej do Hiszpanii i od przedmiotów wywożonych z Hiszpanii do monarchyi austryacko-węgierskiej nie będzie ani tu ani tam pobierane cło wywozowe inne lub wyższe od tego, które pobierane jest od takichże przedmiotów, gdy są wywożone do kraju, któremu się pod tym względem najbardziej sprzyja.

Każda z dwu Stron zobowiązuje się przeto, że wszelkie uwzględnienie, wszelkie pierwszeństwo i wszelkie ulgi, które we względach wspomnionych trzeciemu mocarstwu już przyzwoliła lub w przyszłości przyzwoli, nada tak samo także drugiej Stronie Traktat zawierającej, nie żądając za to żadnego odwzajemnienia.

Przedmioty wszelkiego rodzaju przychodzące z krajów jednej ze Stron Traktat zawierających, lub tam odchodzące, mają być wolne w krajach drugiej Strony od wszelkiego podatku przewozowego, bez nadwężenia jednak obowiązku zachowania ustaw istniejących.

Obiedwie Strony zapewniają sobie co do przewozu postępowanie pod każdym względem takie samo, jakie służy narodowi najbardziej uwzględnianemu.

Artykuł IX.

Cła nadzwyczajne i przewozowe, artykułem 28 ustawy skarbowej z dnia 11 lipca 1877 zaprowadzone a artykułem 18 ustawy z dnia 21 lipca 1878 częściowo uchylone, zostają uchylone dla wszystkich towarów austryackich lub węgierskich z wyjątkiem celi od nafty i innych olejów mineralnych i roślinnych.

Artykuł X.

Strony Traktat zawierające zobowiązują się nie tamować wzajemnego obrotu pomiędzy swojemi krajami żadnemi zakazami przywozu, wywozu lub przewozu.

Elles ne pourront faire d'exception à cette règle que pour les objets suivans:

Dans la Monarchie austro-hongroise:

- a) pour les monopoles d'Etat (tabac, sel, poudre à tirer);
- b) par égard à la police sanitaire, surtout dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux adoptés à cet égard;
- c) dans des circonstances exceptionnelles, par rapport aux provisions de guerre.

En Espagne pour:

- a) les armes de guerre, projectiles et leurs munitions, à moins que le Gouvernement n'en accorde la permission;
- b) les cartes hydrographiques publiées par le Département de la marine espagnole;
- c) les cartes et plans des auteurs espagnols qui en conservent la propriété, sans leur permission;
- d) les livres imprimés en langue espagnole dans les cas prescrits par la loi sur la propriété littéraire;
- e) les missels, bréviaires, diurnes et autres livres liturgiques de l'Eglise catholique;
- f) les peintures, figures et tous les autres objets qui puissent offenser la morale;
- g) les préparations pharmaceutiques ou remèdes secrets dont on ne puisse découvrir la composition ou dont la formule n'aurait pas été publiée;
- h) le tabac, dans les cas prescrits par les réglemens;
- i) les mesures nécessaires à la police sanitaire, surtout dans l'intérêt de la santé publique et conformément aux principes internationaux adoptés à cet égard;
- j) les ochavos mauresques;
- k) les fusils à vent en forme de bâtons;
- l) les chapelets, objets sacrés et autres objets de piété provenant des Lieux saints.

Wyjątek do tego postanowienia mogą stanowić tylko następujące przedmioty:

W monarchyi austro-węgierskiej:

- a) monopolia rządowe (tytuń, sól, proch strzelniczy);
- b) względy sanitarno-policyjne, mianowicie względ na zdrowie publiczne i o ile tego wymagają przyjęte zasady międzynarodowe;
- c) względ na potrzeby wojenne w okolicznościach nadzwyczajnych.

W Hiszpanii:

- a) broń wojenna, pociski i amunicya do tychże, jeżeli Rząd nie pozwoli;
- b) mapy hydrograficzne, które wydaje departament marynarki hiszpańskiej;
- c) mapy i plany autorów hiszpańskich, którzy zastrzegli sobie własność tychże, bez ich zezwolenia;
- d) książki i druki w języku hiszpańskim w wypadkach przewidzianych ustawą o własności literackiej;
- e) książki mszalne, brewiarze, diurnale inne książki liturgiczne kościoła katolickiego;
- f) malowidła, figury i wszelkie inne przedmioty obrażające moralność;
- g) wyroby farmaceutyczne lub sekretne środki lecznicze, których składu dojsć nie można, lub których recepta nie została ogłoszona;
- h) tytuń w wypadkach przepisanych regulaminami;
- i) środki sanitarno-policyjne, mianowicie ze względu na zdrowie publiczne, o ile tego wymagają przyjęte zasady międzynarodowe;
- j) ochavos maurytańskie;
- k) wiatrówki w kształcie lasek;
- l) różańce, przedmioty poświęcane i inne religijne, pochodzące z miejsc świętych.

Article XI.

Les marchandises de toute nature, importées d'un pay dans l'autre, ne pourront être assujetties au profit de l'Etat ou de communes à des droits quelconques d'accise ou de consommation supérieurs à ceux qui grèvent ou qui grèveraient par la suite les marchandises similaires de production nationale.

Article XII.

Les deux Parties contractantes se garantissent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée pour ce qui concerne l'expédition douanière.

Article XIII.

Les navires de l'une des Parties contractantes qui entreront sur lest ou chargés dans les ports de l'autre ou qui en sortiront, quel que soit le lieu de leur départ ou de leur destination, y seront traités sous tous les rapports sur le même pied que les navires nationaux. Tant à leur entrée que durant leur séjour et à leur sortie, ils ne paieront d'autres ni de plus forts droits de fanaux, de tonnage de pilotage, de port, de remorque, de quarantaine ou autre charge qui pèse sur la coque du navire, sous quelque dénomination que ce soit, perçus au nom ou au profit de l'Etat, des fonctionnaires publics, des communes ou des corporations quelconques, que ceux dont y sont ou seront passibles les navires nationaux.

Article XIV.

En tant et aussi longtemps que le cabotage est réservé par les lois d'une des Parties contractantes exclusivement aux bâtimens nationaux, il ne pourra être exercé par les bâtimens de l'autre Partie. Cependant, les navires de chacune des Parties contractantes entrant dans un des ports de l'autre et qui n'y voudraient décharger qu'une partie de

Artykuł XI.

Towary jakiegokolwiek rodzaju z jednego kraju celnego do drugiego przywiezione nie mają podlegać żadnym wyższym podatkom wewnętrznym lub konsumcyjnym (na rachunek państwa lub gmin) prócz tych, którym towary tego rodzaju, w kraju wyrabiane obecnie podlegają lub w przyszłości podlegać mogą.

Artykuł XII.

Strony Traktat zawierające zabezpieczają sobie nawzajem postępowanie w ekspedycji cłowej takie jak w stosunkach z narodem, któremu się najbardziej sprzyja.

Artykuł XIII.

Okrety jednej ze Stron Traktat zawierających zawijające do portów drugiej Strony z balastem lub ładunkiem, lub stamtąd się oddalające, jakiegokolwiek byłoby miejsce ich pochodzenia lub przeznaczenia, powinny być tamże w każdym względzie zupełnie tak samo traktowane, jak okręty krajowe. Tak przy zawinięciu jak podczas pobytu i przy oddaleniu się nie mają opłacać żadnych innych lub wyższych opłat latarniowych, beczkowych, przewoźniczych, portowych, kwarantannych i tym podobnych, pod jakąkolwiek nazwą na okręty nakładanych i pobieranych w imieniu lub na rzecz państwa, urzędników publicznych, gmin lub korporacyj jakiegokolwiek rodzaju, oprócz tych, które obecnie są, lub w przyszłości będą nałożone na okręty krajowe.

Artykuł XIV.

O ile i dopóki ustawami jednej ze Stron Traktat zawierających, żegluga nadbrzeżna zastrzeżona jest wyłącznie okrętom krajowym, okręty drugiej Strony wykonywać jej nie mogą. Okręty jednak każdej ze Stron Traktat zawierających, które zawijają do jednego z portów drugiej Strony, aby wypróżnić tylko część swego ładunku, jeżeli poddają się usta-

leur cargaison, pourront, en se conformant aux lois et règlements du pays respectif, conserver à leur bord la partie de la cargaison qui serait destinée à un autre port, soit du même pays, soit d'un autre pays, et la réexporter, sans être astreints à payer des droits autres ou plus élevés que ceux qui seront perçus des bâtimens nationaux dans le même cas. Il est également entendu que ces mêmes navires pourront commencer leur chargement dans un port et le continuer dans un autre ou plusieurs ports du même pays ou l'y accomplir, sans être astreints à payer des droits autres que ceux auxquels sont soumis les bâtimens nationaux.

Article XV.

Aucun droit de navigation ou de port ne sera perçu dans les ports des deux Parties contractantes des navires de l'autre Partie qui viendraient y relâcher par suite de quelque accident ou par force majeure, pourvu toutefois que le navire ne se livre à aucune opération de commerce et qu'il ne prolonge pas son séjour dans le port au delà du temps réclamé par les circonstances qui l'auront forcé à y relâcher.

En cas de naufrage ou d'avarie d'un navire appartenant au Gouvernement ou aux sujets de l'une des Hautes Parties contractantes sur les côtes ou le territoire de l'autre Partie, non seulement il sera donné aux naufragés toute sorte d'assistance et de soulagement, mais encore les navires, leurs parties et débris, leurs ustensiles et tous les objets y appartenant, les papiers trouvés à bord ainsi que les effets et marchandises, qui, jetés à la mer, auront été sauvés, ou bien le prix de leur vente, seront fidèlement remis aux propriétaires sur leur demande ou celle de leurs fondés de pouvoir, et cela sans autre paiement que celui des frais de sauvetage, de magasinage et de ces droits mêmes que les

wom i regulaminom krajowym, mogą zatrzymać na pokładzie część ładunku przeznaczoną do drugiego portu, tegoż samego lub innego kraju i znowu ją wywieść, nie będąc obowiązane do opłaty innych lub wyższych podatków prócz tych, które w podobnym razie od okrętów krajowych pobierane bywają. Podobnież okrętom takim ma być dozwolone zacząć nabieranie towarów w pewnym porcie, a w innym lub kilku portach tego samego kraju czynność tę dalej odbywać lub ukończyć, bez opłaty innych lub wyższych podatków niż okręty krajowe.

Artykuł XV.

Od okrętów jednej ze Stron Traktat zawierających, które w razie nieszczęścia lub gwałtownej potrzeby zawiną do portu drugiej Strony, nie mają być pobierane opłaty żeglarskie i portowe, jeżeli okręty nie zajmują się czynnościami handlowymi i nie zatrzymują się w porcie dłużej, niż tego wymaga okoliczność, która je do zatrzymania się zmusiła.

W razie rozbicia się lub innej klęski okrętu należącego do rządu lub poddanych jednej ze Stron Traktat zawierających, u wybrzeża lub w krajach drugiej Strony, nie tylko wszelka pomoc i wszelkie ułatwienie będzie udzielone rozbitkom, lecz także okręty, ich części składowe i szczątki, sprzęty i wszelkie do nich należące przedmioty, znalezione na pokładzie papiery okrętowe, tudzież wszelkie ruchomości i towary, które zostały wrzucone w morze i uratowane, albo kwota za nie otrzymana, jeżeli zostały sprzedane, ma być rzetelnie zwrócona właścicielom na żądanie bądź ich samych, bądź ich agentów do tego należycie upoważnionych, a to wszystko bez żadnej innej zapłaty prócz kosztów

navires nationaux seraient tenus de payer en pareil cas.

A défaut du propriétaire ou d'un agent spécial de celui-ci, la restitution sera faite aux Consuls respectifs, aux Vice-Consuls ou Agents consulaires, bien entendu que si le navire, ses effets et marchandises devenaient l'objet d'une réclamation légale, la décision serait déferée aux tribunaux compétents du pays.

Les épaves et les biens avariés provenant du chargement d'un navire de l'une des Parties contractantes, ne pourront être par l'autre Partie soumis au paiement de frais d'aucune espèce, hors ceux de sauvetage, que s'ils sont admis à la consommation intérieure.

Article XVI.

Seront considérés comme navires autrichiens ou hongrois, ou comme navires espagnols, tous ceux qui seront reconnus navires autrichiens ou hongrois d'après les lois de la Monarchie austro-hongroise, ou navires espagnols d'après les lois espagnoles.

Quant à la preuve de la capacité des navires, il suffira de produire les certificats de jaugeage délivrés conformément aux lois du pays auquel ces navires appartiennent, et on ne procédera pas à une réduction du tonnage indiqué dans ces papiers aussi longtemps que l'entente établie en 1875 par un échange de notes entre les deux Parties contractantes, pour l'assimilation réciproque de ces certificats, restera en vigueur.

Article XVII.

En ce qui concerne le placement des navires, leur chargement dans les ports, rades, havres et bassins et généralement pour toutes les formalités et dispositions quelconques, auxquelles peuvent être

ratowania i przechowania, i bez żadnych innych należytości prócz tych, które w podobnych razach składać musi okręt krajowy.

W braku właściciela lub osobnego agenta, oddaje się te rzeczy właściwym konsulom, wice-konsulom lub agentom konsularnym, z zastrzeżeniem, że w razie prawnej pretensji do okrętu rozbitego, jego ruchomości i towarów, reklamacya ta poddana będzie pod decyzję sądów krajowych.

Od towarów z okrętów rozbitych lub z morza wyrzuconych, które stanowiły ładunek okrętu jednej ze Stron Traktat zawierających, druga Strona, pominiwszy dozwolone wynagrodzenie za przechowanie, może pobierać podatek tylko wtedy, jeżeli towary owe przechodzą na konsumpcyą.

Artykuł XVI.

Za okręty austriacko-węgierskie lub hiszpańskie mają być uważane wszystkie te, które według ustaw monarchyi austriacko-węgierskiej za austriacko-węgierskie lub według ustaw hiszpańskich za hiszpańskie uważane być mają.

We względzie udowadniania pojemności okrętów dość będzie składać świadectwa jej wymierzania, wydane stosownie do ustaw kraju, do którego te okręty należą i pojemność w tych dokumentach podana nie będzie zmniejszana, dopóki pozostawać będzie w mocy umowa co do jednostajnego wydawania tychże świadectw w obu państwach, zawarta w roku 1875 przez wymianę not pomiędzy obiema Stronami rokującemi.

Artykuł XVII.

Pod względem ustawiania, ładowania i wyladowania okrętów w portach, zatokach, placach i bassenach, jakoteż wogóle pod względem wszelkich formalności i innych postanowień, którym mogą być

soumis les navires de commerce, leurs équipages et leurs cargaisons, il est convenu qu'il ne sera accordé aux navires nationaux de l'une des Parties contractantes aucun privilège, ni aucune faveur qui ne le soit également aux navires de l'autre; la volonté des deux Parties contractantes étant que, sous ce rapport aussi, leurs bâtimens soient traités sur le pied d'une parfaite égalité.

Article XVIII.

Les produits du sol et de l'industrie et les objets de toute espèce et nature importés par navire autrichiens ou hongrois dans les ports espagnols, et réciproquement les produits du sol et de l'industrie et les objets de toute espèce et nature importés par navires espagnols dans les ports autrichiens ou hongrois, ne paieront, quels que soient leur origine et le lieu d'où ils sont importés, d'autres ni de plus forts droits d'entrée et ne seront soumis à d'autres charges ou formalités que si l'importation des mêmes produits ou objets avait lieu sous pavillon national. Les produits du sol et de l'industrie et les objets de toute espèce et nature qui pourront être légalement exportés ou réexportés des ports d'une des Parties contractantes par bâtimens d'une autre nation quelconque, pourront également en être exportés ou réexportés par bâtimens de l'autre des Parties contractantes, sans payer d'autres ou de plus hauts droits et sans être soumis à d'autres charges ou formalités que si l'exportation des mêmes objets se faisait sous pavillon national.

Article XIX.

Les marchandises importées par des navires appartenant à l'une ou l'autre Partie contractante dans les ports

poddane statki handlowe, ich załogi i ich ładunek, zgodzono się, że własnym okrętom jednej ze Stron Traktat zawierających nie może być przyznane żadne pierwszeństwo i żadne uwzględnienie, któreby tak samo okrętom drugiej Strony nie służyło, ponieważ wyraźną jest wola Stron Traktat zawierających, aby i pod tym względem okręty ich traktowane były na stopie zupełnej równości.

Artykuł XVIII.

Płody ziemi i przemysłu, tudzież przedmioty wszelkiego rodzaju i gatunku, przywiezione do portów hiszpańskich na okrętach austriacko-węgierskich i odwrotnie, płody ziemi i przemysłu i przedmioty wszelkiego rodzaju i gatunku przywiezione do portów austriacko-węgierskich na okrętach hiszpańskich, jakiegokolwiek byłoby ich pochodzenie i skądkolwiekby przybywały, nie podlegają żadnym innym lub wyższym opłatom wchodowym i żadnym innym ciężarom i formalnościom prócz tych, jakim podlega przywóz tych samych płodów lub przedmiotów pod banderą narodową. Płody ziemi i przemysłu, tudzież przedmioty jakiegokolwiek rodzaju i gatunku, które prawnie z portów jednej z dwóch Stron Traktat zawierających na okrętach któregośkolwiek innego narodu wywiezione lub napowrót odwiezione być mogą, w taki sam sposób mogą być wywożone na okrętach drugiej Strony Traktat zawierającej bez opłaty innych lub wyższych podatków i nie podlegając innym ciężarom i formalnościom, prócz tych, którym podlega wywóz lub odwiezienie napowrót tych samych przedmiotów pod banderą narodową.

Artykuł XIX.

Towary, które do portów austriacko-węgierskich lub hiszpańskich na okrętach jednej lub drugiej Strony Traktat

espagnols ou dans les ports autrichiens ou hongrois, pourront y être mises en entrepôt ou être livrées au transit ou à l'exportation, le tout en conformité des lois générales qui existent sous ce rapport dans le pays respectif et sans être assujetties à des droits d'entrepôt, de magasinage, de surveillance ou à des charges quelconques, autres ou plus élevées que celles auxquelles sont soumises les marchandises apportées par navires nationaux.

Il est entendu toutefois, que, si les marchandises sont déclarées pour la consommation, elles paieront les droits de douane d'après les règlements de douane existants.

Article XX.

Les bâtimens de guerre des deux Parties contractantes seront traités dans les ports réciproques sur le même pied que ceux de la nation la plus favorisée.

Article XXI.

Il est convenu que les dispositions du présent Traité ne s'appliqueront pas à l'exercice de la pêche nationale qui reste exclusivement réservée aux sujets du propre pays.

Article XXII.

Les provinces espagnoles d'outremer, étant régies par des lois spéciales, ne seront pas comprises dans les stipulations qui précèdent.

Cependant les sujets de la Monarchie austro-hongroise y jouiront sous tous les rapports des mêmes droits, privilèges et immunités, faveurs et exemptions qui sont ou seront accordés à la nation la plus favorisée.

Les produits et marchandises autrichiens ou hongrois n'y seront pas assujettis à d'autres droits, charges, ni formalités que les produits et marchandises de la nation la plus favorisée.

zawierającej przywiezione zostaną, mogą być z zachowaniem ustaw ogólnych, w odnośnym kraju w tym względzie obowiązujących, złożone w magazynie, oddane do przewozu lub napowrót odwiezione, nie podlegając innym lub wyższym podatkom od składu, umieszczenia w magazynie, za pilnowanie lub jakimkolwiek innym, prócz tych, którym podlegają towary przywiezione na okrętach krajowych.

Rozumie się jednak samo przez się, że od towarów deklarowanych na konsumcyę, należy opłacić cło stosownie do istniejących ustaw cłowych.

Artykuł XX.

Okręty wojenne Stron Traktat zawierających w portach obu Stron mają być traktowane na tej samej stopie co okręty narodu najbardziej uwzględnianego.

Artykuł XXI.

Zgodzono się, że postanowienia niniejszego Traktatu nie będą stosowane do trudniących się rybołóstwem krajowem; zostaje ono zastrzeżone wyłącznie poddanym własnego kraju.

Artykuł XXII.

Ponieważ zamorskie prowincye Hiszpanii podlegają osobnemu prawodawstwu, przeto postanowienia niniejszego Traktatu nie będą do nich stosowane.

Wszakże poddani monarchyi austriacko-węgierskiej mają tam używać pod każdym względem tych samych praw, przywilejów, uwolnień, uwzględnień i wyjątków, które narodom najbardziej uwzględnianym zostały już przyzwolone lub przyzwolone będą.

Płody i towary austriacko-węgierskie nie mają tam podlegać żadnym innym cłom, ciężarom i formalnościom prócz tych, jakim podlegają płody narodu najbardziej uwzględnianego.

Les produits et les marchandises des provinces espagnoles d'outre-mer jouiront à leur importation en Autriche-Hongrie du même traitement que les produits et marchandises d'outre-mer de la nation la plus favorisée.

Article XXIII.

Les Consuls ou autres Agents consulaires austro-hongrois en Espagne jouiront de tous les privilèges, exemptions ou immunités dont jouissent les Consuls ou autres Agents de même qualité, de la nation la plus favorisée.

Il en sera de même dans la Monarchie austro-hongroise pour les Consuls ou autres Agents consulaires de l'Espagne.

Article XXIV.

Les Consuls et autres Agents consulaires respectifs pourront faire arrêter et renvoyer, soit à bord, soit dans leur pays, le marins et toute autre personne faisant, à quelque titre que ce soit, partie des équipages des navires de leur nation, qui auraient déserté d'un bâtiment de leur nation, dans un des ports de l'autre.

A cet effet ils s'adresseront par écrit aux autorités locales compétentes et justifieront par l'exhibition en original ou en copie dûment certifiée des registres du bâtiment ou du rôle d'équipage, ou par d'autres documents officiels, que les individus qu'ils réclament faisaient partie du dit équipage.

Sur cette demande, ainsi justifiée, il leur sera donné toute aide pour la recherche et l'arrestation des dits déserteurs, qui seront même détenus et gardés dans les maisons d'arrêt du pays à la réquisition et aux frais des Consuls et autres Agents consulaires, jusqu'à ce que ces Consuls ou Agents consulaires aient trouvé une occasion de les faire partir.

Si pourtant cette occasion ne se présentait pas dans le délai de trois mois à compter du jour de l'arrestation,

Plody i towary prowincyj zamorskich Hiszpanii przywożone do monarchyi austriacko-węgierskiej uważane będą tak jak plody i towary zamorskie narodu, któremu się najbardziej sprzyja.

Artykuł XXIII.

Konsulowie i wszyscy agenci konsułowscy austriacko-węgierscy w Hiszpanii mają używać wszystkich tych przywilejów, uwolnień i swobód, co konsulowie i inni w tym samym charakterze agenci narodu najbardziej uwzględnianego.

Toż samo rozumie się o konsulach i innych agentach konsulowskich hiszpańskich, rezydujących w monarchyi austriacko-węgierskiej.

Artykuł XXIV.

Odnośni konsulowie i wszyscy inni agenci konsułowscy mogą aresztować majtków, tudzież wszelkie osoby, z jakiegokolwiek tytułu do załogi okrętowej swego narodu należące, które zbiegną z okrętu swego narodu do jednego z portów drugiego narodu i odesłać ich albo na pokład, albo do ojczyzny.

W tym celu zgłoszą się pisemnie do właściwych władz miejscowych i przedłożeniem oryginału lub należyście uwierzytelnionego odpisu rejestru okrętowego albo popisowego, lub też innych dokumentów urzędowych udowodnią, że osoby przez nich reklamowane należały do odnośnej załogi okrętowej.

Na uzasadnione w ten sposób podania ma im być udzielona wszelka pomoc do wysledzenia i aresztowania wspomnianych zbiegów, którzy ostatni na żądanie i koszt konsulów lub agentów konsulowskich mają być nawet trzymanii w więzieniach krajowych pod zamknięciem i dozorem, dopóki konsulowie ci lub agenci nie znajdą sposobności do ich odesłania.

Gdyby jednak sposobność taka nie znalazła się w przeciągu trzech miesięcy od dnia uwięzienia, natenczas po uwia-

les déserteurs seraient mis en liberté après un avis donné au Consul trois jours à l'avance et ne pourraient plus être arrêtés pour la même cause.

Il est entendu que les marins et autres individus de l'équipage, sujets du pays dans lesquels effectuera la désertion, sont exceptés des stipulations du présent article.

Si le déserteur a commis quelque délit, il ne sera mis à la disposition du Consul ou de l'Agent consulaire qu'après que le tribunal qui a droit d'en connaître, ait rendu son jugement et que celui-ci ait eu son effet.

Les marins ou autres personnes faisant partie de l'équipage d'un navire qui dans leur patrie auraient commis un crime politique quelconque ne pourront pas être soumis à l'extradition.

Article XXV.

Il est entendu que le présent Traité s'étendra également à la Principauté de Liechtenstein, en vertu du Traité de douane en vigueur entre l'Autriche-Hongrie et cette Principauté.

Article XXVI.

Le présent Traité sera exécutoire 15 jours après l'échange des ratifications et restera en vigueur pendant six ans à dater du jour de sa mise à exécution. A partir du même jour le Traité de commerce et de navigation conclu entre l'Autriche-Hongrie et l'Espagne sous la date du 24 mars 1870, ainsi que le protocole annexé au dit Traité et celui du 17 juin 1875, cesseront d'être en vigueur.

Dans le cas où aucune des Parties contractantes n'aurait notifié, douze mois avant la fin de la période susindiquée, son intention d'en faire cesser les effets, le présent Traité demeurera obligatoire jusqu'à l'expiration d'une année, à partir

domieniu konsulów na trzy dni przedtem, zbiegowie mają być uwolnieni i nie mogą być aresztowani powtórnie z tego samego powodu.

Rozumie się samo przez się, że majtkowie lub inne osoby do załogi okrętowej należące, jeżeli są poddanymi kraju, w którym zbiegostwo nastąpiło, nie podlegają postanowieniom niniejszego artykułu.

Jeżeli zbieg popełnił czyn karygodny, wtedy dopiero będzie oddany konsulowi lub agentowi konsulowskiemu do rozporządzenia, gdy sąd przynależny wyda wyrok i takowy zostanie wykonanym.

Majtkowie lub inne osoby załogi okrętowej, które w ojczyźnie swojej popełniły jakąkolwiek zbrodnię polityczną, nie będą wydane.

Artykuł XXV.

Rozumie się samo przez się, że Traktat niniejszy w myśl Traktatu cłowego, zawartego pomiędzy Jego c. k. Apostolską Mością a księciem panującym Liechtensteinu, ma być także rozciągnięty na księstwo Liechtenstein.

Artykuł XXVI.

Traktat niniejszy ma nabyć mocy obowiązującej w dni piętnaście po wymianie ratyfikacji i obowiązywać przez lat sześć od dnia nabycia mocy. Od tego dnia traci moc obowiązującą Traktat handlowy i żeglarski między monarchią austriacko węgierską a Hiszpanią, zawarty 24 marca 1870, jakoteż Protokół przyłączony do tego Traktatu i Protokół z dnia 17 czerwca 1875.

Gdyby żadna ze Stron Traktat zawierających na dwanaście miesięcy przed upływem tego terminu nie objawiła drugiej Stronie zamiaru zniesienia mocy obowiązującej niniejszego Traktatu, ma on obowiązywać aż do upływu roku

du jour où l'une ou l'autre des Parties contractantes l'aura dénoncé.

Article XXVII.

Le présent Traité sera ratifié, et les ratifications en seront échangées à Madrid dans le plus bref délai.

En foi de quoi les Plénipotentiaires l'ont signé et l'ont revêtu du cachet de leurs armes.

Fait à Madrid le trois juin mil huit cent quatre-vingt.

(L. S.) **Comte Emanuel Ludolf** m. p.

(L. S.) **J. Elduayen** m. p.

jednego od dnia, w którym go jedna lub druga Strona wypowiedziała.

Artykuł XXVII.

Traktat niniejszy ma być ratyfikowany a ratyfikacye będą wymienione w Madrycie w jak najkrótszym czasie.

W dowód czego Pełnomocnicy Stron obudwu podpisali go i wycisnęli na nim swoje pieczęcie herbowe.

Działo się w Madrycie dnia 3 czerwca tysiąc ośmset ośmdziesiątego roku.

(L. S.) **Hrabia Emanuel Ludolf** r. w.

(L. S.) **J. Elduayen** r. w.

Nos visis et perpensis tractati hujus articulis, illos ratos gratosque habere hisce profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos ea quae in illis continentur fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem praesentes ratificationis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari iussimus.

Dabantur Viennae die 22 mensis Februarii anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo primo, Regnorum Nostrorum trigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus Liber Baro ab **Haymerle** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium :

Guilelmus liber baro a **Konradsheim** m. p.,

Consiliarius aulicus et ministerialis.

Protocole final

annexé

au **Traité de commerce et de navigation** conclu le 3 juin 1880 entre l'Autriche-Hongrie et l'Espagne.

Au moment de procéder à la signature du Traité de commerce et de navigation conclu à la date de ce jour entre l'Autriche-Hongrie et l'Espagne, les Plénipotentiaires soussignés de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie et de Sa Majesté le Roi d'Espagne ont fait les réserves et déclarations suivantes qui auront à former partie intégrante du Traité même.

A l'Article II.

Les stipulations de cet article ne dérogent en rien aux lois, ordonnances et réglemens spéciaux en matière de commerce, d'industrie ou de police en vigueur dans les territoires de chacune des deux Hautes Parties contractantes et applicables aux sujets de tout autre Etat.

A l'Article VI.

Les sujets espagnols ne pourront réclamer, en Autriche-Hongrie, la propriété exclusive d'une marque de fabrique ou de commerce, d'une autre étiquette, d'un dessin ou modèle, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires tant à la Chambre de commerce à Vienne qu'à celle à Budapest.

Les sujets autrichiens et hongrois ne pourront revendiquer en Espagne la propriété exclusive d'une marque de fabrique ou de commerce, d'une autre étiquette, d'un dessin ou modèle, s'ils n'en ont déposé deux exemplaires à la Direction générale d'instruction publique, d'agriculture et l'industrie au Ministère del Fomento à Madrid.

Protokół końcowy

dołączony do

Traktatu handlowego i żeglarskiego zawartego dnia 3 czerwca 1880 pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Hiszpanią.

Przystępując do podpisania Traktatu handlowego i żeglarskiego na dniu dzisiejszym pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a Hiszpanią zawartego, podpisani Pełnomocnicy Najjaśniejszego Cesarza austriackiego i Króla Apostolskiego węgierskiego, tudzież Najjaśniejszego Króla hiszpańskiego, złożyli następujące zastrzeżenia i oświadczenia, które stanowią część nieodłączną Traktatu.

Do Artykułu II.

Przepisy artykułu niniejszego nie naruszają w żadnym względzie ustaw, rozporządzeń i szczególnych regulaminów, które w sprawach handlu, przemysłu i policyi obowiązują w krajach każdej z Wysokich Stron rokujących i stosowane być mają do poddanych drugiego państwa.

Do Artykułu VI.

Poddani hiszpańscy wtedy tylko odwoływać się mogą w monarchyi austriacko-węgierskiej do wyłącznej własności znaku fabrycznego lub handlowego, innej etykiety, rysunku lub modelu, gdy złożą po dwa egzemplarze tychże w izbie handlowej wiedeńskiej i w izbie handlowej budapeszteńskiej.

Poddani austriaccy i węgierscy wtedy tylko dochodzić mogą wyłącznej własności znaku fabrycznego lub handlowego, innej etykiety rysunku lub modelu, gdy złożą po dwa egzemplarze tychże w dyrekcji naczelnej oświecenia publicznego, rolnictwa i przemysłu w ministerstwie del Fomento w Madrycie.

A l'Article VII.

Pour jouir de l'immunité de droits de patente, les voyageurs de commerce autrichiens et hongrois devront être munis d'une carte de légitimation industrielle et les voyageurs espagnols d'un certificat de patente.

Ces documents seront valables pour le cours de l'année pour laquelle ils ont été délivrés. Ils pourront être rédigés dans la langue du pays, ils contiendront le signalement et la signature du porteur et seront revêtus du sceau ou cachet de l'autorité compétente qui les a délivrés. Sur l'exhibition de ces documents, les voyageurs de commerce respectifs, après que leur identité aura été reconnue, obtiendront de l'autorité compétente de l'autre Etat une patente.

Il n'est pas permis aux voyageurs de commerce de colporter des marchandises pour les mettre en vente, mais ils peuvent transporter au lieu de destination les marchandises achetées par eux.

Au reste, ne sont admis réciproquement en franchise de droits que les voyageurs de commerce qui veulent négocier ou pour leur propre compte ou pour le compte d'une maison où ils sont employés en qualité de commis de commerce.

A l'Article VIII.

Le principe du traitement le plus favorisé exprimé à l'article VIII du présent Traité ne s'applique pas :

- a) aux faveurs actuellement accordées ou qui pourraient être accordées ultérieurement à d'autres Etats limitrophes pour faciliter le commerce des frontières, ainsi qu'aux réductions ou franchises de droits de douane accordées seulement pour certaines frontières déterminées ou aux habitants de certains districts;
- b) aux obligations imposées à une des deux Parties contractantes par des engagements d'une union douanière

Do Artykułu VII.

Kupecy podróżujący austriacko-węgierscy, chcąc być wolnymi od podatku przemysłowego, zaopatrzyć się powinni w odpowiednią kartę legitymacyjną przemysłową a komisanci podróżujący hiszpańscy w cedułę na podatek przemysłowy.

Dokumenta te są ważne przez rok kalendarzowy, na który zostały wydane. Ułożone być mogą w języku krajowym i zawierać powinny opis osoby i podpis właściciela, tudzież mają być opatrzone pieczęcią Władzy, która je wydała. Kupcom podróżującym, składającym te dokumenta, wyda Władza właściwa drugiego państwa kartę przemysłową, sprawdzwszy ich tożsamość.

Kupcom podróżującym nie wolno obwozić towarów na sprzedaż, ale towary zakupione mogą wziąć z sobą do miejsca przeznaczenia.

Zresztą ci tylko kupcy podróżujący uwalniani będą nawzajem od podatków, którzy chcą wchodzić w interesa albo na własny rachunek albo na rachunek domu, w którym pełnią obowiązki komisantów.

Do Artykułu VIII.

Zasada najprzychylniejszego postępowania, wyrzeczona w artykule VIII niniejszego Traktatu nie obejmuje:

- a) ulg zapewnionych lub zapewnić się mających Państwom sąsiednim dla ułatwienia obrotu pogranicznego, jakoteż niższych celi i uwolnienia od nich zapewnionych tylko pewnym oznaczonym granicom lub mieszkańcom pewnych okręgów;
- b) zobowiązań, ciężących na jednej z dwóch umawiających się Stron, stosownie do postanowień związku

contractée déjà ou qui pourrait être contractée à l'avenir.

A l'Article X.

La réserve exprimée par l'Autriche-Hongrie à l'article X, alinéa *b*), et par l'Espagne à l'alinéa *i*) du même article, s'étend également aux mesures prohibitives prises ou à prendre dans le but d'empêcher, dans l'intérêt de l'agriculture, la propagation d'insectes nuisibles (p. e. la *Phylloxera vastatrix*, la *Doryphora decemlineata*).

Le présent protocole qui sera considéré comme approuvé et sanctionné par les deux Parties contractantes sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel il se rapporte, a été dressé en double expédition à Madrid, le trois juin mil huit cent quatre-vingt.

(L. S.) **Comte Emmanuel Ludolf** m. p.

(L. S.) **J. Elduayen** m. p.

Articles séparés et transitoires

annexés

au Traité de commerce et de navigation conclu le 3 juin 1880 entre l'Autriche-Hongrie et l'Espagne.

Le Gouvernement austro-hongrois ayant renoncé par le présent Traité aux avantages que lui avait assurés celui du 24 mars 1870 et le protocole du 17 juin 1875, le Gouvernement espagnol est convenu, pour sa part, des stipulations suivantes par rapport à quelques produits du sol et de l'industrie de l'Autriche-Hongrie et cela pour la durée de six ans à partir du jour où le présent Traité entrera en vigueur.

cloué déjà ou qui pourrait être cloué à l'avenir.

Do Artykułu X.

Zastrzeżenie wyrzeczone przez monarchyę austryacko-węgierską w artykule X, ustęp *b*) a przez Hiszpanią w ustępie *i*) tegoż artykułu, rozciąga się także na środki zakazowe użyte lub w przyszłości użyć się mające w tym celu, aby ze względu na rolnictwo zapobiedz rozszerzaniu się szkodliwych owadów (np. *Phylloxera vastatrix*, *Doryphora decemlineata*).

Protokół niniejszy, który już w skutek samejże wymiany ratyfikacyj Traktatu, do którego się odnosi, bez dalszej osobnej ratyfikacji, uważany być ma za przyjęty i zatwierdzony przez obie Strony Traktat zawierające, spisany został w dwóch egzemplarzach w Madrycie, dnia trzeciego czerwca tysiąc ośmset ośmdziesiątego roku.

(L. S.) **Hrabia Emmanuel Ludolf** r. w.

(L. S.) **J. Elduayen** r. w.

Artykuły osobne i przechodnie

do

Traktatu handlowego i żeglarskiego zawartego pomiędzy monarchyą austryacko-węgierską a Hiszpanią dnia 3 czerwca 1880.

Gdy Rząd austryacko-węgierski mocą niniejszego Traktatu zrzeka się korzyści, które mu zapewniał Traktat z dnia 24 marca 1870 i protokół z dnia 17 czerwca 1875, Rząd hiszpański zgodził się na następujące postanowienia co do niektórych austryacko-węgierskich płodów ziemi i przemysłu a to na lat sześć, licząc od dnia, w którym Traktat niniejszy nabędzie mocy obowiązującej.

Article 1.

Les marchandises mentionnées ci-après ne paieront pas, pendant la dite période de six ans, des droits plus élevés que ceux qui sont indiqués dans le présent article, à savoir :

	Pesetas Cts.
a) Le cristal et le verreries qui l'imitent ainsi que le verre creux intérieurement argenté ou doré, les 100 kilogrammes	40 —
b) la porcelaine, les 100 kilogrammes	52 —
c) les faux et les faucilles, les 100 kilogrammes	25 50
d) les fils de chanvre ou de lin, les 100 kilogrammes	27 42
e) les tissus de chanvre ou de lin croisés ou façonnés (<i>cruzados y labrados</i>), un kilogramme	2 —
f) le papier dit de soie, les 100 kilogrammes	35 —
g) les douves, par millier	10 —
h) les planches, poutres, traverses pour chemins de fer (<i>slippers</i>), les planchettes préparées pour caisses ou ajustées pour en composer des parquets en bois ordinaire, les vergues, les bois ronds et les bois pour constructions navales, par mètre cube	2 —
i) les objets de toute espèce travaillés en bois ordinaire, qu'ils soient ou non faits au tour, peints ou vernissés, les baguettes façonnées pour moulures, vernissées ou préparées pour être dorées, ainsi que les meubles en bois courbé, même vernissés, lorsqu'ils ne sont pas en bois fin, les 100 kilogrammes	20 —
j) les boutons de toute espèce, excepté ceux en argent ou en or, un kilogramme	1 —

Artykuł 1.

W rzeczonym okresie sześcioletnim nie będzie pobierane od towarów poniżej wymienionych cło wyższe od ustanowionego w artykule niniejszym, miało być:

	Pesetas cts.
a) kryształ i imitacje kryształu ze szkła, jakoteż szkło dęte, wewnątrz posrebrzone lub pozłoczone, od 100 kilogramów	40 —
b) porcelana, 100 kilogramów	52 —
c) kosy i sierpy, 100 kilogramów	25 50
d) przędza lniana i konopna, 100 kilogramów	27 42
e) tkaniny konopne lub lniane, skośnie tkane lub fasonowane (<i>cruzados y labrados</i>), kilogram	2 —
f) tak zwany papier jedwabny, 100 kilogramów	35 —
g) klepki na beczki, tysiąc sztuk	10 —
h) deski, belki, podkłady do budowy kolei żelaznych (<i>slippers</i>), na paki albo deszczulki do układania posadzek z drzewa ordynarnego, drzewo żagłowe, kraglaki lub drzewo do budowy okrętów, od metra sześciennego	2 —
i) przedmioty wszelkiego rodzaju wyrobione z drzewa ordynarnego, toczone lub nie, malowane lub pokostowane, listwy gzymsowe ozdobne, pokostowane lub przyrządzone do pozłoczenia, jakoteż sprzęty z drzewa giętego, także pokostowane, jeżeli nie są zrobione z drzewa przedniego, od 100 kilogramów	20 —
j) guziki wszelkiego rodzaju, wyjąwszy srebrne lub złote, od kilograma	1 —

Article 2.

Pour obvier à tout malentendu, il a été de plus expressément établi:

1° Que le papier sans fin, avec ou sans colle, pour imprimer, le papier à écrire, ainsi que le papier, dit de soie, ne paieront pas de droits plus élevés, s'ils entrent en Espagne coupés en feuille, pliés ou non, tant qu'ils conserveront la forme d'in-folio; mais ils paieront d'après la position 152 du tarif s'ils entrent coupés une seconde fois afin de servir pour lettres.

2° Que les tonneaux, barriques et autres récipients dans lesquels on introduit en Espagne de la bière, ne paieront pas de droits à leur entrée par la frontière, si on a donné caution pour leur réexportation et si celle-ci a lieu dans l'espace de trois mois après leur importation.

Les présents articles séparés et transitoires, qui de même que le protocole final seront considérés comme approuvés et sanctionnés par les deux Parties contractantes sans autre ratification spéciale, par le seul fait de l'échange des ratifications du Traité auquel ils se rapportent, cesseront, sans dénonciation préalable, d'être en vigueur à l'expiration de la sixième année à compter du jour de la mise à exécution du dit Traité, lors même que la durée de ce dernier devait être tacitement prolongée au delà du terme de six ans.

Le présent acte a été dressé en double expédition à Madrid le trois juin mil huit cent quatre-vingt.

(L. S.) Comte Emanuel Ludolf m. p.

(L. S.) J. Elduayen m. p.

Artykuł 2.

Aby zapobiedz wszelkiemu nieporozumieniu, postanowiono w szczególności:

1. Ze od papieru drukowego bez końca, klejowego lub nie, od papieru do pisania, jakoteż od tak zwanego papieru jedwabnego, przywożonego do Hiszpanii nie będzie pobierane cło wyższe, gdy jest pocięty na arkusze, złożony lub nie, dopóki ma format folio; ale gdy będzie drugi raz przecięty, aby mógł służyć za papier listowy, podlegać ma opłacie podług 152 pozycyi taryfy.

2. Ze od beczek i innych naczyń, w których piwo przywożone bywa do Hiszpanii, nie będzie pobierane na granicy cło wchodowe, jeżeli dano rękojmię na zabezpieczenie ich wywozu i jeżeli wywóz nastąpi w przeciągu trzech miesięcy po przywiezieniu.

Niniejsze artykuły osobne i przechodowe, które równie jak protokół końcowy, bez osobnej ratyfikacyi, lecz już w skutek samejże wymiany ratyfikacyj Traktatu, do którego się odnoszą, uważane być mają za przyjęte i zatwierdzone przez obie Strony Traktat zawierające, utracą moc obowiązującą bez osobnego wypowiedzenia po upływie lat sześciu, licząc od dnia, w którym Traktat rzezony zacznie obowiązywać, nawet wtedy, gdyby Traktat przedłużony został mileczaco po nad okres sześcioletni.

Dokument niniejszy spisany został w dwóch egzemplarzach w Madrycie, dnia trzeciego czerwca tysiąc ośmset ośmdziesiątego roku.

(L. S.) Urabia Emanuel Ludolf r. w.

(L. S.) J. Elduayen r. w.

Powyższy Traktat handlowy i żeglarski razem z protokołem końcowym, jakoteż artykułami osobnymi i przechodniemi, po zatwierdzeniu przez obie Izby Rady państwa, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 9 kwietnia 1881.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIV. — Wydana i rozesłana dnia 14 kwietnia 1881.

30.

Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwami spraw wewnętrznych i skarbu dnia 28 marca 1881,

tyczące się ponownego sprawdzania miar, ciężarków, wag i wszelkich innych przyrządów do miernictwa i ważenia w obrocie publicznym służących, jakoteż beczek, sprawdzaniu i cechowaniu podlegających.

Oдноśnie do artykułów XI, XII i XV Porządku miar i wag z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), rozporządza się, co następuje:

§. 1.

Wszelkie miary, wagi i ciężarki, do mierzenia i ważenia w obrocie publicznym służące, naczynia metalowe do przewożenia mleka (konewki na mleko), naczynia do mleka opatrzone podziałką, kadzie zacierowe, tudzież beczki do przewożenia piwa, które winny być cechowane, poddawać należy peryodycznie ponownemu sprawdzeniu a mianowicie:

- a) wszystkie miary długości, miary objętości do rzeczy sypkich, miary metalowe do płynów i naczynia do przewożenia mleka, tudzież miary do drzewa opałowego, co trzy lata, zanim upłyną;
- b) wszystkie ciężarki i wagi, miary drewniane do płynów, naczynia na mleko, opatrzone podziałką i kadzie zacierowe, co dwa lata, zanim upłyną;
- c) wszystkie beczki do przewożenia piwa, co trzy lata, zanim upłyną.

§. 2.

Terminy w §. 1 ustanowione, poczynają się liczyć, co do przedmiotów wymienionych pod a) i b), od dnia 1 stycznia tego roku, który nastąpi po roku pierwszego a względnie ostatniego sprawdzenia przedmiotu, udowodnionym uwierzytelnieniem urzędu miar i wag.

Co do beczek, wzmiankowanych pod c), termin liczyć należy według ilości miesięcy na podstawie uwierzytelnienia urzędu miar i wag.

§. 3.

Gazomierze, beczkomiary, przyrządy do mierzenia nafty i innych bardzo lotnych płynów, nie podlegają obowiązkowi peryodycznego ponownego sprawdzenia.

§. 4.

Gdyby przedmioty wymienione w §. 1 pod *a*) i *b*), albo w §. 3 uszkodzone zostały w taki sposób, iżby przez to albo w skutek naprawy, mającej na celu przywrócenie ich do dawnego stanu, straciły dokładność przez sprawdzenie uznaną, lub w ogóle stały się do używania w obrocie publicznym całkiem lub w części niezdatnymi, trzeba je poddać ponownemu sprawdzeniu.

Mianowicie beczki do piwa, wina i wysokoku (spirytusu, gorzałki) podlegające sprawdzaniu i cechowaniu, poddać należy ponownemu sprawdzeniu po każdej takiej naprawie, która pociąga za sobą zmianę pojemności.

§. 5.

Za ponowne peryodyczne sprawdzenie a względnie za sprawdzenie bez cechowania przedmiotów pod *a*) i *b*) wzmiankowanych, jeżeli będą poddane sprawdzeniu w terminach tamże ustanowionych a cecha będzie na nich jeszcze widoczna, opłacić należy połowę kwoty ustanowionej w taryfie opłat za sprawdzenie z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171) i dodatkach do tejże taryfy.

Toż samo tyczy się opłat od przedmiotów wzmiankowanych w §. 1 pod *a*) i *b*), gdy będą sprawdzane ponownie na podstawie §. 4.

Opłata za ponowne sprawdzenie beczek do przewożenia piwa (§. 1, lit *c*) i §. 4, ustęp 2), jeżeli poddane będą sprawdzeniu w terminie ustanowionym w §. 1 pod *c*) a cecha, tudzież liczba roku i miesiąca jest jeszcze na nich widoczna, wymierzona będzie według przepisów rozporządzenia ministeryalnego z dnia 5 maja 1876 (Dz. u. p. Nr. 67) z potrąceniem 20%.

Gdyby przedmioty wzmiankowane w §. 1 pod *a*) i *b*) poddano ponownemu sprawdzeniu i o cechowaniu po upływie terminów tamże ustanowionych, za to a względnie za sprawdzenie bez cechowania zapłacić trzeba całkowitą kwotę, przypadającą według taryfy opłat za sprawdzenie z dnia 19 grudnia 1872 i dodatków do tejże taryfy.

Za ponowne sprawdzenie beczek do przewożenia piwa po upływie terminu w §. 1 pod *c*) wyznaczonego, zapłacić trzeba całkowitą kwotę ustanowioną w rozporządzeniu ministeryalnym z dnia 5 maja 1876 (Dz. u. p. Nr. 67).

Tęż samą kwotę płacić należy za ponowne sprawdzenie beczek do wina i wysokoku (spirytusu, gorzałki) (§. 4, ustęp 2).

§. 6.

Wykroczenia przeciwko temu rozporządzeniu karane być mają według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 30 września 1857 (Dz. u. p. Nr. 198).

§. 7.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 maja 1881.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

31.**Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych dnia 28 marca 1881,**

którem zabrania się przemysłowcom zachowywania w lokalach sprzedaży miar, wag i ciężarów nie odpowiadających istniejącym przepisom o sprawdzaniu miar i wag.

Na zasadzie artykułów VI, XI i XV Porządku miar i wag z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872) wszystkim przemysłowcom, którzy w lokalach sprzedaży stałych lub czasowych, używają miar i ciężarków do mierzenia i wagi, zabrania się zachowywania w tychże lokalach sprzedaży miar i ciężarków nieprawnych, t. j. nie metrycznych, jakoteż miar i ciężarków metrycznych, ale nie sprawdzonych, lub których sprawdzenia w czasie właściwym nie ponowiono i wag, istniejącym przepisom o sprawdzaniu nie odpowiadających, chociażby przedmioty te nie miały być przeznaczone do używania w obrocie publicznym.

Wykroczenie przeciwko temu zakazowi, o ile nie ma być wytoczone postępowanie karne o używanie przerzeczonych miar, ciężarków i wag w obrocie publicznym, karane będzie grzywnami w kwocie od 1 aż do 50 złotych lub aresztem od 6 godzin aż do 7 dni.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy jednocześnie z rozporządzeniem z dnia 28 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 30), tyczącem się ponownego sprawdzania miar i wag.

Taaffe r. w.**Pino** r. w.**32.****Ustawa z dnia 7 kwietnia 1881,**

o odstąpieniu drogą wymiany gminie kutnohorskiej tak zwanego Dworu Włoskiego w Kutnej Horze.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

1. Upoważnia się Ministra skarbu, aby należący do skarbu tak zwany Włoski Dwór w Kutnej Horze, L. konskr. 552, zajmujący 1365 $\frac{2}{3}$ sążni kwadratowych gruntu z ogrodem, mającym 635 sążni kwadratowych, odstąpił drogą wymiany gminie miasta Kutnej Hory, która daje za niego realność do niej należąca pod L. konskr. 11 w Kutnej Horze i dopłaca gotówką 17.814 zł. 20 c.

2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 7 kwietnia 1881.

Franciszek Józef r. w.**Taaffe** r. w.**Dunajewski** r. w.

33.**Ustawa z dnia 11 kwietnia 1881,**

o upoważnieniu Rządu do wykonania czynności kredytowej w celu pokrycia przewidzieć się dającego niedoboru 1881 roku.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, ażeby na pokrycie przewidzieć się dającego niedoboru 1881 roku wystarał się o sumę pięćdziesiąt milionów złotych waluty austryackiej, pozbywając obligacye długu wolnego od podatku, nie zwrotnego, przynoszącego po pięć od sta w monecie papierowej waluty austryackiej, a według okoliczności, dopóki to pozbycie nie nastąpi, aby dla otrzymania sum potrzebnych zaciągnął dług nieustalony, który ma być spłacony w ciągu 1881 roku.

§. 2.

Renta rzeczona królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, odsetki w monecie papierowej przynosząca, wpisana będzie do osobnej księgi długów, która w tym celu ma być założona i oddana pod ustawowy nadzór komisji Rady państwa do kontroli długu państwa.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11 kwietnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XV. — Wydana i rozesłana dnia 20 kwietnia 1881.

34.

Traktat z dnia 24 listopada 1880,

pomiędzy monarchją austriacko-węgierską a królestwem holenderskiem, tyczący się wzajemnego wydawania zbrodniarzów.

(Zawarty w Wiedniu dnia 24 listopada 1880, przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowany dnia 13 marca 1881, ratyfikacje wzajemne wymieniono w Wiedniu dnia 18 marca 1881.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
divina favente clementia Austriae Imperator;
 Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transilvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus ac singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Posteaquam a Plenipotentiaro Nostro atque illo Majestatis Suae Regis Nerlandiae, praeviae collatis consiliis mutisque deliberationibus, Conventio de mutua maleficorum extraditione Viennae, die vigesima quarta mensis Novembris anni millesimi octingentesimi octogesimi inita et signata fuit tenoris sequentis:

Pierwopis.

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème etc., et Roi Apostolique de Hongrie, et

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas, ayant résolu d'un commun accord de conclure une nouvelle Convention d'extradition ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires à cet effet, savoir:

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche et Roi Apostolique de Hongrie:

le Sieur Baron Henri de Haymerle, Son Conseiller intime, Son Ministre de la Maison Impériale et des affaires étrangères, Commandeur de Son Ordre de François-Joseph avec plaque, Chevalier de Son Ordre de la Couronne de fer IIIème classe, Grand Croix de l'ordre Royal du Lion Néerlandais etc. etc. et

Sa Majesté le Roi des Pays-Bas:

le Sieur Jules Philippe Jaques Adrien Comte de Zuylen de Nyevelt, Son Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire, Grand Croix des Ordres du Lion Néerlandais, de la Couronne de Chêne de Luxembourg, de l'Ordre Impérial de Léopold d'Autriche etc. etc.,

lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Les Gouvernements des Hautes Parties contractantes s'engagent à se livrer réciproquement, suivant les règles déterminées par les articles suivants, à l'exception de leurs nationaux, les individus poursuivis ou condamnés par les autorités de l'une des Parties contractantes à raison d'une des infractions ci-après énumérées.

L'extradition n'aura lieu que pour une infraction commise hors du territoire de l'Etat auquel l'extradition est demandée et qui, d'après la législation de l'Etat

Przekład.

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. itd. i Król Apostolski węgierski, tudzież

Najjaśniejszy Król holenderski, postanowiwszy zawrzeć nowy Traktat w przedmiocie wydawania sobie zbrodniarzów, mianowali do tego pełnomocnikami Swymi:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki i Król apostolski węgierski:

pana barona Henryka Haymerlego, Swego Radcę tajnego, Ministra Cezarskiego Domu i spraw zewnętrznych, Komandora orderu Franciszka Józefa z gwiazdą, Kawalera orderu żelaznej korony III klasy, Wielkiego krzyża k. holenderskiego orderu Lwa itd. itd.;

Najjaśniejszy Król holenderski:

pana Juliusza Filipa Jakóba Adryana hrabiego Zuylen Nyevelt, Swego posła nadzwyczajnego i pełnomocnego Ministra, kawalera wielkiego kryża holenderskiego orderu Lwa, orderu luxemburskiego korony dębowej c. a. orderu Leopolda itd. itd.,

którzy okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł 1.

Rządy Wysokich Stron rokujących zobowiązują się wydawać sobie nawzajem, według przepisów niniejszego Traktatu, jedynie z wyjątkiem własnych poddanych. osoby ściągane lub skazane przez Władze jednej ze Stron rokujących, za jeden z czynów karygodnych, poniżej wyliczonych.

Osoby te wydawane będą tylko za czyny karygodne, popełnione po za obre-
bem państwa, o wydanie proszonego, a które według praw państwa żądającego

requérant et de l'Etat requis peut entraîner la peine d'un an d'emprisonnement ou une peine plus grave.

Les infractions pour lesquelles l'extradition sera accordée, sont les suivantes:

1° Attentat contre la vie du Souverain ou des membres de Sa famille.

2° Homicides volontaires et notamment l'assassinat, le parricide, l'infanticide, l'empoisonnement.

3° Avortement.

4° Blessures ou coups volontaires ayant occasionné la mort ou une maladie ou incapacité de travail personnel, pendant plus de vingt jours ou commis dans l'intention d'amener un des effets susindiqués.

5° Viol et tout autre attentat à la pudeur commis avec violence.

6° Bigamie.

7° Enlèvement, recel, suppression, substitution ou supposition d'un enfant.

8° Enlèvement de mineurs.

9° Contrefaçon, falsification, altération ou rognement de monnaie, participation volontaire à l'émission de monnaie contrefaite, falsifiée, altérée ou rognée.

10° Faux commis à l'égard de sceaux d'Etat, de billets de banque, d'effets publics et de poinçons, timbres et marques, de paper-monnaie et de timbres-poste.

11° Faux en écriture publique ou authentique, de commerce ou de banque, ou en écriture privée, à l'exception des faux commis dans les passeports, feuilles de route et certificats.

12° Faux témoignage en justice, subornation de témoins, faux serment.

13° Corruption de fonctionnaires publics, concussion, soustraction et détournement commis par des percepteurs ou dépositaires publics.

wydania i o wydanie proszonego, zagrożone są karą jednorocznego uwięzienia lub inną cięższą karą.

Czyny karygodne, z powodu których przestępcy będą wydawani, są następujące:

1. Zamach na życie monarchy lub członków jego rodziny.

2. Rozmyślne zabicie, a w szczególności morderstwo, skrytobójstwo, ojco-bójstwo, dzieciobójstwo, otrucie.

3. Spędzenie płodu.

4. Rozmyślne pobicie lub skaleczenie, jeżeli z niego wynikła śmierć lub choroba, albo niezdolność do pracy, trwająca dni przeszło 20, lub popełnione w zamiarze sprowadzenia takichże następstw.

5. Zgwałcenie i wszelkie inne targnięcie się na wstydlivość przemocą.

6. Wieleżeństwo.

7. Porwanie dziecka, zatajenie, usunięcie, zamiana lub podsunięcie dziecka.

8. Uprawdzenie osoby małoletniej.

9. Podrabianie, fałszowanie, odmienianie lub obrzynywanie pieniędzy metalowych, rozmyślny współdziałanie w wydawaniu pieniędzy podrobionych, sfalszowanych, odmienionych lub oberzniętych.

10. Fałszowanie pieczęci państwa, biletów bankowych, papierów publicznych obiegowych, cech, stępli, znaczków, pieniędzy papierowych i znaczków pocztowych.

11. Fałszowanie dokumentów publicznych lub uwierzytelnionych, handlowych, bankowych lub prywatnych z wyjątkiem fałszowania paszportów, paszportów przymusowych i świadectw.

12. Fałszywe świadectwo przed sądem; nawodzenie świadków do fałszywych zeznań, krzywoprzysięstwo.

13. Przekupienie urzędników publicznych, skradzenie lub przywłaszczenie sobie, popełnione przez poborców lub zachowawców publicznych.

14° Incendie volontaire.

15° Destruction ou renversement volontaire par quelque moyen que ce soit, en tout ou en partie d'édifices, de ponts, digues ou chaussées ou d'autres constructions appartenant à autrui.

16° Pillage ou dégât de denrées ou marchandises, effets, propriétés, mobilières commis en réunion ou bande et à force ouverte.

17° Perte, échouement, destruction ou dégât illegal et volontaire de bâtimens de mer ou autres navires (baraterie).

18° Emeute et rébellion des passagers à bord d'un vaisseau contre le capitaine et des gens de l'équipage contre leurs supérieurs.

19° Le fait volontaire d'avoir mis en péril un convoi sur un chemin de fer.

20° Vol (Diebstahl, Raub).

21° Escroquerie.

22° Abus de blanc-seing.

23° Détournement ou dissipation au préjudice du propriétaire, possesseur ou détenteur de biens ou valeurs qui n'ont été remis qu'à titre de dépôt ou pour un travail salarié (abus de confiance).

24° Banqueroute frauduleuse.

Sont compris dans les qualifications précédentes la tentative et la complicité lorsqu'elles sont punissables aux termes de la législation de l'Etat auquel l'extradition est demandée.

Article 2.

L'extradition n'aura pas lieu:

1° Si l'infraction à raison de laquelle l'extradition est demandée, a été commise hors des territoires des Hautes Parties contractantes, lorsque la demande d'extradition sera faite également par le Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel l'infraction a eu lieu.

14. Podpalenie rozmyslne.

15. Rozmyslne całkowite lub częściowe zburzenie jakim bądź sposobem budynków, mostów, grobli, dróg i jakichkolwiek budowli, należących do kogo innego.

16. Zrabowanie lub zniszczenie żywności lub towarów, rzeczy lub ruchomości, popełnione przez spółkę lub bandę jawną przemocą.

17. Rozmyslne bezprawne czyny karygodne, z których wynikło zatonięcie, rozbicie, zniszczenie lub uszkodzenie statków morskich i innych.

18. Spiknięcie się i bunt pasażerów na pokładzie okrętu przeciw kapitanowi i załogi okrętowej przeciw przełożonym.

19. Czyny rozmyslne, narażające na niebezpieczeństwo pociąg na kolei żelaznej.

20. Rabunek, kradzież.

21. Oszustwo.

22. Nadużycia dokumentu opatrzonego cudzym podpisem.

23. Przywłaszczenie sobie lub zmarnowanie na szkodę właściciela, posiadacza lub dzierżyciela rzeczy powierzonych tylko w zachowanie lub do zrobienia czegoś za zapłatą.

24. Upadłość oszukańska.

We wszystkich tych przypadkach wydanie nastąpi także za usiłowanie i uczestnictwo, o ile usiłowanie i uczestnictwo są według praw kraju o wydanie proszonego, karygodne.

Artykuł 2.

Obżalowany nie będzie wydany:

1. Jeżeli ów czyn karygodny, z powodu którego zażądano wydania, popełnił po za obrębem krajów Wysokich Stron rokujących a Rząd tego kraju, w którym ścigany popełnił czyn karygodny, także żąda wydania.

2° Si l'individu dont l'extradition est demandée a déjà été condamné ou absous ou acquitté dans le Pays requis pour l'infraction qui a motivé la demande.

3° Si la prescription de la poursuite ou de la peine est acquise d'après les lois du Pays auquel l'extradition est demandée avant l'arrestation de l'individu réclamé ou si l'arrestation n'a pas encore eu lieu avant qu'il ait été cité devant le tribunal pour être entendu.

De même l'extradition n'aura pas lieu aussi longtemps que l'individu réclamé est poursuivi pour la même infraction dans le Pays auquel l'extradition est demandée.

Article 3.

Si l'individu dont l'extradition est demandée en conformité de la présente Convention par l'une des Hautes Parties contractantes est réclamé aussi par un ou plusieurs autres Gouvernements en raison d'autres infractions, il sera livré au Gouvernement de l'Etat sur le territoire duquel aura été commise l'infraction la plus grave et en cas de gravité égale il sera livré au Gouvernement de l'Etat dont la demande est parvenue la première au Gouvernement requis.

Article 4.

Si l'individu réclamé est poursuivi ou subit une peine dans le Pays auquel l'extradition est demandée pour une autre infraction que celle qui a donné lieu à la demande d'extradition, son extradition ne pourra être accordée qu'après la fin de la poursuite et en cas de condamnation, qu'après qu'il aura subi sa peine ou qu'il ait été gracié.

Néanmoins, si d'après les lois du Pays qui demande l'extradition la prescription de la poursuite pouvait résulter

2. Jeżeli obżalowany, z powodu czynu karygodnego, dla którego upominają się, aby został wydany, był już w kraju o wydanie proszonym, pociągany pod śledztwo a to zostało zaniechane, albo też winny był uwolniony, lub ukarany.

3. Jeżeli według ustaw kraju, o wydanie proszonego, nastąpiło przedawnienie ścigania lub wykonania kary, nim osoba ścigana została aresztowana, lub, jeżeli nie była aresztowana, zanim ją Sąd wezwał do przesłuchania.

Także nie nastąpi wydanie, dopóki osoba ścigana zostaje pod śledztwem w państwie o wydanie proszonym, z powodu tego samego czynu karygodnego, z powodu którego zażądano jej wydania.

Artykuł 3.

Jeżeli osoba, której wydania jedna z Wysokich Stron rokujących zażąda na mocy niniejszej umowy, będzie reklamowana także od innego lub od kilku innych Rządów z przyczyny innych czynów karygodnych; natenczas wydane będzie temu Rządowi, w którego kraju popełniła cięższe przestępstwo, a gdyby rozmaite jej czyny karygodne były równo ciężkie, temu Rządowi, który wydania zażądał najpierwej.

Artykuł 4.

Jeżeli osoba reklamowana zostaje pod śledztwem lub odsiada karę w Państwie, od którego zażądano wydania, za inny czyn karygodny, nie za ten, na którym opiera się żądanie wydania, w takim razie wydanie nastąpić może dopiero, gdy się skończy postępowanie karne, a jeżeliby została skazana, dopiero wtedy, gdy karę odsiedzi, lub zostanie od niej uwolniona.

Gdyby jednak według ustaw Państwa, żądającego wydania, zwłoka mogła spowodować przedawnienie, drugie Pań-

de ce délai, son extradition sera accordée à moins de considerations spéciales qui s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer l'extradé aussitôt que la poursuite dans le dit Pays sera terminée.

Article 5.

Il est expressément stipulé que l'individu dont l'extradition aura été accordée ne pourra être ni poursuivi ni puni dans le Pays auquel l'extradition a été accordée pour une infraction quelconque non prévue par la présente convention et antérieure à son extradition et qu'il ne pourra pas non plus être extradé pour un tel crime ou délit à un Etat tiers sans le consentement de celui qui a accordé l'extradition, à moins qu'après la fin de la poursuite et en cas de condamnation après avoir subi sa peine ou après avoir été gracié il n'ait eu pendant un mois la liberté de quitter de nouveau le Pays auquel il a été livré.

Article 6.

Dans le cas où l'individu dont l'extradition est réclamée, serait poursuivi ou détenu à raison d'obligations par lui contractées envers des particuliers son extradition aura lieu néanmoins sauf à ces particuliers à faire valoir leurs droits devant l'autorité compétente.

Article 7.

Les dispositions du présent traité ne sont point applicables aux personnes qui se sont rendues coupables de quelque infraction politique. La personne qui a été extradée à raison de l'une des infractions communes énumérées à l'article 1. ne peut, en conséquence, en aucun cas être poursuivie ou punie dans l'Etat auquel l'extradition a été accordée à raison d'une infraction politique commise par elle avant l'extradition ni à raison d'un fait connexe à une semblable infraction politique.

stwo, jeżeli szczególne względy nie stoją na przeszkodzie, zgodzi się na wydanie pod warunkiem, że wydany zostanie odesłany jak tylko się skończy postępowanie sądowe.

Artykuł 5.

Postanawia się wyraźnie, że osoba, na której wydanie zgodzono się, nie może być w żadnym razie ścigana lub karana w kraju, któremu ją wydano, za żaden czyn karygodny w umowie niniejszej nie przewidziany, przed wydaniem popełniony, i nie może być wydana za taką zbrodnię lub przestępstwo trzeciemu mocarstwu bez pozwolenia państwa, które ją wydało, chyba, że gdy się skończyło postępowanie karne, albo, jeżeli została skazana, po odsiedzeniu lub darowaniu kary, nie opuściła w przeciągu miesiąca kraju, któremu była wydana.

Artykuł 6.

Gdyby osoba, której wydania zażądano, była ścigana lub przytrzymana z powodu zobowiązań względem osób prywatnych, ma być pomimo tego wydana; przeciwnikom jej zachowuje się prawo dochodzenia swoich praw przed Władzą właściwą.

Artykuł 7.

Postanowienia niniejszego Traktatu nie będą stosowane do osób, które dopuściły się czynu karygodnego politycznego. Przeto osoba wydana za jeden z czynów karygodnych w artykule 1 przewidzianych, nie może być w żadnym przypadku ścigana lub karana w Państwie, któremu ją wydano, za czyn karygodny polityczny, popełniony przed wydaniem, ani żaden inny, będący w związku z takim czynem.

Article 8.

L'extradition sera demandée par la voie diplomatique; elle ne sera accordée que sur la production de l'original ou d'une expédition authentique soit d'un jugement de condamnation soit d'un mandat d'arrêt émané d'une autorité judiciaire. Ces actes devront être délivrés dans les formes prescrites dans le Pays qui fait la demande et indiqueront l'infraction dont il s'agit ainsi que la disposition pénale qui lui est applicable. Les pièces seront autant que possible accompagnées du signalement de l'individu réclamé et s'il y a lieu d'autres données pouvant servir à vérifier son identité.

Article 9.

Les objets saisis en la possession de l'individu réclamé seront livrés à l'Etat réclamant si l'autorité compétente de l'Etat requis en a ordonné la remise.

Article 10.

Le prévenu dont l'extradition est demandée pour l'un des faits mentionnés à l'article 1, pourra être arrêté provisoirement sur le territoire de l'Etat requis d'après les formes et les règles prescrites dans les Pays respectifs.

L'arrestation provisoire d'un individu poursuivi pour l'un des faits prévus dans l'article 1 pourra aussi être effectuée sur avis, transmis par la poste ou par le télégraphe de l'existence d'un mandat d'arrêt décerné en Autriche-Hongrie par tout officier de justice ou de police, dans les Pays-Bas par tout juge d'instruction (juge commissaire) ou tout officier de justice à la condition toutefois que cet avis sera régulièrement donné par voie diplomatique au Ministère Impérial et Royal des affaires étrangères de la Monarchie Austro-Hongroise si l'individu poursuivi s'est réfugié

Artykuł 8.

Wydania żądać należy zawsze drogą dyplomatyczną; wydawać się będzie za przedstawieniem pierwowpisu lub wiaryzelnego odpisu wyroku karnego lub sądowego rozkazu uwięzienia. Akta te wygotowane być mają ze wszystkimi formalnościami, które w kraju, żądającym wydania, są przepisane i podać w nich należy, jaki czyn karygodny popełniono i jaka do niego kara ma być zastosowana. Dołączyć należy o ile można, opis osoby, której wydania się żąda i wymienić znaki, mogące służyć do sprawdzenia tożsamości osoby.

Artykuł 9.

Przedmioty odebrane ściganemu przesłane będą Państwu żądającemu wydania, jeżeli Władza właściwa Państwa o wydanie proszonego orzecze, iż mają być posłane.

Artykuł 10.

Osoba, której wydania za jeden z czynów karygodnych w artykule 1 wymienionych, zażądano, może być w Państwie o wydanie proszonym tymczasowo przyaresztowana według przepisów ustawowych, w tej mierze obowiązujących.

Tymczasowe arestowanie osoby, ściganej za jeden z czynów karygodnych, w artykule 1 wyliczonych, może nastąpić po otrzymaniu pocztą lub telegrafem uwiadomienia o istnieniu rozkazu arestowania, wydanego w Austrii lub Węgrzech przez urzędnika sądowego lub policyjnego a w Holandyi przez sędziego śledczego lub któregośkolwiek urzędnika sądowego, atoli pod warunkiem, aby uwiadomienie to nadesłane było zawsze drogą dyplomatyczną do c. i k. ministerstwa spraw zewnętrznych monarchyi austriacko-węgierskiej, jeżeli obwołany uciekł do Austrii lub Węgier, a

en Autriche ou en Hongrie et au Ministère des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas si l'individu poursuivi s'est réfugié dans les Pays-Bas.

L'arrestation sera du même facultative si la demande émanant des fonctionnaires susdits de l'une des Parties contractantes est directement parvenue à une autorité judiciaire de l'autre. Il sera statué sur cette demande suivant les lois du Pays à l'autorité duquel elle aura été faite.

L'individu arrêté provisoirement aux termes de l'alinéa 2 et 3 de cet article sera, à moins que son arrestation ne doive être maintenue pour un autre motif, mis en liberté si, dans le délai de vingt jours après la date du mandat d'arrestation provisoire l'extradition du détenu n'aura pas été demandé par la voie diplomatique avec les documents requis et dans les formes établies par la présente Convention.

Article 11.

Lorsque dans la poursuite d'une affaire pénale un des Gouvernements contractant jugera nécessaire l'audition de témoins qui se trouvent sur le territoire de l'autre Partie ou tout autre acte d'instruction, une commission rogatoire sera envoyée à cet effet par la voie diplomatique et il y sera donné suite, en observant les lois du Pays où l'audition des témoins ou l'acte d'instruction devra avoir lieu.

En cas d'urgence toutefois une commission rogatoire pourra être directement adressée par l'autorité judiciaire dans l'un des Etats à l'autorité judiciaire de l'autre Etat.

Article 12.

Dans le cas où dans une cause pénale la comparution personnelle d'un témoin

do holenderskiego ministerstwa spraw zewnętrznych, jeżeli obżalowany uciekł do Holandyi.

Aresztowanie to stanie się prawomocnem, gdy żądanie pochodzące od przerzeczonego urzędnika jednej ze Stron rokujących nadejdzie wprost do Władzy sądowej drugiej Strony. Co do takiego żądania, orzekać się będzie według ustaw kraju, od którego Władzy zażądano wydania.

Osoba aresztowana tymczasowo na zasadzie ust. 2 i 3 niniejszego artykułu, gdyby z innej przyczyny nie wypadło zatrzymać jej w areszcie, puszczona będzie na wolną stopę, jeżeli w przeciągu dwudziestu dni, licząc od daty tymczasowego rozkazu aresztowania, nie nadejdzie drogą dyplomatyczną żądanie wydania opatrzone potrzebnymi dokumentami i wygotowane w sposób umową niniejszą przepisany.

Artykuł 11.

Jeżeli w śledztwie z powodu sprawy karnej jeden z Rządów rokujących uzna za potrzebne przesłuchać świadków, zamieszkałych w krajach drugiej Strony, lub wykonać jaką inną czynność śledczą, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną a żądaniu temu uczynione będzie zadosyć z zachowaniem ustaw kraju, w którym świadkowie mają być przesłuchani lub czynność śledcza ma być dokonana.

W wypadkach naglących, Sąd jedynego Państwa może wystósować żądanie swoje w tym względzie wprost do Sądu drugiego Państwa.

Artykuł 12.

Gdyby w sprawie karnej potrzebne lub pożądane było osobiste stawienie

dans l'autre Pays est nécessaire ou désirée, le Gouvernement du Pays où se trouve le témoin, l'engagera à se rendre à l'assignation qui lui sera adressée à cet effet de la part de l'autre Etat.

Les frais de la comparution personnelle d'un témoin seront toujours supportés par l'Etat requérant et la commission rogatoire qui sera envoyée par la voie diplomatique indiquera la somme qui sera allouée au témoin à titre de frais de voyage et de séjour, ainsi que le montant de l'avance que l'Etat requis pourra sauf remboursement de l'Etat requérant faire au témoin sur la somme intégrale.

Cette avance lui sera faite aussitôt qu'il aura consenti à se rendre à l'assignation.

Aucun témoin, quelle que soit sa nationalité, qui, cité dans l'un des deux Pays, comparaitra volontairement devant les juges de l'autre Pays, ne pourra y être poursuivi ou détenu pour des faits ou condamnations antérieurs ni sous prétexte de complicité dans les faits, objets du procès où il figurera comme témoin.

Article 13.

Lorsque dans une cause pénale la confrontation de criminels détenus dans l'autre Etat, ou bien la communication de pièces de conviction ou de documents qui se trouveraient entre les mains des autorités de l'autre Pays, sera jugée utile ou nécessaire, la demande en sera faite par la voie diplomatique et il y sera donné suite à moins de considérations spéciales qui s'y opposent et sous l'obligation de renvoyer aussitôt que possible les détenus et les pièces.

Article 14.

Dans le cas où un individu serait livré par une tierce puissance à l'une

się świadka, Rząd państwa, w którym świadek przebywa, poleci temuż, aby nie omieszkał stawić się na otrzymane od drugiego Rządu wezwanie.

Koszta osobistego stawienia się świadka, ponosić ma zawsze Państwo, które tego żąda, i w żądaniu, które ma być zawsze nadesłane drogą dyplomatyczną, wyrazić należy, jaka kwota będzie ofiarowana na koszta podróży i pobytu świadka i jaką kwotę państwo proszone zaliczyć może świadkowi na rachunek tego wynagrodzenia pod warunkiem, iż państwo proszące zaliczkę zwróci.

Jak tylko świadek oświadczy, że wezwaniu zadość uczyni, zaliczka ta będzie mu natychmiast udzielona.

Świadek jakiegokolwiek narodowości, który na wezwanie stanie dobrowolnie przed sędziami drugiej Strony, nie może być ścigany ani więziony z przyczyny jakiegokolwiek poprzedniego czynu lub skazania, ani z powodu współwiny w uczynkach karygodnych, będących przedmiotem śledztwa, w którym staje za świadka.

Artykuł 13.

Gdyby uznano za potrzebne lub pożyteczne, przysłanie złooczyńców do konfrontacji albo środków dowodowych lub aktów, które się znajdują u Władz drugiego Państwa, zażądać tego należy drogą dyplomatyczną, a Rząd proszony uczyni zadość żądaniu, jeżeli temu nie sprzeciwiają się szczególne względy, jednak zawsze pod warunkiem, że Rząd proszący odeszle aresztowanych, tudzież środki dowodowe i akta w czasie o ile można najkrótszym.

Artykuł 14.

Gdy trzeci Rząd wydaje kogo jednej ze Stron rokujących, druga Strona po-

des Parties contractantes l'autre Partie accordera le transit à travers son territoire à moins que l'individu en question ne lui appartienne par sa nationalité et à la condition que l'infraction donnant lieu à l'extradition soit comprise dans l'Article 1 de la présente Convention et ne rentre pas dans les prévisions des Articles 2 et 7.

Pour que le transit soit accordé il suffit que la demande en soit faite par la voie diplomatique avec production en original ou en copie authentique d'un des actes énumérés dans l'Article 8.

Le transport aura lieu, quant à l'escorte, avec le concours de fonctionnaires du pays qui a autorisé le transit sur son territoire.

Article 15.

Les Gouvernements contractants renoncent réciproquement à toute réclamation ayant pour objet le remboursement des frais d'entretien, de transport et autres qui pourraient résulter dans les limites de leurs territoires respectifs de l'extradition des prévenus accusés ou condamnés ou par la confrontation accordée des détenus; de même ils renoncent au remboursement des frais occasionnés dans les limites de leurs territoires respectifs par l'exécution des commissions rogatoires, ainsi que par l'envoi et la restitution des pièces de conviction ou des documents.

Les frais du transport et de l'entretien, à travers des territoires intermédiaires des individus dont l'extradition ou la confrontation aura été accordée, demeurent à la charge du Gouvernement requérant.

Seront de même à la charge du Gouvernement requérant les frais du transit à travers le territoire de l'autre Partie contractante d'un individu dont l'extradition aurait été accordée au Gouvernement requérant par une tierce Puissance.

zwoli, aby go przez jej kraje przeprowadzono, jeżeli owa osoba nie przynależy do państwa o pozwolenie przeprowadzenia, proszonego i jeżeli ma być wydana w skutek jednego z czynów karygodnych, w artykule 1 wzmiankowanych a zastrzeżenia artykułów 2 i 7 nie stoją na przeszkodzie.

Dla uzyskania pozwolenia do przeprowadzenia potrzeba tylko zażądać tego drogą dyplomatyczną, dołączając jeden z dokumentów w artykule 8 wzmiankowanych w pierwopisie lub w odpisie wierzytelnym.

Agenci kraju, który pozwolił na przeprowadzenie, eskortować będą obciążowanego.

Artykuł 15.

Obadwa Rządy zrzekają się nawzajem zwrotu kosztów, które w obrębie granic ich krajów pociągnie za sobą utrzymanie, przewóz i w ogóle wydanie ściganych, obwinionych lub skazanych, jakoteż przyzwolona konfrontacya aresztowanych, również zrzekają się zwrotu kosztów, które w obrębie ich granic sprawi, spełnienie żądań sądowych, przesłanie i zwrot środków dowodowych i aktów.

Gdy osoby, które mają być wydane lub do oczu stawione, przewieść trzeba przez kraje pośrednie, koszta ich przewozu przez te kraje i wyżywienia tamże ponosi państwo żądające wydania.

Również państwo żądające wydania ponosi koszta przewozu i wyżywienia osoby, którą trzecie mocarstwo ma mu wydać, gdy przez kraje drugiej Strony rokującej będzie wiezioną.

En cas où le transport par mer serait jugé préférable, l'individu à extraditer ou à confronter sera conduit au port que désignera l'agent diplomatique ou consulaire du Gouvernement requérant, aux frais duquel il sera embarqué.

Il est entendu toutefois que le port désigné se trouve dans les limites de l'Etat requis.

Article 16.

Les commissions rogatoires ainsi que tous les documents prévus par l'Art. 8 qui seront communiqués réciproquement en exécution de la présente Convention devront être accompagnés de part et d'autre d'une traduction allemande ou française à moins que les originaux ne soient rédigés en langue allemande.

Il ne sera fait usage pour ces pièces que de caractères latins ou bien elles seront accompagnées d'une copie en cette écriture.

Article 17.

La présente Convention sera exécutoire à dater du vingtième jour après sa promulgation dans les formes prescrites par les lois en vigueur dans les territoires des Hautes Parties contractantes.

Dès ce jour la Convention du 28 août 1852 cessera d'être en vigueur.

Elle sera remplacée par la présente Convention qui continuera à être en vigueur jusqu'à l'expiration de six mois après déclaration contraire de la part de l'une des Hautes Parties contractantes.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées aussitôt que faire se pourra.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont opposé le cachet de leurs armes.

Gdyby uznano za stosowne przewieść obżałowanego morzem, dostawić należy osobę wydać się mającą, do tego portu, który wskaże agent dyplomatyczny lub konsulowski kraju, proszącego o wydanie, które ponosi także koszta przewozu morzem.

Port wskazany winien jednak leżeć w obrębie państwa proszonego.

Artykuł 16.

Wszelkie akta i dokumenty, które Rządy przysyłać sobie będą nawzajem na zasadzie niniejszego Traktatu, jeżeli nie będą sporządzone w języku niemieckim, opatrzone być mają przekładem na język niemiecki lub francuski.

Dokumenty te pisane będą głoskami łacińskimi, lub dołączyć należy do nich odpisy temi głoskami sporządzone.

Artykuł 17.

Umowa niniejsza nabywa mocy dwudziestego dnia po ogłoszeniu jej, stosownie do ustaw istniejących w krajach Wysokich Stron rokujących.

Od tegoż dnia Umowa z dnia 28 sierpnia 1852 traci moc swoją.

Na jej miejsce wchodzi Umowa niniejsza, która, gdy ją jedna lub druga Strona wypowie, obowiązywać ma jeszcze sześć miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Umowa niniejsza będzie ratyfikowana a ratyfikacje wymienione będą w czasie jak można najkrótszym.

W dowód czego Pełnomocnicy obu Stron podpisali Umowę niniejszą i wycisnęli na niej swoje pieczęcie.

Fait à Vienne, en double expédition,
le 24 novembre de l'an de grâce mil huit
cent quatre-vingt.]

(L. S.) **Haymerle** m. p.

(L. S.) **de Zuylen de Nyevelt** m. p.

Spisano w Wiedniu w dwóch egzem-
plarzach dnia 24 listopada w roku zba-
wienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym.

(L. S.) **Baron Haymerle** r. w.

(L. S.) **de Zuylen de Nyevelt** r. w.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis illos omnes et singulos ratos hisce confirmatosque habere profiteamur ac declaramus, verbo Nostro Caesareo et Regio promittentes, Nos omnia quae in illis continentur fideliter executioni mandatuos esse.

In quorum fidem majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro Caesareo et Regio adpresso firmari jussimus.

Dabantur Viennae, die decima tertia mensis Martii, anno millesimo octingentesimo octogesimo primo, Regnorum Nostrorum trigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus liber baro a Haymerle m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Franciscus eques **Riedl a Riedenau** m. p.,

C. et R. Consiliarius sectionis.

„Traktat powyższy we względzie wydawania zbrodniarzów, jako obowiązujący w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.“

Wiedeń, dnia 7 kwietnia 1881.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVI. — Wydana i rozesłana dnia 26 kwietnia 1881.

35.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 23 marca 1881, wydane w porozumieniu z kr. węgierskimi ministerstwami skarbu i handlu,

podające nowe przepisy we względzie wykazów towarowych na okrętach.

Obowiązek utrzymywania wykazu.

§. 1.

Każdy okręt handlowy, tak krajowy jak zagraniczny, jakiegokolwiek rodzaju, który udaje się z portu krajowego do innego portu krajowego, albo też za granicę, wozić ma z sobą wykaz towarów, znajdujących się na nim, podpisany własnoręcznie przez szypa, o ile na zasadzie §fu 11go nie jest od tego obowiązku uwolniony.

Jeżeli szypier nie umie pisać, winien w obecności dwóch świadków, wykaz podpisujących, z których jeden napisać ma nazwisko szypa, położyć znak swojej ręki.

§. 2.

Okręty handlowe, krajowe lub zagraniczne, które płynąc z zagranicy, udają się do portu krajowego i w ogólności wszelkie statki, zbliżające się do linii cłowej na odległość czterech mil morskich a których nie zmusza do tego wyższa siła przypadkowego zdarzenia, winny również być opatrzone wykazem towarów.

Treść wykazu.

§. 3.

W wykazie podać należy oddzielnie ilość i znaki znajdujących się na statku pak, skrzyń, beł, tudzież innych naczyń na towary, jakoteż wagę, ilość i rodzaj naładowanych towarów i tak zwane *paccotiglia* (t. j. towary, które szypier lub

majtkowie wiozą dla pozbycia na własny rachunek), zapasy okrętowe i rzeczy podróŜnych, znajdujących się na okręcie.

Wagi, ilości i rodzaju towarów nie trzeba podawać według skali i nazw taryfy cłowej; owszem wolno wymienić wagę i ilość w takich miarach, na jakie w obrocie handlowym przedmiot zwyczajnie jest sprzedawany.

Ateli wagę, ilość, jakoteŜ rodzaj podać należy rzetelnie i podania te zgadzać się powinny z rzeczywistym stanem ładunku, równie jak wymienione ilości i znaki pak.

Co się tyczy towarów podlegających wyciekaniu, jakoto:

- a) płynów, mianowicie wina, oliwy, miodu, gorzałki, syropu, soków roślinnych itd.;
- b) ostryg i muszli morskich;
- c) przedmiotów trzymanyh w płynach, mianowicie: mięsa, grzybów, ryb w wodzie słonej lub w oliwie itd., nie wymaga się, aby ilość tychże towarów, znajdująca się rzeczywiście w naczyniach, była dokładnie wymieniona, lecz dość jest podać ilość i znaki naczyń, tudzież ogólną ilość każdego rodzaju towarów zgodnie z rewersami ładunkowymi i listami przewozowymi nie potrącając ubytku, który nastąpił w skutek zniknięcia lub wycieczenia.

JeŜeli obok innych towarów do przywozu lub wywozu przeznaczonych, znajdują się na pokładzie okrętu takŜe takie towary krajowe, które w obrocie krajowym po za wybrzeŜe przekazane są do innej komory, potrzeba je wymienić w wykazie towarowym.

Odpowiedzialność szypra i rękojemstwo okrętów, tudzież towarów.

§. 4.

Szyper jest odpowiedzialny za dokładność wykazu towarowego i on ponosić będzie kary za uchybienia w tym względzie ustanowione w §fie 14tym.

Okręt sam, tudzież znajdujące się na nim towary słuŜą w takich przypadkach za rękojmię kary, towary jednak tylko wtedy, gdy naleŜą do szypra albo gdy sam ich właściciel miał udział w przekroczeniu lub w wygotowaniu niedokładnego wykazu towarowego.

Ilość wykazów i ich składanie.

§. 5.

Tak za przybyciem jak i w chwili odpłynięcia, złożyć należy Władzy w §. 6 wzmiankowanej po jednym egzemplarzu wykazu, tylko w portach wolnych trzeba w chwili odjazdu złożyć drugi egzemplarz.

§. 6.

W portach naleŜących do okręgu cłowego składa się wykaz Władzy cłowej, w portach wolnych Władzy portowej i zdrowotnej morskiej.

Ta ostatnia, zrobiwszy użytek z wykazów, które złożyć jej należy razem z świadectwami zdrowia, winna przesłać wykazy natychmiast Władzy cłowej i uwiadamiać ją jak tylko okręt odbierze dokumenty do odpłynięcia.

Poświadczenie wykazu towarowego.

§. 7.

Gdy okręt odpływa, złożyć należy wykaz towarowy razem z rewersami ładunkowemi, Władza przeznaczona do tego na zasadzie §fu 6go porówna go z temiż rewersami, opatrzy poświadczeniem i pieczęcią urzędową i zwróci go szyprowi urzędownie opieczętowany. Natomiast rewersy ładunkowe wręczone będą szyprowi nieopieczętowane.

Drugi egzemplarz wykazu towarowego złożony w portach wolnych, jakoteż w każdym razie wykaz złożony po przybyciu okrętu, zatrzymany będzie do celów urzędowych.

Deklaracja dodatkowa.

§. 8.

Ładowanie towarów, w wykazie nie wymienionych, jest zakazane.

Jeżeliby po otrzymaniu dokumentów do odpłynięcia wypadło ładować inne towary, szyper obowiązany jest przed przyjęciem ich na pokład, przedstawić urzędowi deklaracją dodatkową razem z listami przewozowemi, dotyczącemi się nowego ładunku i złożyć jeszcze raz wykaz urzędownie opieczętowany. Urząd otworzy wykaz towarowy, dołączy do niego deklaracją dodatkową i postąpi, jak to w §fie 7ym jest przepisane.

W portach wolnych także i deklaracją dodatkową złożyć trzeba w dwóch egzemplarzach.

Gdy okręt zawija do rozmaitych portów.

§. 9.

Gdy towary naładowane na okręcie krajowym lub zagranicznym, przeznaczone są do rozmaitych portów krajowych, porty te wymienić trzeba w wykazie towarowym i w każdym z osobna porcie towary tamże wyladowane zapisać trzeba na odwrotnej stronie wykazu towarowego i z wykazem tym postąpić znowu podług przepisów, dotyczących się przedstawiania go władzy.

W ostatnim porcie, do którego okręt w podróży takiej zawija, urząd upoważniony do odbierania wykazu towarowego zatrzyma go, a jeżeli szyper udaje się w dalszą podróż za granicę, złożyć ma nowy wykaz towarowy.

Ładowanie w portach pośrednich podlega tym samym przepisom, co ładowanie w pierwszym porcie, z którego okręt odpływa.

Gdy wykaz nie jest zgodny z przepisami.

§. 10.

Władza cłowa portu krajowego, do którego zawija okręt przybywający z innego portu krajowego, otrzymawszy wykaz towarowy z naruszoną pieczęcią urzędową i nie opatrzony przepisaniem poświadczeniem, uznać go ma za nieważny, szyprowi odebrać i wytoczyć postępowanie karne.

Jeżeli wykonawca Władzy skarbowej zwiedzający statek w podróży, otworzy wykaz towarowy, przejrzy i znowu opieczętuje, opieczętowanie to uważane będzie za urzędowe.

Uwolnienie od utrzymywania wykazu.

§. 11.

Od utrzymywania wykazu towarowego uwolnione są wszystkie okręty handlowe, których ładunek składa się tylko:

1. z przedmiotów wolnych od cła, lub
2. z takich towarów, które z dokumentami celniczymi ekspedycyowane są od jednej komory do drugiej, lub
3. z takich przedmiotów, co do których komory pomocnicze II klasy upoważnione są do pobierania cła wchodowego bez ograniczenia do pewnej oznaczonej ilości, lub
4. z przedmiotów wzmiankowanych pod 1, 2 i 3.

Dodatek zawiera wykaz towarów wzmiankowanych w ustępach 1 i 3.

Przepisy niniejsze o wykazach towarowych nie odnoszą się bynajmniej do tych statków, które stosownie do §. 10 ustawy z dnia 7 maja 1879 o zaciąganiu okrętów handlowych do rejestru (Dz. u. p. Nr. 65), nie trudnią się żadnym z rodzajów żeglugi handlowej morskiej, jak statki służące wyłącznie do rozrywki (jachty), do rybołówstwa krajowego, do użytku w gospodarstwie wiejskiem, albo wyłącznie do obrotu wewnętrznego w portach.

Również nie odnoszą się przepisy niniejsze do statków wojennych i wszelkich innych statków będących własnością Rządu i które Rząd najmie ale jeżeli jego wykonawcy dowodzą nimi będą, dopóki będą woziły transporty z polecenia Rządu i na jego rachunek.

§. 12.

Wszystkie parowce, które odbywają podróże peryodyczne według planów z góry ogłoszonych, korzystać mogą z następujących ułatwień:

1. Wykaz towarowy nie będzie ani urzędownie poświadczany, ani opieczętowany, podpisać go może szyper lub przedsiębiorstwo albo agent tegoż i złożony być ma, gdy statek ma odpływać.

Wszakże bez względu, czy statek odpływa z portu wolnego, czy z takiego, który leży w okręgu cłowym, złożyć należy wykaz w dwóch egzemplarzach i wyszczególnić w nich wszystkie naładowane towary oddzielnie, podług portów, do których są przeznaczone.

W każdym porcie, z którego statek odpływa, złożyć należy egzemplarz wykazu towarów także naładowanych, mianowicie zaś albo kopie wszystkich wykazów, wygotowanych do każdego z portów przeznaczenia, albo też dokumentu, w którymby wszystkie te pojedyncze wygotowania były zestawione.

W każdym porcie, do którego statek zawija, złożyć należy wykaz dla tegoż portu przeznaczony.

2. Rzeczy pasażerów nie trzeba zapisywać w wykazie.

§. 13.

Łodzie (Traghetti) o mniej niż dziesięciu tonach, utrzymujące komunikację pomiędzy miejscami blisko siebie leżącymi, są wolne od obowiązku utrzymywania wykazu towarowego.

Ale jeżeli łodzie te przewożą z portów wolnych towary, podlegające cłu, dokumentami celniczymi nie opatrzone, obowiązane są utrzymywać wykaz tychże towarów podług przepisu §fu 12go.

Przepisy karne.

§. 14.

Przekroczenia przeciwko przepisom o wykazach towarowych karane będą według następujących przepisów:

1. Gdy szyper, który opatrzony być winien wykazem towarowym, nie jest nim opatrzony, albo gdy wykaz jego nie odpowiada przepisany warunkom, lub gdy na żądanie urzędników lub wykonawców, według ustawy do tego uprawnionych, nie chce pokazać wykazu lub udzielić jego odpisu, lub gdy przepisane opieczetowanie wykazu okaże się naruszonem, szyper ten podpada karze porządkowej od 2 aż do 200 złotych prócz kar, które dotknąć go mogą za usiłowane przemytnictwo.

2. Mylności w wykazie towarowym karane będą jako usiłowane przemytnictwo w następujących przypadkach:

- a) gdy znaleziony będzie przedmiot, który przemilczano;
- b) gdy rodzaj i ilość towarów podano mylnie, mianowicie, gdy zamiast przedmiotu będącego na okręcie, podlegającego cłu, wymieniono w wykazie inny wolny od cła, albo zamiast przedmiotu, którego przywóz lub wywóz jest zakazany, podano inny nie podlegający temu ograniczeniu. — nakoniec gdy zamiast przedmiotu, od którego przypada cło wyższe, zapisano w wykazie taki, który podlega mniejszemu cłu i gdy w obudwu przypadkach:
- c) jeżeli były to towary podlegające cłu przywozowemu, okręt płynie do portu znajdującego się w okręgu cłowym austriacko-węgierskim, albo spotkano go w odległości mniej niż czterech mil morskich od linii cłowej, — jeżeli zaś były to towary podlegające cłu wywozowemu, okręt płynie za granicę lub do obszaru wyłączonego.

Mylne podanie ilości towarów jest jednak wolne od kary, gdy ilość rzeczywiście przewyższa podaną o mniej niż 10%. Gdy jednak chodzi o przedmioty, od których cło opłaca się podług ilości sztuk, wyjątkowe to postanowienie nie będzie stosowane.

Gdy jednak okręt płynie z portu, znajdującego się w okręgu cłowym austriacko-węgierskim do portu wolnego albo do portu zagranicznego, towary znalezione a w wykazie towarowym nie zapisane, jeżeli nie należą do rzędu przedmiotów monopolu albo towarów podlegających cłu wywozowemu, lub których wywóz jest zakazany, z przyczyny samej tej wadliwości, kara nie będzie wymierzona co do tych towarów, lecz wciągnąć je należy dodatkowo do wykazu, który ma być albo już jest sporządzony.

Atoli w przypadku, gdy okręt, przeznaczony do któregośkolwiek portu, zbliży się do linii cłowej na odległość w §. 2 wzmiankowaną, towary nie wymienione w przepisany wykazie, lub żadnym innym wykazem nie objęte, uważane będą za przedmiot usiłowanego przekroczenia defraudacyjnego, które ma być karane jak przemytnictwo.

3. Za niedokładność w deklaracji poczytywać należy deklarowanie przedmiotu, którego nie ma, deklarowanie ilości większej od rzeczywistej i deklarowanie towarów, od których przypada wyższa opłata, aniżeli od przedmiotu, który się w rzeczywistości znajduje.

Ale, jeżeli z okoliczności wynika, że strona usiłowała uszczuplić cło, albo złudzić wykonawców nadzoru a niedokładności nie może dostatecznie usprawiedliwić, przypadki takie poczytywać należy za ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

Za niedokładność poczytywać należy także wszelkie mylne podanie ilości pak i naczyn, chociażby deklarowana ogólna ilość zgadzała się z rzeczywistością.

Także za niedokładność w deklarowaniu towarów, kara nie będzie wymierzana pod zastrzeżeniem powyżej wzmiankowanym (liczba 2, ustęp przedostatni), jeżeli okręt płynie z portu znajdującego się w okręgu cłowym austriacko-węgierskim za granicę lub do portu wolnego i tylko wykaz towarowy sprostowany będzie z urzędu.

Co do wszystkich przestępstw w paragrafie niniejszym wzmiankowanych. śledztwo i karanie odbywać się będzie podług przepisów, dotyczących się przekroczeń defraudacyjnych, a mianowicie:

- a) gdy okręt wypłynął z portu należącego do związku cłowego austriacko-węgierskiego, stosowane będą przepisy defraudacyjne karne w tymże porcie obowiązujące;
- b) gdy okręt wypłynął z portów wolnych tryestyńskiego i rjeńskiego lub z nich odpłynąć zamierzał, stosowane będą przepisy defraudacyjno karne tego miejsca w okręgu cłowym leżącego, do którego ładunek, lub jego większa część jest przeznaczona, — o ile zaś tem miejscem przeznaczenia jest inny port wolny, lub okręt udaje się za granicę, — przepisy defraudacyjno karne obowiązujące w miejscu, z którego odpływa a według okoliczności obowiązujące w okręgu zarządu cłowego leżącym najbliżej portu, z którego odpłynął.

W takich przypadkach, gdzie okręt przybywający z zagranicy, przeznaczony jest do portu leżącego w okręgu cłowym austriacko-węgierskim, albo gdy okręt przeznaczony do któregośkolwiek portu, zbliży się do austriacko-węgierskiej linii cłowej na cztery mile morskie (§. 2), stosować należy przepisy defraudacyjno karne, obowiązujące w porcie, do którego się okręt udaje a względnie w okręgu, do którego okręt zbliżył się na przerzeczoną odległość

Gdy zaś okręt, przybywający z zagranicy, udaje się do jednego z dwóch portów wolnych tryestyńskiego i rjeńskiego, stosować należy przepisy defraudacyjno karne, obowiązujące w tym okręgu zarządu cłowego, który okala okrąg owego portu wolnego.

§. 15.

Przepisy powyższe nabywają mocy od dnia 1 maja 1881.

Począwszy od tego dnia, uchylają się wszelkie przepisy, które dotychczas obowiązywały, o ile odnoszą się do stosunków, które przepisami niniejszemi zostały uregulowane.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

D o d a t e k

do §§. 11, 1 i 3 rozporządzenia podającego nowe przepisy we względzie wykazów towarowych.

8. a) Pszenica,
orkisz,
pólzboże,
żyto,
jęczmień,
słód,
owies,
kukurydza,

- tatarka,
proso,
bób, wilczyn, groch, soczewica i wyka;
- c) Mąka,
mlewo, t. j. ziarna perłowe, śrutowane i wyłuszczone, krupy, kasza,
grysik.
9. a) Ziemniaki,
inne świeże płody polne i ogrodowiny,
winogrona świeże,
inne owoce świeże;
- b) Winorośle,
inne rośliny żyjące, także w doniczkach i kubłach,
zboże w snopach,
strączywo z łodygami,
siano,
słoma i trzcina,
liście palmowe,
korzenie cykoryi świeże i suszone, w całych kawałkach, także po-
krajane, ale nie w ten sposób, aby były surogatem kawy,
anyż, kolendra,
koper,
kmin,
rzepik,
rzepak i inne,
koniczyna,
gorczyca, mąka gorczyczna, gorczyca mielona w beczkach itd.,
wszelkie rośliny i części roślinne nie wymienione szczegółowo, świeże
lub suszone.
11. i) Konie,
źrebięta.
12. a) Dziczyzna i ptactwo wszelkiego rodzaju, żywe lub nieżywe, z wy-
jątkiem ubitych jeleni, kóz dzikich, sarn i dzików;
- b) ule z żywem pszczołami;
- c) pijawki,
inne zwierzęta szczegółowo nie wymienione.
13. Skórki cielęce,
skórki baranie, jagnięce, kozłowe i koźłęce,
skórki zajęcze i królicze,
wszelkie inne błamy i skórki surowe (wilgotne lub suche, także na-
solone lub nawapnione, ale dalej nie obrobione),
14. Włosień koński, surowy lub przyrządzony,
włosy wszelkie inne surowe lub przyrządzone (jako to: wyczesane,
gotowane, zabarwione lub bejcowane, także w postaci loków),
szczęć i odpadki szczeci,
pióra do strojów, nieprzyrządzone,
pióra do pisania,
pierce,
szypułki piór, surowe i przyrządzone,
pióra wszelkie inne, szczegółowo nie wymienione.

15. e) Jaja wszelkiego rodzaju,
 • mleko (także zsiadłe), śmietana, twaróg;
 f) miód praśny, ule z miodem i woskiem, **pecherze i wnętrzności**, świeże, nasolone i suszone, błonki złotnicze, sznurki z jelit, zwierzęta, wypchane, płody zwierzęce, szczególnie nie wymienione.
16. c) Łój zwierzęcy.
17. c) Olej palmowy i kokosowy, masło palmowe i kokosowe w beczkach.
22. a) Chleb, pospolity, biały i czarny, suchary okrętowe.
23. a) Drzewo opałowe wszelkiego rodzaju, także kora drzewna, gałęzie, faszyny, łożyna, chróst, dębianka wylugowana i wiązki dębianki, tarcice, drzewo bednarskie (klepki), deski, wszelkie inne drzewo na wyroby i budulce, surowo przygotowane, z wyjątkiem fornirów;
 b) Drzewo na wyroby, zaeuropejskie, w kłodach, deskach i dylach, węgle drzewne, torf i węgiel torfowy, drzewiaki i węgiel brunatny, węgiel kamienny, koks i wszelki stały, sztuczny materiał opałowy z niego otrzymany.
24. Bursztyn i masa bursztynowa, gagat, morska pianka, trzcina do krzesel, nie łupana, nie bejcowana, nie zabarwiona, odpadki trzciny do krzesel, laski, trzciny szlachetniejsze, orzechy kokowe, kokwilowe, tudzież skorupy z orzechów kokowych, orzechy arekowe i kamienne, rogi, krążki rogowe, koniuszki rogów, racice, nogi, kopyta, fiszbin surowy, kość słoniowa i inne kły zwierzęce, kości, żółwiny, perłowa macica, surowa lub tylko połupana, wyciągnięta lub pokrajana w blaszkach, płytach i odpadkach; skorupy muszli surowe lub tylko połupane itd., korale surowe, także wiercone, jednak nie oczyszczone, ani też rżnięte.
25. Rudy, także oczyszczone, np.:
 ruda ołowna,
 ruda żelazna,
 galman,
 rudy kobaltowe, nikłowe i cynkowe,
 ziemie i istoty kopalinne surowe, także palone, wymulone lub mielone, np.:
 wapno,
 cement,

- gips,
 braunsztyń,
 ziemie do celów technicznych,
 grafit,
 kreda i rubryka,
 dachówki łupkowe,
 kamienie brukowe,
 marmur,
 kamienie, surowe, niecciosane,
 kamienie, ociosane, piłowane,
 wszystkie inne przedmioty 25 działu taryfy.
27. a) Drzewo farbiarskie w kłodach,
 indigo,
 koszenilla, ziarna kermesowe, sylwester,
 orlean, kino, lac-dye,
 katechu,
 dąb farbiarski,
 inne kory, korzenie, liście, kwiaty i owoce do barwienia,
 żołądź i łuski żołądziowe,
 dębianki, wallony,
 galasówki,
 summach,
 inne kory do barwienia.
28. a) Żywica pospolita,
 kalafonia,
 smoła (z wyjątkiem smoły, węgla brunatnego i łupku),
 smarowidło do wozów,
 ozokerit (wosk ziemny),
 asfalt i inne żywice ziemne, smoły ziemne, żywica kopalowa, damarowa, szelak niebielony,
 guma arabska, guma gedda, guma senegalska, gumigutta, guma trancka,
 olejek terpentynowy, olejek z igieł świerkowych, olejek smołowy,
 olejek żywiczny, wyciąg z igieł świerkowych, terpentyna, lep na ptaki.
29. a) Bawełna surowa, czesana, barwiona,
 odpadki bawełny.
31. Len,
 konopie,
 juta i inne roślinne materiały do przędzenia, z wyjątkiem bawełny,
 surowe, roszone, międlone lub czesane, także odpadki,
 trawa morska,
 wełna leśna,
 wata leśna.
32. a) Przędza ręczna.
33. Wełna surowa, płókana, czesana, barwiona, bielona, malowana i odpadki,
 wełna sztuczna (szoddy).
35. a) Jedwab w pęczkach (oprzędzy),
 odpadki jedwabiu, nieuprzedzone;

35. b) Jedwab zesnuty, niekręcony (Grezze) albo przędzony (kręcony), ani bielony, ani barwiony, także kręcony, jednak bez związku z innymi przędziwami, pela (odpadki jedwabiu uprzedzone), także bielona, lecz nie barwiona, kręcona, jednak bez związku z innymi przędziwami.
43. a) Bibuła pospolita i siwa; szorstki papier pakowy (klejony lub nieklejony), tektura (także t. zw. kamienna), tektura maziowa (pilsú asfaltowa), masa włóknisto-drzewna, tektura do pras, papier lupkowy i tabliczki z niego bez połączenia z innymi materiałami, pumeks, papier szklany, piaskowy i szmirglowy, sukno pumeksowe i szmirglowe.
44. a) Kauczuk, surowy lub oczyszczony, gutaperka, surowa lub oczyszczona.
48. a) Towary drewniane, najpospolitsze, z wyjątkiem zabawek dla dzieci na zielono pomalowanych, jako to: proste, surowe, niebarwione towary bednarskie, tokarskie i stolarskie drewniane, także wyroby drewniane i kołodziejskie, tylko wyheblowane; maszyny ordynarne (także warsztaty tokarskie, magle, młynki, prasy, kołowrotki i krosna tkackie), wyroby koszykarskie proste (np. kosze pakowe, plecne i kosze na bieliznę, więcierze itp.), miotły i chróst, sprzęty rolnicze, ogrodnicze i kuchenne, zabawki grube, tylko heblowane, wykrawywane lub toczone, wszystkie te towary ani barwione, bejcowane, pokostowane, lakierowane lub polerowane, ani też połączone z innymi materiałami.
50. a) Wyroby kamieniarskie: oprawy drzwi i okien, słupy i części składowe słupów, rynny, rury, koryta itp. nieszlifowane, z wyjątkiem alabastrowych i marmurowych, kamienie probiercze i oselki, bez połączenia; kamienie młyńskie także z obręczami żelaznymi lub w osłonach metalowych; płyty i kamienie litograficzne, pocięte, nie polerowane (Kehlheimerplatten, nie polerowane), kulki marmurowe (Klicker) itp., odlewy monet z gipsu lub siarki, kamienie rznięte itp.
51. a) Kamienie porcelanowe (Chamottensteine) i cegły, inne cegły i dachówki, rury gliniane, ozdoby budowlane, także z terrakotty, wyroby gliniane z prostej gliny, jakoto naczynia garnerskie pospolite, piece zwyczajne, kafle do pieców i płyty na podłogę.
52. a) Opilki żelazne i zendra.
54. c) Miedź, surowa, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki, nikiel, surowy, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki (także gąbka niklowa), cyna, surowa, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki, cynk, surowy, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki.

antymon (Spiessglanzkönig), surowy, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki,
 mosiądz, surowy, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki,
 pakfong, surowy, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki,
 tombak, surowy, w bryłach, rozetach, krążkach, obcinkach i bryłkach, także stare odłamki i odpadki,
 inne szcz. nie wym. metale nieszlachetne i mieszaniny takich metali surowe, także stare odłamki i odpadki,
 rtęć.

56. a) Złoto i srebro (surowe, w bryłach, sztabach, płytach, ziarnach, proszku, pagamentach [sztaby zmieszane z miedzią], stare połamane i wypalone),
 platyna (surowa, w pół stopiona, stopiona lub jako gąbka i stara połamana),

inne s. n. w. metale szlachetne (surowe, stare połamane);

b) monety złote,

monety srebrne,

inne monety (także medale, numizmaty i medale pamiątkowe) z metali szlachetnych.

59. a) Narzędzia chirurgiczne, astronomiczne, optyczne (z wyjątkiem oprawionych okularów i lornet teatralnych), matematyczne, fizyczne i chemiczne narzędzia do pracowni chemicznych.

63. a) Arsenik (arsen), kwas arsenawy (z wyjątkiem kwasu arsenowego), siarek arsenu (złotokrusz, realgar),
 boraks, surowy, kwas borowy,
 kolkotar (czerwień angielska),
 czernidło żelazne,
 szafran żelazny,
 bajce żelazne wszelkiego rodzaju,
 ocet drzewny, surowy (nie zdatny do potraw).
 witryol żelazny,
 wody mineralne, naturalne i sztuczne,
 popiół miedziany,
 popiół cynowy,
 popiół cynkowy (tlenek cynku szary),
 grzyby z pieców cynkowych (Tutia alexandrina),
 potaż (nieczysty węgiel potażu, także popiół drzewny niewyługowany),
 saletra, surowa (saletrzan potażu),
 saletra chilijska (saletrzan sody), surowa,
 siarka (w kawałkach i laskach) także mielona i
 kwiat siarczany,
 antymon,
 kamień winny, surowy,
 kamień winny, oczyszczony (cremor tartari),
 cytrynian wapna i winian wapna,
 szkło kobaltowe melte,
 smalta,
 proszek szklany.

64. a) Guma skrobiowa,
surrogaty gumy (dextryna leiogomme).
66. a) Zapalki, pospolite, jakoto: nitki nasiarkowane, patyczki do zapalania, fidibusy do pocierania, hubka zapalna, naturalna, bejcowana; hubka, sztuczna; żagiew (naturalna i sztuczna); papier żagwiowy.
67. a) Książki, druki, także kalendarze, gazety i ogłoszenia, mapy (naukowe),
nuty,
papier, zapisany (akta i rękopisma),
ryciny na papierze, t. j. miedzio- i staloryty, litografie, drzewotyty, oleiodruki, fotografie itp.;
- b) malowidła na drzewie i metalach nieszlachetnych, nie pokostowane, na płótnie i kamieniu, tudzież obrazy oryginalne i rysunki na papierze płyty do odbijania rycin z metalów nieszlachetnych, kamienia i drzewa, posągi (także popiersia i figury zwierząt), jakoteż wypukło- i płasko- rzeźby kamienne w sztukach, cięższych niż po 5 kilogramów, podobnież posągi, popiersia i figury zwierząt metalowe lub drewniane, jednak najmniej naturalnej wielkości.
68. a) Sole nawozowe;
- b) nawóz zwierzęcy,
inny nawóz,
środki nawozowe, sztuczne,
popiół drzewny, wyługowany,
popiół z węgla kopalnego,
popiół z kości,
mąka z kości,
węgle z kości (także zaprawne kwasami),
rogi raszpłowane,
kopyta,
krew płynna i wysuszona,
ścięgna zwierzęce,
pozostałości z fabrykacyi soli ługowej z krwi,
woda amoniacka (gazowa),
drożdże, z wyjątkiem prasowanych,
pozostałości stałe z wyrobu olejów tłustych, także mielone,
otręby i plewy,
braha, pomyje, wytłoczyny,
odpadki fabrykacyi szkła, szkliwo piecowe, skorupy szklane i gliniane,
odpadki woskownicze,
odpadki gąbek łaźiebnych i końskich,
skóra-klejowa, także zużyte stare kawałki skóry i wszelkie odpadki skórzane, zdatne jedynie do wyrobu kleju,
kauczuk i gutaperka, stare kawałki i odpadki;
- c) gałgany, odpadki do wyrobu papieru,
obrzynki papieru, makulatura,
towary powroźnicze, stare,
półmiazga,
skubanka.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XVII. — Wydana i rozesłana dnia 3 maja 1881.

36.

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1881,

zmieniająca przepisy dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa, dotyczące się okręgów wyborczych galicyjskich d) Gminy wiejskie l. 15.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowiąc co następuje:

§. 1.

Przepis dodatku do Porządku wybierania do Rady państwa, dotyczący się okręgów wyborczych d) Gminy wiejskie l. 15 zostaje zmieniony i opiewać ma następnice:

15. stryjski, skolski, wybory odbywają się w Stryju;
żydaczowski, mikołajowski, żurawieński, wybory odbywają się w Żydaczowie;
drohobycki, medenicki, podbuski, wybory odbywają się w Drohobyczy.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od tego dnia, w którym Sąd powiatowy żydaczowski zacznie urządować.

Wiedeń, dnia 10 kwietnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

37.**Ustawa z dnia 11 kwietnia 1881,**

o uwolnieniu od stępli i opłat fundacyj, utworzonych z powodu pięćdziesiątej rocznicy Moich urodzin, tudzież utworzonych i tych, które będą utworzone z powodu bliskich zaślubin Jego cesarskiej Wysokości Następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa, jakoteż kilku fundacyj, utworzonych w Mojem królestwie galicyjsko lodomeryjskiem i Wielkiem księstwie krakowskiem.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Pozwala się, aby fundacye, utworzone z powodu pięćdziesiątej rocznicy Moich urodzin, tudzież utworzone i które będą jeszcze utworzone z powodu bliskich zaślubin Jego cesarskiej Wysokości Następcy tronu Arcyksięcia Rudolfa, jakoteż fundacye na cele humanitarne, dobroczynne i naukowe, utworzone z powodu Mojego pobytu w królestwie galicyjskiem i lodomeryjskiem oraz Wielkiem księstwie krakowskiem we wrześniu 1880, przez Dra Józefa Kazimierza Malinowskiego, wiceprezesa lwowskiej izby adwokackiej i Mikołaja Aywasa, właściciela dóbr, uwolnione zostały od stępli i opłat bezpośrednich, które od nich przypadają według poz. tar. 96 *a* i *b* ustawy z dnia 13 grudnia 1862 Dz. u. p. Nr. 89.

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, poleca się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 11 kwietnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

38.**Ustawa z dnia 13 kwietnia 1881,**

o przyznaniu dodatków pięcioletnich profesorom szkół położniczych rządowych i nadawaniu ich wdowom emerytur właściwych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Pensya profesorów szkół położniczych rządowych, na mocy ustawy z dnia 6 czerwca 1872 r. 900 zł. rocznie wynosząca, wzrastać będzie co pięć lat, które profesor — czy to zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać czy później — na tem stanowisku wysłużył, o 200 zł. aż do piętnastego włącznie roku tejże służby.

§. 2.

Wdowy po tychże profesorach pobierać będą emeryturę właściwą w kwocie 350 zł. rocznie.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 lipca 1881.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi wyznań i oświecenia.

Wiedeń, dnia 13 kwietnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad-Eybesfeld r. w.

39.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 13 kwietnia 1881,

o obligacjach renty austriackiej z odsetkami po 5% w monecie papierowej.

C. k. austriacka renta pożyczkowa rządowa, wolna od podatku, z odsetkami po 5% w walucie austriackiej, ustawą z dnia 11 kwietnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 33) utworzona, wypuszczana będzie w obieg obligacyami na okaziciela po 100 zł., 200 zł., 1000 zł. i 10.000 zł. wal. austr.; zapisy na imię opiewać mogą na wszelkie kwoty podzielne przez 100 bez reszty.

We względzie zmieniania obligacyj renty z odsetkami po 5% w monecie papierowej na inne tegoż samego rodzaju, ich łączenia, przepisywania lub rozłączania, tudzież we względzie przekazywania wypłaty odsetek od tych obligacyj, stosowane będą odpowiednio te same przepisy, które odnoszą się do obligacyj renty przynoszącej odsetki 4% w złocie (obwieszczenia z dnia 27 stycznia 1877 Dz. u. p. Nr. 8 i z dnia 18 czerwca 1878, Dz. u. p. Nr. 58).

Dunajewski r. w.

40.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 16 kwietnia 1881,

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komory pomocniczej I klasy w Cittavecchia w Dalmacyi.

C. k. komorze pomocniczej I klasy w Cittavecchia w Dalmacyi nadaje się upoważnienia celnicze komory głównej II klasy. To rozszerzenie upoważnień nabywa mocy od dnia 1 maja 1881.

Dunajewski r. w.

41.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 16 kwietnia 1881.

o rozszerzeniu upoważnień celniczych c. k. komor pomocniczych II klasy w St. Martino i w Puciszczu w Dalmacyi.

Upoważnia się c. k. komory pomocnicze II klasy w St. Martino i w Puciszczu w Dalmacyi do pobierania cła przywozowego od kawy surowej i palonej, aż do 40 klg.; od cukru surowego poniżej i powyżej Nr. 19 sztandardu holenderskiego aż do 50 klg.; lekkich, oczyszczonych olejów kopalinnych p. T. 28, *d*, 3, *b b* aż do 1000 klg. i przędzy wełnianej p. T. 34, *a* i *b* aż do 10 klg.

Dunajewski r. w.

Sprostowanie.

W X. Części Dziennika ustaw państwa, wydanej dnia 31 marca b. r., t. j. w rozporządzeniu ministerstwa handlu z dnia 7 marca 1881, Nr. 21, mianowicie w tablicy na stronie 40, ustęp: „Knoty“ latarni bocznych, przydać należy dopisek w kierunku pionowym, zawierający wyrazy: „Wymiary najmniejsze“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XVIII. — Wydana i rozestana dnia 6 maja 1881.

42.

Umowa kolejowa z dnia 10/22 lutego 1873,

między monarchją austriacko-węgierską a księstwem rumuńskim, tycząca się połączenia kolei żelaznych obu Stron pod Suczawą (Ickanami).

(Zawarta w Bukareszcie dnia 10/22 lutego 1873; przez Jego c. i k. Apostolską Mość ratyfikowana w Wiedniu dnia 15 lutego 1881; ratyfikacje wymieniono w Bukareszcie dnia 14/26 lutego 1881.)

Nos Franciscus Josephus Primus, divina favente clementia Austriae Imperator;

Apostolicus Rex Hungariae, Rex Bohemiae, Dalmatiae, Croatiae, Slavoniae, Galiciae, Lodomeriae et Illyriae; Archidux Austriae; Magnus Dux Cracoviae; Dux Lotharingiae, Salisburgi, Styriae, Carinthiae, Carnioliae, Bucovinae, superioris et inferioris Silesiae; Magnus Princeps Transylvaniae; Marchio Moraviae; Comes Habsburgi et Tirolis etc. etc.

Notum testatumque omnibus et singulis, quorum interest, tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque illo Altitudinis Suae Romaniae Principis ad promovendas et dilatandas relationes viarum ferrearum inter Utriusque Nostrum ditones existentium conventio die decima mensis Februarii anni millesimi octingentesimi septuagesimi tertii Bucorestae inita et signata fuit, tenoris sequentis:

Pierwopis.

Le Gouvernement de Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême etc. et Roi Apostolique de Hongrie, et

le Gouvernement de Son Altesse le Prince de Roumanie,

animés du désir de faciliter et de régler les relations des deux Etats limitrophes par la jonction de leurs voies ferrées ont consenti et accepté tout d'abord la jonction à Itzkani-Burdujeni et viennent par la présente Convention donner une sanction à la jonction de la ligne Czernowitz-Suczawa à la ligne Suczawa-Roman-Iassy, et régler d'un commun accord, les questions de police, de douane et autres qui se rapportent aux relations internationales au dit point de jonction.

Par conséquent ils ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique:

Monsieur le Baron Ottocar de Schlechta - Wssehrd, Conseiller aulique, Agent diplomatique et Consul Général, Chevalier des Ordres de Léopold et de la couronne de fer etc. etc., et

Son Altesse le Prince de Roumanie:

Monsieur Georges Costa-Foru, Son Ministre Secrétaire d'Etat au Département des Affaires Etrangères, Grand Cordon de l'Ordre du Medjidié et de celui de St. Stanislas etc. etc.,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

Chacun des deux Gouvernements fixe et approuve les programmes des convois et les tarifs des lignes situées sur son territoire.

Les tarifs devront être fixés, autant que faire se peut, selon les mêmes principes et favoriseront autant que possible les besoins du commerce international.

Przekład.

Rząd Najjaśniejszego Cesarza austryackiego, Króla czeskiego itd. i Króla apostolskiego węgierskiego, tudzież

Rząd Jego Wysokości księcia rumuńskiego,

pragnąc ułatwić i uregulować stosunki obu Państw sąsiednich przez połączenie swoich kolei żelaznych, zgodziły się i przyzwoliły najprzód na połączenie tychże pod Iekanami-Burdujeni a mocą niniejszej Umowy zatwierdziły połączenie linii czerniowiecko-suczawskiej z linią suczawsko-romańsko-jasską, i postanowiły urządzić za wspólną zgodą stosunki policyjne, cłowe i inne wynikające ze związków międzynarodowych w rzezonym punkcie połączenia kolei.

Do tego przeto celu mianowały Pełnomocnikami swymi, a mianowicie:

Jego c. i k. Apostolska Mość:

pana barona Ottokara Schlechte-Wssehrada, radcę dworu, agenta dyplomatycznego i konsula głównego, kawalera orderów Leopolda i żelaznej korony itd. itd., a

Jego Wysokość książę rumuński:

pana Jerzego Costa-Foru, swego ministra, sekretarza stanu w ministerstwie spraw zewnętrznych, kawalera wielkiego krzyża orderu Medżydye i św. Stanisława itd. itd.,

którzy okazawszy sobie swoje pełnomocnictwa i znalazłszy je w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

Każdy z dwóch Rządów ustanawia i zatwierdza programy kursów, tudzież taryfy linii leżących w jego okręgu.

Taryfy ustanawiane być powinny ile możności według jednakowych zasad i powinny być jak najkorzystniejsze dla handlu międzynarodowego.

Un train au moins par jour parcourra la ligne de Suczawa à Iassy et réciproquement pour le transport des voyageurs, en correspondant autant que possible avec les départs et les arrivées des lignes de continuation.

Les autres dispositions seront de même réglées selon l'intérêt de la commodité des communications en tant que les hauts Gouvernements contractants se sont assurés par leurs actes de concession l'intervention nécessaire sur l'administration du chemin de fer en question.

Article II.

En ce qui concerne le prix de transport ainsi que les temps de l'expédition les habitants d'un pays ne seront point traités dans l'autre moins favorablement que les régnicoles.

Article III.

La police des gares sera faite en première ligne par les employés du chemin de fer, sous la surveillance des autorités compétentes de chacun des deux états, et conformément aux lois et réglemens en vigueur sur le territoire respectif.

Article IV.

La gare d'Itzkani (près Suczawa) sera la seule station intermédiaire entre les deux lignes concédées de côté et d'autre à la société Lemberg-Czernowitz-Iassy.

Les offices de frontière des deux pays seront réunis dans cette gare.

Article V.

La pleine souveraineté, y compris le droit de justice et de police dans cette gare commune seulement pour la communication et les opérations douanières, de même sur les tronçons des lignes compris entre cette gare et la frontière, restera exclusivement réservée à celle des parties contractantes sur le territoire

Codziennie przynajmniej jeden pociąg przewozić będzie podróżnych z Suczawy do Jas i odwrotnie, w taki sposób, aby pociąg ten przychodził na miejsce ile możliwości wtedy, gdy pociągi sąsiednich kolei mają przychodzić lub odchodzić.

Również i inne urządzenia kolei uregulowane będą ze względem na dogodność obrotu o ile Wysokie Rządy zapewniły sobie w dokumentach koncesyjnych potrzebny wpływ na zarząd rzeczonyj kolei.

Artykuł II.

Co się tyczy cen przewozu, jakoteż terminów ekspedycyi, mieszkańcy jednego kraju będą doznawali w drugim nie mniejszych względów, aniżeli krajowcy.

Artykuł III.

Policją dworcową sprawować będzie głównie służba kolejowa pod dozorem Władz właściwych każdego z dwóch Państw, trzymając się ustaw i przepisów w okręgu dworca obowiązujących.

Artykuł IV.

Dworzec w Ickanach (pod Suczawą) będzie jedyną stacją graniczną dla obu kolei, na które jedna i druga Strona nadały koncesyą Spółce kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej.

Urzędy graniczne obu krajów złączone będą w tymże dworcu.

Artykuł V.

Zupełną władzę majestatu, sądowniczą i policyjną w tymże dworcu, wspólnym tylko dla obrotu i do czynności celniczych, jakoteż na częściach kolei pomiędzy tym dworcem a granicą, wykonywać będzie wyłącznie ta z dwóch Stron rokujących, w której okręgu znajdować się będzie dworzec graniczny;

de laquelle la gare frontière se trouve située; néanmoins le Gouvernement voisin aura la faculté:

1. de faire des enquêtes contre ceux de ses propres sujets qui seraient employés dans la dite gare et sur le dit tronçon pour tout crime ou délit dont ils se seraient rendus coupables envers leur pays;

2. en ce qui concerne la justice civile, la faculté:

- a) de régler les successions de ces mêmes fonctionnaires ou employés;
- b) de déclarer en état de faillite la fortune des dits fonctionnaires ou employés et de procéder à la liquidation éventuelle.

Toutefois la justice du pays garde son droit de déclarer spécialement en état de faillite les biens qui se trouveraient sur son territoire.

Les Gouvernements contractants fourniront réciproquement dans tous les cas l'assistance nécessaire et légale aux autorités respectives.

Article VI.

Les deux parties contractantes se promettent réciproquement de n'accorder sciemment ni emploi ni travail dans les postes créés par suite de la présente Convention à des individus qui auraient été régulièrement condamnés pour crimes ordinaires ou délits pour contrebande ou contravention grave aux règlements sur l'octroi.

En ce qui concerne le service et la discipline, les fonctionnaires et employés de l'un des Etats contractants stationnant en vertu de cette Convention sur le territoire de l'autre dépendent exclusivement du Gouvernement qui les a nommés.

Article VII.

Pour faciliter autant que possible la communication internationale, les douanes établies aux frontières des deux Gouvernements contractants seront jux-

nie moins przeto Państwo sąsiednie będzie miało prawo:

1. wytaczać śledztwo tym swoim własnym poddanym, którzyby pełnili obowiązki w rzeczonym dworcu i na rzeczony części kolei o wszelką zbrodnię lub przestępstwo względem swojego własnego kraju;

2. we względzie sądownictwa cywilnego:

- a) regulować sprawy spadkowe tychże urzędników i sług;
- b) ogłaszać konkurs do upadłości rzeczonych urzędników i przeprowadzać postępowanie upadkowe.

Sądownictwu krajowemu zastrzega się jednak prawo ogłaszać oddzielnie konkurs do upadłości co do majątku znajdującego się na własnym terytorium.

We wszystkich tych przypadkach Rządy rokujące udzielać będą nawzajem Władzom właściwym prawnej pomocy jaka będzie im potrzebna.

Artykuł VI.

Obie Strony rokujące przyrzekają sobie nawzajem nie dawać świadomie ani urzędu ani zarobku na posadach, otworzyć się mających w skutek umowy niniejszej, osobom, które były prawomocnie skazane za zbrodnie pospolite lub przestępstwa, za przemytnictwo lub ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

We względzie służby i karności, urzędnicy i słudzy jednego z Państw rokujących, pełniący na zasadzie umowy niniejszej obowiązki w okręgu drugiej Strony, podlegać będą wyłącznie temu Rządowi, który ich mianował.

Artykuł VII.

Dla ułatwienia ile możności obrotu międzynarodowego, komory, znajdujące się na granicach obu Rządów rokujących, łączone będą w stacyi granicznej

taposées à la station intermédiaire d'Ițkani (Suczawa) et y procéderont, chacune en ce qui la concerne, aux opérations douanières concernant l'importation, l'exportation et le transit.

Elles seront de côté et d'autre munies de pouvoirs nécessaires correspondant aux besoins d'une procédure expéditive.

Article VIII.

Les fonctionnaires des offices roumains, dont il est fait mention dans l'article IV, sont autorisés à remplir leur service de la manière pratiquée et selon les normes en usage dans leur propre pays. Ils pourront donc se servir de l'uniforme et des armes prescrits par leurs règlements et avec l'assentiment et l'assistance des fonctionnaires autrichiens, procéder, dans les cas prévus par les lois de leur pays et pendant qu'ils seront eux-mêmes de service, à l'arrestation des individus, qu'ils trouveront être en contravention, soit avec la police de la frontière, soit avec les règlements de la douane, tant d'importation et d'exportation que de transit; ils pourront de même passer à la saisie des effets, qui seront l'objet de ces contraventions et à l'interrogatoire des coupables qu'ils seront en droit de livrer ensuite aux autorités de leur pays.

En ce qui concerne le détail des formalités à concerter par rapport à la révision douanière et à l'expédition des bagages des passagers ainsi que des marchandises importées et exportées, les deux Gouvernements se donnent mutuellement l'assurance que la ligne du chemin de fer en question ne sera pas moins favorablement traitée que toute autre de leurs voies ferrées aboutissant à l'étranger; et qu'ils admettront en même temps dans l'intérêt du commerce toute facilité et toute simplification compatibles avec les lois en vigueur dans leurs états respectifs.

w Ickanach (Suczawa), gdzie każda wykonywać będzie swoje czynności celnicze, odnoszące się do przywozu, wywozu i przewozu.

Każda Strona opatrzy swoją komorę należytymi upoważnieniami, zastosowanymi do potrzeb szybkiego postępowania.

Artykuł VIII.

Urzednicy urzędów rumuńskich, o których nadmieniono w artykule IV, upoważnieni są do pełnienia służby w taki sposób, jaki jest używany w ich kraju i według przepisów tamże obowiązujących. Będą więc mogli używać munduru i broni przepisanej w ich regulaminach i za przyzwoleniem lub przy pomocy urzędników austriackich przystępować w przypadkach przewidzianych ustawami ich kraju i dopóki sami zostają w służbie, do aresztowania osób, które schwytają na wykroczeniu przeciw przepisom policyi granicznej lub cłowym, tyczącym się przywozu, wywozu lub przewozu; również będą mogli zająć rzeczy, które stanowiły przedmiot wykroczenia, tudzież przesłuchiwać winnych, których następnie będą mogli wydać Władzom swojego kraju.

We względzie formalności przy rewizjach celniczych, ekspedycyi pakunków pasażerskich, jakoteż towarów wwozowych i wywozowych, które to formalności zostaną szczegółowo umówione, obadwa Rządy przyrzekają sobie nawzajem, że linia kolei żelaznej w moście będąca, będzie doznawała nie mniejszych względów niż każda inna z ich dróg żelaznych, wychodząca za granicę i że zarazem zaprowadzą dla dobra handlu wszelkie ułatwienia i uproszczenia zgodne z ustawami, w ich krajach obowiązującymi.

Article IX.

Les deux Gouvernements accordent une complète exemption des droits de douane:

- a) aux effets (ayant déjà été mis en usage) des employés de la dite voie ferrée. Le Gouvernement Impérial et Royal accorde en outre la même exemption:
- b) aux effets (ayant de même déjà été employés) qui appartiennent aux employés attachés à la douane, à la poste ou à la police Princièrè de la station intermédiaire d'Itzkani (Suczawa).

Article X.

Le Gouvernement Impérial et Royal consent à ce que le contrôle de police des étrangers à établir de la part du Gouvernement Princier soit simultanément exercé dans la gare d'Itzkani (Suczawa) par des employés princiers. L'exercice de ce contrôle aura lieu sur le pied d'une parfaite réciprocité, les parties contractantes pouvant chacune de son côté faire appliquer aux personnes qui entrent comme à celles qui sortent, les règlements et les lois de police en vigueur dans l'état respectif.

Les deux Gouvernements contractants se donnent mutuellement l'assurance, qu'ils y admettront toute facilité et toute simplification compatibles avec les lois en vigueur dans leurs états respectifs.

Article XI.

Les hautes parties contractantes feront parvenir à leurs agents de police des instructions précisant leurs attributions et leur compétence.

Article XII.

Les deux Gouvernements prendront des dispositions dans le but d'affranchir de la formalité du passeport non seulement les fonctionnaires et employés de

Artykuł IX.

Oba Rządy uwalniają całkiem od opłat cłowych:

- a) rzeczy (już używane) urzędników i służb rzeczonoj kolei żelaznej. Ces. i król. Rząd uwalnia nadto od ceł:
- b) rzeczy (podobnie już używane), będące własnością osób, pełniących obowiązki przy książęcej służbie cłowej, pocztowej i policyjnej w stacyi wspólnej w Ickanach (Suczawie).

Artykuł X.

Ces. i król. Rząd przyzwala, ażeby kontrolę policyjną nad cudzoziemcami, którą Rząd książęcy ma sprawować, wykonywali jednocześnie w dworcu kolei w Ickanach (Suczawie) urzędnicy książęcy. Kontrola ta wykonywana będzie z ścisłym przestrzeganiem wzajemności, każda z dwóch Stron rokujących będzie mogła stosować do osób przyjeżdżających i odjeżdżających przepisy i ustawy policyjne, obowiązujące w jej krajach.

Obadwa Rządy rokujące przyrzekają sobie nawzajem zaprowadzić wszelkie ułatwienia i uproszczenia, jakie tylko dadzą się pogodzić z ustawami w ich krajach obowiązującymi.

Artykuł XI.

Wysokie Strony rokujące wydadzą swoim agentom policyjnym instrukcye określające ich prawa i Władzę.

Artykuł XII.

Obadwa Rządy wydadzą rozporządzenia, aby od formalności paszportowych uwalniani byli nie tylko urzędnicy i słuźdy Spółki kolei żelaznej lwowsko-

la société du chemin de fer Lemberg-Czernowitz-Iassy qui se légitimeraient comme tels par des certificats de la société, mais aussi les employés des deux états (se faisant reconnaître, soit par leur uniforme soit par les certificats de leurs supérieurs) lorsque par suite du service résultant de la présente Convention ils auraient à franchir la frontière de Bourdujeni.

Article XIII.

Les administrations des Postes et Télégraphes des deux Etats auront à s'entendre ultérieurement à l'égard du règlement à établir pour le service respectif sur les lignes du chemin de fer en question.

Article XIV.

La révision douanière des marchandises revient d'abord aux employés de l'Etat d'où elles proviennent et en suite à ceux de l'Etat où elles entrent. Cependant, dans l'intérêt d'une manipulation accélérée, elle se fera autant que possible simultanément par les employés des deux Etats.

Article XV.

Les fonctionnaires des offices réunis ont le droit d'assister aux opérations douanières réciproques de même qu'au chargement des marchandises dans les wagons de partance.

Article XVI.

Les employés supérieurs des deux offices ont le droit de prendre connaissance de tous les registres douaniers de l'autre office et d'en lever des copies et des extraits.

Article XVII.

L'approbation des certificats de sortie ou d'entrée relatifs aux marchandises qui entrent ou sortent par l'office de l'autre Etat, se fera de la part des offi-

czernowiecko-jasskiej, którzy wylegitymuja się certyfikatami Spółki, lecz także urzędnicy rządowi obu Państw w mundurach lub legitymujący się upoważnieniami swoich przełożonych, gdy z obowiązku służby, zaprowadzonej w myśl niniejszej konwencji, przekraczać będą granicę pod Burdujeny.

Artykuł XIII.

Zarządy pocztowe i telegraficzne obu Państw porozumieją się ostatecznie we względzie regulaminu służbowego zaprowadzić się mającego na liniach kolei żelaznej w mowie będącej.

Artykuł XIV.

Rewizyą celniczą towarów wykonywać będą najprzód urzędnicy tego Państwa, z którego towary nadchodzą a potem dopiero urzędnicy tego Państwa, do którego wchodzą. Dla uproszczenia czynność tę wykonywać będą urzędnicy obu Państw ile możności jednocześnie.

Artykuł XV.

Urzędnikom komor złączonych wolno być obecnymi podczas czynności celniczych drugiej komory, jakoteż przy pakowaniu towarów do wagonów.

Artykuł XVI.

Wyżsi urzędnicy obu komor mają prawo przeglądać rejestry celnicze drugiej komory, brać z nich odpisy i wyciągi.

Artykuł XVII.

Certyfikaty wyjścia lub wejścia, odnoszące się do towarów wchodzących lub wychodzących przez komorę drugiego Państwa, potwierdzać będą komory

ces douaniers de la manière la plus expéditive, à savoir: par une simple annotation sur les papiers d'office de l'autre Etat.

Article XVIII.

Les offices des deux Etats se communiqueront mutuellement de la manière la plus expéditive leurs observations sur les faits qui ont porté ou qui pourraient porter préjudice aux intérêts douaniers réciproques ou bien aux prohibitions d'importation, d'exportation et de transit en vigueur dans l'un ou dans l'autre des deux Etats.

Article XIX.

En ce qui concerne les opérations douanières sur la voie ferrée en question il a été convenu que les dispositions mentionnées à la fin de cette convention serviront de ligne de conduite aux bureaux de douane réunis.

Dans les cas non prévus par ces dispositions les bureaux de douane se conformeront aux règlements particuliers en vigueur dans l'Etat dont relève le bureau respectif.

Article XX.

Les deux administrations de la voie ferrée auront soin de fournir et d'entretenir en bon état les localités requises pour l'exercice du service de la police ainsi que les logements pour les employés, les serviteurs et les gardes.

Article XXI.

a) L'office de l'Etat voisin établi sur le territoire de l'Etat où se trouve située la station internationale de rechange sera décoré des armoiries nationales avec un écriteau convenable ainsi que cela se pratique à l'égard des bureaux de cette catégorie. De même les colonnes et les tables qui servent d'indication à ces localités seront peints aux couleurs nationales de l'Etat dont ils relèvent.

jak najkrótszą drogą, to jest przez proste zanotowanie na akcie drugiego Państwa.

Artykuł XVIII.

Komory obu Państw udzielać sobie będą nawzajem jak najkrótszą drogą postrzeżenia swoje co do okoliczności, z których wynika lub mogła wynikać szkoda dla interesów celniczych obu Państw, albo naruszenie zakazu przywozu, wywozu i przewozu, w jednym lub drugim Państwie obowiązującego.

Artykuł XIX.

Co się tyczy czynności celniczych na kolei żelaznej, w mowie będącej, zgodzono się, że postanowienia wzmiankowane w umowie niniejszej służyć mają komorom złączonym za prawidło postępowania.

W przypadkach, nie przewidzianych w tychże postanowieniach, komory trzymać się mają przepisów szczególnych, obowiązujących w Państwie, do którego komora należy.

Artykuł XX.

Obadwa zarządy kolei żelaznej obowiązane są dostarczyć i utrzymywać w dobrym stanie lokale potrzebne do wykonywania służby policyjnej, jakoteż mieszkania dla urzędników, sług i straży.

Artykuł XXI.

a) Komora Państwa sąsiedniego, ustanowiona w okręgu Państwa, w którym leży stacya graniczna wspólna, opatrzona będzie herbem swojego Państwa, tudzież odpowiednim napisem, używanym do oznaczenia komor tego rodzaju. Podobnie słupy i tablice, służące do oznaczenia tych lokali, pomalowane będą barwami Państwa, do którego należą.

b) A l'égard des affaires de douane et des contraventions douanières, la station où se trouvent les bureaux réunis ainsi que la partie de la ligne ferrée située entre cette station et la frontière sont à considérer comme se trouvant sur le territoire de l'Etat pour lequel sont destinées les marchandises.

Lorsque des marchandises ont été illégalement chargées, déchargées ou transportées, passées sous silence ou faussement indiquées l'Etat pour le territoire duquel ces marchandises sont destinées ou duquel elles sortent, assujettira les contrevenants aux peines qui devraient s'appliquer à ces derniers, si la station ou la partie de la ligne ferrée mentionnée se trouvait située sur son propre territoire.

c) Les autorités de l'Etat sur le territoire duquel se trouve située la station internationale de rechange accorderont aux fonctionnaires de l'Etat voisin dans l'exercice de leurs fonctions la même protection et assistance qu'elles accordent aux employés de leurs propres offices.

d) Les fonctionnaires de l'office de l'Etat voisin établi sur le territoire de l'Etat où est située la station internationale de rechange et les personnes appartenant à la famille de ces fonctionnaires et vivant auprès d'eux jouiront de la part de l'Etat où se trouve la station internationale de la même protection que cet Etat accorde à ses propres sujets. Il leur sera accordé dans le cas de déplacement l'exemption des droits de douane pour leurs effets ainsi que les uniformes et les armes destinés exclusivement à leur usage.

e) Les dits fonctionnaires dépendent, exclusivement en ce qui concerne le service et la discipline, des autorités de l'Etat auquel ils appartiennent. Cependant ils auront à se conformer

b) We względzie czynności cłowych i przekroczeń defraudacyjnych, stacya w której znajdują się komory złączone i części kolei pomiędzy tą stacyą a granicą tak uważane być mają, jak gdyby leżały w okręgu tego Państwa, do którego towary są przeznaczone.

W razie, gdyby towary były naładowane, wyładowane lub przewożone w sposób ustawom przeciwny, gdyby je zamilczano lub nie należyście deklarowano, Państwo do którego są przeznaczone lub z którego pochodzą, skaże winnych na kary, które byłyby zastosowane w takim razie, gdyby rzeczona stacya lub część wzmiankowanej kolei żelaznej leżała w jego własnym okręgu.

c) Władze Państwa, w którego okręgu leży stacya międzynarodowa, dawać będą urzędnikom Państwa sąsiedniego taką samą opiekę i pomoc do sprawowania służby, jak urzędnikom swoich własnych urzędów.

d) Wykonawcy urzędowi Państwa sąsiedniego, ustanowieni w okręgu Państwa, w którym leży stacya wspólna międzynarodowa, tudzież osoby składające rodzinę tychże wykonawców i z nimi mieszkające, doznawać będą ze strony Państwa, w którym znajduje się stacya międzynarodowa, takiej samej opieki jak własni poddani tego Państwa. Nadto, w razie przeniesienia, uwolnieni będą od opłat cłowych za rzeczy, jakoteż za mundury i oręża przeznaczone wyłącznie na ich użytek.

e) W sprawach służbowych i porządkowo-karnych, wykonawcy urzędowi podlegać będą wyłącznie Władzom swego Państwa, atoli zachowywać mają ustawy karne i przepisy poli-

aux lois pénales et correctionnelles de l'Etat sur le territoire duquel ils ont leur domicile temporaire et, sous ce rapport, ils ressortiront de la juridiction du dit Etat. Ils seront exemptés de toute imposition et prestation personnelle envers l'Etat dans lequel ils ont leur domicile et ne pourront par conséquent être assujétis au payement des impôts sur la propriété mobilière et sur les revenus, ni être appelés au service de l'armée ou de la garde nationale, ni à des fonctions communales, ni à celles de juré.

Ils seront cependant tenus de payer, comme les sujets de l'Etat où est établie la station internationale de rechange, l'impôt auquel est soumise la propriété immobilière, les droits de douane et d'octroi etc.

f) Aux fonctionnaires de la garde douanière et de la garde de finance est accordé le droit de participer aux primes qui, en vertu des réglemens existants, sont accordées et prélevées sur les amendes provenant des contraventions aux lois de douane et de monopole constatées par eux dans l'intérêt de l'Etat étranger.

Article XXII.

L'Etat qui a un office de frontière sur le territoire de l'Etat voisin est autorisé à déléguer pour la révision et l'inspection de cet office des employés supérieurs (Inspecteurs) et des préposés de la garde de douane et de finance (officiers ou commissaires) lesquels auront la faculté de porter leurs armes durant l'exercice de ces fonctions.

Article XXIII.

Les marchandises chargées dans des wagons fermés de tous côtés par des parois solides (wagons à coulisse) ou dans des wagons à bâche seront exempts de la révision douanière auprès de l'office respectif de frontière tant à l'entrée, qu'à la sortie, de jour et nuit, les dimanches

cyjne Państwa, w którego okręgu czasowo mieszkają i pod tym względem podlegać będą jurysdykcji rzeczzonego Państwa. Będą wolni od wszelkich opłat i ciężarów osobistych na rzecz państwa, w którym mieszkają i nie mogą przeto być pociągani do płacenia podatku od ruchomości i od dochodów, do służby w armii lub gwardyi narodowej, do pełnienia obowiązków w urzędach gminnych lub w sądach przysięgłych.

Natomiast opłacać mają tak samo jak poddani Państwa, w którym znajduje się stacya międzynarodowa, należności od majątku nieruchomego, cła, podatki konsumcyjne itd.

f) Wykonawcy straży cłowej i skarbowej mają prawo do pobierania premij, które stosownie do istniejących przepisów są wyznaczone z kar pieniężnych za przekroczenia przeciw ustawom o cłach i monopoliach, które odkryją na korzyść Państwa zagranicznego.

Artykuł XXII.

To Państwo, którego urząd graniczny znajduje się w okręgu sąsiedniego Państwa, ma prawo wysyłać celem kontrowania tegoż urzędu wyższych urzędników (inspektorów) i przełożonych straży cłowej lub skarbowej (oficerów lub komisarzy), którym wolno będzie nosić broń podczas sprawowania tej czynności.

Artykuł XXIII.

Towary, któremi wyładowane są wagony zamknięte ze wszystkich stron mieniami ścianami albo w wagonach opatrzonych osłonami, będą wolne od rewizji celniczej, w odnośnym urzędzie granicznym, tak gdy wchodzą, jak i gdy wychodzą, we dnie i w nocy, w niedzielę i

et les jours de fête, comme les jours ordinaires, toutes les fois qu'elles auront été assurées par des plombs ou des cadenas et qu'elles répondront aux conditions et aux formalités indiquées ci-après.

Les wagons à bâche, pour être admis à jouir des susdites facilités, doivent avoir aux deux coins extrêmes du devant et du derrière des parois solides jointes entre elles par de fortes barres et être munis, en outre, d'une saillie de la largeur de deux pieds et demi (89 centimètres), fixée à chacun des dites parois afin de former un toit partiel, de même que des parois latérales hautes d'un pied et demi (48 centimètres); à partir des pièces saillantes des deux coins extrêmes et sur les parois latérales seront tirées les bâches sans pli et de manière à tout recouvrir.

Les colis qui, lors du chargement, n'auront pas trouvé de place dans les wagons à coulisses et à bâche, ou ceux qui ne sont pas en assez grand nombre pour remplir un de ces wagons, pourront, sans perdre le bénéfice des facilités susindiquées, être chargés dans des compartiments de wagon, ou dans des caisses transportables ou des paniers de la capacité de 10 pieds cubes au moins et transportés ainsi plombés ou sous cadenas, toutes les fois que ces récipients auront été préalablement approuvés par les bureaux de douane.

Ne seront non plus exclus de la jouissance des facilités susmentionnées les objets ou colis qui, soit à cause de leur volume (comme seraient par exemple de grandes machines, des parties de machines, ou des chaudrons à vapeur) soit par égard à leur nature (comme charbons fossiles, cokes, sables, pierres, minéraux, fer brut, fer en barres etc.) n'admettent pas le chargement dans des wagons à coulisses ou à bâche toutes les fois qu'ils seront convenablement liés ou plombés.

święta, jakoteż w dniach powszednich, jeżeli wagony te są oplombowane lub zamknięte na kłódki i czynią zadość następującym warunkom i formalnościom.

Wagony z osłonami, ażeby były przypuszczone do korzystania z przerzeczonych ułatwień, powinny mieć mocne ściany z przodu i z tyłu, połączone ze sobą grubym prętem i nadto opatrzone być winny sterzącym wyskokiem, mającym półtrzeciej stopy (89 centymetrów) szerokości, przymocowanym do każdej z rzeczonych ścian i tworzącym niby poddaszek, jakoteż ścianami bocznymi, wysokimi na półtoiej stopy (48 centymetrów); osłony rozciągają się winny od wysoków ściany przedniej i tylnej i pomiędzy ścianami bocznymi bez fałdów i w ten sposób, aby wszystko przykrywały.

Paki należące do ładunku, któreby nie zmieściły się w wagonach z mocnymi ścianami lub z osłonami i te których nie ma tak wiele, aby wypełniły jeden z tych wagonów, mogą być ładowane z prawem do przerzeczonych ułatwień, w przedziałach wagonu, albo w skrzyniach ruchomych lub koszach, mających najmniej 10 stóp sześciennych pojemności, które przewożone być mają oplombowane lub zamknięte na kłódkę, pod warunkiem, że wprzód urzędy cłowe dozwolą używania takich naczyn.

Również nie będą pozbawione prawa korzystania z przerzeczonych ułatwień przedmioty lub paki, które, czy to z przyczyny ich objętości (jak np. wielkie maszyny, części maszyn lub kotły parowe), czyli też ze względu na ich jakość (jak np. węgiel kamienny, koks, piasek, kamienie, rury, surowiec, sztaby żelazne itd.) nie dadzą się ładować w wagonach z mocnymi ścianami lub osłonami, pod warunkiem, aby były należycie przywiązane lub oplombowane.

Les colis qui pèsent moins d'un demi quintal devront, pour jouir des facilités mentionnées être chargés en général dans des wagons à coulisses: Ce n'est donc que par exception qu'ils pourront être transportés aussi dans des wagons à bâche, s'il résulte des lettres de voiture, qu'ils font partie d'objets de grand volume ou de machines déjà chargées en d'autres wagons que des wagons à coulisses.

Article XXIV.

Seront portés par une publication spéciale à la connaissance de l'Etat voisin les lieux de destination auxquels les trains de marchandises traversant les frontières respectives pourront être expédiés sous bénéfice des facilités indiquées dans l'article XXIII. Il en sera de même pour ce qui concerne l'augmentation éventuelle et ultérieure du nombre de ces lieux de destination.

Article XXV.

Les employés chargés par l'Etat voisin d'escorter les trains sortant du territoire du dit Etat accompagneront ces trains jusqu'à la première station de l'Etat voisin où se trouve un bureau de douane.

Il leur est interdit de quitter les trains avant d'avoir rempli les formalités prescrites dans chacun des deux Etats.

Article XXVI.

Chaque train doit être accompagné des listes de chargement dressées séparément pour chaque lieu de destination.

Ces listes ou lettres de chargement, auxquelles seront annexés tous les documents requis, seront délivrées par l'administration de la voie ferrée conformément aux lois en vigueur dans l'Etat respectif.

Article XXVII.

L'administration douanière de chacun des Etats contractants respectera les

Paki, ważące mniej niż pół cetnara, aby mogły korzystać z przyrzeczonych ułatwień, ładowane być winny w ogóle w wagonach z stałymi ścianami. Tylko wyjątkowo przewożone być mogą także wagonami z osłonami, jeżeli w listach przewozowych wymienione są jako części składowe wielkich przedmiotów lub machin, które naładowane są nie w wagonach z stałymi ścianami lecz w innych.

Artykuł XXIV.

Osobnem obwieszczeniem podane będą do wiadomości publicznej w Państwie sąsiednim miejsca przeznaczenia, do których pociągi towarowe, przechodzące odnośną granicą, mogą być ekspedycyowane z ułatwieniami wzmiankowanymi w artykule XXIII. Toż samo nastąpi, gdyby później powiększoną została ilość tych miejsc przeznaczenia.

Artykuł XXV.

Urzednicy przeznaczeni przez Państwo sąsiednie do eskortowania pociągów, wychodzących z okręgu tego Państwa, towarzyszyć będą tym pociągom aż do pierwszej stacyi Państwa sąsiedniego, w której znajduje się komora.

Przed dopełnieniem formalności, przepisanych przez każde z dwóch Państw, nie wolno im opuszczać pociągów.

Artykuł XXVI.

Każdy pociąg opatrzone być ma wykazami ładunku, ułożonemi oddzielnie podług miejsc przeznaczenia.

Wykazy te, do których dołączone być winny wszelkie potrzebne dokumenty, wygotować ma zarząd kolei żelaznej zgodnie z ustawami w jej Państwie obowiązującymi.

Artykuł XXVII.

Zarząd celi każdego z Państw rokujących szanować będzie pieczęci drugiego

scellés de l'autre après s'être assurée que la fermeture correspond aux conditions voulues par les règlements en vigueur sur son propre territoire et aux stipulations de la présente Convention.

La dite administration est cependant autorisée à faire compléter la fermeture, si elle le juge nécessaire.

Article XXVIII.

Les wagons à coulisses et les wagons à bâche doivent être confectionnés en sorte qu'on puisse y apposer des plombs et y attacher des cadenas, et, au passage d'un territoire à l'autre, ils doivent se trouver dans un état tel que les bureaux de douane, après s'être assurés de la bonne condition des moyens de clôture, puissent les fermer facilement soit par des cadenas, soit par l'apposition des plombs.

Sur les plombs doit être indiquée la dénomination de l'office qui les a apposés.

Article XXIX.

L'administration douanière des deux Etats contractants décidera si les trains doivent ou non être escortés.

Article XXX.

La faculté accordée par l'art. XXIII aux trains de marchandises de passer la frontière de nuit et les dimanches et autres jours de fête, s'applique également aux trains de passagers.

Article XXXI.

Au passage de la frontière ne devront se trouver dans les wagons des voyageurs que les petits objets qui se portent à la main ou bien ceux que les voyageurs ont l'habitude de garder auprès d'eux non emballés.

Article XXXII.

Les bagages des voyageurs seront dans la règle soumis à la révision au bureau de douane frontière. Toutefois

Państwa, przekonawszy się, że zamknięcie czyni zadość przepisom w jego okręgu obowiązującym, jakoteż postanowieniom umowy niniejszej.

Zarząd cełł ma jednak prawo uzupełnić zamknięcie, gdyby to uznał za potrzebne.

Artykuł XXVIII.

Wagony z stałymi ścianami i wagony z osłonami winny być urządzone w taki sposób, aby można opatrywać je plombami i zamykać na kłódki i gdy przechodzą z jednego okręgu do drugiego winny znajdować się w takim stanie, aby komory, przekonawszy się, iż czynią zadość warunkom należytego zamknięcia, mogły z łatwością zamknąć je czy to za pomocą plomb, czyli też na kłódki.

Na plombach wyciśnięta być ma nazwa komory, która niemi wagon opatrzyła.

Artykuł XXIX.

Czy pociągi mają, czy nie mają być eskortowane, w tej mierze orzeka Zarząd cełł obu Państw rokujących.

Artykuł XXX.

Prawo przekraczania granicy w nocy, tudzież w niedziele i święta, nadane w artykule XXIII pociągom towarowym, służy także pociągom osobowym.

Artykuł XXXI.

W wagonach osobowych znajdować się mogą podczas przekraczania granicy tylko takie drobiazgi, które podróżni trzymają w ręku lub zwykli mieć przy sobie nicopakowane.

Artykuł XXXII.

Zwyczajnie pakunki podróżnych będą na komorze rewidowane. Wszakże rewizya może być zaniechana, gdyby

on pourra accorder des exemptions toutes les fois que celles-ci seraient réclamées dans l'intérêt de la rapidité des communications.

Article XXXIII.

Les bagages des voyageurs qui n'auraient pas subi la révision douanière à l'office frontière, doivent, après avoir été déclarés à la douane, être annotés par celle-ci d'après la forme et le nombre des colis, dans les listes dressées séparément pour chaque lieu de destination. Ces bagages seront chargés dans des wagons à coulisse pouvant se fermer au moyen de plombs ou de cadenas.

Article XXXIV.

Les objets passibles de droits de douane, mais ne faisant point partie des effets de voyageurs et qui sont expédiés par des trains de passagers seront soumis aux mêmes conditions et formalités prescrites pour les objets transportés par les trains de marchandises.

Article XXXV.

A l'arrivée des marchandises au lieu de leur destination elles doivent être déposées dans des localités fournies à cette fin par les administrations de la voie ferrée et trouvées par l'administration douanière bonnes et propres à être fermées solidement.

Les marchandises resteront dans ces localités sous la surveillance continuelle des employés de la douane et ne pourront être retirées de là, soit pour la consommation intérieure, soit pour être transportées dans les magasins publics ou à l'étranger que sur la base d'une déclaration spéciale à présenter dans le délai prescrit et après que seront remplies les formalités voulues.

Le déchargement des wagons doit se faire, s'il est possible, immédiatement après l'arrivée des trains.

tęgo wymagał względu na szybkość komunikacyi.

Artykuł XXXIII.

Rzeczy podróŜnych, które nie były poddane rewizyi celniczej na komorze granicznej, naleŜy deklarować na komorze, która zapisze jakość i ilość pak w wykazach ułoŜonych oddzielnie podług miejsc przeznaczenia. Rzeczy te ładowane będą w wagonach ze stałemi ścianami, dającemi się zamknąć za pomocą plomb lub na kłódki.

Artykuł XXXIV.

Przedmioty cłu podlegające, których nie można uważać za pakunki podróŜnych a przewoŜone pociągami osobowemi, podlegać będą tym samym warunkom i formalnościom, które są przepisane dla przedmiotów przewoŜonych pociągami towarowemi.

Artykuł XXXV.

Gdy towary przybędą do miejsca przeznaczenia, złoŜone być muszą w lokalach, których do tego celu dostarczyć mają zarządy kolei ŷelaznej a które Zarząd cęł uzna za dobre i dające się naleŜycie zamknąć.

Towary zostawać będą w tych lokalach pod nieustannym dozorem urzędników cłowych i nie mogą być wzięte stamtąd ani na konsumcyą wewnętrzną, ani dla umieszczenia ich w magazynach publicznych ani dla wysłania za granicę, tylko na podstawie osobnej deklaracyi, złoŜyć się mającej w czasie na to wyznaczonym i po dopełnieniu przepisanych formalności.

Wagony winny być wypróŜniane ile możności zaraz po nadejściu pociągów.

Article XXXVI.

Dans les stations où il ne se trouverait pas des bâtiments pourvus de localités correspondant aux prescriptions de l'article précédent, le déchargement doit se faire, s'il est possible, au plus tard 36 heures après l'arrivée du train.

Article XXXVII.

Les administrations de la voie ferrée sont obligées d'informer le plus tôt possible, et au moins 8 jours à l'avance les administrations de douane de tout changement qu'elles voudront introduire dans le règlement sur les heures de départ, de passage de la frontière et de l'arrivée des trains de jour et de nuit, sous peine d'être tenues, dans le cas contraire, à remplir à la frontière toutes les formalités ordinaires de douane.

Cette obligation ne s'applique point aux trains de marchandises qui seraient expédiés extraordinairement par suite de cas de force majeure ou d'autres circonstances exceptionnelles.

Au contraire ces trains extraordinaires jouiront du bénéfice des facilités mentionnées toutes les fois que leur arrivée aura été signalée pour le moins 12 heures à l'avance aux bureaux de douane respectifs.

Article XXXVIII.

La séparation des trains allant dans la même direction pourra dans la règle être accordée, sur demande, par les offices frontières respectifs.

Cependant aucun de ces trains séparés ne pourra se composer de moins de 10 wagons. Toutefois une subdivision ultérieure peut être accordée par l'employé supérieur de la douane locale dans des cas de nécessité reconnus comme tels de concert avec le chef de station du chemin de fer.

Artykuł XXXVI.

Na stacyach, gdzie niema budynków z lokalami czyniącemi zadość przepisom poprzedzającego artykułu, wypróżniać należy wagony ile możności najpóźniej w 36 godzin po nadejściu pociągu.

Artykuł XXXVII.

Zarządy kolei żelaznej obowiązane są uwiadamiać Zarządy ceł jak można najrychlej a najpóźniej na 8 dni wprzód, o wszelkiej zmianie, którą chcieliby zaprowadzić w rozkładzie godzin odjazdu, przekraczania granicy i przybycia pociągów dziennych i nocnych, w przeciwnym zaś razie zniewolone być mogą do załatwiania na granicy wszelkich zwykłych formalności celniczych.

Obowiązek ten nie tyczy się tych pociągów towarowych nadzwyczajnych, które wysłane będą w wypadkach nie dających się przewidzieć i w innych wyjątkowych okolicznościach.

Owszem takie pociągi nadzwyczajne doznawać będą wszelkich wzmiankowanych ułatwień, jeżeli przybycie ich będzie zapowiedziane odnośnym komorom najmniej na 12 godzin wprzód.

Artykuł XXXVIII.

Na podział pociągów idących w tym samym kierunku, mogą zwyczajnie pozwolić komory graniczne, gdy o to będą proszone.

Atoli żaden z tych pociągów rozłączonych nie może składać się z mniej niż 10 wagonów. Na dalsze rozłączenie pozwolić może najwyższy miejscowy urzędnik cłowy, jeżeli po zniesieniu się z naczelnikiem stacyi kolei żelaznej uzna to za koniecznie potrzebne.

Article XXXIX.

Les facilités désignées dans l'article XXIII ne peuvent s'appliquer dans la règle qu'aux marchandises transportées de la frontière au lieu de leur destination dans les mêmes wagons et sans levée de scellés.

Il est toutefois par exception permis de charger ces marchandises sur d'autres wagons, sans la visite ordinaire, toutes les fois qu'il paraîtra inadmissible de faire continuer les trains de marchandises arrivés à la frontière de là jusqu'à l'endroit de leur destination, soit pour cause du peu de sûreté des transports (le peu de solidité des wagons), soit pour éviter de graves complications de service entre les deux administrations du chemin de fer, par rapport à la fourniture du matériel roulant.

Article XL.

Dans le cas où des obstacles matériels où les lois du pays ne s'y opposeraient pas, les Agents de la douane chargés de l'escorte des trains pourront prendre gratuitement place sur un des wagons.

Dans tous le cas ces employés seront placés gratuitement, à l'allée et au retour, dans les wagons de deuxième classe des trains de passagers et dans le compartiment du conducteur dans les trains de marchandises, et cela aussi près que possible des wagons de marchandises.

Article XLI.

Resteront en vigueur les lois spéciales de chacun des deux Etats contractants en ce qui n'a pas été expressément mentionné ici et en ce qui concerne les pénalités pour fraude ou contravention, de même que celles sur la prohibition ou la restriction de l'importation, de l'exportation et du transit.

Artykuł XXXIX.

Ułatwienia, wzmiankowane w artykule XXIII, stosowane być mogą zwyczajnie tylko do towarów przewożonych od granicy do miejsca przeznaczenia w tych samych wagonach i bez naruszenia pieczęci.

Wyjątkowo jednak może być dozwolone przeładowanie tych towarów do innych wagonów bez zwykłej rewizyi, gdy się okaże, iż pociągi towarowe, które przybyły na granicę, nie mogłyby dojść do miejsca przeznaczenia z powodu zagrożonego bezpieczeństwa transportów (uszkodzenia wagonów) lub gdy chodzi o zapobieżenie zbyt wielkim trudnościami służbowym obu Zarządów kolei żelaznej we względzie dostarczenia wagonów.

Artykuł XL.

O ile przeszkody zewnętrzne lub ustawy krajowe temu się nie sprzeciwiają, wykonawcy władzy cłowej, przeznaczeni do eskortowania pociągów, mogą bezpłatnie jechać w jednym z wagonów.

W każdym razie, gdy jadą i gdy wracają, wyznaczyć im należy miejsca do siedzenia w pociągach osobowych w jednym z wagonów drugiej klasy a w pociągach towarowych w przedziałach przeznaczonych dla konduktora, o ile można najbliższej wagonów towarowych.

Artykuł XLI.

Ustawy szczególne każdego z dwóch Państw rokujących, tyczące się okoliczności tutaj nie wzmiankowanych, jakoteż tyczące się kar za defraudacye i przekroczenia cłowe, tudzież tyczące się zakazu lub ograniczenia przywozu, wywozu i przewozu, zatrzymują nadal moc obowiązującą.

En outre l'administration douanière respective peut, dans des cas de grave suspicion pour tentative de fraude, faire procéder à la vérification des marchandises et aux autres formalités de rigueur tant auprès de l'office frontière qu'auprès des autres offices douaniers.

Article XLII.

L'exercice de la police des passeports est assuré aux autorités respectives des deux pays. Le contrôle aura lieu sur le pied d'une parfaite réciprocité; les parties contractantes pourront chacune de son côté, faire appliquer aux personnes qui entrent, comme à celles qui sortent les règlements et les lois de police en vigueur dans l'Etat respectif.

Les deux Gouvernements contractants se donnent mutuellement l'assurance qu'ils y admettront toute facilité et toute simplification compatibles avec les lois en vigueur dans leurs Etats respectifs.

Article XLIII.

Une révision de la présente Convention pourra avoir lieu à la suite d'une entente à ce sujet entre les parties contractantes. Elle entrera en vigueur, en ce qui concerne la Roumanie, après son approbation par les Corps législatifs, et l'échange des ratifications se fera à Bucarest.

En foi de quoi les deux Plénipotentiaires ont signé cet acte et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à Bucarest le 10/22 février 1873.

(L. S.) Schlechta-Wssehrd m. p.

(L. S.) G. Costa-Foru m. p.

(Polskich.)

Oprócz tego w przypadkach silnego podejrzenia o zamiar defraudacyi, interesowany Zarząd celi wykonać może rewizyą towarów i dopełnić wszelkich innych przepisanych formalności tak na komorze granicznej jak i na innych komorach.

Artykuł XLII.

Wykonywanie policyi paszportowej zapewnione jest Władzom odnośnym obu krajów. Kontrola odbywać się będzie z zachowaniem zasady zupełnej wzajemności; każda ze Stron rokujących stosować może do osób przyjeżdżających i odjeżdżających przepisy i ustawy policyjne, obowiązujące w jej okręgu.

Obadwa Rządy rokujące dają sobie nawzajem zapewnienie, że zaprowadzą wszelkie ułatwienia i uproszczenia, jakie tylko dadzą się pogodzić z ustawami w ich Państwach obowiązującymi.

Artykuł LXIII.

Rewizya umowy niniejszej będzie mogła nastąpić w przyszłości za porozumieniem się w tym względzie obu Stron rokujących. Stanie się ona obowiązującą dla Rumunii wtedy, gdy ją ciała prawodawcze zatwierdzą i gdy ratyfikacye zostaną w Bukareszcie wymienione.

W dowód czego Pełnomocnicy podpisali akt niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęci.

Działo się w Bukareszcie dnia 10/22 lutego 1873.

(L. S.) Schlechta-Wssehrd r. w.

(L. S.) G. Costa-Foru r. w.

Nos visis et perpensis Conventionis hujus articulis illos omnes ratos gratosque habere profiteamur, verbo Nostro Caesareo et Regio spondentes, Nos ea omnia, quae in illis continentur fideliter executioni mandatueros esse.

In quorum fidem, majusque robur praesentes ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus, sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die 15 mensis Februarii anno Domini millesimo octingentesimo octogesimo primo, Regnorum Nostrorum trigesimo tertio.

Franciscus Josephus m. p.

Enricus Liber Baro ab **Haymerle** m. p.

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium

Guilelmus liber baro a **Konradsheim** m. p.

Consiliarius aulicus et ministerialis.

Protokół końcowy z dnia 14/26 lutego 1881,

do Umowy kolejowej, zawartej 10/22 lutego 1873 pomiędzy monarchją austriacko-węgierską a księstwem rumuńskim.

Pierwopis.

Protocole final.

Au moment de procéder à l'échange des ratifications de la convention signée à Bucarest le 10/22 février 1873, les soussignés Ladislas Comte de Hoyos, Envoyé extraordinaire et Ministre plénipotentiaire de Sa Majesté Impériale et Royale Apostolique, et Basile Boeresco, Ministre des affaires étrangères de Roumanie à ce dûment autorisées, sont convenus de ce qui suit:

Przekład.

Protokół końcowy.

Przystępując do wymiany ratyfikacji Umowy podpisanej w Bukareszcie dnia 10/22 lutego 1873, podpisani Władysław hrabia Hoyos, poseł nadzwyczajny i minister pełnomocny Jego ces. i kr. Apostolskiej Mości i Bazyli Boeresco, rumuński minister spraw zewnętrznych, należycie do tego upoważnieni, zgodzili się jak następuje:

I.

Les stipulations contenues dans l'alinéa 8 de l'article 8 de la Convention relative aux chemins de fer en date de Bucarest, 19/31 mai 1874, se rapportent expressément aux lignes ferrées venant

I.

Postanowienia zawarte w ustępie 8 artykułu 8*) Umowy kolejowej, datowanej w Bukareszcie dnia 19/31 maja 1874 odnoszą się wyraźnie do kolei żelaznych, wychodzących z jednej strony z Czer-

*) Postanowienia artykułu 8 Umowy kolejowej datowanej w Bukareszcie 19/31 maja 1874 opiewają:

Pierwopis.**Article 8.**

Les chemins de fer à exécuter devront être construits et exploités pour autant que l'intérêt commun le demande, d'après les règles uniformes, notamment:

1° Les rails auront, en conformité avec les voies ferrées contigües, un intervalle de quatre pieds 8 1/2 pouces (mesure anglaise) en lumière.

2° Les locomotives et wagons seront bâtis le plus que possible uniformément et en tous cas de manière qu'ils puissent circuler sans aucune difficulté sur tout le parcours de ces chemins de fer.

3° Les tampons des locomotives et des wagons seront établis de telle manière qu'il y ait accordance avec les dimensions adoptées sur les chemins de fer en exploitation dans les deux pays.

4° On devra se servir sur les deux territoires des normes de signalement qui dans leur principe seront uniformes sur les deux lignes.

5° Sur tout le parcours de ces chemins de fer il ne sera pas fait de différence entre les sujets des deux Etats, quant au mode et au prix de transport et au temps de l'expédition.

6° Les voyageurs et les marchandises, passant de l'un des deux Etats dans l'autre, ne seront pas traités sur le territoire de l'Etat dans lequel ils entrent moins favorablement que les voyageurs et les marchandises circulant à l'intérieur de chacun des deux pays.

7° En outre, les deux Gouvernements se réservent leur liberté entière pour l'abaissement du tarif en vigueur sur leurs territoires et ils s'obligent à faire respecter cette liberté de la manière la plus formelle vis-à-vis d'un tiers, notamment vis-à-vis des concessionnaires.

8° Comme les trois voies mentionnées à l'article 2 ont pour but d'établir une communication directe, non seulement entre la monarchie austro-hongroise et la Roumanie, mais encore une communication pareille avec toute l'Europe, les deux

Przekład.**Artykuł 8.**

Koleje żelazne wybudować się mające, winny być urządzone i eksploatowane, o ile wspólny interes tego wymaga, według jednako- wych prawideł, mianowicie:

1. Szyny powinny mieć tak samo jak na kolejach przytykających (na miarę angielską) 4 stopy, 8 1/2 cali w świetle.

2. Parochody i wagony wybudowane być winny ile możności tak samo a w każdym razie tak, aby mogły bez wszelkich trudności prze- bywać całą przestrzeń tych kolei.

3. Buffory parochodów i wagonów winny być tak urządzone, aby odpowiadały wymia- rom, stosowanym na kolejach w obu Państwach w ruchu będących.

4. Zasady przepisów o sygnałach, w obu Państwach, stosowanych, winny zgadzać się na obu liniach kolei.

5. Na całej przestrzeni tych kolei żelaznych nie będzie żadnej różnicy między poddanyimi obu Państw co się tyczy sposobu i ceny prze- wozu, jakoteż terminów ekspedycji.

6. Podróżni i towary przewożone z jednego Państwa do drugiego doznawać będą w obrę- bie Państwa, do którego przybędą, nie mniej- szych względów, niż podróżni i towary w obro- cie wewnętrznym każdego z dwóch Państw.

7. Zresztą oba Rządy zostawiają sobie wolność zupełną zniżania taryf zaprowadzonych w ich okręgach i zobowiązują się czuwać, aby wolność ta była jak najściślej szanowana przez trzecie osoby, mianowicie przez koncesyona- ryuszów.

8. Gdy trzy koleje żelazne, w artykule 2 wzmiankowane, służyć mają do utworzenia ko- munikacyi bezpośredniej, nie tylko między mo- narchią austriacko-węgierską a Rumunią, lecz także do utworzenia takiejże komunikacyi z całą

d'une part de Czernowitz et d'autre part de Jassy-Roman, dont la jonction dans la station frontière internationale d'Itz-kani, établie sur le territoire Autrichien, près la ville de Suczawa, forme l'objet de la Convention spéciale signée à Bucarest le 10/22 février 1873.

Il est reconu d'un commun accord que les dispositions contenues dans les aliéna 1—7 de l'article 8 ci-dessus mentionné, seront de même applicables aux dites lignes, et qu'en matière de douane les franchises accordées conformé-

niowiec a z drugiej z Jass-Roman a których połączenie w stacyi granicznej międzynarodowej Ickanach w okręgu austryackim niedaleko miasta Suczawy jest przedmiotem osobnej konwencji, podpisanej 10/22 lutego 1873.

Postanawia się za wspólnem porozumieniem, że przepisy zawarte w ustępach 1—7 przerzeczonego artykułu 8 stosowane będą także na liniach wzmiankowanych i że uwolnienia od cła, w myśl artykułu 13 **) owej konwencji przyznane urzędnikom węgierskim do Pre-

Gouvernements, en fixant d'un commun accord le service des trains auront soin que les trains de voyageurs et de marchandises qui desserviront sur ces lignes la communication de transit, reçoivent, autant que possible, une correspondance directe et commode avec les trains de chemin de fer autrichiens ou hongrois qui arrivent à Itzcani-Burdujeni ainsi qu'aux stations afférentes aux deux lignes Vereierova et Tömös et pareillement avec les trains qui partent de ces stations.

Quant au nombre de trains de voyageurs, il est expressément stipulé qu'il y aura un train au moins par jour allant dans chaque direction pour le transport de la poste et des passagers, qui devra avoir une vitesse moyenne de 4 lieues et demi à l'heure, au minimum, y compris les haltes, en correspondant, autant que possible, avec les départs et les arrivées des lignes de continuation.

Chacun des deux Gouvernements fixe et approuve les programmes des convois et les tarifs, et ces derniers devront être fixés, autant que faire se peut, selon les mêmes principes et favoriseront, autant que possible, les besoins du commerce international.

Europa, tedy oba Rządy, zaprowadzając służbę pociągową za wspólnem porozumieniem, będą miały staranie o to, aby pociągi osobowe i towarowe, utrzymujące obrót przewozowy na tych kolejach, łączyły się o ile można bezpośrednio i wygodnie z temi pociągami kolei austryackich i węgierskich, które nadechdzą do Ickan-Burdujeni, jakoteż do stacyj należących do dwóch linii vereierowskiej i tömöskiej, jak nieminiej z pociągami, które z tychże stacyj odchodzą.

Co się tyczy ilości pociągów osobowych, stanowi się wyraźnie, że kursować ma najmniej jeden pociąg dziennie do przewożenia poczty i podróżnych w każdym kierunku, a to z chyżością średnią najmniej 4½ mili na godzinę, licząc w to przestanki i zgadzać się ma ile możności z pociągami dalszych linii, tak przychodzącymi jak odchodzącymi.

Programy ruchu pociągów i taryfy ustanawiają i zatwierdzają oba Rządy; taryfy układane być winny ile możności według tych samych zasad i mają być o ile można zastosowane do potrzeb handlu międzynarodowego.

**) Artykuł 13 Umowy kolejowej, datowanej w Bukareszcie 19/31 maja 1874 opiewa:

Pierwopis.

Article 13.

Les deux Gouvernements accordent une complète exemption des droits de douane:

- a) Aux effets (ayant déjà été mis en usage) des employés des dites voies ferrées; le Gouvernement Impérial et Royal accorde, en outre, la même exemption
- b) aux effets (ayant de même déjà été employés) qui appartiennent aux employés attachés à la douane, à la poste ou à la police Princiéne des stations intermédiaires.

Przekład.

Artykuł 13.

Obadwa Rządy uwalniają całkiem od opłaty cła:

- a) rzeczy urzędników rzeczonych kolei (już używane); nadto c. i k. Rząd uwalnia od opłaty cła
- b) rzeczy (także już używane) urzędników książących cłowych, pocztowych i policyjnych, pełniących obowiązki w stacyach granicznych.

ment à l'article 13 de la dite Convention aux fonctionnaires Hongrois résidant à Prédéal s'appliqueront réciproquement aux fonctionnaires Roumains attachés au service de la douane, de la poste et de la police à la gare d'Itzkani.

II.

Par l'entrée en vigueur des stipulations de la Convention signée à Bucarest le 10/22 février 1873, les mêmes droits dont jouit l'Autriche-Hongrie, sont reconnus à la Roumanie par rapport à l'usage en commun de la station frontière internationale d'Itzkani construite par la compagnie concessionnaire des chemins de fer Lemberg-Czernowitz-Iassy et en ce qui concerne la valeur des édifices y construits ou à construire au compte du capital des lignes Roumaines.

La Convention précitée restera en vigueur dix ans à partir du jour de l'échange des ratifications. A l'expiration de ce terme, l'Etat Roumain pourra construire une autre gare sur son propre territoire et y établir sa douane et d'autres services de frontière.

Il est bien entendu, que la disposition précédente n'altérera en rien les droits réservés aux deux Gouvernements par les actes de concession respectifs, en ce qui concerne le rachat des lignes concédées à l'expiration de la concession.

De même, les obligations de la compagnie concessionnaire vis-à-vis de chacun des deux Gouvernements se trouvent en tous points maintenues.

III.

Les dépenses d'exploitation et d'entretien courant de la station d'Itzkani seront, comme par le passé, réparties par moitié entre les comptes d'exploitation des deux réseaux, autrichien et roumain, de la compagnie concessionnaire.

dealu wydelegowanym, stosowane będą nawzajem do urzędników rumuńskich pełniących służbę cłową, pocztową i policyjną w dworcu kolei w Ickanach.

II.

Od chwili, jak Umowa podpisana w Bukareszcie dnia 10/22 lutego 1873 nabędzie mocy obowiązującej, przyznane będą Rumunii te same prawa, które ma monarchya austriacko-węgierska pod względem wspólnego używania stacyi granicznej międzynarodowej w Ickanach wystawionej przez koncesyjonowaną Spółkę kolei lwowsko-czerniowiecko-jasskiej i pod względem wartości budynków wystawionych lub wystawić się mających tamże na karb kapitału linii rumuńskich.

Umowa przereczona obowiązywać będzie przez lat dziesięć licząc od dnia wymiany ratyfikacyj. Po upływie tego czasu Państwu rumuńskiemu wolno będzie wystawić inny dworzec w swoim własnym okręgu i pomieścić w nim swoją komorę i inne wydziały służby granicznej.

Rozumie się samo przez się, że postanowienie powyższe nie narusza w żadnym względzie zastrzeżonego obu Rządom odnośnemi dokumentami koncesyjnymi prawa odkupu linii koncesyjonowanych i unieważnienia koncesyi.

Również obowiązki Spółki ukoncesyjonowanej względem każdego z dwóch Rządów nie ulegają żadnej zmianie.

III.

Wydatki ruchu i wydatki bieżące na utrzymanie stacyi w Ickanach będą jak dotąd zaciągane w równych częściach do rachunków ruchu dwóch sieci austriackiej i rumuńskiej należących do Spółki posiadającej koncesyją.

IV.

Le Gouvernement Impérial et Royal d'Autriche-Hongrie prend à la charge des lignes Autrichiennes, en se réservant toutefois d'y pourvoir à son gré, la totalité des frais des agrandissemens de toute nature exécutés par la compagnie en question dans la gare d'Itzkani, ou à y exécuter ultérieurement en tant que ces travaux seront motivés par les besoins du trafic reconnus par le Gouvernement Impérial et Royal et arrêtés d'un commun accord entre les deux Gouvernemens contractants.

V.

Pour les travaux faits depuis le 1er janvier 1880 ou à faire en vertu de l'article 4 ci-dessus, le Gouvernement Impérial et Royal communiquera au Gouvernement Princier, par l'intermédiaire du Conseil d'administration de la compagnie, les projets et estimations approuvés pour l'exécution, et après la clôture de l'exercice annuel, le Gouvernement Princier recevra par la même voie la communication exacte des sommes dépensées.

Les intérêts à 7% de la totalité des susdites dépenses de construction de chaque exercice courront uniformément à partir du 1er juillet de l'exercice en question et seront portés pour la moitié comme dépense dans le compte d'exploitation du réseau roumain et comme recette dans celui du réseau autrichien.

VI.

Dans le cas où le Gouvernement Roumain croirait devoir user de son droit d'établir après l'expiration du délai indiqué dans l'article II une gare séparée, il aurait à notifier cette intention au Gouvernement Impérial et Royal un an avant l'échéance du terme.

Si la dénonciation n'était pas faite à ce moment, les stipulations du présent

IV.

Rząd cesarski i królewski austriacko-węgierski obejmuje na karb linii austriackich, z zastrzeżeniem jednak mocy stanowienia w tej mierze według swego uznania, wszystkie wydatki na powiększenia jakiegobądź rodzaju, wykonane przez rzeczoną Spółkę w dworcu ickańskim lub później skutecznie się tamże mające, o ile Rząd ces. i król. uzna wykonanie tych prac za potrzebne dla obrotu i o ile obadwa Rządy rokujące porozumieją się w tej mierze.

V.

Co się tyczy robót wykonanych po 1 stycznia 1880 lub w myśl artykułu IV jeszcze wykonać się mających, ces. i kr. Rząd przedstawi Rządowi książęcemu za pośrednictwem rady zawiadowczej Spółki projekty i kosztorysy zatwierdzone a z końcem roku ruchu uwiadomi Rząd książęcy tą samą drogą jakie sumy na to wydano.

Od ogólnej sumy przerzeczonych wydatków na budowę za każdy rok ruchu, liczyć się będą 7% odsetki jednostajne, počawszy od 1 lipca odnośnego roku ruchu i umieszczane będą w połowie jako wydatek w rachunku ruchu sieci rumuńskiej a jako odbiór w rachunku ruchu sieci austriackiej.

VI.

Wrazie, gdyby Rząd rumuński uznał za potrzebne zrobić użytek ze swego prawa, wystawienia osobnego dworca po upływie okresu w art. II wzmiankowanego, winien będzie uwiadomić c. i. k. Rząd o tym swoim zamiarze na rok przed upływem terminu

Jeżeli wypowiedzenie nie nastąpi w terminie wzmiankowanym, postano-

protocole ainsi que celles de la Convention en date du 10/22 février 1873 resteront en vigueur pour la durée de dix autres années, durée qui serait tacitement prolongée pour le même laps de temps, si la dénonciation n'était pas notifiée à l'expiration de la 9ème année.

VII.

Les deux Gouvernements reconnaissent que les dispositions du présent protocole, qui entreront en vigueur en même temps que la Convention signée à Bucarest le 10/22 février 1873, sont entièrement conformes aux réserves faites par les Chambres Roumaines tant en ce qui concerne l'usage en commun de la gare d'Itzkau, que le droit reconnu à la Roumanie de construire une gare sur son propre territoire.

Fait à Bucarest en double expédition le 14/26 février 1881.

(L. S.) **Ladislás Comte Hoyos** m. p.

(L. S.) **B. Boeresco** m. p.

wienia Protokolu niniejszego, jakoteż Umowy z dnia 10/22 lutego 1873 obowiązywać będą przez następne lat dziesięć i uważane będą za przedłużone milcząco na taki sam przeciąg czasu, jeżeli nie będą wypowiedziane przed końcem dziewiątego roku.

VII.

Obadwa Rządy uznają, że postanowienia Protokolu niniejszego, nabywające mocy jednocześnie z Umową podpisaną w Bukareszcie 10/22 lutego 1873 zgadzają się w zupełności z zastrzeżeniami, poczynionemi przez Izby rumuńskie tak pod względem wspólnego używania dworca w Iekanach, jakoteż pod względem przyznanego Rumunii prawa wystawienia dworca we własnym okręgu.

Spisano w Bukareszcie w dwóch egzemplarzach dnia 14/26 lutego 1881.

(L. S.) **Władysław hrabia Hoyos** r. w.

(L. S.) **B. Boeresco** r. w.

Powyższą Umowę kolejową, tudzież należący do niej Protokół końcowy, jako obowiązujące w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 26 kwietnia 1881.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XIX. — Wydana i rozesłana dnia 28 maja 1881.

43.

Ustawa z dnia 15 kwietnia 1881,

o stęplu od kart do grania.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

§. 1.

Karty do grania, wyrabiane na obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, jakoteż do niego przywiezione, z wyjątkiem tych, które pod kontrolą urzędową wywożone są za granicę, podlegają opłacie stęplowej wynoszącej:

- a) 15 c. od każdej gry, która ma 36 kart lub mniej,
- b) 30 c. od każdej gry, która ma więcej niż 36 kart i
- c) dwa razy więcej niż pod a) i b), jeżeli karty, od których opłaty przypadają, są lakierowane lub dające się myć.

Co się tyczy tych kart do grania, które w krajach korony węgierskiej po wyrobieniu lub przywiezieniu poddane były opłacie stęplowej, stosowane do nich będą nadal przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2 października 1868 (Dz. u. p. Nr. 135).

§. 2.

Gdy od kart do grania podatek ma być opłacony, powinny być zapieczętowane znaczkami urzędowym i poddane ostęplowaniu w urzędzie do tego upoważnionym.

Te znaczki urzędowe do opieczętowania wydawane będą obowiązującym do płacenia podatku, bezpłatnie, ale z policzeniem ilości i nie wolno ich samemu dalej rozdawać.

Minister skarbu wyda szczegółowe rozporządzenie co do formy i barwy stępla do kart i znaczków urzędowych do opieczętowania, co do tego, która karta ma być stęplowana i co do postępowania przy stęplowaniu.

§. 3.

Gdy karty do grania mają być przywiezione do obszaru, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, ten, kto je przywozi lub odbiera, obowiązany jest deklarować je przy wprowadzeniu a względnie przy odbiorze podług ilości i jakości gier, tudzież ilości kart, z oznajmieniem, czy mają tam zostać, czy przeznaczone są do przewozu i te karty, które nie są przeznaczone do wywiezienia napowrót za granicę, złożyć celem uiszczenia się z opłaty i ostęplowania.

W podobny sposób deklarować trzeba także ryciny zwierzchnie do kart, z zagranicy sprowadzane (§. 6) z dokładnem oznajmieniem, dokąd są przeznaczone.

§. 4.

Przemysł wyrobu kart do grania uznaje się za wymagający konsensu, który udzielony być może tylko za zezwoleniem właściwej Władzy skarbowej krajowej i tylko do miejsc, w których znajduje się urząd stęplowy, upoważniony do stęplowania kart do grania, jakoteż Władza powiatowa, przeznaczona do czuwania nad dochodami niestałemi.

Wyjątku od tych warunków dozwolić może Minister skarbu w porozumieniu z Ministrem spraw wewnętrznych, tylko co do przedsiębiorstw, już w obrocie będących, z zastrzeżeniami zapewniającemi skuteczną kontrolę.

§. 5.

Prośbę o konsens do trudnienia się przemysłem wyrobu kart do grania opatrzyć należy rysunkiem i dokładnym opisem wszystkich lokali, których podający prośbę ma używać, bez względu, czy mają służyć na pracownię, do zamieszkania lub do innych celów, z dokładnem wymienieniem, do czego każdy w szczególności lokal jest przeznaczony, wygotowanemi w dwóch jednobrzmiących egzemplarzach, z których jeden, w razie udzielenia pozwolenia, zwrócony będzie ubiegającemu się, opatrzony formułą, wyrażającą pozwolenie.

Lokale, których podający prośbę ma używać, powinny być takie, aby kontrola urzędowa odbywać się mogła skutecznie bez trudności.

W razie rozszerzenia, przerobienia lub przeniesienia pracowni, postąpić sobie należy jak przy pierwszej prośbie i aż do dopełnienia wymaganych warunków, ruch fabryki może być wstrzymany.

Nadto oznaczyć trzeba pracownię odpowiednim napisem na odwrotnej stronie budynku.

§. 6.

Po za obrębem pracowni, oznajmionej stosownie do §. 5, odbywać się może tylko drukowanie rycin zwierzchnich do kart lub kolorowanie kart za osobnem poprzedniczem zezwoleniem Władzy skarbowej i pod warunkiem przestrzegania środków kontroli, które przepisane będą drogą rozporządzenia.

§. 7.

Przemysłowiec dostarczyć ma Władzy skarbowej trzy nieopakowane i nieostęplowane gry każdego rodzaju kart do grania, które zamierza wyrabiać, razem z należącemi do nich okładkami.

Jedna zwrócona będzie producentowi z potwierdzeniem na grze i na okładce, druga przesłana będzie właściwemu urzędowi stęplowemu a trzecia drukarni rządowej.

Producent kart opatrzyć ma jedną kartę każdego rodzaju kart, które wyrabia, napisem, podającym jego imię i nazwisko, tudzież miejsce wyrobu a nadto karta, przeznaczona do ostęplowania, opatrzona być powinna pieczęcią jego firmy, podającą także miejsce wyrobu.

Na okładce każdej gry wymienić należy:

- a) imię i nazwisko lub firmę przemysłową;
- b) miejsce wyrobu;
- c) rodzaj gry w niej zawartej;
- d) ilość kart tejże;
- e) liczbę przedstawionej próbki;
- f) jeżeli są to karty lakierowane lub do mycia, także i ten szczegół; nakoniec znajdować się powinny w niej
- g) dwa otwory okrągłe nad sobą leżące, na odciski znaczka stęplowego i firmy.

Okładkę tę, po zapakowaniu każdej gry, ostęplowaniu podlegającej, zalepić należy jeszcze przed poddaniem ostęplowaniu, znaczkiem urzędowym do opieczętowania (§. 2) służącym, za pomocą trwałego kłajstru i na znaku tym wycisnąć czarniejszą olejną farbą drukarską pieczęć firmy w taki sposób, aby odcisk leżał częścią na znaczku a częścią na papierze okładki.

§. 8.

Producenci kart obowiązani są zachowywać w pracowni karty do grania już wykończone ale nieostęplowane w osobnych oznajmionych schowkach, które powinny być starannie zamykane.

Kart nadliczbowych i braków nie wolno wynosić z pracowni, lecz składać je należy osobno, w schowku, oznajmionym Władzy skarbowej i trzymać pod zamknięciem, dopóki wszystkie w terminie, który Władza skarbową wyznaczy, nie będą pod dozorem wykonawcy kontroli popsute, tak, aby nie można było używać ich do grania.

Do miejsca sprzedaży a względnie na sprzedaż w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, nie wolno przysyłać kart do grania inaczej, tylko w paczkach na gry podzielonych, stosownie do §§. 2 i 7, zamkniętych i ostęplowanych.

§. 9.

Opłatę stęplową składać należy w gotówce, zwyczajnie przed ostęplowaniem, podług ilości i rodzaju gier, które mają być ostęplowane.

Władzom skarbowym krajowym nadaje się jednak prawo przedłużania terminu składania opłaty stęplowej od kart do grania, wyrabianych w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje, najwięcej na trzy miesiące, za odpowiednim zabezpieczeniem.

Od opłat stęplowych, zalegających po przedłużonym terminie, płacić należy odsetki za zwłokę po 6 od sta.

Opieszałość taka pociąga za sobą na przyszłość utratę przysądzonego prawa kredytu.

Na uwolnienie od opłaty lub na zwrot tejże pozwolić może tylko ministerstwo skarbu i tylko co do krajowych kart do grania, w tym razie, gdy ostęplowane karty do grania, leżąc w zachowaniu lub podczas pakowania w lokalu fabrycznym na to przeznaczonym, stały się skutkiem przypadku bez nieczyjej winy niezdatnymi do użytku, i jeżeli o tem uwiadomiono Władzę skarbową

w przeciągu 48 godzin, dołączając zepsute karty do grania, o ile w owej przygodzie nie zostały całkiem zniszczone.

§. 10.

Kto zamierza kupić kartami do grania, obowiązany jest oprócz oznajmienia, ustawą przemysłową przepisanego, uwiadomić o tem na ośm dni przed rozpoczęciem przemysłu, Władzę skarbową, oznajmionować lokal swego przedsiębiorstwa także od zewnątrz, jako miejsce sprzedaży kart do grania i te zachowywać i sprzedawać wyłącznie w oznajmionym lokalu.

O zmianie lokalu przedsiębiorstwa uwiadomić należy Władzę skarbową w przeciągu trzech dni.

Sprzedawcy mają prawo utrzymywać na składzie w swoim lokalu po jednej grze nieostęplowanej kart, które sprzedają, ale tak zepsutych, aby niemi grać nie można, dla pokazywania gatunku kupującym.

Na każdej takiej grze Władza skarbową zanotuje jej przeznaczenie.

Do przepisów niniejszego paragrafu stosować się ma także producent kart do grania, jeżeli zamierza sprzedawać karty do grania własnego lub cudzego wyrobu.

Od handlu obnośnego karty do grania są bezwarunkowo wyłączone.

§. 11.

Wyrób kart do grania i handel niemi zostawać będzie pod kontrolą urzędu dochodów niestających.

Producenci i handlarze kart obowiązani są utrzymywać osobne, przez Władzę skarbową parafowane rejestra kart zapasowych, nowo zrobionych, nabytych, sprzedanych lub w inny sposób użytych, a to według szczegółowych przepisów, które wydane będą drogą rozporządzenia i zapisywać w nich niezwłocznie każdą zmianę, jak tylko zajdzie.

Druki na te rejestry wydawać będzie zarząd skarbowy za zwrotem kosztów produkcji.

Te środki kontroli stosowane być mają także do handlu rycinami zwierchniami z zagranicy nadchodzącymi i do ich użycia.

§. 12.

Przemysłowcy, w §. 11 wzmiankowani a względnie ich krewni, pomocnicy i zastępcy obowiązani są pokazać na każde żądanie osobom, przeznaczonym do wykonywania rewizyi, rejestra kart do grania i pozwolić, aby z nich robiły wyciągi, pokazywać zapasowe karty do grania, w ogóle dać im lub kazać dać wszelką taką pomoc, która jest potrzebna, aby dopełnić mogły w przepisanych granicach swego urzędowego obowiązku.

Upoważnia się Władzę skarbową, aby w takim razie, gdyby przeciw właścicielowi lokalów, w których odbywa się w sposobie zarobkowania rozchód kart do grania, nadeszło doniesienie, jako używa kart nieostęplowanych lub ostęplowanych nie podług przepisu, wysłały na podstawie tego doniesienia wykonawców swoich, którzy w obecności członka zwierzchności miejscowej, przeszukać mają lokal przedsiębiorstwa, jakoteż pomieszkanie, jeżeliby się z nim łączyło.

§. 13.

W razie przekroczeń przeciwko przepisom ustawy niniejszej ściągnąć należy bez wytaczania postępowania karnego tylko na podstawie wyводу, przekroczenie

ustawy stwierdzającego, kwotę, wynoszącą 50 razy więcej niż uszczerbek w opłacie, mianowicie od tego, kto karty nieostępowane albo znaczkiem urzędowym nieopieczutowane, dla spożytkowania ich w obszarze, ustawie niniejszej podlegającym, trzyma na sprzedaż, pozbywa, rozdaje, nabywa, świadomie zachowuje lub gra kartami nieostępowanemi.

Producenci kart i handlarze są odpowiedzialni za te podwyższone opłaty od takich kart, znalezionych w lokalach ich przedsiębiorstwa lub mieszkaniach.

Gospodarze i inne osoby, w których lokalach spożytkowywane bywają w sposobie zarobkowania karty do grania, są odpowiedzialni niepodzielnie i w pierwszym rzędzie za ustanowioną powyżej opłatę podwyższoną i nadto nałożyć na nie należy karę pieniężną w kwocie od 100 do 300 zł., gdyby w ich lokalach i mieszkaniach grano kartami nieostępowanemi a nie zostało udowodnione, że to działo się bez ich wiedzy.

Co do stowarzyszeń, odpowiedzialność ta i osobna kara pieniężna ciąży na osobie, której powierzono jest kierowanie czynnościami.

Przerzeczono opłaty wymierzają Władze skarbowe, są one płatne w dni 14 po doręczeniu nakazu płatniczego.

Tylko połowę tej kwoty, o którą właściwą opłatę według paragrafu niniejszego wypadaloby podwyższyć. ściągnąć należy jako podwyższenie opłaty, oprócz opłaty właściwej, w tym przypadku, gdy strona, która ponosić ma szkodliwe skutki przekroczenia ustawy, sama uwiadomi o przekroczeniu Władzę skarbową, zanim ta ostatnia skądinąd o niem się dowie i zarazem zapłaci uszczerbek, tudzież podwyższenie, zrzekając się wszelkiego rekursu.

Z wyjątkiem tego przypadku podwyższenie opłat, w paragrafie niniejszym ustanowione, nie będzie niżane i nikt nie będzie od niego uwalniany.

§. 14.

Do wszystkich innych, w §. 13 nie wymienionych przekroczeń przeciw ustawie niniejszej i rozporządzeniom, dotyczącym się wykonania onejże, stosowane będą niezawisłe od karcenia na zasadzie ogólnych ustaw karnych lub innych odnośnych ustaw, przepisy ustawy o karaniu przekroczeń defraudacyjnych, w Dalmacyi przepisy, dotyczące się przekroczeń przeciw ustawie cłowej, ze względem na zmiany, zawarte w następujących paragrafach.

§. 15.

Jako ciężkie przekroczenie defraudacyjne karać należy:

1. Gdy kto wyrabia lub każe wyrabiać karty do grania bez poprzedniego pozwolenia, albo pomimo zakazu Władz właściwych albo w innych lokalach pracowni, nie w tych, które oznajmił i które zostały zatwierdzone;

2. gdy właściciel drukarni wydaje swoim nakładem ryciny do kart do grania a nie może okazać odnośnego pozwolenia Władzy skarbowej i pisemnego zamówienia, od producenta kart do grania otrzymanego;

3. gdy kto, składając karty do ostępowania, podaje mylne szczegóły, mające wpływ na wielkość opłaty;

4. gdy kto karty do grania fałszywemi, podrobionemi, skądinąd odlepionemi lub na wyższą kwotę przeistoczonemi znaczkami stępowemi albo sfałszowanemi, podrobionemi lub skądinąd odlepionemi znaczkami do pieczętowania opatrzone, chociaż o tej okoliczności wiedział lub stosownie do swego zatrudnienia, przy należytej uwadze, wiedzieć był powinien, w takim czasie lub miejscu, gdzie

powinny być według przepisów ostępowane, zachowuje, nabywa, na sprzedaż wystawia, komu innemu sprzedaje albo w inny sposób rozpowszechnia lub stara się rozpowszechnić;

5. gdy kto karty do grania swojego wyrobu opatruje znakami cudzej firmy;

6. gdy kto wprowadzając lub odbierając karty do grania lub ryciny do kart z zagranicy, zaniedbuje jednego z obowiązków przepisanych w §fie 3cim;

7. gdy kto wywozi za granicę karty nieostępowane bez zachowania przepisów, dotyczących się cła i kontroli;

8. gdy kto wbrew zakazowi rozda je innym znaczki urzędowe do pieczętowania kart; lub

9. gdy rejestra, w §fie 11 przepisane, utrzymywane są w taki sposób, że przedstawiają mylnie rozciągłość, bieg i jakość przedsiębiorstwa, utrudniają wykrycie defraudacyi lub czynią to niemożliwym, w ogóle gdy sposób ich utrzymywania zdradza zamiar obejścia przepisów, dotyczących się obowiązku uiszczania się z opłat.

W przypadkach tych wymierzyć należy karę w kwocie 500 zł. a w ponownym razie w kwocie 1000 zł.

Gdy przestępstwo defraudacyjne ściąga się do więcej niż 50 gier lub znaczków urzędowych do pieczętowania, karę tę podwyższyć należy o 10 zł. a w ponownym razie o 20 zł. za każdą następną grę lub każdą następną markę.

Oprócz tego przedmioty ciężkiej defraudacyi, jakoto karty całkiem lub w połowie gotowe, znaczki, ryciny, tudzież narzędzia i zapasy materyałów do ich zrobienia użyte, uznać należy za przepadłe.

§. 16.

Inne przekroczenia (§. 14), mianowicie zaś niezachowywanie przepisów, zawartych w §§. 7, 8, 10 i 11 stawy niniejszej, uważać należy za proste przekroczenia i karać grzywnami w kwocie od 5 aż do 200 zł., w ponownym razie aż do 400 zł.

§. 17.

Kary pieniężne, wymierzyć się mające na zasadzie §§. 13 (ustęp 3), 14 aż do 16, nie mogą nigdy wynosić mniej, niż ich wymiar najmniejszy, ustawą przepisany, nawet wtedy, gdy się odstępuje od postępowania ustawą przepisanego.

Prawo łagodzenia zastępczych kar aresztu zastrzega się ministerstwu skarbu.

§. 18.

Na utratę prawa wykonywania przemysłu wyrobu kart do grania lub kupczenia niemi a to na czas oznaczony lub na zawsze, skazany być może przemysłowiec wtedy, gdy we względzie stępla od kart do grania był już karany raz za ciężkie lub dwa razy za proste przekroczenie defraudacyjne lub dwa razy naznaczono mu podwyższenie opłaty (§. 13).

§. 19.

Oprócz kar pieniężnych uiszczyć się należy nadto z ujętej opłaty stęplowej i z odsetków za zwłokę, licząc po 6 od sta od daty przekroczenia.

§. 20.

Przemysłowcy wymienieni w §§. 11 i 12 są odpowiedzialni za kary pieniężne, na które według ustawy niniejszej członkowie ich rodziny, pomocnicy i słudzy zasłużyli.

Ale, jeżeliby pierwsi zdołali udowodnić, że przekroczenie popełnione zostało bez ich wiedzy, odpowiedzialni są tylko za właściwą opłatę.

§. 21.

Skutek szkodliwy podwyższenia opłaty, który na mocy §. 13 ma nastąpić, jakoteż kary defraudacyjne, które tenże paragraf i §§. 14 aż do 16 przepisują, nie mają miejsca, jeżeli od chwili popełnienia przekroczenia upłynęły trzy lata.

Do przypadków przedawnienia się opłaty zwyczajnej, stosowane być mają przepisy ustawy z dnia 18 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 31) o przedawnianiu się opłat stęplowych i bezpośrednich.

§. 22.

Ani co do pytania, czy opłata według ustawy niniejszej ma być opłacona czy nie, ani co do wymiaru tejże, nie ma miejsca postępowanie przed sądami zwyczajnymi.

Zalegające opłaty i odsetki za zwłokę ściągać należy w sposób przepisany do ściągania zaległych podatków monarszych.

§. 23.

Tytułem wynagrodzenia otrzymywać będą donosiciele $\frac{1}{12}$, imacze $\frac{1}{6}$ ściągniętej kwoty podwyższonej lub kary.

§. 24.

Producenci kart i te osoby, które w czasie zaprowadzenia ustawy niniejszej trudnią się z rzemiosła sprzedają kart do grania, obowiązane są pod karą podwyższenia opłaty na zasadzie §. 13go, zgłosić się do ostęplowania dodatkowego, w myśl przepisu, który wydany będzie drogą rozporządzenia ze wszystkimi kartami, u nich w zapasie będącemi i na użytek krajowy przeznaczonemi, które, jak karty dla dzieci, do zabawy i do podobnych celów używane, były dotychczas wolne od stępla, tudzież z temi kartami, których każda gra składa się z więcej niż 36 kart, jakoteż bez względu na ilość kart, ze wszystkimi kartami lakierowanemi lub dającemi się myć.

Kwota stęplowa, już zapłacona, wliczona będzie w opłatę, przypadającą według ustawy niniejszej.

Właścicielom lokali publicznych, w których spożytkowywane bywają sposobem zarobkowania karty do grania, wolno będzie jeszcze przez trzy miesiące od dnia, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, spożytkowywać karty do grania, opodatkowane według dawniejszych przepisów ustawowych. Po upływie tego okresu niespotrzebowane jeszcze zapasy tych rodzajów kart, które według ustawy niniejszej podlegają wyższej opłacie stęplowej, przystawić należy w przeciągu 48 godzin do ostęplowania dodatkowego a względnie do opłacenia wyższej kwoty stęplowej, z policzeniem opłaty poprzednio złożonej, albo, gdyby sobie raczej tego życzyło, oddać Władzom skarbowym do zniszczenia ich urzędownie.

Inne osoby mogą używać nadal bez przeszkody kart do grania, będących w ich posiadaniu w chwili, gdy ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, jeżeli była od nich opłacona kwota stęplowa równa tej, która od nich przypada według §. 1; w przeciwnym zaś razie obowiązani są karty nieostęplowane lub ostęplowane stępem mniejszym niż to §. 1 stanowi, poddać w terminie trzechmiesięcznym dodatkowemu ostęplowaniu, pod groźbą skutków szkodliwych §. 13.

§. 25.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1882.

Od tego dnia tracą moc swoje przepisy zawarte w ustawie z dnia 6 września 1850 o stęplu od kart do grania i w rozporządzeniach później wydanych.

§. 26.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Wiedeń, dnia 15 kwietnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

44.

**Rozporządzenie ministerstw skarbu i obrony krajowej
z dnia 6 maja 1881,**

tyczące się utrzymywania rachunku taks wojskowych na zasadzie ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70).

W porozumieniu z e. k. najwyższą Izbą obrachunkową rozporządza się, aby kasy i urzędy, którym poruczony jest pobór taks wojskowych, utrzymywały do tego, obok Dziennika etatu zarządu skarbu, osobny Dziennik pomocniczy, z napisem „Taksy wojskowe“, do którego zaciągane być mają taksy wojskowe, których zapłacenie nakażą Władze administracyjne powiatowe.

Wynikłości tego Dziennika pomocniczego etatu przenosić należy ryczałtowo do rzeczzonego Dziennika etatu z końcem każdego miesiąca.

Sprawdzanie tych Dzienników pomocniczych etatu będzie obowiązkiem departamentów rachunkowych Władz skarbowych kierujących, którym do tego celu Władze administracyjne powiatowe przesyłać mają odpisy wykazów udzielonych odnośnym urzędom podatkowym (Załączka IV Dz. u. p. Nr. 26 z r. 1881) co do taks wojskowych, które winny być wniesione.

Wynikłości tej manipulacji zaciągać będą departamenty obrachunkowe skarbowe do księgi etatu w dziale „Pokrycia ogólnej administracji kasowej“ pod nowym tytułem: „Taksy wojskowe“.

Pod tym tytułem zestawiać także należy odnośne wynikłości w wykazach zarządu i zamknięciach rachunków, które mają być składane e. k. najwyższej Izbie obrachunkowej.

Weltersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XX — Wydana i rozesłana dnia 30 maja 1881.

45.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 27 maja 1881,

tyczące się skal do ryczałtowego oznaczenia podatku od cukru burakowego w kampanii 1881/82, tudzież miary rękojmi na zabezpieczenie dopłaty do podatku od cukru na wypadek ich potrzeby i na wynagrodzenie kosztów kontroli.

We względzie opodatkowania cukru burakowego w kampanii 1881/82 na zasadzie §. 4 i 6 ustawy z dnia 18 czerwca 1880 o częściowej zmianie przepisów, dotyczących się opodatkowania cukru burakowego (Dz. u. p. Nr. 74) i na zasadzie §. 3, l. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 71), rozporządza się w porozumieniu z król. węgierskim Ministrem skarbu, co następuje:

§. 1.

Ilość buraków świeżych, opodatkować się mająca, wymierzana będzie na każdy hektolitr pojemności naczyń dyfuzyjnych w baterye połączonych i na każdy ładunek tychże:

I. Gdy baterye mają najmniej 9 a najwięcej 11 naczyń dyfuzyjnych:

1. Po czterdzieści sześć (46) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne są w ten sposób używane, że staje się zadosyć następującym warunkom:

- a) buraki siekane, gdy się je wkłada do naczyń dyfuzyjnych, powinny być świeże, a zatem ani ogrzane, ani zatarte, ani w żaden inny sposób przyprawione;
- b) naczynia dyfuzyjne napełniać należy bez używania do tego jakiegokolwiek przyrządu tłoczącego lub miążdżącego, powiększającego gęstość warstwy buraków siekanych, prócz łopaty, ożoga i grabi;
- c) po napełnieniu naczynia dyfuzyjnego i gdy się już dyfuzya zacznie, w żadnym razie nie wolno dopełniać, t. j. powiększać ilości buraków siekanych.

2. Po sześćdziesiąt dziewięć (69) kilogramów, jeżeli naczynia dyfuzyjne używane są w ten sposób, że z powyższych trzech warunków nie jest dopełniony albo wzmiankowany pod *a*) albo wzmiankowany pod *b*).

3. Po osmdziesiąt i pół (80½) kilogramów, jeżeli naczyń dyfuzyjnych używa się w ten sposób, że z trzech warunków powyższych żaden nie jest dopełniony, albo nie jest dopełniony warunek pod *a*) razem z warunkiem pod *b*), lub warunek pod *c*) wzmiankowany.

II. Gdy baterye mają mniej niż 9 albo więcej niż 11 naczyń dyfuzyjnych, ilości powyższe (I) w miarę sposobu używania naczyń, powiększone każda o 25 od sta.

III. Ilości pod I a względnie ilości te z podwyższeniem o 25 od sta (II) odnoszą się tylko do tych naczyń dyfuzyjnych, które mają najmniej 75 centymetrów wysokości.

Gdy naczynia dyfuzyjne są niższe, dolicza się a mianowicie:

gdy wysokość wynosi mniej niż 75	aż do 70	centymetrów	dolicza się	5	od sta
"	"	"	"	70	" 65
"	"	"	"	65	" 60
"	"	"	"	60	" 55
"	"	"	"	55	" 50
"	"	"	"	50	" 45
"	"	"	"	45	" 40
"	"	"	"	40	" 35
"	"	"	"	35	" 30
"	"	"	"	30	" —
				"	" 7½
				"	" 10
				"	" 12½
				"	" 15
				"	" 17½
				"	" 20
				"	" 22½
				"	" 25
				"	" 30

Wysokość wymierza się u naczyń dyfuzyjnych, urządzonych do wywracania od punktu środkowego dolnego aż do punktu środkowego górnego sita, a u innych naczyń dyfuzyjnych od punktu środkowego dolnego sita, w kierunku pionowym aż do poziomu brzegu górnego otworu roboczego.

§. 2.

Opłatna pojemność każdego naczynia dyfuzyjnego wymierzana będzie za pomocą nalania wody w ten sposób, że naczynie dyfuzyjne, po zamknięciu wszystkich bocznych otworów dopływowych, kanałów do rozprowadzenia soku i rynien tak, aby zamknięcie leżało na tej samej płaszczyźnie z wewnętrzną ścianą naczynia, otwiera się górny otwór roboczy i napełnia naczynie równo z brzegiem.

Jeżeli pokrywa otworu roboczego w naczyniu dyfuzyjnym jest ku zewnątrz wypukła, wypukłość jej wymierza się po zamknięciu wszystkich otworów dopływowych przez nalanie wody. Jeżeli pojemność tych wypukłości wynosi więcej niż 3 od sta pojemności naczynia dyfuzyjnego, nadwyżkę doliczyć należy do opłatnej pojemności tego naczynia.

Ułamki litra, gdyby z obrachunku tej opłatnej pojemności wypadły, opuszczają się co do każdego naczynia dyfuzyjnego, gdy zaś wynoszą pół litra lub więcej, liczą się za cały litr.

§. 3.

Wydajność dzienna pras do soku opodatkować się mająca, obliczana będzie podług skal, ustanowionych rozporządzeniem ministerstwa skarbu z dnia 28

czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 80) dodaniem dziewięćdziesiąt pięć (95) od sta, jakiegokolwiek rodzaju jest prasa.

§. 4.

Rękojmią, którą złożyć ma każdy przedsiębiorca fabryki cukru burakowego ryczałtowo opodatkowanej, na wypadek, gdyby dopłata była potrzebna, ustanawia się w kwocie 15 od sta sumy ryczałtowej, która przypada na fabrykę za 120 dni ruchu, rękojmią, którą dać ma każdy taki przedsiębiorca na zabezpieczenie zwrotu kosztów kontroli, w kwocie 1 od sta tej sumy ryczałtowej.

Dunajewski r. w.

46.

Ustawa z dnia 28 maja 1881.

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w ciągu miesiąca czerwca 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w ciągu miesiąca czerwca 1881 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) oznaczonej.

O ileby w ustawach o podatkach obecnie obowiązujących zaprowadzona została zmiana przed końcem czerwca 1881, pobór podatków odbywać się ma na zasadzie tychże zmian.

§. 2.

Wydatki administracyjne w ciągu miesiąca czerwca 1881 pokrywane będą w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1881 w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustanowione być mają.

§. 3.

Dotacya szczególna, ustawą z dnia 5 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 88) na nabycie dla państwa kolei południowo-zachodnich dolno-austryackich wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca maja 1880 ustawą z dnia 25 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 31) i aż do końca marca 1881 ustawą skarbową z d. 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) na rok 1880, artykuł VI, ustęp 5 zostało przyzwolone, tudzież dotacya, ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) na rok 1878 dla kolei naddunajskiej i połączenie tejże z koleją Franciszka Józefa, wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca marca 1881 dozwolone zostało ustawą z dnia 1 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 86)

na wybudowanie tej kolei, używana być może jeszcze aż do końca maja 1881; dotacye jednak te tak uważane być mają, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1880 r. w myśl artykułu VI, ustęp 4 ustawy skarbowej na rok 1880.

§. 4.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 28 maja 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Prażák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXI. — Wydana i rozesłana dnia 31 maja 1881.

47.

Ustawa z dnia 28 maja 1881,

o środkach zaradczych przeciw nierzetelnemu postępowaniu w czynnościach kredytowych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Kto udzielając kredytu lub tenże przedłużając, korzysta z lekkomyślności albo wiadomej sobie koniecznej potrzeby, niedołęztwa rozumu, braku doświadczenia lub wzruszenia umysłu osoby, używającej kredytu, przez to, że sobie lub komu innemu obiecuje lub przyznaje zyski, które bezmiernością spowodzić lub przyspieszyć mogą ruinę majątkową używającego kredytu, staje się winnym występku i karany będzie ścisłym aresztem od jednego aż do trzech miesięcy i grzywnami od 100 aż do 500 zł.

Kto nabywa wierzytelność o której wie, że powstała w sposób powyżej wyłuszczonej, i dalej ją sprzedaje lub jej poszukuje, staje się winnym tegoż samego czynu karygodnego i podlega tej samej karze.

§. 2.

Jeżeli dla zakrycia czynności, w §. 1 wzmiankowanej, zawarto umowę pozorną, spisano akt zawierający nieprawdziwe okoliczności, albo wyjednano co do wierzytelności jeszcze nie istniejącej orzeczenie sądowe (wyrok, nakaz płatniczy, polecenie), ugodę sądową lub wyrok polubowny; albo

jeżeli udzielający kredytu wymagał zapewnienia honorem, przysięgą lub innym podobnym zaręczeniem, że zobowiązanie, z umowy w §. 1 wzmiankowanej, wynikające, będzie dopełnione, zasądzić go należy na areszt ścisły od trzech aż do sześciu miesięcy i na grzywny od 500 aż do 1000 zł. Nadto skazać go można na wydalenie.

Taż sama kara spotyka tego, kto wiedząc o tych okolicznościach, wierzytelność pod warunkami w §. 1 wyłuszczonej nabywa i dalej sprzedaje lub tejeż dochodzi.

§. 3.

W razie ponawianego skazania orzec należy areszt ścisły od trzech miesięcy aż do jednego roku i grzywny od 500 aż do 2000 zł. Nadto zasądzić można na wydalenie.

§. 4.

Gdyby czynności w §. 1 wskazane, wykonywane były w sposobie zarobkowania lub ze zwyczaju, natenczas orzecznym być ma areszt ścisły od sześciu miesięcy aż do dwóch lat i grzywny od 1000 aż do 3000 zł., tudzież wydalenie.

§. 5.

W razie niemożności ściągnięcia wymierzonej kary pieniężnej, naznaczyć należy zamiast tejże areszt, licząc za każde 10 zł. jeden dzień aresztu.

§. 6.

Następstwa wynikające na zasadzie ustaw ze skazania za przekroczenie oszustwa pociąga za sobą także skazanie za występki w §. 1 wymieniony.

§. 7.

Karygodność ustaje, gdy sprawca, zanim oskarżyciel publiczny lub Sąd karny dowie się o czynie, postępek swój ustawie przeciwny uchyli i używającemu kredytu zwróci powzięty nadmiar razem z odsetkami prawnymi, licząc od dnia powzięcia.

§. 8.

Sędzia karny unieważnić ma czynność z powodu której następuje skazanie i, jeżeli wypadek postępowania karnego na to pozwala, orzec, że to, co dający i używający kredytu nawzajem sobie świadczyli, mają sobie zwrócić łącznie z odsetkami od dnia dania.

Jeżeli z obliczenia kwot, które strony nawzajem zwrócić sobie mają, okaże się, iż udzielający kredytu ma więcej do żądania, w takim razie zabezpieczenie uzyskane dla wierzytelności umownej, służy także i dla tej nadwyżki.

Gdy wynikłości postępowania karnego nie wystarczają, aby można wydać orzeczenie co do skutków prawnych unieważnienia czynności, natenczas z utrzymaniem uzyskanego zabezpieczenia nastąpi odesłanie do drogi cywilnej, która w takim razie otwarta jest zarówno stronie prywatnej jak i oskarżonemu.

§. 9.

W razie odesłania do drogi cywilnej, jakoteż wtedy, gdy strona prywatna na zasadzie §. 372 ustawy o postępowaniu karnem, udaje się do drogi cywilnej, sędzia cywilny zawyrokujeć ma we względzie skutków prawnych unieważnienia czynności, również podług zasad w §. 8 ustanowionych.

§. 10.

Gdy z innej przyczyny a nie dla braku istoty czynu lub dla niedostateczności poszlaków, dochodzenie karno-sądowe nastąpić nie może, lub skazanie nie nastąpiło, natenczas sędzia cywilny, jeżeli w postępowaniu, tyczącem się spraw

spornych zostanie stwierdzone, iż zachodzą okoliczności §fu 1go, ma uznać czynność za nieważną, a we względzie orzeczenia co do skutków prawnych, postąpić według zasad w §. 8 ustanowionych.

§. 11.

Na wezwanie sądu karnego, w którym toczy się sprawa karna o czyn karygodny w §. 1 wzmiankowany, sędzia cywilny wstrzymać ma w każdym czasie postępowanie, tyżące się wierzytelności, o którą rzecz idzie.

W przypadkach §fu 10go, jakoteż we wszystkich przypadkach, w których sędzia cywilny sądzi, że zachodzi istota czynu karygodnego, w §. 1 określonego i w skutek tego czyni doniesienie do sądu karnego, rozstrzygnąć ma sam, o ile wstrzymać należy przymusowe ściągnięcie wierzytelności, lub czy pozwolić na egzekucyą aż do zabezpieczenia.

§. 12.

W rozstrzygnięciach, które sędzia cywilny wydać ma według §§. 9, 10 i 11 nie jest tenże obowiązany trzymać się prawnych prawideł dowodowych; rozstrzygać ma według własnego, niczem nie krępowanego przekonania, opartego na sumiennem zbadaniu przytoczonych środków dowodowych.

§. 13.

Przepisy §§. 10, 11 i 12 stosowane będą także do wierzytelności, które powstały, zanim ustawa niniejsza zaczęła obowiązywać i nie zostały przed tym terminem ani uchylone, ani wyrokiem sądowym przyznane, ani drogą ugody sądowej zatwierdzone.

§. 14.

Przepisy paragrafów poprzedzających nie będą stosowane do umów handlowych, w których tak dający jak i używający kredytu, jest kupcem (artykuły 4, 5 i 6 księgi ustaw handlowych z dnia 17 grudnia 1862, Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1863).

§. 15.

Kto od nieletniego lub od osoby, która za niedotrzymanie zobowiązania, pod słowem honoru przyjętego, ukarana być może utratą posady służbowej, wymaga dopełnienia zobowiązania z czynności kredytowej wynikającego, pod zapewnieniem honorem, przysięgą lub podobnemi zaręczeniami, staje się winnym przekroczenia i karany będzie aresztem od ośmiu dni aż do trzech miesięcy.

Taż sama kara spotyka tego, kto wierzytelność o której wie, że w powyższy sposób powstała, nabywa i dalej sprzedaje lub jej dochodzi.

W razie ponawianego skazania, lub gdy kto czynnościami tego rodzaju trudni się w sposobie zarabkowania lub komu to jest zwyczajem, może skazany być na areszt ścisły a prócz tego na wydalenie.

Dochodzenie i karanie tego przekroczenia należy do sądu powiatowego.

§. 16.

W królestwach galicyjskiem, łodomeryjskiem, Wielkiem księstwie krakowskiem i księstwie bukowińskiem ustawa niniejsza wchodzi w wykonanie w miejsce ustawy z dnia 19 lipca 1877 (Dz. u. p. Nr. 66) w tychże krajach obowiązującej.

Ta ostatnia jednak stosowana będzie w przerzeczonych krajach do umów kredytowych, zawartych pierwej, zanim nowa ustawa zaczęła obowiązywać.

§. 17.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi sprawiedliwości.

Schönbrunn, dnia 28 maja 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Prażák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXII. — Wydana i rozesłana dnia 3 czerwca 1881.

48.

Dokument koncesyi z dnia 9 maja 1881,

na koleje miejscowe: z Królogrodu do Wostromierza z odnogą z Sadowy do Smirzyca; z Nimburga do Jiczyna, z odnogami z Krzineca do Królowmestca i z Kopidlna do Libania; z Nezwiestica do Miröschau i z Nusla do Modrzan.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukewiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy przedsiębiorcy budowy Jan Muzika i Karol Schnabel w Pradze podali prośbę o udzielenie im koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu następujących kolei miejscowych:

1. z Królogrodu do Wostromierza z odnogą z Sadowy do Smirzyca,
2. z Nimburga do Jiczyna, z odnogami z Krzineca do Królowmestca i z Kopidlna do Libania,
3. z Nezwiestica do Miröschau i
4. z Nusla do Modrzan,

przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsiębiorstwa, widzimy się spowodowani nadać proszącym koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolei żelaznych parowych które wybudowane być mają jako miejscowe ze szlakiem normalnym:

1. od stacyi uprzyw. kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej w Królogrodzie do Wostromierza z odnogą z Sadowy do Smirzyca,

2. od stacyi uprzyw. kolei północno-zachodniej austryackiej w Nimburgu do Jiczyna z odnogami z Krzineca na Dymokur do Królowmestca i z Kopidina do Libania,

3. z Nezwiestica przy stacyi uprzyw. kolei Cesarza Franciszka Józefa w Blowicy do Miröschau według okoliczności z włączeniem istniejącej kolei przemysłowej, do Spółki kopalni węgla w Miröschau należącej, która ma być urządzona do obrotu publicznego od stacyi uprzyw. kolei zachodniej czeskiej w Rokieczanach z Miröschau do Rokieczan i

4. od stacyi uprzyw. kolei Cesarza Franciszka Józefa w Nuslu do Modrzan.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za wydanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego; tudzież uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć je najpóźniej aż do 1 września 1882, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie sto tysięcy (100.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania się kaucya, uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Wszakże pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu Spółki akcyjnej, albo przelać prawa i obowiązki z koncesyi niniejszej wynikające na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Kwota imienna obligacyj z prawem pierwszeństwa nie może wynosić więcej niż połowę całego kapitału zakładowego imiennego.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w ciągu okresu koncesyjnego według planu podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcyje i obligacyje z prawem pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacyje z prawem pierwszeństwa nie mogą być w żadnym razie wypuszczone przed ukończeniem kolei w §. 1 koncesyonowanych i otwarciem na nich ruchu.

§. 7.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 8.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi koncesyonaryuszów gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby koleje odkupione być miały przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia koncesyonaryuszów, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić im będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będą w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci im jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rent rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Administracya państwa wymawia sobie, że w razie odkupu kolei koncesyonowanych będzie miała prawo przejąć na siebie zobowiązania koncesyonaryuszów a względnie ich następców prawnych co do płacenia odsetków od długu w obligacyach pierwszeństwa zaciągniętego za zezwoleniem Rządu i umorzenie go podług planu, w którym to razie suma na odsetki od obligacyj z prawem pierwszeństwa i na umorzenie tego długu byłaby z powyższego wynagrodzenia gotówką potrącona.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanych, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 9.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanych, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów (§. 8).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 8) zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ich z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 10.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd.

Komisarz przez Rząd ustanowiony, mocen jest bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi działającej jako dyrekcyja spółki, tudzież na walnych zgromadzeniach ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać uchwały i rozporządzenia sprzeciwiające się ustawom lub statutom spółki albo publicznemu dobru.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony ze względu na wynikające z tego rozszerzenia czynności, koncesyonaryusze są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenie ryczałtowe, którego wysokość Rząd oznaczy, natomiast uwalnia się koncesyonaryuszów od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i eraryalnego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 11.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiedzialnymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia dziewiątego miesiąca maja, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIII. — Wydana i rozesłana dnia 9 czerwca 1881.

49.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1881.

o sumie ogólnej podatku gruntowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na zasadzie artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) stanowi się, iż suma ogólna podatku gruntowego królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych wynosić ma w okresie 15letnim, poczynającym się od 1 stycznia 1881, trzydzieści siedm milionów pięćset tysięcy złotych.

Artykuł II.

W obliczaniu odsetków podatkowych stosownie do artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 ułamek wynoszący mniej niż pięć setnych, ma być opuszczany, ułamek zaś wynoszący pięć setnych lub więcej, liczony być ma za całą jedną dziesiątą.

Artykuł III.

Dodatek nadzwyczajny, ustanowiony patentem cesarskim z dnia 10 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 412) w ustępie 5, ma być co do podatku gruntowego uchylony, ale nadane właścicielom gruntu w ustępie 6 tegoż patentu prawo potrącenia co do kwot, które od długów, na ich posiadłości ciężających, płacić mają tytułem odsetków lub innych świadczeń rocznych, zachowuje się nadal w swojej mocy, dopóki obowiązywać będzie patent o podatku dochodowym z dnia 29 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 439).

Najmniejszą kwotę, w której wartość nieruchomości, podatkowi gruntowemu podlegającej, stosownie do §. 50 ustawy z dnia 9 lutego 1850 (Dz. u. p. Nr. 50) i dodatkowych przepisów ustawowych, można przyjąć do wymierzenia należytości, oznaczać należy następnie:

1. Gdy chodzi o oznaczenie tejże wartości za przeciąg czasu od chwili, w której ustawa niniejsza zacznie obowiązywać, aż do chwili, w której nastąpić

ma stanowcze rozłożenie podatków, stanowić się ma podatek gruntowy bez darowizny siedmdziesiąt dwa razy wzięty.

2. Gdy zaś wartość ta oznaczona być ma na okres, liczący się dopiero od terminu, w którym podatek będzie stanowczo rozłożony, krotną podatku, wzmiankowaną w ustępie 1, obliczyć należy w stosunku odsetków podatku tymczasowo, do odsetków podatku stanowczo nałożonego.

Gdyby w tem obliczeniu wypadł ułamek, wynoszący mniej niż pięć dziesiątych części, należy go opuścić, ułamek zaś, wynoszący pięć dziesiątych lub więcej, liczony być ma za całość.

Artykuł IV.

Podatek gruntowy rozkładany będzie stosownie do przepisów artykułów I i XI ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34).

Gdyby suma podatku gruntowego, wymierzona tym sposobem obowiązane mu do płacenia tegoż podatku od jego posiadłości gruntowej, w okręgu pewnego urzędu podatkowego leżącej, przewyższała o więcej niż dziesięć od sta sumę podatku gruntowego, przepisaną mu od tejże posiadłości gruntowej na rok 1880, tenże winien będzie płacić, a mianowicie:

1. w czasie od dnia 1 stycznia 1881 aż do stanowczego wymierzenia podatku po zamknięciu postępowania reklamacyjnego rocznie:

- a) sumę równą podatkowi gruntowemu, przepisanemu na rok 1880, i
- b) zamiast podwyższenia, które się okaże z porównania sumy podatku gruntowego, przepisanej na rok 1880, z nowym tymczasowym wymiarem, kwotę wynoszącą dziesięć od sta sumy podatku gruntowego z roku 1880;

2. począwszy od roku, w którym podatek zostanie stanowczo wymierzony, rocznie:

- a) sumę równą podatkowi gruntowemu, przepisanemu na rok 1880;
- b) zamiast podwyższenia, które się okaże z porównania sumy podatku gruntowego, przepisanej na rok 1880, z wymiarem stanowczym:
  - aa) kwotę wynoszącą dziesięć od sta sumy podatku gruntowego z r. 1880, i
  - bb) część pozostałej jeszcze kwoty tego podwyższenia podatku, wzrastającą co rok o jedną dziesiątą.

Obowiązany do płacenia podatku gruntowego, którzy w okręgu pewnego urzędu podatkowego płacić mają więcej niż 1000 zł. rocznie podatku gruntowego, przepisać należy podwyższenie podatku gruntowego na podstawie całkowitej rocznej sumy podatku gruntowego, ciężającej na nich w obszarze, w którym ustawa niniejsza obowiązuje.

Artykuł V.

Podwyższenia podatku gruntowego, będące jedynie następstwem zmian w posiadaniu, począwszy od dnia 1 stycznia 1881, nie będą brane na uwagę w razie stosowania przepisów przechodnich, podanych w artykule IV ustawy niniejszej.

Ulgi, w artykule IV ustawy niniejszej opłacającym podatek gruntowy przyznane, mają im jednak służyć w razie sprzedaży przymusowych sądowych, jakoteż w tym przypadku, gdyby ich posiadłość gruntowa przeszła na ich dzieci lub rodziców (§. 42 o. k. u. c.) albo na małżonka, który w czasie przeniesienia posiadania nie był rozwiedziony z opłacającym podatek gruntowy.

Artykuł VI.

Przepis artykułu II ustawy z dnia 28 marca 1880 nie ściąga się do tych podwyższeń podatku, które są jedynie następstwem przepisów przejściowych, podanych w artykule IV ustawy niniejszej.

Artykuł VII.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i ma być stosowana już do podatków wziętych na przepis na rok 1881.

Artykuł VIII.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 7 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

50.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych wydane w porozumieniu z ministerstwem handlu z dnia 7 czerwca 1881,

zabraniające sprzedaży i używania anyżu gwiazdzistego „japońskiego“ (owoców skimmi) do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób.

Od pewnego czasu pojawiają się w europejskim handlu materiałów aptecznych pod nazwą anyż gwiazdzisty „japoński“ — Skimmi — i używane są do fałszowania prawdziwego anyżu gwiazdzistego, owoce rośliny *Illicium religiosum Siebold*, powierzchownie bardzo podobne do prawdziwego anyżu gwiazdzistego (anyż gwiazdzisty chiński, badyan), które jednak, jak się przekonano, są jadowite.

W skutek takich sfalszowań zdarzyło się już w Holandyi i w Niemczech wiele przypadków otrucia po spożyciu anyżu gwiazdzistego, który zaliczany jest do środków lekarskich domowych, tudzież korzeni i bywa często używany.

Z tego powodu ministerstwo spraw wewnętrznych, w porozumieniu z ministerstwem handlu, widzi się zniewolonem zwrócić uwagę ogółu na to fałszowanie, zakazać używania i sprzedaży anyżu gwiazdzistego japońskiego do celów lekarskich i do spożywania w jakikolwiek inny sposób i podaje poniżej oznaki, po których anyż gwiazdzisty prawdziwy odróżnić można od japońskiego.

Obadwa gatunki anyżu są owocem zbiorowym, składającym się zwyczajnie z ośmiu owoców pojedynczych, przyrośniętych do krótkiego pieńka środkowego tak, iż tworzą gwiazdkę. Całe owoce prawdziwego anyżu gwiazdzistego są w ogóle większe (średnica 22—42^{mm}), oraz cięższe i bardziej drzewiaste niż anyżu gwiazdzistego japońskiego, które w ogóle są mniejsze (średnica 16—33^{mm}), lżejsze i mniej drzewiaste. U prawdziwego anyżu gwiazdzistego znajduje się bardzo często na owocu szypułka owocowa lub czopowata pozostałość szypułki owoco-

wej; blizna szypułki owocowej jest zagłębiona i nie otoczona jaśniejszym korkowatym obrąbkem.

W prawdziwym towarze znachodzą się często oderwane szypułki owocowe, na jednym końcu grubsze, pałkowate, zagięte, mające 25—50^{mm} długości a 1½—2^{mm} grubości; nasienie wykruszone pojawia się tylko w małej ilości.

U owoców anyżu gwiaździstego japońskiego szypułka owocowa znajduje się nader rzadko, a jest prawie zawsze blizna szypułki owocowej gładka, płaska, okrągła, otoczona jaśniejszym, wąskim, wypukłym obrąbkem. Towar zawiera mało oderwanych szypulek, znajdujące się są proste, jednostajnej grubości, po obu końcach po większej części otoczone jasną pierścieniową korkowatą wypukłością, mają 10—30^{mm} długości, 1^{mm} grubości. Nasienie wykruszone znachodzi się często.

Pojedyncze owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego są większe, mocniej ściśnięte, mniej pękate i rozpeknięte, po większej części z końcem krótkim, grubym, często tępym, w linii prostej wydłużonym lub nieco w górę zagiętym.

Pojedyncze owoce anyżu gwiaździstego japońskiego są mniejsze, pękate, bardziej rozpeknięte, po większej części z końcem cienkim, dziubowatym, w górę zakrzywionym lub nawet haczykowato zagiętym. Woń prawdziwego anyżu gwiaździstego jest przyjemna, anyżkowa, smak anyżkowy, nieco słodkawy. Anyż gwiaździsty japoński ma woń właściwą, balsamiczną nie anyżkową, smak najprzód ostry, kwaśny, potem aromatyczny, przypominający kardamomen, w końcu gorzki.

Nasiona prawdziwego anyżu gwiaździstego są zgniecione, smak mają anyżkowy. Nasiona anyżu gwiaździstego japońskiego są okrągłejsze, mniej zgniecione i mają na jednym końcu (jak prawdziwy anyż gwiaździsty) brodawkowatą wypukłość pępkową, na drugim zaś końcu często wypustek guziczkowaty.

Owoce prawdziwego anyżu gwiaździstego dają proszek ciemny, czerwonobrunatny, owoce anyżu japońskiego proszek jasno-brunatny, czerwonawy. Gotowany w rozcieńczonym ługu potażowym, nadaje pierwszemu plynowi barwę czerwoną krwi, ostatni barwę pomarańczowo-brunatną.

Zakaz, w rozporządzeniu niniejszem wyrzeczony, obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIV. — Wydana i rozesłana dnia 10 czerwca 1881.

51.

Ustawa skarbowa z dnia 7 czerwca 1881, na rok 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Na wszystkie wydatki państwa 1881 r. wyznacza się ogółem 463,112.304 zł. waluty austriackiej.

Artykuł II.

Wydatki szczegółowe i sumy etatowe, dla każdego wydziału administracyi wyznaczone, podane są w pierwszej części preliminarza państwa poniżej zamieszczonego.

Dotacje, w poszczególnych rozdziałach, tytułach i paragrafach tego preliminarza państwa, wyznaczone, mogą być użyte tylko na cele w odpowiednich rozdziałach, tytułach i paragrafach wskazane a mianowicie oddzielnie na potrzeby zwyczajne i nadzwyczajne.

Artykuł III.

Na pokrycie wydatków państwa, w artykule I wyznaczonych, przekazują się wpływy z podatków stałych, z podatków niestałych i wszystkich innych gałęzi dochodów państwa, ustanowione w drugiej części niżej zamieszczonego preliminarza państwa w sumie 409,645.994 zł. waluty austriackiej.

Artykuł IV.

Dla otrzymania sumy dochodów państwa w artykule III ustanowionej, podatki stałe i niestałe pobierane będą w ogólności według istniejących przepisów.

Co się zaś tyczy wymiaru dodatków do podatków stałych obowiązywać mają następujące postanowienia:

- a) z podatkiem czynszowym, prócz podatku zwyczajnego i dodatku trzeciej części, podatek dochodowy zastępującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny, wynoszący trzecią część podatku zwyczajnego;
- b) z podatkiem klasowym, prócz podatku zwyczajnego i dodatku trzeciej części, podatek dochodowy zastępującego, pobierany będzie dodatek nadzwyczajny w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu;
- c) z podatkiem zarobkowym i z podatkiem dochodowym pobierany będzie prócz podatku zwyczajnego dodatek nadzwyczajny podobnie w kwocie równej podatkowi zwyczajnemu.

Tylko od tych osób do płacenia podatku obowiązanych, których całkowita należytość zwyczajna podatku zarobkowego i dochodowego pierwszej klasy, lub podatku dochodowego drugiej klasy nie przenosi kwoty 30 zł. wal. austr., pobierany będzie dodatek nadzwyczajny, wynoszący tylko siedm dziesiątych części podatku zwyczajnego.

Od budynków, które całkiem lub częściowo podlegają czasowemu uwolnieniu od podatku czynszowego, uiszczać należy na rok 1881, pięć od czystego dochodu rocznego, który te budynki wolne od podatku, przynoszą.

Za czysty dochód uważać należy tę kwotę, która pozostaje z całorocznego dochodu ryczałtowego z czynszów, po strąceniu odsetków, prawnie pozwolonych na utrzymanie budynków, a jeżeli budynki są całkiem wolne od podatku czynszowego, po strąceniu nadto odsetków, przypadających dowodnie w roku 1881 od kapitałów, na budynku opodatkowanym zabezpieczonych.

Artykuł V.

Na pokrycie kapitałów ogólnego długu państwa, które mają być spłacone w ciągu roku 1881 wydane być mogą w wykonaniu §. 2 ustawy z dnia 24 grudnia 1867 (Dz. u. p. 1868 Nr. 3), obligacye nie zwrotnego jednorakiego długu państwa, utworzonego mocą ustawy z dnia 20 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 66) a to za taką kwotę, jaka będzie potrzebna, aby przez zbycie takowych otrzymać fundusze, wystarczające na pokrycie owych kapitałów.

W sumę tę wliczyć należy obligacye długu przynoszącego odsetki w papierach w kwocie imiennej 14,500.000 zł. wygotowane na zasadzie ustawy z dnia 27 grudnia 1880 (Dz. u. p. Nr. 150).

Artykuł VI.

Kwoty wyznaczone na wydatki roku 1881, aż do końca tegoż roku albo wcale nie, albo nie całkiem wydane, jednak z wyjątkiem dotacyj na cło (rozdział 13), tudzież dotacyj na zwroty podatkowe od wyrobu gorzalki, piwa i cukru z buraków, które z końcem roku zawieszają się, mogą także być jeszcze

użytemi aż do 31 marca 1882 na cele w niniejszej ustawie skarbowej przewidziane i w granicach pozycyją takową ustanowionych; odnośne wypłaty jednak mają być zapisane w rachunku rocznym na karb zarządu poprzedniego roku.

To jednak pozwolenie co do kwot, nieużytych nawet i w pierwszych trzech miesiącach 1882 roku, traci moc z dniem ostatnim marca 1882.

Postanowienie to nie rozciąga się na kwoty, wyznaczone na pokrycie stałych płac, jakimi są pensye, emerytury itd. albo na uiszczenie tych wypłat, które opierają się na obowiązującym tytule prawnym, jak odsetki od długu państwa itd. Kwoty te mogą być używane aż do upływu terminu przedawnienia.

Również nie rozciąga się postanowienie powyższe na te dotacye, co do których w pierwszej części preliminarza wyznaczono termin używania aż do końca marca 1883, jeżeliby jednak w r. 1881 użyte nie były, tak uważane będą, jak gdyby były wyznaczone w preliminarzu 1882 roku i dla tego mają być policzone na zarząd tegoż ostatniego roku.

Dotacya szczególna, ustawą z dnia 5 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 88) na nabycie dla państwa kolei południowo-zachodnich dolno-austryackich wyznaczona a w r. 1879 nie wydana, której używanie aż do końca maja 1880 ustawą z dnia 25 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 31) i aż do końca marca 1881 ustawą skarbową z dnia 28 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 53) na rok 1880 artykuł VI, ustęp 5, zostało przyzwolone, tudzież dotacya ustawą skarbową z dnia 30 marca 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) na rok 1878 dla kolei naddunajskiej i połączenie tejże z koleją Franciszka Józefa wyznaczona a w roku 1879 nie wydana, której używanie aż do końca marca 1881 dozwolone zostało ustawą z dnia 1 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 86) na wybudowanie tej kolei, używana być może jeszcze do końca marca 1882; dotacye jednak te tak uważane być mają, jak gdyby wyznaczone były w preliminarzu 1880 w myśl artykułu VI, ustęp 4 ustawy skarbowej na rok 1880.

Przychody z ceł (rozdział 19), z podatku konsumcyjnego od wyrobu piwa, z podatku konsumcyjnego od wyrobu gorzałki, tudzież z podatku konsumcyjnego od wyrobu cukru z buraków nie mają być policzone na zarząd przeszłoroczny.

Artykuł VII.

Upoważnia się Ministra skarbu do sprzedania w ciągu roku 1881 takich nieruchomości rządowych, których wartość szacunkowa każdej z osobna nie przynosi 25.000 zł. aż do sumy ogólnej 300.000 zł. a to bez poprzedniczego szczegółowego pozwolenia Rady państwa, jedynie pod warunkiem, iż później usprawiedliwi sprzedaż. Upoważnia się nadto Ministra skarbu, pod warunkiem późniejszego usprawiedliwienia, ażeby spółkom, którym służy użytkowanie kolei żelaznych państwa, udzielił w ciągu roku 1881 pozwolenie do sprzedaży mniej potrzebnych gruntów kolei państwa, pod warunkiem wynagrodzenia Skarbu państwa za zrzeczenie się prawa własności, a pozwolenie to może być udzielone

i wtedy, gdy wartość szacunkowa jednego takiego przedmiotu przenosi sumę 25.000 zł.

Artykuł VIII.

Pokrycie niedoboru, który, gdy

od sumy ogólnej wydatków . . . . . 463,112.304 zł.

odciagniemy sumę ogólną dochodów . . . . . 409,645.994 „

wynosi . . . . . 53,466.310 zł.

zabezpieczono już aż do sumy 50 milionów złotych waluty austr. ustawą z dnia 11 kwietnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 33).

Na pokrycie pozostałej jeszcze części niedoboru w sumie 3,466.310 zł., użyte być mają głównie zasoby kasowe; o ileby na to nie wystarczyły, postarać się należy o pokrycie w swoim czasie drogą osobnej ustawy.

Artykuł IX.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 7 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Preliminarz państwa

na rok 1881 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część pierwsza. — Potrzeby.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	W y d a t k i			
			Wydatki państwa			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
			1882	1883		
zł. w walucie austriackiej						
1			I. Dwór cesarski			4,650.000
			4,650.000			4,650.000
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśn. Pana 50%			70.600
			70.600			70.600
3			III. Rada państwa.			
1			Izba panów			45.500
			45.500			45.500
2			Izba deputowanych			598.800
			598.800			598.800
3			Delegacya			11.000
			11.000			11.000
4			Komisyja kontroli długu państwa			11.660
			11.660			11.660
5			Na budowę nowego domu dla parlamentu			800.000
				800.000		800.000
			Suma (Rozdział 3, Tytuły 1—5)			666.960
			666.960	800.000		1,466.960
4			IV. Trybunał państwa			13.500
			13.500	7.500		21.000
5			V. Rada ministrów.			
1			Prezydium rady ministrów			141.700
			141.700			141.700
2			Fundusz dyspozycyjny			50.000
			50.000			50.000
3			Koszta gazet urzędowych			580.000
			580.000			580.000
4			Trybunał administracyjny			132.460
			132.460			132.460
			Suma (Rozdział 5, Tytuły 1—4)			904.160
			904.160			904.160
6			VI. Suma na wydatki w sprawach wspólnych.			
1			Z wyzki w dochodach z cła			3,908.460
			3,908.460			3,908.460
2			Podatek dochodowy austriacko-węgierskiego Lloyd'a			295.800
			295.800			295.800
3			Kwota na pokrycie wydatków wspólnych			74,610.574
			74,610.574			74,610.574
4			Wydatek nadzwyczajny wojskowy na rok 1881 na potrzeby wojska stojącego w Bośni i Hercegowinie, tudzież w okręgu Limu			4,347.868
			4,347.868			4,347.868
5			Dodatek do wydatków 1879 dla wspólnego ministerstwa wojny (marynarka wojenna)			130.677
			130.677			130.677
			Suma (Rozdział 6, Tytuły 1—5)			83,293.379
			83,293.379			83,293.379
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.			
1	1		Kierownictwo naczelne			469.000
			469.000			469.000
2			Biuro techniczne ubezpieczeń			10.000
				10.000		10.000
3			Stypendya w instytucie weterynarskim wiedeńskim			1.300
				1.300		1.300
2			Wydatki policji rządowej			120.000
			120.000			120.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			Wydatki			Suma	
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca			
		1882	1883	zł. w walucie austryackiej			
7	3		Koszta dziennika ustaw państwa	56.600	2.400		59.000
	4	1	Zarząd administracyjny wszystkich krajów	5,347.000	89.000		5,436.000
		2	Wydatki z powodu chorób epidemicznych i epizootycznych		260.000		260.000
		3	Na instytut weterynarski lwowski		60.800		60.800
	5		Bezpieczeństwo publiczne (8,234 zł. w złocie)	3,397.660	7.100		3,404.760
			Strata na monecie		1.470		1.470
			Nadzwyczajne wydatki policyjne w Dalmaeyi (włóczę-gostwo)			8.000	8.000
	6		Służba budownicza rządowa	1,150.000	7.000		1,157.000
			Koszta podróży z powodu nadzwyczajnych budowli drogowych i wodnych			30.000	30.000
	7		Budowa dróg:				
		1	Austria poniżej Anizy	460.000			460.000
			Dalsza budowa i dokończenie gościńca kagrańskiego aż do drogi powiatowej angerskiej (ostatnia rata)			28.785	28.785
		2	Austria powyżej Anizy	184.000			184.000
			Przełożenie gościńca krumauskiego pod górą neufeldzką (2 rata)			18.000	18.000
		3	Salzburg	96.000			96.000
			Odbudowanie mostu na Salzachu pod Halleinem na gościńcu karyntyjskim			6.100	6.100
		4	Styrya	280.000			280.000
		5	Karyntya	165.000			165.000
			1. Przełożenie gościńca salzburskiego między Lissershofen a Spitałem (2 rata)			70.000	70.000
			2. Dodatek skarbowy na budowę na dzikich potokach pod Greifenburgiem (ostatnia rata)			4.600	4.600
			3. Dodatek konkurencyjny na budowę na dzikim potoku Drasnicy pod Dellachem			3.400	3.400
		6	Kraina	123.000			123.000
		7	Przymorze	99.000			99.000
			1. Dodatek skarbowy na wyporządzenie drogi konkurencyjnej natisońskiej			16.700	16.700
			2. Dodatek skarbowy na wybudowanie drogi w dolinie Idryi (droga konkurencyjna)			10.000	10.000
			3. Dodatek skarbowy na budowę drogi konkurencyjnej zelińsko-idryjskiej			6.000	6.000
			4. Przełożenie drogi karyntyjskiej pod Pławą (1 rata)			10.000	10.000
		8	Tyrol i Vorarlberg	318.000			318.000
			1. Wybudowanie drogi tonalskiej między Sigmundskronem a wąwozem mendlskim			100.000	100.000
			2. Przebudowanie mostu na Adydze pod Sigmundskronem			10.000	10.000
		9	Czechy	1,050.000			1,050.000
			1. Budowa mostu żelaznego na Mołdawie pod Budweisem (ostatnia rata)			9.600	9.600
			2. Budowa mostu żelaznego na Łabie pod Preloucem (ostatnia rata)			12.100	12.100
			3. Budowa mostu żelaznego na Łabie pod Pardubicami (1 rata)			30.000	30.000
			Zniesienie	2,775.000		335.285	3,110.285

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie	2,775.000	335.285	3,110.285
7	7	10	Morawia	230.000		230.000
			Dodatek skarbowy na budowę drogi powiatowej staromiejsko-spiklickiej (2 rata)		3.000	3.000
		11	Szląsk	106.000		106.000
		12	Galicja i Krakowskie	830.000		830.000
			I. Gościniec zakluczyński:			
			1. Budowa mostu stałego na Dunaju pod Zakluczynem (1 rata)		30.000	30.000
			II. Gościniec krakowski:			
			2. Odbudowanie mostu Nr. 37 na Wisłocie pod Łabuciami		4.315	4.315
			III. Gościniec delatyński:			
			3. Budowa mostu stałego Nr. 101 na Pruten		16.000	16.000
			4. Budowa mostu Nr. 86 na Prucie pod Zenicami (1 rata)		18.000	18.000
		13	Bukowina	83.000		83.000
			Dalszy ciąg budowy gościńca od granicy węgierskiej pod Kirlibabą do Jakoben (9 rata)		60.000	60.000
		14	Dalmacja	80.000		80.000
			1. Dalsza budowa gościńca z Tobolja do Kiewa (2 rata)		18.000	18.000
			2. Dalsza budowa drogi łączącej z Macarską do gościńca śródziemnego na Duare (2 rata)		20.000	20.000
			Suma (Tytuł 7, §§. 1—14)	4,107.000	504.600	4,611.600
8			Budownictwo wodne:			
		1	Austria poniżej Anizy	270.000		270.000
			Budowle wodne na Dunaju		350.000	350.000
		2	Austria powyżej Anizy	149.000		149.000
			1. Budowle wodne na Dunaju		50.000	50.000
			2. " " " rzecze Inn		50.000	50.000
			3. " " " Salzach		10.000	10.000
			4. " " " Traun		30.000	30.000
		3	Salzburg	34.000		34.000
			Uregulowanie Salzachu i Sali		30.000	30.000
		4	Styrya	35.000		35.000
			Dodatek skarbowy na uregulowanie Muru (7 rata)		30.600	30.600
			" " " " Sanu (5 rata)		4.000	4.000
			Zniesienie	488.000	554.600	1,042.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		Suma
					1882	1883	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	488.000		534.600	1,042.600
7	8	5	Karyntya	2.000			2.000
			Dalsze uregulowanie Drawy			15.000	15.000
	6		Kraina	10.000			10.000
			Uregulowanie Sawy			20.000	20.000
	7		Tyrol i Vorarlberg	60.000			60.000
			1. Budowle recesowe na rzece Inn			6.000	6.000
			2. Regulacja Renu			25.000	25.000
	8		Czechy	200.000			200.000
			1. Uregulowanie Mołdawy			60.000	60.000
			2. Regulacja Łaby			140.000	140.000
	9		Morawia	400			400
	10		Szląsk	200			200
	11		Galicya i Krakowskie	85.000			85.000
			1. Budowle na Wiśle			120.000	120.000
			2. " " Dunajcu			20.000	20.000
			3. " " Sanie			30.000	30.000
			4. " " Dniestrze			35.000	35.000
			5. " " Przemszy			24.000	24.000
			6. " " Wisłocze			4.000	4.000
	12		Bukowina	2.000			2.000
			1. Budowle ochronne na Prucie pod Nowosielicą			900	900
			2. Regulacja Prutu pod Kaliczanką			9.200	9.200
	13		Dalmacya	2.000			2.000
	9		Suma (Tytuł 8, §§. 1—13)	849.600		1,063.700	1,913.300
			Nowe budowle dla zarządu administracji i większe urzą- dzenia:				
	1		Restauracya budynku namiestnictwa w Lincu			7.500	7.500
	2		Rata roczna za realność Młockich we Lwowie		1.400		1.400
	3		Rata roczna za realność w Mościskach		454		454
	4		Rata roczna za budynek teatralny w Krakowie		640		640
	5		Na wybudowanie ostatniego skrzydła w zabudowaniu namiestnictwa we Lwowie (1 rata)			100.000	100.000
			Suma (Tytuł 9, §§. 1—5)		2.494	107.500	109.994
	10		Wydatki na spis ludności			212.500	212.500
			Razem (Rozdział 7, Tytuły 1—10)	15,496.860	441.764	1,916.300	17,864.924
	8		VIII. Ministerstwo obrony krajowej.				
	1		Kierownictwo naczelne	249.000	4.000		253.000
	2		Obrona krajowa	3,621.660	149.000		3,770.660
	3		Koszta poboru do wojska, tudzież koszta komisyj w spr- wach kwaterunku, koszta podróży z powodu zgroma- dzeń kontrolnych urlopników i rezerwistów, jakoteż klasyfikacyi koni	58.400			58.400
	4		Dodatki na utrzymanie strzelców krajowych	517			517
	5		Fundacye wojskowe	32.700			32.700
	6		Straż policyjna wojskowa	74.600			74.600
	7		Żandarmerya	4,200.000			4,200.000
	8		Fundusz taks wojskowych	1,142.530			1,142.530
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1—8)	9,379.407	153.000		9,532.407

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austriackiej						
9	IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.					
	A. Wydatki centralne.					
1	Kierownictwo naczelne		227.334	36.400		263.734
2	Nadzór nad szkołami		609.000			609.000
3	Akademie umiejętności		75.000	2.000		77.000
4	Muzeum sztuki i przemysłu z zakładem do prób chemiczno-technicznych:					
1	Muzeum sztuki i przemysłu		74.200			74.200
2	Zakład do prób chemiczno-technicznych		9.000			9.000
5	Zapomoga dla stowarzyszenia przemysłowego dolno-austriackiego na muzeum przemysłowe technologiczne w Wiedniu, której druga połowa w kwocie 12.500 zł. wymieniona jest między wydatkami ministerstwa handlu (rozdział 27, tytuł 1, §. 4)				12.500	12.500
6	Komisya główna i dyrekeya statystyki administracyjnej. Wydatek na zestawienie wyników konskrypcyi 1880 r.		70.400		7.000	77.400
7	Instytut geologiczny państwa		54.100			54.100
8	Zakład naczelny meteorologii i magnetyzmu ziemi		24.500			24.500
9	Badanie i utrzymanie zabytków sztuki i pomników historycznych:					
	1. Komisya naczelna do badania i utrzymania zabytków sztuki i pomników historycznych		9.000			9.000
	2. Wydatki na cele archeologiczne		7.500			
	Założenie muzeum rządowego zabytków archeologicznych w Akwilei:					
	Cena kupna domu i odsetki od tejże (2 rata)				1.375	
	Urządzenie (2 rata)				3.000	
	Suma (Rozdział 9, Tytuł 1—9)		1,160.034	38.400	23.875	1,222.309
	B. Wyznania.					
10	Potrzeby funduszków religijnych:					
	a) Wydatki funduszków:					
1	Austria poniżej Anizy		440.000			
	Nowe budowle				20.500	430.500
2	Austria powyżej Anizy		108.300			
	Dodatki				4.000	112.300
3	Salzburg		78.500			78.500
4	Tyrol		120.000			
	Nowe budowle				4.000	
	Dodatek dotacyjny dla kapituły katedralnej w Brixenie			1.000		126.000
	Zapomoga dla klasztoru służeńniczek w Arco			1.000		
5	Vorarlberg		40.800			40.800
6	Styrya		236.000			236.000
7	Karyntya		80.000			80.000
8	Kraina		107.000			107.000
9	Tryest		49.000			49.000
	Restauracya bazyliki w Grado (1 rata)				1.500	50.500
	Zniesienie		1,199.600	2.000	30.000	1,231.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma	
				1882	1883		
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie	1,199.600	2.000	30.000	1,231.600
9	10	10	Gorycyą	74.000			78.500
			Nowe budowle			4.500	
	11		Istrya	60.000			60.000
	12		Dalmacya	244.000	4.000		304.700
			Nowe budowle			37.400	
			Restauracya kościoła parafialnego w Konjevracie (1 rata)			2.800	
			Przybudówek w seminaryum teologicznem w Zadarrze (1 rata)			6.000	
			Dodatki			10.500	
	13		Czechy	660.000			717.800
			Nowe budowle			35.500	
			Dodatek na budowę nowego kościoła parafialnego w Smichowie (1 rata)			20.000	
			Zaliczki zwrotne			2.300	
	14		Morawia	272.000			277.500
			Zaliczki zwrotne			5.500	
	15		Szląsk	61.000			61.000
	16		Galicya	930.000			930.000
	17		Kraków	25.200			25.200
	18		Bukowina	36.500			38.300
			Nowe budowle			1.800	
	19		Dla wszystkich królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych: Zapomogi dla plebanów katolickich			600.000	600.000
			Suma (Tytuł 10, §§. 1—19)	3,562.300	6.000	756.300	4,324.600
	20		b) Wydatki lasów i dóbr funduszowych	245.250			283.450
			Nowe budynki i kupno realności			27.960	
			Pomiar, rozgraniczenie i urządzenie leśniarki		6.270		
			Wykup i uregulowanie służebnictw		3.970		
			Suma (Rozdział 9, Tytuł 10, §§. 1—20)	3,807.550	16.240	784.260	4,608.050
	11		Fundacye i dodatki na potrzeby wyznania katolickiego:				
	1		Fundacye	37.300			37.300
	2		Dodatki	114.000	4.200		163.571
			Na restauracyą kolumny Trójcy św. na Grabeniu w Wiedniu			5.300	
			Na nowe organy w kościele katedralnym salzburskim (1 rata)			5.000	
			Na restauracyą katedry w Trydencie (1 rata)			7.000	
			Na sprawienie wewnętrznego urządzenia kościoła w Weiler (z tytułu patronatu)			2.088	
			Na restauracyą kościoła parafialnego w Maria Neustift pod Peltau (druga i ostatnia rata)			1.500	
			Na restauracyą katedry monumentalnej w Splecie			10.000	
			Na restauracyą katedry prazkiej			10.000	
			Na wybudowanie kościoła parafialnego w Sądownej Wiszni (z tytułu patronatu)			3.883	
			Suma (Tytuł 11, §§. 1 i 2)	151.900	4.200	44.771	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma	
				1882	1883		
zł. w walucie austriackiej							
9	12		Dodatki na potrzeby wyznania ewangelickiego:				
	1		Wyższa rada kościelna ewangelicka	28.700		28.700	
	2		Ryczałtowe wsparcie dla kościoła ewangelickiego, wyznania augsb. i helweckiego	75.000		75.000	
			Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	103.700		103.700	
13			Dodatki na potrzeby wyznania grecko-orientalnego:				
	1		Dalmacya	67.225		83.225	
			Nowe budowle		8.000		
			Dodatki na nowe budowle		2.000		
	2		Wsparcie dla duchowieństwa pasterskiego grecko-orientalnego w Dalmacyi		6.000		
			Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	67.225	16.000	83.225	
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 10—13)	4.130.375	20.440	845.031	4.995.846
			C. Oświecenie.				
14			Szkoly główne.				
			a) Uniwersytety:				
	1		Uniwersytet w Wiedniu	746.000		1,248.040	
			Budowa głównego budynku uniwersytetu (9 rata)		500.000		
			Sprzęty dla muzeum botanicznego		2.040		
	2		Uniwersytet w Insbrodu	200.000		225.000	
			Restauracya budynku własnego na anatomią patologiczną, medycynę sądową, chemią medyczną i patologią doświadczalną (1 rata)		25.000		
	3		Uniwersytet w Gradcu	274.000		274.000	
	4		Uniwersytet w Pradze	466.400		488.848	
			Budowa domu na instytuty fizykalne (6 rata)		15.000		
			Raty roczne		1.448		
			Dobra uniwersyteckie Michle i Maleszyce: Wystawienie nowej zsyпки i szopy na folwarku maleszyckim		6.000		
	5		Uniwersytet we Lwowie	155.000		155.000	
	6		Uniwersytet w Krakowie	225.400		296.400	
			Urządzenie i wyporządzenie laboratorium katedry patologii ogólnej i doświadczalnej (1 rata)		1.000		
			Budowa nowego gmachu na pomieszczenie Władz akademickich, tudzież wydziału prawniezo (1 rata)		70.000		
	7		Uniwersytet w Czerniowcach	96.000		99.800	
			Urządzenie małej cieplarni, pompy i bassenu, tudzież aquarium		3.800		
	8		Wszystkie uniwersytety	2.520		2.520	
			Suma (Tytuł 14, §§. 1—8)	2,163.320	1.448	622.840	2,789.608

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austriackiej						
9 14	b) Wydziały teologiczne nie złączone z uniwersytetem:					
9	Wydział teologiczny katolicki w Salzburgu		14.000			14.000
10	" " " " Ołomuńcu		15.900			15.900
11	" " ewangelicki w Wiedniu		27.900			27.900
	Suma (Tytuł 14, §§. 9—11) .		57.800			57.800
	c) Szkoły główne techniczne:					
12	Szkoła główna techniczna w Wiedniu		255.000			255.000
13	Szkoła główna techniczna w Gracu		101.000			104.000
	Annuity			3.000		
14	Szkoły główne techniczne w Pradze		215.260			215.260
15	Szkoła główna techniczna w Bernie		83.000			84.694
	Restauracya dachu na budynku szkoły głównej (1 rata)				1.694	
16	Szkoła główna techniczna we Lwowie		81.000			82.500
	Dodatek do dotacyi na bibliotekę				1.500	
17	Wszystkie szkoły główne techniczne		1.260			1.260
	Suma (Tytuł 13, §§. 12—17) .		736.520	3.000	3.194	742.714
18	d) Akademia rolnicza w Wiedniu		114.000	2.700		116.700
19	e) Akademia sztuk w Wiedniu		115.000			115.000
20	f) Na wykształcenie sił nauczycielskich w szkołach głównych				20.000	20.000
21	g) Wsparcia dla uczniów wszystkich szkół głównych		4.000			4.000
	Suma (Tytuł 13, §§. 1—21) .		3,192.640	7.148	646.034	3,845.822
15	Szkoły średnie.					
	a) Gymnazya i gymnazyja realne:					
1	Austria poniżej Anizy		348.700			348.700
2	Austria powyżej Anizy		68.000			68.000
3	Salzburg		25.600			25.600
4	Tyrol		96.500			97.500
	Subwencye			1.000		
5	Vorarlberg		21.500			21.500
6	Styrya		114.200			118.200
	Odbudowanie schodów i wychodków w budynku gimnazyalnym w Cilli				4.000	
7	Karyntya		40.400			40.400
8	Kraina		83.300			83.300
9	Tryest		27.500			27.500
10	Gorycya		25.500			25.500
11	Istrya		45.000			45.000
12	Dalmacya		86.800			86.800
	Zniesienie .		983.000	1.000	4.000	988.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	W y d a t k i			Suma
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
					1882	1883	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie	983.000	1.000	4.000	988.000
9	15	13	Czechy	754.900			845.200
			Kupienie budynku należącego do konwentu OO. Pijarów w Litomyślu			5.000	
			Subwencye		26.000		
			Przybory do nauki			2.000	
			Sprzęty			5.300	
			Urządzenie budynku			2.000	
			Budowa nowego domu na gymnasium w Jiczynie (1 rata)			50.000	
	14		Morawia	406.800			462.800
			Wyporządzenie dachów i strychów budynku gymnazyalnego w Nikolsburgu (1 rata)			6.000	
			Budowa własnego budynku na gymnasium słowiańskie rządowe w Ołomuńcu i kupno gruntu (1 rata)			50.000	
	15		Szląsk	114.000			114.000
	16		Galicja	535.500			540.500
			Odbudowanie wychodków w budynku gymnazyalnym w Tarnopolu			5.000	
	17		Kraków	90.000			90.000
	18		Bukowina	48.970			57.770
			Restauracya i urządzenie budynku gymnazyalnego w Czerniowcach			8.800	
	19		Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane: Uzupełnienie zbiorów naukowych			4.000	4.000
Suma (Tytuł 15, §§. 1—19)				2,933.170	27.000	142.100	3,102.270
b) Szkoły realne:							
	20		Austria poniżej Anizy	236.000			236.000
	21		Austria powyżej Anizy	47.500			47.500
	22		Salzburg	23.600			23.600
	23		Tyrol	73.200			73.200
	24		Styrya	44.800			44.800
	25		Karyntya	24.400			24.400
	26		Kraina	23.400			23.400
	27		Tryest	26.200			26.200
	28		Goryeya	25.300			25.300
	29		Istrya	18.000			18.000
	30		Dalmacya	31.500			31.500
	31		Czechy	260.000			270.735
			Subwencye		10.000		
			Annuity		735		
	32		Morawia	74.250			78.250
			Subwencye		4.000		
	33		Szląsk	93.200			93.200
	34		Galicja	116.300			116.300
	35		Kraków	44.100			44.100
	36		Bukowina	10.500			10.500
	37		Wszystkie królestwa i kraje w Radzie państwa reprezentowane: Uzupełnienie zbiorów naukowych			3.000	3.000
Suma (Tytuł 15, §§. 20—37)				1,172.250	14.735	3.000	1,189.985

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			zwyczajne	Wydatki		Suma	
				nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca			
				1882	1883		
zł. w walucie austriackiej							
9	15	38	c) Komisyje egzaminacyjne	5.000			5.000
		39	d) Kursa dla nauczycieli gimnastyki	2.200			2.200
		40	e) Dodatki za zasługi dla profesorów	6.400			6.400
		41	Wsparcia i stypendya dla kandydatów na nauczycieli, remuneraeye za kierowanie ćwiczeniami praktycznemi kandydatów	16.000			16.000
			Suma (Tytuł 15, §§. 1—41)	4,135.020	41.735	145.100	4,321.855
	16		Biblioteki zakładów naukowych	24.000			24.000
	17		Zakłady naukowe wyłączne.				
		1	Szkoły dla akuserek	17.000			17.000
		2	Szkoła języków wschodnich w Wiedniu	3.600			3.600
		3	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	16.500			16.500
		4	Zapomogi dla instytutów muzycznych na utrzymanie szkół		14.000		14.000
		5	Szkoły rysunkowe	25.700	2.835		28.535
		6	Szkoła sztuk i rzemiosł w Wiedniu	47.000			47.000
		7	Szkoły rzemieślnicze	320.000			
			Urządzenie i potrzeby naukowe			4.500	
			Wydatek roczny na przybudówek do budynku rządowej szkoły przemysłowej w Bernie		1.085		
			Stypendya dla uczniów zreorganizowanej szkoły przemysłowej bielskiej, kończących naukę budownictwa w innych austriackich szkołach przemysłowych		1.400		335.485
			Przysposobienie i nabycie środków naukowych i pomocniczych do wykształcenia wyłącznego w rzemiosłach			8.500	
		8	Zapomogi na utrzymanie lub rozszerzenie szkół handlowych	12.900			12.900
		9	Szkoły marynarki	70.000	1.000		71.000
			Suma (Tytuł 17, §§. 1—9)	512.700	20.320	13.000	546.020
	18		Szkoły początkowe.				
		1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	1,242.900			
			Urządzenie chodnika wzdłuż domu seminarjum nauczycielskiego w Innsbrucku i zbiorników na wodę pod oknami			1.400	
			Budowa seminarjum męskiego w Roveredo (2 rata)			40.000	
			Urządzenie ogrodu do prób rolniczych w seminarjum nauczycielskiem męskiem i żeńskiem w Lublanie, dom ogrodowy i ogrodzenie			3.200	1,365.054
			Budowa nowego domu na czeskie seminarjum dla nauczycielek, tudzież akademii sztuk pięknych i szkoły sztuk i rzemiosł w Pradze (1 rata)			75.000	
			Należytości roczne i odsetki od ceny kupna domu na seminarjum żeńskie czeskie w Bernie (4 rata)		2.554		
			Zniesienie	1,242.900	2.554	119.600	1,365.054

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma	
				1882	1883		
zł. w walucie austriackiej							
			Przeniesienie .	1,242.900	2.554	119.600	1,365.054
9	18	2	Stypendya dla seminarzystów	130.000			130.000
		3	Dodatki za zasługi dla nauczycieli w seminariach męskich i żeńskich	1.600			1.600
		4	Dodatki rządowe do funduszków szkół normalnych	151.112			151.112
		5	Na podniesienie szkół początkowych w Tyrolu			28.000	28.000
		6	Wynagrodzenia dla nauczycieli za szczególne zasługi około podniesienia nauki muzyki	1.000			1.000
		7	Dodatki na rzecz szkół początkowych	68.000	15.000		83.000
			Suma (Tytuł 18, §§. 1—7) .	1,594.612	17.554	147.600	1,759.766
19			Fundacye i dopłaty, tudzież wydatki na cele sztuki.				
		1	Fundacye	33.863			33.863
		2	Dopłaty	72.996			72.996
			Pomiar stopnia europejskiego			6.500	6.500
		3	Wydatki na cele sztuki	29.550			29.550
			Suma (Tytuł 19, §§. 1 i 3) .	136.409		6.500	142.909
20			Administracya funduszków naukowych.				
		1	a) Wydatki funduszu	38.060	1.875		39.935
		2	b) Wydatki lasów funduszowych i dóbr	18.290			18.290
			Nowe budowle i kupno realności			4.230	4.230
			Koszta pomiarów, rozgraniczenie i urządzenie administracyi lasów		560		560
			Suma (Tytuł 20, §§. 1 i 2) .	56.350	2.435	4.230	63.015
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 14—20) .	9,651.731	89.192	962.464	10.703.387
			Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—20) .	14,942.140	148.032	1,831.370	16,921.542
X. Ministerstwo skarbu.							
A. Właściwe wydatki państwa.							
Zarząd finansów:							
10		1	Kierownictwo naczelne (z departamentem rachunkowym i departamentem rachunków specjalnych)	848.000	7.000		855.000
		2	Dyrekeye skarbowe krajowe, dyrekeye skarbowe i dyrekeye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy do wymiaru opłat	2,708.000			2,708.000
			Zniesienie .	3,556.000	7.000		3,563.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
			1882	1883		
zł. w walucie austriackiej						
			Przeniesienie	3,556,000	7.000	3,563,000
10	3		Administracje podatkowe, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i lokalne komisye podatkowe	925.000		925.000
	4		Ogólna kasa państwa, ministeryalny urząd płatniczy, kasy główne krajowe i kasy skarbowe krajowe, tudzież urzędy płatnicze krajowe	384.000		384.000
	5		Straż skarbowa	4,686.000	3.000	4,689.000
			Strata na monecie		8.000	8.000
	6		Urzędy podatkowe	3,868.000	8.000	3,868.000
	7		Prokuratorye skarbowe	350.000		350.000
	8		Zarząd ceł	1,404.000		1,404.000
			Strata na monecie		15.700	15.700
	9		Etat regulacji podatku gruntowego		1,980.000	1,980.000
			Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—9)	15,165.000	2,018.700	17,186.700
			Ogólna administracja kasowa.			
11	1		Strata na monecie		513.200	513.200
	2		Wynagrodzenia stronom	10.000		10.000
	3		Remuneraacya za załatwianie spraw funduszów sierocińskich łącznych		100	100
	4		Pożyczka bezprocentowa na regulacyą rzeki Gail w Karvintyi (6 rata)		30.000	30.000
	5		Dla bractw świeckich w Zadarze i okolicy		30.000	30.000
	6		Wydatki rozmaite	11.700		11.700
	7		Na wybite monety zdawkowej miedzianej		159.800	159.800
			Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—7)	21.700	733.100	754.800
			B. Koszta obrotu, poboru i zarządu dochodów państwa.			
			Podatki stałe.			
12	1		Wynagrodzenia stronom i osobom prywatnym tudzież będącym w służbie publicznej za pomoc przy oznaczaniu i ustanawianiu podstaw podatku, tudzież przy ściąganiu podatków	67.000		67.000
	2		Wynagrodzenia stronom dawniej wolnym od podatku w Dalmacyi z powodu zaprowadzenia podatku gruntowego	6.500		6.500
	3		Koszta egzekucyi podatków		331.000	331.000
	4		Koszta druków i robót umownych z powodu rozkładu podatku gruntowego na nowy dochód czysty, tudzież dochodzenia przygotowane w celu reformy podatkowej		70.300	70.300
			Suma (Rozdział 12, Tytuły 1—4)	73.500	401.300	474.800
			Cło.			
13	1		Zwroty złożonych rękojmi podatkowych	388.020		388.020
	2		Zwroty opłat	52.520		52.520
	3		Ryczałtowe koszta zarządu	1,400.000		1,400.000
	4		Zwroty podatku konsumcyjnego	20,900.000		20,900.000
			Suma (Rozdział 13, Tytuły 1—4)	22,740.540		22,740.540

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca	1882	
zł. w walucie austriackiej						
Podatki niestale.						
14			Podatek konsumcyjny:			
1			Wydatki zarządu	217.000		217.000
2			Zwroty złożonych rękojmi podatkowych i podatków	4,740.000		4,740.000
3			Wynagrodzenie król. węg. administracyi skarbu za zwroty podatków konsumcyjnych	5,270.000		5,270.000
			Suma (Rozdział 14, Tytuły 1—3)	10,227.000		10,227.000
15			Sól:			
1			Koszta produkcji i zakupna	2,600.000		2,600.000
			Nowe budowle i inne wydatki nadzwyczajne		63.000	63.000
2			Wydatki przy sprzedaży	235.000		235.000
			Nowe budowle		3.000	3.000
			Suma (Rozdział 15, Tytuły 1 i 2)	2,835.000	66.000	2,901.000
16			Tytoń:			
1			Wydatki administracyjne	607.100		607.100
2			Koszta produkcji i kupna (5 milionów złotych w złocie)	20,893.600		20,893.600
			Strata na kupnie złota		900.000	900.000
			Nowe budowle		149.000	149.000
3			Wydatki przy sprzedaży	1,350.000		1,350.000
			Suma (Rozdział 16, Tytuły 1—3)	22,850.700	900.000	23,899.700
17			Stępel	357.000		357.000
18			Taxy i opłaty od czynności prawnych	421.000		421.000
19			Loterya	12,470.000		12,470.000
20			Myta	29.200	2.800	32.000
21			Cechowanie	66.700		66.700
			Suma (Rozdziały 14—21)	49,236.600	900.000	50,374.400
Własność państwa.						
22			Gmachy dykasteryalne	139.055	920	139.975
			Należytość roczna		9.143	9.143
			Dodatek na urządzenie wodociągów w Splecie i Szebeniku		4.000	4.000
			Suma (Rozdział 22)	139.055	14.063	153.118
23			Fiskalności i bezdziedziczności	8.000		8.000
24			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,083.000		1,083.000
25			Remanenta ze sprzedanych nieruchomości państwa		2.100	2.100
26			Mennictwo	200.500	159.800	360.300
			Ogółem (Rozdziały 10—26)	88,687.895	4,229.063	93,137.758

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
			1882	1883		
zł. w walucie austriackiej						
XI. Ministerstwo handlu.						
A. Właściwe wydatki państwa.						
27	1	1	Kierownictwo naczelne	384.800	43.000	427.800
	2		Na szkoły wyłączne i na zakupno środków naukowych do nauki wyłącznej:			
			Dla szkół wyłącznych	35.000	169.000	249.250
			Na stypendya, szczególne przybory naukowe		15.500	
			Na radę nadzorczą, inspekcya, instruktorów itd.		12.750	
			Na zakłady do prób, tudzież na zapomogi dla muzeów, zakładów i stowarzyszeń przemysłowych		12.200	
			Na wydatki administracyjne i inne		4.800	
	3		Na wystawy wyłączne i miejscowe, jakoteż na takie wystawy zagraniczne, na które nie wyznacza się osobnej dotacyi		4.000	4.000
	4		Subwencya dla stowarzyszenia przemysłowego dolnoaustriackiego na muzeum technologiczno-przemysłowe w Wiedniu, (takaz sama kwota umieszczona jest w etacie ministerstwa oświecenia, rozdział 9, tytuł 5)		12.500	12.500
	5		Subwencya dla muzeum orientalnego		4.000	4.000
	6		Wygotowanie statystyki kolei żelaznych		5.000	5.000
2	1		Inspekcya ogólna austriackich kolei żelaznych	238.000	15.000	253.000
	2		Dla pomocników inspekcji ogólnej i na inne wydatki w sprawach kolejowych		20.000	20.000
3	1		Służba miar i wag	385.000	750	385.750
			Na kupienie komparatora		6.100	6.100
4	1		Służba portowa i zdrowotna morska	725.500		725.500
	2		Nowe budowle w Pomorzu dalmackiem		83.500	83.500
	3		Nowe budowle w Dalmacyi		113.500	113.500
	4		Wydatek na przybory portowe i liny w nowym porcie tryestyńskim		20.000	20.000
5			Uregulowanie Narenty i osuszenie doliny Narenty		200.000	200.000
			Suma (Tytuły 1—5)	1.768.300	58.750	2.509.900
B. Utrzymanie poczty i telegrafów.						
6			Służba pocztowa (65.000 zł. w złocie)	14.950.000		14.950.000
			Strata na kupnie powyższego złota		11.700	11.700
7	1		Zakład telegrafów (20.000 zł. w złocie)	3.370.000		3.370.000
			Strata na kupnie powyższego złota		3.600	3.600
	2		Wydatki na zakładanie telegrafów		116.550	116.550
	3		Wydatki biura korespondencyjnego telegraficznego		94.000	94.000
	4		„ na uczestnictwo w wystawie urządzonej przez kongres elektryczności w Paryżu		8.000	8.000
			Suma (Tytuły 6 i 7)	18.320.000	109.300	18.553.850
C. Koleje żelazne państwa.						
8	1		Kolej istryjska:			
		a)	Zarząd ogólny	12.500		12.500
		b)	Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	110.000		110.000
		c)	Służba ruchu i handlowa	121.000		121.000
		d)	Służba pociągowa i warsztatowa	78.200		78.200
			Zniesienie	321.700		321.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austriackiej						
27	8		Przeniesienie	321.700		321.700
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Dokończenie skupu gruntów		500	500
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		5.000	5.000
	2		Kolej tarnowsko-Jeluchowska:			
			a) Zarząd ogólny	34.000		34.000
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	136.000		136.000
			c) Służba ruchu i handlowa	96.000		96.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	56.000		56.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Zmiana podkładów		25.000	25.000
			Dokończenie skupu gruntów		5.000	5.000
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		3.000	3.000
	3		Kolej z Siverichu do Splietu z odnogą do Sebeniku:			
			a) Zarząd ogólny	20.700		20.700
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	74.700		74.700
			c) Służba ruchu i handlowa	42.000		42.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	58.000		58.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Dokończenie skupu gruntów		8.000	8.000
			Zmiana podkładów		17.100	17.100
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		3.500	3.500
	4		Kolej rakonicko-protiwińska:			
			a) Zarząd ogólny	32.000		32.000
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	140.300		140.300
			c) Służba ruchu i handlowa	100.000		100.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	78.700		78.700
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Zmiana podkładów		11.000	11.000
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		3.000	3.000
	5		Kolej dniestrzańska:			
			a) Zarząd ogólny	30.000		30.000
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	155.000		155.000
			c) Służba ruchu i handlowa	88.000		88.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	73.000		73.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:			
			Dalsze zastępowanie tymczasowych mostów drewnia- nych stałemi, zamiana konstrukcyj drewnianych na żelazne, odbudowanie mostów uszkodzonych i ubezpieczenie wód tam gdzie są większe mosty		60.000	60.000
			Uzupełnienie i postawienie nowych ogrodzeń tu- dzież zastąpienie drewnianych znaczków granicz- nych kamiennemi		1.500	1.500
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		1.000	1.000
			Założenie nowego toru w Drohobyczy		6.000	6.000
			Zniesienie	1,536.100	149.600	1,685.700

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		Suma
					1882	1883	
				zł. w walucie austriackiej			
27	8	6	Przeniesienie	1,536.100	. . . . .	149.600	1,685.700
			Kolej brunowsko-strasswalcheńska:				
			a) Zarząd ogólny	6.000	. . . . .	. . . . .	6.000
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	26.000	. . . . .	. . . . .	26.000
			c) Służba ruchu i handlowa	24.000	. . . . .	. . . . .	24.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	13.000	. . . . .	. . . . .	13.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		. . . . .	1.000	1.000
		7	Linia podmokielska				
			Dolno-austriackie koleje rządowe:				
		8	A. Kolej naddunajska:				
			a) Zarząd ogólny	3.500	. . . . .	. . . . .	3.500
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	6.000	. . . . .	. . . . .	6.000
			c) Służba ruchu i handlowa	12.000	. . . . .	. . . . .	12.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	13.500	. . . . .	. . . . .	13.500
		9	B. Linie południowo-zachodnie:				
			a) Zarząd ogólny	45.000	. . . . .	. . . . .	45.000
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	114.000	. . . . .	. . . . .	114.000
			c) Służba ruchu i handlowa	143.000	. . . . .	. . . . .	143.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	98.000	. . . . .	. . . . .	98.000
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Założenie księgi dla kolei żelaznej		. . . . .	2.000	2.000
			Budowa dróg do dojazdu		. . . . .	8.000	8.000
			Budowa i rozszerzenie zakładów budowyzwierzchniej		. . . . .	11.090	11.090
			Rozszerzenie i przerobienie torów		. . . . .	14.000	14.000
			Dokupienie środków do utrzymywania ruchu i części		. . . . .	57.000	57.000
			składowych rezerwowych		. . . . .		
			Zakupienie części składowych rezerwowych i przy-		. . . . .	4.400	4.400
			borów		. . . . .		
		10	Kolej rządowa z Kriegsdorfu do Rymarzowa:				
			a) Zarząd ogólny	1.750	. . . . .	. . . . .	1.750
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	7.900	. . . . .	. . . . .	7.900
			c) Służba ruchu i handlowa	7.400	. . . . .	. . . . .	7.400
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	5.830	. . . . .	. . . . .	5.830
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Na podniesienie niwelety w km. 54—60		. . . . .	3.000	3.000
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		. . . . .	2.000	2.000
			Dokończenie skupu gruntów		. . . . .	500	500
		11	Kolej rządowa z Tarvisu do Pontafła:				
			a) Zarząd ogólny	13.600	. . . . .	. . . . .	13.600
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	38.400	. . . . .	. . . . .	38.400
			c) Służba ruchu i handlowa	30.600	. . . . .	. . . . .	30.600
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	30.600	. . . . .	. . . . .	30.600
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Strata na monecie względnie 1920 zł. w złocie		. . . . .	340	340
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki		. . . . .	2.000	2.000
			Dokończenie skupu gruntów		. . . . .	4.000	4.000
			Zniesienie	2,176.180	. . . . .	340	2,435.110

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		
					1882	1883	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	2,176.180	340	258.590	2,435.110
27	8	12	Kolej rządowa z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu:				
			a) Zarząd ogólny	7.900			7.900
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	21.600			21.600
			c) Służba ruchu i handlowa	19.100			19.100
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	18.200			18.200
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki			3.000	3.000
			Dokończenie skupu gruntów			6.000	6.000
	13		Kolej rządowa z Mürrzusehlagu do Neubergera:				
			a) Zarząd ogólny	2.700			2.700
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	6.200			6.200
			c) Służba ruchu i handlowa	11.000			11.000
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	9.600			9.600
			Nadto wydatki nadzwyczajne:				
			Nieprzewidziane wydatki budownicze i nabytki			1.000	1.000
			Dokończenie skupu gruntów			2.000	2.000
	14		Kolej rządowa z Nowych Herwinów do Wrabna:				
			a) Zarząd ogólny	2.800			2.800
			b) Dozór kolejowy i utrzymanie kolei	10.100			10.100
			c) Służba ruchu i handlowa	10.300			10.300
			d) Służba pociągowa i warsztatowa	8.300			8.300
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—14) .	2,303.980	340	270.590	2,574.910
	9		D. Budowa kolei żelaznych państwa.				
			Kolej arletańska			5,500.000	5,500.000
			Suma (Tytuł 9) .			5,500.000	5,500.000
	10		E. Zaliczki kolejom żelaznym.				
			Zaliczka na budowę kolei miejscowej z Botzenu do Meranu			750.000	750.000
			Suma (Tytuł 10) .			750.000	750.000
			Suma ogólna (Rozdział 27, Tytuły 1—10) .	22,392.280	168.390	7,327.990	29,888.660
			XII. Ministerstwo rolnictwa.				
	28		A. Właściwe wydatki państwa.				
	1		Kierownictwo naczelne	271.100	2.400		273.500
	2		Zakłady naukowe i do prób	55.000	17.300		72.300
	3		Kultura krajowa:				
	1		Zapomogi	186.000	327.500		513.500
	2		Dodatek konkurencyjny na regulacyą rzeki Gail			30.520	30.520
	3		Na wytepienie Phylloxera vastatrix		22.000		22.000
	4		Wydatki na wykonanie i konserwacyą robót w celu osu- szenia bagien pod Aquileją		5.000		5.000
	5		Dodatek rządowy na regulacyą Adygi			112.500	112.500
	6		Zaliczka funduszowi krajowemu bukowińskiemu na pod- niesienie hodowli koni		200.000		200.000
			Zniesienie .	512.100	574.200	143.020	1,229.320

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		
					1882	1883	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	512.100	574.200	143.020	1.229.320
28	4		Urzędy do nadzorowania kultury krajowej	202.455	10.545	. . . . .	213.000
	5		Władze górnicze	179.580	4.200	. . . . .	183.780
	6		Zakłady naukowe górnicze	74.250	9.500	. . . . .	83.750
	7		Rządowa stadnina w Radowcach	291.500	16.500	. . . . .	308.000
	8		Zakłady ogierów rządowych:				
	1		Ogierzy rządowe	888.300	. . . . .	. . . . .	888.300
	2		Zrebiarnie	72.000	10.000	. . . . .	82.000
	3		Zakłady ogierów rządowych: pierwsza rata ceny kupna w kwocie 160.000 zł. za dzierżawiony teraz zakład Panenska pod Praga	. . . . .	4.400	. . . . .	4.400
	9		Uzupełnienie stadnin zakupami ze stadnin prywatnych	205.000	. . . . .	. . . . .	205.000
	10		Podniesienie hodowli koni	60.000	. . . . .	. . . . .	60.000
			Suma (Rozdział 28, Tytuły 1—10) .	2.485.185	629.345	143.020	3.257.550
			B. Lasy i kopalnie.				
29	1		Lasy i dobra rządowe:				
	1		Dyrekcje lasów i dóbr	298.800	6.500	. . . . .	305.300
	2		Lasy i dobra rządowe	2.738.000	. . . . .	. . . . .	2.738.000
	3		Nowe budowle i kupno realności	. . . . .	. . . . .	60.000	60.000
	4		Koszta pomiaru, rozgraniczenia i urzędzenia gospodarki	. . . . .	53.000	. . . . .	53.000
	5		Wykupno służebnictw i uregulowanie	. . . . .	80.000	. . . . .	80.000
	6		Szkoły dla leśnych	. . . . .	10.000	. . . . .	10.000
	2		Kopalnie:				
	1		Wydatki ogólne zarządu	76.000	. . . . .	. . . . .	76.000
	2		Zarząd górniczy w Kirehbichlu	96.200	. . . . .	. . . . .	96.200
	3		Zarząd górniczy i hutniczy w Brixlegg	294.010	. . . . .	. . . . .	294.010
			Nowe budowle i zakłady korzystne	. . . . .	. . . . .	1.900	1.900
			Kupno realności	. . . . .	. . . . .	1.100	1.100
	4		Zarząd hutniczy w Cilli	272.780	. . . . .	. . . . .	272.780
	5		Dyrekcya górnicza w Idryi	596.800	. . . . .	. . . . .	596.800
			Nowe budowle i zakłady korzystne	. . . . .	. . . . .	15.200	15.200
	6		Tymczasowa dyrekcya górnicza w Brüx	136.370	. . . . .	. . . . .	136.370
			Nowe budowle i zakłady korzystne	. . . . .	. . . . .	5.290	5.290
			Kupno realności	. . . . .	. . . . .	240	240
	7		Dyrekcya górnicza w Przybramie	2.729.725	. . . . .	. . . . .	2.729.725
			Nowe budowle i zakłady korzystne	. . . . .	. . . . .	108.300	108.300
			Kupno realności	. . . . .	. . . . .	3.000	3.000
	8		Inne c. k. kopalnie	686.640	. . . . .	. . . . .	686.640
			Nowe budowle i zakłady korzystne	. . . . .	. . . . .	45.000	45.000
			Kupno realności	. . . . .	. . . . .	1.200	1.200
			Suma (Rozdział 29, Tytuły 1 i 2) .	7.925.325	149.500	241.230	8.316.055
			Razem (Rozdział 28 i 29) .	10.410.510	778.845	384.250	11.573.605

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa				
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma	
				1882	1883		
zł. w walucie austryackiej							
XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.							
30	1		Kierownictwo naczelne	197.000		197.000	
	2		Najwyższy trybunał	456.200	52.500	508.700	
	3		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	16.530.000		16,530.000	
			Przyrost wydatków na założenie nowych ksiąg gruntowych		500.000	500.000	
			Przyrost wydatków z powodu założenia nowych Sądów i zmiany w poście urzędników		40.000	40.000	
			Nowe budowle zarządu sprawiedliwości:				
			Kierownictwo naczelne:				
	1		Pałac sprawiedliwości w Wiedniu		400.000	400.000	
			Austria poniżej Anizy:				
	2		Na kupno koszar dla straży sądowej w Wiedniu (część należności)		2.016	5.615	
	3		Na kupienie domu Nr. 755 w Ottakringu (na pomieszczenie sądu powiatowego i urzędu podatkowego, rata roczna)		1.119		
	4		Na kupienie gruntu pod budowę w Wiener-Neustadt (nowy dom sądowy) rata ceny kupna w kwocie		2.480		
			Austria powyżej Anizy:				
			Budowa domu sądowego i więzienia w Ried				
			Salzburg:				
	5		Na wystawienie budynku urzędowego w Mittersill (reszta przybliżonej sumy kosztów)		605	605	
			Tyrol:				
	6		Dom sądowy i więzienie w Trydencie		91.000	107.000	
	7		Wewnętrzne urządzenie tegoż		16.000		
			Projektowana budowa domu dla sądu i na więzienie w Innsbrucku				
			Styrya:				
	8		Urządzenie skarbowego budynku komory głównej w Pettau na sąd powiatowy, mianowicie dobudowanie drugiego piętra		17.800	17.800	
			Dalmaeya:				
	9		Dodatek na odbudowanie starożytnego wodociągu rzymskiego w Splecie	5.000		7.000	
	10		Dodatek na budowę wodociągu w Szeben ku	2.000			
			Czechy:				
	11		Kupienie realności Nr. 226 w Horzycach (część należności)	1.020		7.274	
	12		Na kupienie domu dla sądu w Karolinenthal (część należności)	4.644			
	13		Na kupienie domu Nr. 395 w Smichowie, (rata roczna)	1.610			
			Morawia:				
	14		Na kupienie domów N. 154 i 155 w Switawie (ostatnia rata amortyzacyjna)	976		976	
			Zniesienie	17.203.200	613.365	525.405	18,341.970

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa	Wydatki			Suma
				zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		
					1882	1883	
				zł. w walucie austriackiej			
			Przeniesienie .	17,203.200	613.365	525.405	18,341.970
30	3		Szląsk:				
	15		Na budowę więzienia w Cieszynie			20.000	28.000
	16		Wewnętrzne urządzenie tegoż			8.000	
			Galicya wschodnia:				
	17		Na kupienie realności Nr. 295 w Śniatynie dla sądu (część należności)		571		15.171
	18		Na kupienie realności Nr. 332 w Złoczowie		9.600		
	19		Na kupienie realności Nr. 41 i 113 w Ustrzykach dolnych (ostatnia rata kupna)		5.000		
			Na dobudówek do gmachu potrynitarskiego w Stani- sławowie dla Sądu obwodowego				
			Galicya zachodnia:				
	20		Na kupno domu dla Sądu w Wadowicach (rata roczna)		9.425		9.425
			Krajna:				
	21		Na urządzenie sali dla sądu przysięgłych w sądzie krajowym lublańskim z preliminowanych 50.000 zł. na zasadzie żądania dotacyi dodatkowej, pierwsza rata			12.000	12.000
			Bukowina:				
	22		Dotacya dodatkowa jako przyczynek na wybudowanie nowego domu sądowego i więziennego w Suczawie (1 rata)			8.000	8.000
	4		Zakłady karne	2,287.000			2,287.000
			Nowe budynki dla zakładów karnych:				
			Czechy:				
	1		Na kupienie klasztoru św. Wacława w Pradze, gdzie teraz jest zakład karny dla mężczyzn (część nale- żytości)		5.770		5.770
			Galicya wschodnia:				
	2		Na kupienie realności u św. Maryi Magdaleny Nr. 20 ³ / ₄ we Lwowie (część należności)		10.400		210.400
	3		Na wybudowanie nowego domu karnego w Stanisła- wowie			200.000	
			Galicya zachodnia:				
	4		Na urządzenie szpitalu w Wiśniczu			25.000	25.000
			Suma (Rozdział 30, Tytuły 1—4) .	19,490.200	654.131	798.405	20,942.736
31			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa. . .	154.000			154.000
32			XV. Etat emerytalny.				
	1		Ogólny etat emerytalny administracyi cywilnej	14,100.000			14,100.000
	2		Wspólne emerytury cywilne	539.000			539.000
			Potrąciwszy z tego sumę przypadającą na kraje korony węgierskiej t. j. 23%	124.000			124.000
			Zostaje .	415.000			415.000
			Suma (Rozdział 32, Tytuły 1 i 2) .	14,515.000			14,515.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			Wydatki			Suma
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		
			1882	1883		
zł. w walucie austriackiej						
XVI. Zapomogi i uposażenia.						
33	A. Dla funduszków krajowych i gmin:					
1	Funduszowi krajowemu dolno-austriackiemu		50.000		50.000	
2	„ „ karyntyjskiemu		10.000		10.000	
3	Gminie wiedeńskiej		182.000		182.000	
	Suma (Rozdział 33, Tytuł 1 aż do 3) .		242.000		242.000	
34	B. Przedsiębiorstwom komunikacyjnym:					
1	Subwencye:					
	Lloyd austriacko-węgierski za kursa do Indj wscho- dnich:					
	a) Subwencya mon. pap.	437.000				
	b) Zwrot opłat na Kanale Suez w złocie . 220.000 „		657.000		657.000	
2	Kolei żytawsko-libereckiej . . . . . w złocie		75.000		75.000	
3	Jako 4% zaliczka:					
	Kolei lwowsko-czerniowiecko-jaskiej . . w srebrze		1,000.000		1,000.000	
	Kolei Franciszka Józefa . . . . . „ „		1,400.000		1,400.000	
	Kolei następcy tronu Rudolfa . . . . . „ „		5,865.000		5,865.000	
	Kolei Karola Ludwika . . . . . „ „		630.000		630.000	
	Północnej kolei morawsko-szląskiej . . . . . „ „		423.000		423.000	
	Kolei północno-zachodniej austriackiej . . . . . „ „		400.000		400.000	
	Kolei łączącej połud. półn. niem. . . . . „ „		600.000		600.000	
	Pierwszej węgier.-galic. kolei:					
	1. Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . . w srebrze		969.000		969.000	
	2. Na niedobór ruchu . . . . . w mon. pap.		50.000		50.000	
	Kolei zachodnio-węgierskiej:					
	1. Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . . w srebrze		331.000		331.000	
	2. Na niedobór ruchu . . . . . w mon. pap.		38.000		38.000	
	Kolei vorarlberskiej:					
	1. Zaliczka z tytułu gwarancyi . . . . w srebrze		678.000		678.000	
	2. Na niedobór ruchu . . . . . w mon. pap.		87.000		87.000	
	Kolei Arcyksięcia Albrechta . . . . . w srebrze		850.000		850.000	
	Kolei cesarzowej Elżbiety:					
	a) z Wiednia do Salzburga . . . . . w mon. pap.		309.000		309.000	
	b) z Linz do Budweisu . . . . . w srebrze		1,110.000		1,110.000	
	c) z Salzburga do Tyrolu . . . . . „ „		1,930.000		1,930.000	
	Kolei morawskiej granicznej . . . . . w srebrze		336.000		336.000	
	Spółce kolei państwa:					
	Sieć uzupełniająca . . . . . w mon. pap.		918.000		918.000	
			732.000	17,924.000	18,656.000	
4	z tego w mon. pap. 1,839.000 zł.					
	Strata na monecie:					
	295.000 zł. w złocie po 18% = 53.100 zł.					
	16,522.000 „ w srebrze po 0% =		53.100		53.100	
	Suma (Rozdział 34, Tytuły 1—4) .		732.000	17,977.100	18,709.100	

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	W y d a t k i nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austriackiej						
			C. Kilku funduszom indemnizacyjnym:			
35			Zaliczki bezprocentowe:			
1				25.000		25.000
2				2,625.000		2,625.000
3				380.000		380.000
4			175.000			175.000
5				75.000		75.000
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1—5)	175.000	3,105.000	3,280.000
			Razem (Rozdziały 33—35)	1,149.000	21,082.100	22,231.100
36			XVII. Dług państwa.			
1			A. Odsetki od ogólnego długu państwa			
			114,498.340			114,498.340
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej			
			30,169.001			30,169.001
			Zostaje	84,329.339		84,329.339
2			Strata na monecie			
				465.660		465.660
			Suma	84,329.339	465.660	84,794.999
3			B. Umorzenie ogólnego długu państwa			
			11,088.984			11,088.984
			Strąciwszy z tego kwotę roczną przypadającą na kraje korony węgierskiej w monecie brzęczącej, razem			
			150.000			150.000
			Zostaje	10,938.984		10,938.984
4			Strata na monecie			
				107.604		107.604
			Suma	10,938.984	107.604	11,046.588
5			C. Regulacya Dunaju.			
			Dodatek konkurencyjny na skarb przypadający		604.800	604.800
6			D. Wypłaty terminowe.			
			W skutek niezestnięcia w pożyczce kolei południowej na budowę kolei żelaznych z Bielaku do Franzensfeste i St. Peter do Rjeki			
				762.047		762.047

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwoleniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austryackiej						
36	E. Obligacje renty					
	królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.					
7	Odsetki 4-procentowe od obligacji przynoszących odsetki w złocie, wolne od podatków		13,634.008			13,634.008
8	Strata na monecie			2,454.121		2,454.121
		Suma .	13,634.008	2,454.121		16,088.129
	F. Odsetki od długu nieustalonego					
	królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.					
9	1. Kaucyje i depozyta		66.500			66.500
10	2. Bony skarbowe:					
	a) Odsetki od bon skarbowych wolnych od podatków, wypuszczonych w obieg na zasadzie artykułu IX ustawy skarbowej na rok 1878 (Dz. u. p. Nr. 27) za sumę 20,600.000 zł., wykupić się mających dnia 1 maja 1881 a przynoszących po 5% za pół roku		515.000			515.000
11	b) Odsetki od bon skarbowych wolnych od podatków, wypuszczonych w obieg na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 52) za sumę 10,000.000 zł., wykupić się mających dnia 1 lipca 1882 a przynoszących po 5% za rok		500.000			500.000
		Suma .	1,081.500			1,081.500
	G. Umorzenie długu nieustalonego					
	królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.					
12	Zwrót kaucyj i depozytów		80.000			80.000
13	Wykupienie bon skarbowych, wypuszczonych na zasadzie artykułu IX ustawy skarbowej na rok 1878 (Dz. u. p. Nr. 27)			20,600.000		20,600.000
		Suma .	80.000	20,600.000		20,680.000
	Razem (Rozdział 36, Tytuły 1—13) .		111,430.678	23,627.385		135,058.063
37	XVIII. Zarząd długu państwa.					
1	Wydatki na zarząd nieustalonego długu wspólnego (70%)		353.500			353.500
2	Wydatki na zarząd nieustalonego długu niewspólnego		31.800			31.800
3	Wydatki na zarząd długu ustalonego		380.110	121.000		501.110
		Suma (Rozdział 37, Tytuły 1—3) .	765.410	121.000		886.410

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Wydatki państwa			
			zwyczajne	nadzwyczajne z dozwo- leniem używania aż do końca marca		Suma
				1882	1883	
zł. w walucie austriackiej						
Zestawienie.						
1	I.	Dwór cesarski	4,650.000			4,650.000
2	II.	Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana	70.600			70.600
3	III.	Rada państwa	666.960		800.000	1,466.960
4	IV.	Trybunał państwa	13.500	7.500		21.000
5	V.	Rada ministrów	904.160			904.160
6	VI.	Suma na wydatki w sprawach wspólnych	83,293.379			83,293.379
7	VII.	Ministerstwo spraw wewnętrznych	15,496.860	441.764	1,926.300	17,864.924
8	VIII.	Ministerstwo obrony krajowej	9,379.407	153.000		9,532.407
9	IX.	Ministerstwo wyznań i oświecenia	14,942.140	148.032	1,831.370	16,921.542
10 do 26	X.	Ministerstwo skarbu	88,687.895	4,229.063	220.800	93,137.758
27	XI.	Ministerstwo handlu	22,392.280	168.390	7,327.990	29,888.660
28 i 29	XII.	Ministerstwo rolnictwa	10,410.510	778.845	384.250	11,573.605
30	XIII.	Ministerstwo sprawiedliwości	19,490.200	654.131	798.405	20,942.736
31	XIV.	Najwyższa izba obrachunkowa	154.000			154.000
32	XV.	Etat emerytalny	14,515.000			14,515.000
33 do 35	XVI.	Zapomogi i oposażenia	1,149.000	21,082.100		22,231.100
36	XVII.	Dług państwa	111,430.678	23,627.385		135,058.063
37	XVIII.	Zarząd długu państwa	765.410	121.000		886.410
Ogólna suma potrzeb .			398,411.979	51,411.210	13,289.115	463,112.304

Preliminarz państwa

na rok 1881 dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część druga. — Pokrycie.

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
zł. w walucie austriackiej					
1			I. Dwór cesarski		
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaś. Pana		
3			III. Rada państwa		
4			IV. Trybunał państwa		
5			V. Rada ministrów		
			605.000		605.000
6			VI. Sprawy wspólne		
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych.		
	1		Dochód z dziennika ustaw państwa		
			63.000		63.000
	2		Administraeya poszczególnych krajów		
			161.391	14.870	176.261
	3		Bezpieczeństwo publiczne		
			749.025		749.025
	4		Budowa dróg		
			23.693		23.693
	5		Budownictwo wodne		
			24.240		24.240
			Suma (Rozdział 7, Tytuły 1—5)		
			1,021,349	14.870	1,036,219
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej.		
	1		Straż policyjna wojskowa		
			32.800		32.800
	2		Taksa wojskowa		
			1,143.000		1,143.000
			Suma (Rozdział 8, Tytuły 1 i 2)		
			1,175.800		1,175.800
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia.		
			A. Zarząd naczelnny.		
	1		Muzeum sztuki i przemysłu i zakład do prób chemiezno- technicznych:		
			1 Muzeum sztuki i przemysłu		
			12.000		12.000
			2 Zakład do prób chemiezno-technicznych		
			300		300
	2		Komisya główna i dyrekeya statystyki administracyjnej		
			2.800		2.800
	3		Instytut geologiczny państwa		
			2.200		2.200
	4		Zakład główny meteorologii i magnetyzmu ziemi		
			20		20
	5		Konserwacya pomników historii i sztuki		
				600	600
			Suma (Rozdział 9, Tytuły 1—5)		
			17.320	600	17.920

Rozdział	Tytuł	Paragraf	D o c h o d y			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
			B. Wyznania.			
9	6		Wpływy funduszków religijnych:			
			<i>a) Wpływy funduszków:</i>			
		1	Austria poniżej Anizy	711.088	819	711.907
		2	Austria powyżej Anizy	167.870		167.870
		3	Salzburg	8.651		8.651
		4	Tyrol	106.035		106.035
		5	Vorarlberg	419		419
		6	Styrya	216.392		216.392
		7	Karyntya	91.464		91.464
		8	Kraina	74.808		74.808
		9	Tryest	10.797		10.797
		10	Gorycja	24.040		24.040
		11	Istrya	10.189		10.189
		12	Dalmacya	14.860		14.860
		13	Czechy	974.882	966	975.848
		14	Morawia i Szląsk	643.826		643.826
		15	Galicya	416.440	740.000	1.156.440
		16	Kraków	24.717		24.717
		17	Bukowina	1.098		1,098
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—17) .	3.497.576	741.785	4,239.361
		18	<i>b) Wpływy lasów i dóbr funduszowych.</i>	388.930	1.230	390.160
			Suma (Tytuł 6, §§. 1—18) .	3,886.506	743.015	4,629.521
	7		Fundacje i dopłaty na potrzeby religijne wyznania katolickiego:			
			Dodatki	12.457	1.123	13.580
			Razem (Rozdział 9, Tytuły 6 i 7) .	3,898.963	744.138	4,643.101
			C. Oświecenie.			
	8		Szkoły główne.			
		1	Uniwersytety	102.318		102.318
			Sprzedaż obligacyj uniwersytetu krakowskiego		70.000	70.000
		2	Wydziały teologiczne	11.200		11.200
		3	Szkoły główne techniczne	109.346		109.346
		4	Szkoła główna rolnicza w Wiedniu	12.000		12.000
		5	Akademia sztuk pięknych w Wiedniu	5.400		5.400
			Suma (Tytuł 8, §§. 1—5) .	240.264	70.000	310.264
	9		Szkoły średnie.			
		1	Gymnazya i gimnazya realne	609.103	1.300	610.403
			Dodatki na stopniowe zakładanie klas gimnazyalnych wyższych w gimnazyum rządowym w Radowcach, a mianowicie:			
			od kraju Bukowiny		3.000	3.000
			od gminy miasta Radowiec		1.000	1.000
		2	Szkoły realne	184.847	1.176	186.023
			Suma (Tytuł 9, §§. 1 i 2) .	793.950	6.476	800.426

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nadzwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
9	10	Zakłady naukowe wyłączne.			
	1	Szkoły dla akuszerok	252		252
	2	Szkoła sztuk pięknych w Krakowie	300		300
	3	Szkoły rysunkowe	2.500		2.500
	4	Szkoła sztuk i rzemiośł w Wiedniu	2.600		2.600
	5	Szkoły rzemieślnicze	7.886		8.886
		Sprzedaż wzorów w szkołach rzemieślniczych		1.000	
	6	Szkoły marynarki	11.347		11.347
		Suma (Tytuł 9, §§. 1—6)	24.885	1.000	25.885
	11	Szkoły początkowe.			
	1	Seminarya nauczycielskie męskie i żeńskie	72.971		72.971
	2	Zwrócone stypendya	384		384
	3	Szkółki początkowe rządowe	4.900		4.900
		Suma (Tytuł 11, §§. 1—3)	78.255		78.255
	12	Fundacye i dopłaty, tudzież wpływy na cele sztuki:			
	1	Dopłaty	260		260
	2	Wpływy na cele sztuki	1.320		1.320
		Suma (Tytuł 12, §§. 1 i 2)	1.580		1.580
	13	Fundusze naukowe:			
	1	Wpływy funduszu	47.631		84.673
		Zwrócone pożyczki		3.500	
		Zaległe wykupna robocizny i czynsze gruntowe		1.742	
		Część z likwidowanego majątku funduszu wyrównawczego zachodnio-galicyskiego		31.000	
	2	Dochody z lasów i dóbr funduszowych	28.080		28.080
		Suma (Tytuł 13, §§. 1 i 2)	75.711	37.042	112.753
		Razem (Rozdział 9, Tytuły 8—13)	1,214,645	114.518	1,329,163
		Ogółem (Rozdział 9, Tytuły 1—13)	5,130,928	359,256	5,990,184
		X. Ministerstwo skarbu.			
		Zarząd finansów.			
	1	Kierownictwo naczelne (z departamentami rachunkowemi i rachunków specjalnych)	3.500		3.500
	2	Dyrekcye skarbowe krajowe, dyrekcye skarbowe i dyrekcye skarbowe powiatowe, inspektorowie finansowi i urzędy do wymiaru opłat	36.000		36.000
	3	Administracya podatków, służba podatkowa przy starostwach powiatowych i komisye podatkowe lokalne	1.800		1.800
	4	Kasy krajowe	2.500		2.500
	5	Straż skarbowa	224.940		224.940
		Zysk na monecie		60	60
	6	Urzędy podatkowe	5.300		5.300
	7	Prokuratorye skarbowe	20.000		20.000
	8	Zarząd ceł	1,437.450		1,437.450
		Zy-k na monecie		170	170
		Suma (Rozdział 10, Tytuły 1—8)	1,731.490	230	1,731.720
	11	Ogólna administracya kasowa.			
	1	Dotatki z funduszów na koszta zarządu	76.700		76.700
	2	Wierzytelności należące się państwu		403.100	403.100
	3	Zwyżki funduszów sierocińskich łącznych i dochody z tych zwyżek		3.300	3.300
	4	Wpływy rozmaite	44.500	200.000	244.500
	5	Dochody z emisji nowej monety miedzianej centowej		400.000	400.000
		Suma (Rozdział 11, Tytuły 1—5)	121.200	1,006.400	1,127.600

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa		
			Dochody		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
Podatki stałe.					
12			Podatek gruntowy	35,500.000	35,500.000
13			Podatek od budynków	23,800.000	23,800.000
14			Podatek po 5% od dochodu z budynków wolnych od podatku czynszowego	1,200.000	1,200.000
15			Podatek zarobkowy	9,150.000	9,150.000
16			Podatek dochodowy	21,000.000	21,000.000
17			Należytości z egzekucyi podatków		480.000
18			Odsetki za zwłokę od podatków zaległych		420.000
			Suma (Rozdział 12—18) .	90,650.000	900.000
19			Cło.		
	1		Dochody z cła	26,649.000	26,649.000
	2		Zysk na monecie złotej z ogólnych przychodów cłowych netto, których część w myśl ustawy dostaje się tutejszej połowie monarchyi		1,155.000
	3		Z powodu używania monet złotych do opłaty cła według taryfy		83.000
			Azyo		14.760
			Suma (Rozdział 19, Tytuły 1—3) .	26,649.000	1,251.760
			Podatki niestałe.		
20			Podatek konsumcyjny:		
	1		Podatek od wódki	7,700.000	7,700.000
	2		Podatek od wina i moszczu	4,056.000	4,056.000
	3		Podatek od piwa	21,000.000	21,000.000
	4		Podatek od mięsa i bydła rzeźnego	4,731.000	4,731.000
	5		Podatek od cukru	30,809.000	30,809.000
	6		Podatek konsumcyjny od innych spożywanych przedmiotów	2,020.000	2,020.000
	7		Dzierżawy	3,550.000	3,550.000
	8		Inne wpływy	20.000	20.000
	9		Dazio consumo w Dalmacyi	97.000	97.000
	10		Rękojmie składane na dochody niestałe	2,520.000	2,520.000
	11		Wynagrodzenie od król. węg. administracyi skarbowej za zwroty dodatku konsumcyjnego	250.000	250.000
			Suma (Rozdział 20, Tytuły 1—11) .	76,753.000	76,753.000
21			Sól:		
	1		Dochody urzędów produkeyi	61.000	61.000
	2		Dochody urzędów sprzedaży	19,222.300	19,222.300
			Suma (Rozdział 21, Tytuły 1 i 2) .	19,283.300	19,283.300
22			Tytoń:		
	1		Dochody z sprzedaży w kraju	62,000.000	62,000.000
	2		Dochody dyrekeyi naczelnej (112.000 zł. w złocie)	364.840	364.840
			Zysk na powyższem złocie		20.160
			Suma (Rozdział 22, Tytuły 1 i 2) .	62,364.840	20.160
23			Stemple	16,800.000	16,800.000
24			Taxy i opłaty od czynności prawnych	31,800.000	31,800.000
25			Loterya	20,222.000	20,222.000
26			Myta	2,400.000	2,400.000
27			Cechowanie	184.500	184.500
			Suma (Rozdziały 20—27) .	229,807.640	20.160
					229,827.800

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
			zł. w walucie austriackiej			
			Dochody z własności państwa.			
28			Gmachy dykasteryalne	119.841		119.841
29			Fiskalności i bezdziedziczności	120.000		120.000
30			Drukarnia nadworna i rządowa w Wiedniu	1,186.700		1,186.700
31			Pozostałości z sprzedanej nieruchomości państwa		9.200	9.200
32			Mennictwo	229.300	159.800	389.100
			Razem (Rozdziały 10—32) .	350,615.171	3,347.550	353,962.721
33			XI. Ministerstwo handlu.			
	1		Kierownictwo naczelne		5.000	5.000
	2		Inspekcya ogólna		100.000	100.000
	3		Służba miar i wag	250.000		250.000
	4		Służba portowa i zdrowotna morska	545.800	1.200	547.000
	5		Dochody pocztowe	17,366.000		17,366.000
	6		Zakład telegrafów	3,562.000	67.000	3.629.000
	7		Koleje żelazne państwa:			
	1		Kolej istryjska	170.000		170.000
	2		„ tarnowsko-leleuchowska	350.000		350.000
	3		„ z Siverichu do Spljetu z odnogą do Szebeniku	70.000		70.000
			Trzecia rata dodatku gminnego na budowę wodociągu Kerezy w Szebeniku		6.000	6.000
	4		Kolej rakonicko-protiwińska (16.000 zł. w złocie)	440.000		440.000
			Zysk na powyższem złocie		2.880	2.880
	5		„ dniestrzańska	420.000		420.000
	6		„ brunowsko-strasswalcheńska (2.400 zł. w złocie)	75.000		75.000
			Zysk na powyższem złocie		430	430
	7		„ podmokielska w złocie	109.706		109.706
			Zysk na powyższem złocie		19.750	19.750
			Dolno-austriackie koleje państwa:			
	8		a) Kolej naddunajska	100.000		100.000
	9		b) Linie południowo-zachodnie	490.000		490.000
	10		Kolej państwa z Kriegsdorfu do Rymarzowa	23.000		23.000
	11		„ „ z Tarvis do Pontafła (7.680 zł. w złocie)	210.000		210.000
			Zysk na powyższem złocie		1.380	1.380
	12		„ „ z Dolnego Drauburga do Wolfsbergu	50.000		50.000
			Dodatki interesowanych		700	700
	13		„ „ z Müzzuschlagu do Neubergu	41.000		41.000
	14		„ „ z Nowych Herwinów do Wrubna	31.500		31.500
			Razem (Rozdział 33, Tytuły 1—7) .	24,304.006	204.340	24,508.346
34			XII. Ministerstwo rolnictwa.			
	1		Zakłady naukowe i do prób	13.400	800	14.200
	2		Kultura krajowa	2.100		2.100
	3		Nadzór kultury krajowej	2.140		2.140
			Zniesienie .	17.640	800	18.440

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody państwa	Dochody		
				zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
				zł. w walucie austriackiej		
			Przeniesienie	17.640	800	17.640
34	4		Władze górnicze	2.190		2.190
	5		Opłaty wymiarowe i za pozwolenie poszukiwania ciał ko- palnych	229.120		229.120
	6		Górnice zakłady naukowe	3.750		3.750
	7		Stadnina rządowa w Radowcach	178.700		178.700
	8		Zakłady ogierów rządowych:			
		1	Ogierzy rządowe	192.200		192.200
		2	Zrebiarnie	3 010		3.010
			Suma (Rozdział 34, Tytuł 1—8)	626.610	800	627.410
35	1		Lasy i dobra rządowe:			
		1	Dyrekeye lasów i dóbr	3.400		3.400
		2	Lasy i dobra rządowe	3.859.000	3.300	3.862.300
	2		Kopalnie:			
		1	Kierownictwo naczelne	42.300		42.300
		2	Zarząd górnicy w Kirbiehlu	153.536		153.536
		3	Zarząd górnicy i hutniczy w Brixleggu	282.000		282.000
		4	Zarząd hutniczy w Cilli	273.300		273.300
		5	Dyrekeya górnica w Idryi	819.000		819.000
		6	Tymczasowa dyrekeya górnica w Brüx	182.800		182.800
		7	Dyrekeya górnica w Przybranie	3.684.200		3.684.200
		8	Inne c. k. kopalnie	593.206		593.206
			Suma (Rozdział 35, Tytuły 1 i 2)	9.892.742	3.300	9.896.042
			Razem (Rozdział 34 i 35)	10.519.352	4.100	10.523.452
36			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości.			
	1		Zarząd sprawiedliwości w krajach koronnych	8.845		8.845
	2		Zakłady karne	641.810		641.810
			Suma (Rozdział 36, Tytuły 1 i 2)	650.655		650.655
37			XIV. Najwyższa izba obrachunkowa			
38			XV. Etat emerytalny	52.190		52.190
39			XVI. Zapomogi i uposażenia.			
	1		Dodatek gminy miasta Wiednia na budowę dworca kolei Franciszka Józefa, srebrem		25.313	25.313
	2		6procentowe odsetki od naddatków w zaliczkach gwaran- cyjnych w srebrze		15.000	15.000
			Suma (Rozdział 39, Tytuły 1 i 2)		40.313	40.313

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody		
			Dochody państwa		
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma
			zł. w walucie austriackiej		
40			XVII. Dług państwa.		
	1		Dochód z sprzedaży obligacyj wydać się mających na podstawie amortyzacji		
			10,880.414		10,880.414
	2		Wpłaty kaucyj i depozytów		
			30.000		30.000
			Suma (Rozdział 40, Tytuły 1 i 2)		
			10,910.414		10,910.414
41			XVIII. Zarząd długu państwa.		
	1		Dochody z należności za blankiety do wymiany obligacji długu państwa		
			15.000		15.000
	2		Dochód z formularzy do kwitów na procenta długu jednorakiego		
			700		700
			Suma (Rozdział 41, Tytuły 1 i 2)		
			15.700		15.700
42			XIX. Dochody z sprzedaży nieruchomości państwa.		
	1		Ceny kupna raty, odsetki i reszty należności za przedmioty sprzedane w skutek upoważnienia udzielonego w poprzednich ustawach skarbowych lub innych osobnych		
				123.822	123.822
	2		Należności od lemięt w zamienionych w dobra wolnodziedziczne i odkupienie uprawnień		
				15.643	15.643
	3		Dochody z sprzedaży własności państwa na podstawie artykułu VII ustawy skarbowej na rok 1881		
				35.535	35.535
			Suma (Rozdział 42, Tytuły 1—3)		
				175.000	175.000

Rozdział	Tytuł	Paragraf	Dochody			
			Dochody państwa			
			zwyczajne	nad- zwyczajne	Suma	
zł. w walucie austriackiej						
Zestawienie.						
1			I. Dwór cesarski			
2			II. Kancelarya gabinetowa Najjaśniejszego Pana			
3			III. Rada państwa			
4			IV. Trybunał państwa			
5			V. Rada ministrów	605.000	605.000	
6			VI. Sprawy wspólne			
7			VII. Ministerstwo spraw wewnętrznych	1,021.349	14.870	1,036.219
8			VIII. Ministerstwo obrony krajowej	1,175.800		1,175.800
9			IX. Ministerstwo wyznań i oświecenia	5,130.928	859.256	5,990.184
10—32			X. Ministerstwo skarbu	350,615.171	3,347.550	353,962.721
33			XI. Ministerstwo handlu	24,304.006	204.340	24,508.346
34 i 35			XII. Ministerstwo rolnictwa	10,519.352	4.100	10,523.452
36			XIII. Ministerstwo sprawiedliwości	650.655		650.655
37			XIV. Najwyższa Izba obrachunkowa			
38			XV. Etat emerytalny	52.190		52.190
39			XVI. Zapomogi i uposażenia		40.313	40.313
40			XVII. Dług państwa	10,910.414		10,910.414
41			XVIII. Zarząd długu państwa	15.700		15.700
42			XIX. Dochody z sprzedaży własności nieruchomości państwa		175.000	175.000
			Ogólna suma pokrycia .	405,000.565	4,645.429	409,645.994

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXV. — Wydana i rozesłana dnia 14 czerwca 1881.

52.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 13 maja 1881,

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie gminy Hruszów do 8mej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879).

Ku dalszemu uzupełnieniu wykazu ogłoszonego rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 1 lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 95), zalicza się gminę Hruszów w Galicyi, w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny, do ósmej klasy taryfy czynszów, płaconych za pomieszczenia dla wojska i ich przynależności.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

53.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 19 maja 1881,

tyczące się rozłączenia a względnie połączenia służby portowej i zdrowotnej morskiej ze służbą cłową w Lissie i Comisie w Dalmacyi.

Agencya portowa i zdrowotna w Lissie, połączona obecnie z komorą pomocniczą w Lissie, będzie od dnia 1 czerwca 1881 zniesiona a natomiast delegacya portowa i zdrowotna morska w Comisie istniejąca, przeniesiona będzie do Lissy i opatrzona upoważnieniami deputacyi.

Od tegoż czasu zaprowadzona będzie w Comisie agencya portowa i zdrowotna morska połączona z tamtejszą komorą pomocniczą.

Dunajewski r. w.

54.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1881,

zawierające poprawioną instrukcją dla akuszerek.

Akuszerki, które otrzymały upoważnienie do wykonywania sztuki położniczej w krajach austriackich i chcą tamże oddawać się swemu powołaniu, trzymać się winny w tej mierze instrukcyi następującej, która służyć ma za wskazówkę także lekarzom urzędowym i Władzom interesowanym.

§. 1.

Akuszerki podlegają Władzy administracyjnej I instancyi (c. k. starostwa, władzy gminnej, której poruczone zostały sprawy władzy administracyjnej powiatowej, magistratowi, urzędowi burmistrzowskiemu) a względnie jej lekarzowi urzędowemu.

§. 2.

Akuszerki winny oznajmić tejże Władzy, w którym miejscu chcą praktykować a następnie przedstawić się lekarzowi urzędowemu i pokazać mu narzędzia i przybory w §. 3 przepisane.

Dalej zgłosić się mają do zwierzchności gminnej swego miejsca zamieszkania a względnie do Władzy policyjnej miejscowej, pokazać urzędowe potwierdzenie uczynionego oznajmienia i wskazać mieszkanie swoje, które oznaczone być ma zawsze godłem na domu wywieszonem; również oznajmić należy o każdej zmianie mieszkania.

§. 3.

Narzędzia i przybory, które akuszerka powinna mieć zawsze na podoręczu dobrze schowane, uporządkowane, starannie wyczyszczone i brać z sobą, gdy jest wezwana do porodu, są następujące:

Seręga cynowa średniej wielkości z kanką z przodu dobrze zaokrągloną i mutrą do seręgi dobrze przystającą; kateter dla kobiet metalowy i angielski elastyczny, nożyczki do pępka, odpowiedni zapas tasiemki do pępka i szczotkę do paznokci.

Oprócz tego akuszerka mieć powinna ze sobą we fiaskach dobrze zatka nych, czysto utrzymywanych, następujące środki, których przyrządzenie i używanie opisane jest szczegółowo w §. 3 Nauki, zawartej w dołączonym Dodatku:

1. 100 gramów kwasu karbolowego krystalicznego, rozpuszczonego przez przydanie nieco wody, do zrobienia płynu odwietrzającego,

2. 50 gramów oleju karbolowego, to jest mieszaniny z 2 gramów kwasu karbolowego krystalicznego z 48 gramami czystej oliwy,

3. 25 gramów tynktury cynamonowej,

4. 25 gramów wysokoku eterowego (kropli Hoffmanna).

Przerzeczzone przedmioty powinna akuszerka mieć zawsze na podoręczu w dobrym stanie.

Z powodu, iż kwas karbolowy krystaliczny i rozpuszczony a nawet mocniejszy rozezyn jego z wodą, użyty zewnętrznie, działa gryząco a wewnętrznie, nawet jak trucizna, przeto akuszerka, aby zapobiedz nadużyciu, zachowywać ma kwas karbolowy z szczególną uwagą i wolno jej używać go tylko w taki sposób, jak jej to lekarz wskaże lub jak w §. 3 Nauki jest przepisane.

Akuszerka nie powinna zostawiać u kobiet rodzących, lub które już porodziły ani niektórych z przerzeczonych przedmiotów ani całego ich zbioru.

Lekarz urzędowy przekonywać się będzie co pewien czas, czy przybory są w komplecie i w dobrym stanie.

Nadto każda akuszerka powinna mieć dobre dzieło o położnictwie, przynajmniej to, podług którego się kształciła, ażeby mogła szukać w niem rady.

§. 4.

Akuszerki powinny żyć uczciwie, trzeźwo i rodzącym, do których będą wezwane, czy to bogatym czy ubogim, czy we dnie czy w nocy, nieść potrzebną pomoc z całą gotowością i jak tylko umieją.

§. 5.

Akuszerki przestrzegać winny zawsze jak największego ochędóstwa około siebie, unikać starannie styczności z choremi osobami i gnijącemi rzeczami jakiegobądź rodzaju, aby do ich palców, narzędzi lub sukien nie przyczepiły się zarodki szkodliwe, które podczas oględzin lub niesienia pomocy, mogłyby upaść na ciało położnicy i spowodzić tak niebezpieczną gorączkę płożową.

Z tego powodu zwraca się uwagę akuszerek na dołączoną Naukę i poleca im najsurowiej, aby za każdym razem, przed dotknięciem się osoby, powierzającej się ich pieczy, oczyściły jak najdokładniej ręce i przybory płynem odwietrzającym.

§. 6.

Gdy akuszerka weźmie rodzącą pod swoją opiekę, nie wolno jej oddalać się od niej podczas porodu a nadto po każdym prawidłowym porodzie obowiązana jest zostać przy położnicy najmniej trzy godziny po odejściu miejsca (czepca).

Gdyby poród odbył się nieprawidłowo lub gdyby groziło niebezpieczeństwo, nie powinna oddalać się, dopóki lekarz przyzwany nie przybędzie, owszem zostać ma przy osobie, która powierzyła się jej pieczy, tak długo, jak lekarz uzna to za potrzebne i jak najściślej dopełnić jego poleceń.

Z wyjątkiem koniecznej potrzeby, gdy nie można przyzwać drugiej akuszerki, nie wolno, aby akuszerka obsługiwała jednocześnie dwie rodzące i aby naprzemian udawała się od jednej do drugiej, tym bowiem sposobem mogłaby narazić na wielkie niebezpieczeństwo jedną lub obie rodzące.

§. 7.

W przypadłościach grożących niebezpieczeństwem lub nieprawidłowych, czy im podlegają brzemiennie, rodzące lub położnice czy też ich nowonarodzone dzieci, jakoteż w razie nagłej śmierci brzemiennej lub rodzącej, akuszerka obowiązana jest pod ciężką odpowiedzialnością postarać się, aby niezwłocznie przyzwano właściwego lekarza (§§. 7 aż do 9 Nauki).

§. 8.

Zabrania się akuszerkom najsurowiej odbywać na brzemiennych, rodzących położnicach lub dzieciach, ordynacye lekarskie i bez naglącej potrzeby takie funkcyje, których wykonywanie należy tylko do akuszera lub lekarza.

§. 9.

Jeżeli dziecko zdaje się zmarłym a jest tak wykształcone, że mogłoby żyć i nie ma na niem widocznych znaków zgnilizny, akuszerka winna w nieobecności lekarza, którego natychmiast przyzwać należy, wykonywać pilnie i wytrwale wiadome jej próby przywrócenia dziecka do życia, a to, póki dziecko nie zacznie regularnie oddychać, albo dopóki usiłowania, najmniej przez pół godziny ponawiane, nie okażą się całkiem bezskutecznymi.

§. 10.

Akuszerka winna mieć staranie o to, aby o urodzeniu każdego dziecka, które odbierała, uczyniono w czasie właściwym doniesienie, celem zapisania go w księdze urodzonych.

§. 11.

Jeżeli z rodziców chrześcijańskich urodzi się dziecko bezsilne, pozornie zmarłe i w ogóle śmiercią zagrożone, akuszerka obowiązana jest przestrzedz rodziców, że dziecko trzeba ochrzcić z wody a nawet akuszerka religii chrześcijańskiej może uczynić to sama na żądanie lub za zezwoleniem rodziców, lub gdy dziecko jest nieślubne, za zezwoleniem matki. Akuszerka postarać się ma o to, aby właściwy pleban był uwiadomiony o ochrzczeniu dziecka z wody.

§. 12.

Na żądanie plebana lub innej osoby, której utrzymywanie księgi narodzonych jest poruczone, obowiązana jest akuszerka podać potrzebne do zapisania w księdze narodzonych szczegóły, dotyczące się matki, mianowicie, czy jest stanu wolnego, zamężna lub wdowa. W tym celu akuszerka ma być także obecna na uroczystym chrzcie dziecka.

§. 13.

Jest także obowiązkiem akuszerki mieć staranie, aby wszystkie dzieci, które urodzą się nieżywe, były poddawane przepisany oględzinom ciała, bez względu na stopień fizycznego rozwoju.

§. 14.

Akuszerka, wezwana do osoby niedoświadczonej, ażeby jej przyniosła ulgę w boleściach lub dolegliwościach żywotu, winna ją dokładnie zbadać i jeżeli znajdzie oznaki brzościowości, powiedzieć jej o tem i napomnieć ją, aby starała się unikać tego, coby mogło zaszkodzić rozwijaniu się płodu.

Jeżeli zaś osoba zbadana już rodzi, akuszerka winna dać jej pomoc potrzebną, a gdyby była chora, zalecić, aby wezwano lekarza.

§. 15.

Gdy akuszerka poweźmie uzasadnione podejrzenie, że się dopuszczono dzieciobójstwa, spędzenia płodu, lub innego podobnego karygodnego uczynku, obowiązana jest zawiadomić o tem niezwłocznie miejscową władzę policyjną.

§. 16.

Akuszerka, która jest sama rozmyślnie sprawczynią zniszczenia lub spędzenia płodu, podsunięcia lub zamienienia dziecka, albo która była współwinną lub uczestniczką takiego uczynku karygodnego, tudzież ta, która zaniedba ciężącego na niej obowiązku zawiadomienia niezwłocznie Władzy o powziętem podejrzeniu, że zbrodnię lub przestępstwo popełniono, podpada surowości ustawy karnej.

§. 17.

Akuszerki winny osobom, które powierzą się ich opiece, dochować sumienie tajemnic i tylko w tych przypadkach, w których obowiązane są uczynić doniesienie, lub gdy Władza od nich tego zażąda, udzielić mają potrzebnych wiadomości.

§. 18.

Akuszerka, której Władza administracyjna lub sądowa poleci zrobienie oględzin, powinna, o ile tylko może podać dokładnie to, czego się z oględzin dowiedziała.

§. 19.

Każda akuszerka, umiejąca pisać, winna wypełniać punktualnie i zgodnie z prawdą pojedyncze rubryki Tablic urodzonych, w Nauce bliżej wzmiankowanych, które jej Władza administracyjna doręczy i Tablice te, według przepisu utrzymywane, składać Władzy powiatowej na ręce lekarza urzędowego w terminach, które tenże oznaczy, a to do przejrzenia, sprawdzenia i do poczynienia zestawień w celach naukowych.

Zaleca się akuszerkom, aby utrzymywały dokładny dziennik wszystkich porodów, przy których spełniały obowiązki swego powołania, iżby mogły wypełniać dokładnie Tablice urodzonych.

§. 20.

Zresztą poleca się akuszerkom, aby się trzymały ściśle niniejszej instrukcyi i Nauki, które otrzymają razem z dyplomem, lub które doręczy im Władza administracyjna, a w szczególności obowiązane są przestrzegać jak najściślej środków ostrożności dla zapobieżenia przenoszeniu chorób zaraźliwych i gorączki połogowej.

§. 21.

Przepisy powyższe wchodzą na miejsce instrukcyi podanej do wiadomości rozporządzeniem ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 25 marca 1874 (Dz. u. p. Nr. 32) i rozporządzenia ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 23 października 1878, L. 10381.

Taaffe r. w.

55.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 8 czerwca 1881, tyczące się ustanowienia odsetków podatku gruntowego.

Na zasadzie artykułu I ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34), tudzież artykułu I i II ustawy z dnia 7 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 49), ustanawia się odsetki podatku gruntowego dla królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, na czas od dnia 1 stycznia 1881 aż do chwili, od której nastąpić ma stanowcze rozłożenie podatku, w ilości 22¹/₁₀ czystego dochodu, oznaczonego według uchwał komisji głównej do uregulowania podatku gruntowego.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVI. — Wydana i rozesłana dnia 28 czerwca 1881.

56.

Ustawa z dnia 18 maja 1881,

o sposobie nadawania emerytur profesorom wydziału teologicznego w Krakowie.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Postanowienie §fu 1go ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 47), mocą którego nauczycielom zakładów naukowych, przez Rząd utrzymywanych, emerytury nadawać należy według przepisu o emeryturach z dnia 9 grudnia 1866 (Dz. u. p. Nr. 157) ze zmianą, w rzezonym §. 1 wzmiankowaną, stosowane być ma także do profesorów wydziału teologicznego w Krakowie.

§. 2.

Gdy jednak profesor tego wydziału otrzyma jedno z beneficj duchownych, zastrzeżonych mocą zapisu fundacyjnego dla księży, profesorami uniwersytetu krakowskiego, będących, natenczas, od chwili wprowadzenia go na to beneficjum, traci wszelkie prawa do emerytury, a to bez względu, czy owo beneficjum nadane mu zostało przed, czy po przejściu na stan spoczynku.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi oświecenia.

Wiedeń, dnia 18 maja 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad-Eybesfeld r. w.

57.**Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu
z dnia 19 maja 1881,**

o ustanowieniu w Draga di Moschenitze delegacyi cłowej załatwiającej oraz służbę portową.

W Draga di Moschenitze w Istrii ustanowiona została delegacya cłowa, trudniąca się oraz służbą portową i zdrowotną, która zacznie urzędować od dnia 1 czerwca 1881.

Dunajewski r. w.

58.**Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 4 czerwca 1881,**

którem podają się do wiadomości przepisy dodatkowe do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), tudzież do przepisów, dotyczących się sprawdzania i cechowania naczyń do mleka z podziałką, jakoteż kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Na zasadzie ustawy z dnia 23 lipca 1871 (Dz. u. p. Nr. 16 z r. 1872), podają się do powszechnej wiadomości wydane przez c. k. Komisją główną miar i wag Dodatki do Porządku sprawdzania miar i wag z dnia 19 grudnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 171), tudzież do przepisów, dotyczących się sprawdzania naczyń z podziałką do mleka, jakoteż kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Pino r. w.

Dodatek siódmy do Porządku sprawdzania miar i wag

z dnia 19 grudnia 1872.

Do §. 23.

We względzie granicy błędów przestrzegać się mającej przy sprawdzaniu ciężarków handlowych.

Postanowienia zawarte w ustępie pierwszym §fu 23go, że przy sprawdzaniu ciężarków handlowych dozwolnić można, aby się różniły od normalnych tylko wtedy, gdy są od nich większe, zmienia się w ten sposób, że aż do granic pod b) ustanowionych, różnić się mogą od prawidłowych, gdy są od nich większe lub mniejsze.

W dodatku piątym do Porządku sprawdzania miar i wag (Dz. u. p. Nr. 88 z r. 1877).

We względzie drewnianych miar do płynów w kształcie putni do noszenia.

Drewniane miary do płynów w kształcie putni do noszenia przyjmowane będą do sprawdzania i cechowania także wtedy, gdy mają 60 L. pojemności. Do tych miar 60litrowych stosowane być mają wszystkie przepisy, podane w Dodatku piątym do Porządku sprawdzania dla takichże miar, gdy mają 50 litrów pojemności, z tą różnicą, że pierwsze opatrzyć należy znakiem wypalonym: 60 L.

Dodatek do przepisów,

tyczących się sprawdzania naczyn¹ na mleko z podziałką (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Gdy środkowa, t. j. w połowie wysokości naczynia zmierzona średnica stągwi na mleko nie ma więcej nad 250 milimetrów, kreski podziałki do niej należącej zaczynać się mogą tuż nad okuciem metalowem i przy pierwszej kresce podziałki napisać należy odpowiadającą jej ilość litrów.

W przypadku tym wypalić należy na zewnętrznej ścianie naczynia odległość tej pierwszej kreski od dolnego końca podziałki wyrażoną w milimetrach z przydaniem znaku m/m.

Dodatek do przepisów,

tyczących się sprawdzania kadzi zacierowych (Dz. u. p. Nr. 107 z r. 1879).

Postanowienie podane w przerzeczonych przepisach we względzie drobniejszych podziałów największej pojemności, że w dolnej połowie kadzi dozwolone są tylko podziały najmniej dwa razy większe niż w górnej połowie, zmienia się w ten sposób, że w dolnej połowie kadzi bez względu na jej wielkość, dozwolone są tylko podziały, mające nie mniej jak 1 H.

Wiedeń, dnia 10 maja 1880.

C. k. Komisya główna miar i wag:

Herr r. w.

59.

Ustawa z dnia 11 czerwca 1881,

o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Administracyą skarbu, aby zakłady kredytowe hipoteczne, kasy oszczędności, tudzież fundusze i zakłady pod zarządem publicznym zostające, lub do składania publicznie rachunków obowiązane, gdy się podejmować będą konwersyi wierzytelności pożyczkowych hipotecznych, na takież wierzytelności, ale przynoszące odsetki podług niższej stopy procentowej, a względnie interesowanych dłużników hipotecznych i ustępców takich wierzytelności, uwalniała od taks stopniowych, którymby dokumenty dłużne i akta ustępstwa, z powodu konwersyi wystawić się mające, podlegały, aż do kwoty po 50 c. od każdego arkusza płacić się mającej stałej taksy, tudzież od wpisowego, za zaintabulowanie tych dokumentów, przypadającego, jeżeli przez taką konwersyą nastąpi trwale znizienie stopy procentowej od wierzytelności hipotecznych o które chodzi, bez jednoczesnego powiększenia sumy kapitału i opłat ubocznych, które oprócz odsetków płacić się mają.

Co się tyczy kwitów ekstabulacyjnych, z tego powodu na wierzytelności konwersyi podlegające, wystawionych, uwalniać je można od taks stopniowych, od nich przypadających, o tyle, o ile kwota, która ma być wyekstabulowana, nie przewyższa sumy, która ma być na nowo zahipotekowana.

§. 2.

Interesowane fundusze i zakłady, a względnie dłużnicy hipoteczni podawać mają o to uwolnienie, z dołączeniem potrzebnych dowodów, w przeciągu najwięcej 30 dni po wygotowaniu odnośnych dokumentów, do kierujących Władz skarbowych, bezpośrednio, lub za pośrednictwem urzędu podatkowego.

Wyciągi hipoteczne i odpisy dokumentów, wyłącznie w celu udowodnienia tego, dołączane, są wolne od stępla, dopóki nie będzie z nich zrobiony żaden inny użytek prócz tego, który w paragrafie niniejszym jest wzmiankowany.

§. 3.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia i zatrzymają ją aż do dnia 31 grudnia 1885.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi skarbu.

Schönbrunn, dnia 11 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

60.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 14 czerwca 1881,

tyczące się zwinięcia c. k. komory pomocniczej II klasy w Podwołoczyskach w Galicyi.

C. k. komorę pomocniczą II klasy w Podwołoczyskach zwija się od dnia 30 czerwca 1881. Zamiast tejże załatwiać będzie służbę cłową w Podwołoczyskach od dnia 1 lipca 1881 oddział straży skarbowej, który stanowić będzie delegacją tamtejszej c. k. komory głównej i będzie używał upoważnień komory pomocniczej II klasy.

Dunajewski r. w.

61.

Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu z dnia 22 czerwca 1881,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 11 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 59) o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych.

We względzie wykonania ustawy z dnia 11 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 59) o znizaniu taks w razie konwersyi wierzytelności hipotecznych, rozporządza się co następuje:

§. 1.

Prośby, w których z powodu konwersyi wierzytelności hipotecznych na także wierzytelności z mniejszą stopą procentową, żąda się na zasadzie powyższej ustawy uwolnienia od taks stopniowych, które od tyczących się tego dokumentów, przypadają, tudzież od wpisowego, podawać trzeba najpóźniej w przeciągu dni 30 po wygotowaniu owych dokumentów, zwyczajnie z dołączeniem tychże w pierwopisie lub wierzytelnym odpisie, jakoteż wszelkich innych dowodów, mianowicie wyciągów hipotecznych itd. do kierujących Władz skarbowych I instancyi (Dyrekcji skarbowych powiatowych, urzędów wymiaru opłat), bezpośrednio, lub za pośrednictwem urzędu podatkowego tego powiatu, w którym leży realność za hipotekę służąca, lub, jeżeli jest to hipoteka rozciągniona, w którym leży główny przedmiot hipoteczny.

§. 2.

W razie konwersyi wierzytelności hipotecznych, które z należyciami pobocznymi nie przenoszą sumy 1000 zł., strona nie jest obowiązana dołączyć do prośby o zniżenie taks, dokumentów i dowodów, w §. 1 wzmiankowanych, a dochodzenia, czy zachodzą warunki potrzebne do zniżenia taks (§. 1 wzmiankowanej ustawy), poczynić należy z urzędu.

§. 3.

Jeżeli podający o przeprowadzenie hipoteczne konwersyi, udowodni za pomocą poświadczonego rubrum, albo za pomocą potwierdzenia urzędowego, na dokumencie oryginalnym położonego, że podał już do Władzy skarbowej prośbę o zniżenie taks, natenczas sądy, w Dalmacyi zaś istniejące tamże urzędy hipoteczne, wyносить mają zarzut z powodu braku stępla tylko wtedy i o tyle, o ileby uchybiono przepisowi zawartemu w §. 1 ustawy powyższej co do opłaty stałej taksy po 50 c. od każdego arkusza dokumentu.

§. 4.

Tam, gdzie niema księgi publicznej do zahipotekowania prawa zastawu, pożyczki, dla których prawo zastawu na nieruchomości nabyto przez opisanie rzeczy egzekucyjnie zajętej, uważać należy za równe pożyczkom hipotecznym.

§. 5.

Także wtedy, gdy z konwersją łączy się nieznaczne powiększenie wierzytelności dla jej zaokrąglenia, przyzwolić można na zniżenie taks, jeżeli nie ma podejrzenia, że tu zachodzi akt pozorny, zmierzający do obejścia ustawy.

Ale od tych kwot, o które wierzytelność podlegająca konwersyi, została powiększona, zapłacić trzeba w każdym razie taksę od dokumentu, jakoteż wpisowe podług przepisów ogólnych.

§. 6.

Orzekanie co do żadanego zniżenia taks należy w pierwszej instancyi do Dyrekcji skarbowych powiatowych i do urzędów wymiaru opłat.

§. 7.

Gdyby strona miała się za uciążoną przez orzeczenie Dyrekcji skarbowej powiatowej albo urzędu wymiaru opłat, może założyć rekurs z zachowaniem przepisów ustawy z dnia 19 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28) do przełożonej Dyrekcji skarbowej krajowej.

§. 8.

Jeżeli Władza skarbowa krajowa przyjmie rekurs, wydać ma udecydowane orzeczenie w zwykłej formie.

Jeżeli zaś Władza skarbowa krajowa uzna rekurs za nieuzasadniony, udać się winna po decyzją do ministerstwa skarbu.

§. 9.

Orzeczeniu ministerstwa skarbu zastrzega się także znizanie taks co do tych konwersyj, w których z konwersją łączy się powiększenie sumy kapitału (§. 5) o więcej niż 5 od sta wierzytelności, podlegającej konwersyi.

§. 10.

Rezolucją Władzy skarbowej, pozwalającą na znizanie taks w myśl powyższej ustawy, przytoczyć należy na pierwszym arkuszu dokumentów, których się to tyczy, wymieniając jej datę i liczbę.

§. 11.

Do podań o znizanie opłat (§. 1) i rekursów, wymierzonych przeciw załatwieniu takich podań (§. 8), stosować należy przepisy p. t. 44 q ustawy z dnia 13 grudnia 1862 (Dz. u. p. Nr. 89).

Prośby hipoteczne i wszelkie inne podania sądowe, tyczące się konwersy wierzytelności hipotecznych, winny być ostępowane według przepisów ogólnych

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVII. — Wydana i rozesłana dnia 30 czerwca 1881.

62.

Ustawa z dnia 23 czerwca 1881,

o handlu napojami wysokowemi pędzonymi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Handel płynami wysokowemi pędzonymi, które bez jakiegoś dodatku lub z dodatkiem służyć mogą za napój (spirytus, gorzalka, rosolis, rum, likier itp.) w jakiegokolwiek sprzedają się ilościach, byle w naczyniach zamkniętych, jest przemysłem wolnym; natomiast do wyszynku w sposobie zarobkowania, jakoteż do drobnej sprzedaży przerzeczonych płynów w sposobie zarobkowania, potrzebny jest konsens urzędowy.

Konsens na wyszynk uprawnia do wydawania takich napojów gościom siedzącym, stojącym lub do domu w naczyniach niezamkniętych, w dowolnych, choćby najmniejszych ilościach.

Konsens na drobną sprzedaż w duchu ustawy niniejszej upoważnia do sprzedaży płynów powyższych w naczyniach niezamkniętych, jednak tylko w ilościach najmniej po pół ćwierci litra, z tem ograniczeniem, że trudniący się drobną sprzedażą nie ma pozwalać, aby wydane napoje wypijano w lokalach, któremi ma prawo rozporządzać.

Upoważnieni do szynkowania i drobnej sprzedaży mają także prawo prowadzić zwykły handel rzeczonymi płynami.

Przez naczynia zamknięte rozumie się beczki zamknięte sposobem w handlu używanym, jakoteż faszki opieczętowane.

§. 2.

Wyszynk i drobna sprzedaż płynów wysokowych pędzonych (§. 1), jakoteż handel takimi płynami, handel zaś wtedy, gdy te sprzedawane są w naczyniach zamkniętych tylko po jednym litrze i w mniejszych ilościach, czy opierają się na konsensie, czy na prawie propinacyi lub jakimkolwiek innem, podlegają osobnemu podatkowi.

O konsensie.

§. 3.

Od ubiegającego się o konsens wymagać się będzie oprócz warunków ogólnych, potrzebnych do wykonywania przemysłu samodzielnie, także tego, aby zasługiwał na zaufanie i był nieposzlakowany.

Gdy przeciw ubiegającemu się przemawiają okoliczności, usprawiedliwiające podejrzenie, że mógłby przemysłu na złe używać, jakoto dla dopomagania do zakazanej gry, do przechowywania, do niemoralności lub opilstwa, konsensu całkiem odmówić mu należy.

§. 4.

Gdy się ma nadać konsens, wziąć należy na uwagę potrzebę ludności, sposobność lokalu, w którym przemysł ma być wykonywany, na jakim gościńcu, ulicy lub placu ten lokal się znajduje, tudzież czy dozór policyjny będzie możebny.

Przed nadaniem konsensu Władza przemysłowa wysłuchać ma gminę siedziby przedsiębiorstwa, a gdzie istnieją Władze policyjne rządowe, także i te ostatnie.

§. 5.

W razie przeniesienia przemysłu do innego lokalu, w obrębie tej samej osady, nie trzeba wprawdzie starać się o nowy konsens, lecz uzyskać należy pozwolenie Władzy przemysłowej, która w tym razie wziąć ma na uwagę stosunki miejscowe, sposobność lokalów przeznaczonych na wykonywanie przemysłu, tudzież, czy dozór policyjny będzie możebny.

Trudniący się przemysłem, którego celem jest przyjmowanie obcych w gospodę, wydawanie potraw i kawy, sprzedaż wyrobów cukierniczych i tłuczeńców (mandoletti) a którzy wyszynkiem zajmują się tylko uboecznie, nie potrzebują takiego pozwolenia.

§. 6.

Taż sama osoba, w tej samej osadzie, może nabyć, wziąć w dzierżawę lub objąć jako zastępca tylko jeden konsens do trudnienia się wyszynkiem albo drobną sprzedażą (§. 1) napojów wysokowych pędzonych.

§. 7.

Producentom i sprzedawcom napojów wysokowych pędzonych, którzy obecnie trudnią się w sposobie zarobkowania drobną sprzedażą tych napojów, zajmować się wolno drobną sprzedażą w duchu §. 1 ustawy niniejszej tylko wtedy, jeżeli uzyskali do tego przepisany konsens.

§. 8.

Przekroczenia przeciwko powyższym przepisom ustawy niniejszej, nie odnoszącym się do podatku w §. 2 wzmiankowanego, uważać należy za wykroczenia przeciwko ustawie przemysłowej i karać podług ustawy przemysłowej.

O podatku.

§. 9.

Za podstawę do wymierzenia osobnego podatku (§. 2) bierze się ilość ludności osady, w której przemysł jest wykonywany, tudzież rodzaj przemysłu (§. 11).

Granica terytoryalna osad, ustanowiona do wymiaru podatku zarobkowego, służy także do wymiaru podatku osobnego.

Przez ilość ludności rozumieć należy tę ilość osób obecnych (krajowych i obcych), która znajdowała się w osadzie według ostatniego spisu ludności.

§. 10.

Podatek (§. 9) opłacać należy z góry półrocznie, to jest za czas od 1 stycznia aż do ostatniego czerwca a względnie za czas od 1 lipca aż do ostatniego grudnia.

Kto przemysł podlegający osobnemu podatkowi rozpocząć chce w ciągu półrocza, opłacić ma podatek za całe półrocze bieżące.

§. 11.

Oplatę półroczną ustanawia się z ograniczeniem wyrażonem w §. 12, jak następuje:

I. Dla każdej siedziby przemysłu, którego celem jest szynkowanie napojów wysokowych pędzonych:

1. W osadach mających ludności aż do 500 dusz włącznie	5 zł.
2. W osadach mających ludności przeszło 500 aż do 2000 dusz włącznie	10 „
3. W osadach mających ludności przeszło 2000 aż do 10.000 dusz włącznie	20 „
4. W osadach mających ludności przeszło 10.000 aż do 20.000 dusz włącznie	30 „
5. W osadach mających ludności przeszło 20.000 aż do 100.000 dusz włącznie	45 „
6. W osadach mających ludności przeszło 100.000 dusz	50 „

II. Dla każdej siedziby przemysłu, w której odbywa się drobna sprzedaż w duchu ustawy niniejszej (§. 1) dwie piąte kwot powyższych.

III. Dla każdej innej siedziby przemysłu, w §. 2 ustawy niniejszej wzmiankowanego, gdzie handel napojami wysokowymi pędzonymi stanowi wyłączne lub główne przedsiębiorstwo, czwarta część kwot powyższych.

IV. Dla rodzajów przemysłu, wzmiankowanych w ustępie 2 §fu 5go i dla rodzajów przemysłu handlowego, w których sprzedaż w myśl §fu 2go odbywa się tylko ubocznie, piąta część kwot powyższych z tem ograniczeniem, że największy wymiar podatku nie może przewyższać piątej części podatku zarobkowego zwyczajnego, przypadającego od przemysłu.

Uwalnia się od tego podatku:

A. Wyszynk i drobna sprzedaż napojów wysokowych pędzonych w obozach wojskowych polowych i do ćwiczeń, po za obrębem budynków wzniesionych stale.

B. Wydawanie w aptekach płynu wysokowego pędzonego jako lekarstwa przez lekarza zapisanego.

C. Wyszynk w tak zwanych schroniskach w górach.

§. 12.

W Galicyi i na Bukowinie, gdzie wyszynk napojów wysokowych pędzonych jest już na zasadzie istniejących ustaw krajowych obciążony osobną opłatą szynkową, dopóki obciążenie to trwać będzie, wyszynk tych napojów podlega tylko połowie podatków ustanowionych w §. 11 I.

Po upływie czasu, na który obciążenie to, ustawami krajowemi obecnie już istniejącemi, jest przepisane, pobierany będzie podatek w pełnym wymiarze.

§. 13.

Czy w rodzajach przemysłu w §. 5 i w §. 11 IV wzmiankowanych, wyszynk lub handel stanowi główne, czy tylko uboczne przedsiębiorstwo, orzeka Władza przemysłowa po zniesieniu się z Władzą skarbową.

§. 14.

Kto chce trudnić się dalej jednym z przemysłów, w §. 2 ustawy niniejszej wzmiankowanych, ma oprócz dopełnienia wszelkich innych obowiązków ustawowych, najpóźniej w dni czternaście po terminie, w którym ustawa niniejsza nabędzie mocy obowiązującej, a jeżeli założona być ma nowa siedziba przemysłu, najpóźniej na czternaście dni przed rozpoczęciem przemysłu uwiadomić urząd, który drogą rozporządzenia będzie do tego przeznaczony, gdzie, to jest, w której osadzie, w którym domu lub przy którym placu znajduje się siedziba jego przemysłu i opłacić podatek półroczny za otrzymaniem ceduły płatniczej.

Za każde następne półroczcie, w którym przemysł taki ma być wykonywany, opłacić winien przedsiębiorca przed rozpoczęciem przemysłu podatek, w tymże samym urzędzie za otrzymaniem ceduły płatniczej.

Gdy taka siedziba przemysłu ma być całkiem zwinięta, przedsiębiorca winien uwiadomić o tem urząd i zwrócić mu ostatnią cedule płatniczą.

§. 15.

Opłacenie podatku odnosi się tylko do osady (§. 9), w której według uwiadomienia przemysł ma być wykonywany.

Ale gdy w obrębie tejże samej osady, przemysł, podatkowi podlegający, przeniesiony zostaje z jednego domu do drugiego a względnie z pewnego placu na inny, nie wynika z tego obowiązek opłacenia podatku ponownie za bieżące półroczcie.

Toż samo rozumie się o zmianie w osobie przedsiębiorcy.

W obudwu jednak przypadkach przedsiębiorca a w ostatnim przypadku nowy przedsiębiorca, uwiadomić ma urząd (§. 13) o przeniesieniu lub objęciu siedziby przemysłu, zanim to nastąpi i okazać mu ostatnią cedule płatniczą na podatek.

Urząd potwierdzi na cedule jako został uwiadomiony.

§. 16.

Przedsiębiorstwa, w §. 2 ustawy niniejszej wzmiankowane, zostawać będą we względnie opodatkowania także pod dozorem Władzy skarbowej, która przeznaczona będzie do tego drogą rozporządzenia.

Przeto przemysłowcy, trudniący się takimi przedsiębiorstwami, obowiązani są dozwolić czynnikom tej Władzy wstępu do lokalu przedsiębiorstwa i pokazać im na każde żądanie urzędową cedule podatkową a nawet ją wydać za potwierdzeniem otrzymania.

§. 17.

Wszelkie wykonywanie przedsiębiorstwa, podlegającego temu podatkowi, bez poprzedniego opłacenia przypadającego od niego podatku, karać będzie Władza skarbowa (§. 16) grzywnami, w kwocie wynoszącej dwa aż do dwanaście razy więcej niż podatek niezapłacony.

Wszelkie inne wykroczenie karane będzie karami porządkowymi w kwocie od 2 aż do 100 zł.

Przeciwno orzeczeniu, skazującemu na karę, w drugiej instancyi zatwierdzonemu lub złagodzonemu, nie ma dalszego rekursu.

Przepisy końcowe.

§. 18.

Przepisy §§. 1, tudzież 3 aż do 8 ustawy niniejszej nie naruszają prawa propinacyi w krajach, w których prawo to istnieje.

§. 19.

Ustawa niniejsza nabywa mocy w trzy miesiące od dnia jej ogłoszenia.

§. 20.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych, skarbu i handlu.

Schönbrunn, dnia 23 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

63.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26 czerwca 1881,

tyczące się ustanowienia Sądu obwodowego w Suczawie na Bukowinie.

Na mocy najwyższego zezwolenia z dnia 24 czerwca 1881 ustanawia się na zasadzie ustawy z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62), w okręgu Sądu krajowego wyższego lwowskiego, Sąd obwodowy z siedzibą w Suczawie dla okręgów Sądów powiatowych suczawskiego, radowieckiego, soleckiego, gurahumorskiego, kimpolungskiego i dornawatrzańskiego, które odłączają się od okręgu Sądu krajowego czerniowieckiego.

Trybunał ten wykonywać ma w swoim okręgu także sądownictwo handlowe.

Dla miasta Suczawy i powiatu okolicznego, stanowiącego okrąg teraźniejszego Sądu powiatowego suczawskiego, ustanawia się Sąd delegowany miejsko-powiatowy w Suczawie do załatwiania spraw cywilnych i karnych, do takiego Sądu powiatowego należących, a natomiast zwija się teraźniejszy Sąd powiatowy suczawski.

Gdy Trybunał ten, tudzież Sąd delegowany miejsko-powiatowy rozpoczną urzędowanie, co później będzie postanowione i ogłoszone, zawiesić ma czynności swoje Sąd krajowy czerniowiecki co do powyższych Sądów powiatowych, od jego okręgu odłączonych, jakoteż teraźniejszy Sąd powiatowy suczawski.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza właściwości Sądu krajowego czerniowieckiego jako Władzy hipotecznej krajowej i jako Sądu górniczego.

Pražák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 30 czerwca 1881.

64.

Traktat handlowy z dnia 23 maja 1881,

pomiędzy monarchią austriacko-węgierską a państwem niemieckiem.

(Zawarty w Berlinie dnia 23 maja 1881; ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 20 czerwca 1881; ratyfikacje wzajemne wymieniono w Berlinie dnia 29 czerwca 1881.)

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Książę Krakowski; Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu, itd. itd. itd.

wiadomo czynimy:

Gdy pomiędzy Naszym pełnomocnikiem z jednej a pełnomocnikiem Najjaśniejszego Cesarza niemieckiego, Króla pruskiego z drugiej strony, w celu urządzenia stosunków handlowych i obrotowych pomiędzy państwami obu Stron, zawarty i podpisany został w Berlinie dnia 23 maja 1881, nowy Traktat handlowy, składający się z 26 artykułów i dwóch załączek, opiewający dosłownie jak następuje:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski, z jednej strony, tudzież

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski, z drugiej strony, zamierzywszy dla rozwoju handlu i obrotu pomiędzy Swojemi krajami utrzymać zasady traktatowe także po upływie Traktatu handlowego, zawartego dnia 16 grudnia 1878, po raz ostatni umową z dnia 11 kwietnia 1880 na czas aż do 30 czerwca 1881 przedłużonego, nakazali zawiązać w tym celu rokowania i mianowali Swoimi pełnomocnikami:

Najjaśniejszy Cesarz austriacki, Król czeski itd. i Król apostolski węgierski:
Swego nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra Antoniego hrabiego Wolkenstein-Trostburga,

Najjaśniejszy Cesarz niemiecki, Król pruski:
Swego ministra stanu, sekretarza stanu do spraw wewnętrznych Karola Henryka Böttichera,

którzy zakomunikowawszy sobie nawzajem pełnomocnictwa swoje w dobrej i należytej formie znalezione, ułożyli i zawarli następujący Traktat handlowy:

Artykuł 1.

Strony Traktat zawierające zobowiązują się nie tamować wzajemnego obrotu pomiędzy swoimi krajami zakazami przywozu, wywozu lub przewozu czegokolwiek.

Wyjątki w tej mierze pozwolone są tylko:

- a) co do tytoniu, soli, prochu strzelniczego i innych środków rozsadzających;
- b) ze względu na zdrowie publiczne;
- c) co do potrzeb wojennych w nadzwyczajnych okolicznościach.

Artykuł 2.

Co się tyczy kwoty, zabezpieczenia i wybierania opłat wchodowych i wychodowych, jakoteż co się tyczy przewozu, żadna z dwóch Stron Traktat zawierających nie może sprzyjać trzecim państwom bardziej, aniżeli drugiej Stronie Traktat zawierającej. Przeto wszelka pod temi względami dogodność, uczyniona trzecim państwu, uczyniona być powinna jednocześnie drugiej Stronie Traktat zawierającej bez odwzajemnienia.

Wyjmują się:

1. te dogodności, które jedna ze Stron Traktat zawierających czyni krajowi ościennemu dla ułatwienia obrotu pewnym pasom pogranicznym i mieszkańcom pojedynczych obszarów;

2. dogodności, któreby jedna ze Stron umawiających się przyznała przez zawarcie dawniej lub w przyszłości związku cłowego.

Artykuł 3.

W krajach Stron Traktat zawierających, premie płacone w razie wywozu pewnych wyrobów, mają być tylko zwrotem ceł lub podatków wewnętrznych, wybieranych od rzeczonych wyrobów lub od istót, z których są zrobione. Nie więcej nad to zawierać w sobie nie powinny. Gdyby kwota tych wynagrodzeń lub ich stosunek do cła lub podatków wewnętrznych został zmieniony, Strony będą się o tem wzajemnie uwiadamiały.

Artykuł 4.

Od towarów, przez kraje jednej ze Stron Traktat zawierających, z krajów lub do krajów drugiej Strony przewożonych, nie mogą być wybierane opłaty przewozowe.

Umowa ta odnosi się do towarów przewożonych bądź to po przeładowaniu ich lub złożeniu w magazynie, bądź bezpośrednio.

Artykuł 5.

Nadto, w celu ułatwienia wzajemnego obrotu, obie Strony zgadzają się na uwolnienie od opłat przywozowych i wywozowych przedmiotów wywiezionych i napowrót przywiezionych, których tożsamość nie ulega wątpliwości a mianowicie:

- a) towarów (z wyjątkiem przedmiotów konsumcyjnych), które z wolnego obrotu w kraju jednej ze Stron kontraktujących, do krajów drugiej Strony na targi lub jarmarki sprowadzone, albo na niepewną sprzedaż nie w obrocie targowym i jarmarcznym przysłane, ale w kraju drugiej Strony nie przypuszczone do wolnego obrotu, lecz złożone pod kontrolą Władzy cłowej w magazynach publicznych, jakoteż wzorków, przywiezionych przez kupców podróżujących, jeżeli wszystkie przedmioty te odwiezione będą napowrót jako niesprzedane, w czasie z góry oznaczonym;
- b) bydła, przyprowadzonego na targi do krajów drugiej Strony kontraktującej, ale niesprzedanego i napowrót wyprowadzonego.

Artykuł 6.

Dla ułatwienia wzajemnego obrotu w powiatach pogranicznych, Strony Traktat zawierające umówiły się wydać postanowienia osobne, zawarte w załączce A.

Artykuł 7.

Co się tyczy postępowania celniczego z towarami podlegającymi kontroli listów przewodnych, pozwala się wzajemnie na takie ułatwienie obrotu, ażeby wtedy, gdy towary owe przechodzą bezpośrednio z krajów jednej do krajów drugiej Strony Traktat zawierającej, pieczęć nie była odejmowana i inną zastępowana i ażeby towary nie były wyładowane, o ile wymogom w tym względzie umówionym uczyniono zadosyć.

Artykuł 8.

Strony Traktat zawierające będą się nadto starały umieszczać swoje komory przeciwległe, gdzie stosunki na to pozwolą, w jednym i tem samym miejscu, ażeby czynności urzędowe z towarami, wychodzącymi z jednego okręgu cłowego do drugiego odbywać się mogły jednocześnie.

Artykuł 9.

Opłaty wewnętrzne, na rachunek Rządu albo na rachunek gmin i korporacyj, wybierane teraz lub w przyszłości wybierać się mające u jednej ze Stron Traktat zawierających od produkeyi, przyrządzenia lub konsumeyi wyrobu, nie mogą być pod żadnym pozorem wyższe ani uciążliwsze dla wyrobów drugiej Strony, aniżeli dla takichże samych wyrobów własnego kraju.

Artykuł 10.

Strony Traktat zawierające zobowiązują się współdziałać i nadal za pomocą stosownych środków w celu powstrzymania i karania przemytnictwa do albo z ich krajów i zachować wydane w tym celu ustawy karne, dostarczać pomocy prawnej, dozwalać urzędnikom nadzorczym drugiej Strony ścigania przestępców w swoim kraju i zarządzić, aby urzędnicy podatkowi, cłowi i policyjni, jakoteż przełożeni gmin udzielali im wszelkich potrzebnych wyjaśnień i pomocy.

Załączka B zawiera kartel cłowy, zawarty na zasadzie tych postanowień ogólnych.

Środki umówione w celu wzajemnego wspierania nadzoru nad wodami granicznymi i nad takimi częściami granicy, gdzie kraje Stron Traktat zawierających stykają się z krajami obcych państw, zostawiają się w swojej mocy.

Artykuł 11.

Każda ze Stron Traktat zawierających dozwalać będzie wstępu okrętom handlowym drugiej Strony i ich ładunkom pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami, co własnym okrętom handlowym.

Toż samo tyczy się żeglugi nadbrzeżnej. O tem, do którego państwa należą okręty każdej ze Stron Traktat zawierających orzekać się będzie podług prawodawstwa ich ojczyzny.

Do udowodnienia pojemności okrętów handlowych w celu oznaczenia opłat żeglarskich i portowych, dostatecznymi być mają listy miarowe ważne podług prawodawstwa ich ojczyzny i miary okrętowe nie będą zredukowane dopóty, dopóki pozostawać będą w mocy umowy zawarte w r. 1872 pomiędzy Stronami Traktat zawierającemi za pomocą wymiany not a tyczące się wzajemnej równoważności listów miarowych.

Artykuł 12.

Od okrętów jednej ze Stron Traktat zawierających, które w nieszczęściu lub w potrzebie zawiną do portów drugiej Strony, nie będą wybierane opłaty żeglarskie lub portowe, jeżeli okręty te nie przedłużą pobytu nad potrzebę i nie będą się zajmowały handlem.

Od towarów z rozbitych i uszkodzonych okrętów, naładowanych na okręcie jednej ze Stron Traktat zawierających, druga Strona z zastrzeżeniem wynagrodzenia za zachowanie, tylko wtedy pobierać może opłatę, gdy przechodzą na konsumcyę.

Artykuł 13.

Używanie wszelkich dróg wodnych, naturalnych i sztucznych w krajach Stron Traktat zawierających, dozwolone być ma wszystkim marynarzom i statkom do jednej z nich należącym, pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami od okrętu lub ładunku, co marynarzom i statkom własnego kraju.

Artykuł 14.

Używanie gościńców i wszelkich innych dróg, kanałów, szluz, promów, mostów i przejazdów pod mostami, portów i przystani, oznaczeń i oświetleń drogi wodnej, służby rotmańskiej, wind i zakładów wågowych, składów, zakładów do ratowania i zachowywania towarów okrętowych itp. o ile urządzenia te i zakłady przeznaczone są dla obrotu powszechnego, dozwolone być ma, bez względu, czy Rząd czy osoby prywatne niemi zarządzają, obywatelom drugiej Strony Traktat

zawierającej pod temi samemi warunkami i za temi samemi opłatami, co obywatelom własnego państwa.

Z zastrzeżeniem odmiennych postanowień co do służby oświetlenia na morzu i rotmańskiej, opłaty pobierane być mogą tylko wtedy, gdy zakładów takich lub urządzeń rzeczywiście używano.

Drogowe dla obrotu przecinającego granicę kraju, na drogach służących do połączenia krajów Stron Traktat zawierających ze sobą lub z zagranicą, nie może być w stosunku do długości drogi wyższe niż dla obrotu odbywającego się w obrębie własnego kraju.

Artykuł 15.

Na kolejach żelaznych nie ma być czyniona żadna różnica pod względem cen przewozu lub czasu i sposobu ekspedycyowania pomiędzy mieszkańcami krajów Stron Traktat zawierających. Mianowicie transporty idące z krajów jednej Strony do krajów drugiej Strony, lub przez kraje drugiej Strony przechodzące, nie mogą być ekspedycyowane z mniejszemi dogodnościami lub po wyższych cenach niż transporty odchodzące z krajów tejże Strony lub w nich pozostające.

Dla obrotu pasażerskiego i towarowego pomiędzy stacyami kolei żelaznych, leżąciami w krajach jednej ze Stron Traktat zawierających, odbywającego się w obrębie tychże krajów w nieprzerwanym związku kolei, wywieszone być mają taryfy w ustawowej walucie krajowej tychże krajów nawet w tym przypadku, gdy związek kolejowy do tego obrotu używany, utrzymuje w ruchu całkiem lub częściowo administracya, mająca siedzibę w krajach drugiej Strony.

Na liniach zbiegowych i o ileby chodziło jedynie o obrót pomiędzy stacyami obu Stron tuż przy granicy leżąciami, chociażby taryfa nie opiewała na walutę ustawową krajową, nie może być odmawiane przyjmowanie opłat za przewóz pasażerów i towarów w monecie dozwolonej ustawami kraju, w którym leży miejsce poboru opłat, z uwzględnieniem wartości obiegowej, jaka wówczas będzie.

Przepisane tu przyjmowanie pieniędzy nie ma wywierać wpływu na umowy interesowanych zarządów kolejowych względem zamykania rachunków.

Artykuł 16.

Strony Traktat zawierające będą dokładały starania, aby wzajemny ruch kolejowy w ich krajach był ile możności ułatwiony przez zaprowadzenie bezpośredniego związku szynowego pomiędzy kolejami schodzącymi się w jednym miejscu i przez przeprowadzenie wagonów z jednej kolei na drugą.

Strony Traktat zawierające zobowiązują się dołożyć starania, aby zarządy kolejowe zaprowadziły ekspedycye bezpośrednie lub taryfy bezpośrednie w obrocie pasażerskim i towarowym jak tylko i o ile obie Strony uznają to za pożądane.

Zastrzega się, aby najwyższe Władze nadzorcze obu Stron, porozumiewszy się wprost ze sobą, wydały jednostajne przepisy transportowe dla obrotu bezpośredniego, mianowicie co się tyczy terminów dostawy.

Artykuł 17.

Strony Traktat zawierające zobowiązują się zabezpieczyć obrót kolejowy pomiędzy swemi krajami od przerw i przeszkód.

Wagony kolei żelaznych, w których przewożone były konie, muły, osły, rogacizna, owce, kozy lub świnie, jeżeli znowu wkrótce użyte być mają do przewiezienia rzeczonych rodzajów bydła z krajów jednej do krajów drugiej Strony, poddane być powinny wprzód, w sposób osobną umową przepisac się mający, oczyszczeniu (odwietrzeniu), w celu zupełnego wytepienia zarodków zarazy, jeżeliby do wagonów tych przyległy.

Artykuł 18.

Tam, gdzie na granicach istnieją związki szynowe i wagony przechodzą bezpośrednio, Strony Traktat zawierające uwalniać będą towary nadchodzące w wagonach dających się zamknąć podług przepisu i przesyłane w tychże samych wagonach do takiego miejsca w głębi kraju, w którym znajduje się urząd cłowy i podatkowy, upoważniony do załatwienia czynności celniczej, od deklaracyi, wyładowania i rewizyi na granicy, jakoteż od zamknięcia pak, jeżeli towary te oznajmione będą do wehodu przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych.

Towary, które w wagonach kolei żelaznej podług przepisu zamknąć się dających, przez kraje jednej ze Stron Traktat zawierających są wywożone lub do krajów drugiej Strony bez przeładowania, przewożone, uwolnione być powinny od deklaracyi, wyładowania i rewizyi, jakoteż od zamknięcia pak tak w głębi kraju, jakoteż na granicach, o ile przez przedstawienie wykazów ładunkowych i listów przewozowych oznajmione będą do przewozu.

Przepisy powyższe wykonywane będą atoli pod tym warunkiem, że zarządy kolei żelaznych obowiązane będą starać się, aby wagony nadchodziły do urzędu w głębi kraju lub w miejscu wyjścia w czasie właściwym z nienaruszonym zamknięciem.

Jeżeli jedna ze Stron Traktat zawierających umówiła się z trzeciemi państwami o zaprowadzenie w postępowaniu cłowym rozleglejszych ułatwień niż te, które tu są wspomniane, ułatwienia te stosowane będą pod warunkiem wzajemności także w obrocie z drugą Stroną.

Artykuł 19.

Obywatele Stron Traktat zawierających zostawać mają całkiem na równi z krajowcami we względzie otwierania i wykonywania handlu i przemysłu, tudzież opłat od tego. Na targach i jarmarkach obywatele jednej Strony uważani będą za równych obywatelom drugiej Strony.

Postanowienia powyższe nie będą stosowane do przemysłu aptekarskiego, do meklerstwa handlowego i wykonywania przemysłu przenośnego, licząc w to handel obnośny.

Kupecy i fabrykanci, tudzież inni przemysłowcy, którzy udowodnią, że w państwie, w którym stale mieszkają, opłacają przepisane należytości od przedsiębiorstwa, któremu się oddają, nie są obowiązani do żadnych dalszych opłat od tego w krajach drugiej Strony Traktat zawierającej, jeżeli osobiście lub przez swoich komisantów zakupuja towary lub staraja się o zamówienia, do czego powinni zawsze mieć z sobą próbki.

Obywatele jednej ze Stron Traktat zawierającej, trudniący się przewozem na lądzie albo żegluga morską lub rzeczną pomiędzy miejscami rozmaitych państw, nie mają podlegać w krajach drugiej Strony podatkowi zarobkowemu za wykonywanie tego przemysłu.

Spółki akcyjne, komandytowe na akcje i asekuracyjne wszelkiego rodzaju, prawnie istniejące w krajach jednej ze Stron Traktat zawierających, będą mogły wykonywać swój przemysł w krajach drugiej Strony stosownie do obowiązujących tamże ustaw i przepisów, tudzież dochodzić praw swoich przed Sądem.

Artykuł 20.

Co się tyczy oznaczania towarów lub ich opakowania, jakoteż co się tyczy znaków fabrycznych lub handlowych, próbek i wzorków, jakoteż przywilejów na wynalazki, obywatele jednej ze Stron Traktat zawierających używać będą w krajach drugiej Strony takiej samej opieki, jak własni obywatele. Atoli obywatele każdej ze Stron Traktat zawierających dopełnić mają w krajach drugiej Strony przepisanych warunków i formalności.

Opieka nad znakami fabrycznymi i handlowymi udzielana będzie obywatelom drugiej Strony tylko o tyle i na tak długo, o ile i jak długo znaki te używać będą opieki w ich państwie rodzinnem.

Artykuł 21.

Strony Traktat zawierające nadają sobie wzajemnie prawo ustanawiania konsulów we wszystkich tych miejscach portowych i handlowych drugiej Strony, w których jakimkolwiek trzeciemu państwu pozwolono utrzymywać konsulów.

Konsulowie ci jednej ze Stron Traktat zawierających używać mają w krajach drugiej Strony, pod warunkiem wzajemności tych samych przywilejów, praw i swobód, których używają lub używać będą konsulowie któregośkolwiek trzeciego państwa.

Artykuł 22.

Każda ze Stron Traktat zawierających zobowiąże konsulów swoich za granicą, aby obywatelami drugiej Strony, gdyby w temże samem miejscu nie była reprezentowana przez konsula, opiekowali się w taki sam sposób i nie za wyższą opłatą, jak własnymi obywatelami.

Artykuł 23.

Strony Traktat zawierające nadają sobie wzajemnie prawo wysyłania do swoich komor urzędników w celu wywiedzenia się tam, jak są załatwiane czynności, dotyczące się ceł i dozoru granicznego, do czego urzędnikom tym czynione być mają chętnie wszelkie ułatwienia.

Państwa Traktat zawierające będą sobie wzajemnie udzielały wszelkie pożądanе wyjaśnienia co do rachunkowości i statystyki.

Artykuł 24.

Niniejszy Traktat handlowy rozciągać się będzie także na kraje lub części krajów, które z obszarami Stron Traktat zawierających są obecnie lub będą w przyszłości połączone związkiem słowym.

Artykuł 25.

Traktat niniejszy nabyć ma mocy obowiązującej od dnia 1 lipca 1881. Obowiązywać ma aż do dnia 31 grudnia 1887. Atoli każda ze Stron rokujących zastrzega sobie prawo wypowiedzenia Traktatu od dnia 1 stycznia 1883 z takim skutkiem, że tenże w rok po wypowiedzeniu utraci moc obowiązującą.

Artykuł 26.

Ratyfikacye Traktatu niniejszego wymienione być mają jak można najrychlej, najpóźniej zaś dnia 30 czerwca 1881 w Berlinie.

Dla większej mocy i wagi pełnomocnicy obu Stron podpisali Traktat niniejszy i wycisnęli na nim swoje pieczęcie.

Działo się w Berlinie dnia 23 maja 1881.

(L. S.) **Hrabia A. Wolkenstein** r. w.

(L. S.) **Karol Henryk Bötticher** r. w.

Załączka A.

Ułatwienia w obrocie pogranicznym.

1. W dobrach ziemskich lub posiadłościach gruntowych, które przecina granica cłowa obudwu państw, bydło gospodarskie i narzędzia gospodarskie, zboże do uprawy pól, tudzież zebrane tamże płody rolnicze i bydłce wolno przeprowadzić bez opłaty cła z miejsc produkeyi w jednym do budynków i lokalów przeznaczonych na ich zachowywanie w drugim okręgu cłowym a to w naturalnych punktach przechodu, które wskazuje potrzeba gospodarska lub takiż cel.

2. Mieszkańcy pogranicza, którzy chcą uprawiać w okręgu pogranicznym własne lub dzierżawione role i łąki, lub mają tam wykonać jakąkolwiek inną pracę rolniczą, wszakże w pobliżu swojej siedziby, nie będą opłacali cła od zboża do uprawy rzeczonych gruntów, od zebranych płodów rolniczych i zboża w snopach, stamtąd wyprowadzonego, tudzież od bydła roboczego i narzędzi potrzebnych do prac rolniczych.

Jeżeli stosunki miejscowe i prace wykonać się mające tego wymagają, wolno będzie przechodzić granicę nawet bocznemi drogami z zachowaniem ostrożności przepisać się mających i pod warunkiem powrotu jeszcze w tym samym dniu.

3. W obrocie wzajemnym okręgów pogranicznych, gdzie stosunki miejscowe czynią to pożądanem lub na to pozwalają, następujące przedmioty mogą być przywożone i wywożone bez opłaty cła nawet bocznemi drogami z zachowaniem należytych ostrożności:

Popiół wylugowany lub wyrzucalny na nawóz, piasek murarski (pospolity) i krzemienie; drzewa, krzewy i inne żyjące rośliny lub szczepy do przesadzania, jakoteż wsadzone w doniczki lub stągwie, o ile temu nie sprzeciwiają się przepisy ogólne przeciw wnoszeniu szkodliwych owadów; miotły z wikliny, brzeziny itp.; ule z żywem pszczołami; nawóz, bydłocy; hubka, surowa; konopie i len z korzeniami; trawa, mech; sitowie; rośliny pastewne; ściółka leśna; siano, słoma i siczka; mleko; szmergel i trypla w kawalkach; glina zwyczajna i garncarska, pospolita; torf i ziemia bagnista.

4. Bydło, pędzone na pastwisko lub stamtąd wracające, może prrzechodzić przez linię cłową bez opłaty cła, pod warunkiem stwierdzenia tożsamości. Również przeprowadzane być mogą napowrót bez opłaty cła płody otrzymane z bydła pędzonego na pastwisko, jakoto: mleko, masło, ser, wełna i uzyskany w czasie pobytu tamże przyplodek w ilości odpowiedniej ilości bydła i czasowi pobytu na pastwisku.

O ile stosunki miejscowe tego wymagają, przechodzenie przez granicę drogami bocznymi z zachowaniem ostrożności miejscowych, które w tym względzie będą przepisane, jest dozwolone nawet wtedy, gdy byłoby ma przez czas dłuższy pozostać na pastwisku w okręgu granicznym drugiej Strony.

5. Mieszkańcy obustronnych okręgów pogranicznych są wolni od wszelkich opłat cłowych, gdy zboże, nasiona olejne, konopie, len, drzewo, dębiankę i inne podobne przedmioty gospodarskie przenoszą do młynów w okręgu pogranicznym drugiej Strony, celem zmielenia ich, utłuczenia, pokrajania, utarcia itp. i wracają z niemi po ich przeistoczeniu.

Nadto wolno będzie pozwalać na wyjątki od zwyczajnego postępowania cłowego, ile razy przemawiać za tem będą stosunki miejscowe uwzględnienia godne, z zaprowadzeniem natomiast innych środków omijaniu cła zapobiegających, zastosowanych do okoliczności. Ilości płodów, które zamiast istot surowych wolno napowrót wprowadzać a względnie napowrót wyprowadzać, ustanawiane będą w miarę potrzeby przez zarządy cłowe obu Stron za zobopólną zgodą.

6. Uwolnienie od cła rozciągane będzie wzajemnie nadto na wszelkie worki i naczynia, w których płody rolnicze, jak np. zboże i inne owoce rolne, gips, wapno, napoje lub płyny innego rodzaju, i wszelkie inne przedmioty w obrocie pogranicznym do kraju sąsiedniego bywają przenoszone i które wracają stamtąd próżno tą samą drogą.

7. Istniejące ułatwienia w obrocie pomiędzy mieszkańcami powiatów pogranicznych obu Stron, co do przedmiotów własnej potrzeby onychże, przenoszonych do naprawy lub do jakiegokolwiek rękodzielniczego obrobienia, któremu domowa praca dla zarobku za równą ma być uważana, zachowują się w swej mocy.

8. Wszelkie istniejące ułatwienia, formalności i kontrole w obrocie pogranicznym, pozostawiają się bez zmiany.

Załączka B.

Kartel cłowy.

§. 1.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiązuje się dopomagać w myśl postanowień poniżej następujących do zapobieżenia przekroczeniom (§§. 13 i 14) ustaw cłowych drugiej Strony, ich odkrycia i ukarania.

§. 2.

Każda ze Stron kontraktujących zobowiąże czynniki swoje, przeznaczone do zapobiegania przekroczeniom własnych ustaw cłowych albo do donoszenia o nich, aby, jak tylko się dowiedzą, że także ustawy drugiej Strony mają być lub zostały przekroczone, w pierwszym przypadku przeszkadzali ile możności wszelkimi prawnymi środkami popełnieniu przekroczenia a w obydwu, aby jak najrychlej zawiadomili krajową Władzę cłową lub podatkową (w Niemczech: komory główne lub urzędy podatkowe główne, w monarchyi austriacko-węgierskiej: komory główne lub komisarzy straży skarbowej).

§. 3.

Władze cłowe lub podatkowe jednej Strony, dowiedziawszy się o przekroczeniach ustaw cłowych drugiej Strony, obowiązane są uwiadomić o nich nie-

zwłocznie Władze cłowe lub podatkowe tejże w §fie 2 wzmiankowane i udzielić im wszelkiego wyjaśnienia rzeczowego co do odnośnych czynów, o ile je rozpoznać mogą.

§. 4.

Urzędy poborowe każdej ze Stron kontraktujących obowiązane są pozwolić na żądanie w każdym czasie wyższym urzędnikom cłowym lub podatkowym, przez drugą Stronę do tego upoważnionym, przeglądać w siedzibie urzędu rejestra lub części rejestrów, wykazujące obrót wozów z krajów i do krajów tej ostatniej i na jej granicy, jakoteż dowody.

§. 5.

Urzednicy cłowi i podatkowi na granicy pomiędzy okregami cłowymi obu Stron otrzymać mają polecenie, aby sobie najchętniej pomagali do zapobieżenia przemytnictwu do obu Stron i wykrywania go i aby nietylko udzielali sobie w tym celu nawzajem w jak najkrótszym czasie swoje postrzeżenia, lecz nadto, aby utrzymywali z sobą przyjaźny sąsiedzki stosunek i aby się od czasu do czasu, tudzież w razie szczególnych powodów naradzali ze sobą, dla porozumienia się co do właściwego wspólnego działania.

§. 6.

Urzednikom cłowym i podatkowym obu Stron kontraktujących, ścigającym przemytnika, albo przedmioty lub ślady przekroczenia ustaw cłowych swojego państwa, wolno będzie udać się do kraju drugiej Strony w tym celu, ażeby zaproponować tamtejszym przełożonym gmin lub Władzom środki potrzebne do wykrycia istoty czynu i sprawy, tudzież do zabezpieczenia dowodu, zebrania wszelkich środków dowodowych, tyczących się dokonanego lub usiłowanego obejścia cła, jakoteż stosownie do okoliczności, tymczasowe przytrzymanie towarów i sprawy.

Przełożeni gmin i Władze każdej ze Stron kontraktujących uczynić powinni zadosyć przedstawieniom tego rodzaju w taki sposób, jak im to nakazuje prawo i obowiązek w razie domniemanych lub odkrytych przekroczeń ustaw cłowych własnego państwa. Nadto urzednicy cłowi i podatkowi jednej Strony wezwani być mogą za pośrednictwem swojej Władzy przełożonej przez Władzę właściwą drugiej Strony, aby przed tą ostatnią lub przed Władzą właściwą swojego własnego kraju wyjawili okoliczności, tyczące się ominienia cła.

§. 7.

Żadna ze Stron kontraktujących nie będzie cierpiała w swoim okręgu stowarzyszeń, mających na celu przemytnictwo do krajów drugiej Strony i nie będzie uprawniała umów względem zabezpieczenia przedsięwzięciom przemytniczym od możebnych szkód.

§. 8.

Każda ze Stron kontraktujących obowiązana jest zapobiegać, ażeby w pobliżu granicy drugiej Strony nie zgromadzano zapasów, które uważać należy za przeznaczone do przemycenia do krajów drugiej Strony i aby ich tam nie zachowywano bez dostatecznego zabezpieczenia od grożącego nadużycia.

W okręgu pogranicznym składy towarów zagranicznych nieoclonych znajdować się mają zwyczajnie tylko w takich miejscach, gdzie się znajduje urząd cłowy a w tym przypadku pod zamknięciem Władzy cłowej i pod jej kontrolą.

Gdyby w pojedynczych przypadkach zamknięcie urzędowe nie dało się zastosować, natenczas zamiast niego zarządzona być ma inna, ile możliwości zabezpieczająca kontrola. W obrębie okręgu pogranicznego zapasy towarów zagranicznych ocłonych, jakoteż krajowych, nie powinny być większe niż potrzeba do dozwolonego obrotu, t. j. wymierzonego podług miejscowej konsumpcyi we własnym kraju. Jeżeli powstanie podejrzenie, że się nagromadziły zapasy towarów tego ostatniego rodzaju po nad wzmiankowaną potrzebę i mające być przemyceniemi, składy takie, o ile to prawnie stać się może, weźmie Władza cłowa pod szczególną kontrolę, zdolną do zapobieżenia przemytnictwu.

§. 9.

Każda ze Stron kontraktujących jest obowiązana:

- a) towarom, których przywóz i przewóz w okręgu drugiej Strony jest zabroniony, udzielać odpłatę cłową lub podatkową tylko za udowodnieniem osobnego od tamtej Strony pozwolenia;
- b) towarom, które w okręgu drugiej Strony podlegają opłacie wchodowej i są do niego przeznaczone, udzielać odpłatę cłową lub podatkową do tegoż okręgu albo zaopatrywać je wykazami:
  1. tylko w kierunku komory wchodowej tamtejszej, dostateczne upoważnienia posiadającej,
  2. wyprawiać je z komor wychodowych lub miejsc legitymacyi tylko w takich porach dnia, aby mogły przybyć na drugą stronę granicy w czasie tam dozwolonym i
  3. nie dozwalać żadnego, które unikniomem być może, zatrzymania pomiędzy komorą wyjścia lub miejscem legitymacyi a granicą.

§. 10.

Nadto każda ze Stron wtedy dopiero wydawać będzie rękojmię, złożone na wypadek wywiezienia napowrót towarów niesprzedanych, jakoteż wypłacać darowane podatki lub zwroty od towarów wywiezionych, gdy świadectwem przez komorę wyjścia wydanem a liczbę rejestru i datę ekspedycyi zawierającym, będzie udowodnione, jako towar wywieziony do oznaczonego kraju sąsiedniego, był w tym ostatnim oznajmiony.

§. 11.

Przed wykonaniem postanowień zawartych w §. 9 pod b) i w §. 10 Strony kontraktujące porozumią się najchętniej co do potrzebnej ilości przykomorków awizacyjnych i percepcyjnych, tudzież ich upoważnień, co do godzin ekspedycyi, które powinny im być wyznaczone zgodnie, jeżeli przykomorki zostają w stosunkach bezpośrednich ze sobą i co do zarządzenia w miarę potrzeby urzędowego przeprowadzania wywożonych towarów aż do przykomorka awizacyjnego na drugiej stronie, jakoteż co do szczególnych środków dla obrotu kolejowego.

§. 12.

Każda ze Stron kontraktujących zabronić ma przekroczeń ustaw cłowych drugiej Strony w §§. 13 i 14 wzmiankowanych nietylko własnym poddanym, lecz także wszystkim tym, którzy w jej okręgu czasowo mieszkają albo tylko

chwilowo przebywają, pod zagrożeniem karami w tychże paragrafach podanemi. Obiedwie Strony kontraktujące zobowiązują się nawzajem dozorować w swoim okręgu tych poddanych drugiej Strony kontraktującej, którzy ściągali na siebie podejrzenie, iż trudnią się przemyślnictwem.

§. 13.

Dopuszczającym się przekroczenia zakazów drugiej Strony, tyczących się przywozu, wywozu i przewozu, jakoteż defraudacyj cłowych lub podatkowych, to jest takich czynności lub przeciwnych prawu opuszczeń, przez które taż druga Strona pozbawiona została opłaty wwozowej lub wywozowej, należącej się jej prawnie, albo byłaby jej pozbawiona, gdyby osiągnięcie celu nie zostało odkryte, zagrozić ma każda ze Stron kontraktujących podług swego wyboru albo zaborem przedmiotu przekroczenia, a według okoliczności, złożeniem wartości całkowitej i prócz tego odpowiedniami grzywnami lub temi samemi grzywnami albo karami na majątku, którym podlegają przekroczenia tego samego rodzaju lub podobne przeciw jej własnym ustawom o podatkach.

W tym ostatnim przypadku kwota kary, o ileby wymierzana była prawnie podług niezapłaconego podatku, obliczana być ma na podstawie taryfy tego państwa, którego ustawę o podatkach przekroczone.

§. 14.

Dopuszczającym się takich przekroczeń ustaw cłowych drugiej Strony, przez które dowodnie nie mógł lub nie miał być naruszonym zakaz przywozu, wywozu lub przewozu, lub podatek nie zapłaconym, zagrozić należy dostatecznemi grzywnami, zawisłemi w oznaczonych granicach od uznania sędziego.

§. 15.

Żadna ze Stron kontraktujących nie jest na podstawie niniejszego kartelu obowiązana zagrażać karami więziennemi lub robotnemi (z zastrzeżeniem zamienienia, stosownie do jej własnych ustaw podatkowych, kar pieniężnych niewykonalnych na areszt lub robotę), jakoteż karami na czci, odebraniem upoważnienia przemysłowego lub zastrzeżeniem kary przez ogłoszenie wyroku.

§. 16.

Natomiast przepisy o karach, wydać się mające stosownie do §§. 12—15, nie mają wyłączać lub ścieśniać prawnego ukarania za inne przekroczenia, przestępstwa i zbrodnie, jeżeliby razem z naruszeniem ustaw cłowych drugiej Strony były popełnione, jakoto: obelgi, bezprawny opór, pogroźki lub gwałty, fałszerstwa, przekupstwa lub wymuszenia itp.

§. 17.

Każda ze Stron kontraktujących obowiązana jest śledzić i karać podług ustaw przekroczenia ustaw cłowych drugiej Strony, na wniosek Władzy właściwej tejże, za pośrednictwem tych samych Sądów i z zachowaniem tych samych form, co przekroczenia swoich własnych ustaw tego rodzaju,

1. jeżeli obwiniony jest albo obywatelem tego państwa, które ma wytoczyć mu śledztwo i naznaczyć karę, albo

2. jeżeli tenże nietylko w czasie przekroczenia mieszkał w okręgu tego państwa, choćby tylko czasowo, albo z tego okręgu popełnił przekroczenie, lecz także przy lub po nadejściu wniosku, tyczącego się śledztwa, przebywa w temże państwie;

w przypadku jednak wzmiankowanym pod 2 tylko wtedy, jeżeli obwiniony nie jest obywatelem państwa, którego ustawy są przedmiotem zarzuconego przekroczenia.

§. 18.

Do śledztw wzmiankowanych w §. 27 właściwym będzie ten Sąd, z którego okręgu popełniono przekroczenie i Sąd, w którego okręgu obwiniony ma siedzibę, lub będąc cudzoziemcem, czasowo przebywa, o ile przeciw temuż samemu obwinionemu, z przyczyny tegoż samego przekroczenia nie toczy się już lub nie skończyło się właśnie wydaniem wyroku postępowanie w innym Sądzie.

§. 19.

W śledztwach, wzmiankowanych w §. 17, podaniem urzędowym Władz lub funkcyonaryuszom drugiej Strony przyznawana być powinna taka sama dowodność, jak urzędowym podaniem Władz lub funkcyonaryuszów własnego państwa, w przypadkach tego samego rodzaju.

§. 20.

Koszta postępowania karnego, wytoczonego w myśl §. 17, jakoteż koszta wykonania kary, obliczać i nakładać należy podług tych samych zasad, które stosowane bywają w postępowaniu karnem o podobne przekroczenia ustaw własnego państwa.

O tymczasowe opędzenie tychże starać się ma państwo, w którym toczy się śledztwo.

Te koszta postępowania i wykonania kary, które, jeżeliby postępowanie wytoczone zostało o przekroczenie własnych ustaw podatkowych, to państwo musiałoby ostatecznie ponieść, o ile od obżałowanego nie mogą być ściągnięte lub ściągniętymi grzywnami pokryte, wynagrodzić ma to państwo, którego Władza zaproponowała śledztwo.

§. 21.

Kwot, które w skutek postępowania karnego, w myśl §. 17 wytoczonego, wpłyną od obżałowanego albo z sprzedaży przedmiotów przekroczenia, użyć należy na pokrycie najprzód zaległych kosztów sądowych, następnie podatków drugiej Stronie niezapłaconych a nakoniec kar.

Wpływami z kar rozporządza państwo, w którym się postępowanie toczyło.

§. 22.

Dopóki wyrok ostateczny prawomocny nie jest wydany, śledztwo wytoczone w myśl §. 17 ma być na wniosek Władzy tego państwa, które je poleciło, natychmiast zaniechane.

§. 23.

Prawo darowania i złagodzenia kar, na które obżałowany został skazany skutkiem postępowania wytoczonego w myśl w §. 17, lub którym poddał się dobrowolnie, służy temu państwu, w którego Sądzie nastąpiło skazanie lub poddanie się karze.

Atoli przed takim darowaniem lub złagodzeniem kary, Władzy właściwej państwa, którego ustawy zostały przekroczone, następczo być ma sposobność wynurzenia swego zdania w tej mierze.

§. 24.

Na prośbę właściwego Sądu, Sądy każdej ze Stron kontraktujących obowiązane są, gdy w drugim okręgu o przekroczenie ustaw cłowych tego okręgu lub też w myśl §. 17 wytoczone będzie postępowanie karne:

1. na żądanie przesłuchiwać pod przysięgą świadków i biegłych, przebywających w ich okręgu sądowym i w razie potrzeby spowodować pierwszych do dania świadectwa, o ile tego na zasadzie ustaw krajowych odmówić nie mogą, np. o ile to nie tyczy się współwiny świadków, lub nie ma rozciągać się na okoliczności, które z obwinieniem nie zostają w bliskim związku;

2. wykonywać urzędowe oględziny i uwierzytelniać wywód;

3. doręczać wezwania i wyroki obżalowanym, przebywającym w okręgu Sądu proszonego a nie należącym do tego samego co on państwa;

4. przestępców i ich ruchomości, w okręgu Sądu proszonego znachodzone, przytrzymywać i wydawać o ile przestępcy nie należą do tego samego państwa co Sąd proszony lub do takiego trzeciego państwa, które na mocy kontraktów jest obowiązane kazać swoim Władzom przekroczenie o które chodzi, należycie śledzić i ukarać.

§. 25.

W kartelu niniejszym przez „ustawy cłowe“ rozumieją się także zakazy przywozu, wywozu i przewozu a przez „Sądy“ Władze, ustanowione w każdym z okręgów obu Stron do śledzenia i karania przekroczeń własnych ustaw tego rodzaju.

§. 26.

Postanowienia powyższe nie uchylają ani nie zmieniają rozciąglejszych ustępstw pomiędzy państwami kontraktującymi, mających na celu przeszkodzenie przemyślnictwu.

Tedy po zbadaniu wszystkich postanowień tego Traktatu i jego załączek potwierdziliśmy go i przyrzekamy cesarskiem i królewskiem słowem Swojem za Siebie i za Swoich następców, że go w całej osnowie wiernie zachowywać będziemy i zachowywać każemy.

W dowód czego podpisaaliśmy własnoręcznie dokument niniejszy i rozkazaliśmy wycisnąć na nim Naszą cesarską i królewską pieczęć.

Działo się w Wiedniu dnia dwudziestego miesiąca czerwca w roku Pańskim tysiąc ósmset ósmdziesiątym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Baron Haymerle r. w.

Z najwyższego rozkazu Jego c. i k. Apostolskiej Mości:

Antoni Hrabia Wolkenstein-Trostburg r. w.

c. i k. naczelnik sekeyjny.

Protokół końcowy.

Podpisując w dniu dzisiejszym Traktat handlowy między monarchyą austriacko-węgierską a Państwem niemieckiem, pełnomocnicy Stron obydwu złożyli do niniejszego protokołu następujące uwagi, oświadczenia i układy:

Do artykułu 1go Traktatu.

1. Zastrzeżenie wyrażone w artykule 1 pod *b*) rozciąga się także na te środki ostrożności, które zarządzone będą dla ochronienia gospodarstwa wiejskiego od przeniesienia i rozszerzenia się szkodliwych owadów (jak np. wszyscy winnej i chrząszcza Colorado).

2. Strony Traktat zawierające będą się nawzajem uwiadamiały o wszelkich ograniczeniach obrotu zarządzonych ze względu na zdrowie publiczne.

3. O ile pojedynczym właścicielom gospodarstw w okręgach niemieckich, graniczących z monarchyą austriacko-węgierską, mogło być dotychczas pozwane sprowadzać z monarchyi austriacko-węgierskiej rocznie aż do sześciu sztuk bydła do użytku i do chowu na potrzebę własnego gospodarstwa, powiększa się ilość tę aż do 12 sztuk na rok kalendarzowy.

Bydło, w przerzeczonym obrocie granicznym z monarchyi austriacko-węgierskiej do pogranicznych okręgów niemieckich sprowadzone, nie może zwyczajnie być internowane dłużej niż 45 dni.

O ileby ze względu na potrzeby miejscowe okazało się pożądanem, aby okręgi, które dotychczas wyznaczone były po stronie niemieckiej do tego obrotu granicznego, zostały powiększone, potrzeby takie będą według słuszności zaspokojone.

Do artykułu 3go Traktatu.

Obie Strony Traktat zawierające będą miały o to staranie, iżby prawodawstwo wewnętrzne postępowało za rozwojem technicznym przemysłu podlegającego opłacie wewnętrznej w ten sposób, aby nie zwracano więcej niż wynosił podatek rzeczywiście opłacony.

Do artykułu 5go Traktatu.

Co się tyczy tych towarów, które z okręgu jednej ze Stron Traktat zawierających przywiezione były do okręgu drugiej Strony na targi lub jarmarki, lub przesłane tam zostały na niepewną sprzedaż po za obrębem obrotu targowego lub jarmarcznego i w czasie z góry oznaczyć się mającym, wracają napowrót niesprzedane, tudzież wzorków, które przywożą podróżujący kupcy, stosowane będą do nich przepisy, obowiązujące obecnie w okręgach obu Stron kontraktujących.

Bydło przyprowadzane na targi do okręgu drugiej Strony Traktat zawierającej i wracające stamtąd jako niesprzedane, ekspedyować będą obie Strony z jak największemi ułatwieniami.

Opisanie bydła podług rodzaju, ilości sztuk i maści z dodaniem znaków szczególnych, gdyby były, uważane będzie zwyczajnie za dostateczne do stwierdzenia tożsamości.

Do artykułu 6go Traktatu.

We względzie zwolnień cłowych, co do których stanowi pojęcie okręgu granicznego i mieszkańców pogranicza, okręgi pograniczne. obecnie w obudwu państwach istniejące, uważane będą za te, na które uwolnienia owe mają się rozciągać. Gdyby rozciągłość okręgów pogranicznych miała się zmienić, zwolnienia cłowe służyć będą pasowi granicznemu na odległość dziesięciu kilometrów od granicy. Wszakże Władze kierujące okręgów pogranicznych o które chodzi, mają prawo dozwalać za przychyleniem się Władzy kierującej drugiej Strony Traktat zawierającej na czynienie wyjątków stosownie do potrzeb miejscowych także po za obrębem tych okręgów.

Do artykułu 5go, 6go i 7go Traktatu.

Ułatwienia obrotu, względem których umówiono się w artykułach 5, 6 i 7, stosowane będą także do obrotu przez jezioro bodeńskie pod kontrolą ustanowioną w umowie między Austryą, Bawaryą, Wirtembergiem i Badenem z dnia 20 lutego 1854.

Umowa rzeczona ulegnie rewizyi, ponieważ zawiera postanowienia, które w skutek istotnej zmiany stosunków, wymagają przeistoczenia.

Do artykułu 7go Traktatu.

1. Na ułatwienie wzmiankowane w artykule 7 pozwala się pod następującymi warunkami:

- a) Deklarować należy towary na komorze wchodowej do posłania dalej za kartą przewodną (nie do stanowczej odprawy) i opatrzone być mają świadectwem urzędowym, z któregooby się okazywało, że i jak wzięte były pod zamknięcie urzędowe w miejscu wysłania.
- b) Zamknięcie to, gdy będzie badanem, okazać się powinno nienaruszonym i ubezpieczającym.
- c) Deklaracya podana być powinna podług przepisów i w ten sposób, aby w skutek wadliwego oznajmienia nie była potrzebna rewizya szczegółowa i w ogóle wystrzegać się należy dania powodu do podejrzenia, że zamierzona jest defraudacya.

Jeżeli bez wyładowania towarów można będzie przekonać się niewątpliwie, że zamknięcie w okręgu drugiej Strony przydane jest nienaruszone i zabezpieczające, natenczas można też zaniechać wyładowania i przeważenia towarów.

2. O ile w pojedynczych miejscach w Niemczech dałaby się uczuć potrzeba tego, dozwolane być ma na osobną prośbę także przewodźcom towarów używanie składu publicznego. Też samą dogodność świadczyć będzie monarchya austriacko-węgierska.

Do artykułu 8go Traktatu.

1. Komory pograniczne na przeciwko siebie leżące, które obecnie są złączone, pozostaną nadal takimi. Każdemu z państw interesowanych będzie jednak wolno odwołać takie złączenie za poprzedniczem sześciomiesięcznem wypowiedzeniem.

Nowe złączenia następować będą za porozumieniem się między Austryą a interesowanymi państwami niemieckimi.

2. Także i na przyszłość mieć się będzie wzgląd na to, aby komory pograniczne, naprzeciwko siebie leżące, otrzymywały ile możności zgodne upoważnienia celnicze.

Zakres działania pojedynczych komor rozszerzony być może wyjątkowo jedynie za szczególnem porozumieniem się z rządami interesowanemi.

3. Co się tyczy stosunków i upoważnień celniczych komor pogranicznych przeniesionych do okręgu drugiej Strony, zgodzono się na zasady następujące:

- a) Komora, która znajdowała się wprzód w okręgu swojego państwa, przeniesiona do przeciwległego okręgu, zatrzymuje nazwę dawnej siedziby, do której jednak przydana będzie nazwa nowej siedziby. Komory nowo zaprowadzone w okręgu przeciwległym otrzymają nazwę swojej siedziby.
- b) Rogatki pomalowane będą barwami krajowemi tego okręgu, na którym się znajdują; godło urzędowe przedstawiać będzie barwy i herb kraju, do którego komora należy.
- c) Utrzymanie porządku domowego będzie rzeczą zwierzchnika urzędu terytorjalnego.
- d) Rząd państwa do którego okrąg należy, będzie miał staranie, aby urzędnicy do tego okręgu przeniesieni, nie doznawali przeszkody w sprawowaniu czynności celniczych, a mianowicie aby bezpieczeństwo ich papierów służbowych i pieniędzy nie podlegało żadnej wątpliwości.
- e) Urzędnicy i funkcyonaryusze cłowi i podatkowi obu Stron, udający się z jakiegokolwiek przyczyny w Traktacie przewidzianej do drugiego państwa w mundurze służbowym, są tam wolni od myta drogowego, mostowego i przewoźnego, pobieranego na rachunek państwa, równie jak właśni urzędnicy i funkcyonaryusze. Natomiast uwolnienia od takichże myt, gdy prawo poboru służy towarzystwom, korporacyom, gminom lub pojedynczym osobom prywatnym, żądać mogą tylko o tyle, o ileby uwolnienie opierało się na istniejącej taryfie.
- f) Zgodzono się wyraźnie, że złączenie komor przeciwległych służyć ma do tego, aby wzajemne czynności celnicze załatwiały o ile się da jednocześnie, lecz nie koniecznie wspólnie, że przeto, wyjąwszy, gdyby obrót przybrał nadzwyczajne rozmiary i gdyby instrukcyje za wspólnem porozumieniem się administracyj cłowych obu Stron wydane, co innego stanowiły, każda z dwóch komor załatwiać ma tylko czynności, które do niej należą, jako do urzędu wchodowego lub wychodowego jej państwa, nie uczestnicząc bynajmniej w takichże czynnościach drugiej komory.
- g) Pozostawiają się nadal w mocy obowiązującej umowy dotychczasowe, mające na celu uregulowanie stosunków urzędników i funkcyonaryuszów komor przeniesionych do okręgu państwa sąsiedniego,
  - tyczące się postępowania urzędników i funkcyonaryuszów straży cłowych obu Stron w stosunkach z urzędnikami i funkcyonaryuszami straży cłowej państwa sąsiedniego,
  - tyczące się pomieszczenia komor jednego państwa przeniesionych do okręgu drugiej Strony i czynszów najmu za to policzyć się mających,
  - tyczące się kosztów czyszczenia i opalania komor złączonych,
  - tyczące się zakładania, utrzymania, oświetlania, zamykania i otwierania rogatek na komorach złączonych,
  - tyczące się praw i obowiązków urzędników komor przeniesionych do okręgu państwa sąsiedniego, którym dane będzie mieszkanie w lokalu urzędowym tego państwa,
  - tyczące się załatwiania czynności cłowych w niedziele i święta, nakoniec tyczące się uwalniania nawzajem od cła gotowych mundurów i części uzbrojenia.

Służbę passażerską na granicy załatwiać będzie każda ze Stron Traktat zawierających podług przepisów w jej okręgu do tego istniejących, uwzględniając umowy szczególne.

Do artykułu 10go Traktatu i do Kartelu cłowego.

1. Do §. 4go Kartelu cłowego.

Urzędnikami wyższymi cłowymi i podatkowymi, upoważnionymi do przeglądania w urzędach poborczych okręgu cłowego drugiej Strony registrów lub części registrów, podających jaki jest obrót towarów z tego okręgu, do niego i na jego granicy, jakoteż dowodów i czynienia notatek, są oprócz wyższych urzędników w monarchyi austriacko-węgierskiej: starsi urzędnicy komor głównych, komisarze starsi i komisarze straży skarbowej, w Niemczech: członkowie komor głównych i kontrolorowie starsi.

2. Do §. 5go Kartelu cłowego.

Nie byłoby w tem nic złego, gdyby dozorey granicy (żołnierze straży skarbowej) dopomagali sobie wzajemnie do przeszkodzenia przemytnictwu i wykrywania go i aby sobie bezpośrednio udzielali swoich postrzeżeń w tym względzie. Postanowiono jednak w tej mierze, iż dla porozumienia się co do odpowiedniego zgodnego działania, odbywać się mają narady w pewnych czasach i w razie szczególnych powodów, na teraz, tylko w obecności wyższych urzędników cłowych i podatkowych.

3. Do §. 6go Kartelu cłowego.

Zgodzono się, aby urzędnicy cłowi i podatkowi obu Stron, gdy poszukując przemytnika albo przedmiotów lub poszlaków przekroczenia ustaw cłowych jednej ze Stron Traktat zawierających, udają się do okręgu drugiej Strony, ograniczyć się mają jedynie do przełożenia tamtejszym zwierzchnościom lub władzom miejscowym, aby użyły środków potrzebnych do wykrycia istoty czynu i sprawy, jakoteż do zabezpieczenia dowodu, aby zebrały wszelkie środki dowodowe co do dokonanego lub usiłowanego ominięcia cła, jakoteż według okoliczności, aby tymczasowo zajęły towary i przytrzymały sprawcę, aby natomiast rzeczeni urzędnicy nie przytrzymywali w obcym okręgu ani osoby sprawcy ani przedmiotów przekroczenia i aby nie czynili użytku ze swojej broni. Jeżeliliby zaś ścigani, targnąwszy się na ścigających urzędników, zmusili ich do użycia na obcym terytorjum broni na własną obronę, w każdym pojedynczym przypadku takim, Władze kraju, w którym się to stało, orzec mają na zasadzie ustaw tamże obowiązujących, czy użycie broni było w ogóle potrzebne dla odparcia napaści i czy w takiej rozciągłości.

4. Do §§. 6go i 11go Kartelu cłowego.

Urzędnicy cłowi i podatkowi obu Stron, udając się do okręgu drugiej Strony w celach wzmiankowanych w §§. 6 i 11 Kartelu cłowego, mogą być tak samo uzbrojeni, jak to jest im przepisane, gdy pełnią służbę we własnym kraju.

5. Do §. 8go Kartelu cłowego.

Zgodzono się, że dopóki towary zagraniczne nieocłone pozostawiać wolno w okręgu pogranicznym tylko w tych miejscach, gdzie są komory, tam zaś jedy-

nie w magazynach urzędowych albo przynajmniej pod kontrolą, zabezpieczającą dostatecznie od nadużycia, dostatecznym będzie do wykonania umownych postanowień §. 8go, jeżeli Władzom cłowym obu Stron zostanie polecone, ażeby magazyny tego rodzaju, jakoteż zapasy towarów zagranicznych oclonych i krajowych w obrębie okręgu granicznego kontrolowały w sposób prawnie dozwolony z należytem uwzględnieniem także interesów cłowych drugiej Strony.

6. Do §. 9go Kartelu cłowego.

W celu wykonania umownych postanowień §. 9go lit. a) oznajmione będą szczegółowo komorom obu Stron przedmioty, których przywóz lub przewóz jest w okręgu cłowym drugiej Strony zabroniony lub wymaga osobnego pozwolenia.

7. Do §. 10go Kartelu cłowego.

Według §. 10 Kartelu cłowego, rękojnie dane dla zabezpieczenia wywozu napowrót towarów niesprzedanych mogą być dopiero wtedy wydawane a podatki darowane lub zwroty od przedmiotów wywiezionych, dopiero wtedy wypłacane, gdy poświadczeniem, wydanem przez komorę wchodową będzie udowodnione, że towar wywieziony z okręgu cłowego niemieckiego do monarchyi austryacko-węgierskiej lub odwrotnie, oznajmiony został w monarchyi austryacko-węgierskiej a względnie w okręgu cłowym niemieckim.

Zgodzono się, że postanowienia te wykonywane być mają podług dotychczasowego sposobu postępowania z zachowaniem przepisów następujących:

a) W zwyczajnym obrocie towarowym, gdy komory pograniczne obu Stron załatwiają ekspedycję cłową wychodową a względnie wchodową, komora pograniczna państwa, z którego towary wychodzą, zleca je komorze pogranicznej państwa, do którego wchodzą, celem poświadczenia w papierach ekspedycyjnych, z towarami posyłanych, jako były oznajmione. Ta ostatnia komora poświadcza oznajmienie wyciśnieniem pieczęci urzędowej i podpisem urzędowym w słowach:

„Oznajmiono i zapisano pod Nr. . . . rejestru . . . . .“

b) W obrocie towarowym na kolejach żelaznych, postępuje się tak samo także wtedy, gdy ekspedycja wychodowa odbywa się w urzędzie w głębi kraju a ekspedycja wchodowa na komorze pogranicznej albo ekspedycja wychodowa na komorze pogranicznej a wchodowa w urzędzie w głębi kraju lub ekspedycja wychodowa i wchodowa obu Stron w urzędzie w głębi kraju.

Ale, ażeby w przypadkach, gdy ekspeduje do wchodu urząd w głębi kraju, urząd ten wiedział, które z towarów przekazanych mu w postępowaniu opowiedniem, przeszły w obrocie strzeżonym: komora pograniczna państwa, do którego towary wchodzą, zanotuje na podstawie papierów ekspedycyjnych, zakomunikowanych jej przez komorę państwa, z którego towary wyszły, przy odnośnej pozycji wykazu towarów, który urząd państwa wysyłającego wyekspedycyował je do wyjścia, jakoteż w którym rejestrze i pod którą liczbą tegoż towar jest tam zapisany. Gdyby więc np. towar przeznaczony do Wiednia nadszedł za listem przewodnym do Wrocławia i stamtąd wyekspedycyowany został do wyjścia na Bogumin, natenczas komora pograniczna austryacka w Boguminie, która towary w postępowaniu opowiedniem odprawia do Wiednia, zanotować ma w wykazie towarów przy odpowiedniej pozycji, na podstawie listu przewodnego, udzielonego jej przez komorę pograniczną pruską w Boguminie:

„W obrocie strzeżonym z Wrocławia, list przewodny. Registr odbiorów Nr. . . . .“

Atoli, aby także urząd ekspedycyjny do wyjścia, zaraz za odbiorem napowrót papierów ekspedycyjnych, w których komora pograniczna państwa, do którego towar wchodzi, poświadczyła oznajmienie, dowiedział się, który urząd państwa wchodowego załatwia czynność celniczą wchodową, komora pograniczna państwa wchodowego poświadcza oznajmienie towarów przekazanych w postępowaniu opowiedniem urzędowi w głębi kraju, następującemi słowy:

„Wykazem towarów Nr. . . oznajmiono i cedulą awizacyjną Nr. . . przekazano do . . . . .“

Na komorach złączonych, mających do czynienia ze znacznym ruchem kolejowym, dostatecznym jednak będzie, aby urzędy wchodowe potwierdzały odbiór towarów niewydawanych przez wyciśnięcie pieczęci urzędowej w papierach ekspedycyjnych drugiej Strony.

- e) W obrocie pocztowym, czy towary przewożone są zwyczajnymi wozami pocztowymi czy koleją żelazną, towary przechodzące w obrót strzeżony, ekspedjuje do wyjścia komora pograniczna państwa wychodowego. Zamknięcie, zbadać się mające, pozostawia się na pojedynczych posyłkach pocztowych i komora pograniczna wychodowa potwierdza to na deklaracji towarowej, przeznaczonej dla komory pogranicznej wchodowej wyciśnięciem pieczęci urzędowej ze słowami:

„ołówne }
„pieczęciowe } zamknięcie przez N. N. pozostawione“,

tak, że wszystkie posyłki pocztowe, nadchodzące z obrotu strzeżonego państwa wychodowego przybywają na komorę pograniczną wchodową, zamknięte urzędownie i z deklaracją wchodową urzędownie poświadczoną, i jeżeli się tam nie odbywa czynność celnicza wchodowa, muszą być w tym stanie przekazane urzędowi w głębi kraju do tego powołanemu. Komora pograniczna wychodowa odsyła zarazem także papiery ekspedycyjne komorze pogranicznej wchodowej, która na dowód, iż wchód był oznajmiony, wyciska na nich pieczęć, poczem natychmiast je zwraca.

Zgodzono się, że na komorach złączonych, położonych nad koleją żelazną a mianowicie tam, gdzie poczty przechodzą bezpośrednio, temi samymi wagonami pocztowymi, bez wyjmowania posyłek pocztowych, te ostatnie zaś przybywają a względnie odchodzą dalej częścią pod zamknięciem szczegółowym, częścią pod zamknięciem miejsca, komora wychodowa może zauchać poświadczenia zamknięcia w deklaracjach towarowych, przeznaczonych dla komory pogranicznej wchodowej, i że będzie dostatecznym, aby komora wychodowa natychmiast po nadejściu poczty doręczyła papiery ekspedycji cłowej komorze wchodowej do przejrzania i wyciśnięcia pieczęci.

8. Do §. 11go Kartelu cłowego.

Co się tyczy okoliczności wzmiankowanych w §. 11 waruje się, że Austria wejdzie w porozumienie z pogranicznymi państwami niemieckimi.

Ekspedycja cłowa transportów bydła, przesyłanych kolejami żelaznymi przez granice obu Stron ma być ile możności przyspieszona i ułatwiona. — Odbywać się ma za poprzedniczem oznajmieniem i na wniosek zarządów kolejowych, nawet w nocy, jeżeli zresztą inne warunki są dopełnione i o ileby to nie przeszkadzało ściślemu wykonaniu służby.

9. Do §. 13go Kartelu cłowego.

Według §. 13go Kartelu cłowego przekraczający zakazy drugiej Strony, tyżące się przywozu, wywozu i przewozu, zagrożeni być mają najmniej temi samemi karami, którym podlegają takież lub podobne przekroczenia własnych ustaw podatkowych.

Zgodzono się, aby w tych państwach, w których przekroczenia zakazów przywozu, wywozu i przewozu, wydanych ze względów policyjnych, nie są uważane za naruszenie ustaw podatkowych, stosowane były nie kary, służące do zabezpieczenia tych ostatnich, lecz kary odpowiedniej ustawy karnej, z zastrzeżeniem ścigania podług ustaw karnych cłowych, jeżeliby zarazem popełnione było przekroczenie cłowe.

10. Do §. 14go Kartelu cłowego.

Wnioski, tyżące się wytoczenia śledztwa, pochodzić mogą w monarchyi austryacko-węgierskiej od dyrekcij skarbowych powiatowych a względnie dyrekcij skarbowych i inspektorów skarbowych, w Niemczech od urzędów głównych. Władze obu Stron wystosowywać mają wnioski tego rodzaju do siebie z wezwaniem, aby zarządzono co potrzeba.

11. Do §. 21go Kartelu cłowego.

Oprócz kary ściagnąć należy takież należytość podatkową, od której się przestępca uchylił i opłaty licencyjne.

12. Do §. 22go Kartelu cłowego.

Przepis ustępu 3go §. 20go względem ponoszenia kosztów, stosowany będzie takież w przypadku zaniechania śledztw tutaj przewidzianym.

Do artykułu 11go Traktatu.

Zgodzono się, aby wykonywanie rybołostwa narodowego nie podlegało postanowieniom Traktatu niniejszego.

Umówiona równoznaczność okrętów handlowych morskich i ich ładunków w portach morskich obu Stron nie rozciąga się:

- a) na premie, które są lub będą dawane za okręty handlowe morskie nowo zbudowane, o ile premij tych nie stanowi uwolnienie od opłat portowych i cłowych lub zniżenie tychże opłat;
- b) na przywileje dla tak zwanych klubów jachtowych, należących do trzecich państw.

Do artykułów 16go i 18go Traktatu.

1. Postanowienia zawarte w artykułach 16tym i 18tym rozciągają się takież na ten przypadek, gdy przeładowanie potrzebne jest z powodu innej szerokości toru kolei. Chociaż nie mogły być rozciągnięte na wszystkie inne przeładowania transportów kolejowych, zgodzono się, że gdy przeładowanie jest potrzebne z powodu wielkiej odległości miejsc do ładowania i wyladowania, rozciągnięcie tych dogodności na przypadki, których przeładowanie odbywa się pod należytym dozorem, może być dopuszczane.

2. Posyłki pocztowe, przewożone kolejami żelaznemi przez okrąg jednej ze Stron Traktat zawierających z okręgu lub do okręgu drugiej Strony, jeżeli posyłane są w naczyniach, dających się należycie zamknąć a ilość, zawartość i waga surowa posyłek pocztowych są zapisane w papierach pocztowych, dostępnych Władzy cłowej, powinny być uwalniane od deklaracyi i rewizyi tak w głębi kraju jak i

na granicy, jakoteż od zamknięcia celniczego każdej sztuki z osobna, nawet w tym przypadku, gdy dla przejścia z jednej kolei na drugą muszą być przeładowane.

Co do przedmiotów posyłanych pocztą zamorską, podawanie zawartości posyłek pocztowych może być zaniechane.

3. Zgodzono się, że pomimo uwolnienia od rewizji celniczej towarów i posyłek pocztowych, przewożonych kolejami żelaznymi, w drugim ustępie artykułu 18go i powyżej pod 2 umówionego, rewizya taka może się odbyć, jeżeli według doniesień lub uzasadnionych podejrzeń, zamierzonym było popelnienie przekroczenia cłowego.

4. Ekspedycya cłowa wzajemnego obrotu kolejowego odbywać się powinna jak dotychczas podług postanowień, zawartych w załączce *C* protokołu wykonawczego do Traktatu z dnia 11 kwietnia 1865. Nadto dotychczasowe ułatwienia w obrocie kolejowym pomiędzy monarchyą austriacko-węgierską a interesowanymi państwami niemieckimi, o ile są rozciąglejsze niż rzeczzone postanowienia, mają być nadal pozostawione. Również pozostać mają nadal w mocy obowiązująca przepisy, tyżące się zamknięcia okrętów, zawarte w załączce *D* (Protokół wykonawczy 1865).

Do artykułu 19go Traktatu.

1. Co się tyczy obrotu targowego i jarmarcznego, zgodzono się, aby obywatele drugiej Strony, chcący korzystać z dobrodziejstwa, o którym jest mowa w pierwszym ustępie artykułu 19go, przedstawili legitymacyą wygotowaną podług osnowy załączki *C*. Do wydawania tej legitymacyi upoważnione być mają Władze poniżej pod 2 wzmiankowane.

2. Tym przemysłowcom, którzy chcą zakupywać towary lub starać się o zamówienia na towary w okręgu drugiej Strony, ma to być dozwolone bez opłaty, na podstawie kart legitymacyjnych przemysłowych, wydanych przez Władze kraju rodzinnego.

Karty te wygotowane być powinny podług wzoru dołączonego pod *D*.

Wydają je te Władze, którym poruczone jest wydawanie kart paszportowych na podstawie umów obecnie obowiązujących. Zostawia się każdej ze Stron Traktat zawierających pobieranie według własnego zdania umiarkowancj opłaty za wygotowanie legitymacyi.

Dla zapobieżenia omyłkom i fałszowaniu karty dla Niemiec i monarchyi austriacko-węgierskiej, które mają być jednakowe, różnić się powinny formatem i barwą od kart paszportowych, w każdym roku powinny być innej barwy, takiego formatu, aby można było wygodnie nosić je w kieszeni.

Przemysłowcy opatrzeni kartą przemysłowo-legitymacyjną (przemysłowcy podróżujący) mogą wozić z sobą tylko próbki towarów a nie towary. Na rachunek innych przemysłowców, nie wymienionych w karcie, nie wolno im zawierać umów ani w tychże pośredniczyć. Starać się o zamówienia i zakupować towary wolno im tylko na objazdach. Nadto zachowywać mają przepisy w każdym państwie obowiązujące.

Karty przemysłowo-legitymacyjne w formie dotychczas w myśl umowy używanej, mają być używane aż do końca 1881 roku; aż do tego czasu karty te jak dotąd będą uprawniały podróżujących do powiezienia towarów zakupionych do miejsca przeznaczenia. Natomiast od dnia 1 stycznia 1882 uchyla się prawo brania z sobą towarów zakupionych.

Do artykułu 20go Traktatu.

Znaki towarów i ich opakowania, fabryczne i handlowe, jakoteż próbki i wzorki, nad którymi obywatele niemieccy chcą uzyskać opiekę w monarchyi austryacko-węgierskiej, złożyć należy tak w izbie handlowej wiedeńskiej jak i w budapeszteńskiej.

Ponieważ w państwie niemieckim, stosownie do ustaw tamże obowiązujących, nadanie jakiegokolwiek patentu ogłoszone być musi urzędownie, postanawia się, że jeżeli obywatel państwa niemieckiego, na przedmiot tamże patentowany, otrzyma przywilej także w monarchyi austryacko-węgierskiej, ustawowe ogłoszenie drukiem w Niemczech opisanego patentu i rysunku nie ma stanowić prawnego powodu nieważności przeciwko istnieniu prawnemu podobnego przywileju austryackiego i węgierskiego, o ile prośba warunkom ustawy odpowiadająca o jego udzielenie podana została do Władzy właściwej w okresie trzechmiesięcznym, licząc od dnia powyższego ogłoszenia, który to dzień wymieniony będzie w drukowanych egzemplarzach patentów niemieckich.

Do artykułów 21go i 22go Traktatu.

Przez konsulów rozumieją się wszyscy funkcyonaryusze, którym sprawy konsulowskie są powierzone. Każda ze Stron Traktat zawierających, której obywatelom konsul drugiej Strony stosownie do artykułu 22 użyczył pomocy i opieki, obowiązana jest wynagrodzić wydatki i koszta stąd powstałe według takich samych zasad, jakich trzymałaby się Strona, która konsula ustanowiła, względem swoich własnych obywateli.

Do artykułu 23go Traktatu.

Zgodzono się, że do urzędów cłowych, co do których Strony Traktat zawierające przyznały sobie nawzajem prawo wysyłania urzędników w celu wzmiankowanym w ustępie 1 artykułu 23go nie mają należeć Władze cłowe kierujące (w monarchyi austryacko-węgierskiej: dyrekeye skarbowe krajowe i dyrekeye skarbowe, w Niemczech: dyrekeye cłowe), lecz że przez te urzędy rozumieją się tylko Władze powiatowe (w monarchyi austryacko-węgierskiej: dyrekeye skarbowe powiatowe, inspektorowie skarbowi, w Niemczech: urzędy główne, z miejscowemi Władzami cłowemi im podległemi).

Również zgodzono się, że wprawdzie każdemu Rządowi ma być zostawiony wybór urzędów cłowych drugiego okręgu cłowego, do których chciałby wysłać urzędników w celach Traktatem określonych, że jednak potrzeba, aby Rząd interesowany był zawsze naprzód uwiadomiony, co za urzędnik i do którego urzędu cłowego ma być wysłany.

Do artykułu 27go Traktatu.

Pełnomocnicy zgodzili się, że protokół niniejszy ma być razem z Traktatem przedstawiony wysokim Stronom Traktat zawierającym i że wszystkie oświadczenia i układy w nim zawarte, jeżeli Traktat będzie ratyfikowany, mają być uważane za zatwierdzone bez osobnej formalnej ratyfikacji.

Poczem Protokół niniejszy wygotowano w dwóch egzemplarzach.

Berlin, dnia 23 maja 1881.

(L. S.) **Hrabia A. Wolkenstein** r. w.

(L. S.) **Karol Henryk Böttcher** r. w.

Załączka C.**W z ó r.**

N. N., który ze swemi wyrobami (płodami) zamierza udawać się na targi i jarmarki w (monarchyi austryacko-węgierskiej, państwie niemieckiem), otrzymuje do wylegitymowania się przed właściwemi Władzami, niniejsze świadectwo, jako mieszka w N. i ma opłacać ustawowe podatki i należitości swemu zatrudnieniu odpowiednie.

Świadectwo niniejsze jest ważne na . . . . . miesięcy.

(Miejsce, data, podpis i pieczęć Władzy wydającej świadectwo.)

Opis osoby i podpis przemysłowca.

Załączka D.

Wzór.

Karta przemysłowo-legitymacyjnadla
kupców podróżujących.

Na rok 18 . . .

L. karty . . .

Ważna w monarchyi austryacko-węgierskiej, w państwie niemieckiem i Luksemburgu.

Właściciel:

(Imię i nazwisko)

(Nazwa miejsca), dnia . . . . . 18 . . .

(Władza)

Podpis.

Poświadcza się niniejszem, że właściciel karty niniejszej posiada { (rodzaj fabryki lub handlu) w . . . . . pod firmą . . . . . jest } agentem podróżującym firmy . . . . . w . . . . . która posiada tam (rodzaj fabryki lub handlu). Nadto, ponieważ właściciel zamierza starać się o zamówienia towarów i zakupować towary na rachunek tej firmy jakoteż następujące . . . . . ^{firmy} _{firm} . . . . . (rodzaj fabryki i handlu) w . . . . . poświadcza się, że za wykonywanie przemysłu rzezon . . . . . ^{firmy} _{firm} w kraju tutejszym podatki prawnie istniejące mają być opłacone.

Opis osoby właściciela.

Wiek: . . . . . Wzrost: . . . . . Włosy: . . . . .

Znaki szczególne: . . . . .

Podpis:

U w a g a. Z wierszy podwójnych zapisać należy w formularzu, w którym powinno być miejsce do tego odpowiednie, górną lub dolną, stosownie do okoliczności zachodzącego przypadku.

Prze stro ga.

Właściciel tej karty ma prawo starać się o zamówienia towarów i zakupować towary wyłącznie na objazdach i wyłącznie na rachunek przereczon . . . . . ^{firmy} _{firm}. Wolno mu wozić z sobą tylko próbki towarów, ale nie towary. Nadto zachowywać ma przepisy w każdym państwie obowiązujące.

Powyższy Traktat handlowy razem z Protokołem końcowym i Załączkami, przez obie Izby Rady państwa zatwierdzony, ogłasza się niniejszem.

Wiedeń, dnia 29 czerwca 1881.

Taaffe r. w.**Dunajewski** r. w.**Pino** r. w.

65.**Ustawa z dnia 16 czerwca 1881,**

upoważniająca Rząd do utrzymania w mocy obowiązujących obecnie przepisów o obrocie towarów uszlachetnionych ze Związkiem cłowym niemieckim najdłużej aż do dnia 31 grudnia 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowiąco następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, ażeby obowiązujące obecnie przepisy o obrocie towarów uszlachetnionych ze Związkiem cłowym niemieckim utrzymał w mocy najdłużej aż do 31 grudnia 1881.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, polecam całemu ministerstwu.

Schönbrunn, dnia 16 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

66.**Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 28 czerwca 1881,**

którem na zasadzie ustawy z dnia 16 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 63) i w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej obowiązujące obecnie przepisy o obrocie towarów uszlachetnionych ze Związkiem cłowym niemieckim utrzymują się w mocy aż do 31 grudnia 1881 włącznie.

§. 1.

Obowiązujące obecnie przepisy o obrocie towarów uszlachetnionych ze Związkiem cłowym niemieckim stosowane być mają nadal do towarów, które aż do dnia 31 grudnia 1881 włącznie będą do obrobienia wywiezione i w przepisany terminie powrócą.

§. 2.

Jednocześnie ku wykonaniu tej zasady ministerstwa skarbu i handlu wydają ponownie oweż przepisy.

Wiedeń, dnia 28 czerwca 1881.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

67.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 28 czerwca 1881,

którem na zasadzie ustawy z dnia 16 czerwca 1881 i w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej ponawiają się przepisy, dotyczące się obrotu towarów uszlachetnionych z okręgiem cłowym niemieckim aż do dnia 31 grudnia 1881 włącznie.

§. 1.

Tkaniny wyrobu krajowego, które aż do 31 grudnia 1881 włącznie będą wywożone do druczkwania, barwienia lub bielienia i po zadruczkowaniu, zabarwieniu lub wybieleniu przywiezione będą napowrót w przepisany czas, wracając do kraju, podlegają cłu podług wagi w stanie uszlachetnionym a mianowicie:

- a) tkaniny druczkwane lub barwione w kwocie 14 zł. w złocie od 100 kilo;
- b) tkaniny bielone w kwocie 4 zł. w złocie od 100 kilo.

§. 2.

Od opłat wchodowych za powrotem wolne będą nadal o ile wywóz do uszlachetnienia nastąpi aż do 31 grudnia 1881 włącznie a powrót w ciągu przepisanego terminu:

- a) tkaniny wyrobu krajowego wywożone w celu obrobienia ich w inny sposób niż to w §. 1 jest wyrażone i po obrobieniu przywożone napowrót;
- b) przędze wyrobu krajowego wywożone do prania, bielienia, barwienia, druczkwania, przetykania i wysycia, i przywożone napowrót po skończeniu tej roboty; podobnież przędziwo (razem z potrzebnymi dodatkami) do wyrobu koronek i towarów pasamoniczych;
- c) przedmioty wszelkiego rodzaju wywożone do naprawy i potem przywożone napowrót;
- d) wszelkie inne towary i przedmioty wyrobu krajowego, wywożone do okręgu pogranicznego dla obrobienia i nie zmieniawszy istotnych własności i zwykłej nazwy handlowej, przywożone napowrót.

Według zasad dla obrotu towarów uszlachetnionych nie wolno przewozić przędzy do przetykania a zarazem do zabarwienia i zadruczkowania tkaniny z niej wyrobionej, tudzież piłśni.

§. 3.

Towary przywożone napowrót doznawać będą ulg powyższych pod warunkiem

- a) zawarowania tożsamości towarów wywiezionych i przywiezionych napowrót;
- b) udowodnienia wtedy, gdy się towar do obrobienia wywozi, że jest on pochodzenia krajowego.
- c) uzyskania od właściwej Władzy cłowej pozwolenia do obrotu z ulgą w opłatach.

Od dwóch ostatnich warunków uwolnione są przedmioty wywożone do naprawy a potem napowrót przywożone, tudzież rzemieślnicy i wyrobnicy zamieszkali w okręgu pogranicznym, którzy zwykli swój materiał do wyrobu (także przędzę), jakoteż narzędzia swoje przenoszą przez granicę do swojej siedziby dla pracowania w domu a po przetworzeniu odnoszą napowrót, o ile się dostatecznie wylegitymują lub są w miejscu znani a ze względu na ilość mate-

Warunki
uzyskania ulg.

ryału, jakoteż na znane stosunki obrotowe nie ulega wątpliwości, że chodzi tu jedynie o wyrób rękodzielniczy domowy, a bynajmniej nie o obrót fabryczny.

Gdzie znajdują się pośrednicy, trudniący się obdzielaniem wyrobników robotą, tudzież dowozem i wywozem posylek ściągających się do tejsze, postępować należy względem nich tak samo, jak względem wyrobników.

§. 4.

Przez przędze i tkaniny wyrobu krajowego rozumieć się będzie przędze uprzedzone i tkaniny utkane w okręgu cłowym austriacko-węgierskim, tudzież przędze i tkaniny, które wprawdzie były sprowadzone z zagranicy w stanie surowym, lecz w okręgu cłowym austriacko-węgierskim zostały wybielone, zabarwione lub zadruczkowane w celu poddania ich dalszemu obrobieniu po za obre-
bem tegoż.

Co do wszelkich innych towarów i przedmiotów, wzmiankowanych w §. 2 lit. *d*), przyznawać im należy pochodzenie krajowe wtedy, gdy będzie udowodnione, że praca do zrobienia ich potrzebna, odbyła się po największej części w kraju.

Do udowodnienia pochodzenia krajowego służy w każdym przypadku poświadczenie wyrobcy krajowego, podające liczbę bieżącą i stronicę książki przemysłowej do obrotu towarów uszlachetnionych (§. 6), którą tenże ma utrzymywać; oprócz tego do każdej sztuki tkaniny przymocowana być ma cecha fabrykanta.

Towarów, których pochodzenie krajowe nie jest w powyższy sposób udowodnione, nie należy przypuszczać do obrotu towarów uszlachetnionych.

§. 5.

Przemysłowcom, co do rzetelności, których nie zachodzi uzasadniona wątpliwość, wydawać ma właściwa Władza cłowa na czas aż do 31 grudnia 1881 pozwolenie do wywozu ich własnych wyrobów, fabrycznie lub przez wyrobników zdziałanych (§. 4), zapewniając im ulgi w cłach, gdy towar wracać będzie uszlachetniony.

W prośbie o udzielenie pozwolenia wyszczególnić należy towar uszlachetnić się mający podług zwykłej nazwy handlowej, dalej fabrykę proszącego, w której będzie wyrabiany, rodzaj i miejsce uszlachetnienia, jakoteż komorę lub komory (§. 8), które towar ekspedyować mają, gdy wchodzi za granicę i gdy powraca.

Jeżeli do przywiezienia napowrót towaru uszlachetnionego potrzebny jest termin dłuższy od ustanowionego w §. 7, potrzebę tę wyjaśnić należy w prośbie ze względu na rodzaj uszlachetnienia i czas do przewiezienia nieodzowny.

Do wydania pozwolenia właściwą jest Władza cłowa (§. 16) tego okręgu urzędowego, w którym leży fabryka proszącego o pozwolenie, wyrabiająca towar uszlachetnić się mający.

Jeżeli niezachwiany byt fabryki proszącego o pozwolenie jest znany lub zostanie udowodniony i jeżeli nie zachodzi uzasadniona wątpliwość co do jego rzetelności, Władza cłowa wydać ma natychmiast pozwolenie podług załączonego wzoru, wyznaczyć termin dłuższy, stosownie do §. 7, przesyłając jednocześnie odpisy komorze lub komorom, przez które towar uszlachetniać się mający ma być wywożony i po obrobieniu przywożony. W każdym razie wydać należy proszącemu rezolucją najpóźniej w ciągu dni 14. Więcej pozwoleń uzyskać może fabrykant tylko w tym razie, jeżeli towary uszlachetniać się mające wyrabia w kilku fabrykach, podlegających rozmaitym Władzom cłowym.

Pozwolenia dotąd wydane do obrotu towarów uszlachetnionych służyć będą aż do dnia 31 grudnia 1881 i nie potrzeba podawać o to na nowo.

Pozwolenia wydane podług przepisów, cofnięte być mogą z powodu udowodnionej defraudacyi lub kilkakrotnego znacznego zaniedbania przepisów kontrolnych, mianowicie zaś, gdyby korzystano z ulg cłowych dla przewożenia towarów nie krajowego pochodzenia, albo też, gdyby fabrykant nie utrzymywał książek przemysłowych dla obrotu towarów uszlachetnionych, lub gdyby obrót ten nie był w nich dostatecznie wykazany. Wszakże cofnięcie pozwolenia nie działa wstecz na towary wywiezione już pod kontrolą przepisaną.

Jeżeli pozwolenie cofnięte zostało z powodu defraudacyi, odwołanie się nie ma skutku odwłocznego, w innym razie tylko o tyle, o ile cło taryfowe jest zabezpieczone.

§. 6.

Przemysłowcy, którzy otrzymali pozwolenie do obrotu towarów uszlachetnionych, podlegają dozorowi właściwej Władzy cłowej, i w tym celu obowiązani są zdawać liczbę ze swego przemysłu, mianowicie co do nabywania, pochodzenia i ocenia towarów, jakoteż, oprócz zwykłych książek przemysłowych, utrzymywać w związku z niemi osobne książki do obrotu towarów uszlachetnionych, które właściwej Władzy cłowej i jej wydelegowanemu czynnikowi pozwalają powinni każdego czasu przeglądać.

Dozór urzędowy.

W książkach tych zapisywać należy pod liczbami bieżącymi towary przeznaczone do uszlachetnienia, t. j. ich rodzaj, ilość i wagę, co do tkanin zaś także ilość sztuki i wymiar w metrach, z przydaniem daty wysłania za granicę.

Władza cłowa badać ma w stosownych odstępach czasu, czy książki ściągające się do obrotu towarów uszlachetnionych, zgadzają się z nadesłanymi przez komory poświadczeniami co do pochodzenia krajowego (§. 12) towaru, do uszlachetnienia wywiezionego i czy rozmiary obrotu fabryki odpowiadają rozmiarom jej urządzeń.

§. 7.

Termin przywiezienia napowrót towarów wywiezionych dla uszlachetnienia, jeżeli się ma korzystać z ulgi w cłach, wynosi trzy miesiące od dnia ekspedycyi wychodowej. Gdyby jednak termin ten ze względu na rodzaj uszlachetnienia i czas do przewiezienia potrzebny, był za krótki, właściwa Władza cłowa, wydając pozwolenie, wyznaczyć może z góry dla wszystkich posylek, termin najwięcej sześciomiesięczny, a nawet wyjątkowo, termin już wyznaczony przedłużyć później do każdego z osobna przypadku. Jeżeli towar przywieziony zostanie napowrót po terminie wyznaczonym, interesowany traci prawo do zapewnionej ulgi w cłach.

Terminy do przywiezienia napowrót towaru uszlachetnionego.

§. 8.

Towary i przedmioty wyprowadzane i wprowadzane napowrót, ekspedycyować powinny zwyczajnie te same komory, znajdujące się czy to na granicy, czy w głębi kraju. Tylko w tych przypadkach, gdyby z powodu położenia geograficznego siedliska przemysłu, w którym uszlachetnienie ma nastąpić i ze względu na ostateczne miejsce przeznaczenia towaru uszlachetnionego, tenże, wracając na komorę, która go ekspedycyowała do wychodu, byłby narażony na wielkie kłopoty, właściwa Władza cłowa przystać może na wniosek proszącego o pozwolenie, aby towar powracał nie na tę komorę, która ekspedycyowała go do wychodu.

Komory do przywiezienia napowrót.

Prosić o to należy przed wywiezieniem za granicę towaru uszlachetnić się mającego, wyjątkowo uczynić to można i później, byleby prośba podana i uzasadniona została na cztery tygodnie przed powrotem towaru.

Atoli częściowe posyłki towaru uszlachetnionego przywozić należy napowrót zawsze tylko przez tę samą komorę.

§. 9.

Znak tożsamości. Tożsamość przedz i tkanin do uszlachetnienia, jakoteż wszelkich innych przedmiotów do obrobienia wywożonych i napowrót przywożonych, zawarować należy zawsze w sposób niezawodny, głównie gdy się towar wywozi. Stałe znaki tożsamości postanawiać ma komora ile możności z uwzględnieniem wniosków strony.

Wnioski stron, które oczywiście nie warują tożsamości, należy odrzucić.

Do tkanin wywożonych dla uszlachetnienia, używać należy cech barwnych wyciskanych lub plomb, stosownie do oznajmionego sposobu postępowania.

Cecha barwna do oznaczania tożsamości, wyciśnięta być ma czcionkami i cyframi ruchomymi i wyrażać powinna komorę ekspedycyjną, miesiąc ekspedycji i liczbę rejestru. Wybierać należy takie barwy, aby przetworzenie nie zniszczyło cechy.

Tkaniny oznaczać należy po obu końcach sztuk, a jeżeli mają być dzielone, we wszystkich miejscach podziału, które naprzód oznajmić należy.

Nie wolno dzielić na więcej niż cztery części.

Przędze, przeznaczone do prania, bielenia, barwienia, druczkwania i przetkania, tudzież do innych obrobień, zaopatrywać należy zwyczajnie w plomby lub pieczęci. W przypadkach, w których dotychczas nie kładziono plomb dla kontrolowania tożsamości, Władza cłowa pozwalać może, aby tożsamość zawarowana była wagą przedzy i zostawionemi próbkami.

Tak samo postępować należy z przedziwami (przedza, nici, gerl, chenille) do wyrobu koronek, guzików nicianych z nici i obrączek metalowych, tudzież innymi wyrobami pasamonnizemi.

Przedmioty do naprawy lub innego obrobienia oznaczać należy zwyczajnie za pomocą odcisków pieczęci, plomb na przewleczonych sznurkach lub w inny sposób odpowiedni.

Wyrób rękodzielniczy odzieży z tkanin na własny użytek mieszkańców pogranicza nie jest wyłączony od obrotu towarów uszlachetnionych, pomimo iż przedmiot wywieziony zmienia postać, jeżeli komory będą mogły zaprowadzić dostateczną kontrolę i przekonywać się o tożsamości towaru napowrót przywiezionego, na przykład za pomocą próbek lub opisanie przedmiotu wywiezionego do przerobienia.

§. 10.

Kto chce korzystać z ulgi w cłach, według prawideł obrotu towarów uszlachetnionych, obowiązany jest oznajmić je i poddać rewizji na właściwych komorach, gdy je wywozi i napowrót przywozi z odwołaniem się do pozwolenia.

§. 11.

Oznajmiać należy wywóz za pomocą deklaracyi spisanej w dwóch egzemplarzach jednobrzmiących, podającej:

1. Ilość (sztuk, gdy się wywozi tkaniny) i rodzaj, jakoteż wagę czystą towaru obrobic się mającego (tkanin, przędz i innych przedmiotów), wymienionego podług nazwy taryfowej i zwykłej handlowej;

2. fabrykę, w której wyrobiono towar przetworzyć się mający, ilość świadectw pochodzenia krajowego (§. 4), które jednocześnie przedstawić należy i cechę fabryczną tkanin;

3. rodzaj i miejsce uszlachetnienia;

4. komorę, przez którą przedmiot ma być wywieziony;

5. pozwolony termin do przywiezienia napowrót (§. 7);

6. wniosek, tyczący się oznaczenia urzędowego do zawarowania tożsamości (§. 9);

7. komorę, przez którą towar obrobiony ma być przywieziony napowrót z ulgą w ciele (§. 5).

Towarów z rozmaitych fabryk krajowych nie wolno mieszać w jednym oznajmieniu.

§. 12.

Na zasadzie deklaracyi przełożony urzędu zarządzi ekspedycyą wychodową.

Gdy obrót towarów uszlachetnionych odbywa się tylko na zasadzie szczególnego pozwolenia, natenczas po zrewidowaniu przedmiotu sprawdzić należy, czy deklaracya i towar zgadzają się z treścią pozwolenia.

Następnie sprawdzić należy pochodzenie krajowe towaru, stosownie do §fu 4go.

Komora zachowywać ma świadectwa pochodzenia krajowego towarów do obrobienia wywożonych, dopisawszy na nie rodzaj, ilość i wagę wywiezionego towaru, ilość sztuk, jeżeli to są tkaniny i odsyłać je co ćwierć roku tej Władzy cłowej, która wydała pozwolenie i stosownie do §fu 6go sprawować ma nadzór nad obrotem przemysłowym wywożącemu producenta krajowego.

Nadto potwierdzić należy dokładność deklaracyi i zarządzić urzędowe zawarowanie tożsamości podług przepisu §fu 9go.

Deklaracyą tkanin opatrzyć należy odciskiem cechy tożsamości.

Po zapakowaniu, uskuteczniomem pod dozorem urzędowym, zapisać należy w egzemplarzach deklaracyi wagę ryczałtową każdej paki, tudzież znak jej, ilość sztuk i wagę czystą znajdujących się w pacie tkanin lub innych towarów, z wyrażeniem zamknięcia urzędowego. Jeden egzemplarz deklaracyi (wywód) doręczony będzie interesowanemu; drugi, jeżeli przedmiot wracać ma na tę samą komorę, zatrzyma komora ekspedycyjąca, w przeciwnym zaś razie, taż komora ekspedycyjąca prześle go owej komorze, na którą, stosownie do uzyskanego pozwolenia (§§. 5 i 8), obrobiony towar ma być napowrót przywieziony.

W tym ostatnim przypadku zostawić należy na komorze odpis deklaracyi jako załączkę do rejestru.

We względzie utrzymywania rejestru i dalszych urzędowych dowodów co do towarów wyeksportowanych, zatrzymuje się postępowanie istniejące.

Ekspedując do wychodu tkaniny, które mają być uszlachetnione, komora sprawdzić winna w sposób niezawodny rodzaj tkaniny, mianowicie czy jest surowa, bielona, barwiona lub druczowana i zapisać to w obu egzemplarzach deklaracji.

§. 13.

Dla wprowadzenia napowrót, z ulgą w cłach, obrobionego towaru, oznajmić go potrzeba na podstawie wyvodu wygotowanego, gdy był eksportowany do wychodu.

Mieszanie towarów, należących do rozmaitych wywodów, miejsca mieć nie może. Natomiast wolno przywozić napowrót towary, objęte jednym wywodem częściowo, w którym to razie potrzeba tylko skutecznie odpowiednio odpisanie w wywodzie.

Przed ekspedycją celniczą zważyć należy całą posyłkę dla sprawdzenia wagi czystej i przekonać się o tożsamości towaru przez zbadanie oznaczeń wszystkich sztuk.

Jeżeli towar okaże się nie tym samym, nie należy poddawać go postępowaniu, zapewniającemu ulgi w cłach.

§. 14.

Różnice na wadze przędz i tkanin, dostawionych po obrobieniu w celu wyeksportowania ich do powrotu, nie będą pociągały za sobą poboru opłaty, jeżeli ilość sztuk jest ta sama i jeżeli na obu końcach każdej sztuki znajdować się będą znaki tożsamości. Od tkanin posłanych do pohaftowania, do których materiału potrzebny był dołączony, nie pobiera się opłat przy ekspedycji do powrotu, jeżeli waga tkaniny pohaftowanej nie przewyższa wagi tkaniny nie pohaftowanej i dodanego materiału do haftowania. Jeżeli potrzebnego materiału dostarczył ten, kto haftował, natenczas za powrotem tkaniny pohaftowanej pobierać należy od nadwyżki w wadze, powstałej przez pohaftowanie, opłatę wchodową podług pozycyi taryfy, odnoszącej się do materiału, którym haftowano.

Gdy różnice na wadze są pomniejsze, opłata nie powinna być pobierana, gdy zaś ma być pobierana, obliczać ją należy podług istniejącej taryfy cłowej.

§. 15.

Co do innych towarów, w §. 14 nie wymienionych, różnice na wadze, które powstały w skutek naprawy lub uszlachetnienia towaru, brać należy w rachubę w ten sposób, że gdy różnice te są pomniejsze, nie mają podlegać opłacie, znaczniejsze zaś tylko podług pozycyi taryfy, ściągającej się do materiału, użytego do naprawy lub uszlachetnienia, zawsze jednak pod warunkiem, aby naprawione czyli też odnowione części przedmiotu, wywiezionego do naprawy, przywożone były razem z przedmiotem głównym, do którego należą.

§. 16.

Do wydawania pozwoleń, którym podlega utrzymywanie obrotu towarów uszlachetnionych i uwzględniania żądań w związku z tem będących, jakoteż do sprawowania nadzoru urzędowego (§. 6), upoważnione są dyrekcje skarbowe powiatowe (Inspektorowie skarbowi i graniczni) tego powiatu, w którym znajduje się fabryka (§. 5) starającego się o pozwolenie.

Przywiezienie
napowrót.

Różnice na
wadze.

Upoważnienia
Władz cłowych
i komor.

Do załatwienia ekspedycyi celniczych w obrocie towarów uszlachetnionych (na podstawie pozwoleń wydanych przez Władzę cłową), upoważnione są te komory, które w ogóle przeznaczone są do pobierania cła wwozowego od towarów w mowie będących.

§. 17.

Przekroczenia przeciwko przepisom niniejszym pociągają za sobą oprócz zastrzeżonej odnośnie do tego przypadku utraty pozwolenia (§. 5), postępowanie przepisane ustawami karnymi powszechnymi lub cłowymi.

Przekroczenia
i kary.

§. 18.

Co się tyczy uszlachetniania w okręgu cłowym austriacko-węgierskim, jako też co się tyczy formalności i kontroli w drobnym obrocie pogranicznym rzemieślników, wyrobników itp. w §. 3 wzmiankowanym, trzymać się należy przepisów obecnie obowiązujących.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXIX. — Wydana i rozesłana dnia 8 lipca 1881.

68.

Ustawa z dnia 7 czerwca 1881,

o uwolnieniu od stępli, taks i podatku dochodowego, służącym członkom siły zbrojnej w razie uruchomienia.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Gdy siła zbrojna albo jej część zostanie w celach wojennych uruchomiona, wszyscy należący do c. k. wojska, marynarki wojennej i obrony krajowej — wszelkiego stopnia i broni, wszakże w granicach w §. 2 zakreślonych — są osobliście wolni od opłaty należności, którym podlegają potwierdzenia odbioru wszelkich dochodów, jakie w skutek swego stanowiska wojskowego od rządu pobierają.

§. 2.

Uwolnienie to poczyna się od dnia, w którym osoby wzmiankowane nabędą prawa do dodatku polowego a względnie, jeżeli zostają w służbie u Władz wojskowych, komend, w oddziałach i zakładach, znajdujących się w twierdzach, od dnia, w którym dowódcy twierdzy prawa do dodatku polowego nabędą.

Uwolnienie to ustaje od dnia, w którym co do osób interesowanych — bądź pojedynczo, bądź łącznie z korpusem wojska, do którego należą — uruchomienie zostanie zniesione.

§. 3.

Uwolnienie od opłat, w §. 1 ustanowione, rozciąga się w razie uruchomienia także:

- a) na osoby, należące do zwołanego pospolitego ruszenia i do korpusów ochotniczych, gdyby na czas wojny były utworzone;

- b) na wszystkich wojskowych, należących już w czasie pokoju do korpusów po wojskowemu uorganizowanych (żandarmeryi, zakładów stadnin itd. itd.), przeznaczonych do pełnienia służby w uruchomionych częściach siły zbrojnej, tudzież w pospolitem ruszeniu i korpusach ochotniczych; jakoteż
- c) na nienależących do związku armii, lecz pełniących służbę bezpośrednio w zarządzie wojskowym i na sług rządowych cywilnych, tudzież na inne osoby cywilne, pełniące obowiązki w armii polowej
- co do płac, należących się im według przepisów z etatu wojskowego, a mianowicie:

ad a) i *c)* na czas zwolania, a względnie pełnienia obowiązków; *ad b)* na czas oznaczony w §. 2.

§. 4.

W ciągu czasu, w którym osobom w §§. 1 i 3 wymienionym, służy uwolnienie od opłaty należności, osoby te uwolnione są także od opłaty taks służbowych i stopniowych, przypadających według patentu o taksach z d. 27 stycznia 1840 i według najwyższego postanowienia z d. 21 lipca 1853 (Dz. u. p. Nr. 121).

Uwolnienie to odnosi się do wszystkich rat taksy, które od płac, należących się tym osobom z etatu wojskowego, przypadną w czasie wyżej oznaczonym, na który rozciąga się uwolnienie od należności (§§. 2 i 3).

§. 5.

W tej samej rozciągłości i na ten sam czas, na który uwalnia się od taks (§. 4), wolne są także płace służbowe, należące się z etatu wojskowego osobom w §§. 1 i 3 wzmiankowanym od podatku dochodowego, zaprowadzonego patentem z dnia 29 października 1849 (Dz. u. p. Nr. 439).

§. 6.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia.

§. 7.

Wykonanie ustawy niniejszej polecam Ministrowi skarbu, który w tej mierze porozumieć się ma z wspólnym Ministrem wojny i z Ministrem obrony krajowej.

Schönbrunn, dnia 7 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

69.

Dokument koncesyi z dnia 15 czerwca 1881,

na kolej żelazną parową ze Studzienki do Strambergu.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki; Wielki Księżę Krakowski, Księżę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górnio i Dolno Szląski; Wielki Księżę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy bracia Guttmannowie hurtownicy podali prośbę o udzielenie im koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi n. uprzyw. kolei północnej cesarza Ferdynanda w Studziencie do Strambergu, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącym koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszom prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi n. uprzyw. kolei północnej cesarza Ferdynanda do Strambergu.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją najpóźniej w przeciągu sześciu miesięcy, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożą mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie tysiąc (1.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszom prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu Spółki akcyjnej, albo przelania praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcyje i obligacye z prawem pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacye z prawem pierwszeństwa nie mogą być wypuszczone dopóty, dopóki z wykazów, które rząd ma zbadać, nie okaże się, że dochody czyste kolei rzeczywiście osiągnięte i za zapewnione uważać się mogące, wystarczą na ich oprocentowanie i umorzenie.

§. 7.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione,

o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 8.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi koncesyonaryuszów gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przereczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia koncesyonaryuszów, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić im będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będą w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci im jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanych, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 9.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanych, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów (§. 8).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 8) zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się im aktywa, tudzież te osobne

zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ich z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 10.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd.

Komisarz przez Rząd ustanowiony, mocen jest bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji działającej jako dyrekeya przedsiębiorstwa kolei żelaznej, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać uchwały i rozporządzenia sprzeciwiające się ustawom lub statutom spółki albo publicznemu dobru.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze nie są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenia, również uwalnia się koncesyonaryuszów od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i eraryalnego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiedzialnymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia piętnastego miesiąca czerwca, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

70.**Ustawa z dnia 20 czerwca 1881,**

zmieniająca §. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) o płacach profesorów w szkołach średnich przez Rząd utrzymywanych.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Uchyła się terazniejszą osnovę §. 5 ustawy z dnia 9 kwietnia 1870 (Dz. u. p. Nr. 46) o płacach profesorów w szkołach średnich przez Rząd utrzymywanych i tenże opiewać ma na przyszłość, jak następuje:

„Jeżeli kto, po uzyskaniu zupełnego upoważnienia do nauczania aż do stanowczego umieszczenia się w służbie rządowej, pełnił w publicznej szkole średniej lub seminaryum nauczycielskiem, utrzymywanem przez Rząd, lub, jeżeliby wzajemność była przestrzegana (§. 11), utrzymywanem przez gminę albo kraj, obowiązki pomocnika (suplenta), w zakresie wyrównywającym obowiązkom nauczyciela, czas, wysłużony na tem stanowisku, może być policzony do wymierzenia emerytury.“

„W przypadkach, zasługujących na szczególne względy, policzony być może także czas wprzód na temże stanowisku wysłużony, jakoteż czas, wysłużony przed przerwą, która nastąpiła bez winy lub przyczynienia się owejże osoby.“

Artykuł II.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrowi wyznań i oświecenia.

Schönbrunn, dnia 20 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Conrad-Eybesfeld r. w.

71.**Ustawa z dnia 22 czerwca 1881,**

o wykonaniu najpotrzebniejszego artystycznego przyozdobienia budynku rady państwa i przyzwoleniu większej dotacyi na urządzenia do opalania i wentylacyi.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Na natychmiastowe rozpoczęcie najpotrzebniejszych robót w celu artystycznego przyozdobienia budynku rady państwa a mianowicie na frontonie głównym od strony Ringstrasse, jakoteż na obu bocznych frontonach, tudzież na kupno modeli i na przyozdobienie wnętrza sal posiedzeń, wyznacza się sumę 1,000.000 złotych.

§. 2.

Na powiększenie kosztów urządzenia opalania i wentylacji w budynku rady państwa, wyznacza się sumę 100.000 złotych.

§. 3.

Dotacje, wyznaczone w §§. 1 i 2, żądane być mają, począwszy od 1883 r., ratami rocznymi, które wyznaczane będą stosownie do postępu robót przez umieszczenie ich w preliminarzu państwa a kwoty już wprzód potrzebne, wziąć należy tymczasowo z dotacji, wyznaczonej na budowę tego budynku.

§. 4.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Bruk nad Litawą, dnia 22 czerwca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

72.

**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
30 czerwca 1881,**

o przyłączeniu gminy katastralnej Talin do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego piseckiego w Czechach.

Osada i gmina katastralna Talin, która ma być oddzielona od gminy miejscowej Myšeneč w okręgu Sądu powiatowego wodniańskiego i przyłączona do gminy miejscowej Pasiaki w okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego piseckiego, będzie podlegała od dnia 1 sierpnia b. r. Sądowi delegowanemu miejsko-powiatowemu piseckiemu.

Pražák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXX. — Wydana i rozesłana dnia 13 lipca 1881.

73.

Rezporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych, wydane w porozumieniu z ministerstwem rolnictwa i handlu z dnia 7 czerwca 1881,

tyczące się drukowania przepustek dla bydła i zabraniające wydawania ich nakładem nieurzędowym.

Przepis wykonawczy do ustawy ogólnej o zarazach zwierzęcych, zawiera pod §. 8, ustęp 5 postanowienie, że osoby, wydające paszporty bydłace, pobierać mają druki do tego potrzebne od Władzy administracyjnej krajowej.

Wynika z tego, że drukarnia tłoczyć może te druki tylko na zamówienie Władzy krajowej i odstawiać tylko do Władzy administracyjnej i że w ogóle nie wolno ich sprzedawać.

O czem przypomina się, aby to miano na uwadze.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Pino r. w.

74.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 2 lipca 1881,

we względzie wykonania przepisów, dotyczących się podatku zaprowadzonego ustawą z dnia 23 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 62) o handlu napojami wysokowemi pędzonymi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży.

We względzie wykonania przepisów, dotyczących się osobnego podatku, zaprowadzonego ustawą (Dz. u. p. Nr. 62) o handlu napojami wysokowemi pędzonymi, ich wyszynku i drobnej sprzedaży, stanowi się, co następuje.

§. 1.

Podatek osobny opłacać należy:

1. w wymiarze ustanowionym dla wyszynku, od każdej siedziby przemysłu, gdzie napój wysokowowy pędzony, t. j. płyn wysokowowy pędzony, który bez

jakiegoś dodatku lub z dodatkiem służyć może za napój (spirytus, gorzałka, rosolis, rum, likier itp.) wydawany jest gościom stojącym lub siedzącym albo do domu w ilościach mniejszych niż po $\frac{1}{8}$ litra w naczyniach niezamkniętych;

2. w wymiarze ustanowionym dla drobnej sprzedaży, od każdej siedziby przemysłu, nie należącej do kategorii 1), w której napój wysokowy pędzony, sprzedawany jest w ilościach najmniej po $\frac{1}{8}$ litra w naczyniach niezamkniętych;

3. w wymiarze ustanowionym dla handlu, od każdej siedziby przemysłu, nie należącej do 1 i 2, w której napój wysokowy pędzony sprzedawany jest w naczyniach zamkniętych (w beczułkach zamkniętych sposobem w handlu używanym lub fiaskach opieczętowanych) w ilościach po jednym litrze i mniejszych.

§. 2.

Przepis zawarty w §. 12 ustawy, według którego w Galicyi i na Bukowinie wyszynk napojów wysokowych pędzonych podlega tymczasowo tylko połowie kwot podatku w §. 11, I ustawy wyznaczonych, nie ma wpływu na wymiar osobnego podatku od siedzib przemysłu do przyjmowania obcych w gospodę, wydawania potraw i kawy, sprzedaży wyrobów cukierniczych i tłuczeńców (mandoletti), w których wyszynk takichże napojów odbywa się tylko ubocznie (§. 11, IV ustawy).

§. 3.

Które urzędy stosownie do przepisu §. 14 ustawy o rozpoczęciu i dalszem prowadzeniu rodzajów przemysłu powyżej w §. 1 wzmiankowanych, co do każdej z osobna siedziby przemysłu uwiadamiać należy, a w których oraz osobny podatek ma być za każde półrocze płacony, Władze skarbowe krajowe ogłoszą to w Dziennikach ustaw i rozporządzeń krajowych i za pośrednictwem zwierzchności gminnych.

W każdym uwiadomieniu takim wymienić trzeba:

1. osadę, plac lub ulicę, liczbę konkskrypcyjną domu, czyli w ogóle miejsce, w którym się siedziba przemysłu znajduje;

2. podać, który z rodzajów przemysłu, powyżej w §. 1 podług wymiaru podatku odróżnionych, ma być w siedzibie przemysłu wykonywany. Jeżeli w siedzibach przemysłu do przyjmowania obcych w gospodę, wydawania potraw lub kawy albo do sprzedaży wyrobów cukierniczych i tłuczeńców (mandoletti), wyszynk napojów wysokowych pędzonych odbywać się ma tylko ubocznie, jakoteż, jeżeli handel napojami wysokowymi pędzonymi, powyżej w §. 1 pod 3 wzmiankowany, stanowić ma tylko uboczną gałąź przemysłu kupieckiego, trzeba to dokładnie wyrazić w określeniu przemysłu o który chodzi, a zarazem podać ratę półroczną podatku zarobkowego zwyczajnego, który od przemysłu ma być opłacony, jeżeli został już urzędownie wymierzony. Nadto interesowany okazać ma w takim przypadku urzędowi cedulę na podatek zarobkowy.

Uwiadomienia wnosić można pisemnie lub ustnie. Załączka podaje wzór uwiadomienia. Każde uwiadomienie podpisać powinien właściciel przedsiębiorstwa, o którym się uwiadamia lub jego pełnomocnik. Gdy uwiadomienie będzie wniesione ustnie, urząd je napisze a uwiadamiający przedsiębiorca lub jego pełnomocnik ma je również podpisać.

§. 4.

Podatek osobny od każdej siedziby, w której jeden z rodzajów przemysłu, powyżej w §. 1 wzmiankowany, ma być rozpoczęty a względnie dalej wykonywany,

zapłacić trzeba jednocześnie z uczynieniem uwiadomienia, które w czasie właściwym wnieść należy, a to w całkowitej kwocie przypadającej według ustawy za półrocze, do którego się odnosi.

Co do wyszynku napojów wysokowych pędzonych, który w siedzibach przemysłu do przyjmowania obcych w gospodę, albo do wydawania potraw lub kawy albo do sprzedaży wyrobów cukierniczych lub tłuczeńców (mandoletti) odbywa się tylko ubocznie, od którego więc największy wymiar podatku osobnego nie powinien przewyższać piątej części (§. 11, l. IV ustawy) podatku zarobkowego zwyczajnego od przedsiębiorstwa przypadającego a ten ostatni nie jest jeszcze wtedy, gdy się uwiadomienie o wyszynku w czasie właściwym wnosi, wymierzony na to półrocze, za które podatek osobny ma być opłacony: podatek osobny od tego wyszynku a względnie od siedziby tego przemysłu opłacić należy w kwocie równej piątej części całkowitej kwoty od wyszynku (§. 11, l. I ustawy). Atoli rozumie się samo przez się, że jeżeliby piąta część przerzeczonego podatku zarobkowego wynosiła mniej niż kwota zapłacona, różnica będzie zwrócona.

Podobnie stać się powinno w przypadku, gdy ma być opłacony podatek osobny od handlu napojami wysokowymi pędzonymi, stanowiącego gałąź uboczną przemysłu kupieckiego, od którego podatek zarobkowy za owoż półrocze nie jest jeszcze wymierzony, w którym to razie najwyższy wymiar osobnego podatku nie powinien przewyższać piątej części podatku zarobkowego zwyczajnego, przypadającego od przemysłu kupieckiego.

§. 5.

Dozór nad przedsiębiorstwami, powyżej w §. 1 wzmiankowanymi, o ile chodzi o podatek osobny od tychże, wykonywać będą Władze skarbowe kierujące a mianowicie najprzód dyrekeye skarbowe powiatowe (inspektorowie skarbowi i inspektorowie skarbowi starsi), w Krainie i Karyntyi dyrekeye skarbowe. Bezpośrednim czynnikiem nadzorem Władz skarbowych ma być głównie c. k. straż skarbową.

§. 6.

We względzie przekroczeń przeciwko przepisom (§. 17 ustawy), tyczącym się podatku osobnego, orzekają w I instancyi Władze skarbowe, wzmiankowane powyżej w §. 5.

Postępowanie z powodu takich przekroczeń ograniczać się ma do zbadania istotnych okoliczności. Orzeczenie skazujące na karę razem z powodami udzielić należy stronie z dozwoleniem odwołania się w terminie, wyznaczonym ustawą z dnia 19 marca 1876 (Dz. u. p. Nr. 28).

O rekursach, przeciwko tymże wymierzonym, jeżeli w pierwszej instancyi wydała orzeczenie dyrekeya skarbową lublańska lub celowiecka, orzekać ma dyrekeya skarbową krajową w Gracu, w każdym zaś innym razie właściwą Władzą skarbową krajową.

Rekurs w trzeciej instancyi, o ile w ogóle jest możebny, wystosować należy do ministerstwa skarbu, ale podaje się go, w terminie powyżej wzmiankowanym, do tej Władzy skarbowej krajowej, przeciw której orzeczeniu jest wymierzony.

Kary pieniężne, naznaczane za przekroczenia w mowie będące, ściągane będą drogą egzekucyi administracyjnej.

Wzór uwiadomienia.

. . . . . (1) uwiadamia,
 że w . . . . . $\frac{\text{plac}}{\text{ulica}}$ . . . . . w domu pod L. . . . .
 . . . . . (2) w $\frac{\text{pierwszej}}{\text{drugiej}}$ połowie
 roku 18 . . . . . począwszy od . . . . . (3) trudnić się zamierza . . . . . (4).

(Data)

Podpis nazwiska.

U w a g i.

- Do (1). Nazwisko i profesya przedsiębiorcy przemysłu podlegającego osobnemu podatki.
- Do (2). Tutaj pisze się podług rodzaju przedsiębiorstwa, albo: wyszynkiem napojów wysokokowych pędzonych, albo: drobną sprzedażą napojów wysokokowych pędzonych, albo: handlem napojów wysokokowych pędzonych w zamkniętych naczyniach w ilościach po 1 litrze i mniejszych.
- Do (3). Wpisać dzień miesiąca.
- Do (4). Gdy wyszynk napojów wysokokowych pędzonych odbywać się ma tylko ubocznie, w siedzibach przemysłu do przyjmowania obcych w gospodę, albo do wydawania potraw lub kawy, albo do sprzedaży wyrobów cukierniczych lub tłuczeńców (mandoletti), albo, gdy się uwiadamia o handlu napojami wysokokowemi pędzonymi, mającym stanowić tylko uboczną gałąź przemysłu kupieckiego, trzeba to wyrazić a zarazem podać, ile wynosi rata półroczna podatku zarobkowego zwyczajnego od owegoż przemysłu, jeżeli została już wymierzona. Np. Wyszynk ten wykonywany będzie tylko ubocznie w traktyerni przedsiębiorcy, znajdującej się w domu wzmiankowanym, od której podatek zarobkowy zwyczajny wynosi półrocznie . . . . .

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXI. — Wydana i rozesłana dnia 26 lipca 1881.

75.

Rozporządzenie ministerstwa handlu, wydane w porozumieniu z ministerstwem spraw wewnętrznych z dnia 30 czerwca 1881,

zaprowadzające obowiązek opatrywania znakiem sprawdzenia i cyfrą, wyrażającą pojemność dzbanków szynkowych, z jakiegokolwiek materiału są zrobione, jakoteż flaszek, w szynkowniach publicznych do wyszynku wina, piwa, moszczu i wina owocowego używanych.

§. 1.

Przepisy rozporządzenia ministeryalnego z dnia 25 września 1875 (Dz. u. p. Nr. 129), dotyczące się szklanek szynkowych, używanych w lokalach publicznych, rozciągają się także na dzbanki szynkowe z jakiegokolwiek materiału są zrobione, jakoteż na flaszki, w szynkowniach publicznych do wyszynku wina, piwa, moszczu i wina owocowego używane.

W naczyniach glinianych wypalonych, znak sprawdzenia i cyfra wyrażająca pojemność może być także wypalona.

§. 2.

Flaszki mocno zamknięte (opieczętowane, w kapturkach, mocno zakorkowane), nie podlegają przepisowi §. 1.

§. 3.

U naczyń w §. 1 wzmiankowanych, znak sprawdzenia i cyfrę wyrażającą pojemność, umieszczać należy na ścianie zewnętrznej naczynia.

§. 4.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1882.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

76.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 4 lipca 1881.**

upoważniające komorę pomocniczą II klasy w Schanzendorf w Czechach do postępowania wywozowego z piwem, wysylnem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Upoważnia się komorę pomocniczą II klasy w Schanzendorf w Czechach w myśl istniejących przepisów, do postępowania wywozowego z piwem, wysylnem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Dunajewski r. w.

77.**Ustawa z dnia 6 lipca 1881,**

o pozwoleniu na przyłączenie realności do istniejącego powiernictwa realnego hrabiego Agenora Gołuchowskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Pozwala się, ażeby powiernictwo realne hr. Agenora Gołuchowskiego nabyło drogą bezpłatnego odstąpienia następujące realności wolnodziedziczne teraźniejszego posiadacza powiernictwa hrabiego Agenora Gołuchowskiego i aby te realności do powiernictwa wcielone zostały:

- a) Dobra Burdiakowce z przynależnościami w obwodzie czortkowskim w Galicyi, zapisane w lwowskiej hipotece krajowej Dom. 488 pag. 71 i 72 Nr. haer. 1, 14, 15 i 16.
- b) Realność Nr. 698²/₄ we Lwowie, z należącą do niej częścią realności Nr. 214²/₄ we Lwowie, zapisana w księdze gruntowej miejskiej Dom. 136 pag. 100 Nr. haer. 10, pag. 101 Nr. haer. 11 i 12 i pag. 106 Nr. haer. 14 i 15.

§. 2.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi sprawiedliwości.

Offensee, dnia 6 lipca 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pražák r. w.

78.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 9 lipca 1881.**
o przeistoczeniu komory pomocniczej I klasy suczawsko-ickańskiej w dworcu kolei na komorę główną II klasy.

C. k. komora pomocnicza I klasy suczawsko-ickańska w dworcu kolei przeistoczona zostanie na komorę główną II klasy i rozpocznie czynności swoje w tymże stopniu dnia 1 sierpnia 1881.

Dunajewski r. w.

79.**Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 10 lipca 1881,**

którem podaje się do wiadomości dodatkowe zaliczenie stacyi garnizonowej Suttomore (Spizza) w Dalmacyi do siódmej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879).

Ku dalszemu uzupełnieniu wykazu, rozporządzeniem ministeryalnym z dnia 1 lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 95) ogłoszonego, zalicza się w porozumieniu z wspólnym ministerstwem wojny stacyą garnizonową Suttomore (Spizza) w Dalmacyi do siódmej klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska i przynależności.

Ziemiałkowski r. w.

Dunajewski r. w.

80.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 14 lipca 1881,**

którem zmienia się przepis wykonawczy z dnia 10 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 90), do ustawy z dnia 18 czerwca 1880 o opodatkowaniu cukru burakowego i wydaje przepisy co do liczydeł w fabrykach dyfuzyjnych na kampanią 1881/2.

W porozumieniu z królewsko-węgierskim ministerstwem skarbu rozporządza się co następuje:

- I. Uchyla się ustęp II rozporządzenia wykonawczego ministerstwa skarbu z dnia 10 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 90) do ustawy z dnia 18 czerwca 1880 o opodatkowaniu cukru burakowego i natomiast postanawia, że oznajmienie ruchu fabryki dyfuzyjnej, ryczałtowo opodatkowanej, wnieść wolno dopiero wtedy, gdy każde naczynie dyfuzyjne fabryki zaopatrzone będzie urzędowo w sposób przepisany w liczydło sprawdzone i podług zarządzenia ministerstwa skarbu zrobione.
- II. Uchyla się terażniejszą osnowę ustępu VI przerzeczonego rozporządzenia, który opiewać ma na przyszłość jak następuje:

Obliczenie miesięczne (§. 10 ustawy z dnia 10 czerwca 1880) zaprojektować ma podług wzoru C w dwóch egzemplarzach kierownik okręgowy kontroli a projekt ten podpisać winien także przedsiębiorca fabryki lub jego pełnomocnik, któremu wolno dopisać zarzuty, jeżeliby sobie tego życzył.

Jeden egzemplarz projektu obliczenia wydany będzie przedsiębiorcy fabryki lub jego pełnomocnikowi, drugi zaś posłany zostanie natychmiast Władzy skarbowej I instancyi, która niezwłocznie załatwi obliczenie z dozwoleniem rekursu, doręczy go przedsiębiorcy fabryki lub jego pełnomocnikowi i jeden egzemplarz tegoż posłać ma także urzędowi, do którego miesięczne oznajmienie ruchu wniesiono, jako dowód rachunkowy a według okoliczności celem ściągnięcia lub wzięcia na przepis opłaty przewyższającej oznajmienie.

- III. W kampanii 1881/2 wolno będzie używać do oznaczenia rzeczywistej ilości ładunków naczyń dyfuzyjnych w fabrykach cukru burakowego liczydeł Divis-Grossa, tudzież liczydeł Hodeka, atoli w tej samej baterii dyfuzyjnej nie wolno używać jednocześnie obu przyrządów do kontroli podatkowej.
- IV. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 10 lipca 1880, dotyczące się liczydła Divis-Grossa i jego używania do kontroli podatkowej (Dz. u. p. Nr. 91) obowiązywać będzie w kampanii 1881/2 z następującymi zmianami i uzupełnieniami:

1. Liczydła Divis-Grossa ustawiać należy w obrębie lokalu dyfuzyjnego fabryki w tym samym porządku, co naczynia dyfuzyjne, do których należą.

2. Płyty podstawowe liczydeł Divis-Grossa umieszczać można także na murach pośrednich lub na forsztach drewnianych nie malowanych lub tylko pokostowanych albo na żelaznych belkach poprzecznych, konsolach lub słupach, których nieruchomość nie ulega wątpliwości i które w tym celu ubezpieczyć należy w razie potrzeby urzędowemi zamknięciami. Przytem zachować należy ściśle przepisy ustępu 3, II powyższego rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 10 lipca 1880, dotyczące się utwierdzenia tych płyt.

3. Uście rury do odprowadzania soku leżeć winno po nad górnym brzegiem każdego naczynia dyfuzyjnego do baterii należącego.

4. W urządzeniu i używaniu liczydła Divis-Grossa dozwolone są pewne zmiany, których opis i rysunek doręczony będzie w jednym egzemplarzu każdej fabryce cukru burakowego, do postępowania dyfuzyjnego urządzonej. Ta z owych zmian, która tyczy się przyrządu zegarowego, zaprowadzona być winna we wszystkich liczydłach Divis-Grossa, które na przyszłość przyjęte być mają urzędownie do używania w celach kontroli podatkowej.

- V. Liczydła Hodeka ulepszonej konstrukcyi przeznaczone do kontroli podatkowej, odpowiadać powinny w zupełności opisowi i rysunkowi, które po jednym egzemplarzu otrzyma każda fabryka cukru burakowego, urządzona do postępowania dyfuzyjnego.

Pod tym względem badać je będą wykonawcy Władzy skarbowej do ich ustawiania przeznaczeni, którzy wtedy tylko wywodem sprawdzenia pozwolą używać ich do kontroli podatkowej, gdy nie zajdzie żadna wątpliwość.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXII. — Wydana i rozesłana dnia 30 lipca 1881.

81.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 19 lipca 1881,

dozwalające używania wyskokomierza Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera w gorzelniach opłacających podatek podług wyrobu i podające do wiadomości opis tegoż z rysunkiem i przepisem używania.

W porozumieniu z kr. węgierskiem ministerstwem skarbu pozwala się, aby gorzelnie opodatkowane podług wyrobu na zasadzie §§. 25 i 61 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o podatku od gorzałki używały także wyskokomierzy Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera urządzonych podług podanego tu opisu, z zachowaniem zasad przepisu używania poniżej zamieszczonego.

A. Opis

wyskokomierza Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera, przeznaczonego dla gorzelni opłacających podatek podług wyrobu.

Główne części składowe tego wyskokomierza, na dołączonej rycinie wyobrazonego, są następujące:

1. Skrzynia zewnętrzna na wszystkie części przyrządu.
2. Stażewka alkoholometru z ciepłomierzem maksymalnym.
3. Bęben mierniczy z liczydłem.
4. Obydwa zbiorniki na próbki wyskoku.
5. Przyrządy do kontroli spoczynku bębna mierniczego, jakoto: huśtawka sygnałowa, dzwonek sygnałowy, tablica dat i tablica na napisy.
6. Szczególne przyrządy bezpieczeństwa.

Każdy przyrząd opatrzony jest firmą i liczbą bieżącą.

Tą samą liczbą opatrzone są wszystkie główne i większe części składowe.

1. Skrzynia zewnętrzna.

Skrzynia zewnętrzna **D**, Fig. 1 o 4 krawędziach zaokrąglonych zrobiona jest z grubej blachy żelaznej, zbitej w ścianie tylnej i jest ściśle połączona z podziurkowanym blatem spodnim z lanego żelaza.

Cztery wystające nóżki opatrzone są dziurkami z gwintem na szrubki dla przytwierdzenia do płyty podstawowej.

Pokrywa z lanego żelaza, składająca się z dwóch części przystających do siebie na zakładkę, zamyka się za pomocą 4 prętów w środku pokrywy schodzących się z sobą i urządzonych do położenia na nich plomby. Na tylnej części jest nasadka, prosto stojąca, przeznaczona na pomieszczenie stągiewki alkoholometru. Część ta zamknięta jest z przodu banią szklaną **L**, Fig. 2 kształtu połowy dzwona, przez którą obserwować można alkoholometr i ciepłomierz maksymalny.

2. Stągiewka alkoholometru.

Stągiewka alkoholometru **A**, Fig. 1, 2, 3 i 9 zrobiona z metalu brytańskiego składa się z dwóch przegród. Pierwsza przegroda przyjmuje wyskok, wchodzący z węzownicy i doprowadza go za pomocą przelewnicy **t**, Fig. 2, opatrzonej czarką na przelew, do drugiej przegrody, kształt muszli mającej i opatrzonej wstawionem sitkiem **n**, skąd przez rurę kolankowatą **m**, szrubami przytwierdzoną i na podpórce żelaznej spoczywającą, dostaje się do bębna mierniczego. Powyżej otworu przyływowego umieszczony jest otwór, pręcikami nakryty, którym wychodzić może w kierunku strzałki powietrze, wchodzące także z węzownicy. W przedniej ścianie pierwszej przegrody powyżej przelewnicy, w której osadzona jest wałka na alkohol, umieszczony jest ciepłomierz **f**.

Około górnego brzegu przegrody przedniej osadzona jest rynienka, która w razie nadto silnego przyływu, chwyta wyskok przyskający na banię szklaną i otworami prowadzącymi do wnętrza, spuszcza go do tej przegrody i dalej do bębna mierniczego.

Stągiewka alkoholometru połączona jest stale ze skrzynią 4 grubymi szrubami.

3. Bęben mierniczy z liczydłem.

Bęben mierniczy **B**, Fig. 2, 3, 4 i 5 zrobiony podobnie z metalu brytańskiego, ma średnicy 48 centymetrów i jest podzielony na 3 przegrody (przegrody miernicze) równej wielkości. Pojemność wynosi za całym obrotem ściśle 20 litrów, z których na jedną przegrodę przypada część trzecia.

Wyskok przyływa ze stągiewki alkoholometru przez wzmiankowaną wyżej rurę **m**. Odpływa otworem **l**, Fig. 4 na obwodzie bębna. Oś jest stalowa i w miejscach oparcia osłonkami niklowymi a dalej metalem brytańskim powleczone i spoczywa z jednej strony na łożysku poprzecznym z niklu w rurze **m**, z drugiej strony w łożysku agatowem, które przytwierdzone jest do przedniej ściany skrzyni przyrządu; nad tem łożyskiem umieszczona jest bańka z oliwą, która sama przez się oś natłuszcza. Na końcu, po nad to łożysko wystającym, połączona jest oś bębna za pomocą zworki krzyżowej **g**, z osią liczydła, które osadzone jest w przedniej ścianie skrzyni.

Licydło **G**, Fig. 1, 2 składa się z płyty metalowej z odpowiednimi otworami, w których umieszczonych jest 6 tarcz z cyframi szkłem zabezpieczonych, z których 5 w wyższym rzędzie, leży w jednej linii a jedna głębiej. Tarcza głębiej leżąca zaznacza wypróżnienia pojedynczych przegród mierniczych cyframi 6·66, 13·3 a za trzeciem wypróżnieniem, które oznacza się 0, przenosi ogólną

pojemność bębna mierniczego, wynoszącą ściśle 20 litrów, na pierwszą górną tarczę.

Zaznaczanie postępuje stopniowo aż do $9\cdot9980 + 13\cdot3$; zera po tej liczbie następujące na wszystkich tarczach (00000·0) wyrażają liczbę 100.000. Szereg górny odczytywać należy w porządku arytmetycznym i dolieżyć cyfrę pokazującą się na dolnej tarczy.

Na osi bębna umieszczona jest zastawka dla ochrony liczydła.

Z przegród bębna mierniczego dostaje się wyskok do niecułek odpływowych C, Fig. 2, 3, 5 i 6 zrobionych z metalu brytańskiego, następnie otworem, znajdującym się tuż przy dnie tych niecułek, do przedkomórki poczem rurą odpływową a opuszcza przyrząd. Otwór ten zabezpieczony jest od wpływów zewnętrznych zasłoną, umieszczoną w przedkomórecie.

Działanie i urządzenie bębna poznać można łatwo z Fig. 4 dołączonej ryciny, na której ściana przednia jest odjęta. Przegrody miernicze napelniają się przez rozpory k z kanału środkowego, wypróżniają przez otwory l, l 1, l 2 na obwodzie bębna. Gdy pierwsza przegroda całkiem się napelni, wznosi się wyskok w kanale tak wysoko, aż się dostanie do rozporu wchodowego drugiej przegrody. Wyskok wchodzący odtąd do drugiej przegrody sprawia wkrótce znaczną przewagę i wprawia bęben w ruch obrotowy na lewo. Wyskok pierwszej przegrody wychodzi otworem l a druga przegroda zajmuje to samo położenie, które wprzód miała przegroda I.

4. Dwa zbiorniki na próbki.

Dwa zbiorniki na próbki F, F₁, Fig. 7 i 8 zrobione z miedzi pobielonej, służą do chwytania próbek wyskoku, który mierzy bęben mierniczy. Do oddzielania tych próbek umieszczony jest na tylnej ścianie bębna dla każdej przegrody czerpak podwójny q, Fig. 2 od zewnątrz całkiem zakryty, oznaczonej pojemności, który jest w związku z wnętrzem odpowiedniej przegrody mierniczej. Gdy się przegrody miernicze wypróżniają, czerpaki te napelniają się i wylewają następnie swój wyskok lejkami o i o₁ do dolnych lejków, które się pod nimi znajdują. Przez ten ostatni dostają się próbki do pomienionych zbiorników a to przez lejek o do zbiornika dla zwykłej przez lejek o₁, do zbiornika dla nadzwyczajnej kontroli.

Obadwa zbiorniki na próbki leżą pod niecułką odpływową C a mianowicie ten, który służy do zwyczajnej kontroli, w przedniej a służący do nadzwyczajnej kontroli w tylnej połowie.

Pojemność pierwszego wynosi około 18, ostatniego około 16 litrów, kształt ich zależy od ich położenia a widać go na Fig. 7 i 8.

Otwór przyływowy dla próbek wyskoku umieszczony jest w górnym dnie zbiorników i zabezpieczony, przez zamknięcie plynem, od parowania. Powietrze, plynem wyparte, uchodzi z każdego zbiornika na próbki małym otworkiem, znajdującym się w najwyższym miejscu rurki przyłykowej. Ażeby można było kontrolować ubytek odsetków alkoholu, na który wyskok próbowany jest wystawiony w czasie, gdy się znajduje w zbiornikach, wstawione jest w każdy zbiornik naczynie p i p₁, szczelnie zamknięte, około 1/2 litra w sobie mieszczące. Do tych naczyń, po oddaleniu szrub, wlewa się przez rurki do napelnienia c i c₁, za pomocą lejka, wyskok oznaczonej ilości odsetków alkoholu, każde naczynie wstawione zostaje w związku z przestrzenią powietrzną swęgo zbiornika za pomocą rurki umieszczonej w jego górnym dnie.

Wyskok znajdujący się w naczyniach wstawionych, spuszcza się za pomocą kurków 2, 2₁, Fig. 7 i 8.

Porównanie odsetków alkoholu z ich pierwotną ilością okaże stratę odsetków alkoholu.

Zbiornik na próbki **F** wypróżnia się za pomocą kurka 1. Kurek ten, jakoteż kurek naczynia wstawionego dostępny jest przez drzwiczki, umieszczone w przedniej ścianie skrzyni z kutego żelaza, które na rycinie Fig. 1 są odjęte.

Obadwa kurki zbiornika do kontroli nadzwyczajnej **F**₁, leżą przy lewej ścianie bocznej i podobnie dostępne są przez drzwiczki w skrzyni zwierzchniej. Dna zbiorników na próbki i naczyń wstawionych są ku kurkom odpowiednio pochylone, aby mogły się całkowicie wypróżnić.

5. Przyrząd do kontrolowania spoczynku bębna mierniczego.

Gdyby bęben z jakiegokolwiek przyczyny stanął, wyskok znajdujący się w nim, spiętrzy się, aż zacznie wychodzić lejkiem przelewu **d**, Fig. 2 i 3 umieszczonym w środku ściany przedniej.

Pod tym lejkiem umieszczona jest na wewnętrznej stronie ściany przedniej niecułek odpływowych huśtawka **K**, Fig. 2 poziomo leżąca, z jednej przegrody złożona, obracająca się około osi, która napelnia się odchodzącym spirytusem, i gdy nastąpi przewaga, obraca się w prawą stronę. W skutek tego drażek, umieszczony po lewej stronie tejże, wprawia w ruch dzwonek sygnałowy **H**, Fig. 1 i 2 w przedniej ścianie skrzyni osadzony, który daje sygnał kilka minut trwający i daleko słyszalny. Jednocześnie ukazuje się przed szybą szklaną nad nim osadzoną, płyta **s**, Fig. 1 i 2 wyraźnym napisem „Spoczynek“ opatrzona, która służy za dalszy sygnał. Zarazem tablica dat **J**, Fig. 1 z tąż płytą w związku będąca, która aż dotąd była nieruchoma, zostaje zamknięta, tak, że miesiąc i dzień nie może już być zmieniony.

Ta tablica dat znajduje się na przedniej ścianie skrzyni przyrządu, zabezpieczona jest od zewnątrz grubym szkłem i składa się z dwóch tarcz, dających obracać się na osi za pomocą grubych kluczyków na zewnątrz wystających a które zawierają nazwiska miesięcy i cyfry dni miesiąca.

Każda z tych tarcz opatrzona jest kółkiem hamulcowym zębata i należącym do niego hamuleczykiem, dla przeszkodzenia ruchowi w tył. Ruch naprzód (ustawienie) tarczy miesięcy, odbywa się tym sposobem, że wystający na zewnątrz na przedniej ścianie skrzyni, klucz obrotowy w kształcie lejka, trzeba obrócić z prawej strony ku lewej; ruch zaś tarczy dni tym sposobem, że klucz skrzydłowy, z lejkowatego wystający, obrócić należy z lewej strony w prawą.

Gdy bęben stanie, obadwa rzeczony kółka hamulcowe zostaną zamknięte przez spadnięcie drażka umieszczonego nad tablicą dat, tak, że tarcze dopóty nie będą mogły się poruszyć, dopóki drażek nie zostanie podniesiony i na swoim podparciu położony.

O spoczynku bębna przekonać się jeszcze można w następujący sposób: Na przedniej i lewej ścianie bocznej niecułek odpływowych **C** umieszczone są od zewnątrz zbiorniki **b u**, Fig. 3, 5 i 6 mające około 200 cent. sz. pojemności.

Część wyskoku, ponad huśtawką płynącego, doprowadzona zostaje do tych naczyń za pomocą rurek rozprowadzających, będących z niemi w związku. Po napelnieniu, co następuje, gdy przepłynie około 10 litrów, naczynia te zostają napelnione, dopóki ich osoba do tego upoważniona nie wypróżni. Wypróżnia się

za pomocą kurków 3 i 3₁, które dostępne są przez drzwiczki w skrzyni tak samo jak kurki zbiorników na próbki i naczyń wstawionych. Tu nadmienić należy, że rurki tych kurków przełożyć trzeba z dołu do góry. Wyskok, który wszedł podczas spoczynku bębna mierniczego, wychodzi także z przyrządu otworem a.

6. Szczególne przyrządy bezpieczeństwa.

a) Zabezpieczenie otworu odpływowego skrzyni przyrządu.

Ażeby się przekonać, czy przez otwór odpływowy skrzyni przyrządu nie wywierano z zewnątrz jakiego wpływu na działanie bębna, przylutowany jest naprzeciwko tego otworu w przedkomórcie niecułek odpływowych, kapturek od dołu otwarty.

Gdyby tu np. próbowano świdrować, chcąc wpływać na działanie bębna, musiano by najprzód prześwidrować przednią i tylną ścianę kapturek, ale w takim razie, wyskok częściowo dostałby się zrobionym otworem przez przedziurawione ściany skrzyni na płytę podstawową a stąd spłynąłby przez jej wydrążoną nóżkę po podstawie.

b) Środki do zapobieżenia spiętrzaniu się wyskoku w niecułce odpływowej.

Gdyby przez spiętrzenie się wyskoku w niecułce odpływowej usiłowano wpłynąć na działanie bębna, w takim razie działanie bębna nie zostanie przerwane, wyskok przeleje się przez przelewnicę e, Fig. 3, 5 i 6 w przedkomórcie osadzoną, i odpłynie tą samą drogą z płyty podstawowej.

c) Przyrząd do przekonania się o wprowadzeniu pary.

Do przekonania się, czy nie wprowadzono pary do przyrządu, służy wzmiankowany już ciepłomierz maksymalny f w stągiewce alkoholometru osadzony, który przeznaczony jest nadto do wskazywania palaczowi zawsze dokładnie temperatury w stopniach Celsiusa. Skala wyrównawcza tego ciepłomierza stoi zawsze w płynie a połączona z nią i na tarczy wyraźnie widzialna czarna skazówka stosuje się dokładnie do podnoszenia się i obniżania ciepłoty dopływającego wyskoku.

Gdy się temperatura podnosi, pierwsza skazówka zabiera zawsze z sobą drugą żółtą (do kontroli służącą) a gdy się obniża, zostawia ją w miejscu najwyższym.

Rzeczoną skazówkę do kontroli, która ubezpieczona jest plombą, sprowadzić może po usunięciu plomby na 15 stopni tylko osoba do tego upoważniona.

d) Środki do zapobieżenia, aby osady nie wchodziły do zbiorników na próbki.

Jak już nadmieniono, czerpaki, które od zewnątrz są całkiem zamknięte, i których końce wchodzi do lejków o i o₁, Fig. 2, zasilane są z wnętrza przegród mierniczych; lejki te, jakoteż lejki spodnie, które biorą w siebie ilość próbną i doprowadzają do zbiorników na próbki, są całkiem okryte kapą szczelnie zamkającą i do plombowania urządzoną.

e) Plombowania.

Celem zabezpieczenia połączenia krezowego stągiewki wyskokomierza z rurą przypląwywą, głowy szrub krezowych przedziurawione są na włożenie sznurka,

który ma być wzięty pod zamknięcie urzędowe. Celem zabezpieczenia rury, którą wyskok z przyrządu dalej wychodzi, mutra holenderska, łącząca tę rurę z przyrządem, ma w wieńcu otwór, przez który można przewlec sznurek, połączyć go z uszkiem do ściany skrzyni przynitowanem i zamknąć. Szruby łączące szrubę holendra ze skrzynią przyrządu, osłonięte są wieńcem umieszczonym na mutrze holenderskiej tak, że nie można ich ani odkręcić ani wyjąć.

Do urzędowego zamknięcia przyrządu potrzebne są zewnątrz tylko 3 plomby, mianowicie po jednej przy wzmiankowanych wyżej drzwiczkach bocznych i jedna przy sworzniach zamykających pokrywę skrzyni. Wewnątrz przyrządu znajdują się urządzenia do umieszczenia zamknięcia urzędowego na ciepłomierzu maksymalnym, na kapie ochronnej osłaniającej lejki, służące do oznaczania stopni i na liczydło.

f) Cylinder cynkowy.

Cylinder cynkowy, wewnątrz biało polakierowany, zewnątrz polerowany, składa się z trzech części a mianowicie z płaszcza z dwóch części złożonego i pokrywy, która go od góry zamyka. Obie części płaszcza są w 4 krawędziach zaokrąglone i schodzą się w środku przyrządu ze spinkami i uszkami, umieszczonymi wewnątrz na ścianach bocznych. Przednia część ma wycięcie na rurę odpływową i drugie do odczytywania oznaczeń liczydła i do obserwowania tablicy dat i płyty na napisy, tudzież drzwiczki urządzone do oplombowania, które odpowiadają drzwiczkom w skrzyni przyrządu, prowadzącym do kurków upustowych dla zwyczajnej kontroli. Część tylna, której ściana tylna jest w środku podwyższona aż do rury przyływowej, ma w lewej ścianie bocznej podobnież drzwiczki, urządzone do oplombowania, które odpowiadają drzwiczkom umieszczonym w skrzyni przyrządu, prowadzącym do kurków upustowych dla kontroli nadzwyczajnej.

Pokrywa ma nasadkę odpowiadającą stągiewce alkoholometru, która od przodu, dla zabezpieczenia dzwonka szklanego, osadzonego w pokrywie przyrządu, zamknięta jest kratą drucianą, odpowiadającą kształtowi tego dzwonu. W miejscu przed alkoholometrem i ciepłomierzem maksymalnym, krata rzeczona jest wycięta, tak, że oba przyrządy można obserwować bezpośrednio przez banię szklaną.

W ścianie tylnej, zamykającej tę nasadkę, umieszczony jest u góry, w miejscu odpływu powietrza w stągiewce alkoholometru otwór, osłonięty kapą; od dołu wycięcie, którego brzegi otaczają rurę przyływową, i zachodzą w zakładkę na tę część tylnej ściany płaszcza, która od dołu otacza rurą przyływową. Zresztą pokrywa zamyka na około płaszcza zewnątrz na zakładkę. Przy nakrywaniu przyrządu walcem, najprzód wysuwa się tylną część płaszcza od tyłu na płycie podstawowej aż ją ściana tylna zamknie; potem posuwa się część przednią od przodu w tył tak, że przylutowane spinki wejdą w uszka na tylnej części i brzegi ścian bocznych się zejda.

Przez uszka na wewnętrznych ścianach bocznych ponad sobą przytwierdzonych, wsuwa się z góry sworzeń, przez co obie części zostają z sobą mocno połączone.

Pokrywa od góry położyć się mająca zakrywa te sworznie i zamyka cylinder zwierzchni. Rozpór, znajdujący się w ścianie przedniej, pod rurą odpływową zasłania blacha ochronna, urządzone do położenia zamknięcia urzędowego.

Płaszcza i pokrywa mają po dwa uszka na sznurek do zamknięcia.

B. Przepis

używania wyskokomierza Jeanrenauda i Sp. systemu J. Weisera dla gorzelni opłacających podatek podług wyrobu.

I. Wyskokomierz utworu rzeczonyj firmy, gdy ma być ustawiony w gorzelni opłacającej podatek podług wyrobu, powinien być do tego celu uwierzytelniony przez jeden z c. k. urzędów miar i wag do tego upoważniony, i opatrzony świadectwem uwierzytelnienia, tudzież znakiem urzędu miar i wag.

Także dalsze używanie wyskokomierza Jeanrenauda i Sp. uwierzytelnionego i już ustawionego, w opodatkowaniu podług wyrobu, zależy od tego, aby zawsze był pod zamknięciem urzędowem, wyjąwszy czas, w ciągu którego odbywały się dochodzenia urzędowe.

II. Wyskokomierz do opodatkowania gorzelni podług wyrobu ustawiony być powinien pod dozorem wykonawców Władzy skarbowej do tego ustanowionych, w obecności przedsiębiorcy gorzelni lub jego zastępcy.

Zanim się ustawianie zacznie, wykonawcy Władzy skarbowej zbadać mają, czy plomby, któremi c. k. urząd miar i wag zamknął wieko skrzyni przyrządu i drzwiczki skrzyni do kontroli przeznaczone, są nienaruszone.

Jeżeli w tym względzie nie zachodzi żadna wątpliwość, wykonawcy skarbowi, odjąwszy zamknięcia urzędowe, mają przyrząd otworzyć i usunąwszy środki, które wewnątrz podczas przewozu ubezpieczały, zbadać, czy która z części wewnętrznych nie uszkodziła się w przewozie. Mianowicie przekonać się przez obracanie bębna z prawej strony w lewą, czy porusza się łatwo w tym kierunku i czy huśtawka sygnałowa obraca się łatwo około osi.

Jeżeli i to badanie żadnych nie nasunie wątpliwości, napelnąć należy bańkę nad lożem osi bębna mierniczego, czystą oliwą, huśtawkę sygnałową ułożyć poziomo, dzwonek sygnałowy ustawić, płytę na napisy podnieść i położyć na opieradle, skazówkę do kontroli u ciepłomierza maksymalnego postawić w miejscu ciepłoty normalnej i na nim, jakoteż na kapie lejka do oznaczania stopni i na zamknięciu liczydła położyć plomby urzędowe, przyrząd zamknąć i ubezpieczyć z zewnątrz pieczęcią urzędową.

III. Do ustawienia wyskokomierza przystąpić wolno tylko wtedy, gdy poprzedzające badanie nie wykryło nic zasługującego na zarzut.

Ustawiając zaś, trzymać się należy ściśle przepisów obowiązującej ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o opodatkowaniu gorzałki i przepisu §. 16, l. 1 i 2 rozporządzenia wykonawczego z dnia 3 lipca 1878.

Płyta podstawowa, łącząca wyskokomierz z podstawą, z cegieł wymurowaną, mającą w środku miejsce próżne, zrobiona być musi z lanego żelaza i mieć nóżkę wydrążoną z kotwicą i powinna być tak wmurowana, ażeby umieszczony na niej znak w kształcie gwiazdy, wskazujący tę stronę przyrządu, w której jest liczydło, był umieszczony od przodu.

Widzieć ją można na dołączonej rycinie, równie jak utwierdzenie w podstawie.

Wyskokomierz, stojący na płycie podstawowej, trzeba do niej przysrubować. Do tego celu znajdować się muszą w czterech rogach tejże płyty otwory, opatrzone krokiem szrubowym, które odpowiadają otworom w dnie skrzyni przyrządu, przeznaczonym na włożenie szrub utwierdzających.

Szruby te przykręcić trzeba mocno i zabezpieczyć je od nieupoważnionego zwolnienia żelaznemi pręcikami, opatrzonemi na jednym końcu główką a na

drugim końcu uszkiem, przetykając taki pręcik przez każde dwie przewiercone głowy szrub i kładąc plombę urzędową na końcu jego opatrzonym w uszko.

IV. Wyskokomierz łączy się z oziębialnikiem przyrządu do pędzenia tym sposobem, że rurę łączącą (§. 61, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzalki) spaja się z jednej strony ze stągiewką wyskokomierza za pomocą krezy do przyrządu przydanej, z drugiej strony za pomocą drugiej krezy, szrubami, których głowy przewiercone są do oplombowania. Rurę łączącą osłonić należy rurą zwierzchnią, o czem traktują §. 61, l. 7 ustawy o opodatkowaniu gorzalki i §. 16, l. 6 przepisu wykonawczego do tejże. Rurę odpływową, którą wyskok z przyrządu wychodzi, łączy się z nim za pomocą mutry holenderskiej do przyrządu przydanej i bierze także pod zamknięcie urzędowe.

V. Cylinder cynkowy (A, lit. f), którego wymaga §. 61, l. 1, zakłada się na przyrząd po ustawieniu tegoż i utwierdzeniu według przepisu, poczem bierze się go pod zamknięcie urzędowe. Następnie zapisuje się stan liczydła, jakoteż stanowisko skazówki do kontroli u cieplomierza maksymalnego i spisuje się protokół całej czynności, który podpisać ma także przedsiębiorca gorzelnii lub jego zastępca.

VI. W dniu otwarcia ruchu gorzelnii, która opłacać ma podatek podług wyrobu, lub najpóźniej w trzy dni po otwarciu, naczynia wstawione, do przekonania się o ubywaniu odsetków alkoholu służące, napełnione będą wyskokiem, mającym ściśle albo prawie tyle odsetków alkoholu, ile średnio posiada ich wyrób według obliczenia na zasadzie §. 62 ustawy o opodatkowaniu gorzalki.

Zbadaną ilość odsetków alkoholu zapisać należy w rejestrze gorzelnianym, jak tylko zamknięcie urzędowe, do tej czynności urzędowej odjęte, położone zostanie napowrót na skrzyni przyrządu i na cylindrze cynkowym.

Taż sama czynność urzędowa odbywa się, ile razy po przerwie fabrykacyi, w ciągu której nastąpiło ostatnie miesięczne obliczenie podatku od gorzalki, rozpoczyna się na nowo ruch gorzelnii w tej samej kampanii rocznej. Rozumie się samo przez się, że za każdym razem, gdy w ciągu kampanii rocznej naczynie wstawione wypróznione będzie celem zbadania jego treści, trzeba natychmiast napełnić je napowrót wyskokiem i zapisać w rejestrze gorzelnianym, ile tenże zawiera odsetków alkoholu.

Wyskoku potrzebnego do napełnienia naczyń wstawionych, dostarczyć ma gorzelnia, której też zwrócony będzie ostatek do dalszego użytku nie potrzebny.

VII. W celu oznaczenia, ile wyskoku przepłynęło przez wyskokomierz i ile ten wyskok zawierał odsetków alkoholu, postępuje się w sposób następujący:

1. Najprzód bada się dokładnie, czy zamknięcia urzędowe, na przyrządzie do pędzenia, oziębialniku, rurze zwierzchniej osłaniającej rurę łączącą oziębialnik z wyskokomierzem, na cylindrze walcowym tego ostatniego itd. są nienaruszone i czy cel ich nie został udaremniiony.

Wszystko, co było do zarzucenia, będzie urzędownie stwierdzone.

2. Następnie wstrzymuje się na czas krótki ruch przyrządu do pędzenia, zapisuje się w rejestrze gorzelnianym to, co wskazuje liczydło wyskokomierza, jakoteż stan skazówki do kontroli u cieplomierza maksymalnego i stan tablicy dat i odejmuje się tak cylinder cynkowy od wyskokomierza, jak i rurę zwierzchnią od rury łączącej. Ściany wewnętrzne cylindra cynkowego, jakoteż ściany zewnętrzne skrzyni przyrządu i jego połączenie z podstawą, tudzież części wewnętrzne rury zwierzchniej i części zewnętrzne rury łączącej obejrzyć należy z równą starannością i stwierdzić urzędownie wadliwości, jeżeliby się znalazły.

Również stwierdzić należy urzędownie stan skazówki do kontroli u ciepłomierza maksymalnego, posunąć tę skazówkę na 15 stopni i wziąć na nowo pod zamknięcie urzędowe.

3. Teraz wkłada się rurę zwierzchnią napowrót na rurę łączącą a ściany boczne cylindra cynkowego naokoło przyrządu i na obudwu kładzie się napowrót zamknięcie urzędowe.

4. Otwiera się potem w cylindrze cynkowym i w skrzyni przyrządu drzewiczki prowadzące do rurki odpływowej na próbki wysokoku do zwykłej kontroli, aby najprzód zbadać, czy znajdujące się tam naczynie do sprawdzenia przerwy w działaniu bębna mierniczego zawiera płyn czy nie.

Gdyby zawierało płyn i gdyby także inne urządzenia, służące do sprawdzenia spoczynku bębna (A, l. 5) toż samo okazywały, a przeszkoda w działaniu bębna nie była oznajmiona, uczyniony będzie zarzut defraudacyi.

5. Po dokonaniu powyższych czynności, próbki wysokoku do zwyczajnej kontroli ściągnięte będą całkowicie do czystego i suchego naczynia, z sobą zmieszane i za pomocą przepisanego alkoholometru oznaczony będzie ich stopień.

Toż samo uczynić należy z wyskokiem w naczyniu, zostawionem kontroli zwyczajnej.

Jeżeli wyskok ten okaże ubytek stopnia alkoholu o więcej niż $\frac{1}{3}$ stopnia alkoholometru, ilość tego ubytku doliczona będzie do stopni alkoholu, otrzymanych przez zbadanie próbek wysokoku.

Gdyby się zdarzyło, że w skutek nader ograniczonego ruchu gorzelnii, ściągnięte próbki wysokoku nie wystarczają do odpowiedniego napełnienia naczynia, użytego do oznaczenia ich stopnia, natenczas obwija się to naczynie nicią w miejscu, do którego próbki spirytusu dochodziły i ocenia się na oko, ilekroć trzeba by powiększyć ich objętość, aby się naczynie całkiem lub z czubem napełniło. Następnie wlewa się próbki wysokoku do innego naczynia czystego i suchego, napełnia się tanto naczynie czystą wodą, mającą około 12 stopni Reaumura ściśle aż po nitkę, tyle razy, ile według poprzedniego ocenienia potrzeba do napełnienia go a względnie przepelnienia i części wody, tym sposobem odmierzone, dolewa się do próbek wysokoku.

Oznaczywszy stopień tej mieszaniny wody i wysokoku, można na zasadzie jej odsetków alkoholu obliczyć w przybliżeniu, ile odsetków alkoholu mają sameż próbki wysokoku.

Jeżeli np. potrzeba dwa razy (w ogólności n razy) więcej wody niż objętość próbek wysokoku wynosi, tak, że próbki razem z dolaną wodą mają objętość trzy razy (w ogólności $n + 1$ razy) większą od pierwotnej i jeżeli mieszanina ta miała $26\frac{1}{2}$ (w ogólności m) stopni alkoholometru, tedy same próbki mają $26\frac{1}{2} \times 3 = 79\frac{1}{2}$ (w ogólności $[n + 1] m$) stopni alkoholometru, t. j. tyle razy więcej niż mieszanina, ile razy objętość ich mieści się w objętości mieszaniny.

Ażeby przez używanie małych naczyń ograniczyć do bardzo małej liczby przypadków potrzebę uciekania się do tego środka pomocniczego, a zarazem wynikiom oznaczania stopni, zapewnić potrzebną miarę dokładności, używać należy do oznaczania odsetków alkoholu w próbkach wysokoku takich alkoholometrów, których podziałka dochodzi nie od 0 aż do 100 stopni, lecz tylko od 75 aż do 96 stopni, a której każdy stopień podzielony jest na pięć części.

Przedsiębiorcy gorzelnii, którzy obrawszy opodatkowanie podług wyrobu, posiadać muszą na mocy §. 64 ustawy o opodatkowaniu gorzałki (Dz. u. p. 1878, Nr. 72) w gorzelniach swoich alkoholometr studzielny, przepisanego urządzenia,

nabywać mogą za pośrednictwem Władzy skarbowej I instancyi za zwrotem kosztów wyrobu, alkoholometry tego rodzaju sprawdzone podług przepisów Porządku miar i wag (Dz. u. p. 1862, Nr. 171, §§. 33 aż do 36), mające długości 30 centymetrów, z których 16 centymetrów przypada na część pływającą a 14 centymetrów na szyjkę z odpowiedniami naczyniami do zanurzania.

6. Kontrola zwyczajna kończy się po zbadaniu wzmiankowanem w powyższym ustępie, ponownem napełnieniem naczynia wstawionego.

Przystęp do rurek kontroli zamyka się, pokrywą cylindra cynkowego zakłada na nowo i ubezpiecza zamknięciem.

Zresztą przy kontroli zwyczajnej można zaniechać odejmowania cylindra cynkowego i rury zwierzchniej, jeżeli stosunki ruchu gorzelnii lub inne okoliczności nie dają powodu do ściślejszego badania.

7. Do kontroli nadzwyczajnej wykonywa się najprzód czynności wzmiankowane pod 1 aż do 3 włącznie.

Wykonywa się także czynność urzędową, wskazaną w ustępie 4 co do naczynia kontroli zwyczajnej, służącego do przekonania się o spoczynku bębna mierniczego. Wszakże stopień próbek wysokości o czem jest mowa poniżej, oznacza się tylko wtedy, gdy można przypuszczać, że próbki te napełnią naczynie do zanurzania najmniej do połowy.

Dalsze postępowanie w kontroli nadzwyczajnej obejmuje oznaczenie stopni próbek wysokości do tejże kontroli przeznaczonych, odjęcie pokrywy skrzyni przyrządu i oznaczenie wysokości w naczyniu wstawionem, do tejże kontroli służącym, tudzież zbadanie naczynia będącego przy huśtawce do przekonania się o spoczynku bębna mierniczego, nakoniec obejrzenie wewnętrznych części przyrządu.

Przy oznaczaniu stopnia próbek wysokości, przeznaczonych do kontroli nadzwyczajnej i wysokości z naczynia wstawionego, do tej kontroli przeznaczonego, postępować należy tak samo, jak przy oznaczaniu stopnia płynów próbnych kontroli zwyczajnej.

Wyników oznaczania stopnia nie bierze się wprawdzie za podstawę do obliczenia podatku od gorzałki, lecz notuje się je w formie uwagi w rejestrze gorzelnianym i porównywa z wynikami kontroli zwyczajnej, zapisanymi w rejestrze.

Wynik badania naczynia znajdującego się przy huśtawce a służącego do przekonania się o spoczynku bębna mierniczego zapisuje się także w rejestrze gorzelnianym. Zarazem gdyby w pierwszym naczyniu znaleziono płyn i gdyby inne przyrządy okazywały także spoczynek bębna mierniczego, a od czasu ostatniej poprzedzającej kontroli nadzwyczajnej ani uwiadomienia o przerwie w działaniu bębna mierniczego nie uczyniono, ani zarzut defraudacyi z powodu takiej przerwy nie był wyniesiony, uczynić należy zarzut defraudacyi.

Wewnętrzne części wyskokomierza o tyle tylko oglądać należy, o ile to da się uczynić bez odejmowania i wyjmowania tych części. Gdyby się znalazły wadliwości, należy je urzędownie stwierdzić a gdyby psuły dokładność oznaczeń wyskokomierza, używanie nadal tego wyskokomierza do opodatkowania będzie zabronione.

Gdyby zaś sito stągiewki alkoholometru było zatkane, wykonawca Władzy skarbowej sam je oczyści i bańkę na oliwę, umieszczoną nad łożami osi bębna, napełni odpowiednią oliwą, której dostarczyć ma gorzelnia.

Gdy w taki sposób zadanie kontroli nadzwyczajnej co do kontroli nadzwyczajnej będzie spełnione, wziąć należy napowrót pod zamknięcie urzędowe

pokrywę skrzyni przyrządu, drzwiczki do kurków kontroli w skrzyni przyrządu i w cylindrze walcowym, tudzież pokrywę tego ostatniego.

VIII. Przynajmniej raz w ciągu każdej kampanii rocznej, dwóch wykonawców Władzy skarbowej skontrolować ma w gorzelnii oznaczenia ilości na wyskokomierzu, mierząc wyskok z niego wypływający i porównywając wynik tego zmierzenia z oznaczeniem ilości na wyskokomierzu.

Z tą kontrolą łączy się także próba, czy przyrządy, które mają zapowiadać przerwę w działaniu bębna mierniczego a względnie o niej przekonywać, są jeszcze skuteczne, czy więc, gdy bęben mierniczy zatrzyma się podczas przepływu wyskoku, huśtawka i dzwonek poruszają się i czy odnośne naczynia do stwierdzenia służące, napełnią się wyskokiem, czy się płyta na napisy wysuwa i tablica dat zostaje zamknięta.

Mała ilość wyskoku, która podczas próby nie zmierzona przez wyskokomierz przepływie, ocenia się, zapisuje po ocenieniu w rejestrze gorzelnianym i przy obliczeniu miesięcznym podatku od gorzałki, dolicza do ilości oznaczonej za pomocą wyskokomierza.

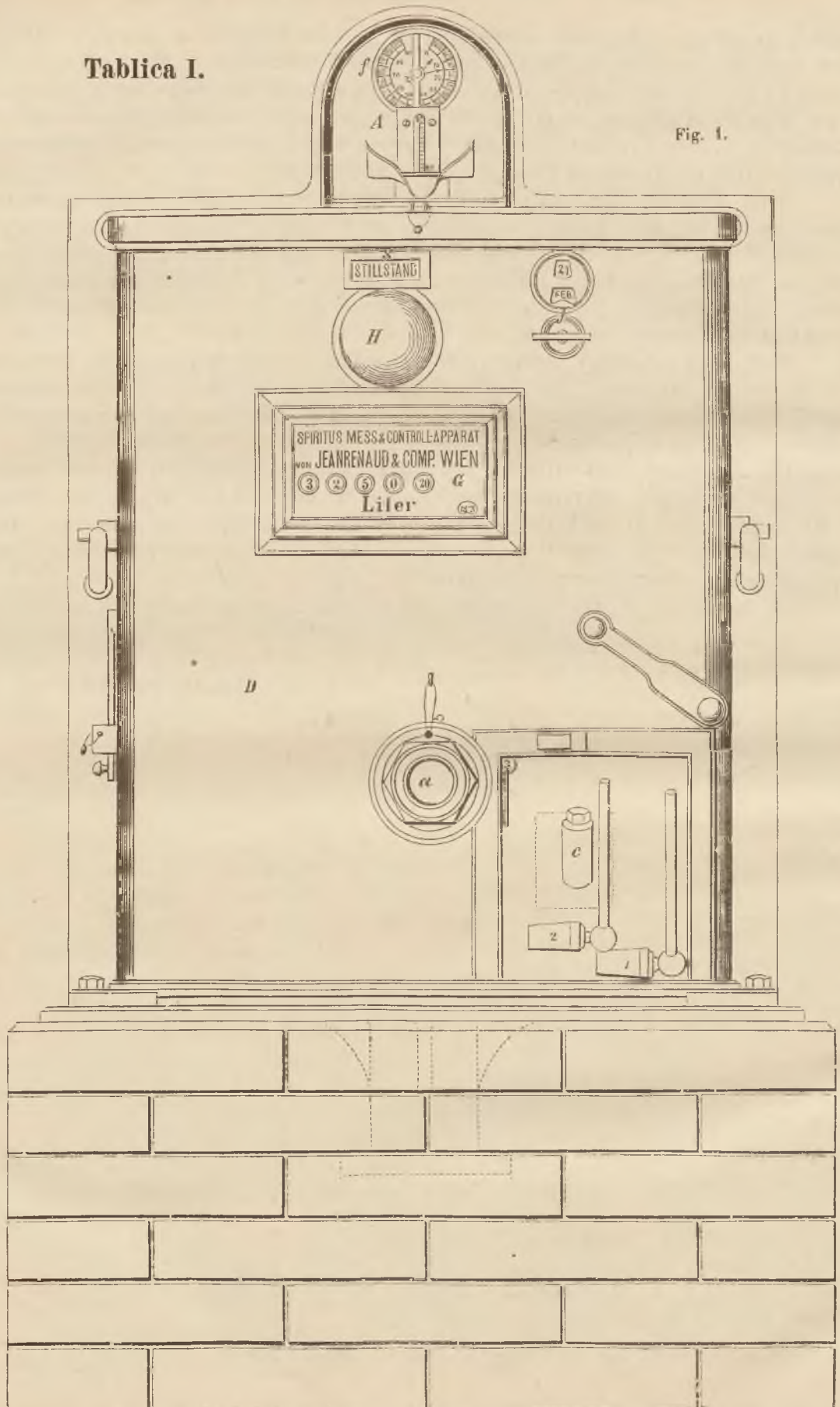
IX. Przedsiębiorca gorzelnii lub jego następca obowiązany jest w każdym dniu ruchu razem z pierwszym zapisaniem stanu liezydła (§. 73, lit. c ustawy o opodatkowaniu gorzałki) ustawić tablicę dat, znajdującą się w skrzyni przyrządu na dniu właściwym i w pierwszym dniu ruchu każdego miesiąca o tym samym czasie, na właściwym miesiącu.

Do tego celu oddane mu będzie zamknięcie kapy, zasłaniającej oba klucze.

Dunajewski r. w.

Tablica I.

Fig. 1.

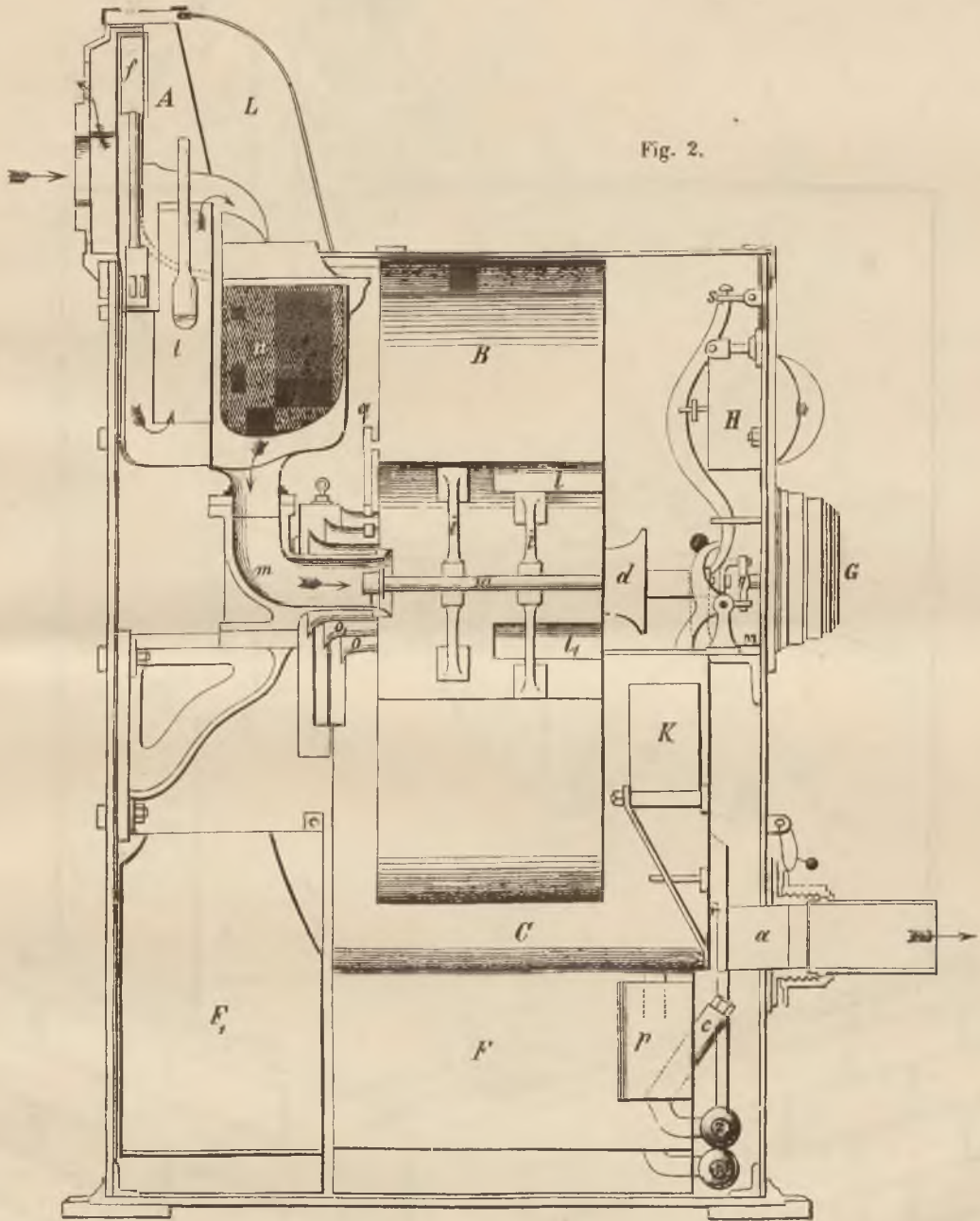

Fig. 2.

Fig. 3.

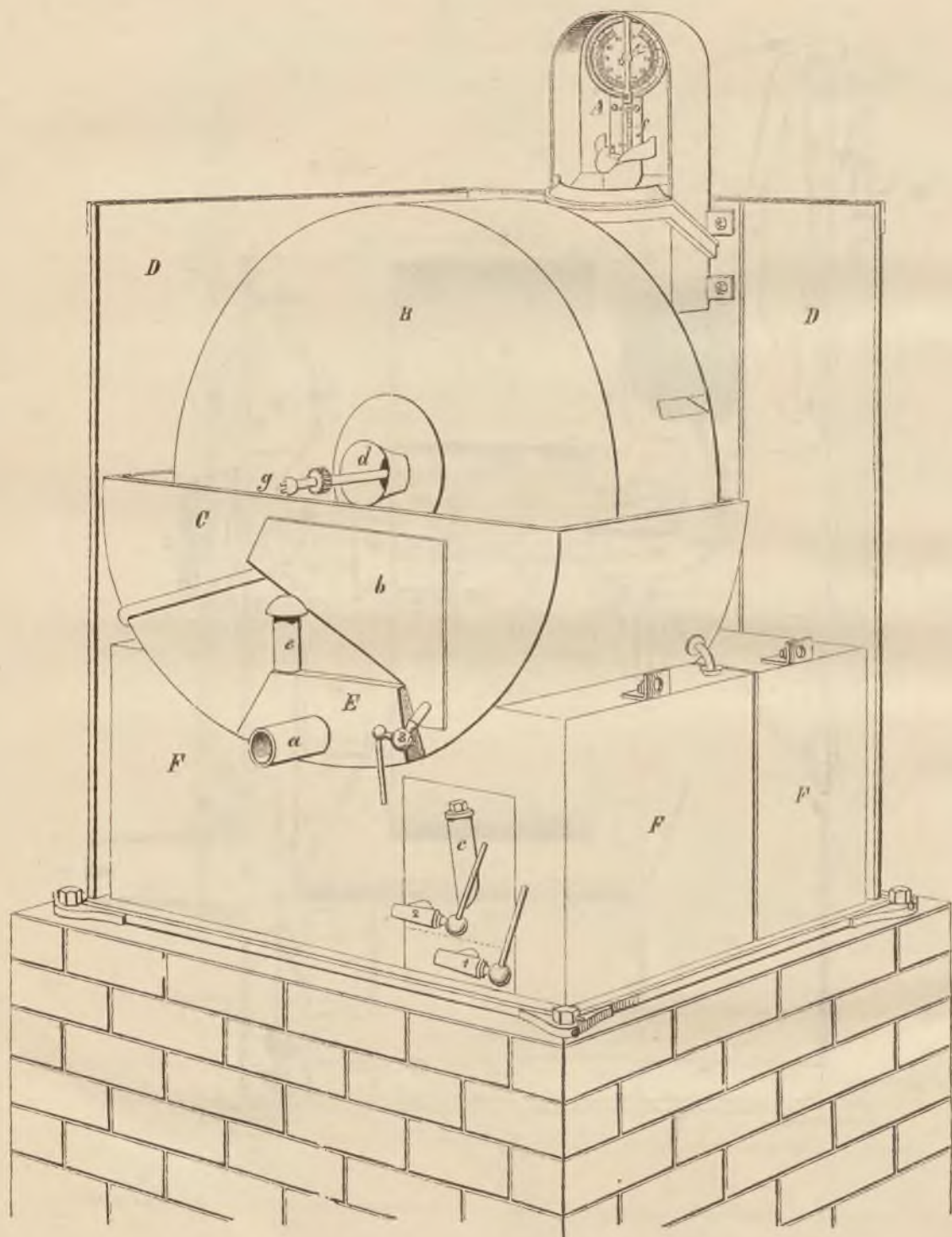

Fig. 4.

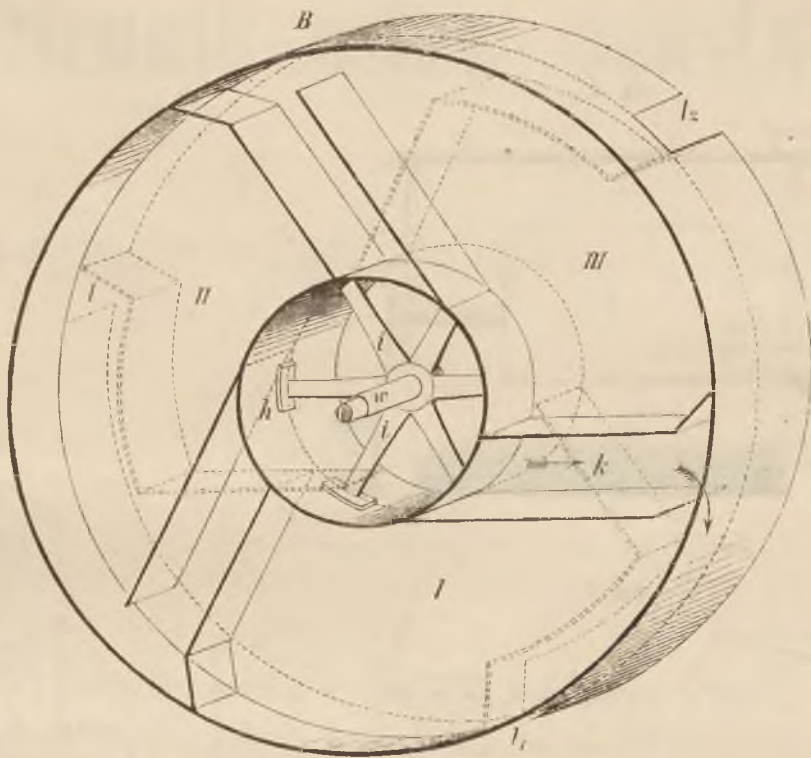

Fig. 5.

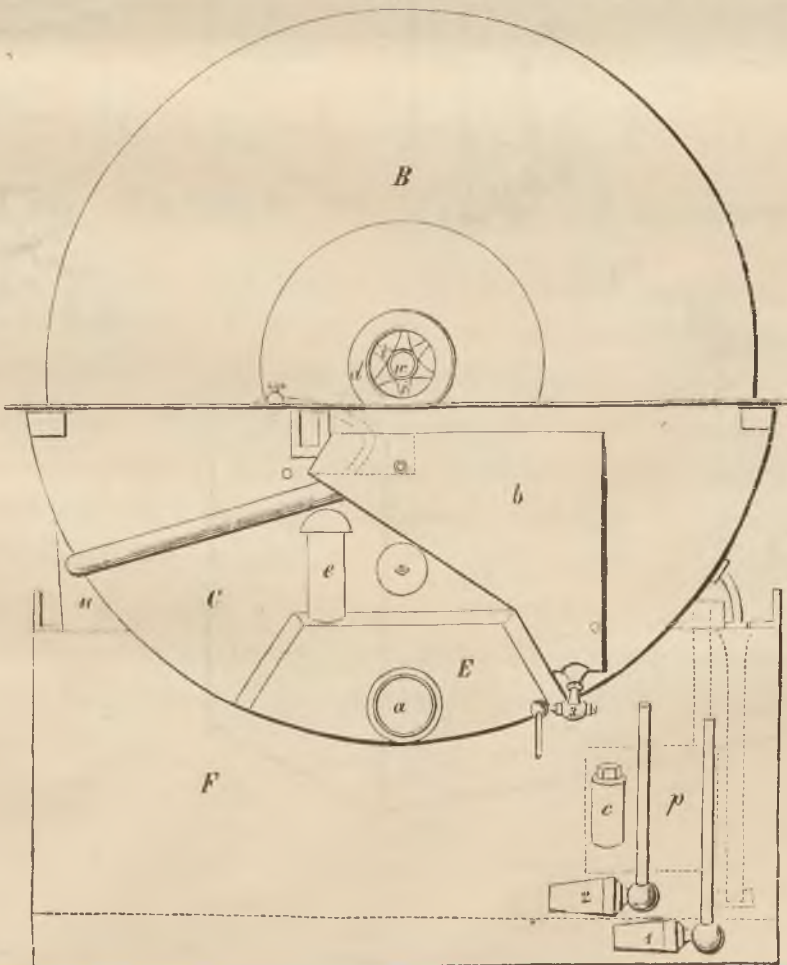

Fig. 6.

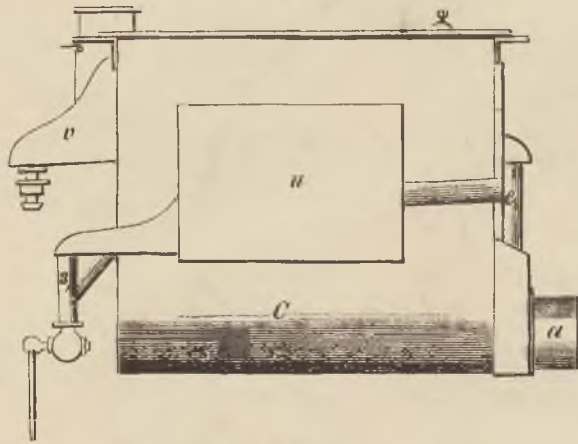

Fig. 7.

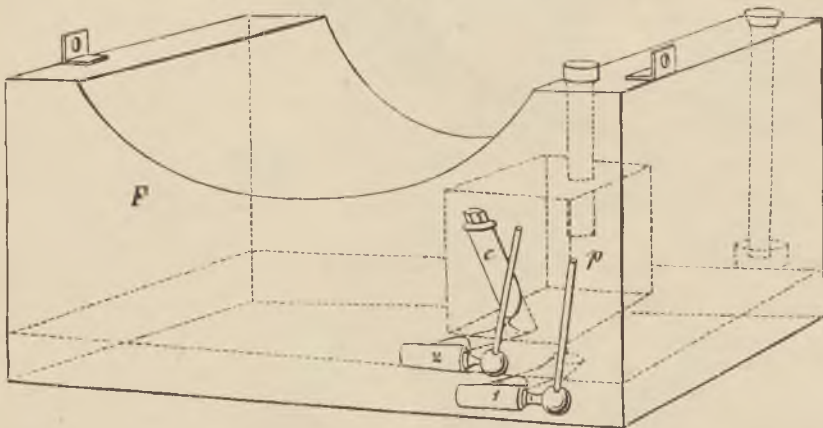

Fig. 8.

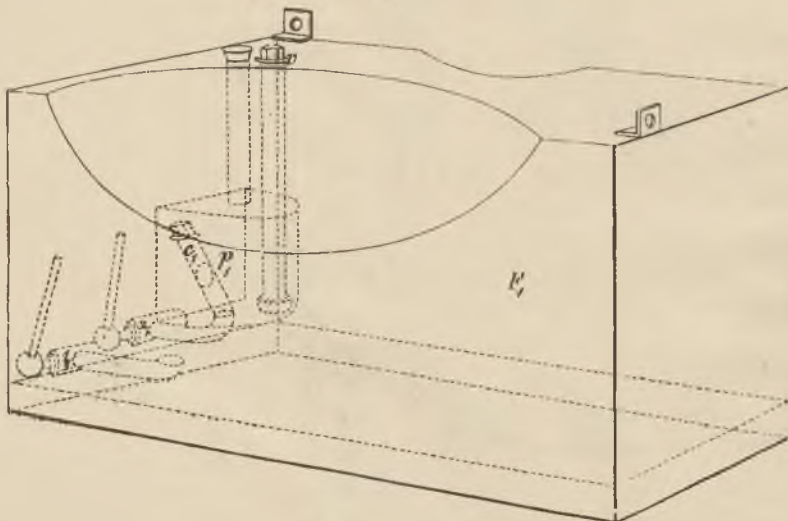
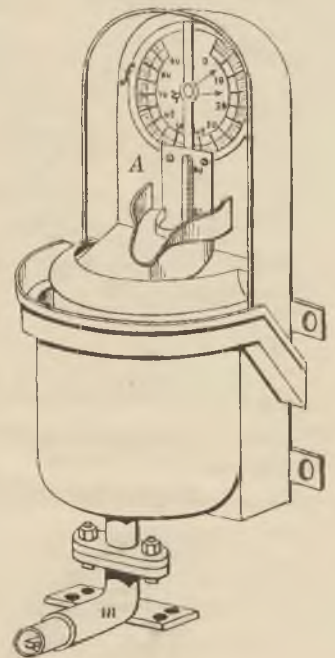

Fig. 9.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 6 sierpnia 1881.

82.

Patent cesarski z dnia 2 sierpnia 1881,

tyczący się zwołania sejmów krajowych czeskiego, dalmackiego, galicyjsko-lodomeryjsko-krakowskiego, dolno- i górno-austryackiego, salzburskiego, styryjskiego, karyntyjskiego, kraińskiego, bukowińskiego, morawskiego, szląskiego, tyrolskiego, vorarlberskiego istryjskiego, goryckiego i gradyskiego, tudzież sejmku miasta Tryestu i jego okręgu.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki:

król węgierski i czeski, król dalmatyński, chorwacki, sławoński, galicyjski, lodomeryjski i illiryski; król jerozolimski itd.; arcyksiążę austriacki; wielki książę toskański i krakowski; książę lotaryński, salzburski, styryjski, karyntyjski, kraiński i bukowiński; wielki książę siedmiogrodzki; margrabia morawski; książę górno i dolno szląski, modeński, parmański, piacenecki i gwastalski, oświęcimski i zatorski, cieszyński, friaulski, dubrownicki i zadarski, książęcony hrabia na Habsburgu i Tyrolu, Kyburgu, Gorycyi i Gradysce; książę na Trydencie i Bryksenie, margrabia górno i dolno łuzycy i istryjski; hrabia na Hohennemsie, Feldkirchu, Bregencyi, Sonnenbergu itd., pan na Tryście, Kottarze i windyjskiej marchyi; wielki wojewoda województwa serbskiego itd. itd.

wiadomo czynimy:

Sejmy krajowe zwołane są do miejsc ustawą przepisanych na dnie poniżej wyznaczone:

Sejm krajowy dalmacki na dzień 22 sierpnia 1881, sejmy krajowe istryjski, gorycki i gradycki na dzień 23 sierpnia 1881, sejm krajowy tyrolski na dzień 27 sierpnia 1881, sejmy krajowe galicyjski, styryjski na dzień 14 września 1881, sejmy krajowe czeski, dolno- i górno-austryacki, salzburski, karyntyjski, kraiński, bukowski, morawski, szląski, vorarlberski. tudzież sejm krajowy miasta Tryestu i jego okręgu na dzień 24 września 1881.

Dan w Naszem stołecznem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia 2 sierpnia tysiąc ośmset ośmdziesiątego pierwszego, Naszego panowania trzydziestego trzeciego roku.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Sprostowanie.

W Instrukcyi dla akuszerok, umieszczonej pod L. 54 w XXV Części Dz. u. p., wydanej dnia 14 czerwca 1881, str. 212 w wierszu 19 i 20 od dołu, zamiast: Seręga cynowa średniej wielkości z kanką z przodu dobrze zaokrągloną i mutrą, powinno być: **Serenga średniej wielkości z trestką z przodu debrze zaokrągloną i kanką pochwową cynową**; str. 213 w wierszu 19 od dołu zamiast: miejsca (czepca), powinno być: **łożyska (miejsca)**.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIV. — Wydana i rozesłana dnia 14 sierpnia 1881.

83.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 10 lipca 1881,

o upoważnieniu c. k. urzędu przyjmującego poczty wozowej na Nowem mieście w Pradze do ekspedywania za granicę posyłek pocztowych, ważących nawet więcej niż 2·5 kilograma, bez współdziałania wykonawców Władzy cłowej.

Upoważnia się c. k. urząd przyjmujący poczty wozowej na Nowem mieście w Pradze, ażeby od 1 sierpnia b. r. ekspedyował posyłki pocztowe, za granicę przeznaczone, bez współdziałania wykonawcy Władzy cłowej, nawet wtedy, gdy ważą więcej niż 2·5 kilograma.

Wyjmują się od tego tylko takie towary, które podlegają cłu wywozowemu, albo których wywóz stósownie do istniejących przepisów powinien być potwierdzeniem komory cłowej udowodniony, jak karty do grania, towary złote i srebrne itd.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

84.

Rozporządzenie Ministrów sprawiedliwości i skarbu z dnia 21 lipca 1881,

o zaprowadzeniu i działalności urzędu depozytowego sądowego w Sądzie krajowym w Gradcu.

Na zasadzie Najwyższego pozwolenia z dnia 19 sierpnia 1880 ustanawia się w Sądzie krajowym w Gradcu urząd depozytowy sądowy, który rozpocznie urzędowanie dnia 15 października 1881.

Od tego dnia sprawy depozytowe sądowe, które dotychczas załatwiał c. k. urząd podatkowy główny w Gradcu, przejdą do nowozaprowadzonego urzędu depozytowego w Sądzie krajowym gradeckim.

Pražák r. w.

Dunajewski r. w.

85.

**Rozporządzenie ministerstw sprawiedliwości i skarbu,
tudzież najwyższej Izby obrachunkowej z d. 21 lipca 1881.**

tyczące się wydania instrukcji dla urzędu depozytowego sądowego w Gradcu

Ministerstwa sprawiedliwości i skarbu, tudzież najwyższa Izba obrachunkowa wydały instrukcją dla urzędu depozytowego sądowego w Gradcu, która obowiązywać ma od dnia 15 października 1881.

Prażák r. w.

Dunajewski r. w.

Auersperg r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXV. — Wydana i rozesłana dnia 17 sierpnia 1881.

86.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 7 sierpnia 1881, wydane w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny i innemi władzami naczelnemi,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej

We względzie wykonania powyższej ustawy i ku uzupełnieniu rozporządzenia c. k. ministerstwa obrony krajowej i c. k. ministerstwa skarbu z dnia 20 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 26) — mianowicie we względzie podwyższenia zaopatrzenia inwalidów i utrzymywania rachunków funduszu taksy wojskowej — rozporządza się co następuje:

1. Urlopnicy, pobierający płacę tymczasową (poczekalne), nie mają prawa do podwyższenia płacy z funduszu taksy wojskowej.

2. Emeryci dawniejszego systemu i inwalidzi patentowi, opatrzeni fundacją prywatną, dodatkiem za rany, dodatkiem za służbę ochotniczą lub za medal, jakoteż pobierający pensją orderową, mają prawo do dodatku z funduszu taksy wojskowej, w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej wzmiankowanego; podobnie nie będą naruszone dodatki osobiste, nadane stale w drodze łaski tytułem nagrody.

Natomiast dodatki osobiste i dochody, które nadane zostały tylko aż do podwyższenia zaopatrzenia inwalidzkiego, zmniejszyć lub całkiem zawiesić należy, w stosunku do dodatku ustawowego*) z funduszu taksy wojskowej — a to o tyle, o ile to jest możebne w duchu odnośnego Najwyższego postanowienia.

3. Emeryci dawniejszego systemu, którzy zostając w czynnej służbie wojskowej, pobierają z płacą za tę służbę naddatek do emerytury, nie mają prawa do ustawowego dodatku z funduszu taksy wojskowej.

*) Przez „dodatek ustawowy“ rozumie się dodatek wzmiankowany w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej.

Atoli dodatek ustawowy z funduszu taksy wojskowej należy się bezwarunkowo emerytom dawnego systemu, pełniącym obowiązki za stałym wynagrodzeniem, płacą dzienną, pobierającym dodatek służbowy lub należytość aktywalną dzienną, bez potrącenia wynagrodzenia, pobieranego za pełnienie czynnej służby.

4. Emerytom wojskowym dawniejszego systemu, którzy dobrowolnie zrzekli się stopnia oficerskiego lub w skutek uchwały rady honorowej pozbawieni zostali znaczenia wojskowego, należy się dodatek do zaopatrzenia wzmiankowany w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej; — również tym byłym emerytom, którzy przed wyjściem rozporządzenia okólnikowego wspólnego ministerstwa wojny z dnia 1 sierpnia 1869 praes. Nr. 2820 (N. Dz. roz. 62 Cz. dla c. k. wojska) dobrowolnie porzucili stopień wojskowy i otrzymali całkowitą emeryturę pod tytułem „łaskawizny“; nakoniec także tym byłym c. k. oficerom, którzy zaopatrzenie pobierają z etatu wojskowego na zasadzie Najwyższych postanowień z dnia 25 kwietnia 1868 i z dnia 26 listopada 1868.

Wszyscy inni byli wojskowi, pobierający płacę z łaski lub datek z łaski, są wyłączeni od pobierania tego dodatku z funduszu taksy.

5. Do przyznania dodatków osobistych z łaski w myśl §. 15: 1 ustawy o taksie wojskowej nie kładzie się za warunek zupełnej niezdolności zarobkowania.

6. Osobom z obrony krajowej, pobierającym emeryturę z wojska i z obrony krajowej, wymierzany będzie dodatek ustawowy z funduszu taksy wojskowej tylko od emerytury z wojska, emerytury z obrony krajowej nie bierze się w rachubę; — we wszystkich jednak przypadkach emerytura z wojska i z obrony krajowej łącznie z dodatkiem z funduszu taksy wojskowej nie może przewyższać sumy najwyższej ustanowionej w §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej.

Gdyby emerytura z obrony krajowej została później podwyższona, — jak tylko płaca najwyższa zostanie przekroczona, — dodatek z taksy wojskowej będzie odpowiednio zmniejszony.

7. Należące się wsparcie ćwierćroczne pośmiertne, odprawę z tytułu płacy emerytalnej i inwalidzkiej obliczać należy uprawnionym do nich zawsze także i od dodatku ustawowego z funduszu taksy wojskowej.

Kwota, przypadająca z tego dodatku na wsparcie pośmiertne ćwierćroczne (odprawę) cięży przeto także na funduszu taksy wojskowej.

Dodatku osobistego nadanego stósownie do §. 15: 1 ustawy o taksie wojskowej nie można brać w rachubę ani do wsparcia ćwierćrocznego pośmiertnego ani do odprawy emerytalnej.

8. We wszystkich tych przypadkach, w których, stósownie do istniejących przepisów o płacach, główna płaca (emerytura, pensya patentowa) ma być czasowo lub stale wstrzymana, ustać ma także czasowo lub stale podwyższenie z funduszu taksy wojskowej.

9. Ci inwalidzi, którzy, zanim ustawa z r. 1875 o zaopatrzeniu wojskowych zaczęła obowiązywać, znajdowali się w stanie inwalidów i którym stósownie do dawniejszych przepisów z powodu zarobku lub dochodu, wynoszącego trzy razy tyle co płaca patentowa, wstrzymano płacę patentową, nie mają prawa do 50 procentowego dodatku z funduszu taksy wojskowej; — ale, jak tylko inwalidzi tacy pobierać znowu zaczną płacę patentową, należy się im także dodatek.

10. W orzeczeniach, dotyczących się wstrzymania emerytur z powodu umieszczenia w służbie cywilnej rządowej lub innej, która z takąż jest na równi, wziąć należy w rachubę z emeryturą wojskową także dodatek ustawowy z fun-

duszu taksy wojskowej, jeżeli się należał i to, co niedostaje do dochodów wojskowych (emerytury razem z dodatkiem z funduszu taksy) i nadatku trzeciej części przyznać jako należący się dodatek wojskowy; — z tego jednak powodu fundusz taksy wojskowej nie ma być obciążony.

11. Ponieważ fundusze taksy wojskowej, w obu połowach monarchyi utworzyć się mające, w myśl ustawy o taksie wojskowej ze względu na przeznaczenie swoje, uważane być muszą za całość, przeto wypłaty z tych funduszków potrzebują wzajemnego porozumienia się a względnie przyzwolenia i to tak obudwu ministerstw obrony krajowej jak i wspólnego ministerstwa wojny.

Nadanie dodatku osobistego z łaski na rachunek funduszu taksy wojskowej poprzedzić ma zawsze wzajemne porozumienie się trzech rzeczonych ministerstw, zanim właściwy minister przedstawi rzecz monarsze.

Do podwyższenia zaopatrzenia inwalidów w myśl §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej — które to podwyższenie i tak ściśle w obrębie granic, ustawą zakreślonych i tylko według umówionych zasad nastąpić może — poprzednicze to porozumiewanie się nie jest potrzebne.

12. Wszelkie należitości, przerzeczony fundusz obciążające, wypłacać należy uprawnionym jako zaliczki, w tych kasach, w których emerytura wojskowa (płaca patentowa) bywa im wypłacona a to w taki sam sposób, jak samo zaopatrzenie i obie należitości za jednym kwitem, w którym jednak kwotę pobieraną z funduszu taksy wojskowej wyrazić należy oddzielnie słowami: „To jest“.

Przeto też utrzymywanie rachunków i asygnowanie kwot ciężących na funduszu taksy wojskowej, jakoteż odnośna kontrola rachunkowa i utrzymywanie wykazu osób a mianowicie co do osób należących do armii i marynarki, jest zadaniem władz wojskowych (marynarskich), co do osób należących do obrony krajowej i pospolitego ruszenia (choćby te pobierały jedynie tylko emeryturę z wojska), zadaniem władz obrony krajowej.

13. Dodatki z funduszu taksy, należące się inwalidom patentowym, asygnować będą domy inwalidów wojskowych i posyłać je będą do tych kas, które wypłacają płacę patentową.

Kasy mają asygnacje za najbliższem podniesieniem należitości przyszyć do arkuszy (książeczek) asygnacyjnych.

Co do inwalidów patentowych obrony krajowej, obadwaj ministrowie obrony krajowej wydadzą osobne rozporządzenia.

14. Kwoty, w kasach rządowych wojskowych i cywilnych, stósownie do ustępu 12 na rachunek funduszu taksy wojskowej wypłacone jako zaliczki osobom, należącym do armii (marynarki), zapisywane będą tamże na wydatek w tych Dziennikach, w których w ogóle emerytury wojskowe (płace patentowe), są na wydatek zapisywane; w celu otrzymania zwrotu utworzyć jednak należy osobną kolumnę na kwoty taksy wojskowej.

Natomiast kwoty, wypłacane w kasach rządowych cywilnych osobom, należącym do obrony krajowej (pospolitego ruszenia) na rachunek funduszu taksy wojskowej, zapisywane będą na wydatek w myśl szczególnych rozporządzeń, które później wydane zostaną w Dziennikach dla obrony krajowej (strzelców krajowych)*).

15. Spólne ministerstwo wojny (sekcyja marynarki) upominać się będzie co miesiąc zwykłą drogą w myśl ustępu 16 na zasadzie wykazów przez intenden-

* Rozporządzenia te — o ile tyczą się e. k. obrony krajowej (pospolitego ruszenia) — zawarte są w niniejszym Dzienniku ustaw państwa pod Nr. 87.

tury wojskowe i władze marynarskie sporządzonych, o zwrot kwot, zaliczonych na rachunek funduszu taksy wojskowej.

Toż samo czynić będą Władze do kontroli rachunkowej obrony krajowej obu połów monarchyi we względzie kwoty (ustęp 16) ciężącej na funduszu taksy wojskowej drugiej połowy monarchyi.

Do aktów, dotyczących się zwrotu, nie będą dołączane ani kwity odbiorców ani odpisy lub wyciągi, ściągające się do kwot, obciążających fundusz taksy wojskowej.

16. Celem wyrównania między funduszami taks wojskowych obu połów monarchyi, kwoty dla osób, należących do armii i marynarki wojennej, wypłacone przez wspólne ministerstwo wojny (sekcji marynarki), rozdzielić należy przy sporządzaniu aktu, dotyczącego się zwrotu (ustęp 15), na obie połowy monarchyi w stosunku kontyngensu rekrutów a względnie w stosunku kwot rocznych (§. 11 ustawy o taksie wojskowej) — obu funduszom taksy wojskowej wyznaczonych.

Także obadwa ministerstwa obrony krajowej obowiązane są uczynić toż samo co do kwot, wypłaconych osobom z obrony krajowej i pospolitego ruszenia; każde z tych ministerstw rozdzieli także rzeczzone kwoty na fundusz taksy wojskowej obu połów monarchyi w przerzeczonym stosunku kwot i postara się o zwrot według ustępu 15.

17. Prawidła zarządu i utrzymywania rachunków funduszu taksy wojskowej (§§. 11 i 14 ustawy o taksie wojskowej), ułożą osobno w każdej połowie monarchyi interesowane Władze naczelne państwa za wspólnem porozumieniem.

Każde z obu ministerstw obrony krajowej prześle corocznie z końcem stycznia tak wspólnemu ministerstwu wojny, jakoteż ministerstwu obrony krajowej drugiej połowy monarchyi sumaryczny wykaz roczny stanu funduszu taksy wojskowej swojej połowy monarchyi na podstawie zamknięć rachunkowych ministerstwa skarbu tejże połowy monarchyi, ułożony, w którym wyrażony będzie stan kapitału na początku i na końcu poprzedniego roku, dochód z odsetków i zapas gotówki poprzedniego roku.

18. Podwyższenie zaopatrzenia inwalidzkiego z funduszu taksy wojskowej należy się stósownie do §. 15: 2 ustawy o taksie wojskowej od 1 stycznia 1881; przeto uprawnionym do pobierania wypłacić należy zaległości.

Celem uproszczenia czynności i dla ułatwienia uprawnionych do żądania, ci ostatni — z wyjątkiem inwalidów patentowych — zgłaszać się mają ze swemi żądaniami w pierwszej instancji do właściwej władzy ewidencyjnej wojskowej lub do władzy ewidencyjnej obrony krajowej, ustnie a tylko wyjątkowo, w razie gdy to jest niemożliwe, pisemnie.

Przerzeczone władze ewidencyjne zaciągają zgłoszenia się do wykazów, i przesyłają też wykazy do dalszego załatwienia podług prawideł rozporządzenia wprowadzonego do ustawy o zaopatrzeniu wojskowem (N. Dz. Roz. Cz. 52 z r. 1875 dla wojska) do przełożonej władzy wojska lub obrony krajowej.

Inwalidom patentowym przyznać należy dodatek odsetkowy bezzwłocznie.

19. Po wymierzeniu na nowo dodatków ustawowych z funduszu taksy wojskowej, wspólne ministerstwo wojny prześle obudwom ministerstwom obrony krajowej wykaz imienny emerytów niemi obdzielonych i kwot im wyznaczonych, tudzież wykaz sumaryczny stanu inwalidów patentowych i wydatku pieniężnego na nich.

Na przyszłość jednak wspólne ministerstwo wojny doręczać będzie obu ministerstwom obrony krajowej tylko roczne wykazy zmian stanu — co do pobierających płacę imiennie, co do inwalidów patentowych sumarycznie sporządzone, w których wymienione będą także dodatki osobiste w ciągu roku wyznaczone i wstrzymane.

Ten sam obowiązek przyjmują na siebie obadwa ministerstwa obrony krajowej tak względem wspólnego ministerstwa wojny, jakoteż względem ministerstwa obrony krajowej drugiej połowy monarchyi.

Welsersheimb r. w.

87.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 7 sierpnia 1881,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 13 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 70) o taksie wojskowej we względzie tych wypłat, na ustawie o taksie wojskowej opartych, które ciężą po części na funduszu taksy wojskowej, po części na etacie c. k. ministerstwa obrony krajowej.

Ku uzupełnieniu rozporządzenia wykonawczego z dnia 7 sierpnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 86), rozporządza się w porozumieniu z c. k. najwyższą Izbą obrachunkową, co następuje:

1. Kwoty, które w c. k. kasach skarbowych wypłacane być mają osobom z c. k. obrony krajowej (pospolitego ruszenia) na rachunek funduszu taksy wojskowej zapisywać będą rzeczony kasy na wydatek w Dzienniku obrony krajowej.

O ile wzmiankowane kwoty wypłacane będą w kasach skarbowych tyrolskich i vorarlberskich, zapisywać je należy na wydatek w Dziennikach strzelców krajowych.

Wydział rachunkowy namiestnictwa w Innsbrucku, do którego według instrukcyi rzeczony Dzienniki posyłają się do załatwienia, winien co miesiąc zdać rachunek oddziałowi rachunków specjalnych obrony krajowej, przesyłając mu uwiadomienie, do którego dołączyć należy sumaryusz opatrzony wykazami a względnie kwitami (ustęp 3) do niego należącemi.

2. Te przepisy, które wydane zostały rozporządzeniem okólnikowem c. k. ministerstwa obrony krajowej z dnia 27 grudnia 1877 Nr. $\frac{17761}{2433}$ V (Dz. ob. kr. Nr. 39) we względzie wypłaty i poboru emerytur, należących się osobom z c. k. obrony krajowej i ich pozostałym rodzinom z rozmaitych etatów, stósowane będą i wtedy, gdy razem z emeryturą wypłacona być ma kwota zaopatrzenia z funduszu taksy wojskowej; — w którym to jednak razie należy zarazem mieć wzgląd na przepisy, zawarte w ustępach 3 i 4.

3. C. k. kasy skarbowe są więc obowiązane sporządzić na podstawie kwitów odbiorczych — które w myśl przerweczonego rozporządzenia okólnikowego, według przyjętej dotychczas zasady, dołączać należy do Dzienników emerytalnych, do których należą — wykaz, podług dołączonego wzoru ułożony a zawierający potrzebne szczegóły, mianowicie zaś:

- a) nazwisko i znaczenie (stan, stopień uprawnionego do pobierania,
- b) kwotę wypłaconą, tudzież
- c) za jaki czas i pod jakim tytułem należytość wypłacono,

i wykaz ten dołączyć do Dziennika obrony krajowej (strzelców krajowych) dla uzasadnienia pozycyi wydatku.

Kwity odbiorców na te zaopatrzenia z funduszu taksy wojskowej, które wyłącznie na tym funduszu ciężą i które przeto kasy skarbowe zapisują na wydatek tylko w Dziennikach obrony krajowej i strzelców krajowych, dołączyć należy do tych ostatnich Dzienników, a zatem uprawnionych do ich pobierania nie potrzeba wciągać do przerzeczonego wykazu.

4. Kwoty, ciężące na funduszu taksy wojskowej, wypłacone w kasach wojskowych obrony krajowej, zapisywać mają na wydatek komisye administracyjne w Dziennikach rachunków bieżących, tylko z wymienieniem szczegółów wzmiankowanych w ustępie 3 a) aż do c), a — jeżeli kwoty te ciężą na rozmaitych etatach — bez dołączenia kwitu odbiorcy; ale we wszystkich przypadkach nie żądając zwrotu z funduszu taksy wojskowej.

Z kwot zapisanych w taki sposób na wydatek w kasach strzelców krajowych tyrolskich i vorarlberskich zdawać ma rachunek wydział rachunkowy namiestnictwa innsbruckiego oddziałowi rachunków specjalnych obrony krajowej, przesyłając mu sumaryusze w ustępie 1 wzmiankowane.

5. Koszta podróży przewodniczącego komisji wymiaru taks i urzędników skarbowych, tudzież wydatki na druki potrzebne dla Władz administracyjnych powiatowych — które stósownie do rozporządzenia ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 20 marca 1881 (Dz. u. p. Nr. 26) mają być zaspakajane z etatu ministerstwa obrony krajowej — likwidować a względnie wypłatę ich polecać mają Władze administracyjne krajowe; właściwe kasy skarbowe zapisywać je mają w Dzienniku etatu obrony krajowej jako wydatki na rekrutacyą a wydziały rachunkowe administracyjne wykazywać je będą w składanych rachunkach pod osobną pozycyą przerzeczonego tytułu.

6. W jaki sposób utrzymywane być mają rachunki taks wojskowych, wniesionych do kas skarbowych i jak te taksy mają być do ksiąg zaciągane, przepisane jest rozporządzeniem ministerstwa skarbu i ministerstwa obrony krajowej z dnia 6 maja 1881 (Dz. u. p. Nr. 44).

7. We względzie wypłacania i utrzymywania rachunków z zapomóg, które stósownie do §§. 17 aż do 23 ustawy o taksach wojskowych, wypłacane być mają z funduszków państwa potrzebującym pomocy rodzinom wojskowych, w razie uruchomienia powołanych, wydane będą osobne polecenia.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

Dodatek do ustępu 3, wzór.

W y k a z

kwot wypłaconych w miesiącu . . . . . 18 . . . na rachunek funduszu taksy
wojskowej.

Sto- pień (zna- czenie, stan)	Nazwisko	za czas	T y t u ł												Uwaga			
			Dodatki osobiste dla				Dodatki odsetkowe dla				Kwoty zaopatrzenia							
			pobie- rają- cych płać		szere- gow- ców		pobie- rają- cych płać		szere- gow- ców		dla wdów po		dla sierot po					
			zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.				
Kapitan	Zieliński Józef	Miesiąc marzec	20	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
Porucznik	Malicki Jan	dtto	15	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	Rozporządze- niem z . . . 18 . przeniesiono tu z kasy w N.	
Feldwebel	Sikora Maciej	dtto	.	.	.	.	.	8 50	.	.	.	.	.	.	.	.	.	
Wdowa po kapitanie	Brodzka Marya	dtto	.	.	.	.	.	.	.	25	.	.	.	.	.	.	.	
Sierota po feldweblu	Janicka Antonina	dtto	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.	5	.	
	itd.																	
R a z e m .			35	.	.	.	.	8 50	25	.	.	.	.	.	.	5	.	
			7 zł. 50 c.															

C. k. kasa . . . . . W . . . . .

N. . . . . dnia . . . . . 18 . . .

N. N., dyrektor kasy:

N. N., kontrolor:

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XXXVI. — Wydana i rozestana dnia 30 sierpnia 1881.

§§.

Umowa z dnia 3 listopada 1880,

tycząca się wymiany pakietów pocztowych nieoznaczonej wartości, zawarta pomiędzy monarchją austriacko-węgierską, Niemcami, Belgią, Bułgarią, Danią, Egiptem, Hiszpanią, Francją, Wielkobrytanią i Irlandią, Indjami brytańskimi, Włochami, Luksemburgiem, Czarnogórzem, Holandją, Persją, Portugalią, Rumunią, Serbią, Szwecją i Norwegią, Szwajcaryą i Turcją.

(Zawarta w Paryżu dnia 3 listopada 1880, ratyfikowana przez c. k. ministerstwo spraw zewnętrznych dnia 30 kwietnia 1881, ratyfikacje wymieniono w Paryżu dnia 11 maja 1881.)

Pierwopis.

Les Gouvernements d'Autriche-Hongrie, d'Allemagne, de Belgique, de Bulgarie, de Danemark, d'Égypte, d'Espagne, de France, de Grande-Bretagne et d'Irlande, de l'Inde Britannique, d'Italie, de Luxembourg, de Monténégro, des Pays-Bas, de Perse, de Portugal, de Roumanie, de Serbie, de Suède et Norvège, de Suisse et de Turquie, désirant faciliter les relations commerciales entre leurs pays respectifs au moyen de l'échange, par l'intermédiaire de la poste, des colis sans déclaration de valeur,

Les soussignés, munis à cet effet de pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

Przekład.

Rządy austriacko-węgierski, niemiecki, belgijski, bułgarski, duński, egipski, hiszpański, francuski, wielkobrytański i irlandzki, indyjsko-brytański, włoski, luksemburski, czarnogórski, holenderski, perski, portugalski, rumuński, serbski, szwedzki i norwesk, szwajcarski i turecki, pragnąc ułatwić stosunki handlowe pomiędzy swojemi krajami przez zaprowadzenie w obrocie pocztowym przewozu pakietów nie oznaczonej wartości, upoważniły do tego celu niżej podpisanych, którzy, przekonawszy się o formalności swoich pełnomocnictw, umówili między sobą następujące postanowienia:

Article 1.

1. Il peut être expédié, sous la dénomination de *colis postaux*, de l'un des pays mentionnés ci-dessus pour un autre de ces pays, des colis sans déclaration de valeur, jusqu'à concurrence de 3 kilogrammes.

2. Le Règlement d'exécution détermine les autres conditions auxquelles les colis sont admis au transport.

Article 2.

1. La liberté du transit est garantie sur le territoire de chacun des pays adhérents, et la responsabilité des Offices qui participent au transport est engagée dans les limites déterminées par l'article 11 ci-après.

2. À moins d'arrangement contraire entre les Offices intéressés, la transmission des colis postaux échangés entre pays non limitrophes s'opère à découvert.

Article 3.

1. L'Administration du pays d'origine est redevable, envers chacune des Administrations participant au transit territorial, d'un droit de 50 centimes par colis.

2. En outre, s'il y a un ou plusieurs transports maritimes, l'Administration du pays d'origine doit, à chacun des Offices dont les services participent au transport maritime, un droit dont le taux est fixé, par colis, savoir:

A 25 centimes, pour tout parcours n'excédant pas 500 milles marins;

A 50 centimes, pour tout parcours supérieur à 500 milles marins, mais n'excédant pas 1000 milles marins;

A 1 franc, pour tout parcours supérieur à 1000 milles marins, mais n'excédant pas 3000 milles marins;

Artykuł 1.

1. Z każdego i do każdego z krajów wyżej wymienionych przewozić można posyłki nieoznaczonej wartości, ważące aż do 3 kilogramów, które nazywać się będą pakietami pocztowymi (*colis postaux*).

2. Warunki, pod którymi też pakiety mogą być przyjmowane do przewozu, podane będą w przepisie wykonawczym.

Artykuł 2.

1. Zaręcza się wolność przechodu przez obszar każdego z umawiających się krajów a granice odpowiedzialności Zarządów przewożących ustanowione są poniżej w artykule 11.

2. Jeżeli pomiędzy Zarządami interesowanymi nie istnieje inna umowa, pakiety pocztowe wymieniane między krajami nie graniczącymi ze sobą, przewożone być mają zawsze rozdzielnie.

Artykuł 3.

1. Zarząd kraju, który posyłkę przyjął, płaci każdemu Zarządowi, przez którego kraje posyłka lądem przechodziła, kwotę 50 centymów od każdego pakietu.

2. Nadto Zarząd kraju, który posyłkę przyjął, zapłaci każdemu Zarządowi, który uczestniczył w przewozie morzem, jeżeli posyłka jednym lub więcej szlakami morskimi ma być przewieziona, od każdego pakietu a mianowicie:

25 centymów za przestrzeń wynoszącą aż do 500 mil morskich;

50 centymów za przestrzeń wynoszącą nad 500 aż do 1000 mil morskich;

1 frank za przestrzeń wynoszącą nad 1000 aż do 3000 mil morskich;

A 2 francs, pour tout parcours supérieur à 3000 milles marins, mais n'excédant pas 6000 milles marins;

A 3 francs, pour tout parcours supérieur à 6000 milles marins.

Ces parcours sont calculés, le cas échéant, d'après la distance moyenne entre les ports respectifs des deux pays correspondants.

Article 4.

L'affranchissement des colis postaux est obligatoire.

Article 5.

1. La taxe des colis postaux se compose d'un droit comprenant, pour chaque colis, autant de fois 50 centimes, ou l'équivalent dans la monnaie respective de chaque pays, qu'il y a d'Offices participant au transport territorial, avec addition, s'il y a lieu, du droit maritime prévu par le paragraphe 2 de l'article 3 précédent. Les équivalents sont fixés par le Règlement d'exécution.

2. Comme mesure de transition, chacun des pays contractants a la faculté d'appliquer aux colis postaux provenant ou à destination de ses bureaux une surtaxe de 25 centimes par colis.

Exceptionnellement, cette surtaxe est élevée à 50 centimes, pour la Grande-Bretagne et l'Irlande, à 75 centimes, pour l'Inde Britannique et pour la Perse, et à 1 franc, pour la Suède.

3. Le transport entre la France continentale d'une part, l'Algérie et la Corse de l'autre, entre l'Italie continentale et les îles de Sicile et de Sardaigne, donne également lieu à une surtaxe de 25 centimes par colis.

Article 6.

L'Office expéditeur bonifie pour chaque colis:

2 franki za przestrzeń wynosząca nad 3000 aż do 6000 mil morskich;

3 franki za przestrzeń wynosząca więcej niż 6000 mil morskich.

Drogi przewozu obliczane będą w danym razie według odległości średniej odpowiednich portów leżących w krajach, których się to tyczy.

Artykuł 4.

Pakiety pocztowe podlegają obowiązkowi frankowania.

Artykuł 5.

1. Opłata od pakietów pocztowych składa się z kwoty wynoszącej tyle razy po 50 centymów lub co one znaczą w monecie każdego kraju, ile Zarządów uczestniczy w przewozie lądowym, według okoliczności z doliczeniem kwoty za przewóz morzem, ustanowionej w paragrafie 2 powyższego artykułu 3. Równoważniki w rozmaitych walutach ustanowione będą przepisem wykonawczym.

2. Przyjmuje się za prawidło przechodnie, że każdy z umawiających się krajów może pobierać dodatek po 25 centymów od każdego pakietu, który jego urzędy odbiorą do wysłania lub doręczenia.

Wyjątkowo podwyższa się ten dodatek dla Wielkiej Brytanii i Irlandii na 50 centymów, dla Indii brytańskich i Persji na 75 centymów, dla Szwecji na 1 franka.

3. Za przewóz pomiędzy stałym lądem francuskim z jednej a Algierem i Korsyką z drugiej strony, jakoteż pomiędzy stałym lądem włoskim a wyspami Sycylią i Sardynią wolno także pobierać dodatek po 25 centymów od każdego pakietu.

Artykuł 6.

Zarząd przyjmujący płacić ma od każdego pakietu:

- a) A l'Office destinataire, 50 centimes, avec addition, s'il y a lieu, des surtaxes prévues aux paragraphes 2 et 3 de l'article 5 ;
- b) Éventuellement, à chaque Office intermédiaire, les droits fixés par l'article 3.

Article 7.

Il est loisible au pays de destination de percevoir du destinataire, pour le factage et pour l'accomplissement des formalités en douane, un droit dont le montant total ne peut pas excéder 25 centimes par colis.

Article 8.

Les colis auxquels s'applique la présente Convention ne peuvent être frappés d'aucun droit postal autre que ceux prévus par les articles 3, 5 et 7 précédents et par l'article 9 ci-après.

Article 9.

La réexpédition d'un pays sur un autre des colis postaux, par suite de changement de résidence des destinataires, ainsi que le renvoi des colis postaux tombés en rebut, donne lieu à la perception supplémentaire des taxes fixées par l'article 5, à la charge des destinataires ou, le cas échéant, des expéditeurs, sans préjudice du remboursement des droits de douane acquittés.

Article 10.

Il est interdit d'expédier par la voie de la poste des colis contenant soit des lettres ou des notes ayant le caractère de correspondance, soit des objets dont l'admission n'est pas autorisée par les lois ou règlements de douane ou autres.

Article 11.

1. Sauf le cas de force majeure, lorsqu'un colis postal a été perdu ou avarié, l'expéditeur et, à défaut ou sur

- a) Zarządowi obszaru, do którego jest przeznaczony, 50 centymów, według okoliczności z doliczeniem dodatków ustanowionych w §§. 2 i 3 artykułu 5 ;
- b) każdemu Zarządowi, pośredniczącemu w przewozie, kwoty ustanowione w artykule 3.

Artykuł 7.

Zarządowi kraju, do którego posyłka jest przeznaczona, zostawia się do woli pobierać od adresata za doręczenie i za dopełnienie formalności celniczych pewną opłatę, która jednak nie może wynosić więcej niż 25 centymów od każdego pakietu.

Artykuł 8.

Pakiety, do których odnosi się Umowa niniejsza, nie mogą być obciążane żadnymi innymi opłatami pocztowymi, prócz tych, które są przewidziane w powyższych artykułach 3, 5 i 7, tudzież w następującym 9.

Artykuł 9.

Posłanie pakietów pocztowych z jednego kraju do drugiego z powodu, iż adresat zmienił miejsce pobytu, jakoteż odesłanie napowrót w razie niemożności doręczenia, uprawnia do poboru dodatkowo od adresata, lub według okoliczności od oddawcy, kwot w artykule 5 ustanowionych, niezależnie od zwrotu opłaconych należności cłowych.

Artykuł 10.

Wyłącza się od przewozu jako pakiety pocztowe posyłki, zawierające listy lub pisma, mające znaczenie korespondencyj, tudzież przedmioty, których przewóz zabroniony jest ustawami cłowymi albo innymi przepisami.

Artykuł 11.

1. Gdy pakiet pocztowy zginie lub zostanie uszkodzony, natenczas, wyższy przypadki siły wyższej, oddawca

la demande de celui-ci, le destinataire, a droit à une indemnité correspondant au montant réel de la perte ou de l'avarie, sans toutefois que cette indemnité puisse dépasser 15 francs.

2. L'obligation de payer l'indemnité incombe à l'Administration dont relève le bureau expéditeur. Est réservé à cette Administration le recours contre l'Administration responsable, c'est-à-dire contre l'Administration sur le territoire ou dans le service de laquelle la perte ou l'avarie a eu lieu.

3. Jusqu'à preuve du contraire, la responsabilité incombe à l'Administration qui, ayant reçu le colis sans faire d'observation, ne peut établir ni la délivrance au destinataire ni, s'il y a lieu, la transmission régulière à l'Administration suivante.

4. Le paiement de l'indemnité par l'Office expéditeur doit avoir lieu le plus tôt possible et, au plus tard, dans le délai d'un an à partir du jour de la réclamation. L'Office responsable est tenu de rembourser sans retard, à l'Office expéditeur, le montant de l'indemnité payée par celui-ci.

5. Il est entendu que la réclamation n'est admise que dans le délai d'un an à partir du dépôt du colis à la poste; passé ce terme, le réclamant n'a droit à aucune indemnité.

6. Si la perte ou l'avarie a eu lieu en cours de transport entre les bureaux d'échange de deux pays limitrophes, sans qu'il soit possible d'établir sur lequel des deux territoires le fait s'est accompli, les deux Administrations en cause supportent le dommage par moitié.

7. Les Administrations cessent d'être responsables des colis postaux dont les ayants droit ont pris livraison.

a w braku tegoż lub na jego żądanie adresat ma prawo żądać wynagrodzenia odpowiedniego rzeczywistej wartości straty lub uszkodzenia, jednak wynagrodzenie to nie może wynosić więcej niż 15 franków.

2. Obowiązek zapłacenia tego wynagrodzenia ciąży na tym Zarządzie, któremu podlega urząd przyjmujący. Zarządowi temu służy jednak prawo żądania zwrotu od Zarządu odpowiedzialnego, t. j. od tego, w którego kraju lub okręgu służbowym posyłka zginęła lub została uszkodzona.

3. Póki nie będzie udowodnione, że się inaczej stać powinno, odpowiedzialność ciąży na tym Zarządzie, który, przyjąwszy pakiet bez zarzutu, nie może dowieść ani że go doręczył adresatowi, ani też, że go jak należało wydał następnemu Zarządowi.

4. Zarząd, który posyłkę przyjął, obowiązany jest zapłacić wynagrodzenie w czasie jak można najkrótszym, najpóźniej zaś w przeciągu roku, licząc od daty reklamacyi. Zarząd odpowiedzialny zwrócić winien niezwłocznie Zarządowi, który posyłkę przyjął, zapłaconą kwotę wynagrodzenia.

5. Reklamować można tylko w przeciągu roku, licząc od dnia oddania pakietu na pocztę; po upływie tego terminu, ustaje wszelkie prawo do wynagrodzenia.

6. Gdy posyłka zginie lub zostanie uszkodzona w drodze pomiędzy urzędami pocztowymi dwóch krajów pogranicznych a nie można stwierdzić, w którym z dwóch okręgów się to stało, wynagrodzenie zapłacić mają obadwa Zarządy po połowie.

7. Odpowiedzialność Zarządów za pakiety pocztowe ustaje od chwili, gdy uprawnieni je odbiorą.

Article 12.

La législation intérieure de chacun des pays contractants demeure applicable en tout ce qui n'est pas prévu par les stipulations contenues dans la présente Convention.

Article 13.

Les stipulations de la présente Convention ne portent pas restriction au droit des parties contractantes, de maintenir et de conclure des conventions spéciales, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes, en vue de l'amélioration du service des colis postaux.

Article 14.

1. Les pays de l'Union postale universelle qui n'ont point pris part à la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande et dans la forme prescrite par l'article 18 de la Convention du 1er juin 1878, en ce qui concerne les adhésions à l'Union postale universelle.

2. Toutefois, si le pays qui désire adhérer à la présente Convention réclame la faculté de percevoir une surtaxe supérieure à 25 centimes par colis, le Gouvernement de la Confédération suisse soumet la demande d'adhésion à tous les pays contractants. Cette demande est considérée comme admise si, dans un délai de quatre mois, aucune objection n'a été présentée.

Article 15.

Les Administrations des postes des pays contractants désignent les bureaux ou localités qu'elles admettent à l'échange international des colis postaux; elles règlent le mode de transmission de ces colis et arrêtent toutes les autres mesures de détail et d'ordre nécessaires pour assurer l'exécution de la présente Convention.

Artykuł 12.

Do przypadków, postanowieniami umowy niniejszej nie przewidzianych, stosowane będą przepisy obowiązujące w obrębie każdego z umawiających się krajów.

Artykuł 13.

Postanowienia Umowy niniejszej nie ścieśniają w żadnym względzie prawa Stron rokujących do dotrzymania nadal lub zawierania umów osobnych, jakoteż do utrzymywania nadal lub tworzenia ściślejszych związków, mających na celu ulepszenie obrotu pakietów pocztowych.

Artykuł 14.

1. Te kraje, do Związku pocztowego powszechnego należące, które nie przystąpiły do Umowy niniejszej, przystąpić mogą do niej na własne żądanie w sposób przepisany w artykule 18 Traktatu pocztowego powszechnego, tyczącym się przystępowania do Związku pocztowego powszechnego.

2. Gdyby zaś kraj, pragnący przystąpić do Umowy niniejszej, chciał pobierać dodatek, wynoszący więcej niż 25 centymów od każdego pakietu, Rząd Związku szwajcarskiego uwiadomić ma wszystkie kraje rokujące o jego żądaniu. Znakiem zaś, że się na to żądanie zgodzono, będzie, gdy w przeciągu czterech miesięcy żaden kraj nie uczyni zarzutu.

Artykuł 15.

Zarządy pocztowe krajów rokujących wskażą urzędy lub miejsca, które przeznaczą do międzynarodowej wymiany pakietów pocztowych i przepiszą sposób przesyłania tych pakietów, tudzież wszelkie inne środki, mające na celu zabezpieczenie wykonania Umowy niniejszej.

Article 16.

La présente Convention est soumise aux conditions de revision déterminées par l'article 19 de la Convention de l'Union postale universelle du 1er juin 1878.

Article 17.

1. Toute Administration des postes d'un des pays contractants a le droit d'adresser aux autres Administrations participantes, par l'intermédiaire du Bureau international, des propositions concernant le service des colis postaux.

2. Pour devenir définitives, ces propositions doivent réunir, savoir:

- a) L'unanimité des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions des articles 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16, 17 et 18 de la présente Convention;
- b) Les deux tiers des suffrages, s'il s'agit de la modification des dispositions de la présente Convention autres que celles des articles précités;
- c) La simple majorité absolue, s'il s'agit de l'interprétation des dispositions de la présente Convention.

3. Les résolutions valables sont consacrées, dans les deux premiers cas, par une déclaration diplomatique, et, dans le troisième cas, par une notification administrative, selon la forme indiquée au dernier alinéa de l'article 20 de la Convention de l'Union postale universelle du 1er juin 1878.

Article 18.

1. La présente Convention sera mise à exécution le 1er octobre 1881.

2. Elle sera ratifiée aussitôt que faire se pourra, et au plus tard le 1er juillet 1881, et demeurera en vigueur pendant un temps indéterminé; mais chaque

Artykuł 16.

Umowa niniejsza podlega warunkom rewizji ustanowionym w artykule 19 powszechnego Traktatu pocztowego z dnia 1 czerwca 1878.

Artykuł 17.

1. Każdemu Zarządowi pocztowemu krajów rokujących służy prawo czynienia innym interesowanym Zarządom za pośrednictwem Biura międzynarodowego przedstawić, dotyczących się wymiany pakietów pocztowych.

2. Aby jednak wnioski takie nabyły mocy, przyjęte być powinny:

- a) jednogłośnie, gdy chodzi o zmianę przepisów, zawartych w artykułach 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16, 17 i 18 Umowy niniejszej;
- b) dwoma trzecimi częściami głosów, gdy chodzi o zmianę postanowień Umowy niniejszej, zawartych w innych, nie w przerzeczonych artykułach;
- c) prostą większością głosów, gdy chodzi o wykład przepisów Umowy niniejszej.

3. Przyjęte uchwały nabywają mocy prawa w dwóch pierwszych przypadkach, przez oświadczenie dyplomatyczne, w trzecim zaś przypadku przez uwiadomienie urzędowe, uczynione według przepisu ostatniego ustępu artykułu 20 powszechnego Traktatu pocztowego z dnia 1 czerwca 1878.

Artykuł 18.

1. Umowa niniejsza nabędzie mocy od dnia 1 października 1881.

2. Ratyfikowana będzie w czasie jak można najkrótszym, najpóźniej zaś dnia 1 lipca 1881, i obowiązywać będzie przez czas nieoznaczony, ale każda ze

partie contractante aura le droit de se retirer de cette Convention moyennant un avis donné, un an à l'avance, par son Gouvernement au Gouvernement de la Confédération suisse.

3. Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution de la présente Convention, toutes les dispositions convenues antérieurement entre les divers pays contractants ou entre leurs Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes de la présente Convention, et sans préjudice des droits réservés par les articles 12 et 13 précédents.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention à Paris, le trois novembre mil huit cent quatre-vingt.

Pour l'Autriche:

A. Vargès.

Pour la Hongrie:

P. Heim.

Pour l'Allemagne:

W. Günther.

L. Miessner.

Pour la Belgique:

F. Gife.

A. Dubois.

Pour la Bulgarie:

N. S. Stoitchoff.

P. Travers.

Pour le Danemark:

Schou.

Pour l'Égypte:

V. Chioffi.

Pour l'Espagne:

G. Cruzada Villaamil.

Pour la France:

Ad. Cochery.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande:

Stron rokujących ma prawo odstąpić od Umowy niniejszej, jeżeli jej Rząd rokiem pierwej uwiadomi o tym swoim zamiarze Federacją szwajcarską.

3. Od dnia, w którym Umowa niniejsza będzie przywiedziona do wykonania, wszelkie umowy poprzednie pomiędzy rozmaitemi krajami rokującymi lub ich Zarządami zawarte, tracą moc obowiązującą, o ileby sprzeciwiały się postanowieniom Umowy niniejszej, atoli bez uszczuplenia praw, zastrzeżonych powyższymi artykułami 12 i 13.

W dowód czego Pełnomocnicy krajów powyższych podpisali Umowę niniejszą w Paryżu dnia 3 listopada 1880.

Za Austryą:

A. Vargès.

Za Węgry:

P. Heim.

Za Niemcy:

W. Günther.

L. Miessner.

Za Belgią:

F. Gife.

A. Dubois.

Za Bułgarią:

N. S. Stoitchoff.

P. Travers.

Za Danią:

Schou.

Za Egiptem:

V. Chioffi.

Za Hiszpanią:

G. Cruzada Villaamil.

Za Francją:

Ad. Cochery.

Za Wielkobrytanią i Irlandią:

Pour l'Inde Britannique:

Pour l'Italie:

A. Capecelatro.

Pour le Luxembourg:

V. de Roebe.

Pour le Monténégro:

A. Varges.

Pour les Pays-Bas:

Pour la Perse:

Pour le Portugal:

Guilhermino Augusto de Barros.

Pour la Roumanie:

C. F. Robesco.

Pour la Serbie:

Mladen Z. Radoycovitch.

Pour la Suède:

W. Roos.

Pour la Norvège:

C. H. S. Hefty.

Pour la Suisse:

Ed. Höhn.

Pour la Turquie:

Y. Macridi.

Protocol finale.

Au moment de procéder à la signature de la Convention conclue à la date de ce jour, relativement à l'échange des colis postaux sans déclaration de valeur, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce qui suit:

(Polnisch.)

Za Indye brytańskie:

Za Włochy:

A. Capecelatro.

Za Luksemburg:

V. de Roebe.

Za Czarnogórze:

A. Varges.

Za Holandya:

Za Persyą:

Za Portugalia:

G. A. de Barros.

Za Rumunią:

C. F. Robesco.

Za Serbią:

Mladen Z. Radoycovitch.

Za Szwecyą:

W. Roos.

Za Norwegią:

C. H. S. Hefty.

Za Szwajcaryą:

Ed. Höhn.

Za Turcyą:

Y. Macridi.

Protokół końcowy.

Podpisani Pełnomocnicy, przystępując do podpisania Umowy, tyczącej się wymiany pakietów pocztowych nieoznaczonej wartości, w dniu dzisiejszym zawartej, uchwalili następujące postanowienia:

I. Tout pays où la poste ne se charge pas actuellement du transport des petits colis et qui adhère à la Convention sus-mentionnée, aura la faculté d'en faire exécuter les clauses par les entreprises de chemins de fer et de navigation. Il pourra en même temps limiter ce service aux colis provenant ou à destination de localités desservies par ces entreprises.

L'Administration postale de ce pays devra s'entendre avec les entreprises de chemins de fer et de navigation pour assurer la complète exécution, par ces dernières, de toutes les clauses de la Convention ci-dessus, spécialement pour organiser le service d'échange à la frontière.

Elle leur servira d'intermédiaire pour toutes leurs relations avec les Administrations postales des autres pays contractants et avec le Bureau international.

II. Les représentants de la Grande-Bretagne et d'Irlande, de l'Inde Britannique, des Pays-Bas et de la Perse ayant déclaré n'être pas actuellement en mesure de signer la Convention, il leur est accordé, pour procéder à cette formalité, un délai qui expirera le 1er juillet 1881. Le protocole est, à cet effet, laissé ouvert.

D'autre part, le délai pour la mise à exécution de la Convention est prolongé, en faveur de ces quatre pays, jusqu'au 1er avril 1882, au plus tard.

III. Dans le cas où l'un ou l'autre des Gouvernements dont les représentants ont signé ou signeront la Convention ne croirait pas devoir la ratifier, cette Convention n'en sera pas moins définitive et obligatoire pour toutes les autres parties contractantes.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont dressé le présent Protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans la Convention elle-

I. Każdy kraj, w którym poczta nie zajmuje się obecnie przewozem pakietów a który przystąpił do Umowy powyższej, ma prawo zlecić wykonywanie jej przepisów swoim przedsiębiorstwom kolei żelaznych i żeglugi. Nadto ograniczyć może przyjmowanie lub wydawanie tychże pakietów pocztowych do miejsc, w których przedsiębiorstwa te funkcyjują.

Zarząd pocztowy takiego kraju winien będzie porozumieć się należycie z przedsiębiorstwami kolei żelaznych i żeglugi celem zabezpieczenia ścisłego wykonywania wszystkich postanowień przerzeczonej Umowy, mianowicie co się tyczy wymieniania pakietów na granicy.

Zarząd będzie im służył za pośrednika we wszystkich stosunkach z zarządami pocztowymi krajów rokujących-tudzież z Biurem międzynarodowem.

II. Ponieważ reprezentanci Wielkobrytanii i Irlandyi, Indyj brytańskich, Holandyi i Persyi oświadczyli, że teraz nie mogą Umowy podpisać, wyznaczono im do dopełnienia tej formalności termin upływający z dniem 1 lipca 1881. W tym celu protokół pozostaje otwarty.

Zarazem termin przywiedzenia Umowy niniejszej do wykonania przedłużony został czterem krajom rzezonym najdalej aż do 1 kwietnia 1882.

III. Gdyby jeden z Rządów, którego Pełnomocnicy Umowę niniejszą podpisali lub podpiszą, nie chciał jej ratyfikować, Umowa pozostanie mimo to stanowczą i obowiązującą dla wszystkich innych państw rokujących.

W dowód czego Pełnomocnicy umawiających się państw spisali niniejszy protokół końcowy, który mieć będzie taką samą moc i wagę, jak gdyby postanowienia w nim zawarte znajdowały się

même; et ils l'ont signé sur un exemplaire qui restera déposé aux Archives du Gouvernement français et dont une copie sera remise à chaque partie.

Paris, le trois novembre mil huit cent quatre-vingt.

Pour l'Autriche:

A. Varges.

Pour la Hongrie:

P. Heim.

Pour l'Allemagne:

W. Günther.

L. Miessner.

Pour la Belgique:

F. Gife.

A. Dubois.

Pour la Bulgarie:

N. S. Stoitchoff.

P. Travers.

Pour le Danemark:

Schou.

Pour l'Égypte:

V. Chioffi.

Pour l'Espagne:

G. Cruzada Villaamil.

Pour la France:

Ad. Cochery.

Pour la Grande-Bretagne et l'Irlande:

Pour l'Inde Britannique:

Pour l'Italie:

A. Capecelatro.

Pour le Luxembourg:

V. de Roebe.

Pour le Monténégro:

A. Varges.

Pour les Pays-Bas:

w samejże Umowie i podpisali się na jednym egzemplarzu, który zachowany będzie w archiwach Rządu francuskiego, każdej zaś Stronie wydany będzie jego odpis.

Paryż dnia 3 listopada 1880.

Za Austryą:

A. Varges.

Za Węgry:

P. Heim.

Za Niemcy:

W. Günther.

L. Miessner.

Za Belgią:

F. Gife.

A. Dubois.

Za Bułgarią:

N. S. Stoitchoff.

P. Travers.

Za Danią:

Schou.

Za Egipt:

V. Chioffi.

Za Hiszpanią:

G. Cruzada Villaamil.

Za Francją:

Ad. Cochery.

Za Wielkobrytanią i Irlandią:

Za Indye brytańskie:

Za Włochy:

A. Capecelatro.

Za Luksemburg:

V. de Roebe.

Za Czarnogórze:

A. Varges.

Za Holandją:

Pour la Perse:

Pour le Portugal:

Guilhermino Augusto de Barros.

Pour la Roumanie:

C. F. Robesco.

Pour la Serbie:

Mladen Z. Radoycovitch.

Pour la Suède:

W. Roos.

Pour la Norvège:

C. H. S. Hefty.

Pour la Suisse:

Ed. Höhn.

Pour la Turquie:

Y. Maeridi.

Za Persyą:

Za Portugalią:

G. A. de Barros.

Za Rumunią:

C. F. Robesco.

Za Serbią:

M. Z. Radoycovitch.

Za Szwecyą:

W. Roos.

Za Norwegią:

C. H. S. Hefty.

Za Szwajcaryą:

Ed. Höhn.

Za Turcyą:

Y. Maeridi.

Umowę powyższą, tyczącą się wymiany w obrocie pocztowym międzynarodowym pakietów pocztowych nieoznaczonej wartości, ważących aż do 3 kilogramów, jakoteż należący do niej Protokół końcowy podaje się niniejszem do wiadomości powszechnej.

Wiedeń, dnia 20 sierpnia 1881.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 2 września 1881.

89.

Obwieszczenie ministerstwa rolnictwa z d. 26 lipca 1881,
o przeniesieniu siedziby dyrekcji lasów i dóbr rządowych w Galicyi z Bolechowa do Lwowa.

Na zasadzie Najwyższego zezwolenia z dnia 23 lipca 1881 przenosi się z dniem 1 października 1881 siedzibę urzędową Dyrekcji lasów i dóbr rządowych w Galicyi z Bolechowa do Lwowa.

Falkenhayn r. w.

90.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 8 sierpnia 1881,

o dodatkowym zaliczeniu gminy Plez do właściwej klasy taryfy czynszów (Dz. u. p. Nr. 95 z r. 1879).

Ku dalszemu uzupełnieniu wykazu ogłoszonego rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 1 lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 95) zalicza się w porozumieniu z wspólnym ministerstwem wojny gminę Plez w powiecie tomińskim (w Przy-morzu) do siódmej klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska i przynależności.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

91.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 22 sierpnia 1881,

o zaprowadzeniu komory pomocniczej w Wodycy i zwinięciu komory pomocniczej w Premudzie w Dalmacyi.

W Wodycy w Dalmacyi zaprowadzona została komora pomocnicza II klasy złączona z agencją portową i zdrowotną morską, która rozpocznie urzędowanie dnia 1 września 1881.

Komora ta upoważniona jest wyjątkowo do pobierania cła od kawy surowej i palonej w ilości aż do 40 klg.; od cukru surowego 19 i wyższych numerów sztandardu aż do 50 klg.; olejów kopalinnych lekkich, rafinowanych p. t. 28, *d*, 3, *bb* aż do 1000 klg. i od przędzy wełnianej p. t. 34, *a* i *b* aż do 10 klg.

Od tegoż terminu komora pomocnicza II klasy w Premudzie zostanie zwinęta.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

92.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 25 sierpnia 1881, tyczące się krotnej podatku, stanowiącej równoważnik wartości nieruchomości, podatkowi gruntowemu podlegającej, ofiarowanej na zastaw za kredytowany podatek od gorzałki.

Odnosnie do przepisu końcowego §fu 25 rozporządzenia wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95) do ustawy o podatku od gorzałki stanowi się, że w przypadkach, gdy zapis hipoteczny stanowić ma zabezpieczenie kredytowanego podatku od gorzałki, krotna podatku, która może być przyjęta za równoważnik wartości hipoteki wolnej od długów, o ile jest nią realność, podatkowi gruntowemu podlegająca, obliczana być ma według odnośnych przepisów artykułu III ustawy z dnia 7 czerwca 1881 o sumie ogólnej podatku gruntowego (Dz. u. p. Nr. 49).

Dunajewski r. w.

93.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 29 sierpnia 1881,

tyczące się wykonania artykułu IV Traktatu, zawartego dnia 25 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 85)
z Państwem niemieckiem a tyczącego się legalizacji dokumentów.

Rząd państwa niemieckiego nadesłał wykaz dodatkowy wyższych Władz administracyjnych niemieckich, do których odnosi się art. IV Traktatu zawartego z Państwem niemieckiem dnia 25 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 85) a tyczącego się legalizacji dokumentów, przeto na podstawie powyższego Traktatu ogłasza się ten dodatkowy wykaz, przyczem nadmienia się, że rzeczony art. IV Traktatu, tyczącego się legalizacji, stosowany być ma do Władz w nim wymienionych.

Wykaz dodatkowy

tych Władz administracyjnych wyższych w Państwie niemieckiem, których dokumenty stósownie do art. IV Traktatu dnia 25 lutego 1880 między Państwem niemieckiem a monarchią austryacko-węgierską zawartego, nie potrzebują legalizacji.

Królestwo saskie.

1. Dyrekcya politechniki w Dreźnie.
2. Rektorat uniwersytetu lipskiego.
3. Konsystorze reformowane w Dreźnie i Lipsku.
4. Komisye egzaminacyjne.
5. Dyrekcya ogólna kr. zbiorów sztuki i umiejętności.

Conrad-Eybesfeld r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXVIII. — Wydana i rozestana dnia 15 września 1881.

94.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 1 sierpnia 1881,

o przeistoczeniu delegacji portowej i zdrowotnej morskiej w Umago na agencją portową i zdrowotną morską, złączoną z tamtejszą komorą.

Delegacja portowa i zdrowotna morska w Umago przeistoczona została na agencją portową i zdrowotną morską, złączoną z tamtejszą komorą pomocniczą I klasy.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

95.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 23 sierpnia 1881,

tyczące się przyłączenia gminy Barycz do okręgu Sądu powiatowego brzozowskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustaw z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) i z dnia 26 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 62) oddziela się gminę Barycz od okręgu Sądu powiatowego tyczyńskiego a obwodowego rzeszowskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego brzozowskiego a obwodowego przemyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 października 1881.

Conrad-Eybesfeld r. w.

96.

Obwieszczenie ministerstw skarbu i handlu, z dnia 23 sierpnia 1881,

o zaprowadzeniu deputacji portowej i zdrowotnej morskiej w Hwarze.

Od dnia 1 sierpnia 1881 zwiniętą została w Hwarze agencya portowa i zdrowotna morska złączona z tamtejszym urzędem podatkowym, komorą i urzędem do sprzedaży soli a jednocześnie zaprowadzono tamże deputacją portową i zdrowotną morską.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

97.**Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 26 sierpnia 1881,**

tyczące się upoważnienia komory pomocniczej II klasy w Małej Upawie w Czechach do postępowania wywozowego z piwem wysyланem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

W duchu obowiązujących przepisów upoważnia się komorę pomocniczą II klasy w Małej Upawie w Czechach do postępowania wywozowego z piwem wysyланem za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat.

Dunajewski r. w.

98.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 2 września 1881,**

o zaprowadzeniu komory pomocniczej I klasy w Borzniewie w Szląsku.

W Borzniewie w Szląsku zaprowadzona została e. k. komora pomocnicza I klasy, z kr. pruską komorą pomocniczą złączona, która rozpocznie urzędowanie dnia 1 października 1881.

Komora ta upoważniona jest bez ograniczenia do potwierdzania wychodu towarów przewozowych.

Dunajewski r. w.

99.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 11 września 1881,**

tyczące się przyłączenia gmin Odporyszowa, Sieradzy i Finku do okręgu Sądu powiatowego dąbrowskiego a gminy Konar do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego tarnowskiego.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Odporyszów, Sieradzę i Fink od okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego tarnowskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego dąbrowskiego.

Nadto oddziela się gminę Konary od okręgu Sądu powiatowego dąbrowskiego i przyłącza do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego tarnowskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 grudnia 1881.

Prażák r. w.

100.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 15 września 1881,

zmieniające niektóre przepisy Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75), mianowicie zaś nowej osnowy §fu 48go tegoż Porządku oraz Dodatku D, rozporządzeniem z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 78) ogłoszonej. *)

W §. 48 Porządku ruchu na kolejach żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, zaprowadzonego rozporządzeniem z dnia 10 czerwca 1874 (Dz. u. p. Nr. 75), mianowicie zaś w nowej osnowie tego paragrafu, rozporządzeniem z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 78) ogłoszonej, nabywają mocy od dnia 1 października 1881 następujące zmienione przepisy:

§. 48.

Ustęp *A*, 3, *c*: sole pikrynowe, jakoteż mieszaniny wybuchające, zawierające sole pikrynowe i chlorowe;

Ustęp *B*, 3: Obrazy i inne dzieła sztuki, tudzież zabytki starożytności.

Zarząd kolei żelaznej wtedy tylko obowiązany jest przyjąć te przedmioty, gdy w listach przewozowych wartość ich nie jest podana.

Również zmieniają się rozmaite ustępy Dodatku *D* do Porządku ruchu rozporządzeniem z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 78) wydanego, który od tegoż samego terminu opiewać będzie w całej osnowie jak następuje:

Dodatek *D*.

Przepisy,

tyczące się przedmiotów, których przewóz kolejami żelaznymi jest warunkowo dozwolony. (§. 48, B. I.)

I. Proch strzelniczy i rozsadzający (czarny), tudzież podobne mieszaniny, których przewóz w Austrii i Węgrzech oddzielnymi przepisami jest dozwolony;

amunicją prochową, licząc tu naboje gotowe;

wyroby pirotechniczne, o ile nie zawierają wytworów, które w myśl §. 48 *A* 3, lit. *a—e* (włącznie) są wykluczone od przewozu;

podpałki wybuchające, jakoto: kapsle rozsadzające, podpałki elektryczne do podkopów, tudzież lonty z wyjątkiem lontów bezpieczeństwa (porównaj Nr. V);

naboje z dynamitu i podobnych środków rozsadzających, których przewóz w Austrii i Węgrzech jest oddzielnie dozwolony;

nitrocellulozy, jakoto: bawełna strzelnicza, wełna kleinowa (o ile zwilżona jest wodą, wynoszącą najmniej 50 pre., porównaj niżej Nr. XXXVI) i pa-

*) Dodatek VI do Porządku ruchu dla kolei żelaznych królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych. (I Dodatek do wydania urzędowego z r. 1881.)

pier rozsadzający (t. z. düppelski), o ile w Austryi i Węgrzech przewóz tych przetworów jest dozwolony,

przewozić wolno tylko pod warunkiem zachowania przepisów, które osobnemi rozporządzeniami są a względnie będą wydane.

II—VI zatrzymują się w dotychczasowej osnowie.

VII. Fosfor pospolity (biały lub żółty) powinien być otoczony wodą, w puszkach blaszanych, obejmujących najwięcej 30 kilogramów i zalutowanych, zapakowanych mocno w grubych skrzyniach. Skrzynie powinny mieć nadto dwie mocne rękojeści, nie mają więcej ważyć nad 100 kilogramów, z wierzchu opatrzone być powinny napisami „wewnątrz fosfor pospolity żółty (biały)“ i „góra“.

Fosfor bezkształtny (czerwony) pakować należy w puszkach blaszanych, dobrze zalutowanych, które umieścić należy w grubych skrzyniach i natłoczyć trocinami. Skrzynie te ważyć powinny najwięcej 90 kilogramów i mieć z wierzchu napis: „wewnątrz fosfor czerwony“.

VIII i IX zatrzymują się w dotychczasowej osnowie.

X. Eter siarczany, jakoteż płyny zawierające eter siarczany w większej ilości (krople białe, czyli Anodynę i kleinę), przesyłać wolno tylko w naczyniach metalowych lub szklanych szczelnie zamkniętych, których opakowanie powinno mieć następujące własności:

1. Jeżeli więcej naczyń z temi przetworami stanowią jedną posyłkę, zapakować je należy w grubych skrzyniach drewnianych i natłoczyć mocno słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami sypkimi.

2. Gdy się posyła po jednym naczyniu, zapakować je można w koszach lub kubłach mocnych, dobrze przytwierdzonemi wiekami opatrzonych i dostatecznie wysłanych materiałem pakowym; ale waga brutto nie powinna wynosić więcej niż 75 kilogramów.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXIX.

XI. Dwusiarczyk węglowy przewozi się wyłącznie otwartemi wagonami bez okrycia i tylko albo

1. w naczyniach z grubej blachy żelaznej, należycie zanitowanych, mających aż do 500 kilogramów pojemności; albo

2. w naczyniach blaszanych, ważących brutto najwięcej 75 kilogramów, mających obręcze żelazne u góry i u dołu. Takie naczynia zamknięte być powinny w koszach plecionych lub kubłach, albo upakowane w skrzyniach słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami ziemnymi sypkimi, albo

3. w naczyniach szklanych, zamkniętych w grubych skrzyniach drewnianych, wysłanych sianem, słomą, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innemi ciałami ziemnymi sypkimi.

XII. Wyskok metylowy surowy i oczyszczony, tudzież aceton, jeżeli nie są oddane w wozach umyślnie do tego urządzonych (basenowych) lub w beczkach, przyjmowane będą do przewiezienia tylko w naczyniach metalowych lub szklanych. Naczynia te opakowane być powinny w sposób przepisany powyżej pod Nr. X dla eteru itd.

Co się tyczy pakowania razem z innemi przedmiotami, porównaj Nr. XXXIX.

XIII. Wapno z fabryk gazowych pochodzące (Grünkalk) przewozi się tylko otwartemi wagonami.

XIV. Chloran potasowy i inne sole chlorowe powinny być starannie zapakowane w beczkach lub skrzyniach szczelnie zamkniętych, papierem wyklejonych.

XV. Kwas pikrynowy przewożony być może tylko na podstawie poświadczenia chemika, w liście przewozowym napisanego, jako oddany do przewozu kwas pikrynowy nie grozi niebezpieczeństwem. Porównaj §. 48, A 3, c.

XVI. Kwasy mineralne płynne wszelkiego rodzaju (mianowicie kwas siarkowy, witryol, kwas solny, kwas azotowy, serwaser) podlegają następującym przepisom:

1. Jeżeli płyny te posyła się w baniach, fiaskach lub kamionkach, naczynia te powinny być szczelnie zamknięte, dobrze opakowane i umieszczone w naczyniach, opatrzonych w mocne, wygodne ucha lub w koszach plecionych.

Jeżeli posyła się w naczyniach metalowych, drewnianych lub gumowych, naczynia te powinny być nie przepuszczające i opatrzone dobrymi zamknięciami.

2. Kwasy mineralne ładować należy podług przepisów Nr. XXXIX i zawsze oddzielnie a nie wolno umieszczać ich w tym samym wozie, zwłaszcza z innymi przetworami chemicznymi.

3. Przepisy pod 1 i 2 odnoszą się także do naczyń, w których rzeczony przedmiot był przewieziony. Naczynia takie deklarować należy zawsze jako takie.

4. Przewozowe od kwasów mineralnych, jeżeli każda paka należąca do posyłki odchodzącej za jednym listem przewozowym, waży nie więcej nad 75 kilogramów, obliczane będzie podług wagi rzeczywistej. Jeżeli zaś w posyłce odchodzącej za jednym listem przewozowym znajduje się jedna lub więcej sztuk, ważących po więcej niż 75 kilogramów, zarząd kolei może żądać, aby zapłacono przewozowe za 2000 kilogramów, chociażby waga nie wynosiła ogółem 2000 kilogramów, kolej jednak nie ma tego prawa, jeżeli się dopiero po przyjęciu pokaże, iż paka, którą przyjęto za ważącą najwięcej 75 kilogramów, większą ma wagę. Naładowaniem i wyładowaniem posyłek, których choćby tylko jedna paka waży więcej niż 75 kilogramów, zająć się ma posyłający a względnie odbiorca. Kolej nie jest obowiązana czynić zadosyć takim co do tych pak żądanom, jakie wolno czynić co do innych towarów.

Uwaga: W obrocie wewnętrznym austriacko-węgierskim skrzynia, w której zapakowane są kwasy mineralne płynne w kamionkach i fiaskach, ważyć może aż do 300 kilogramów a przepisy powyższego ustępu 4 stosowane być mają dopiero wtedy, gdy waga jej więcej wynosi.

Jeżeli odbiorcy, najpóźniej w trzy dni po nadejściu takich posyłek do stacyi wydawczej a względnie po otrzymaniu uwiadomienia o ich nadejściu, tychże nie wyładują i nie zabiorą, zarząd kolejowy ma prawo umieścić posyłki w zakładzie składowym z zachowaniem przepisów §. 61, ustęp 1, lub oddać je spedytorowi. Jeżeli to stać się nie może, wolno mu sprzedać posyłki bez dalszych formalności.

XVII. Ług żrący (ług z sody żrącej, z węglanu sodowego i potażu żrącego), tudzież osady olejne (pozostałości z rafinerji olejów) i brom podlegają przepisom podanym pod XVI, Nr. 1, 3 (z wyjątkiem tego co pod Nr. 3 jest nadmienione o Nr. 2) i 4 (z wyjątkiem uwagi).

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXIX.

XVIII. Do przewozu kwasu azotowego czerwonego dymiącego odnoszą się przepisy zamieszczone pod Nr. XVI (z wyjątkiem uwagi do Nru 4) w ten sposób, że banie i flaszki w naczyniach, obłożone być muszą suchą ziemią wymoczkową lub innymi stósownymi ciałami ziemnymi suchymi, w ilości przynajmniej równej ich objętości.

XIX. Kwas siarkowy bezwodny (anhydryt, tak zwany olej stały) przewozić wolno tylko, albo

1. w puszkach z blachy żelaznej pobielanej, dobrze zlutowanych mocnych, albo

2. w grubych flaszkach żelaznych lub miedzianych, których szyje zamknięte być powinny tak, aby nie przepuszczały powietrza, zakitowane i opatrzone nadto osłoną glinianą.

Puszki i flaszki otoczone być powinny ciałem nieorganicznym drobno pokruszonym, np. żuzłem włóknistym, ziemią wymoczkową, popiołem itp. i mocno upakowane w grubych skrzyniach drewnianych.

Zresztą stosowane być powinny przepisy umieszczone pod Nr. XVI 2, 3 i 4 (z wyjątkiem uwagi).

XX. Do pokostów, jakoteż do barwidła pokostem zaprawionych, tudzież do olejów eterycznych i tłustych, jakoteż do wszystkich rodzajów eteru z wyjątkiem eteru siarczanego (porównaj Nr. X) i eteru skalnego (porównaj Nr. XXII), do bezwzględnego alkoholu, wysokoku (spirytusu), okowity i innych wyskoków pod Nr. XII nie wymienionych, o ile oddane są do przewozu w baniach, flaszkach lub kamionkach, stósować należy przepisy umieszczone pod XVI Nr. 1, ustęp 1.

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXIX.

XXI. Olej skalny surowy i oczyszczony;

nafta i destylaty oleju skalnego i nafty, o ile ciężar gatunkowy przedmiotów tu wymienionych wynosi najmniej 0·680 (benzyna, ligroina i olej do czyszczenia);

oleje wyrabiane ze smoły węgla kamiennych, o ile mają ciężar gatunkowy najmniej taki jak wyżej ustanowiony (olej solarny, fotografien itd.);

wreszcie oleje ze smoły węgla kamiennych (benzol, tolnol, ksylol, kumol itd.), jakoteż olej mirbanowy podlegają przepisom następującym:

1. Przedmioty te, o ile nie wejdą w użycie wozy umyślnie do tego urządzone (basenowe), oddawać należy

a) w bardzo trwałych beczkach,

b) w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie zanitowanych, lub

c) w naczyniach szklanych albo metalowych, z zachowaniem przepisów X 1 i 2 opakowanych.

2. Naczynia blaszane, gdyby się podczas przewozu uszkodziły, zostaną natychmiast wyladowane i razem z tem co jeszcze zawierają, jak najkorzystniej sprzedane na rachunek posyłającego.

3. Przewozi się tylko wagonami otwartymi. Przedmiotów tych nie należy przyjmować do przewozu, jeżeli mają być poddane czynności celniczej odpowiedniej, która wymagałaby stałego okrycia i oplombowania zasłon wagonowych.

4. Przepisy powyższe Nru 3go odnoszą się także do beczek i innych naczyń, w których płyny te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

5. Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXIX.

6. W liście przewozowym ma być wyrażone, że ciężar gatunkowy przedmiotów, w ustępie 2 i 3 Nr. XXI wzmiankowanych, wynosi najmniej 0·680.

Jeżeli w liście przewozowym niema o tem wzmianki, poczytany będzie za mniejszy i wtedy stosowane będą warunki przewozu podane pod Nr. XXII.

XXII. Eter skalny (gazolina, neolina itd.) i tym podobne wytwory łatwo lotne i łatwo zapalne, wyrobione z oleju skalnego i smoły z węgla brunatnych, których ciężar gatunkowy wynosi mniej niż 0.680 przewożone być mogą tylko:

1. w naczyniach szczelnych z grubej blachy żelaznej należycie znitowanych, lub
2. w innych naczyniach metalowych lub szklanych, z zachowaniem przepisów X 1 i 2 opakowanych.

Zresztą stosować należy przepisy podane pod XXI 4 (z wyjątkiem uwagi) i pod XXI 2 aż do 5.

XXIII. Olejek terpentynowy i wszystkie inne oleje cuchnące, jakoteż wyskok salmiakowy, przewozi się tylko w otwartych wagonach.

Przepis ten tyczy się także beczek i wszelkich naczyń, w których istoty te przewożono. Naczynia tego rodzaju deklarować należy zawsze jako takie.

Co się tyczy pakowania razem z innymi przedmiotami, porównaj Nr. XXXIX. XXIV zatrzymuje się w dotychczasowej osnowie.

XXV. Wytwory arsenu płynne, mianowicie kwas arsenowy, podlegają przepisom zamieszczonym pod XXIV Nr. 1 i pod XVI Nr. 1, 3 (z wyjątkiem tego, co pod Nr. 3 jest nadmienione o Nr. 2) i 4 (z wyjątkiem uwagi).

XXVI—XXXI zatrzymują się w dotychczasowej osnowie.

XXXII. Odpadki z wierzące podlegające gniciu, jakoto nienasolone, lub w myśl rozporządzenia ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 1 lutego 1873 (Dz. u. p. Nr. 20), rozcynem kwasu karbolowego (fenilowego) nie zwilżone skóry świeże, tłuszcze, ścięgna, kości, rogi, racice, jakoteż inne przedmioty w wysokim stopniu cuchnące i obrzydliwe, atoli z wyjątkiem przytoczonych pod Nr. XXXIII przyjmowane i przewożone będą tylko pod następującymi warunkami:

1. Posyłający obowiązany jest uwiadomić ekspedycją towarową odnośnej kolei żelaznej o swojej posyłce i przystawić ją do naładowania w czasie, który ekspedycją wyznaczy.

2. Posyłki pojedyncze przyjmowane będą tylko w beczkach, kubłach lub pakach szczelnie zamkniętych.

3. Świeże ścięgna, świeża skóra na klej nie nawapniona, jakoteż odpadki tych przedmiotów, równie jak skóry świeże, nienasolone lub w myśl rozporządzenia ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 1 lutego 1873 (Dz. u. p. Nr. 20) rozcynem kwasu karbolowego (fenilowego) nie zwilżone, przyjmowane będą tylko w opakowaniu pod 2 przepisaniem nawet wtedy, gdy wagon ma być całkiem napełniony.

4. Wszelkie inne przedmioty tego rodzaju, przewozić się mające pełnemi wagonami, przewożone będą na otwartych wagonach pod okryciem. Okrycie potrzebnych dostarczać mają posyłający.

5. Kolej żelazna żądać może, aby przewozowe opłacono z góry przy oddaniu.

6. Koszta odwietrzenia, gdyby było potrzebne, ciężą na posyłającym a względnie na odbiorcy.

Uwaga: W obrocie wewnętrznym austriacko-węgierskim, skóry nasolone lub w myśl rozporządzenia ministerstw spraw wewnętrznych i handlu z dnia 1 lutego 1873 (Dz. u. p. Nr. 20) rozcynem kwasu

karbolowego (fenilowego) zwilżone, składać należy każdą w kształcie poduszki i dobrze związać.

XXXIII—XXXV zatrzymują się w dotychczasowej osnowie.

XXXVI. Wełna kleinowa, o ile zawiera najmniej 50 proc. wody, przyjmowana będzie do przewozu w naczyniach blaszanych, szczelnie zamkniętych, zapakowanych mocno w trwałe skrzyniach drewnianych.

List przewozowy zawierać ma poświadczenie posyłającego i chemika z podpisami urzędownie uwierzytelnionymi, że jakość towaru i jego opakowanie odpowiada przepisom powyższym.

Gdy wełna kleinowa zawiera mniej odsetków wody, zastosowane będą właściwe przepisy, podane pod I.

XXXVII. Chlorek metylu przewożony będzie tylko w grubych naczyniach metalowych szczelnie zamkniętych i otwartymi wagonami.

W miesiącach kwietniu aż do października włącznie posyłki takie opatrzone być winny osłonami na koszt posyłającego.

XXXVIII. Kwas węglowy płynny i tlenek azotu płynny oddawać można do przewozu tylko w naczyniach z kutego żelaza, mających najwięcej 120^{mm} średnicy a najwięcej 1000^{mm} długości, które upakowane być winny mocno w skrzyniach. Za każdym oddaniem sprawdzić należy urzędownie, czy naczynia wytrzymają ciśnienie 150 atmosfer. Świadcstwoż potwierdzające dołączyć należy do listu przewozowego.

XXXIX. Gdy przetwory chemiczne, wymienione pod X, XII, XVI, XVII, XX aż do XXIII włącznie, posyła się w ilościach nie większych jak po 10 kilogramów, wolno przedmioty wymienione pod X, XII, XVII (z wyjątkiem bromu), XX aż do XXIII włącznie stanowiące jedną grupę, tudzież wymienione pod XVI (licząc tu i brom w ilości aż do 100 gramów), stanowiące drugą grupę, łączyć tak ze sobą jak i innymi przedmiotami, których przewóz kolejną żelazną jest bezwarunkowo dozwolony, w jedną posyłkę. Przedmioty te znajdować się mają w butlach szklanych lub blaszanych, szczelnie zamkniętych, które upakować należy w mocnych skrzyniach słomą, sianem, otrębami, trocinami, ziemią wymoczkową lub innymi ciałami sypkimi i wymienić w liście przewozowym podług nazw.

Królewsko-węgierski Minister komunikacji, z którym porozumiałem się w tej mierze, wydaje jednocześnie także samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Pino r. w.

101.

Rozporządzenie Ministra handlu z dnia 15 września 1881, zmieniające niektóre przepisy rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79), tyczące się przewozu towarów wybuchających kolejami żelaznymi. *)

Wymienione poniżej ustępy rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79), tyczącego się przewozu przedmiotów wybuchających kolejami żelaznymi, otrzymują następującą, od dnia 1 października 1881 obowiązującą, osnowę:

*) I. Dodatek do rozporządzenia z dnia 1 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 79), tyczącego się przewozu towarów wybuchających kolejami żelaznymi.

§. 1.

4. Podpałki rozsadzające, jakoto: kapsle rozsadzające (Sprengzündhütchen), podpałki elektryczne do podkopów, tudzież lonty. (Co do przewozu lontów bezpieczeństwa, do których nie odnosi się niniejsze rozporządzenie, porównaj Nr. 5 Dodatku *D* do Porządku ruchu).

6. Nitrocellulozy, mianowicie: bawełnę strzelniczą, wełnę kleinową i papier strzelniczy tak zwany düppelski, o ile przetwory te są przypuszczone.

Uwaga: Wełna kleinowa, zapakowana według przepisów Nru XXXVI Dodatku *D* do Porządku ruchu, nie podlega postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

9. Chloran potasowy i inne sole chlorowe.

10. Kwas pikrynowy.

§. 6.

6. Nitrocellulozy (mianowicie: bawełnę strzelniczą, wełnę kleinową — porównaj §. 1 ustęp 6, Uwaga — i papier strzelniczy tak zwany düppelski), pakować trzeba zawsze nadzwyczaj mocno, tak aby w naczyniach tarcia być nie mogło.

Bawełnę strzelniczą suchą (jedynie do celów wojskowych), pakować trzeba tak, jak proch strzelniczy, w workach ewelichowych i beczkach do prochu, bez worków zaś w skrzyniach drewnianych papierem wyklejonych.

Bawełnę strzelniczą wilgotną (zawierającą najmniej 20% wody), pakować należy w skrzyniach drewnianych, szczelnie zbitych, wyklejonych wewnątrz materiałem nieprzemakalnym, zapobiegającym ile możności wyparowaniu wody.

Wełnę kleinową nasycić należy wodą (na 60 części suchej wełny kleinowej 40 części wody), dodając do wody małą ilość sody (około 1% wagi wełny kleinowej suchej) i pakować jak bawełnę strzelniczą podług powyższego przepisu.

Do wełny kleinowej, jakoteż do bawełny strzelniczej wilgotnej, używać wolno zamiast skrzynek drewnianych, pudełek z blachy cynkowej, szczelnie spojonych.

Papier strzelniczy, tak zwany düppelski, pakować należy na wilgotno dając najmniej 20% wody) tak, jak bawełnę strzelniczą.

9. Chloran potasowy i inne sole chlorowe powinny być starannie zapakowane w beczkach lub skrzyniach szczelnie zamkniętych, papierem wyklejonych.

10. Kwas pikrynowy przewożony będzie tylko na podstawie zaświadczenia, wydanego przez chemika, potwierdzającego, że oddany do przewozu kwas pikrynowy jest czysty i nie grozi niebezpieczeństwem.

Królewsko-węgierski Minister komunikacji, z którym się w tej mierze porozumiałem, wydaje jednocześnie także samo rozporządzenie dla kolei żelaznych krajów korony węgierskiej.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XXXIX. — Wydana i rozesłana dnia 16 września 1881.

102.

Dokument koncesyi z dnia 30 lipca 1881,

na kolej żelazną parową z Czasławia do Moczowic.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austryacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki; Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austryacka kolei miejscowych w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi kolei miejscowej czasławsko-zawrateckiej w Czasławiu do Moczowic, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austryackiej kolei miejscowych w Pradze prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei czasławsko-zawrateckiej w Czasławiu do Moczowic.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

1. uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;

2. uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

3. uwolnienie od opłat i taks za wydanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

4. uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści, licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Kolej żelazna w §. 1 wzmiankowana, uważana być ma tak pod względem budowy i urządzenia jak i pod względem ruchu za nieodłączną część składową kolei miejscowej z Czasławy na Żleb do Ronowa i Zawrateca, która jest przedmiotem koncesyi z dnia 9 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 41) nadanej przedsiębiorcom budowy Schönowi i Wesselyemu w Pradze, tudzież Hermanowi Schwindowi a przez nich odstąpionej Spółce austriackiej kolei miejscowych, a w szczególności stosowane mają być do niej odnośne przepisy §§. 2, 7 aż do 15 włącznie, tudzież 17, 18 i 19 rzeczzonego dokumentu koncesyjnego; wszakże ustanowienie cen przewozu podróżnych i towarów podlegać będzie zatwierdzeniu ministerstwa handlu, które w tej mierze będzie miało na uwadze z jednej strony względy publiczne, z drugiej zaś dostateczną popłatność kolei koncesyjonowanej, mianowicie zaś zawarte kontrakty co do przewozu towarów.

§. 4.

Spółka austriacka kolei miejscowych obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją najpóźniej do 1 października 1882, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka odpowiednią kaucyą w gotówce lub w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 5.

Do wybudowania kolei koncesyjonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 6.

We względzie budowy kolei koncesyjonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyjach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu

kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 7.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą Spółka odbierać będzie w ratach półrocznych aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Postanawia się, że suma kapitału zakładowego imiennego wynosić będzie sto pięćdziesiąt pięć tysięcy (155.000) złotych w. a.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami.

§. 8.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej, mianowicie gruntu, budowli ziemnych i sztucznych, całej dolnej i wierzchniej budowy kolei i wszystkich nieruchomości przynależności, jako to: dworców, miejsc do ładowania i wyładowania, wszystkich budynków do ruchu kolei potrzebnych w miejscach do zajazdu i odjazdu, domów dla strażników i dozorców, ze wszystkimi urządzeniami należąciami do machin stałych i ze wszystkimi nieruchomościami.

Co się tyczy ruchomości, jako to: lokomotyw, wagonów, machin ruchomych, narzędzi, tudzież innych urządzeń i materyałów, o ile są potrzebne do utrzymywania ruchu i do tego zdatne, przedmioty te przejdą bezpłatnie na własność państwa w takiej ilości lub wartości, jaka odpowiada pierwszemu urządzeniu ruchu objętemu kapitałem zakładowym.

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 7), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wniesione lub nabyte, jako to: piece do koksu i wapna, odlewnie, fabryki machin i innych narzędzi, spichlerze, doki, składy węgla i inne, do których zbudowania lub nabycia Rząd ją upoważnił z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzydziestego miesiąca lipca, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taatfe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

103.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z d. 21 sierpnia 1881,
o zmianie Najwyższego dokumentu koncesyjnego na kolej żelazną parową z Czaślawy do Zawratecu z odnogami.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 12 sierpnia 1881 zaprowadzają się w §. 20 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 41) na kolej żelazną parową od stacyi w Czaślawie na Żleb do Ronowa i Zawratecu z odnogą ze Skowie do Wrdów i Buczyc, na miejsce przepisów, tyczących się prawa odkupu kolei na rzecz Państwa, odnośne przepisy,

podane w §. 7 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 30 lipca 1881 (Dz. u. p. Nr. 102) na kolej miejscową z Czasławy do Moczowic, przeto §. 20 Najwyższego dokumentu koncesyjnego z dnia 9 marca 1880 opiewać ma jak następuje:

§. 20.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą Spółka odbierać będzie w ratach półrocznych aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Suma kapitału zakładowego imiennego podlega zatwierdzeniu ze strony Rządu a w takową wchodzi:

- a) koszta robót przygotowawczych i sporządzenia projektów;
- b) koszta budowy i pierwszego urządzenia ruchu (t. j. aż do końca pierwszego roku ruchu po otwarciu ruchu na całej kolei koncesyonowanej), jakoteż wszelkie inne wydatki, które oprócz wzmiankowanych w ustępie a) trzeba będzie pokryć koniecznie w skutek budowy koncesyonowanej kolei i otwarcia ruchu;
- c) pięćprocentowe odsetki tymczasowe od kapitałów płaconych podczas budowania aż do otwarcia ruchu na całej kolei koncesyonowanej w miarę postępu budowy i urządzenia ruchu, po strąceniu dochodów czystych z części kolei pierwiej na użytek oddanych i odsetkow od pieniędzy wniesionych a nie zaraz użytych, atoli tylko o tyle, o ile odsetki takie rzeczywiście były płacone;
- d) koszta zebrania kapitału a względnie kwota dozwolonej i przez Rząd zatwierdzonej średniej straty na kursie w skutek gromadzenia kapitału w gotówce za pomocą puszczenia w obieg akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesie-

nie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami.

Pino r. w.

104.

Dokument koncesyi z dnia 1 sierpnia 1881.

na kolej żelazną parową z Vöcklabruck do Kammer.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Mirosław Keissler podał prośbę o udzielenie mu koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od pewnego punktu kolei Cesarzowej Elżbiety tuż przy stacyi w Vöcklabruck do Kammer, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącemu koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszowi prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od pewnego punktu kolei Cesarzowej Elżbiety tuż przy stacyi w Vöcklabruck do Kammer nad Attersee.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obli-

gacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusz obowiązany jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją w przeciągu sześciu miesięcy, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny. Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma koncesyonaryusz kaucyą w sumie tysiąc (1.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się koncesyonaryuszowi prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszowi do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinien koncesyonaryusz do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą. Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszowi prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu Spółki akcyjnej, albo przelania praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryusza.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcye i obligacye z prawem pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, które nie mają wynosić więcej niż połowę ogólnej sumy kapitału zakładowego imiennego, nie mogą być wypuszczone dopóty, dopóki z wykazów, które Rząd ma zbadać, nie okaże się, że dochody czyste kolei rzeczywiście osiągnięte i za zapewnione uważać się mogące, wystarczają na ich oprocentowanie i umorzenie.

§. 7.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 8.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi koncesyonaryusza gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia koncesyonaryusza, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić mu będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będzie w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci mu jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wyplatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 9.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej,

i wszystkich ruchomych i nieruchomości przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 8).

Tak wtedy gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 8) zatrzyma koncesyonaryusz na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się mu aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił go z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 10.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd.

Komisarz przez Rząd ustanowiony, mocen jest bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji działającej jako dyrekcya przedsiębiorstwa kolei żelaznej, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać uchwały i rozporządzenia sprzeciwiające się ustawom albo publicznemu dobru.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusz nie jest obowiązany płacić skarbowi państwa wynagrodzenia, również uwalnia się koncesyonaryusza od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i eraryalnego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia pierwszego miesiąca sierpnia, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

105.

Dokument koncesyi z dnia 2 sierpnia 1881,

na kolej żelazną parową z Königshain do Zaclerza.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austriacka kolei miejscowych w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej z Königshainu do Zaclerza, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyę niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austriackiej kolei miejscowych prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej w Königshain do Zaclerza z odnogą w Lampersdorfie do tamtejszych kopalni węgla.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

1. uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;

2. uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

3. uwolnienie od opłat i taks za wydanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

4. uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka austriacka kolei miejscowych obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją jak można najspieszniej a najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny. Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka kaucyą odpowiednią w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerweczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 7.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką pod warunkami, ustanowionemi w §. 18 dokumentu koncesyjnego z dnia 8 września 1880 (Dz. u. p. Nr. 129) na kolej miejscową z Chodau do Neudek.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 8.

Gdy koncesya utraci moc swoję i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów (§. 7).

Tak wtędy, gdy koncesya moc swoję straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 7), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd ją upoważnił z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 9.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyę jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nie przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia drugiego miesiąca sierpnia, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

106.

Dokument koncesyi z dnia 4 sierpnia 1881,

na kolej żelazną parową z Kromeryża do Zborowic.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka akcyjna uprzyw. kolei kromeryjskiej podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej z Kromeryża do Zborowic, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczzonej Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce akcyjnej uprzyw. kolei kromeryjskiej prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi istniejącej kolei hulleińsko-kromeryjskiej w Kromeryżu na Zdaunek do Zborowic.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją w przeciągu sześciu miesięcy, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka kaucyą w sumie tysiąc (1.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących. Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się Spółce prawo wypuszczenia akcyj celem zebrania potrzebnych funduszów.

Formularze na akcye podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, których ogólna suma imienna nie ma przewyższać trzeciej części z całego kapitału zakładowego Spółki kolei kromeryskiej nie mogą być wypuszczone dopóty, dopóki z wykazów, które Rząd ma zbadać, nie okaże się, że dochody czyste kolei rzeczywiście osiągnięte i za zapewnione uważać się mogące, wystarczą na ich oprocentowanie i umorzenie.

§. 7.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat osmdziesiąt dziewięć (89), licząc od dnia 30 czerwca 1881, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 8.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką pod warunkami ustanowionemi w §. 16 dokumentu koncesyjnego z dnia 30 czerwca 1880 (Dz. u. p. Nr. 93) dla kolei miejscowej z Hullein do Kromeryża.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącemi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 9.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów (§. 8).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 8) zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ich z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 10.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia czwartego miesiąca sierpnia, w roku zbawienia tysiąc osmset osmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

Dokument koncesyi z dnia 21 sierpnia 1881,

na koleje miejscowe z Chotzenu do Litomyśla, z Přelouc do Hermanowego Mestca z odnogami, z Poříčan do Sadska, z Kralup do Velvaru i z Lovosic do Libochowic z koleją dowozową z Lovosic do Łaby.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Slawoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. Spółka austryacka kolei państwa podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu projektowanych kolei miejscowych z Chotzenu do Litomyśla, z Přelouc do Hermanowego Mestca z odnogami, z Poříčan do Sadska, z Kralup do Velvaru i z Lovosic do Libochowic z koleją dowozową z Lovosic do Łaby, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy uprzyw. Spółce austryackiej kolei państwa prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolei żelaznych parowych, które wybudowane być mają jako miejscowe ze szlakiem normalnym i wychodzić mają z jej linii głównej północnej a mianowicie:

- a) od pewnego punktu w pobliżu stacyi w Chotzenie do Litomyśla;
- b) od pewnego punktu w pobliżu stacyi w Přeloucu do Hermanowego Mestca z odnogami z Hermanowego Mestca do Kalk-Podolu i z Tassowic do Prachowic;
- c) od pewnego punktu w pobliżu stacyi w Poříčanach do Sadska;
- d) od stacyi w Kralupach do Velvaru;
- e) od stacyi w Lobosicach do Libochowic z koleją dowozową z Lobosic do Łaby.

§. 2.

Kolejom, na które wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

1. uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;

2. uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacji z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacji z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

3. uwolnienie od opłat i taks za wydanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;

4. uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Uprzyw. Spółka austriacka kolei państwa obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast po otrzymaniu pozwolenia na budowę, ukończyć je najpóźniej do końca 1882 roku, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka na żądanie Administracyi państwa odpowiednią kaucyą w gotówce lub w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce. Gdyby powyższy termin skończenia budowy nie był dotrzymany, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Spółka zamierzyła później wybudować takie koleje i gdyby Rząd uznał potrzebę ich wybudowania ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się uprzyw. Spółce austriackiej kolei państwa prawo przelania za osobnem zezwoleniem Rządu praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających na inną Spółkę.

§. 7.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd funduszów uprzyw. austriackiej Spółki kolei państwa.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić skarbowi państwa wynagrodzenia, również uwalnia się Spółkę od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i eraryalnego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymania lokali urzędowych.

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, aż do 31 grudnia 1965 po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanych po ich wybudowaniu i otwarciu na nich ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką. W razie, gdyby Rząd odkupił główną kolej Spółki, nastąpić ma jednocześnie także odkupienie linii niniejszem koncesyonowanych. Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu.

W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, wyrównyującą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą Spółka odbierać będzie w ratach półrocznych aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednarozowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei, którą nabędzie, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materyałów.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoje i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanych, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności. (§. 9, ustęp końcowy.)

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoje straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 9) zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiedzialnymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartymi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia dwudziestego pierwszego miesiąca sierpnia, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

108.

Dokument koncesyi z dnia 22 sierpnia 1881,

na kolej żelazną parową z Ołomuńca do Czellechowie i z Węgierskiego Hradyszcza do Węgierskiego Brodu z odnogami.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austryacka kolei żelaznych miejscowych w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu projektowanych kolei miejscowych od stacyi n. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Ołomuńcu do Czellechowie i od stacyi n. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Węgierskim Hradyszczu do Węgierskiego Brodu, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austryackiej kolei żelaznych miejscowych prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu następujących kolei żelaznych parowych, które wybudowane być mają jako miejscowe ze szlakiem normalnym a mianowicie:

1. od stacyi n. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Ołomuńcu na Namiesz do Czellechowie,

2. od stacyi n. uprzyw. kolei północnej Cesarza Ferdynanda w Węgierskim Hradyszczu do Węgierskiego Brodu z kolejami dowozowymi do cukrowni w Węgierskim Hradyszczu i w Węgierskim Brodzie.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;

- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei w §. 1 wzmiankowanych natychmiast, ukończyć je w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotowe koleje oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka kaucyą odpowiednią w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanych i zamierzonych kolei dowozowych nadaje się Spółce austriackiej kolei miejscowych prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzonego czasu, gdy określone w §fie 3 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 7.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei w §. 1 pod 1 wzmiankowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu, kolei zaś w §. 2 pod 1 wzmiankowanej, z odnogami po upływie lat pięciu (5), licząc od dnia dzisiejszego, w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przereczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będzie w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 8.

Nadaje się Spółce austriackiej kolei miejscowych prawo przelania w każdym czasie praw i obowiązków, z koncesyi niniejszej wynikających, co do wzmiankowanej w §. 1, l. 2 kolei miejscowej z Węgierskiego Hradyszcza do Węgierskiego Brodu na n. uprzyw. kolej północną Cesarza Ferdynanda.

§. 9.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 7).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoję straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 7), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 10.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia dwudziestego drugiego miesiąca sierpnia, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XL. — Wydana i rozesłana dnia 28 września 1881.

109.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 23 sierpnia 1881,

o dodatkowym zaliczeniu gminy Bursztyn w Galicyi do piątej klasy taryfy czynszów.

Ku dalszemu uzupełnieniu wykazu ogłoszonego rozporządzeniem ministerjalnym z dnia 1 lipca 1879 (Dz. u. p. Nr. 95) zalicza się w porozumieniu z wspólnym ministerstwem wojny gminę Bursztyn w Galicyi do piątej klasy taryfy czynszów za pomieszczenia dla wojska i przynależności.

Dunajewski r. w.

Welsersheimb r. w.

110.

Rozporządzenie ministerstw rolnictwa, spraw wewnętrznych, skarbu i handlu z dnia 26 września 1881,

zabraniające przywozu z Włoch winogron, wycłoczyn, kompostów, ziemi nawozowej, tudzież szpalerów i żerdzi już używanych.

Z powodu coraz częstszego pojawiania się wszycy winnej (*Phylloxera vastatrix*) we Włoszech, jakoteż ze względu, iż Włochy nie przystąpiły do konwencji berneńskiej, rozporządza się w porozumieniu z Rządem królewsko-węgierskim:

1. Aż do dalszego rozporządzenia zabrania się przywozu z Włoch winogron wszelkiego rodzaju (tak stołowych jak i z winobrania pochodzących), wycłoczyn, kompostu, ziemi nawozowej, tudzież szpalerów i żerdzi już używanych.

2. Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia, w którym interesowane komory o niem się dowiedzą.

Taaffe r. w.

Falkenhayn r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLI. — Wydana i rozesłana dnia 29 września 1881.

111.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 28 września 1881,

którem podają się do wiadomości przepisy o wypuszczeniu w obieg 5cio-złotowych biletów państwa w. a. nowej modły.

C. i k. wspólne ministerstwo skarbu zacznie od dnia 1 października 1881 wypuszczać w obieg 5cio-złotowe bilety państwa w. a. nowej modły z datą 1 stycznia 1881 a wywoływać i ściągąć 5cio-złotowe bilety państwa w. a. z datą „7 lipca 1866“ obecnie w obiegu będące.

Bilety państwa nowej modły będą wypuszczane w obieg a bilety państwa dawniejszej modły ściągane, według prawideł zamieszczonego poniżej obwieszczenia c. i k. wspólnego ministerstwa skarbu, w porozumieniu z c. k. Rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i z Rządem kr. węgierskim, wydanego, któremu niniejszem nadaje się moc obowiązującą w królestwach i krajach w radzie państwa reprezentowanych.

Dunajewski r. w.

O b w i e s z c z e n i e

o wypuszczeniu w obieg 5cio-złotowych biletów państwa w. a. nowej modły z datą 1 stycznia 1881.

C. i k. wspólne ministerstwo skarbu postanowiło w porozumieniu z c. k. Rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i z Rządem kr. węgierskim wypuścić w obieg 5cio-złotowe bilety państwa w. a. nowej modły a wywołać z obiegu i ściągnąć 5cio-złotowe bilety państwa w. a. obecnie w obiegu będące.

Nowe 5cio-złotowe bilety państwa będą wypuszczone w obieg tak samo jak bilety państwa obecnie w obiegu będące pod kontrolą obydwu komisyj do kontroli długu państwa i w granicach ustawami dla obiegu biletów państwa określonych.

C. i k. naczelną kasą państwa zacznie wypuszczać w obieg nowe 5cjo-złotowe bilety państwa w w. a. dnia 1 października 1881. Są one opatrzone firmą c. i k. kasy naczelnej państwa i datą „1 stycznia 1881“; szczegółowy opis tych biletów podaje się w Dodatku do niniejszego obwieszczenia.

Kasy rządowe i urzędy nie będą przyjmowały w zapłacie takich 5cjo-złotowych biletów państwa, których stan okazywałby, że rozmyślnie uczyniono w nich odmianę, lecz trzeba będzie posyłać je za pośrednictwem tychże kas do c. i k. kasy naczelnej państwa w Wiedniu celem zbadania, czy są prawdziwe i wymienienia za zwrotem kosztów wyrobu i manipulacyi.

5cjo-złotowe bilety państwa w. a. z firmą c. k. kasy naczelnej państwa i datą „7 lipca 1866“ obecnie w obiegu będące, zostaną wywołane z obiegu i ściągnięte.

Pod tym względem postanawia się w porozumieniu z c. k. Rządem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych i z Rządem kr. węgierskim, co następuje:

1. Bilety państwa 5cjo-zł. w. a. z datą „7 lipca 1866“ obecnie w obiegu będące, przyjmowane będą w zapłacie jeszcze aż do 30 czerwca 1882 we wszystkich rządowych kasach i urzędach monarchyi austriacko-węgierskiej.

2. Od 1 lipca 1882 aż do 31 grudnia 1882 bilety państwa 5cjo-zł. w. a. z datą „7 lipca 1866“ przeznaczone do ściągnięcia, przyjmowane będą w zapłacie jeszcze tylko w c. i k. kasie naczelnej państwa i w c. i k. kasie naczelnej rządowej w Wiedniu, tudzież w k. węg. kasie naczelnej rządowej w Budapeszcie.

3. Począwszy od 1 stycznia 1883 kasy rządowe i urzędy monarchyi austriacko-węgierskiej nie będą już przyjmowały w zapłacie wywołanych z obiegu biletów państwa 5cjo-zł. w. a. z datą „7 lipca 1866“.

Od tego terminu bilety owe z obiegu wywołane, przyjmowane będą na żądanie stron do wymiany, w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, już tylko w c. k. kasie naczelnej rządowej (oddział wymiany) w Wiedniu, tudzież we wszystkich kasach krajowych głównych i kasach krajowych skarbowych, jakoteż w urzędach płatniczych krajowych, a w królestwach i krajach korony węgierskiej już tylko w kr. węg. kasie naczelnej rządowej w Budapeszcie i w kr. węg. kasie głównej rządowej w Zagrzebiu, tudzież w innych kasach i urzędach, jeżeliby c. k. austriackie i kr. węg. ministerstwo skarbu przeznaczyło do tego niektóre z nich, co osobnem ogłoszeniem podane będzie do wiadomości.

4. Od 1 stycznia 1886 aż do ostatniego grudnia 1887 bilety państwa z obiegu wywołane, przyjmowane będą do wymiany już tylko na formalną prośbę stęplowaną, którą trzeba będzie podawać do c. i k. wspólnego ministerstwa skarbu w Wiedniu.

Po dniu 31 grudnia 1887 wywołane z obiegu 5cjo-zł. bilety państwa w. a. z datą „7 lipca 1866“ nie będą już ani ściągane ani wymieniane.

Wiedeń, dnia 23 września 1881.

Z c. i k. wspólnego ministerstwa skarbu:

Szlávy r. w.

Opis pięcio-złotowego biletu państwa z roku 1881.

Pięcio-złotowe bilety państwa z dnia 1 stycznia 1881 mają 140 milimetry szerokości a 94 milimetry wysokości. Są barwy brunatnej i zielonej, wydrukowane po obydwóch stronach na papierze zrobionym bez wodnych znaków, z tekstem niemieckim po jednej i węgierskim po drugiej stronie.

Tło brunatne ma 136 milimetrów szerokości a 90 milimetrów wysokości, w skutek czego papier niezadrukowany tworzy naokoło biletu brzeg biały, 2 milimetry szeroki.

W pośrodku tego brunatnego tła znajduje się właściwa rycina biletu, wydrukowana zielono, mająca 135 milimetrów szerokości a 89 milimetrów wysokości.

Składa się ona najprzód z prostokąta, mającego 69·5 milimetra szerokości a 39 milimetrów wysokości, w dolnej połowie biletu leżącego i ozdobami otoczonego, który na tle jasno-brunatnem ma ornament biały, zostawiony, w pośrodku którego znajduje się cyfra arabska „5“ także biały, zostawiona, kolistym ornamentem obwiedziona.

Powyżej tego prostokąta, w medalionie, który otacza wieniec z owoców, ozdobiony wijącemi się wstążkami, umieszczony jest portret Najjaśniejszego cesarza i króla Franciszka Józefa I w profilu zwróconym ku prawej stronie patrzącego.

Po obu stronach prostokąta znajdują się siedzące postacie niewieście, alegoryczne, wyobrażające prawo (z lewej strony) i potęgę (z prawej strony).

Pierwsza, której lewa ręka spoczywa na ozdobie, otaczającej prostokąt, podtrzymuje prawą ręką księgę ustaw, opartą na jej prawem kolanie. Druga trzyma w prawej ręce, opartej na ozdobie prostokąta, miecz z wieńcem, lewa zaś jej ręka jest wyciągnięta i uzbrojona tarczą.

W każdym z obu górnych rogów biletu, w pobliżu głów postaci alegorycznych, umieszczone jest pole okrągłe, w którym znajduje się cyfra arabska „5“, jasna, na ciemnym gwiloszu, otoczona ornamentami.

Poniżej prostokąta znajduje się wąska tarcza, na której ciemnem tle wydrukowane są drobną jaśniejszą antykwą następujące słowa, a to po stronie z tekstem niemieckim:

„Die Ausgabe der Staatsnoten steht unter Ueberwachung beider Staatskassen-
Control-Commissionen.“

po stronie z tekstem węgierskim:

„Az államjegyek kiadása az államadósságot ellenőrző mindkét bizottság felügyelete alatt áll.“

Skrajny brzeg zielonej ryciny biletu tworzy koronkowata, ciągle powtarzająca się ozdoba, w której pomiędzy ornamentami, w małych, regularnie powtarzających się kółkach, daje się widzieć cyfra arabska „5“.

Do tej skrajnej ozdoby przylega rama, zewnątrz szeroką wstęgą ornamentacyjną otoczona, w której gwiloszowanym ornamente powtarza się regularnie liczbownik „fuenf“ a względnie „öt“ głoskami mikroskopijnymi, antykwą.

Z trzech stron ryciny biletu, to jest od lewego i prawego, tudzież od górnego brzegu, znajduje się we wstędze otaczającej tę ramę, powtarzający się ciągle napis, po stronie tekstu niemieckiego „fuenf Gulden“ a po stronie tekstu węgierskiego „öt forint“, jasnymi głoskami na tle ciemniejszym.

Po czwartej stronie na dolnym brzegu ryciny, wyrażone jest w tej wstę-dze postanowienie, tyające się karania za podrabianie biletów pań-stwa. Opiewa ono w tekście niemieckim:

„Die Nachmachung der Staatsnoten unterliegt der gesetzlichen Strafe.“

w tekście węgierskim:

„Az államjegyek utánzása a törvényszabta büntetés alá esik.“

Przestrzeń w obrębie zapisanej ramy, o ile nie zasłaniają jej inne wzmian-kowane części, wypełnia ozdoba musy wieczna ciemna.

Ogólnie biorąc, ta strona pięciозłotowego biletu państwa, na której jest tekst niemiecki i ta, na której jest tekst węgierski, są jednakowego układu, różnicę stanowi tylko język tekstu i szczegóły ornamentacyi są tu i owdzie odmienne.

Tło biletu, które jest barwy jasno-brunatnej, tworzą po części rzędy linii i punktów, po części delikatne ornamenty, składające się z kólek współrod-kowych, tu i owdzie przecinających się z sobą, a w ich szeregach, które w kie-runku poziomym i pionowym nawzajem tworzą, daje się widzieć mikroskopijna biała cyfra „5“ na tle ciemnem. Tło jest zewnątrz ku białemu niezadrukowanemu brzegowi papieru podwójną linią łukowato-ząbkowaną zamknięte.

Wzmiankowany powyżej prostokąt zawiera osnowę biletu.

Osnowa ta w tekście niemieckim opiewa:

„Fünf Gulden.“

„Diese Staatsnote bildet einen Theil der gemeinsamen schwebenden Schuld der öster-reichisch-ungarischen Monarchie und wird von allen Staats-Cassen und Aemtern bei allen nicht in klingender Münze zu leistenden Zahlungen für Fünf Gulden österreichische Währung angenommen und gegeben.

Wien, den 1. Jänner 1881.

Für die k. und k. Reichs-Central-Casse:

Angerer,
Director.“

w tekście węgierskim:

„Öt forint.“

„Ezen államjegy az osztrak-magyar monarchia közös függő adósságának részét képezvén, minden állampénztár és hivatal által mindazon fizetéseknel, melyek nem érezipénzben teljesítendők, osztrák értékű öt forintban elfogadtatik és kiadatik.

Bécsben 1881. január 1^{án}.

A cs. és kir. közös központi pénztár nevében:

Angerer,
igazgató.“

Na tej stronie biletu, która zawiera tekst niemiecki i na odwrotnej z tekstem węgierskim, poniżej osnowy, w lewym rogu prostokąta, wyrażona jest serya, w prawym zaś liczba biletu państwa, barwą czerwoną.

Wiedeń, we wrześniu 1881.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLII. — Wydana i rozesłana dnia 1 października 1881.

112.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia, tudzież Ministra skarbu z dnia 21 sierpnia 1881,

tyczące się wykonania ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 51) o dodatkach do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1881—1890.

§. 1.

Dodatek do funduszu religijnego wymierza właściwa Władza krajowa administracyjna na podstawie aktu wymiarowego, dotyczącego się wzięcia na przepis równoważnika należitości na czwarte dziesięciolecie, który Zarząd skarbu przedstawiać jej będzie w każdym z osobna przypadku.

Jeżeli przed upływem dziesięciolecia w skutek odwołania się strony lub z innej przyczyny równoważnik należitości wzięty na przepis, ulegnie zmianie, w takim razie Władza skarbową przesyłać ma niezwłocznie dotyczące się tego orzeczenie Władzy administracyjnej krajowej, która podług niego sprostuje dodatek do funduszu religijnego.

Oznaczenia wartości, które Zarząd skarbu przyjmie stanowczo za podstawę do wymiaru równoważnika należitości nie można już wzruszać, gdy będzie wzięte za podstawę do wymiarzenia dodatku do funduszu religijnego. Rozumie się jednak samo przez się, że to nie uchyla sprostowania błędów rachunkowych, jeżeliby się wkraśli w wymiarze równoważnika należitości.

§. 2.

Od tego majątku, od którego nie opłaca się jeszcze równoważnika należitości, ponieważ nie skończyło się jeszcze lat dziesięć, odkąd zostaje w posiadaniu, dodatek do funduszu religijnego wymierzany będzie na podstawie osobnych wyjawów, które, o ile nie są już w odpowiedniej formie złożone, beneficjaci i stowarzyszenia do opłaty dodatku obowiązane podać mają do Władzy krajowej w terminie, który ona wyznaczy, wymieniając w nich wartość tego majątku podług stanu z dnia 1 stycznia 1881.

Do wyjawów tych stosowane będą odpowiednio przepisy rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 26 lipca 1880 (Dz. u. p. Nr. 102).

Nadsyłane wyjawy Władza administracyjna krajowa porównać ma najprzód ze swemi własnymi zapiskami a według okoliczności odeśle je do starostwa ażeby je sprostowało i uczyniło wnioszek, jaka wartość ma być przyjęta.

Stanowcze sprostowanie wyjawów uskutecznia Władza administracyjna krajowa w porozumieniu z dyrekcją skarbową krajową (dyrekcją skarbową).

§. 3.

Celem wymierzenia dodatku do funduszu religijnego, zsumować należy najprzód wartość majątku ruchomego i nieruchomego, oddzielnie wyjawionego i doliczyć do niej wartość majątku fundacyj, przeznaczonych dla beneficjum lub w stowarzyszenia.

Gdy część dochodu z takiej fundacyi dostaje się dowodnie trzecim osobom, policzyć należy tylko tę część wartości majątku fundacyjnego, która stosunkowo odpowiada części dochodu, przypadającej dla beneficjum lub stowarzyszenia. Gdy wyjaw do wymierzenia równoważnika należytości nie podaje wyjaśnień co do stopnia, w jakim te trzecie osoby uczestniczą, beneficjaci i stowarzyszenia, mające płacić dodatek, obowiązane są w przeciągu czasu, który Władza krajowa wyznaczy, przedstawić osobne wykazy, w których wyszczególnić należy majątek fundacyjny i wszystkie udziały tych, którzy z fundacyi korzystają.

Z sumy tym sposobem (ustęp 1 i 2) otrzymanej, potrącić należy:

- a) kwoty nią objęte jako wartość majątku, który stanowią biblioteki, zbiory naukowe i artystyczne,
- b) długi ciężące na iściźnie majątku, któreby, jako nie pokryte majątkiem ruchomym, pominięte zostały do wymierzenia równoważnika należytości.

Następnie obliczyć należy odsetki od pozostałej sumy, przypadające według §fu 9 ustawy z dnia 7 maja 1874, stósownie do jej stopnia i wziąć je na przepis jako dodatek do funduszu religijnego.

(Suma tych odsetków stanowi dodatek do funduszu religijnego na dziesięciolecie 1881—1890 przypadający a dziesiąta część tejże, kwotę roczną na każdy rok tego okresu.)

Jeżeli strona obowiązana do płacenia dodatku do funduszu religijnego przedstawiła wykazy tutaj i w §fie 2 przepisane, już do wymierzenia dodatku do funduszu religijnego w czasie od 1 stycznia 1875 do końca 1880, i jeżeli od tego czasu nie zaszła żadna zmiana, można jedynie odwołać się do tych wykazów.

§. 4.

Jeżeli przy wymierzaniu dodatku do funduszu religijnego powstanie wątpliwość, czy ten nie uszczupla kwoty potrzebnej na przyzwoite utrzymanie duchownych, albo jeżeli strona do płacenia dodatku obowiązana utrzymuje, że jej tę kwotę uszczuplono, obliczyć należy czysty dochód osoby, do płacenia podatku obowiązanej, w pierwszym razie z urzędu, w drugim na podaną prośbę.

Dochód obliczany być ma na podstawie wyjawu, złożonego przez beneficjanta lub stowarzyszenie do płacenia dodatku obowiązane, w którym podany być ma stan przychodów i wydatków w dniu 1 stycznia 1881. Tenże złożyć należy, gdy się oblicza z urzędu, w terminie, który Władza wymierzająca wyznaczy, gdy zaś strona podaje prośbę, zwyczajnie w przeciągu 6 tygodni od dnia doręczenia nakazu płatniczego, w przeciwnym razie utracą się prawo do uwolnienia od dodatku

lub też do zniżenia tegoż. Wyjawy korporacyj kościelnych (konwentów) winien podpisać przełożony z 2 członkami korporacji (konwentu).

§. 5.

W wykazach wzmiankowanych w §fie 4tym podać należy nietylko dochód z iścizn majątku jaki jest, lecz każdy przychód w pieniądzech lub naturze przypadający dla obowiązanych do płacenia dodatku beneficyatów i stowarzyszeń, lub — stósownie do godności kościelnej — dla pojedynczych członków stowarzyszenia i wszystkie użytki, dające się obliczyć w pieniądzech.

W szczególności wyjawić należy:

Czysty dochód z gruntów, z budynków, kapitałów, rent i praw, przynoszących korzyści, wynagrodzenia za funkcyje duchowne, płace, przychody niestałe kościelne, przychody z przedsiębiorstw przemysłowych, tudzież z fundacyj.

Nie trzeba wyjawiać w fasyi:

- a) zysku z mieszkania co do lokali, które sami beneficjaci lub stowarzyszenia zajmują,
- b) zysku z budynków, które nie mogą przynosić dochodu, lub służą do celów rolniczych lub do pomieszczenia sług nieodzownych, osoby obowiązanej do płacenia dodatku, jeżeli okoliczności te są udowodnione według przepisów, mianowicie świadectwem, wydanem przez zwierzchność gminną i potwierdzonem przez Władzę powiatową,
- c) należności kancelaryi parafialnej,
- d) wynagrodzenia kosztów podróży i wynagrodzenia za udzielanie nauki religii,
- e) płac za msze nie fundacyjne,
- f) dochodów z funduszu żelaznego gruntowego.

§. 6.

Fasonując przychody zmienne, podawać należy sumy średnie z ostatnich 6 lat. Przychody w naturze wyjawiać należy podług cen targowych miejsca zamieszkania, albo jeżeli tam niema cen targowych, podług cen targowych najbliższego miasteczka, leżącego w obwodzie 2milowym, a jeżeli i w tym obwodzie niema miasteczka, podług obliczenia wartości przez przełożonego gminy w miejscu zamieszkania, sporządzonego a przez starostwo potwierdzonego.

Do wykazania przychodu z przedsiębiorstw przemysłowych wziąć należy średni dochód czysty z 6 lat, przyjęty przez Władze skarbowe do wymierzenia podatku od dochodu.

1/2 dochodów, które polegają tylko na uzasadnionym zwyczaju, wolno potrącić tylko kwotę nie przenoszącą 25 od sta średniego dochodu.

§. 7.

Dochód czysty z gruntów liczyć należy w kwocie 5 od sta wartości gruntu przyjętej do wymierzenia równoważnika należności, potrącając jednak obszar zajęty budynkami.

Gdy wyniki klasyfikacyi do wymierzenia na nowo podatku gruntowego w myśl ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 34) staną się stanowczemi, beneficyatom i stowarzyszeniom do płacenia dodatku obowiązany, wolno będzie podawać nowe wyjawy przychodu z gruntów lub płodów ziemi czerpanego, w których przychody te wyluszczyć można podług oznaczeń katastralnych, służących do wymierzenia podatku gruntowego.

Terminy do podawania tych wyjawów uzupełniających, ustanowione będą w późniejszym rozporządzeniu.

§. 8.

Dochód czysty z budynków podawać należy z wyczejnie (§. 5, ustęp 3), jeżeli budynki podlegają podatkowi czynszowemu, w kwocie służącej za podstawę do wymierzenia tego podatku, jeżeli zaś podlegają podatkowi klasowemu, w kwocie wynoszącej 5 od sta wartości kapitału, przyjętej do wymierzenia równownika należitości.

§. 9.

Pomiędzy wydatkami zamieścić można:

1. Ciężące na wyjawionym przychodzie podatki stałe rządowe, równownik należitości, podatki krajowe, powiatowe i gminne.

Po stanowczem wyznaczeniu podatku gruntowego w myśl ustawy z dnia 28 marca 1880 (Dz. u. p. Nr. 32) wolno będzie obowiązany do płacenia dodatku wykazywać w wyjawach uzupełniających, w §fie 7 wzmiankowanych, także podatek gruntowy nowo wymierzony, razem z podatkami krajowemi i powiatowemi, w stosunku do niego wymierzonymi, w celu sprostowania wyniku obliczenia czystego dochodu.

2. Ciężary w pieniądzech i wartości pieniężnej z powodu obowiązku (§. 3) ciężącego na przychodzie a nie wziętego w rachubę już przy wymierzaniu dodatku do funduszu religijnego (np. przepisane utrzymywanie pomocników duchownych, gdy i o ile dla nich niema osobnego uposażenia, oznaczając kwotę tego ciężaru według zasad w rozporządzeniu niniejszem ustanowionych).

3. Wydatki asekuracyjne.

4. Arcybiskupi i biskupi podać mogą wydatki z powodu wizyt kanonicznych, beneficjaci, załatwiający sprawy dekanatu (powiatowo-wikaryackie) kwoty ryczałtowe ustanowić się mające na to drogą rozporządzenia.

5. Wydatki potrzebne na utrzymanie konsystorzów arcybiskupich i biskupich.

6. Emerytury, łaskawizny i wsparcia, jeżeli opierają się na zobowiązaniach prawnie istniejących a o ile tu chodzi o świadczenia tego rodzaju, których się podjęto po zaprowadzeniu ustawy z dnia 7 maja 1874 (Dz. u. p. Nr. 51), jeżeli Władza krajowa dała na to wyraźne pozwolenie.

7. W instytucjach i klasztorach koszta odprawiania nabożeństwa w kościele instytucyjnym lub klasztornym, chociaż tenże nie jest parafialnym.

8. Wydatki potrzebne na utrzymanie budynków istniejących i postawienie nowych, stósownie do przepisów następującego paragrafu.

§. 10.

Strącenie kwoty ryczałtowej na utrzymanie w dobrym stanie budynków parafialnych (tak zwana *sarta tecta* §. 9), dozwołonem jest tylko o tyle, o ile się to dotychczas działo.

Wyższym beneficjom, nie zaliczającym się do beneficj parafialnych, tudzież instytucjom i klasztorom wykazywanie wydatków tego rodzaju (*sarta tecta*) dozwołone jest tylko wtedy, mianowicie zaś w kwocie średniej z ostatnich lat 6, gdy chodzi o budynki, z których dochód, stósownie do §fu 5 niniejszego rozporządzenia nie ma być wyjawiany.

W razie stawiania większych budowli wolno policzyć tylko takie kwoty lub świadczenia w naturze, które w każdym z osobna roku rzeczywiście na takie cele ponoszono za poprzedniczem zezwoleniem Władzy wymierzającej.

O budowach tego rodzaju uwiadomić należy przed ich rozpoczęciem Władzę krajową, dodatek wymierzającą, w przypadkach zaś naglących Władzę administracyjną, w której okręgu budowla leży, celem uzyskania pozwolenia, w przeciwnym bowiem razie traci się prawo do zniżenia lub odpisania dodatku do funduszu religijnego w onymże roku.

Wyjmują się tylko te budowle, co do których można udowodnić, że potrzeba ich wystawienia została już uznana a suma kosztów zatwierdzona orzeczeniem innej Władzy. O przypadkach takich donieść jedynie trzeba Władzy wymierzającej w terminie przepisany w §. 27 niniejszego rozporządzenia.

Władza administracyjna krajowa a według okoliczności powiatowa, dać ma pozwolenie tylko w takim razie, jeżeli wystawienie budynku jest potrzebne do utrzymania ładu majątku lub do racjonalnego prowadzenia gospodarstwa.

Jeżeli stało się potrzebne z winy osoby obowiązanej do płacenia dodatku, pozwolenie ma być dane tylko z zastrzeżeniem, że koszta budowy ciężyć mają głównie na wolnym przychodzie posiadacza beneficyum kościelnego, który zawinił.

W celu oznaczenia wydatku na budowę, który ma być policzony, o ile chodzi o budynki istniejące, podlegające podatkowi czynszowemu, złożyć należy Władzy krajowej dowód, w jakim stosunku kwota ryczałtowa, przy wymierzaniu tego podatku potrącona, rzeczywiście użyta została na utrzymanie budynku.

§. 11.

Wydatki z tytułu patronatu nad kościołem i nad beneficyum lub z tytułu inkorporacji, o ile tyczą się tylko potrzeb bieżących, umieszczać należy w kwocie średniej z ostatnich lat sześciu, w przeciwnym zaś razie stosować należy do nich analogicznie przepisy powyższe, tyczące się budowania (§. 10).

Podobnież podatki gminne na potrzeby nadzwyczajne wziąć należy w rachubę tylko w onymże roku, do którego się odnoszą i donieść o nich trzeba w terminie ustanowionym w §. 27 niniejszego rozporządzenia.

§. 12.

Posiadacze takich beneficyj kościelnych, w których ilość mszy fundacyjnych wynosi rocznie więcej niż 200, mają prawo policzyć jako wydatek stypendyum mszalne za ilość przewyższającą albo, jeżeliby go dochód z fundacji nie pokrywał, tenże dochód, a to nawet wtedy, gdy beneficyum ma pomocników duchownych.

§. 13.

Co do składek w naturze wolno policzyć 10% z tytułu drobnej wartości takich podatków a oprócz tego z wszystkich przychodów w naturze wolno strącić 10% na koszta ściągnięcia.

§. 14.

We wszystkich innych względach, co do których w paragrafach poprzedzających nie zostały podane osobne przepisy, za podstawę do obliczenia przychodów i wydatków osób stanu duchownego służyć mają przepisy, według których

dotychczas badane było prawo beneficyatów do osobistego uwolnienia od opłaty równoważnika należyci.

§. 15.

Korporacyom kościelnym i stowarzyszeniom zakonnym dozwolić może Minister wyznań i oświecenia na wniosek Władzy krajowej, aby składały sumaryczny wyjaw przychodów i wydatków, pod warunkiem, aby obliczony tym sposobem czysty dochód — bez względu na wydatki w §. 18 wzmiankowane — wynosił najmniej 4% wartości majątku nieruchomego a 5% wartości majątku ruchomego podlegającego dodatkowi do funduszu religijnego.

§. 16.

Władza krajowa sprostować ma nadesłane wyjawy według swoich zapisków.

Zażalenia przeciwko sprostowaniu, o którego wyniku uwiadomić należy stronę zawsze z podaniem powodów tak wszelkiej zmiany uczynionej w cyfrach wyjawu, jak i wszelkiego uzupełnienia tegoż, załatwiane będą w toku instancyi przepisanej w §. 17 ustawy z dnia 7 maja 1874.

Gdy orzeczenia, tyjące się tego, staną się prawomocnymi, zarzuty przeciw zatwierdzonej sumie czystego dochodu, które można było wprzód popierać, nie będą już brane na uwagę.

Wyjątku dozwala się tylko co do wyjawów dodatkowych, gdyby wniesione zostały w przypadkach, w §§. 7 i 9 przewidzianych, ponieważ wynik sprawdzenia tych wyjawów dodatkowych odnieść należy także do ubiegłych już lat dziesięciolecia i według okoliczności sprostować także dodatek do funduszu religijnego już wprzód wymierzony.

Jeżeli przy sprawdzaniu wyjawu nie można odrazu rozstrzygnąć zachodzącej wątpliwości, zarządzić należy dalsze dochodzenia w celu sprawdzenia wyjawionych szczegółów. Koszta tego postępowania, jeżeli się okaże, iż wyjaw był niedokładny, ponosi ten, kto go składał. Gdyby się pokazało, że zatajono majątek lub przychód, który może wpływać na wymiar dodatku do funduszu religijnego, naznaczyć należy karę ustanowioną w drugim ustępie §fu 16go ustawy z dnia 7 maja 1874.

§. 17.

Kwota potrzebna na przyzwoite utrzymanie duchownych, wyznaczona będzie osobnemi rozporządzeniami.

§. 18.

Gdy z obliczenia czystego dochodu (§§. 4—16) okaże się, iż tenże pokrywa kwotę potrzebną na przyzwoite utrzymanie nawet po strąceniu całorocznego dodatku do funduszu religijnego, wymierzyć należy dodatek od całego majątku, bez wszelkich względów na przychód. Gdy się zaś pokaże, że suma czystego dochodu przewyższa wprawdzie kwotę potrzebną na przyzwoite utrzymanie, lecz oraz, że obie te sumy różnią się od siebie tylko o część dodatku do funduszu religijnego na rok przypadającego, tę tylko część wymierzyć należy jako należytość roczną.

Nakoniec gdy się pokaże, że cały obliczony dochód czysty potrzebny jest na pokrycie przyzwoitego utrzymania duchownych, wzięcie dodatku na przepis ma być całkiem zaniechane.

§. 19.

Wykonywając obliczenie w §fie 18 przepisane doliczyć należy do kwoty potrzebnej na przyzwoite utrzymanie duchownych:

- a) dochód stowarzyszeń zakonnych, zajmujących się na mocy statutu pielęgnowaniem ubogich chorych, o ile służy dowodnie do tego celu,
- b) dochód, który stowarzyszenie zakonne obraca na potrzeby kościelne lub religijne, jeżeli te, gdyby owego stowarzyszenia nie było, należałoby pokrywać z funduszu religijnego, albo na potrzeby nauki szkolnej, jeżeli rząd uzna, że są potrzebne (§. 4 ustawy z dnia 7 maja 1874).

§. 20.

Kwoty, które z tytułów w §. 19 wzmiankowanych, wydawane są oprócz kwoty potrzebnej na przyzwoite utrzymanie, wykazywać należy w osobnych wyjawach.

W wyjawach tych, gdy zachodzi przypadek wzmiankowany pod lit. a), wolno policzyć potrzebne wydatki w gotówce na lekarzy, lekarstwa i obsługę, tudzież na kosztą pogrzebu zmarłych, jeżeli je stowarzyszenie ponosi.

W przypadku wzmiankowanym pod lit. b) wolno policzyć wydatki w kwocie najmniejszej, jaką fundusz religijny lub skarb państwa musiałby ponosić, gdyby ich nie pokrywało stowarzyszenie.

Na uposażenie urzędów pasterskich policzyć można tylko uzupełnienie kongruy, jakieby co do tej posady ciążyło na funduszu religijnym.

Jeżeli się ponosi wydatki na naukę publiczną, policzyć można sumę najmniejszą na nauczycieli, przybory naukowe, lokale i zarząd.

Atoli wydatek na lokale, tak w tym, jak i w każdym innym przypadku, który na mocy ustępów lit. a) i b) ma być wzięty na uwagę, wtedy tylko liczony być może, jeżeli chodzi o lokale najęte lub takie, które stowarzyszenie mogłoby dla korzyści wynająć, gdyby się nie trudniło temi czynnościami.

Wydatek na lokale urzędów pasterskich o tyle tylko policzyć można, o ile tenże musiałby z tytułu patronatu ciążyć na funduszu religijnym, albo gdyby beneficjant mógł policzyć go jako wydatek, gdy się oblicza czysty dochód.

We wszystkich takich przypadkach, gdy mają być policzone płace za czynności, które spełniają członkowie stowarzyszenia, policzyć można tylko tę kwotę, o którą płaca, gdyby ją dawało państwo lub fundusz religijny, przewyższa kwotę na utrzymanie, należące się członkom stowarzyszenia jako takim (a więc gdy chodzi o nauczycieli, kwota, o którą najmniejsza płaca odpowiednich posad nauczycielskich jest wyższa od kwoty na utrzymanie członka zajmującego posadę nauczycielską i gdy chodzi o urząd pasterski, różnica pomiędzy tą kwotą na utrzymanie a uzupełnieniem kongruy itd.).

§. 21.

Jeżeli z jedną z czynności, wzmiankowanych w §fie 19 lit. a) i b) połączony jest jakikolwiek dochód (np. opłaty kościelne, szkolne), tenże potrącić należy z kwoty, którą według §. 19 i 20 ma się policzyć i stowarzyszenie żądać może tylko uwolnienia reszty.

Przeto w wyjawach, które według §. 20 mają być podane, wykazać należy także dochody tego rodzaju.

§. 22.

Oprócz przepisów w §§. 18 i 19 odnosi się do wyjąwów tamże wzmiankowanych wszystko to, co jest przepisane względem wyjąwów do wymiaru kwoty na przyzwoite utrzymanie.

§. 23.

Oświadczenie wymagane w przypadku §fu 19 lit. b), czy cel nauki szkolnej o którą chodzi, uznaje rząd za potrzebny, zostawia się Ministrowi wyznań i oświecenia. Stowarzyszenie zakonne, które z tego tytułu żądać ma uwolnienia od dodatku do funduszu religijnego, podać ma prośbę o rzeczony oświadczenie za pośrednictwem Władzy krajowej. Dopóki oświadczenie to nie będzie do akt dołączone, nie można pozwolić na uwolnienie od dodatku do funduszu religijnego. Jednocześnie z wydaniem oświadczenia ustanowiona będzie kwota, która stowarzyszeniu ma być zostawiona bez obciążenia opłatą.

§. 24.

Z wyjątkiem przypadku, o którym jest mowa w paragrafie poprzedzającym, wszystkie spory o to, czy pewien dochód kościelny ma być uwolniony od dodatku do funduszu religijnego, rozstrzygane będą (§. 16) w toku instancyi przepisanych w §. 17 ustawy z dnia 7 maja 1874.

Jeżeli z podanego rekursu okaże się nieświadomość powodów wymierzenia, rekurs uważać należy za przedstawienie, stronie odwołującej się wydać należy przedewszystkiem też powody i ponownie wyznaczyć termin ustawowy do wniesienia rekursu.

§. 25.

Co się tyczy zawiadywania, mianowicie zaś utrzymywania ksiąg, sposobu płacenia, pozostawiają się przepisy §§. 23—32 rozporządzenia z dnia 25 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 39) w mocy obowiązującej, z następującemi zmianami:

Obowiązany do płacenia dodatku, których siedziba znajduje się nie w stołecznem mieście kraju, może być pozwolone, aby wnosili dodatek do tego urzędu podatkowego, do którego ich siedziba należy.

Wezwać ich trzeba, aby w krótkim terminie, który Władza krajowa wyznaczy, oświadczyli, czy dodatek do funduszu religijnego płacić chcą w kasie głównej krajowej, czy też we właściwym urzędzie podatkowym.

W tym ostatnim przypadku zakomunikować trzeba owemu urzędowi podatkowemu kwoty wzięte na przepis co do tych obowiązanych do płacenia dodatku, którzy chcą płacić dodatek w tymże urzędzie.

Urzędy podatkowe utrzymywać mają księgę likwidacyjną i zapisywać wniesione dodatki w Dzienniku pomocniczym funduszu religijnego, który przysyłać będą co miesiąc do oddziału rachunkowego Władzy administracyjnej krajowej.

Oddziały rachunkowe Władzy krajowej utrzymywać mają jak dotychczas wykaz dodatków do funduszu religijnego z całego kraju a więc także i tych, które pobierają urzędy podatkowe, przeto we względzie sporządzania wykazu zaległości i zarządzania egzekucyi postępować mają według przepisów §fu 31 rozporządzenia z dnia 25 marca 1875 (Dz. u. p. Nr. 39).

Dopóki dodatek do funduszu religijnego nie będzie na nowo wymierzony za dziesięciolecie 1881—1890 płacić go należy tymczasowo w dotychczasowym wymiarze (§. 20 ustawy z dnia 7 maja 1874) z zastrzeżeniem późniejszego wyrównania.

§. 26.

Gdyby zaś majątek lub dochód beneficyj kościelnych i stowarzyszeń zakonnych uległ zmianie, która na mocy §fu 12 ustawy z dnia 7 maja 1874 pociąga za sobą obowiązek płacenia dodatku do funduszu religijnego lub jakiej części onegoż, jeszcze nie wziętej na przepis, strony obowiązane do płacenia dodatku zawiadomić mają o każdej takiej zmianie w przeciągu sześciu tygodni Władzę krajową do wymierzania dodatku przeznaczoną.

Do uwiadomienia tego dołączyć trzeba wyjaw nowego przyrostu majątku lub przychodu podług przepisów sporządzony, na podstawie którego wymierzona będzie dopłata.

§. 27.

Doniesienie o takich zmianach w majątku lub dochodzie, które na mocy §fu 12 ustawy z dnia 7 maja 1874 pociągają za sobą odpisanie lub zmniejszenie dodatku do funduszu religijnego, jest rzeczą interesowanych.

Toż samo tyczy się uwolnień, gdyby do nich roszczono sobie prawo na mocy ostatniego ustępu rzonego §fu 12go.

W obudwu jednak przypadkach pod utratą prawa do odpisania, uczynić należy uwiadomienie najpóźniej w przeciągu 3 miesięcy od czasu, w którym zmiana nastąpiła.

Conrad-Eybesfeld r. w.

Dunajewski r. w.

113.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 28 września 1881,

tyczące się rozpoczęcia urzędowania w Sądzie powiatowym żydaczowskim w Galicyi.

Sąd powiatowy żydaczowski, zaprowadzony w myśl rozporządzenia ministerstwa sprawiedliwości z dnia 5 września 1880 (Dz. u. p. Nr. 116), rozpocząć ma urzędowanie dnia 1 stycznia 1882.

Prażák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIII. — Wydana i rozesłana dnia 15 października 1881.

114.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 29 września 1881,

stanowiące w jaki sposób postępować należy we względzie opodatkowania z tak zwanymi przyrządami próbnymi do melasu w gorzelniach opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru.

W porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu stanowi się na zasadzie §fu 30go ustawy o opodatkowaniu gorzałki, że w gorzelniach opodatkowanych podług wydajności miejsca zacieru, flasze tak zwanego przyrządu próbnego do melasu, przeznaczone na melas, który poddany być ma na próbę fermentacyi, zaliczać należy stósownie do §fu 26 l. 1, lit. g ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o opodatkowaniu gorzałki, do naczyń bezwarunkowo opłatnych; inne zaś naczynia tego przyrządu, przeznaczone tylko na wodę i parę, tudzież rury przewodnie na wodę i parę, do tego przyrządu należące, uważać należy stósownie do §fu 25 l. 1 i 2 przerzeczonej ustawy za wolne od podatku.

Dunajewski r. w.

115.

Dokument koncesyi z dnia 30 września 1881,

na kolej żelazną parową ze Złóńca do Hospocina.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austriacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryjski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy uprzyw. Spółka kolei żelaznej prasko-duchcowskiej podała w porozumieniu z kuratorem ustanowionym sądownie dla właścicieli wydanych przez nią obligacyj z prawem pierwszeństwa i za zewoleniem Władzy kuratelnej prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi w Złóńcu do Hospocina, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczzonej Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy uprzyw. Spółce kolei żelaznej prasko-duchcowskiej prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei prasko-duchcowskiej w Złóńcu do Hospocina.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją w przeciągu sześciu miesięcy, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny. Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka na żądanie Rządu odpowiednią kaucyą w gotówce lub w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się uprzyw. Spółce kolei prasko-duchcowskiej prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków

koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Co się tyczy transportów wojskowych i wszelkich obowiązków dla skarbu wojskowego, postanowienia, które na zasadzie dokumentu koncesyjnego z dnia 25 czerwca 1870 (Dz. u. p. Nr. 97) lub w skutek umowy dodatkowej obowiązują na uprzyw. kolei prasko-duchcowskiej, stósowane być mają także na kolei miejscowej, w §fie 1 wzmiankowanej o tyle, o ile to da się wykonać ze względu, iż jest to kolej drugorzędna, która z tego powodu uzyskała ułatwienia co się tyczy budowy, urządzenia i ruchu, o czem stanowiąc będzie ministerstwo handlu.

§. 7.

Fundusze potrzebne do wybudowania kolei miejscowej w §. 1 wzmiankowanej wzięte będą z zapasów gotówki, jakimi przedsiębiorstwo rozporządza.

Akcyje ani też obligacye z prawem pierwszeństwa nie będą do tego celu wypuszczone w obieg.

§. 8.

Koncesya niniejsza traci moc swoją w tym samym czasie, co koncesya z dnia 25 czerwca 1870 (Dz. u. p. Nr. 97).

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Za podstawę do oznaczenia ceny odkupu wzięta będzie suma roczna, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będzie z dołu w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat półrocznych, które od chwili odkupu kolei wypadałoby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Suma kapitału zakładowego imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo za wypłatą należności w gotówce w §. 9 ustanowionej, bez dalszego wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 9).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 9), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić, aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo używać komisarza swego przy uprzyw. Spółce kolei prasko-duchcowskiej ustanowionego do wglądania w zarząd.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić do skarbu państwa wynagrodzenia; podobnież uwalnia się Spółkę od przepisanego w §fie 89 regulaminu ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1, z r. 1852), obowiązku wynagradzania naddatku z powodu dozoru policyjnego i akeyzowego i od obowiązku dostarczania i utrzymywania bezpłatnie lokali urzędowych.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów

w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia trzydziestego miesiąca września, w roku zbawienia tysiąc ósmset ósmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

116.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1 października 1881,

tyczące się zaprowadzenia od dnia 1 listopada 1881 w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Rovereto ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §fu 16go ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i ustanawianiu komisyj do wykonywania kar, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy wykonywane były w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Rovereto, począwszy od dnia 1 listopada 1881.

Pražák r. w.

117.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 2 października 1881,

tyczące się zaprowadzenia od dnia 1 listopada 1881 w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Cieszynie ustawy z dnia 1 kwietnia 1873 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych.

Na zasadzie §fu 16go ustawy z dnia 1 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 43) o wykonywaniu kar uwięzienia w aresztach odosobnionych i ustanawianiu komisyj do wykonywania kar, ministerstwo sprawiedliwości rozporządza, aby przepisy tej ustawy wykonywane były w więzieniu celkowem Sądu obwodowego i Sądu delegowanego miejsko-powiatowego w Cieszynie, począwszy od dnia 1 listopada 1881.

Pražák r. w.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 7 paźdz. 1881.

którem zmienia się §. 3 Przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 do ustawy o opodatkowaniu gorzałki i pozwala zwzacać podatek od wyskoku użytego do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu.

Na zasadzie §§. 4 i 102 ustawy z dnia 27 czerwca 1878 (Dz. u. p. Nr. 72) o opodatkowaniu gorzałki zmienia się w porozumieniu z królewsko-węgierskiem ministerstwem skarbu niektóre postanowienia 4go ustępu §fu 3go Przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 (Dz. u. p. Nr. 95) do ustawy powyższej i stanowi co następuje:

§. 1.

1. Fabrykant octanu ołowiowego, chcąc wyskok, użyty do wyrobu octanu ołowiowego z zastrzeżeniem zwrotu podatku, uczynić niezdatnym do picia, postąpić sobie może według własnego wyboru, albo w sposób wskazany w powyższym przepisie wykonawczym, albo też biorąc na 1 hektolitr wyskoku, mający najmniej 80 stopni alkoholu, 3 hektolitry wody i 1 hektolitr octu, zawierającego 6% kwasu i dodając do mieszaniny jedną czterdziestą ($\frac{1}{40}$ %) na sto części wyskoku, a więc na 1 hektolitr wyskoku 25 centymetrów sześciennych, surowego oleju zwierzęcego, wyraźnie surowego, t. j. *oleum animale fœtidum*, zwanego także *oleum cornu cervi crudum* lub *fœtidum* (a nie oleju Dippla — *Oleum Dippeli* lub *cornu cervi rectificatum*).

Środka do zakażenia wyskoku dostarczyć ma fabrykant octanu ołowiowego własnym kosztem. Olej zwierzęcy surowy nabywać trzeba, jeżeli Władza skarbowa krajowa tak zarządzi, w ekonomacie tejże Władzy.

Wykonawcy Władzy skarbowej upoważnieni są trzymać pod zamknięciem urzędowem surowy olej zwierzęcy do zakażenia wyskoku dostarczony i brać z niego próbki do przekonania się, czy ma takie własności jakie mieć powinien.

2. Ilość wyskoku, zawierającego najmniej 80 stopni alkoholu, która ma być naraz użyta do zakażenia za pomocą octu i surowego oleju zwierzęcego, wynosić powinna nie mniej niż 2 hektolitry.

Do skutecznienia tego zakażenia fabrykant octanu ołowiowego postawić ma w wyrobni własną kadź dostatecznej wielkości i uwiadomić o tem urzędnika kierującego kontrolą podatkową, celem wymierzenia jej i oznaczenia. Wysokości tej kadzi, do których dochodzić ma wyskok do zakażenia przeznaczony i mieszanina jej z octem i wodą, będą urzędownie sprawdzone i oechowane.

§. 2.

Producentom, wyrabiającym fabrycznie eter siarczany i chloroform, będzie także zwracany podatek od wyskoku do tego celu użytego, z zachowaniem przepisów następujących:

1. Wyskok przeznaczony do wyrobu eteru siarczanego i chloroformu, powinien zawierać najmniej 80 stopni wyskoku i przed użyciem trzeba go w obecności dwóch wykonawców Władzy skarbowej uczynić niezdatnym do picia (zakazić) przez zaprawienie go środkiem, którego fabrykant dostarczyć ma własnym kosztem.

Do tego celu użyć należy na każdy hektolitr wyskoku najmniej 25 centymetrów sześciennych surowego oleju zwierzęcego, mającego własności w §fie 1 l. 1 wzmiankowane.

Pod względem nabywania tego środka do zakazania, jakoteż pod względem upoważnienia wykonawców Władzy skarbowej do trzymania go pod zamknięciem urzędowym i brania z niego próbek, obowiązywać mają także przepisy paragrafu poprzedzającego.

2. W prośbie o pozwolenie, aby podatek był zwracany, podać ma fabrykant średnią ilość wyskoku potrzebnego do wyrobu każdych 100 kilogramów eteru siarczanego lub chloroformu. Za ilość największą przyjmować się będzie na każde 100 kilogramów eteru siarczanego najwięcej 193 stopni hektolitrowych a na każde 100 kilogramów chloroformu najwięcej 130 stopni hektolitrowych wyskoku.

Podatek zwracany być może tylko od tej ilości, którą fabrykant poda jako potrzebną, gdyby zaś podał większą niż ustanowiona jako największa, tylko od tej ostatniej.

3. W fabryce eteru siarczanego lub chloroformu, mającej prawo do zwrotu podatku, nie wolno ustawiać żadnego przyrządu do rektyfikacji wyskoku.

4. Zresztą do fabrykantów eteru siarczanego i chloroformu, domagających się zwrotu podatku od wyskoku do fabrykacji użytego, stosowane być mają odpowiednio przepisy §fu 3go przepisu wykonawczego z dnia 3 lipca 1878 do ustawy z dnia 27 czerwca 1878 o opodatkowaniu gorzałki.

§. 3.

Fabrykanci octanu ołowiowego, jakoteż fabrykanci eteru siarczanego i chloroformu, winni w prośbach o przyzwolenie na zwrot podatku wyrazić w stopniach hektolitrowych (litrach) alkoholu ilość alkoholu, której w ciągu roku, na który przyzwolenie zwrotu podatków ma być wydane, prawdopodobnie do fabrykacji potrzebować będą i którą uczynić mają niezdatną do picia.

Władze skarbowe I instancyi (dyrekcyje skarbowe, dyrekcyje skarbowe powiatowe, inspektorowie skarbowi i inspektorowie skarbowi starsi) obowiązane są przed wydaniem pozwolenia zasiągnąć wyjaśnienia w izbie handlowo-przemysłowej, w której okręgu znajduje się przedsiębiorstwo, czy wyrób odbywa się istotnie fabrycznie i czy podana w prośbie fabrykanta prawdopodobnie potrzebna ilość alkoholu odpowiada rozmiarom fabrykacji.

Gdyby izba handlowa przemysłowa uznała, że stosownie do rozmiarów fabrykacji, dostateczną jest ilość alkoholu mniejsza od tej, którą podał fabrykant, wydać należy pozwolenie tylko na tę mniejszą ilość.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć XLIV. — Wydana i rozesłana dnia 23 października 1881.

119.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z dnia 20 paźdz. 1881,

podające do wiadomości prawidła wypuszczenia w obieg nowych biletów bankowych po 100 zł. w. a.

Od dnia 31 października 1881 Bank austriacko-węgierski zacznie wypuszczać w obieg bilety po 100 zł. w. a. opatrzone firmą Banku austriacko-węgierskiego i datą 1 maja 1880 a wywoływać z obiegu i ściągać bilety po 100 zł. w. a. z firmą „uprzyw. austriackiego Banku narodowego“ i datą 15 stycznia 1863 w obiegu będące.

Na zasadzie artykułu 89 statutu bankowego (Dz. u. p. Nr. 66 z r. 1878) c. k. Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież Rząd król. węgierski postanowił w porozumieniu z Radą ogólną Banku austriacko-węgierskiego, aby ściągnięcie odbyło się według prawideł zawartych w dołączonem obwieszczeniu Banku austriacko-węgierskiego.

Dunajewski r. w.

O b w i e s z c z e n i e

o wypuszczeniu w obieg biletów Banku austriacko-węgierskiego po 100 zł. w. a. z datą 1 maja 1880.

Od dnia 31 października 1881 rozpocznie się we wszystkich zakładach bankowych wypuszczanie w obieg biletów Banku austriacko-węgierskiego po 100 zł. z datą 1 maja 1880.

Dodatek do niniejszego obwieszczenia zawiera opis tych nowych biletów bankowych.

Bilety bankowe po 100 zł. wal. austr. z firmą „uprzywilejowanego austriackiego Banku narodowego“ i datą 15 stycznia 1863 obecnie w obiegu będące, zostaną wywołane z obiegu i ściągnięte.

C. k. Rząd królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, tudzież Rząd kr. węgierski postanowił w tym względzie w porozumieniu z Radą ogólną Banku austriacko-węgierskiego, co następuje:

1. Bilety bankowe po 100 zł. w. a. z datą 15 stycznia 1863, obecnie w obiegu będące, przyjmowane będą we wszystkich głównych i przybocznych zakładach Banku austriacko-węgierskiego w zapłacie i do wymiany aż do dnia 31 lipca 1882.

2. Od dnia 1 sierpnia 1882 aż do dnia 31 października 1882 bilety bankowe po 100 zł. w. a. z datą 15 stycznia 1863 do ściągnięcia przeznaczone, będą wprawdzie jeszcze przyjmowane w zapłacie i do wymiany w głównych zakładach Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie, ale w innych zakładach bankowych już tylko do wymiany.

3. Począwszy od dnia 1 listopada 1882, Bank austriacko-węgierski nie będzie już przyjmował w zapłacie wywołanych biletów po 100 zł. w. a. z datą 15 stycznia 1863, tak, że dzień 31 października 1882 jest ostatnim terminem do ściągnięcia wywołanych z obiegu biletów po 100 zł. wal. austr. Od tego terminu bilety bankowe z obiegu wywołane, przyjmowane będą już tylko do wymiany w głównych zakładach Banku austriacko-węgierskiego w Wiedniu i Budapeszcie. Zakłady przyboczne płacić będą wynagrodzenie za takie bilety na prośbę w tym celu podaną, tylko za zezwoleniem Rady ogólnej Banku austriacko-węgierskiego. Celem uzyskania tego pozwolenia złożyć należy w zakładach przybocznych bilety, za które żąda się wynagrodzenia z dołączeniem konsygnacji.

Po dniu 31 października 1882, Bank austriacko-węgierski nie będzie już obowiązany (artykuł 89 statutu) przyjmować lub wymieniać wywołane z obiegu bilety po 100 zł. wal. austr. z dnia 15 stycznia 1863.

Wiedeń, dnia 20 października 1881.

Bank austriacko-węgierski.

A. Moser,
naczelnik Banku.

Zimmermann,
członek rady ogólnej.

Leonhardt,
sekretarz główny.

Opis biletu stużłotowego

Banku austriacko-węgierskiego z roku 1880.

Bilety 100złotowe Banku austriacko-węgierskiego z dnia 1 maja 1880 mają 153 milimetry szerokości a 107 milimetrów wysokości, zrobione są z papieru jednolitego, nie opatrzonego wodnemi znakami, zadrukowane po obu stronach i mają z jednej strony tekst niemiecki, z drugiej węgierski.

Ogólnie biorąc, strona tekstu niemieckiego na biletach stużłotowym przedstawia taką samą rycinę jak strona tekstu węgierskiego i różnicę stanowi tylko język tekstu.

Właściwa rycina biletu 140 milimetrów szeroka a 94 milimetry wysoka, przedstawia w środku tablicę główną owalną, 70 milimetrów szeroką a 53 milimetry wysoką, z tłem jasno-brunatnem, która otoczona jest ramą owalną, wydrukowaną błękitno, 12 milimetrów szeroką a którą zamyka rama prostokątna tej samej barwy, wypełniająca całą pozostałą część ryciny biletu.

Brzeg zewnętrzny i brzeg wewnętrzny ramy owalnej tworzy otok z wstążek dwa milimetry szerokich, na których wzdłuż całej ich długości wyobrażona jest wielokrotnie cyfra „100“ pomiędzy dwoma liniami podwójnymi równoległymi od krajów wstążek, w regularnym szeregu, który przerywają tylko małe pionowe krzyżyki. Pomiędzy otokami wewnętrznym i zewnętrznym znajduje się naprzemian z czternastu małymi czworobocznymi polami dwanaście okrągłych medalioników, w których wyobrażonych jest dwanaście jednakowych wizerunków główki dziecka „en face“ a na dziesięciu z przerzeczonych czternastu pól daje się widzieć liczba „100“ jasnymi cyframi na ciemnej powierzchni kolistej, otoczona ornamentami płaskimi. Cztery z tych małych pól z cyframi a mianowicie dwa w górze i dwa od dołu w środku ramy owalnej są prawie całkiem zakryte, umieszczonemi w tychże miejscach tarczami zwornemi tak, że widać tylko niektóre części tych pól. Tarcza górna zawiera w obwódce owalnej po stronie tekstu niemieckiego głoski początkowe firmy Banku w języku niemieckim: „Ö U B“, po stronie tekstu węgierskiego głoski początkowe tejże firmy w języku węgierskim: „O M B“. Tarcza dolna zawiera cyfrę „100“ wydrukowaną ciemno na tle jasnem (jasno-brunatnem). Przy drugiej główce na prawo i przy drugiej główce na lewo od górnej, jakoteż i dolnej tarczy zwornej w owalnej ramie tablicy głównej, umieszczone są małe narożniki, odpowiadające rysunkiem i barwą błękitnej prostokątnej ramie ryciny biletu, które to cztery narożniki stanowią jakoby narożniki prostokątnego środkowego pola biletu, zakrytego tablicą główną i jej ramą owalną.

Rama błękitna prostokątna, otaczająca opisaną powyżej rycinę środkową, składa się z ośmiu pól jednostajnego rysunku, do siebie przylegających, z których po trzy umieszczone jedno nad drugim, stanowią prawą i lewą stronę ryciny biletu w symetrycznym układzie, dwa zaś pozostałe pola leżące powyżej i poniżej tablicy głównej, wiążą obie boczne części ramy w kształt prostokąta.

Górne pole prostokątne każdej z dwóch trzydzielnych, jednakowych części bocznych ryciny biletu zawiera liczbę „100“ wielkimi cyframi arabskimi jasnej barwy na tle delikatnym ornamentem zapełnionem, otoczonym jaśniejszą prostokątną ozdobą ornamentową, w której wyobrażona jest wielokrotnie liczba „100“ mikroskopijnymi cyframi.

W środkowych polach prostokątnych obu części bocznych umieszczone są figury 60 milimetrów wysokie a mianowicie z lewej strony tablicy głównej postać dziecka z godłami rolnictwa i górnictwa, z prawej zaś strony tablicy głównej, także postać z godłami sztuk i nauk. Tło linearne tych figur otoczone jest bardzo wąskimi prostokątnymi ramkami ciemno-błękitnemi, w których powtarza się napis drobną jaśniejszą antykwą po stronie tekstu niemieckiego „Hundert Gulden“ a po stronie tekstu węgierskiego „Száz forint“. Te ramki jednak i napisy antykwą w nich umieszczone, są w wielu miejscach zakryte po części rysunkiem figur i ich godłami, po części ramą owalną tablicy głównej. Dolne pola obu części bocznych ryciny biletu, których postacie dzieci dotyczą stopami, zawierają w obwódce ornamentowej przepis ustawowy, dotyczący się kary za

fałszowanie biletów bankowych pismem mikroskopijnem. Po stronie tekstu niemieckiego osnowa tego przepisu opiewa:

„Die Verfälschung (Nachmachung oder Abänderung) der von der österreichisch-ungarischen Bank ausgefertigten Noten wird in beiden Theilen des Reiches als Verbrechen der Verfälschung öffentlicher Kreditpapiere nach den Bestimmungen der Strafgesetze bestraft.“

po stronie tekstu węgierskiego:

„Az osztrák-magyar bank által kibocsátott jegyeknek hamisítása (utánzása vagy megmásítása) a monarchia mindkét részében mint nyilvános hitelpapírok hamisításának bünténye a büntető törvény határozmányai szerint büntetetik.“

Obie części boczne ryciny biletu połączone są od góry i od dołu polami prostokątnymi podłużnymi, które po części zakrywa owalna rama tablicy głównej a w środku których leżą wzmiankowane wyżej obie tarcze zworne tej ramy owalnej. Zakreskowane tło tych pól, w którym na lewo i na prawo tarcz zwornych ramy owalnej ukazuje się liczba „100“, zamykają także same ciemno-błękitne ramki i jaśniejsze ozdoby ornamentowe, jakie otaczają oba pola figur części bocznych.

Główna rycina biletu będąca barwy błękitnej otoczona jest delikatnym ornamentem, naśladującym koronkę.

Tło biletu barwy jasno-brunatnej, dające się widzieć zwłaszcza w środkowej tablicy głównej, na brzegu biletu i w obu tarczach zwornych, składa się z kombinacji jednostajnej mnóstwa ośmiokątów, w których powtarza się regularnie liczba „100“ cyframi mikroskopijnymi.

Osnowa biletu, którą razem z podpisem firmy Banku zawiera po stronie tekstu niemieckiego i węgierskiego środkowe pole biletu, opiewa w tekście niemieckim:

„Die österreichisch-ungarische Bank bezahlt sofort auf Verlangen dem Ueberbringer gegen diese Anweisung bei ihren Hauptanstalten in Wien und Budapest Hundert Gulden österr. Währung in gesetzlicher Münze. Wien, 1. Mai 1880.“

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK.

A. Moser,
Gouverneur.

Wodianer,
Generalrath.

Leonhardt,
Generalsecretär.“

w tekście węgierskim:

„Az osztrák-magyar bank ez utalvány átvétele mellett bécsi és budapesti főintézeténél fizet legott kívánatra az előmutatónak osztrák értékű Szaz forintot törvényes érepezenben. Bécs, 1880. május 1^{en}.“

OSZTRÁK-MAGYAR BANK.

Moser A.,
kormányzó.

Wodianer,
főtanácsos.

Leonhardt,
vezértitkár.“

Powyżej niemieckiej osnowy biletu na tablicy głównej, wyrażona jest serya, powyżej węgierskiej osnowy biletu w temże miejscu liczba biletu bankowego cyframi barwy czerwonej.

Wiedeń, dnia 20 października 1881.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLV. — Wydana i rozesłana dnia 28 października 1881

120.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu z dnia 13 października 1881,

poddające kontroli cłowej niektóre towary w okręgu pogranicznym istryjskim.

W porozumieniu z król. węgierskimi ministerstwami skarbu i handlu poddaje się kontroli w okręgu pogranicznym istryjskim następujące przedmioty w myśl §. 337 ustawy cłowej, jakoto:

- a) Kakao, ziarna i łuski (P. T. 1).
- b) Kawę surową i paloną (P. T. 2 a i b).
- c) Korzenie wszelkiego rodzaju (P. T. 3 a, b, c).
- d) Herbatę (P. T. 5).
- e) Mączkę cukrową (cukier surowy), cukier rafinowany i syrop cukrowy (P. T. 6 a, b, c).
- f) Wino zagraniczne (P. T. 21 a, b).
- g) Towary jedwabne przednie i pospolite (P. T. 39 a, b).
- h) Sól kuchenną.

Kontroli zaprowadzonej w okręgu pogranicznym poddawane będą bez względu na ilość wszelkie towary, kontroli podlegające, sprowadzane lub wysyłane do obrotu przemysłowego.

Z wyjątkiem przypadków, w których towary kontroli podlegające, sprowadzane lub wysyłane są do obrotu przemysłowego, uwalniają się od kontroli dla okręgu pogranicznego przepisanej, następujące ilości:

- a) Kakao, ziarna i łuski, 5 kilogramów.
- b) Kawa surowa i palona, 5 kilogramów.
- c) Korzenie wszelkiego rodzaju z wyjątkiem wanilii, 3 kilogramy.
- d) Wanilia, ćwierć kilograma.
- e) Herbata, 2 kilogramy.
- f) Mączka cukrowa (cukier surowy), cukier rafinowany, syrop cukrowy, 15 kilogramów.

- g) Wino zagraniczne, hektolitr czyli 100 kilogramów.
  - h) Towary jedwabne a mianowicie przednie, 2 kilogramy, pospolite 3 kilogramy.
  - i) Sól kuchenna, 20 kilogramów.
- Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 listopada 1881.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

121.

Rozporządzenie ministerstw skarbu i handlu, z dnia 13 października 1881,

tyczące się zniesienia tymczasowej linii cłowej istryjskiej.

W porozumieniu z król. węgierskimi ministerstwami skarbu i handlu znosi się od 1 listopada 1881 tymczasową linią cłową, która stósownie do §. 3 ustawy z dnia 20 grudnia 1879 (Dz. u. p. Nr. 137) o wcieleniu okręgu wyłączonego istryjskiego i osobnego okręgu cłowego dalmackiego do powszechnego austriacko-węgierskiego okręgu cłowego pomiędzy byłym okręgiem wyłączonym istryjskim a powszechnym okręgiem cłowym jeszcze istnieje i od tego dnia zwija się komory ustanowione na tej tymczasowej linii cłowej w Czernymkale, Podgórzu, Wodycy i Mihotycy a w Istrii i na wyspach kwarnerskich zaprowadza się kontrolę pograniczną.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVI. — Wydana i rozesłana dnia 5 listopada 1881.

122.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 16 paźdz. 1881,

którem zmienia się §. 26 przepisów dla wiedeńskiego kanału Dunaju, zawartych w tymczasowym Porządku żeglugi i nadzoru rzeczno- i dolno-austryackiej części Dunaju (rozporządzenie ministerstwa handlu z dnia 31 sierpnia 1874, Część II, B III — Dz. u. p. Nr. 122).

Zmienia się §. 26 przepisów dla wiedeńskiego kanału Dunaju zawartych w Części II pod B III rozporządzenia ministerstwa handlu z d. 31 sierpnia 1874 (Dz. u. p. Nr. 122), którem wydany został tymczasowy Porządek żeglugi i nadzoru rzeczno- i dolno-austryackiej części Dunaju, w sposób następujący:

§. 26. Na wiedeńskim kanale Dunaju dozwolona jest żegluga tylko takimi parowcami, które Władza właściwa uzna za zdatne do tego celu.

Pino r. w.

123.

Rozporządzenie ministerstwa obrony krajowej z dnia 17 października 1881,

ustanawiające wagę najmniejszą słomy na pościel, tudzież surogatów słomy na pościel i na podściółkę, które ponoszący kwaterunek dostarczać ma do kwaterunku chwilowego.

Wagę najmniejszą słomy na pościel, którą ponoszący kwaterunek dostarczać ma w razie kwaterunku chwilowego w myśl §. 44 ustawy kwaternkowej z dnia 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), ustanawia się w porozumieniu z c. k. wspólnem ministerstwem wojny w ilości dziesięć kilogramów na człowieka.

Ponoszący kwaterunek, obowiązany jest przez odpowiednie dopełnianie i uzupełnianie utrzymywać w równej mierze tę wagę najmniejszą, dopóki trwa kwaterunek chwilowy.

Tam, gdzie gospodarz sam używa tylko siana, rogoży, sitowia, liści z drzew lub liści kukurydzianych, żądać można tylko takiegoż surogatu.

Wagę najmniejszą tych surogatów ustanawia się jak następuje:

a) siano	} zamiast słomy na pościel	(10 kilogramów)	} zamiast słomy na podściółkę	(2 kilogramy	
b) rogoż		10		"	2 "
c) sitowie		10		"	2 "
d) liście z drzew		20		"	4 "
e) liście kukurydziane		20		"	4 "

Welsersheimb r. w.

124.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 27 października 1881,

tyczące się przyłączenia gmin Olpin, Szerzyn, Żurowy i Swoszowy do okręgu Sądu powiatowego jasielskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Olpiny, Szerzyny, Żurową i Swoszową od okręgu Sądu powiatowego brzosteckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego jasielskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1882.

Prażák r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVII. — Wydana i rozesłana dnia 8 listopada 1881.

125.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 26 października 1881,

tyczące się przyłączenia gmin Popowic i Pleszowic do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego w Galicyi.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Popowice i Pleszowice od okręgu Sądu powiatowego niżankowickiego i przyłącza do okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego przemyskiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od 1 stycznia 1882.

Prażák r. w.

126.

Rozporządzenie ministerstw handlu i skarbu z dnia 7 listopada 1881,

tyczące się dalszego trwania tymczasowej konwencji handlowej z Francją z dnia 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 25).

W porozumieniu z Rządem kr. węgierskim podaje się niniejszem do wiadomości, że tymczasowa umowa handlowa z Francją z dnia 20 stycznia 1879 (Dz. u. p. Nr. 25), która mocą deklaracyj z dnia 20 listopada 1879 (Dz. u. p. Nr. 141) przedłużona została na czas nieograniczony z zastrzeżeniem półrocznego wypowiedzenia, zatrzymuje moc obowiązującą aż do dnia 1 lutego 1882.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLVIII. — Wydana i rozesłana dnia 9 października 1881.

127.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych i skarbu z dnia 27 października 1881,

we względzie wykonania ustawy z dnia 15 kwietnia 1881 o stęplu od kart do grania.

We względzie wykonania ustawy z dnia 15 kwietnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 43) o stęplu od kart do grania, wydają się w porozumieniu z król. węgierskiem ministerstwem skarbu przepisy następujące:

1. (Do §. 2 ustawy.) Kasy, w których składać należy opłaty stęplowe od kart do grania i urzędy, mające stęplować też karty, wyznacza ministerstwo skarbu.

Urzędy te, tudzież zmiany, jakie pod tym względem zajdą, ogłaszane będą w Dzienniku ustaw państwa i rozporządzeń, tudzież w przeznaczonych do tego gazetach urzędowych.

2. Karty do grania stęplowane będą w urzędach stęplowych do tego wyznaczonych przez wyciśnięcie za pomocą maszyny znaczka stęplowego dwubarwnego a mianowicie w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych

1. w urzędzie stęplowym naczelnym w Wiedniu,
2. w magazynie tytoniu jako urzędzie do wyciskania stępli w Pradze,
3. w urzędzie do wyciskania stępli w Gradcu,
4. w magazynie sprzedaży tytoniu i stępli w Tryeście,
na komorach głównych
5. w Bernie,
6. w Innsbrucku,
7. w Lincu,
8. w Cieplicach (czeskich) i
9. w urzędzie podatkowym głównym w Pilzni.

W krajach korony węgierskiej wyznaczone zostały do stęplowania kart do grania następujące urzędy:

Urząd stęplowy w Budapeszcie, tudzież urzędy podatkowe w Debreczynie, Temeswarze, Zagrzebiu i Rjece.

Stępując karty do grania, wycisnąć należy przy tej sposobności pieczęć urzędową urzędu stęplowego na znaczkach do opieczętowania i na pieczęci firmy, w ten sposób, aby część odcisku było widać na znaczku a drugą część jego na papierze okładki.

3. Znaczek stęplowy austriacki ma 18 milimetrów średnicy i wyobraża orła cesarskiego czerwonej barwy, mającego w środku cyfrę, oznaczającą urząd stęplowy, otoczonego dwoma spółśrodkowymi kołami błękitnymi, zawierającymi napis także błękitny:

„K. k. Kartenstempel.“

Po obu stronach tego napisu umieszczona jest ozdoba, z cyfrą pośrodku, wyrażającą kwotę stępla.

Znaczek stęplowy węgierski, do kart, które stęplowane być mają w król. węgierskim urzędzie stęplowym w Budapeszcie, jest takiej samej średnicy i wyobraża koronę węgierską barwy czerwonej, otoczoną dwoma spółśrodkowymi kołami zielonemi, zawierającymi napis także błękitny:

„M. k. Kártyabélyeg“

a po obu stronach napisu umieszczona jest ozdoba z cyfrą pośrodku.

Znaczek stęplowy do kart, które mają być stęplowane w kr. węgierskich urzędach podatkowych w Debreczynie, Temeswarze i Rjece, jakoteż w kr. urzędzie podatkowym w Zagrzebiu, wyciśnięty jest czarno za pomocą prostej pieczęci i zawiera w kole jedną linią obwiedzionem a 21 milimetrów średnicy mającem, herb krajowy węgierski, który stoi wolno pomiędzy ozdobami z liści wijących się roślin, po obu stronach umieszczonemi. Ozdoby boczne łączą się z ornamentami, wyrysowanemi poziomo pod herbem. Pod temi ornamentami znajduje się liezba pieczęci cyframi arabskiemi.

4. Z kart rozmaitych przeznaczają się do ostęplowania następująca:

- a) w niemieckich kartach do grania a mianowicie w tak zwanych dwugłowych, siódmką dzwonekową, w jednogłowych zaś ósemką dzwonekową;
- b) w innych kartach, w których jest tuz czerwieny (as kierowy, coeur), też kartę;
- c) w kartach włoskich (Trapulier) i tym podobnych, dziesiątkę denarową;
- d) w kartach tak zwanych rabużowych, które wyłącznie karty tej samej barwy najczęściej cztery razy powtarzające się, zawierają, jedną z czterech kart tuzowych;
- e) w kartach kuglarskich, w których niema tuza czerwienego, inny tuz, jaki jest, a w takich, w których tuza wcale niema, kartę z okami, na której jest dość miejsca do wyciśnięcia stępla i pieczęci firmy. Gdy zaś i takich kart niema, postąpić należy podług ustępu f);
- f) w innych kartach, tutaj nie wymienionych, tudzież w takich z wymienionych powyżej, w których na karcie do ostęplowania przeznaczonej, z powodu rycin, znajdujących się na niej, niema dość miejsca na wyciśnięcie stępla, tę kartę, którą ministerstwo skarbu do tego przeznaczy.

5. Przypomina się, że karty do kabały z rycinami, jak na kartach do grania, karty dla dzieci i w ogóle wszelkie karty, któremi grać można, podlegają opłacie stęplowej, ustanowionej w §. 1 ustawy.

6. Urzędowe znaczki do opieczętowania wyrabiane będą w drukarni nadwornej i rządowej, tamże nagumowane, i w paczkach po 100 sztuk, opaskami obwiedzionych, będą odstawiane do naczelnego urzędu stęplowego w Wiedniu.

Znaczki do pieczętowania, wydrukowane są na cienkim papierze, w dwóch barwach, mają 16 1/4 a z białym brzegiem papieru 22 centymetry długości i 4 centymetry szerokości.

Na tle pstro wydrukowanem, gwiloszowanem i pantografowanem, znajduje się w polu środkowem, mającem 7.2 centymetra wysokości a 4 centymetry szerokości, owal z wizerunkiem Najjaśniejszego Pana tej samej barwy co tło. Powyżej i poniżej pola środkowego znajduje się po ośm listewek, delikatnymi podwójnymi liniami od siebie oddzielonych, 1/2 centymetra wysokości mających, rozmaitemi ornamentami opatrzonych i przedłużenie pola środkowego stanowiących, na których albo w barwie tła, albo czarno wydrukowane są wyrazy: „Verschluss-Marke“.

Używając tych znaczków do pieczętowania odcina się 1, 2, 3 itd. listewki, stósownie do wysokości talij.

Pole środkowe jest nadto jeszcze otoczone obwódką, czarno wykropkowaną, w której części górnej, powyżej wizerunku cesarza, znajduje się c. k. orzeł, czarno wydrukowany. Pod orłem wydrukowany jest czarno tekst następujący:

**„Verschlussmarke
für
Spiel-Karten 188 . „**

„Wer ungestämpelte oder mit der ämtlichen Verschlussmarke nicht geschlossene Karten feilhält, veräussert, vertheilt, erwirbt, solche wissentlich in Gewahrsam hat, oder mit ungestämpelten Karten spielt, wird dem 50fachen der verkürzten Gebühr bestraft.

Andere Uebertretungen des Gesetzes über den Spielkarten-Stämpel vom 15. April 1881 werden im Sinne der §§. 14, 15 und 16 dieses Gesetzes mit den darin festgestellten Strafen geahndet.“

Pod wizerunkiem cesarza znajduje się cyfra, oznaczająca klasę stępla, po prawej i lewej stronie wizerunku głoskami wyrażoną, drukiem czarnym.

Znaczki do pieczętowania

15	centowe,	mają	tło	czerwone,
30	„	„	„	błękitne,
60	„	„	„	brunatne.

Nakład ich będzie co pewien czas ponawiany, dlatego opatrzone są liczbą roku emisji, czarno wydrukowaną. Jak tylko nastąpi nowy nakład, od tej chwili nie wolno już używać znaczków do pieczętowania dawniejszej emisji. W przeciągu najwięcej dni 14 wymienić je należy za nowe. Urząd stęplowy naczelny posyła znaczki do pieczętowania urzędom stęplowym, do stęplowania kart do grania, upoważnionym, po otrzymaniu zamówienia.

Znawkami zawiadywać się będzie według przepisów o drukach, podlegających ścisłemu rachunkowi.

Rachunki, tyczące się tychże, zamykać należy za każdym obliczeniem i przy oddawaniu urzędu, a zresztą w każdym ćwierćroczu i odsyła się je razem z dowodami do Wydziału rachunkowego Dyrekcyi skarbowej krajowej.

7. Producenci kart do grania pobierają znaczki do pieczętowania za złożeniem zamówienia, podług wzoru A sporządzonego w ilości, odpowiadającej rozmiarom ich przemysłu i potrzebie miesięcznej, bezpłatnie, od tego urzędu stęplowego, który przeznaczony jest do stęplowania ich wyrobów i za każdym poborem

B. otrzymają oraz kartę poboru podług wzoru *B* dla załączenia do książki, którą utrzymują.

Fabrykanci obowiązani są zapisywać natychmiast i dokładnie we właściwych rubrykach swoich rejestrów przemysłowych ilość otrzymanych i użytych znaczków do pieczętowania.

8. Ze względu na przepis ostatniego ustępu § 7 ustawy, urzędowe znaczki do pieczętowania używane być mogą tylko do nowych talij, ostępowaniu podlegających, przeto suma talij, złożonych do ostępowania i suma użytych znaczków do opieczętowania powinny zawsze zgadzać się z sobą; gdyby zaś okazał się nieusprawiedliwiony ubytek znaczków, postąpi się według §§. 14 i 15 ustawy.

9. Znaczki do pieczętowania, uszkodzone lub zepsute przed użyciem, wymieniane będą za nowe.

W tym celu wnieść należy podanie niestępowane do urzędu stępowego, który przesłać je ma przełożonej Władzy powiatowej do decyzji.

Znaczki do pieczętowania wymieniane będą i wtedy, gdy z powodu wycięcia błędnego znaczka stępowego dozwolone jest wyjęcie karty błędnie ostępowanej i ostępowanie na nowo.

W przypadkach takich urząd stępowy wyjąć ma z talij karty błędnie ostępowane i razem z okładkami i znaczkami do pieczętowania, na nich przyklepionymi, zatrzymać dla załączenia do własnego rachunku, inne zaś karty zwrócić fabrykantowi razem z odpowiednią ilością nowych znaczków do pieczętowania.

Gdyby znaczki do pieczętowania uległy zniszczeniu w skutek jakiegoś przypadku, postąpić należy według ustępu 40 niniejszego rozporządzenia.

10. Znaczki do pieczętowania przyklepiać należy do okładki w ten sposób, aby otwartą stroną tejże zasłaniały, a obiema końcami sięgały jak najbliżej okrągłego wycięcia na drugiej stronie.

W tym celu odciąć należy w razie potrzeby od obu końców znaczka, zabarwionym rysunkiem opatrzonych, po takim kawałku, jak to wskazuje wielkość talij kart.

11. Znaczki do pieczętowania przeklejać należy w całej ich długości na okładce kart a nie tylko oba ich końce (ustęp 10).

Jeżeli okładka i sposób opakowania talij nie odpowiada przepisanyemu warunkom, odmówić należy ostępowania, póki obowiązany do opłaty nie usunie zachodzących wad.

12. (Do §. 3.) Karty do grania, sprowadzane z zagranicy i przeznaczone do użytku w obrębie obszaru państwa, podlegają opłacie stępowej w §. 1 ustanowionej, a nadto, jeżeli są przeznaczone do użytku w obrębie okręgu cłowego austriacko-węgierskiego, także cłu wchodowemu.

Karty przywożone z zagranicy do wyłączonego okręgu tryestyńskiego, złożzyć należy i deklarować w tamtejszym urzędzie stępowym.

(Podobne rozporządzenie wydało król. węgierskie ministerstwo skarbu co do wyłączonego okręgu rjejskiego.)

Do poddawania ocenie kart przywożonych z zagranicy upoważnione są tylko komory główne w Wiedniu, Pradze, Cieplicach, Pilzni, Bernie, Linzu, Innsbrucku, Gradcu i Tryeście a w krajach korony węgierskiej komory główne w Budapeszcie, Debreczynie, Temeswarze, Zagrzebiu i Rjece.

13. Do każdej posyłki kart do grania, nadchodzącej z zagranicy, winien posyłający dołączyć deklaracją w dwóch egzemplarzach, przez siebie podpisaną i zawierającą szczegóły w ustępie 16 wymienione.

Komora graniczna przekazać ma posyłkę tej z wymienionych powyżej komor głównych, która leży najbliżej miejsca zamieszkania strony a posyłający jest odpowiedzialny nietylko za przypadające cło wchodowe i opłatę stęplową, lecz także za karę, odpowiednio wymierzyć się mającą, w razie niedostawienia lub nieudowodnionego wywozu posyłki przewozowej, co ma być wyrażone w karcie przewodniej lub w wykazie towarowym.

14. Karty, przeznaczone do użytku w krajach korony węgierskiej, gdy nadchodzą z zagranicy przez c. k. komorę graniczną, przekazywać należy zawsze tej komorze królewsko-węgierskiej lub królewsko-kroackiej, która jest najbliższą miejsca zamieszkania strony.

Podobnie karty, przeznaczone do użytku w królestwach i krajach w Radzie państwa reprezentowanych, gdy wchodzą przez komorę królewsko-węgierską lub królewsko-kroacką, przekazywane będą do jednej z przerzeczonych komor.

Również karty, z zagranicy nadchodzące a przeznaczone do użytku w Bośni i Hercegowinie, przekazywać należy pod kontrolą karty przewodniej urzędowi podatkowemu w Serajewie do oclenia i ostęplowania.

15. W obrocie wewnętrznym pomiędzy Austryą a krajami korony węgierskiej, karty do grania, od których opłacono należytość stęplową, gdy zostały wyrobione lub przywiezione, nie podlegają już żadnej opłacie.

We względzie obrotu wewnętrznego z Bośnią i Hercegowiną wydane będą osobno potrzebne rozporządzenia.

16. Deklaracye towarowe do oclenia i ostęplowania kart zawierać mają prócz tego, co w ogólności jest potrzebne, jeszcze następujące szczegóły:

- a) wagę kart ryczałtową i czystą,
- b) ilość,
- c) rodzaj,
- d) ilość kart każdej gry i
- e) ich jakość, czy lakierowane (dające się myć), czy nie (np. 120 talij whista, nie lakierowanych (nie dających się myć) po 52 kart; 120 talij taroka, lakierowanych, po 54 kart itd., itd.)

17. Komora główna, poddając karty ocleniu, pobierać ma oprócz cła, także przypadającą opłatę stęplową i potwierdzać opłacenie stępla w dokumencie cłowym, mającym służyć za załączkę do rejestru, jakoteż w duplikacie deklaracji, przeznaczonym dla urzędu stęplowego, też deklaracją zaś razem z kartami oclo-nemi i opłaconemi wydać osobom, do ich odebrania uprawnionym, jeżeli zasługują na zaufanie, aby je dały ostęplować w urzędzie stęplowym, w przeciwnym zaś razie przesłać z wywodem do właściwego urzędu stęplowego.

Komory zapisywać winny otrzymane opłaty stęplowe w rejestrze przychodów i składać z nich rachunki przy końcu miesiąca skarbowi stęplowemu.

18. Urzędy stęplowe mają ostęplować nadchodzące z zagranicy karty, opieczętowawszy je wprzódki znaczkami urzędowymi, na których wycisnąć należy pieczęć urzędową i które, za pisemnem potwierdzeniem stron, zapisać trzeba w rachunku, jako użyte na własną potrzebę.

Kart nadchodzących z zagranicy nie wolno przed ostęplowaniem ani wprowadzać w wolny obrót, ani też uchylać od dozoru i kontroli przez odjęcie znaczka urzędowego.

19. Ryciny zwierzchnie do kart, które fabrykant kart za poprzedniem osobnem zezwoleniem Władzy skarbowej (§. 6) sprowadza z zagranicy, podlegające

jako takie kontroli, lecz jeszcze nie opłacie stęplowej, deklarować należy według przepisów powyższych.

Po poddaniu ich przepisanej czynności celniczej przestać je należy do Władzy skarbowej powiatowej odbiorcy, a ta wyda je producentowi kart za potwierdzeniem odbioru, zawierającym wszystkie szczegóły, tyżące się posyłki.

W innych przypadkach odesłać należy posyłkę napowrót za granicę z zachowaniem przepisów obowiązujących.

20. Karty do grania, wywożone za granicę pod kontrolą urzędową, są na zasadzie §. 1 wolne od opłaty stęplowej, należą jednak do tych towarów, których wywóz strona obowiązana jest udowodnić Władzy dochodów niestałych.

Stósowane będzie do nich to samo postępowanie, które przepisane jest pod względem przekazywania towarów zagranicznych nieoclonych, mianowicie pod względem wywozu towarów przewozowych.

21. Deklaracye, tyżące się tyżże, podawać trzeba w trzech egzemplarzach jednobrzmiących, zawierających prócz tego, co w ogólności jest potrzebne, jeszcze i szczegóły, wymienione w przepisie o oczeniu kart zagranicznych.

Egzemplarze, pierwszy i drugi tej deklaracyi służą za załączki do rejestru, trzeci zaś, potwierdzony urzędownie z wyrażeniem liczby rejestru wydanych kart przewodnych, daje się stronie, która dołącza go do rejestru przemysłowego.

22. Gdy na zasadzie §fu 4go przedsiębiorstwu, już w ruchu będącemu, daje się pozwolenie do wykonywania przemysłu w miejscach, gdzie niema urzędu stęplowego, do stęplowania kart uprawnionego, a przedsiębiorstwo to zamierza wysłać wyroby swoje za granicę albo poddawać je ostęplowaniu, natenczas już od miejsca wyrobu aż do komory lub urzędu stęplowego, stósować należy do nich środki przepisane w ustawie o cłach i monopoliach dla posyłek, kontroli podlegających.

Wywóz kart nieostęplowanych bez dopełnienia przepisów cłowych i kontrolowych, stanowi według §. 15, l. 7 ciężkie przekroczenie defraudacyjne.

23. Karty do grania, przeznaczone do przewozu, deklarować należy wyraźnie jako takie, ekspedycowane zaś będą w taki sam sposób, jak inne towary przewozowe.

24. (Do §§. 4 i 5.) Skoro ustawa uznaje przemysł wyrobu kart do grania za wymagający konsensu, tedy nietylko każdy, kto chce z nowa uzyskać konsens do trudnienia się wyrobem kart do grania, lecz także wszyscy, karty takie teraz wyrabiający, którzy chcą trudnić się dalej, począwszy od 1 stycznia 1882, przemysłem swoim, obowiązani są podać w sposób przepisany prośbę o udzielenie im do tego konsensu.

Prośbę wnieść należy do Władzy przemysłowej pierwszej instancyi, która, z potrzebnymi wyjaśnieniami jako proszący zasługuje na zaufanie i posiada środki do wykonywania przemysłu, pośle ją do Władzy skarbowej pierwszej instancyi.

25. Ta ostatnia zarządzi obejrzenie oznajmionych lokali na miejscu i wywód oględzin, razem z aktami pertraktacyjnymi i oświadczeniem, czy proszący był już skazany za przemytnictwo lub za ciężkie przekroczenie defraudacyjne w ogólności, mianowicie zaś za przekroczenia przeciwko przepisom ustawy o stęplu od kart do grania, lub tylko uwolniony dla braku dowodów prawnych, przedstawi przełożonej Władzy skarbowej krajowej.

Następnie ta ostatnia pośle akta pertraktacyjne z dołączeniem swojej opinii Władzy administracyjnej krajowej, która, jeżeli zachodzą wymogi w §. 4, ustęp 1

przepisane, orzeka o prośbie i uwiadamia o wydanem orzeczeniu Władzę skarbową krajową, w przypadku zaś ustępu 2 przedstawia akta ministerstwu spraw wewnętrznych, które w takim razie wydaje decyzją w porozumieniu z ministerstwem skarbu.

26. Po otrzymaniu konsensu a przed otwarciem obrotu, fabrykant kart do grania uwiadomić ma Dyrekcyą skarbową powiatową, czy i ilu pomocników będzie zatrudniał w swoim przedsiębiorstwie i do jakiej wyłącznej gałęzi fabrykacyi będzie każdego z nich głównie używał, jakoteż wymienić osobę, która ma zastępować go w nieobecności i upoważniona jest do udzielania wykonawcom kontroli skarbowej, żądanych wyjaśnień.

Każdy producent kart utrzymywać ma tygodnik do zapisywania w nim dokładnie nazwisk i zatrudnienia swoich robotników, tudzież kwot im wypłaconych. Książkę tę, gdy się skończy, zachowywać należy jeszcze przez trzy lata.

Władza skarbowa powiatowa zachowuje wszystkie papiery, tyjące się każdego z osobna fabrykanta, w jednej okładce.

27. (Do §. 6.) Gdy fabrykant kart do grania zamierza urządzić drukowanie lub kolorowanie zwierzchnich rycin do kart po za obrębem swoich lokali fabrycznych, podać ma do właściwej Władzy skarbowej powiatowej prośbę o pozwolenie.

Pozwolenie to udzielane będzie z zastrzeżeniem odwołania i tylko wtedy, gdy drukarnia lub kolorysta, mający się tem zajmować, znajduje się w miejscu, gdzie kontrolę można z łatwością wykonywać, jakoteż gdy drukarz i kolorysta zgodzą się na to wyraźnie, aby wykonawcy kontroli odbywali u nich rewizye i jeżeli ze stanowiska skarbowego nie im zarzucić nie można.

Wzmiankowaną prośbę załatwia Władza powiatowa, jeżeli właściciel drukarni lub kolorysta znajdują się w jej okręgu, natychmiast, w przeciwnym zaś razie po poprzedniczem zniesieniu się z tą Władzą skarbową, w której okręgu leży miejsce zamieszkania przerzeczonych osób.

28. Producenci kart do grania utrzymywać mają osobną książkę do zapisywania zwierzchnich rycin do kart, u drukarza zamówionych. W książce tej zapisywać należy szczegółowo po lewej stronie ryciny, które producent zamówił a po prawej te, które drukarz odstawił.

Jeżeli drukarz mieszka w innem miejscu monarchyi, producent kart zapisywać powinien w księdze zamówień także daty odstawy i dołączyć tyjące się tego dokumenty.

Drukarze zwierzchnich rycin do kart obowiązani są utrzymywać registry rzeczonych rycin podług wzoru *C*, tak samo, jak producenci registry kart do grania, które wyrabiają. c.

Podobnie producenci kart utrzymywać mają podług wzoru *D* dokładny registr ilości i rodzaju kart danych do kolorowania z wyrażeniem daty zamówienia i odbioru. d.

Dając karty do kolorowania, producent kart wyznaczyć ma odpowiedni termin do ich zwrócenia i czuwać nad tem, aby mu wszystkie zwrócono, nawet te, które się przy kolorowaniu lub w jakikolwiek inny sposób popsuley.

29. (Do §. 7.) Według ustępu 1 §fu 7go, przemysłowcy dostarczyć mają Władzy skarbowej na okaz trzy nieopakowane i nieostępowane gry każdego rodzaju kart do grania, które wyrabiać zamierzają, razem z należącemi do nich okładkami.

Z tych trzech gier, ta tylko, która ma być posłana drukarni rządowej, powinna mieć postać handlową, atoli bez znaczka do pieczętowania, nieostęplowana i tylko sznurkiem na krzyż związana, dwie zaś drugie gry dostarczyć należy w całych arkuszach, gotowych, lecz jeszcze nie rozciętych.

Władza porocina te ostatnie podług rozmiarów zwykłego arkusza papieru, zeszyje wolno nicią te części bez uszkodzenia malowidła, z należąca do nich okładką i oba końce nici przymocuje do papieru zwierzchniego pieczęcią urzędową i pieczęcią strony.

Na tym zwierzchnim papierze zanotować należy nazwisko i miejsce zamieszkania fabrykanta, rodzaj i liczbę okazu gry, tudzież ilość kart do niej wchodzących, poczem komisya i fabrykant podpisują się a wreszcie wyciska się pieczęć urzędową i pieczęć firmy.

Urzędy stęplowe i drukarnia rządowa utrzymują dokładny regestr tych gier okazowych i zachowują je pod zamknięciem.

30. Z kart nadliczbowych i braków wybrać należy przedewszystkiem karty, na których się stępel wyciska, tudzież wszystkie króle i zniszczyć.

Zwyczajnie co trzy miesiące fabrykant lub jego robotnicy popsuć mają karty nadliczbowe i braki w obecności wykonawcy kontroli, tak, aby nie można było używać ich do grania.

W tym celu albo obcina się jeden róg każdej z osobna karty na dwa aż do trzech centymetrów, albo nacina się głęboko każdą kartę w połowie strony dłuższej także na dwa aż do trzech centymetrów. Na przedstawienie fabrykanta Władza skarbowa krajowa pozwolić też może, aby karty do grania czynione były w inny sposób niezdatnymi do użytku, jakoteż aby fabrykanci w ciągu wyznaczonego terminu wzięli na użytek karty służące do wymiany, które zachowywać należy pod starannem zamknięciem.

31. (Do §. 9.) Oznajmienie kart tutejszo-krajowych do ostęplowania, sporządzone podług wzoru *E*, podawać należy w trzech egzemplarzach i trzeba w niem wyrazić:

- a) imię i nazwisko lub firmę fabrykanta,
- b) miejsce wyrobu,
- c) rodzaj gier,
- d) ilość kart każdego rodzaju,
- e) czy karty są lakierowane (do mycia) czy nie,
- f) przypadającą od każdego rodzaju kwotę opłaty a przy końcu sumę ogólną należności.

Należytość złożyć należy w kasie skarbowej do tego przeznaczonej, która sprawdzić ma dokładność podanych cyfr i zatrzymując jeden egzemplarz oznajmienia jako dowód, potwierdzić w dwóch drugich egzemplarzach wniesienie zapłaty, poczem dopiero nastąpić może ostęplowanie.

Urząd stęplowy, sprawdziwszy treść posyłki i oznajmienia, zatrzymuje jeden egzemplarz oznajmienia dla dołączenia go do swego dziennika a drugi, po ostęplowaniu kart, zwraca stronie.

Przełożony urzędu stęplowego czuwać ma jak najtroskliwiej nad tem, aby stępel odciskany był ile możności czysto i wyraźnie a przeto, aby przy stęplowaniu wystrzegano się zbytniego pośpiechu i nienwagi.

Gdy więc karty zostaną oddane do stęplowania, winien stósownie do ich ilości a według kolei, w której oddawcy po sobie następują, tudzież w miarę siły maszyny, wyznaczyć natychmiast oddającemu, kiedy może zgłosić się po karty ostęplowane.

32. Dla ułatwienia producentom kart, iżby mogli trzymać ciągle na składzie większą ilość stęplowanych kart do grania i wykonywać niezwłocznie zamówienia z krajów tutejszych, upoważniono w §. 9, ustęp 2 ustawy Władze skarbowe krajowe do prorogowania na prośbę producentów opłaty stęplowej od kart, wyrabianych w obszarze, w którym ustawa obowiązuje, najwięcej na trzy miesiące, za odpowiednim zabezpieczeniem.

Pozwolenie to daje się tylko z zastrzeżeniem odwołania w każdym z osobna przypadku.

33. Zabezpieczenie to stanowią mogą tak samo jak zabezpieczenie kredytowanego podatku od cukru burakowego, piwa i gorzalki, w myśl istniejących przepisów (rozporządzenia ministerstwa skarbu z dnia 5 lutego 1852 [Dz. u. p. Nr. 43] §. 6 i z dnia 18 czerwca 1878 [Dz. u. p. Nr. 73]), papiery następujące:

- a) c. k. austriackie papiery państwa, według kursu dziennego, lecz nie nad wartość imienną;
- b) następujące papiery publiczne austriackie aż do dwóch trzecich części ich wartości obiegowej:

1. Obligacye pożyczki gminy miasta Wiednia (Dz. u. p. 1867, Nr. 58, Dz. u. p. 1875, Nr. 50).

2. Listy zastawne zakładów kredytowych ziemskich i innych trudniących się udzielaniem pożyczek hipotecznych, wypuszczane w obieg za zezwoleniem lub pod dozorem rządu (Dz. u. p. 1868, Nr. 93).

3. Obligacye kolei żelaznych z prawem pierwszeństwa, jeżeli odsetki i zwrot kapitału są przez rząd poręczone (Dz. u. p. 1870, Nr. 33).

4. Obligacye pożyczki głodowej galicyjskiej (Dz. u. p. 1875, Nr. 60).

5. Obligacye pożyczki miasta Pragi (Dz. u. p. 1875, Nr. 79).

6. Obligacye pożyczki miasta Gradcu (Dz. u. p. 1876, Nr. 57).

7. Obligacye udziałowe pożyczki na uregulowanie Dunaju (Dz. u. p. 1870, Nr. 36 i Dz. u. p. 1878, Nr. 19).

W obudwu przypadkach (*a* i *b*) dołączyć należy do papierów kredytowych odpowiedni dokument zastawu podług wzoru *F*, zawierający oświadczenie jako stanowią rękojmią przedłużonych opłat stęplowych.

Gdyby kurs obiegowy papierów, złożonych na zabezpieczenie opłat stęplowych, zmniejszył się o dziesięć od sta, producent kart winien uzupełnić rękojmią aż do kwoty pierwotnie obliczonej.

- c) Zapis hipoteczny podług wzoru *G*, zawierający także samo zastrzeżenie, o ile czyni zadość warunkom bezpieczeństwa sierociego. Jeżeli zapis hipoteczny wystawia kto inny a nie sam producent, mający stępel opłacić, właściciel hipoteki winien przyjąć odpowiedzialność razem z obowiązującym do opłaty, niepodzielnie.

Sprzęty i przyrządy, do wykonywania przedsiębiorstwa potrzebne a znajdujące się w budynku, w którym karty do grania są wyrabiane, chociażby z budynkiem tym były połączone stale i nierozdzielnie, potrącić należy z wartości ogólnej, która ma być policzona do wymierzenia rękojmi.

34. Producent kart do grania, który aż do pewnej oznaczonej kwoty najwyższej chciałby w pewnym szczególnym przypadku, lub też zawsze, w ciągu

jednego lub więcej lat korzystać z dozwolonej prawnie prorogacji opłaty stęplowej, winien podać prośbę a to do właściwej Władzy skarbowej krajowej i wymienić w niej sumę, którą chce, aby mu kredytowano, tudzież jakie zamierza dać zabezpieczenie.

Do podań i dokumentów, które się tego tyczą, stósowane będą pozycye 44 *q* i 102 *d* ustawy o opłatach.

Władza skarbowa krajowa rozstrzyga w swoim zakresie działania, czy zachodzą warunki potrzebne do kredytowania opłat, i w jakiej rozciągłości pozwolenie udzielone być może. Pozwolenie to do zabezpieczania opłat dawane będzie najwięcej na trzy lata. Obowiązani do opłaty uwiadomieni będą o decyzji pisemnie.

35. Producent kart, któremu prorogowano opłatę, podając do kasy stęplowej, także w trzech jednobrzmiących egzemplarzach (ustęp 20), oznajmienie, tyczące się stęplowania kart do grania, odwołać się ma do decyzji, którą mu prorogacji dozwolono i nadmienić, czy w tym przypadku chce czy nie chce korzystać z prorogacji.

36. Kasy stęplowe a względnie wyżsi urzędnicy tychże powinni mieć dokładną ewidencją prorogowanych opłat i utrzymywać osobny regestr tychże, w którym zapisywać należy po jednej stronie wszystkie szczegóły, tyczące się prorogacji a po drugiej wszystkie szczegóły, tyczące się zapłacenia należytości stęplowych.

Z końcem każdego miesiąca zrobić należy wyciąg z tego rejestru, dający wierny obraz wszystkich stosunków kredytowania i przesłać go do wydziału rachunkowego, który winien zbadać go dokładnie i o zachodzących wątpliwościach uwiadomić natychmiast Władzę skarbową kierującą.

Wyżsi urzędnicy urzędu stęplowego utrzymują także wykaz kart stęplowanych tak za gotówkę jak i na kredyt, który winien zgadzać się dokładnie ze stanem regulatorów i z rejestrami kasowemi. Wykaz ten *H*, zamknąć należy co miesiąc i przedstawić go razem z oznajmieniami wydziałowi rachunkowemu do dalszego urzędowego załatwienia.

37. W dniu, w którym kończy się prorogacja, wnieść należy punktualnie kwoty prorogowane do wzmiankowanej kasy. Jeżeli dniem tym jest niedziela lub święto powszechne, zapłacić trzeba w następnym dniu roboczym.

Gdyby zapłaty nie wniesiono w czasie właściwym, kasa wstrzymać ma natychmiast wszelkie dalsze przedłużenie i uwiadomić Władzę skarbową celem zarządzenia postępowania egzekucyjnego.

38. Za czas dozwolonej prorogacji nie płaci się skarbowi państwa odsetków, natomiast od opłat stęplowych, zalegających po upływie dozwolonej prorogacji, płacić należy odsetki za zwłokę po sześć od sta.

39. Opłaty stęplowe prorogowane a w czasie właściwym nie wniesione, ściągane będą razem z odsetkami za zwłokę w sposób przepisany do ściągania zaległych podatków monarszych.

40. Gdyby karty, wyrobione w obszarze, w którym ustawa obowiązuje i ostęplowane, podczas zachowywania lub pakowania w lokalach fabrycznych, na to przeznaczonych, popsuły się w skutek nieprzewidzianego przypadku i gdyby na tej podstawie miano żądać przyzwolonego ustawą darowania lub zwrotu opłat, podać należy w przeciągu 48 godzin do Władzy skarbowej pierwszej instancyi uwiadomienie, w ostatnim ustępie §fu 9go ustawy, przewidziane.

Jeżeli z rozprawy w tym względzie przeprowadzonej, okaże się, że twierdzenia fabrykanta są prawdziwe, zasięgnąć należy przepisana drogą służbową decyzji ministerstwa skarbu.

W tymże samym terminie przesłać należy rzeczoney Władzy skarbowej uwiadomienie także wtedy, gdyby urzędowe znaczki do pieczętowania lub karty do grania nieostęplowane popsuły się w skutek nieprzewidzianego przypadku w lokalach przeznaczonych na ich zachowywanie.

Przerzeczona Władza skarbowa rozstrzyga na podstawie poczynionych dochodzeń, czy popsute znaczki do pieczętowania i karty mogą być stosownie do decyzji w tym względzie wydanej zapisane na wydatek w rejestrze przemysłowym, lub czy ma być wytoczone postępowanie z powodu niedokładnego utrzymywania ksiąg przemysłowych.

41. (Do §. 10.) Producenci kart, którzy w tym samym lokalu wyrabiają i sprzedają karty do grania, obowiązani są zachowywać karty ostęplowane oddzielnie od innych, np. w szafie.

42. (Do §. 11.) Producenci kart do grania obowiązani są utrzymywać parafowane rejestry swego przedsiębiorstwa, które wydawać im będzie Władza skarbowa za zwrotem kosztów ich wyrobu.

Rejestry te przedstawiać mają wierny obraz ich przedsiębiorstwa od dnia 1 stycznia 1882 i winny być wydrukowane według dołączonych wzorów.

43. W rejestrze produkcji *J* zapisywać należy karty gotowe, jeszcze nieostęplowane, jak tylko zostaną pocięte, na gry podzielone i w okładkę zapakowane. J.

Stan jaki będzie dnia 31 grudnia 1881 a na przyszłość stan w chwili każdego zamknięcia rejestrów (ustęp 46) zapisać należy w nowym rejestrze jako pierwszy wpływ.

Otrzymane znaczki do pieczętowania zapisać należy w wyznaczonej na to rubryce tego rejestru, dołączając kontrakwit urzędu stęplowego.

44. Do rejestru obrotu *K*, mianowicie do części jego przeznaczonej do zapisywania obrotu zagranicznego, dołączyć należy potwierdzenie komory jako karty zostały wywiezione za granicę, tudzież rewers spedytora lub przedsiębiorcy przewozu, który z polecenia producenta kart podjął się wywieźć je za granicę. K.

Opłacenie należitości stęplowej od kart przeznaczonych na sprzedaż w kraju, udowodnić należy potwierdzeniami urzędowemi, które mają być dołączone do rejestru obrotu.

45. Rejestr sprzedaży, wzór *L*, przeznaczony jest do zapisywania odbytu krajowego i producent kart winien utrzymywać go oddzielnie. L.

Jeżeli karty do grania sprzedaje w dwóch lub więcej oddzielnych lokalach, utrzymywać winien w każdym lokalu osobny rejestr sprzedaży.

Zapisywać w nim trzeba nazwiska i miejsca zamieszkania tylko tych kupujących, którzy nabywają karty dla kupeżenia niemi lub na użytek gospód, kawiarni albo stowarzyszeń, w których lokalu grywają w karty.

Wszelkie inne sprzedaże zapisywać można ryczałtowo z końcem dnia lub wtedy, gdy się rejestr zamyka z powodu rewizyi urzędowej.

46. Przerzeczone rejestry zamykać należy co pół roku, z końcem czerwca i grudnia. Po zamknięciu odbierają je wykonawcy kontroli i przepisana drogą przesyłają wydziałowi II rachunków specjalnych z opłat bezpośrednich, który posyła go do wydziału III rachunków specjalnych z ceł i podatku konsumcyjnego, celem zbadania ich w obu tych władzach cenzuralnych, ze względem na

karty do grania, stósownie do duplikatów deklaracyj otrzymane, ostępłowane, tudzież za granicę wysłane, w przeciwstawieniu do odnośnych rachunków urzędowych.

M. 47. Kupeżacy kartami utrzymywać mają registr sprzedaży podług dołączonego wzoru *M*, w którym zapisywać należy pobór kart do grania z dokładnem wymienieniem fabrykanta, ilości, rodzaju i jakości (czy lakierowane, dające się myć lub nie) i ilości kart każdego rodzaju, tudzież dnia odbioru. Odbyt dzienny zapisywać należy tylko sumarycznie.

Registr ten, do którego dołączyć należy rachunki, listy przewozowe itp. mieć trzeba na pogotowiu dla wykonawców kontroli i pięć lat zachowywać.

48. Zaniedbanie utrzymywania registrów, w ustępach 43, 44, 45 i 47 przepisanych, karane będzie według §. 16 ustawy.

49. (Do §. 13.) Gdy w myśl §. 13 ustawy ściągnięta być ma podwyższona opłata stęplowa bez wytaczania postępowania karnego, na podstawie wyводу, stwierdzającego przekroczenie ustawy, nakaz płatniczy wydać ma w takim razie Władza skarbowa pierwszej instancyi.

50. Rekurs przeciwko temu nakazowi płatniczemu podawać można do tejże Władzy w przeciągu dni 30 od doręczenia a dalszy, przeciwko orzeczeniu Władzy skarbowej krajowej, do tejże, w tym samym terminie.

Gdy zachodzą okoliczności na względ zasługujące, Władza, do odebrania rekursu umocowana, może termin odpowiednio przedłużyć na prośbę interesowanego, przed upływem pierwotnego terminu podaną i należycie popartą.

Gdyby prośbę o przedłużenie terminu odrzucono, wolno stronie korzystać z części pierwotnego terminu, która w dniu podania prośby jeszcze nie upłynęła, celem użycia zamierzonego środka prawnego (ustawa z dnia 19 marca 1876, Dz. u. p. Nr. 28).

51. (Do §§. 14, 15 i 16.) Zakres działania kierujących Władz akcyzowych i sądów do spraw defraudacyjnych, we względzie wydawania wyroków z powodu przekroczeń defraudacyjnych, w §. 15 wzmiankowanych, uregulowany jest odnośnemi przepisami ogólnemi.

52. (Do §. 23.) Podwyższone opłaty, ściągnięte na podstawie nakazów płatniczych, zapisywać należy na rachunek skarbu stęplowego, grzywny zaś, wpływające w skutek wyroku lub drogą odstąpienia, na rachunek funduszu kar defraudacyjnych.

Ściągnięte opłaty stęplowe wpływają także i w tych przypadkach do skarbu stęplowego.

53. (Do §. 24.) Producenci kart do grania i kupeżacy niemi obowiązani są najpóźniej dnia 3 stycznia 1882 uwiadomić pisemnie urząd stęplowy, lub, jeżeli w ich siedzibie niema takiego urzędu, właściwy urząd podatkowy lub komorę, albo oddział straży skarbowej, jaki zapas kart w dniu 1 stycznia 1882 mieli u siebie w zachowaniu lub innym dali w zachowanie, podając przy tem ilość, rodzaj i jakość (czy lakierowane, dające się myć lub nie) gier, tudzież ilość kart każdego rodzaju.

54. Producenci kart mają nadto oznajmić, które karty już do końca grudnia 1881 zostały według przepisu ostępłowane lub nie są jeszcze ostępłowane, które gry i w jakiej ilości mają być niezwłocznie poddane ostępłowaniu dodatkowemu lub wywiezione za granicę albo też tymczasowo zachowywane aż do wywozu za granicę lub aż do ostęplowania.

55. Urząd, odbierający te uwiadomienia, ma niezwłocznie przekonać się o ich dokładności, dopisać ilość kart na okładkach gier aż do końca grudnia 1881 według przepisu ostęplowanych a które stósownie do swojej jakości i ilości kart nie potrzebują dodatkowego ostęplowania, opatrzyć karty znaczkami do pieczętowania i na tych ostatnich wycisnąć pieczęć urzędową czarną barwą (§. 7).

Znaczki po 15 c. w ilości do tego potrzebnej wydać należy wykonawcom kontroli.

56. Do tych zaś kart, które od 1 stycznia 1882 podlegają wyższej niż dotąd opłacie stęplowej, które przeto poddane być mają dodatkowemu ostęplowaniu, producenci kart i kupcy niemi obowiązani są albo dodać nowe okładki podług przepisu §. 7 ustawy, albo na dotychczasowych dopisać potrzebne szczegóły a wykrój, przeznaczony na znaczek stęplowy o tyle powiększyć, aby było dość miejsca na nowy znaczek stęplowy lub przynajmniej na większą część tegoż obok dawnego znaczka stęplowego i aby w skutek tego drugie ostęplowanie było widać.

Do takich gier używać należy tych znaczków do pieczętowania, które odpowiadają opłacie stęplowej przypadającej według ustawy z dnia 15 kwietnia 1881.

Utrzymywać należy osobny registr stęplowania dodatkowego kart do grania, ułożony podług wzoru N.

57. Producenci kart i kupcy niemi, w których siedzibie niema urzędu stęplowego, upoważnionego do stęplowania kart, obowiązani są oddać gry, wymagające dodatkowego ostęplowania z dołączeniem przypadającej nadwyżki, właściwemu urzędowi podatkowemu lub najbliższej komorze albo najbliższemu oddziałowi straży skarbowej za potwierdzeniem odbioru, celem przesłania ich właściwemu urzędowi stęplowemu do dodatkowego ostęplowania.

58. Według przerwzonego przepisu, właściciele lokali publicznych, w których karty do grania bywają spożytkowywane sposobem zarobkowania, są także obowiązani poczynić kroki co do kart podlegających dodatkowemu ostęplowaniu w terminie, który w §. 24 ustawy jest dla nich wyznaczony.

59. Gdy karty do grania, już w używaniu będące, które do innych osób należą, zaczną podlegać obowiązkowi dodatkowego ostęplowania, można także oddać właściwemu urzędowi stęplowemu, lub gdyby w siedzibie tych osób nie było takiego urzędu, urzędowi podatkowemu lub komorze albo oddziałowi straży skarbowej tylko pojedyncze karty, do ostęplowania przeznaczone, z dołączeniem dopłaty, celem przesłania ich właściwemu urzędowi stęplowemu do dodatkowego ostęplowania.

W duchu przepisów 53—59 postępować należy także z temi kartami, które aż do końca grudnia 1881 poddane były przepisaniu ostęplowaniu w krajach korony węgierskiej.

60. W krajach korony węgierskiej wolno będzie w okresie przejściowym, t. j. aż do dnia 31 marca 1882, stęplować dodatkowo karty do grania nietylko w urzędach stęplowych, w ustępie 3 wzmiankowanych, lecz także w królewsko-węgierskich urzędach podatkowych w Pożoniu, Szoproniu, Pięciucerkwiach, Koszycach i Koloszu, do którego celu te ostatnie urzędy zaopatrzone będą machinami stęplowymi, jakie są używane w urzędach podatkowych w Debreczynie, Temeswarze, Zagrzebiu i Rjece.

Wzór A.

Wiedeń, dnia 20 stycznia 1882.

Zamówienie Nr. 2

znaczków urzędowych do pieczętowania kart do grania na miesiąc luty 1882
(i jako dodatek do poboru styczniowego 1882)

po 15 c. 1000 (tysiąc) sztuk
po 30 c. 500 (pięćset) sztuk
po 60 c. 100 (sto) sztuk.

N. N.,
Producent kart do grania.

podano 21 stycznia 1882.

Żądane znaczki do pieczętowania wydane zostały na dniu dzisiejszym razem z kartą poboru Nr. 30.

Wiedeń, dnia 21 stycznia 1882.

N. N.,
Kontrolor.

N. N.,
Rządca.

Wzór B.

Wiedeń, dnia 21 stycznia 1882.

Karta poboru Nr. 30.

Producentowi kart do grania N. N. w Wiedniu wydano w dniu dzisiejszym na zamówienie Nr. 2 z dnia 20 stycznia 1882 następujące znaczki urzędowe do pieczętowania kart do grania:

po 15 c. 1000 (tysiąc) sztuk
po 30 c. 500 (pięćset) sztuk
po 60 c. 100 (sto) sztuk.

N. N.,
Kontrolor.

N. N.,
Rządca.

Wzór E.

Wiedeń, dnia . . . . . 18 . . .

Oznajmienie Nr.

**kart do grania poniżej wyszczególnionych mojego wyrobu (które sprowadziłem i ocli-
lem) do ostępowania za zaplaceniem w gotówce (zakredytowaniem) należności stę-
powej.**

Nr. bieżący	Ilość gier do ostępowania przedstawionych	Nazwa gier	Ilość kart każdej gry	Lakierowane lub dające się myć	Nie dające się myć	Opłata stępowowa		
						od jednej gry . . . . . c.	Razem	
							zł.	e.
1	50	niemieckich, przednich, podwójnych	32	1	—	30	15	—
2	100	„	32	—	1	15	15	—
3	25	„ szwajcarsko nl.	36	—	1	15	3	75
4	100	taroka, kawiarnianych	54	1	—	60	60	—
5	50	„ maskowych nl.	54	—	1	30	15	—
6	50	whista, teatralnych nl.	52	—	1	30	15	—
7	25	piqueta, salonowych nl.	32	—	1	15	3	75
	400	gier	Należność ogólna				127	50

Wyraźnie: Sto dwadzieścia siedm złotych 50 c.

N. N.,
Producent kart w N.

Podano . . . . . 18 . . .

Sprawdzono i kwotę 127 zł. 50 c., wyraźnie: Sto dwadzieścia siedm złotych 50 c., potwierdzono
Należność ta została (pod art. dzien. . . . . odebrana) zabezpieczona i aż do . . . . .
18 . . . prorogowana.

Wiedeń, dnia . . . . . 18 . . .

N. N. N. N.

Widziano i zanotowano, karty drugostronne wyszczególnione dnia . . . . . 18 . . . (czarno)
dwiema barwami ostępowano i producentowi dnia . . . . . 18 . . . (za pośrednictwem . . . . .
w . . . . .) wydano.

C. k. urząd stępowy . . . . .

Wiedeń, dnia . . . . . 18 . . .

N. N. N. N.

Dokument zastawu.

Podpisanemu producentowi kart do grania N. N. w..... przy ulicy
..... pod L..... dozwolona została rozporządzeniem c. k.....
..... z dnia..... L..... prorogacya opłat stepowych
od kart, w jego zakładzie wyrabianych a w czasie od.....
aż do..... c. k. urzędowi..... w.....
do ostępowania przedstawionych, aż do sumy..... zł. wyraźnie:.....
..... pod warunkami i zastrzeżeniami w tej mierze istniejącemi
i które Władza skarbowa w przyszłości przepisze, mianowicie z zastrzeżeniem
odwołania kiedykolwiek.

Na zabezpieczenie przerzeczonej sumy prorogowanej podpisany .....
daje niniejszem c. k. Skarbowi w zastaw aż do kwoty..... zł. wyraźnie:.....
..... z 6% odsetkami za zwłokę, gdyby się należały od zaległości
i kosztami ściągnięcia, gdyby powstały (tu wymienić należy papiery obiegowe
ze wszystkimi oznakami), które celem nabycia prawa zastawu złożone zostały
w (wymienić kasę).

Niżej podpisany..... oświadcza nadto, iż na wypadek
niezapłacenia w czasie właściwym kwot prorogowanych z należyciami pobo-
cznemi, przyznaje c. k. Skarbowi prawo sprzedania na giełdzie niezwłocznie,
mianowicie bez interwencji sądowej, powyższych papierów publicznych i pokry-
cia dochodem z sprzedaży zaległości, tudzież należyci poboecznych.

W sprawach spornych, w których skarb publiczny miałby wystąpić jako
powód, jakoteż w celu wyjednania odnośnych środków zabezpieczających i egze-
kucyjnych, c. k. Prokuratora skarbową w..... będzie miała
prawo czynić kroki u tych sądów, znajdujących się w jej siedzibie urzędowej,
które byłyby właściwemi do rozstrzygnięcia takich spraw spornych i pozwalania
na takie środki ubezpieczające i egzekucyjne, gdyby pozwany w.....
stale mieszkał.

Dla większej wiary i mocy kładzie podpis uwierzytelniony.

(Data:)

(Podpis:)

Dokument zastawu.

Podpisanemu producentowi kart do grania N. N. w..... przy ulicy
 ..... pod L..... dozwolona została rozporządzeniem c. k.....
 ..... z dnia..... L..... prorogacya opłat stęplowych
 od kart, w jego zakładzie wyrabianych a w czasie od.....
 aż do..... c. k. urzędowi..... w.....
 do ostęplowania przedstawionych, aż do sumy..... zł. wyraźnie:.....
 ..... pod warunkami i zastrzeżeniami w tej mierze istniejącemi
 i które Władza skarbową w przyszłości przepisze, mianowicie z zastrzeżeniem
 odwołania kiedykolwiek.

Na zabezpieczenie przerzeczonej sumy prorogowanej podpisany .....
 daje niniejszem c. k. Skarbowi w zastaw aż do kwoty..... zł., wyraźnie:.....
 ..... z 6% odsetkami za zwłokę, gdyby się należały od zaległości
 i kosztami ściągnięcia, gdyby powstały (dokładne oznamionowanie hipoteczne
 realności) jako hipotekę i pozwala, aby na tejsze realności zahipotekowane zostało
 niezwłocznie na rzecz c. k. Skarbu bezwarunkowe prawo zastawu dla zabezpie-
 czenia sumy..... zł. wal. austr. z 6% odsetkami i kosztami ściągnięcia aż do
 kwoty najwyższej 200 zł.

W sprawach spornych, w których skarb publiczny miałby wystąpić jako
 powód, jakoteż w celu wyjednania odnośnych środków zabezpieczających i egze-
 kucyjnych, c. k. Prokuratorya skarbową w ..... będzie miała
 prawo czynić kroki u tych sądów, znajdujących się w jej siedzibie urzędowej,
 które byłyby właściwemi do rozstrzygania takich spraw spornych i pozwalania
 na takie środki ubezpieczające i egzekucyjne, gdyby pozwany w.....
 stale mieszkał.

Dla większej wiary i mocy kładzie podpis uwierzytelniony.

(Data:)

(Podpis:)

Wzór H.

Wykaz

prorogowanych należności stepowych od kart do grania, które kasa . . . . .
 w . . . . . ostępowała w miesiącu . . . . . 18 . . . . .

Należność płatna						Zapłacona				
w		stósownie do Nr.		Nazwisko i miejsce zamieszkania producenta kart	Kwota		stósownie do art. dziennika		Kwota	
dniu	miesiącu i roku	oznaj- mienia	registru							
					zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.

Wzór J.

Regestr

. . . . . wyrabiającego karty do grania

Liczba bieżąca	D a t a				Niemieckie	
	Dzień	Miesiąc	Rok		lakierowane, dające się myć	nie dające się myć
1	—	—	—	Zapasy z roku przeszłego	—	50
2	2	stycznia	1882	Stosownie do karty poboru Nr. 1 z roku 1882	—	—
3	5	"	"	Nowo zrobionych	100	150
4	12	"	"	"	—	250
5	19	"	"	"	—	300
				Zrewidowano i zamknięto dnia 20 stycznia 1882	100	750
				Odciągnąwszy od tego stosownie do rejestru obrotu		
				Pozostać powinna reszta . . . . . którą po ścisłym obliczeniu rzeczywiście znaleziono.		
				N. N., Respicient.		
				N. N., Fabrykant kart.		
				N. N., Dozorea starszy.		
				itd.		
				Zamknięto dnia 30 czerwca 18		
				Z tego odpada stosownie do rejestru obrotu		
				Pozostaje w zapasie na II półroczu 18 . . . ilość przeniesiona do- kładnie do rejestru produkeyi II półroczu.		
				N. N., Fabrykant kart.		

produkcji

W . . . . .

Pikiet		Whist		Tarok		Włoskie						Odbiór znaczków do pieczętowania po centów				
lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	15	30	60

i l o ś ć t a l i j

s z t u k

—	38	—	45	20	60	—	12	—	—	—	—	—	—	28	34	60
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2.000	1.000	100
—	100	—	150	200	—	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	100	—	200	100	150	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	100	200	100	300	100	—	50	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	338	200	495	620	310	—	112	—	—	—	—	—	—	2.028	1.034	160

Wzór L.

Regestr sprzedaży

. . . . . producenta kart do grania w . . . . .

Liczba bieżąca	Data	Nabywcy	Nie-mieckie		Pikiet	Whist	Tarok	Wło- skie	
			lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć	nie dające się myć	lakierowane, dające się myć
		Zapas z przeszłego roku .							
1	5/1 1882	Przybyło według rejestru obrotu pozycya . . .							
		R a z e m .							
2	6/1 „	Franciszek Keil, kupiec w Badenie stósownie do rewersu pocztowego . .							
3	„ „	Właściciel kawiarni N. N. w							
4	„ „	Drobna sprzedaż							
		R a z e m .							
		Zostaje .							
5	8/1 „	Kasyno w Krems stósownie do rewersu spedytora N.							
6	„ „	Antoni Kurz w St. Pölten stósownie do							
7	„ „	Drobna sprzedaż							
		R a z e m .							
		Zostaje .							
8	9/1 „	Przybyło według rejestru obrotu pozycya							
		R a z e m .							

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 2 listopada 1881,

którem ogłasza się opis węgierskiego znaczka do pieczętowania kart do grania.

Ku uzupełnieniu rozporządzenia wykonawczego z d. 27 października 1881 do ustawy z dnia 15 kwietnia 1881 o stęplu od kart do grania (Dz. u. p. Nr. 43) podaje się niniejszem do wiadomości opis znaczków węgierskich do pieczętowania kart do grania.

Węgierskie znaczki do pieczętowania zrobione są z cienkiego białego papieru, mają 22 cm. długości a 4 cm. szerokości, są wydrukowane barwisto i czarno a strona ich odwrotna jest nagumowana.

W polu środkowem kartki na trzy pola podzielonej, obwódką czarno wydrukowaną, 3 mm. szeroką, otoczonom i mającem razem z nią 7·2 cm. długości, wyobrażony jest herb państwa węgierskiego, główną ryciną znaczka będący, wydrukowany barwisto na tarczy okrągłej gwiloszowanej z brzegami ozdobnemi a od góry i od dołu małemi półkolami uzupełnionej.

Po nad herbem węgierskim jest napis: „Zárjegy a játékkártyára“ i liczba roku, po obu zaś bokach kwota stępla literami a pod herbem cyfrą arabską, wyrażona. Pod tą znajduje się tekst 14wierszowy, wydrukowany czarno:

„A megrövidített bélyegilleték ötvenszeres összegével egyenlő bírsággal terkeltetik, a ki nem bélyegzett, v. a hiv. zárjeggyel szabályszerűen el nem látott játékkártyákat a belföldi fogyasztásra való eladás céljából készletben tart, elárusít, terjeszt, megszerez, tadva, magánál tart vagy bélyegzetlen kártyákkal játszik.

A játékkártyák bélyegilletékéről szölvő 1881. XXVII t. cz. rendeleteinek megszégése egyéb eseteiben, ezen törv. 14., 15. és 16. §§.ainak büntetési határozatai alkalmazandók“.

W polach dolnem i górnem, do środkowego przytykających, umieszczony jest napis podwójnym drukiem i w paskach poziomych, w każdym z obu tych pół 7 razy powtórzonych, tak wykonany, że pod wydrukowanym czarno wyrazem: „Zárjegy“, występuje z tła barwiście pantografowanego, mającego obwódkę na kształt koronki, wyraz „a játékkartyára“.

Wydawane będą znaczki do pieczętowania trzech odmiennych kategorii, odpowiadające stęplom do kart na 15, 30 i 60 centów, mianowicie znaczki do pieczętowania

odpowiadające stęplowi po 15 c. z tłem czerwonym,
„ „ „ 30 c. „ „ błękitnem,
„ „ „ 60 c. „ „ brunatnem.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XLIX. — Wydana i rozesłana dnia 23 listopada 1881.

129.

Obwieszczenie ministerstwa skarbu z dnia 14 paźdz. 1881,
o upoważnieniu komory głównej w Halbstadzie do postępowania wywozowego z cukrem.

W myśl obowiązujących przepisów upowaznia się komorę główną w Halbstadzie, aby do cukru, wysyłanego za linią cłową z zastrzeżeniem zwrotu opłat, stósowała postępowanie wywozowe.

Dunajewski r. w.

130.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
9 listopada 1881,

tyczące się przyłączenia gmin Długiej Lhoty i Bejkowic do obwodu Sądu powiatowego kunsztadzkiego w Morawie.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Długą Lhotę i Bejkowice od okręgu Sądu powiatowego Błańskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego kunsztadzkiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 stycznia 1882.

Ziemiałkowski r. w.

131.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświecenia z dnia
13 listopada 1881,

skracające uczniom uniwersytetów termin zgłaszania się po potwierdzenie frekwencji ustanowiony w §. 56 powszechnej ustawy naukowej z dnia 1 października 1850 (Dz. u. p. Nr. 370).

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 3 listopada 1881 zmienia się przepis §. 56 powszechnej ustawy naukowej z dnia 1 października 1850

(Dz. u. p. Nr. 370) i stanowi się, że uczniowie uniwersytetów zgłaszać się mają na przyszłość do swoich docentów i do dziekana po potwierdzenie uczęszczania na wykłady, nie jak dotąd w przeciągu ostatnich 3 tygodni, lecz w przeciągu ostatnich dwóch tygodni każdego półrocza.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od roku szkolnego 1881/2.

Conrad-Eybesfeld r. w.

132.

Rozporządzenie ministerstwa handlu z d. 14 listop. 1881,

tyczące się połączenia Dyrekcyi pocztowej dla Wiednia i okolicy, Dyrekcyi pocztowej dla Austrii poniżej Anizy (z wyłączeniem okręgu poczty miejskiej wiedeńskiej) i Dyrekcyi telegrafów dla Austrii poniżej Anizy.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 12 listopada b. r. łączy się „c. k. Dyrekcyą pocztową dla Wiednia i okolicy“ i „c. k. Dyrekcyą pocztową dla Austrii poniżej Anizy (z wyłączeniem okręgu poczty miejskiej wiedeńskiej)“ w jedną Władzę pod nazwą: „C. k. Dyrekcyja pocztowa dla Austrii poniżej Anizy“, która będzie miała siedzibę w Wiedniu i rozpocznie urzędowanie dnia 1 grudnia r. b.

W tymże dniu zwinięta będzie c. k. Dyrekcyja telegrafów dla Austrii poniżej Anizy w Wiedniu istniejąca a jej czynności obejmie c. k. Dyrekcyja pocztowa dla Austrii poniżej Anizy.

Pino r. w.

Sprostowanie.

W rozporządzeniu ministerstw handlu i skarbu z dnia 7 listopada 1881 ogłoszonym w XLVII Części Dziennika ustaw państwa z r. 1881 pod L. 126 str. 387 zaszła omyłka w wierszu 2 od dołu, gdzie zamiast:

„aż do dnia 1 lutego 1882“

powinno być:

„aż do dnia 8 lutego 1882“.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część L. — Wydana i rozesłana dnia 13 grudnia 1881.

133.

Dokument koncesyi z dnia 2 listopada 1881,

na kolej żelazną parową z Poczeradu do Wrskman.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrołu itd. itd. itd.

Gdy Marek Stein i Adolf Löw podali prośbę o udzielenie im koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) w Poczeradzie do Wrskman dla połączenia jej z koleją uściecko-cieplicką, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącym koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszem prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei żelaznej pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) na Habran, Małe Brzezno i Strupeczyce do Wrskman dla połączenia jej z koleją uściecko-cieplicką.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny. Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie trzy tysiące (3.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych a to stosownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na kolei pilzeńsko-brzeźnieńskiej (chomutowskiej) kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jada po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmerji, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyj dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesjonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesjonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwoleńmi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Koncesjonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad uwzględniać wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 7.

Nadaje się koncesjonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu Spółki akcyjnej, albo przelania praw i obowiązków z koncesyi niniejszej wynikających na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesjonaryuszów.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcye i obligacye z prawem pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, które nie mają przewyższać połowy całego kapitału zakładowego imiennego, nie mogą być wypuszczone dopóty, dopóki z wykazów, które Rząd ma zbadać, nie okaże się, że dochody czyste kolei rzeczywiście osiągnięte i za zapewnione uważać się mogące, wystarczą na ich oprocentowanie i umorzenie.

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoje.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi koncesyonaryuszów gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najmniepomysłniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia koncesyonaryuszów administracja państwa, podług własnego wyboru, albo płacić im będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będą w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci im jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat półrocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie i używanie kolei, którą nabędzie, ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 9).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 9) zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów

przedsiębiorstwa, fundusz zasobny i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ich z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd.

Komisarz przez Rząd ustanowiony, mocen jest bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacji działającej jako dyrekcya przedsiębiorstwa kolei żelaznej, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać uchwały i rozporządzenia sprzeciwiające się ustawom albo publicznemu dobru.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze nie są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenia, również uwalnia się koncesyonaryuszów od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 12.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia drugiego miesiąca listopada, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

Dokument koncesyi z dnia 7 listopada 1881,

na kolej miejscową z Brandysu nad Łabą na Czepakowice do Mochowa.

My Franciszek Józef Pierwszy, z Bożej łaski Cesarz Austryacki;

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austryacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy Spółka austryacka kolei miejscowych w Pradze podała prośbę o udzielenie jej koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej z Czepakowic z jednej strony do Brandysu nad Łabą, z drugiej strony do Mochowa, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać rzeczonyj Spółce koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy Spółce austryackiej kolei miejscowych w Pradze prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei północno-zachodniej austryackiej z jednej strony do Brandysu nad Łabą, z drugiej do Mochowa.

§. 6.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakichkolwiek innych dokumentów, tyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, tyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcyj i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30). licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Spółka austriacka kolei miejscowych obowiązana jest rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją jak można najprędzej i najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć ma Spółka na żądanie Administracyi państwa odpowiednią kaucyą w gotówce lub w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się Spółce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie Spółce do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

Fundusze, potrzebne do wybudowania kolei miejscowej w §. 1 wzmiankowanej, zebrane być mają przedewszystkiem przez wypuszczenie w obieg akcji Spółki austr. kolei miejscowych. Upoważnia się jednak Spółkę do wypuszczenia w obieg po dokończeniu budowy i urządzenia kolei obligacyj z prawem pierwszeństwa aż do połowy kapitału zakładowego imiennego, których formularze winny być przez Rząd zatwierdzone.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, jeżeli będą wypuszczone w obieg, umorzony być mają w obrębie okresu koncesyjnego i pierwszej niż akcyje.

§. 6.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinna Spółka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w Porządku ruchu kolei żelaznych, o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które wyda ministerstwo handlu.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych zniżonych, a to stósownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na uprzyw. kolei północno-zachodniej austriackiej kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stósowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko, gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także, gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów

cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Spółka zobowiązuje się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austryackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyi dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na Spółce tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej, jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urzędzonej i eksploatowanej z dozwolonemi ułatwieniami, decydowanie zaś w tej mierze należy do ministerstwa handlu.

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3 zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznemi i finansowemi.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei koncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w tym razie wynagrodzi Spółkę gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego strącone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty w ten sposób obliczony nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia Spółki, administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić jej będzie rentę, równającą się powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą Spółka odbierać będzie w ratach półrocznych aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci jej jednorazowo sumę,

odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat półrocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Kapitał zakładowy imienny ustanawia się w sumie czterysta tysięcy (400.000) złotych waluty austriackiej.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wypłatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei obecnie koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należącymi ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, w którym to nastąpi, wchodzi państwo za wyplatą należności w gotówce w §. 9 ustanowionej, bez dalszego wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także park wozowy i zapasy materiałów (§. 8).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoją straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 8), zatrzyma Spółka na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa fundusz zasobny i należące się jej aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ją z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić, aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo używać komisarza swego przy Spółce austriackiej kolei miejscowych ustanowionego do wglądania w zarząd.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, Spółka nie jest obowiązana płacić do skarbu państwa wynagrodzenia; podobnież uwalnia się Spółkę od przepisanego w §cie 89 regulaminu ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1, z r. 1852), obowiązku wynagradzania naddatku z powodu dozoru policyjnego i akcyzowego i od obowiązku dostarczania i utrzymywania bezpłatnie lokali urzędowych.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia, ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyę jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając Spółce prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkimi postanowieniami w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyonalnem mieście Wiedniu dnia siódmego miesiąca listopada, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

135.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 22 listopada 1881,

tyczące się przyłączenia gminy Detmarowice-Kąkolna do okręgu Sądu powiatowego frysztackiego w Szląsku.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Detmarowice-Kąkolna od okręgu Sądu powiatowego bogumińskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego frysztackiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 czerwca 1882.

Pražák r. w.

136.

Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia 3 grudnia 1881,

tyczące się przyłączenia gminy Oleśnicy do okręgu Sądu powiatowego niemiecko-brodzkiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminę Oleśnicę od okręgu Sądu powiatowego habrskiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego niemiecko-brodzkiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 czerwca 1881.

Pražák r. w.

137.**Rozporządzenie ministerstwa sprawiedliwości z dnia
3 grudnia 1881,**

tyczące się przyłączenia gmin Kniniec, Tynisztyje i Tuchorzyny do okręgu Sądu powiatowego uścieckiego w Czechach.

Na zasadzie ustawy z dnia 11 czerwca 1868 (Dz. u. p. Nr. 59) oddziela się gminy Kniniec, Tynisztyje i Tuchorzyny od okręgu Sądu delegowanego miejsko-powiatowego litomierzyckiego i przyłącza do okręgu Sądu powiatowego uścieckiego.

Rozporządzenie niniejsze nabywa mocy od dnia 1 czerwca 1882.

Pražák r. w.

138.**Ustawa z dnia 12 grudnia 1881,**

o wyznaczeniu dotacyi w sumie 50.000 zł. na uśmierzenie niedoli osób poszkodowanych skutkiem pożaru teatru wiedeńskiego Ringtheater.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do użycia sumy 50.000 zł. na uśmierzenie niedoli osób, klęską pożaru teatru wiedeńskiego Ringtheater dotkniętych i ich osieroconych rodzin, jakoteż członków tego teatru, którzy popadli w przykre położenie. Kwoty, na rachunek tej dotacyi wypłacone, zapisać należy w zamknięciu rachunków 1881 roku w etacie ministerstwa spraw wewnętrznych (Roz. 7), jako nadzwyczajny wydatek administracyjny z prawem używania aż do końca marca 1882 (tytuł 4), pod osobnym paragrafem.

§. 2.

Dokumenty prawne, podania i protokoły, dotyczące się rozdanych zapomóg wolne są od stępli i opłat.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrom spraw wewnętrznych i skarbu.

Gödöllö, dnia 12 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1882 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, ilirysko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1882 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1881 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 36 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.

"	1852	"	2	"	60	"
"	1856	"	2	"	45	"
"	1857	"	2	"	85	"
"	1861	"	1	"	50	"
"	1862	"	1	"	40	"
"	1863	"	1	"	40	"
"	1864	"	1	"	40	"
"	1865	"	2	"	—	"
"	1866	"	2	"	20	"
"	1867	"	2	"	—	"
"	1868	"	2	"	20	"
"	1869	"	3	"	20	"

Rocznik 1870 za 1 zł. 50 c.

"	1871	"	2	"	40	"
"	1872	"	3	"	40	"
"	1873	"	3	"	50	"
"	1874	"	2	"	50	"
"	1875	"	2	"	20	"
"	1876	"	1	"	80	"
"	1877	"	1	"	30	"
"	1878	"	2	"	50	"
"	1879	"	2	"	50	"
"	1880	"	2	"	50	"
"	1881	"	2	"	50	"

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1881 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LI. — Wydana i rozesłana dnia 24 grudnia 1881.

139.

Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 16 grudnia 1881, stanowiące, która karta w włoskich kartach do grania ma być stęplowana.

Postanawia się niniejszem, że w włoskich kartach do grania, które złożone będą do stęplowania w magazynie tytoniu i stępli w Tryeście, stęplowany być ma as denarowy.

Dunajewski r. w.

140.

Obwieszczenie ministerstwa obrony krajowej i ministerstwa skarbu z dnia 18 grudnia 1881,

którem podaje się do wiadomości taryfę czynszów, ustanowioną na czas aż do końca 1885 roku na zasadzie §fu 30go ustawy kwaterunkowej z dnia 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tejże taryfy.

Na zasadzie przepisów, zawartych w §fie 30ym ustawy kwaterunkowej z dnia 11 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 93), podaje się do wiadomości zamieszczoną poniżej taryfę czynszów, ustanowioną w porozumieniu z wspólnem ministerstwem wojny na podstawie średniej kwoty czynszów z lat 1875, 1876, 1877, 1878 i 1879, tudzież rozmieszczenie gmin między dziesięć klas czynszu tej taryfy w podobny sposób uskutecznione z tą wzmianką, że nowa taryfa czynszów, jakoteż nowa klasyfikacya gmin nabyć ma mocy od dnia 1 stycznia 1882 i obowiązywać będzie aż do końca 1885 roku.

Weltersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pozycja taryfy	Lokale, za które się płaci	Czynsz roczny w											Czynsz roczny za opięty we wszystkich stacjach
		Wiedeń	stacjach										
			1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
			klasy czynszu										
złotych w walucie austriackiej													
B.													
Przynależności za:													
15	pokój o jednym oknie	152	120	96	92	84	72	56	48	36	28	20	
16	pokój o dwóch oknach	180	144	116	108	100	84	68	56	44	32	24	
17	pokój o trzech oknach	212	168	132	128	116	100	76	68	48	40	28	
18	odwac mający 15—24	180	144	116	108	100	84	68	56	44	32	24	
19	odwac mający 25—30	232	200	160	152	140	116	96	76	60	44	32	
20	odwac mający 31—80	324	260	208	192	180	152	120	100	80	56	44	
21	pokój na szkołę mający 25—30	180	144	116	108	100	84	68	56	44	32	24	
22	pokój na szkołę mający 31—40	212	168	132	128	116	100	76	68	48	40	28	
23	pokój na szkołę mający 41—64	284	224	176	172	156	132	104	88	64	52	36	
24	pokój na szkołę mający 65—80	356	280	220	216	196	164	132	108	80	64	44	
25	pokój na szkołę mający przeszło 80	428	336	264	260	236	196	160	128	96	76	52	
26	sala do gymnastyki i szermierki mająca 55—70	284	224	176	172	156	132	104	88	64	52	36	
27	sala do gymnastyki i szermierki mająca 71—100	380	300	236	228	208	176	140	116	84	68	48	
28	sala do gymnastyki i szermierki mająca 101—200	472	372	292	258	260	220	172	148	108	88	60	
29	magazyn na piętrze mający 15—20	164	128	72	72	64	56	48	44	40	28	20	
30	magazyn na piętrze mający 21—30	220	172	96	96	84	76	64	60	52	36	28	
31	magazyn na piętrze mający 31—40	276	216	120	120	104	96	80	76	64	44	36	
32	magazyn na piętrze mający 41—60	332	260	144	144	124	116	96	92	76	52	44	
33	stajnię na konia oficerskiego	128	100	72	60	56	48	40	36	28	20	16	
34	za wozownią a to na jeden powóz generałów lub pułkowników-brygadyerów	64	60	56	52	48	44	36	32	24	20	16	
35	za wozownią na działa i wozy wojskowe, tudzież na przybory do gaszenia ognia 30—50 metrów □ powierzchni	96	88	84	76	72	64	52	48	36	28	24	
C.													
36	Lokale poboczne lazaretów i szpitali wojskowych	Wynagrodzenie płacić się będzie podług przepisów ustępu XV Uwag do taryfy czynszów											

metrów kwadratowych powierzchni

Uwagi do taryfy czynszów.

Do A i B.

I.

Rozmieszczenie gmin pojedynczych między 10 klas taryfy czynszów wojskowych, podaje dołączony wykaz.

II.

Wynagrodzenie za biura, pokoje inspekcyjne oficerów, lokale kasowe, pokoje służbowe lekarskie, pokoje na bibliotekę, płacić się będzie podług ilości okien w kwotach ustanowionych za pokoje w taryfie czynszów wojskowych pod l. 15, 16 i 17.

Pokój o jednym oknie powinien mieć 15—24 metrów powierzchni; w pokojach o dwóch lub trzech oknach na każde okno przypadając powinno najmniej 12·5 metrów powierzchni.

Za przedpokoje nie płaci się wynagrodzenia.

III.

Odwach pod pozycją taryfy l. 18 przeznaczony jest dla 1 lub 2 posterunków, pod l. 19 dla 3 aż do 5 posterunków a pod l. 20 dla 6 aż do 8 posterunków.

Za odwachy potrzebne dla więcej niż 8 posterunków, płacić się będzie wynagrodzenie, doliczając, za każde następne dwa posterunki, połowę czynszu ustanowionego za odwach l. 18, do czynszu przypadającego za odwach l. 20.

IV.

Wynagrodzenie za areszty płacić się będzie następującym sposobem:

- a) za areszty oficerskie, tudzież
- b) za areszty dla kadetów zastępców oficerów i sierżantów jak za pokoje o jednym oknie podług pozycyi taryfy l. 15;
- c) za wspólne areszty, a mianowicie:
  1. podoficerskie,
  2. wspólne porządkowo-karne, podług żądanej i dostarczonej pomieszczalności (15—16 metrów sześciennych na głowę) po 3·5 centa za głowę dziennie;
- d) za areszty celkowe i ciemne, jeżeli odpowiadają przepisanyim wymaganiom, za każdy $\frac{\text{dwie}}{\text{trzęcie}}$ w przeciwnym razie $\frac{\text{jedną}}{\text{trzęcią}}$ czynszu ustanowionego za pokój o jednym oknie pod pozycją taryfy l. 15.

V.

Wynagrodzenie za kryte lokale na szkoły jazdy, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

VI.

Wynagrodzenie za lokale na spadówki i pralnie, tudzież przynależności, płacić się będzie w sposób następujący:

- a) za lokale na spadówki jak za pokój o jednym oknie, pozycya taryfy l. 15;
- b) za pokoje do rozbierania się i ubierania podług ich powierzchni, jak za pokój o jednym lub dwóch oknach, pozycya taryfy l. 15 a względnie pozycya taryfy l. 16;
- c) za pralnie, jak za pokoje o dwóch oknach, pozycya taryfy l. 16;
- d) za suszarnie opalane, jak za pokoje o jednym oknie, pozycya taryfy l. 15.

Za maglownie należące się do pralni (ustęp c) i za strychy do suszenia nie płaci się wynagrodzenia.

VII.

Za markietanstwa płaci się jak następuje:

- a) za pokój gościnny dla oficerów i podoficerów podług żądanej i dostarczonej wielkości, jak za pokoje, pozycya taryfy l. 15 a względnie 16 i 17;
- b) za szynk dla żołnierzy, a mianowicie jeżeli ma:
  1. od 18 aż do 24 metrów powierzchni, jak za pokój o jednym oknie, pozycya taryfy l. 15;
  2. od 25 aż do 40 metrów powierzchni, jak za pokój o dwóch oknach, pozycya taryfy l. 16;
  3. od 41 aż do 70 metrów powierzchni, jak za pokój o trzech oknach, pozycya taryfy l. 17.

Za lokal na słupek dla żołnierzy, mający przeszło 70 metrów $\square$ powierzchni, płać się będzie, doliczając za każdą nadwyżkę w ilości 50 metrów $\square$ powierzchni do czynszu, pod pozycją taryfy, l. 17 za pokój o trzech oknach ustanowionego $\frac{\text{jedną}}{\text{trzecią}}$ część tego czynszu.

Za mieszkanie markietana płać się będzie czynsz w stosunku do wielkości mieszkania, jak za pomieszczenia pobierających płacę.

VIII.

Wynagrodzenie za kuźnię do podkuwania i lokale do tego, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

IX.

Za pracownię płać się będzie następujące wynagrodzenia:

- a) za pracownią krawców, szewców i siodlarzy (rymarzy) podług żądanej i dostarczonej wielkości, jak za pokój pod pozycją taryfy l. 15 a względnie l. 16 i 17;
- b) za pracownią rusznikarzy, jak za pokój o dwóch oknach, pozycją taryfy l. 16;
- c) za pracownią kołodziei, ślusarzy kowali itd. ustanawiane będzie wynagrodzenie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

X.

Za magazyny na piętrach (pozycją taryfy l. 29—32), mające przeszło 60 metrów $\square$ powierzchni, płać się będzie wynagrodzenie, doliczając za każde 50 metrów $\square$ powierzchni ponad ową miarę, do czynszu ustanowionego pod pozycją taryfy l. 32 połowę tegoż czynszu. Przyrost wynoszący mniej niż 15 metrów $\square$ nie będzie uwzględniany przy obliczaniu wynagrodzenia w sposób powyższy.

Za magazyny na poddaszu płać się będzie podług ich wielkości czwartą część czynszów ustanowionych pod pozycją taryfy l. 29—32.

Za magazyny w szopach, mające aż do 25 metrów $\square$ powierzchni, płać się będzie połowę czynszu ustanowionego za wozownie (pozycją taryfy l. 35).

XI.

Za wozownie nie na więcej niż 36 dział i wszelkich wozów wojskowych, tudzież na przybory do gaszenia ognia, jeżeli potrzebna powierzchnia wynosi więcej niż 50 metrów $\square$ (pozycją taryfy l. 35), płać się będzie wynagrodzenie, doliczając za każdy przyrost w ilości aż do 25 metrów $\square$ powierzchni $\frac{\text{jedną}}{\text{trzecią}}$ część czynszu ustanowionego pod pozycją taryfy l. 35 do tegoż czynszu. Przyrost wynoszący mniej niż 10 metrów $\square$ nie będzie uwzględniany przy obliczaniu wynagrodzenia w sposób powyższy.

Wynagrodzenie za wozownie na więcej niż 36 dział i wozów wojskowych, ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

XII.

Pominąwszy przypadki wyjątkowe, wzmiankowane w uwagach niniejszych pod X i XI, w żadnym innym nie będzie płacone wynagrodzenie za dostarczoną większą niż żądano powierzchnię.

XIII.

Wynagrodzenie za urządzenie przynależności, pozycją taryfy l. 15—32, płać się będzie w kwocie równej 10tej części ceny kupna, która w każdej gminie co pięć lat będzie oznaczana.

XIV.

Sprzęty do stajni (pozycją taryfy l. 33) nie stanowią przedmiotu osobnego wynagrodzenia.

Do C.

XV.

Za lokale poboczne do lazaretów i do szpitali wojskowych płać się będzie wynagrodzenie a mianowicie za:

- a) pokój słuźbowy lekarski,
- b) pokój lekarski do przyjmowania,
- c) biuro do przyjmowania,
- d) pokój na łaźnię,
- e) aptekę,
- f) laboratorium,

- g) pokój do przyrządzeń (kuchnią),
 h) pomywalnią (obok kuchni),
 i) pokój do desinfekeyi,
 k) trupiarnią,
 l) pokój do naprawiania bielizny,
 jak za pokoje o jednym oknie podług pozycyi taryfy l. 15;
 m) pokój inspekeyjny lekarski,
 n) biuro dla oficera ekonomicznego,
 o) pokój dla chorych oficerów,
 w miarę ich wielkości jak za pokój o jednym lub dwóch oknach, podług pozycyi taryfy l. 15 a względnie pozycyi taryfy l. 16;
 p) pokój do operacyj lub sekeyj,
 w miarę wielkości jak za pokój o dwóch lub trzech oknach, podług pozycyi taryfy l. 16 a względnie pozycyi taryfy l. 17;
 q) cele dla szalonych $1\frac{1}{4}$ czynszu taryfowego za pokój o jednym oknie (pozycya taryfy l. 15);
 r) odwach,
 s) magazyny (z wyjątkiem magazynu lodu),
 t) wozownie na przybory do gaszenia ognia, podług pozycyi taryfy za także przynależności wzmiankowane w taryfie pod B.
 u) za magazyn lodu wynagrodzenie ustanawiane będzie drogą umowy w każdym z osobna przypadku.

XVI.

Wynagrodzenie za urządzenie lazaretów i lokale poboczne (taryfa czynszów lit. c), płacić się będzie w kwocie równej 10tej części ceny kupna, która w odnośnej gminie co pięć lat będzie oznaczana.

Wykaz gmin rozmieszczonych między 10 klas taryfy czynszów.

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Bukowina.					
Czerniowce	3	Radowce	6	Suczawa	6
Kimpolunga	10	Seret	7	Wyżnica	9
Koemań	8	Storożyniec	9		
Czechy.					
Praga	1	Falkenów	8	Lanekorona	7
Asz	7	Friedland	6	Ledecz	6
Beneszów	9	Hollee	8	Liberec	5
Berun	8	Horszów Tyn	8	Lipa czeska	6
Blatna	9	Horzowice	10	Litomierzycze	6
Bohdaneč	9	Hradec Jendrychów	7	Litomysł	9
Bolesławów młody	7	Hradec Králový	4	Louny	8
Bolesławów stary	9	Hradistje Mnichowe	9	Lysa	7
Brandys n. Ł.	7	Jablonec	5	Melnik	8
Brod czeski	7	Jablonne	9	Mikolowice	10
Brod niemiecki	8	Jachimów	8	Milewsko	10
Brunów	8	Jeników Golezów	9	Most	7
Budziejowice	5	Ješniczany	10	Myto Wysokie	8
Bydzów nowy	8	Jiczyn	7	Nimburg	8
Cheb	6	Jilemnica	7	Nowe Miasto	7
Chlumec	8	Jozelów	9	Ostrzeszany	10
Chomutów	6	Kadaň	8	Pardubice	6
Chotjeborz	9	Kaplice	8	Pelhrzimów	9
Chrudim	7	Karlin	4	Pilzeň	5
Chuderzyce	10	Karłowe Wary	6	Pisek	8
Czasław	7	Klatowy	8	Podborzany	9
Daszyce	9	Kolin	6	Podjebrady	8
Djeczyn	7	Kostelee nad Łabą	9	Policzka	9
Dobrzany	10	Kralowice	9	Polna	9
Domažlice	5	Kraslice	8	Posztoloprty	8
Dražkowiec	10	Krumłów	8	Prachalice	8
Duba	8	Kutna Hora	7	Przelouc	7
Dwór králový	8			Przestice	8
				Przybram	6

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Rakownik	8	Stodo	9	Trzeboń	8
Redyce górne	10	Strakonice	7	Turnów	6
Redyce dolne	10	Stribro	7	Tyniec nad Łabą	10
Rokiczany	8	Suszyce	9	Usti nad Łabą	7
Rudnice	8	Szluknow	6	Vrchlabi	8
Rudolfów	8	Tabor	6	Zamberk	9
Rumburg	9	Tachów	8	Žatec	5
Rychnów	8	Tepla	8	Želazne Miesto	10
Selezany	9	Teplíce z Szenawą	7	Ziutycy	9
Semily	8	Terezín	6		
Slane	7	Tyn nad Wełtawą	9		
Smichów	4	Trutnów	5		

Dalmacya.

Zadar	5	Imosky	8	Nowygrad	7
Benkowie	7	Kastel-Lastua	7	Rizan	7
Budwa	7	Knin	6	Sebenico	8
Chwar	10	Korezola	7	Siń	7
Dubrownik	7	Kotor	6	Skradin	8
Gruž	7	Makarska	8	Spłjet	7
		Metkowiec	9	Sutomore	7

Dolna Austria.

Amstetten	8	Korneuburg	5	Oyenhausen	9
Baden (Weikersdorf)	6	Klosterneuburg	7	Pfaffstätten	9
Baumgarten	9	Langenlois	9	Scheibis	8
Bruck nad Litawą	8	Lilienfeld	8	Stoekerau	6
Fünfhaus	4	Marehegg	9	St. Pölten	6
Gross-Enzersdorf	8	Mauer	6	Traiskirchen (Möllersdorf)	9
Hainburg	9	Mistelbach	8	Tribuswinkel	10
Hernals	5	Neunkirchen	8	Tulln	7
Horn	9	Ober-Hollabrunn	7	Waidhofen nad Th.	7
Kaiser-Ebersdorf	9	Ober-Meidling (Schönbrunn)	6	Wr.-Neustadt	6
Krems	6	Ober-Weiden	10	Zwerndorf	10
				Zwettl	9

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Górna Austria.					
Linc	5	Kirchdorf	10	Schärding	9
Braunau	8	Lambach	9	Steyer	7
Enns	10	Perg	10	Vöcklabruck	9
Freistadt	9	Ried	8	Wels	8
Gmunden	6	Rohrbach	10		
Galicja.					
Lwów	1	Kałuż	7	Rudki	8
Biała	7	Kamionka strum.	7	Rzeszów	5
Bochnia	7	Kenty	9	Sambor	6
Boborodczany	9	Kolbuszowa	8	Sanok	7
Borszczów	9	Kołomyja	5	Sądowa Wisznia	7
Bóbrka	7	Kossów	9	Sędziszów	9
Brody	7	Kraków	4	Siedliska	9
Brzesko	8	Krakowiec	8	Skałat	8
Brzeżany	7	Krosno	6	Sokal	8
Brzozów	8	Limanowa	10	Stanisławów	5
Buczacz	6	Lisko	8	Stare miasto	9
Chrzanów	9	Łańcut	7	Struszów	8
Cieszanów	6	Mielec	8	Stryj	6
Czortków	6	Monasterzyska	8	Sniatyn	9
Dąbrowa	9	Mosty wielkie	9	Tarnobrzeg	9
Dębica	8	Mościska	7	Tarnopol	3
Dobromil	7	Myślenice	7	Tarnów	5
Dolina	8	Nadworna	10	Tłumacz	9
Drohobycz	8	Nisko	7	Trembowla	8
Gorlice	9	Nowy Sącz	5	Turka	7
Głogów	10	Nowy Targ	9	Tyśmienica	9
Gródek	8	Pilzno	7	Wadowice	8
Grybów	7	Podgórze	6	Wieliczka	8
Horodenka	8	Podhajce	8	Zagrobella	3
Husiatyn	7	Przemysł	5	Zaleszczyki	7
Hruszów	7	Przemysłany	7	Zbaraż	8
Jasło	6	Przeworsk	8	Złoczów	6
Jarosław	6	Rawa ruska	8	Żołyńia	8
Jaworów	7	Rohatyn	7	Żółkiew	7
		Ropczyce	8	Żydaczów	8
				Żywiec	9

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Karyntya.					
Celowiec	5	Podkloster	5	Trebiż	6
Bielak	6	Prixen średni (Waisenberg)	9	Velkovec	9
Mahor	9	Spital	8	Wileza hora	5
Malboret	6	St. Piotr	8		
		Sw. Wit	9		
Kraina.					
Lublana	6	Koczewje	9	Radolea	8
Czernomel	6	Krajn	10	Rudolfswörth	9
Kaminek	9	Littyja	8	Teplica	9
Kersko	10	Logatee	10	Vir	9
		Postojna	9		
Morawia.					
Berno	2	Doubrowice	9	Cholyna	10
Babice	10	Drnoholec	10	Chorzelice	10
Bedihoszt	9	Drisice	10	Chropyn	8
Bezmierów	9	Drżowice	9	Chwałkowice	10
Bilany	9	Dubany	9	Igława	6
Bilowice	9	Dubezany	10	Iwancyce	8
Bluczyna	10	Dunajowice dolne	9	Iwanowice	9
Bochor	10	Dyjakowice	10		
Borzetyce	10	Frelichów	10	Jarosławice	9
Boskowice	9	Fryszawa	10	Jiczyn Nowy	7
Brniany	10	Grafendorf	10	Kobierzyce	9
Brzest	9	Herotice	10	Kojetin	8
Brzetisław	7	Hewlin	10	Kolenfurt	10
Brzezowce	9	Hodonice	10	Kostelec	9
Brod węgierski	9	Hodonin	7	Kralice	9
Brodek u Prostiejowa	9	Holeszów	9	Krasice	9
Bzenec	9	Hostyce	10	Królowe Pole (Kartuzy)	4
Citow	9	Hradek	10	Krhowice	10
Coreowice	9	Hradyszcze	7	Kromierzyż	5
Czechowice	9	Hranice	8	Krumłów	10
Czelechowice	9	Hrubezyce	9	Kreczkowice	10
Czerinne pod Litowlem	10	Hruszowany pod Zidlocho- wicami	9	Kwietyn	10
Daczyce	6	Hruszowany	10	Kyjów	8
Djedice	10	Hulin	9	Lazce	10
Derfliee	10	Hunczowice	10	Lednice	9
Domamyslice	9	Hustopce	9	Leszany	9

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Libiwe	9	Palonin	10	Syrowice	10
Liderzowice	10	Pardorf	10	Szakwice v. Czechowice	10
Litobratrzyce	10	Pasohlawki	10	Szanow	10
Litowel	9	Pawłowice	9	Sztarowice	10
Losztiee	9	Perna	10	Szternberg	8
Lonezka Dolna	10	Pirnik	10	Sztietowice	9
Lużyce (pow. szternberski)	10	Pisek	10	Szumberk	6
Maleszowice	10	Plumlow	9	Szumwald	10
Medle	10	Podiwin	9	Tasowice	10
Menin	8	Podoli	10	Telcz	9
Mezeriez wołoski	7	Pohorzeliie	8	Tieszetyce	9
Mezeriez wielki	9	Popowice	10	Tieszycze	10
Meziece	10	Pouzdrzany	9	Topolany	10
Miecanice	10	Pratibrun	10	Towaczow	9
Mikułów	8	Prostiejów	7	Troskołowce	9
Mistek	10	Protomierzyce	10	Trzebiecz	8
Mohelnice	9	Prusy niem.	10	Trzebowa Morawska	7
Morawiczany	10	Przerów	7	Trubelce	10
Mostkowice	9	Przybiec	10	Uherczyce	9
Moszteniee	7	Przysnotice	10	Uhrzyczyce	10
Muszów	10	Przytluki	10	Ujezd	10
Nakło	10	Pustomierz	9	Unczow	8
Nasoborki	10	Rakwice	10	Urczyce	9
Nasatice	10	Rejhrad	9	Wacenowice	10
Niemczyce wielkie (powiat hustopeczski)	9	Rejhradice	10	Waltrubice	10
Niemczyce (powiat kromie- rzyski)	9	Roketnice	9	Weseli	8
Nosisław	9	Rozwadowice	10	Wistonice	10
Nowa wieś pod Pochorzeli- cami	8	Rymarzów	8	Wistonice Górne	9
Nowe Miasto	8	Sedleszowice	9	Wlasatycze	9
Odrlice	10	Selec	10	Wojkowice	8
Odrawice	10	Senica wielka	10	Wrahowice	9
Oleksowice wielkie	10	Senica mała	10	Wrbowec	8
Oleksowice małe	10	Seloutki	9	Wronowice	8
Ołomuniec	2	Skastyce	9	Wyszków	8
Olszany	8	Slatinki	9	Zabrzeg	8
Opatowice	8	Slup (Cule)	10	Zajeczi	10
Ostrog	7	Smrzyce	9	Znojmo	6
Otasławice Dolne i Górne	9	Sokołom	10	Żabczyce	10
		Stożykowice na Łące	10	Żeszow	9
		Stychowice	9	Żyldochowice	7
		Strachotin	10		
		Studence	9		
Przymorze.					
Tryest	1	Łoszyn mały	8	Sessana	4
Bowec	7	Pazin	5	Tomin	7
Goryeya	5	Pola	4	Volovsko	7
Gradiska	7	Porjeee	5	Wodnjan	5
Kopr	8	Rowinia	7		

G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa	G m i n y	Klasa
Salzburg.					
Salzburg	5	Tamsweg	9	Zell am See	8
St. Jan	10				
Styrya.					
Hradec i Liebenau	4	Judenburg	6	Ptuja	7
Batwa Was	7	Lipnice	8	Radgona	8
Breszee	5	Lotomer	8	Slovenska Bystrzyca	9
Celje	5	Lubno	6	Slovenski Gradec	7
Feldbach	8	Lycen	7	St. Marein	9
Gröbming	10	Marybork	7	Strass	9
Hartberg	9	Most nad Murą	6	Weitz	8
		Murawa	8		
Szląsk.					
Opawa	5	Cieszyn	5	Karniów	7
Bielsk	5	Freiwaldau	7		
Bruntal	8	Frysztat	9		
Tyrol.					
Innsbruk	5	Imst	9	Reutte	9
Bregencya	7	Kitzbühel	8	Riva	5
Brixen	8	Kufstein	8	Roveredo	5
Borgo	6	Landeck	10	Schlanders	9
Bozen	6	Lienz	9	Schwaz	9
Bludenz	8	Male	6	Silliau	10
Brunnek	7	Meran	7	Tione	9
Cavalese	7	Mezzolombardo	6	Trydent	4
Cles	6	Niederndorf	7	Toblach	6
Creto	8	Pergine	6	Torhole	7
Cortina	6	Primiere	7	Vahrn	8
Croviana	6	Predazzo	7		
Feldkireh	8				
Hall	8				

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 28 grudnia 1881

141.

Ustawa z dnia 23 grudnia 1881,

o objęciu ruchu a według okoliczności odkupieniu przez Rząd kolei Cesarzowej Elżbiety.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowilem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Zatwierdza się niniejszem zamieszczoną poniżej umowę, przez c. k. ministerstwa handlu i skarbu, w imieniu c. k. Rządu z jednej a Radą zawiadowczą c. k. uprzywilejowanej kolei Cesarzowej Elżbiety, w imieniu jej Spółki, z drugiej strony, w Wiedniu dnia 24 grudnia 1880 i dnia 28 stycznia 1881 zawartą, tyczącą się objęcia ruchu i według okoliczności odkupienia przez Rząd c. k. uprzywilejowanej kolei Cesarzowej Elżbiety.

Atoli Rząd odkupić ma kolej Cesarzowej Elżbiety tylko w tym razie, gdy będzie dostateczna pewność, że przyjęcie długu w obligacyach z prawem pierwszeństwa, hipotecznie zabezpieczonego, nie byłoby dla państwa większym ciężarem, niż gdyby posiadaczy obligacyj z prawem pierwszeństwa, upoważniono do żądania, albo, aby im wypłacano odsetki po pięć od sta, a obligacye z prawem pierwszeństwa spłacono według wartości imiennej w walucie austryackiej srebrem, albo, aby im wypłacano odsetki po 8·85 marek i spłacono obligacye po 177 marek za każde 100 zł. waluty austryackiej srebrem ich wartości imiennej.

Artykuł II.

Za przychód Spółki kolei Cesarzowej Elżbiety, podatkwowi podlegający, od którego Spółka w myśl §. 10 rzeczonyj umowy obowiązana będzie opłacać podatek zarobkowy i dochodowy z dodatkami od 1 stycznia 1881 podług tego jak będzie wzięty na przepis, uważana być ma, począwszy od tegoż samego terminu, prócz przychodu z handlu solą i gazometru w Salzburgu, który osobno będzie opodatowany, ta część całego, z ruchu kolei Cesarzowej Elżbiety otrzymanego czystego dochodu, która według ilości kilometrów przypada na linie rzeczonyj kolei, podlegające podatkwowi.

Z sumy podatku, w taki sposób obliczonej, potrącić jednak należy tę sumę podatku dochodowego, która od kuponów pożyczki z prawem pierwszeństwa z roku 1860/62, jakoteż po wyjściu uwolnienia od podatków, przyznanego linii z Neumarktu do Braunau (simbachskiej), także od kuponów pożyczki z prawem pierwszeństwa z roku 1870 w kwocie wynoszącej dziesięć od sta sumy imiennej kuponów, ma być pobierana.

Gdy Rząd odkupi kolej Cesarzowej Elżbiety, podatek dochodowy od kuponów przerzeczonej pożyczki z prawem pierwszeństwa pobierany być ma w taki sam sposób i w takiej samej wysokości, w jakiej posiadacze kuponów opłacaliby go w tym razie, gdyby w owym czasie jeszcze Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety była ich dłużniczką.

Artykuł III.

Upoważnia się Ministra skarbu, aby w razie odkupu kolei Cesarzowej Elżbiety przez Rząd w myśl §. 14 przerzeczonej umowy, wypuścił w obieg obligacye kolejowe, przynoszące rocznie pięć od sta złotem, wolne od podatku, i które najpóźniej w przeciągu 85 lat mają być w sumie imiennej spłacone i będą na liniach kolei Cesarzowej Elżbiety po terażniejszych pożyczkach w obligacyach z prawem pierwszeństwa, prawem zastawu zabezpieczone, a których suma ogólna nie ma przewyższać sumy imiennej pięćdziesiąt dziewięć milionów dwieście tysięcy (59,200.000) złotych austryackich w zlocie, potrzebnej do zapłacenia ceny odkupu, przypadającej według §. 12 umowy Spółce a względnie likwidatorom, lub też, do skutecznienia dozwolonej akcyonaryuszom wymiany akcyj.

Prawo, które Rząd zastrzegł sobie w §. 12 umowy, mianowicie prawo wydania zamiast przerzeczonych pięcioprocentowych, takichże czteroprocentowych obligacyj, w sumie imiennej nie wyższej nad siedemdziesiąt cztery miliony (74,000.000) złotych austryackich w zlocie, wykonane być może tylko na zasadzie osobnej ustawy.

Artykuł IV.

Koleje, będące przedmiotem ustawy niniejszej, ma Rząd trzymać na sobie i eksploatacyą ich mógłby przenieść na osobę prywatną lub na Spółkę tylko na zasadzie ustawy, gdyby w tym celu została wydana.

Artykuł V.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 23 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

U m o w a,

zawarta w Wiedniu dnia 24 grudnia 1880 i dnia 28 stycznia 1881 między c. k. ministerstwami handlu i skarbu w imieniu c. k. Rządu z jednej a Radą zawiadowczą c. k. uprzywilejowanej kolei Cesarzowej Elżbiety w imieniu jej Spółki z drugiej strony, tycząca się objęcia ruchu i według okoliczności odkupienia przez Rząd c. k. uprzywilejowanej kolei Cesarzowej Elżbiety.

§. 1.

C. k. uprzywilejowana Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety odstępuje Rządowi na pozostałe jeszcze lata okresu koncesyjnego eksploatacyą całego swego przedsiębiorstwa, mianowicie wszystkich kolei do Spółki należących i które ona w ruchu utrzymuje, tudzież swoich przedsiębiorstw pobocznych a między niemi handlu solą, którym się Spółka trudni.

§. 2.

W tym celu Rada zawiadowcza c. k. uprzywilejowanej kolei Cesarzowej Elżbiety odda c. k. Rządowi wszystkie koleje żelazne, które Spółka jej w ruchu utrzymuje, tudzież jej przedsiębiorstwa poboczne a Rząd eksploatować je będzie odtąd na rachunek państwa, koleje żelazne zaś, dopóki ich nie odkupi, dzierżyć będzie Rząd w imieniu c. k. uprzywilejowanej Spółki kolei Cesarzowej Elżbiety w duchu umowy niniejszej.

Z kolejami żelaznymi oddany będzie c. k. Rządowi także cały majątek Spółki, ruchomy i nieruchomy ze wszystkimi do niego należąciami albo przez Spółkę administrowanymi funduszami, licząc tu fundusz zasobny, statutem przepisany i wszystkie fundusze zasobne szczegółowe, bez względu czy w księgach Spółki są lub nie są zapisane jako takie, czyli też jako fundusze zasobne pojedynczych linii lub pewnych gałęzi przedsiębiorstwa.

Podobnie oddać należy c. k. Rządowi wszystkie w posiadaniu Spółki będące dokumenty, plany, księgi, rachunki i całe archiwum Spółki a Rząd zachowywać będzie te dokumenty i dowody przez czas, postanowieniami kodeksu handlowego, tego się tyczącymi, przepisany, w taki sposób, aby Rada zawiadowcza, lub likwidatorowie Spółki, mogli z nich bez trudności korzystać.

§. 3.

Wszystko to oddane być ma dnia 1 miesiąca, następującego po miesiącu, w którym umowa niniejsza będzie drogą prawodawczą zatwierdzona, na podstawie inwentarzy i zamknięć rachunkowych prawidłowo sporządzonych i od tego dnia c. k. Rząd prowadzić będzie ruch na własny rachunek.

Atoli już od dnia 1 stycznia 1881, aż do powyższego terminu, Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety utrzymywać ma w ruchu przedsiębiorstwo swoje, bez osobnego za to wynagrodzenia od państwa, na rachunek i na korzyść państwa i w ciągu tego czasu Spółka udawać się ma we wszystkich ważnych sprawach do c. k. ministerstwa handlu po tymczasowe zezwolenie.

Nadto Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety zobowiązuje się rozdać tytułem dywidendy za rok 1880 od akcyj, także I emisji, tylko po 5 od sta sumy imien-

nej a nadwyżki bilansowe czystego dochodu, jeżeli w roku 1880 będą, wciągnąć do funduszków zasobnych.

Od dnia dzisiejszego Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety nie ma prawa rozporządzać bez poprzedniczego pozwolenia c. k. ministerstwa handlu swojemi funduszami zasobnemi, ani też sprzedawać lub zastawiać części swojej własności, przyjmować nowych zobowiązań przekraczających zakres prawidłowego obrotu interesów, zmieniać przedmiot przedsiębiorstwa lub rozwiązać się w inny sposób, niż w umowie niniejszej przepisany.

Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety jest odpowiedzialna za wszelkie ubytki, któreby wynikły z niedotrzymania zobowiązania, wzmiankowanego w ustępie poprzedzającym.

Co do sposobu udzielania wzmiankowanego powyżej pozwolenia c. k. ministerstwa handlu, jeżeli go ministerstwo wyraźnie nie odmówi w ciągu dni ośmiu po podaniu zapytania, rozumieć należy, iż się przychyła.

§. 4.

Nawet po oddaniu ruchu Rządowi, Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety pozostanie zahipotekowana w karcie własności księgi hipotecznej, otwartej w c. k. Sądzie krajowym wiedeńskim dla kolei Cesarzowej Elżbiety.

Pozostanie ona właścicielką kolei żelaznych, jakoteż materiału stałego i ruchomego, do ich ruchu należącego, o ile tenże jako część składowa jedności hipotecznej stanowi rękojmią dla wierzycieli mających prawo pierwszeństwa, jakoteż, w dotychczasowym zakresie jedyną i wyłączną dłużniczką pożyczek z prawem pierwszeństwa, na kolejach żelaznych hipotecznie zabezpieczonych i w stosunkach prawnych tychże pożyczek oddanie ruchu żadnej nie sprawia zmiany.

Zresztą od dnia objęcia ruchu cały stan czynny majątku Spółki i wszelkie jej zasoby, z któregożkolwiek pochodziłyby czasu, mianowicie zaś wszelkie fundusze zasobne przechodzą na własność Rządu, któremu przeto wyłącznie, począwszy od 1 stycznia 1881 oddać należy także cały zysk osiągnięty z ruchu przedsiębiorstwa Spółki, t. j. kolei żelaznych i przedsiębiorstw pobocznych.

Rząd zaś obejmuje także od dnia 1 stycznia 1881, z wyjątkiem pożyczek z prawem pierwszeństwa, do których wciąga się oraz kapitał na budowę linii z Braunau do granicy państwa, przez król. bawarskie zakłady komunikacyjne zaliczony, tudzież z wyjątkiem zobowiązań w §fie 9ym wzmiankowanych a mających nadal ciężyć na Spółce, cały stan bierny, wszelkie zobowiązania, wydatki i ciężary Spółki, bez względu czy powstały przed, czyli też po 1 stycznia 1881, atoli te, które powstały po dniu 1 stycznia 1881, tylko o tyle, o ile, co się ich tyczy, Spółka trzymała się postanowień §fu 3go, ustęp 2 i 4. zobowiązuje się wypłacać sam i wyłącznie i bierze na siebie od tego czasu zwyczajne koszta konserwacyi i ruchu, jakoteż wszelkie wydatki nadzwyczajne, mianowicie na rozszerzenie budowli i nowe nabytki, straty, jeżeliby z ruchu przedsiębiorstwa wynikły, tudzież wszelkie niebezpieczeństwa i wszelkie inne niészczęścia nadzwyczajne.

Do stanu długów Spółki, które Rząd ma objąć, należy w szczególności także pożyczka w sumie pierwotnej 735.117 zł. 12 c. w. a. biletami, dana z funduszu emerytalnego urzędników i sług kolei Cesarzowej Elżbiety na wystawienie budynku dla administracyi w Fünfhausie pod Wiedniem.

Sumy, przypadające za wylosowane obligacye z prawem pierwszeństwa i akcyje, jakoteż za kupony płatne, jeżeli nie będą odebrane w czasie właściwym, przepadają, gdy się przedawnią, na rzecz Rządu.

§. 5.

Dopóki Rząd nie odkupi wszystkich linii kolei Cesarzowej Elżbiety, utrzymywać będzie osobny rachunek ich ruchu.

Rząd zastrzega sobie jednak prawo połączenia zarządu tychże linii całkiem lub po części z zarządem innych kolei, któremi zarządza lub które do niego należą, a w przypadku tym utrzymywać będzie rachunek ruchu kolei Cesarzowej Elżbiety w ten sposób, aby rzeczywisty jej dochód czysty był w tymże rachunku przedstawiony.

§. 6.

Ścieśnienie atrybucyj Rady zawiadowczej i walnego zgromadzenia w duchu umowy niniejszej a mianowicie w skutek objęcia przez Rząd ruchu kolei żelaznych Spółki i jej przedsiębiorstw pobocznych będzie zapisane w rejestrze handlowym.

Zadaniem Rady zawiadowczej, należącym do pozostawionego jej zakresu działania, będzie mianowicie przestrzeganie interesów Spółki w obec Rządu, o ile chodzi o dotrzymanie umowy niniejszej, popieranie ich sądowe i pozasądowe, jakoteż reprezentowanie Spółki w jej stosunkach prawnych w obec posiadaczy obligacyj z prawem pierwszeństwa, które wypuściła w obieg, jakoteż w sporach, wynikających z tychże stosunków prawnych a w toku będących, lub które by w przeszłości wytoczono.

Dopóki nie nastąpi likwidacya, Rada zawiadowcza Spółki składać się będzie z członków jej, obecnie urzędujących i z trzech innych, których wybierze zwyczajne walne zgromadzenie w roku 1881. Z wyjątkiem tego wyboru nie będą się już odbywały wybory do Rady zawiadowczej dopóty, dopóki członków jej nie będzie mniej niż pięciu. Dopiero wtedy odbyć się mają wybory uzupełniające, a to aż do uzupełnienia tej ilości.

Uchwały wydawane będą i wtedy prostą większością głosów.

W miarę zmniejszania się ilości członków Rady zawiadowczej, płace Rady zawiadowczej statutem przepisane, mają być odpowiednio zniżone.

§. 7.

Rząd przyjmuje wszystkie osoby, pełniące służbę na kolei Cesarzowej Elżbiety i zabezpiecza im prawa nabyte, bez względu, czy opierają się one na pragmatyce służbowej i prawidłach, tyczących się uregulowania płac tychże osób a obecnie obowiązujących, czyli też na szczególnych umowach służbowych i osobom tym zabezpiecza prawo do zaopatrzenia i wszelkie inne prawa nabyte w myśl statutu emerytalnego kolei Cesarzowej Elżbiety.

Utworzony staraniem kolei Cesarzowej Elżbiety dla jej urzędników i sług, tudzież ich wdów i sierot, instytut emerytalny, instytut zaopatrzenia sług i robotników, jakoteż fundusze z temi instytutami połączone, kasa chorych i kasa zapomóg dla sług i robotników, fundusze ubezpieczenia się na wypadek przygód nieszczęśliwych, kasa oszczędności, zaliczkowa i zapomogowa, jakoteż stowarzyszenie funduszu szkolnego dla sług, istnieć będą nadal na podstawie swoich

teraźniejszych statutów, dopóki też statuty nie będą zmienione w sposób w nich przepisany, lub dopóki owe fundusze, za wzajemnem przyzwoleniem uprawnionych, nie będą zespolone z takimiż funduszami emerytalnymi lub dobroczynnymi kolei rządowych lub prywatnych, przez Rząd administrowanych, jeżeliby w przyszłości koleje te połączone zostały ze wszystkimi lub niektórymi liniami kolei Cesarzowej Elżbiety pod jednym zarządem.

Rząd wchodzi od dnia 1 stycznia 1881 we wszystkie prawa i obowiązki, które Spółce kolei Cesarzowej Elżbiety, we względzie powyższych funduszy, stosownie do istniejących statutów, służą lub na niej ciężą. Atrybucye, służące według tych statutów Radzie zawiadowczej Spółki, wykonywać będzie na przyszłość c. k. Administracya państwa.

Tym osobom, którym Zarząd kolei Cesarzowej Elżbiety ze względów słuszności wyznaczył stałe zapomogi roczne, wypłacane będą też zapomogi i w przyszłości podług tego jak zostały wyznaczone.

§. 8.

Począwszy od 1 stycznia 1881 i dopóki Rząd nie odkupi kolei Cesarzowej Elżbiety, oddawać będzie Rząd w czasie właściwym Spółce tejsze kolei do rozporządzenia:

- a) Te kwoty roczne, które w terminach płatności są potrzebne na pokrycie przypadających rat po 819.000 zł. w. a. biletami na spłacenie pożyczki w sumie 15,750.000 zł. w. a. biletami, zaciągniętej w c. k. uprzyw. zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu, dalej po 48.152 marek 54 feników waluty niemieckiej na spłacenie kapitału w sumie 1,040.083 marek 71 feników, który królewsko-bawarskie zakłady komunikacyjne zaliczyły na budowę linii z Braunau do granicy państwa, tudzież kwoty potrzebne na opłatę odsetków po 5 od sta srebrem i na umorzenie według planu także srebrem pożyczek spółki w obligacyach z prawem pierwszeństwa, a mianowicie z roku 1860 do 1862 w sumie 32,982.000 zł. srebrem, z roku 1869 do 1871 w sumie 16,200.000 zł. srebrem, z roku 1870 w sumie 6,400.000 zł. srebrem, z roku 1872 w sumie 8,200.000 zł. srebrem i z roku 1873 w sumie 24,000.000 zł. srebrem, razem 87,782.000 zł. srebrem;
- b) rentę roczną płatną w ratach półrocznych dnia 30 czerwca i 31 grudnia każdego roku z dołu, niepodlegającą żadnemu innemu podatkowi prócz przewidzianego niżej (§. 10), jakoteż żadnemu jakiegobądź rodzaju potrącaniu na rzecz Rządu a w szczególności także wolną od stępla, która ustanowiona została do końca 1911 roku w sumie dwa miliony trzystatysięcy (2,300.000) zł. wal. austr. biletami i w sumie milion trzysta dwadzieścia pięć tysięcy (1,325.000) zł. wal. austr. srebrem.

Suma powyższej renty rocznej, płatna w biletach, służyć ma na opłacenie dywidendy od akcyj I emisji (kolej główna), z sumy zaś płatnej w srebrze, przeznaczają się część w kwocie 525.000 zł. na opłacenie dywidend od akcyj II emisji (Linz-Budweis) a część w kwocie 800.000 zł. na opłacenie dywidend od akcyj III emisji (Salzburg-Tyrol).

Począwszy od roku 1912, z powodu rozpoczynającego się wówczas umarzania akcyj, wypłacane będą zamiast powyższej renty rocznej, raty roczne podług dołączonego planu, w którym kwoty na opłacenie dywidend od akcyj, jakoteż kwoty amortyzacyjne są wyszczególnione, aż dopóki akcye nie będą według tegoż planu całkiem umorzone.

Rękojmię wypłaty powyższej renty rocznej, stanowi czysty dochód kolei Cesarzowej Elżbiety, o ile tenże nie jest przeznaczony na zabezpieczenie wierzytelom, prawo pierwszeństwa mającym, odsetków i amortyzacyi pożyczek z prawem pierwszeństwa na kolei zahipotekowanych.

§. 9.

Upoważnia się Spółkę kolei Cesarzowej Elżbiety do żądania i do użycia według rachunku z funduszków zasobnych, które Rząd na własność i w administracyą odbiera, sumy dwa miliony (2,000.000) złotych wal. austr. biletami, jakoteż odsetków od części nieużytej tego kapitału, licząc je od 1 stycznia 1881 po pięć od sta, o tyle, o ile to będzie potrzebne:

- a) na pokrycie wydatków Spółki w osobnej umowie wyszczególnionych, które pozostaną nadal ciężarami Spółki, jakoteż
- b) na pokrycie nadwyżek w wydatkach na odsetki i umorzenie obligacyj z prawem pierwszeństwa, po nad sumę, którą Rząd według §. 8 na to przewiduje.

Kwoty częściowe, które Spółce będą w takim razie wypłacane, są wolne od opłaty stępla lub należytości, jakoteż od podatku.

Wydatki rzeczzonego rodzaju (a i b) przewyższające sumę powyższą, ponosi Spółka.

Reszta powyższej sumy, która pozostanie po odkupieniu kolei przez Rząd i po dokonaniu likwidacyi, stanie się wolną własnością Rządu.

Gdyby przeciw wszelkiemu spodziewaniu Spółka po upływie lat dziesięciu, licząc od 1 stycznia 1881, była jeszcze zniwolona płacić odsetki od obligacyj z prawem pierwszeństwa i raty amortyzacyjne od nich, będące nadwyżkami w myśl powyższego ustępu b) i gdyby w tym razie zaszedł dalszy warunek taki, iżby Spółka, dla braku innego pokrycia, była zmuszona odciągać pewne kwoty od kuponów akcyjnych dla otrzymania sum potrzebnych, stanowi się, że takie kwoty odciągnięte ciężać mają na Spółce tylko o tyle, o ile nie zmniejszają dywidendy rocznej od akcyj I emisyi do mniej niż 10 zł. 50 c. w. a. biletami a akcyj II i III emisyi do mniej niż 10 zł. w. a. srebrem w ten sposób, że Rząd będzie dopłacał co potrzeba dla uzupełnienia dywidendy od akcyj aż do powyższej kwoty najmniejszej.

§. 10.

Te sumy, które Spółka od wpływów, opartych na §. 8, lit. a) i b), po części podatkowi podlegających, płacić ma od dnia 1 stycznia 1881 jako podatek dochodowy i zarobkowy z dodatkami w przepisanej wysokości, c. k. Rząd odda Spółce kolei Cesarzowej Elżbiety bez kosztów do rozporządzenia.

Spółka zaś płacić będzie c. k. Rządowi kwoty podatkowe, które w myśl istniejących ustaw podatkowych już teraz od kuponów pożyczki z prawem pierwszeństwa z roku 1860 — 1862, jakoteż na przyszłość także od kuponów pożyczki z prawem pierwszeństwa z roku 1870, przez odciąganie dziesięć od sta są istotnie pobierane i w przyszłości pobierane być mają.

Służące jeszcze obecnie kolei z Linzu do Budweisu i z Salzburga do Tyrolu, tudzież z Hetzendorfu do Kaiser-Ebersdorfu uwolnienie od podatku dochodowego, jakoteż od opłat stęplowych, którym podlegają kupony, przedłuża się na całą pozostałą resztę okresu koncesyjnego.

Kwoty odciągane od kuponów akcyjnych na opłaty stęplowe nie będą odciągane, począwszy od dnia 1 lipca 1881 także od tych kuponów Spółki, które należą do akcyj I emisji.

§. 11.

Wierzycielom kolei Cesarzowej Elżbiety posiadającym prawo pierwszeństwa, mianowicie zaś posiadaczom obligacyj z prawem pierwszeństwa, przez Spółkę kolejową wydanych, warują się wyraźnie wszystkie nabyte prawa w całej rozciągłości.

Mianowicie umowa niniejsza nie narusza w żadnym względzie prawa zastawu, na rzecz wierzycieli z prawem pierwszeństwa istniejącego, którem odsetki i amortyzacya pożyczek z prawem pierwszeństwa, na kolejach Spółki zahipotekowanych, jakoteż stopień hipoteki tychże pożyczek względem siebie jest zabezpieczony.

Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety zostaje w dotychczasowej rozciągłości tak osobistą jak i hipoteczną dłużniczką pożyczek z prawem pierwszeństwa, które pozaciągała i stosunek ten mógłby być zmieniony tylko za zezwoleniem uprawnionych i ich reprezentacyi ustawowej.

Spółka obowiązana jest obracać sumy, które Rząd w myśl umowy niniejszej wypłacać jej będzie ratami rocznymi na opłatę odsetków, na amortyzacyą i tytułem renty, przedewszystkiem na opłatę odsetków i na amortyzacyą pożyczki z prawem pierwszeństwa.

§. 12.

Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety nadaje c. k. Rządowi prawo odkupienia kolei Cesarzowej Elżbiety w każdym czasie, począwszy od dnia 1 stycznia 1881 pod następującymi warunkami:

Gdyby c. k. Rząd zrobił z tego prawa użytek, w którym to razie jednocześnie nastąpi likwidacya Spółki, wszystkie linie, należące do kolei Cesarzowej Elżbiety, razem z udziałem ($\frac{1}{6}$) Spółki w wiedeńskiej kolei łączącej, tudzież materiałem stałym i ruchomym (§. 4) do ruchu rzeczonych kolei potrzebnym, w jakim się stanie znajduje i bez poręczenia ze strony Spółki, przechodzą na własność Rządu.

Rząd zaś, gdyby zrobił użytek z prawa odkupienia kolei, objąć ma na siebie i spłacić pożyczki z prawem pierwszeństwa na niej zahipotekowane, wyjednać wyzwolenie Spółki od ciężącego na niej osobistego zobowiązania się co do tych pożyczek, o ile to prawnie jest możebne i dozwolone i zapłacić Spółce a względnie likwidatorom umówioną cenę kupna imiennie pięćdziesiąt dziewięć milionów dwieście tysięcy (59,200.000) złotych austriackich w złocie obligacyami kolejowymi, przynoszącymi rocznie 5 od sta w złocie, uwolnionymi od podatku, spłacalnymi według sumy imiennej najpóźniej w przeciągu 85 lat, i które mają być prawem zastawu zabezpieczone na liniach kolei Cesarzowej Elżbiety po terażniejszych pożyczkach z prawem pierwszeństwa, z której to ceny odkupu przypada na każdą akcyą I emisji suma imienna sto dziewięćdziesiąt (190) złotych austriackich w złocie, na każdą akcyą II emisji suma imienna sto sześćdziesiąt ośm (168) złotych austriackich w złocie a na każdą akcyą III emisji suma imienna sto sześćdziesiąt (160) złotych austriackich w złocie.

C. k. Rząd zastrzega sobie, że zamiast zabezpieczonych niniejszem obligacyj kolejowych 5 od sta przynoszących, będzie mógł zapłacić cenę odkupu obliga-

cyami tegoż samego rodzaju 4 od sta przynoszącemi w sumie imiennej siedmdziesiąt cztery miliony (74,000.000) złotych austryackich w złocie, z której na każdą akcyą I emisji przypadłaby suma imienna złotych austryackich dwieście trzydzieści siedm i pół (237·50) w złocie, na każdą akcyą II emisji suma imienna złotych austryackich dwieście dziesięć (210) w złocie, a na każdą akcyą III emisji suma imienna złotych austryackich dwieście (200) w złocie.

Każdemu akcyonaryuszowi ma być wolno za odstąpienie c. k. Rządowi swoich praw, t. j. za wydanie mu swojej akcyi z kupnami i talonem, żądać:

- a) albo, aby mu wydano drogą wymiany sumę imienną w obligacyach kolejowych, przypadającą na każdą akcyą owejże emisji, albo
- b) aby akcyą jego, którą złoży, zamieniono przez przestępowanie onejże na obligacyą kolejową, opiekującą na wartość imienną akcyi, w której ma być spłacona w ciągu okresu koncesyjnego i aż do czasu spłacenia będzie przynosiła następujące odsetki roczne, wolne od stępla:

1. Akcyą I emisji rocznie sumę jedenaście złotych pięćdziesiąt centów (11 zł. 50 c.) wal. austr. biletami;
2. akcyą II emisji rocznie sumę dziesięć złotych pięćdziesiąt centów (10 zł. 50 c.) wal. austr. srebrem;
3. akcyą III emisji rocznie sumę dziesięć złotych (10 zł.) wal. austriackiej srebrem.

Do wykonania tego prawa wyboru wyznaczony będzie akcyonaryuszom termin sześciomiesięczny, który w sposób statutem przepisany ogłosić należy trzy razy w odstępach 14dniowych, z wezwaniem do akcyonaryuszów, aby wykonali nadane im prawo wyboru.

Po upływie tego sześciomiesięcznego terminu potrąci Rząd z ustanowionej powyżej ceny odkupu, podług tego, czy ma być wypłacona w 5procentowych czy w 4procentowych obligacyach kolejowych, za każdą wymienioną lub przestępowaną akcyą I emisji, sumę imienną 190 lub 237·50 złotych w złocie, za każdą akcyą II emisji sumę imienną 168 lub 210 złotych w złocie a za każdą akcyą III emisji sumę imienną 160 lub 200 złotych w złocie. Pozostała reszta ceny odkupu wydana będzie likwidatorom Spółki, którzy ją rozdziela między właścicieli akcyj nie przestępowanych i przez wymianę nie wycofanych, a to w stosunku powyższych kwot imiennych i odbiorą od nich akcyę razem z kupnami i talonami.

Z sumy, przeznaczonej do rozdzielenia, zatrzymana będzie odpowiednia kwota na zapłacenie tych kuponów, którychby niedostawało.

Na spłacenie tych akcyj, którychby pomimo wezwania, w formie statutem przepisanej, wydanego, nie przedstawiono, złożona będzie w Sądzie na rzecz uprawnionych odpowiednia część sumy likwidacyjnej.

§. 13.

Obligacye kolejowe, które mają być wydane drogą wymiany, będą zawierały kupony półroczne, płatne z dołu 1 stycznia i 1 lipca, a pierwszy płatny będzie po upływie półrocza, przed którego rozpoczęciem się wymiana nastąpiła, tak, że dywidenda półroczna od akcyj, poczynająca się przed terminem wymiany, będzie jeszcze w całości wypłacona.

Do akcyj przestępowanych dodane będą podobnie kupony z tym samym terminem płatności, a dotychczasowe kupony i talony zostaną odebrane.

Za kupony, którychby niedostawało w razie wymiany lub przestępowania akcyj, zatrzymane będą na odpowiedni przeciąg czasu kupony obligacyj kolejowych.

§. 14.

C. k. Rząd oświadcza, że z prawa odkupienia kolei Cesarzowej Elżbiety, przyznanego jej w §. 12 umowy niniejszej, zrobi użytek w takim razie i wtedy, gdy Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety będzie mogła dać c. k. Rządowi zapewnienie, które tenże uzna za dostateczne, iż gdy Państwo obejmie dług w obligacjach z prawem pierwszeństwa, hipotecznie zabezpieczone, nie będzie to dla niego większym ciężarem, niż ten, który c. k. Rząd mocą osobnej deklaracji, wydanej z wyraźnem odwołaniem się do powyższego postanowienia umowy niniejszej, uznał za dopuszczalny.

Do spełnienia świadczeń wzajemnych, z wykonaniem prawa odkupienia, połączonych, w §. 12 bliżej określonych, Rząd obowiązany jest dopiero wtedy, gdy całkowita własność kolei przeniesiona zostanie na niego hipotecznie. W tym celu Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety obowiązana jest wygotować potrzebne dokumenty prawne na każde żądanie c. k. Rządu.

Gdyby wbrew spodziewaniu nowe ciężary przybyły do dzisiejszego stanu ciężarów hipotecznych, Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety ma być za nie odpowiedzialna.

§. 15.

W razie odkupienia kolei Cesarzowej Elżbiety przez Rząd nastąpi likwidacja Spółki na rachunek Rządu i w sposób, który Rząd przepisze.

Czynność likwidatorów wykonać mają prócz komisarza, którego c. k. Rząd wydeleguje, członkowie, którzy, gdy likwidacja nastąpi, będą składali Radę zarządczą Spółki.

§. 16.

Gdy wykonywanie praw koncesyjnych Spółki kolei Cesarzowej Elżbiety, stósownie do umowy niniejszej przejdzie na Rząd, ustaną nawzajem od tegoż samego czasu obowiązki, koncesyą na Spółkę włożone.

Obie Strony przyznają zgodnie, że co się tyczy zaliczek rządowych z tytułu gwarancji (i odsetków), które kolej Cesarzowej Elżbiety otrzymała i które z obrachunku aż do końca 1880 roku, wynikną, obowiązek zwrócenia ich nie może na przyszłość ciążyć na Spółce ze względu na postanowienia tak koncesyj, jak i umowy niniejszej.

§. 17.

Razem z liniami kolei Cesarzowej Elżbiety, c. k. Rząd obejmie także ruch c. k. kolei państwa z Braunau do Strasswalchen i kontrakt, tyczący się objęcia ruchu tej kolei państwa, zawarty dnia 15 sierpnia 1880, traci moc obowiązującą.

Podobnież z dniem przejścia ruchu ustaje prawo współużywania przedłużenia kolei nadbrzeżnej dunajskiej, przez Rząd wybudowanego, które Spółce kolei Cesarzowej Elżbiety nadane zostało na mocy ustawy z dnia 1 czerwca 1879 (Dz. u. p. Nr. 86).

§. 18.

Zaraz po zatwierdzeniu drogą prawodawczą umowy niniejszej, c. k. Skarb zahipotekowany będzie jako właściciel na nieruchomościach Spółki, nie zapisanych w księdze dla kolei żelaznych i Spółka kolei Cesarzowej Elżbiety, wygotuje wcześniej na żądanie c. k. Rządu dokumenty prawne potrzebne do hipotecznego przeniesienia własności na Rząd.

Nadto zgodzono się, że umowa niniejsza, po zatwierdzeniu jej drogą prawodawczą, zapisana będzie w karcie własności księgi hipotecznej, otwartej dla kolei Cesarzowej Elżbiety, jako dodatek do wciągniętych tamże praw, służących przedsiębiorstwu do całej jedności hipotecznej i ich ograniczeń.

W szczególności ma to nastąpić celem uwidocznienia ograniczeń praw koncesyjnych Spółki, z umowy niniejszej wynikających, jakoteż przyznanej w §. 8 umowy niniejszej odpowiedzialności co do czystych dochodów kolei za renty roczne Spółce zapewnione.

Wzmiankowany wpis ma być wykreślony, gdy Rząd zapisany zostanie w karcie jako właściciel.

§. 19.

Strony umawiające się zrzekają się zaskarżania umowy niniejszej o pokrzywdzenie nad połowę wartości.

§. 20.

Daje się Spółce kolei Cesarzowej Elżbiety wyraźne zapewnienie, że dopóki Rząd nie odkupi kolei żelaznych, stanowiących przedsiębiorstwo Spółki, ruchu ich nie przekaze nikomu innemu, chybaby walne zgromadzenie akcyonaryuszów kolei Cesarzowej Elżbiety, w myśl §. 28 statutu, złożone, na to pozwoliło.

§. 21.

Postanowienia umowy niniejszej będą miały dla Spółki kolei Cesarzowej Elżbiety taką samą moc, jak postanowienia statutowe i za zezwoleniem ministerstwa spraw wewnętrznych, dołączone będą do statutu Spółki jako dodatek.

§. 22.

Umowa niniejsza jest wolna od opłat i stępli tak samo jak oparte na niej podania, wpisy, wygotowania, kontrakty i wszelkie inne dokumenty.

§. 23.

Umowa niniejsza, która spisana być ma w dwóch egzemplarzach, wolnych od stepla i opłat, nabywa mocy obowiązującej dla Spółki kolejowej wtedy, gdy ją zatwierdzi walne zgromadzenie akcyonaryuszów, które zwołane być ma w takim czasie, aby mogło zebrać się jeszcze przed końcem stycznia 1881, dla c. k. Rządu zaś wtedy, gdy następnie zostanie zatwierdzone drogą prawodawczą.

Jeżeli umowa nie uzyska tego ostatniego zatwierdzenia do końca czerwca 1881 *), przestanie Spółkę obowiązywać.

---

*) U w a g a. Stósownie do protokołu z dnia 28 czerwca 1881 zatwierdzonego uchwałą walnego zgromadzenia akcyonaryuszów z dnia 30 lipca 1881, termin ten przedłużony został do końca grudnia 1881.

Plan umorzenia

akcyj c. k. uprzywilejowanej kolei Cesarzowej Elżbiety

a mianowicie:

- I. emisji **200.000** akcyj po 210 zł. = 42,000.000 zł. wal. austr. biletami,
- II. emisji **50.000** akcyj po 200 zł. = 10,000.000 zł. wal. austr. srebrem,
- III. emisji **80.000** akcyj po 200 zł. = 16,000.000 zł. wal. austr. srebrem.

Z końcem każdego z lat, w dołączonym planie wymienionych, akcje w ilości tamże podanej, będą podług pełnej wartości imiennej wykupione i umorzone drogą poprzedniego w odpowiednim przeciągu czasu losowania i ogłoszenia.

Począwszy od terminu wykupienia, akcje, które mają być wykupione, tracą wszelkie prawo do dywidendy.

I. E m i s y a.

R o k	Ilość akcji po 210 zł. wal. austr. biletami, przeznaczona do umorzenia	Kwota dywidendy				Kwota umorzenia		Suma ogólna w wal. austr. biletami	
		p ł a t n a d n i a							
		30 czerwca		31 grudnia				zł.	c.
		zł.	c.	zł.	c.	zł.	c.		
1912	1.031	1,150.000	—	1,150.000	—	216.510	—	2,516.510	—
1913	1.088	1,144.071	75	1,144.071	75	228.480	—	2,516.623	50
1914	1.148	1,137.815	75	1,137.815	75	241.080	—	2,516.711	50
1915	1.210	1,131.214	75	1,131.214	75	254.100	—	2,516.529	50
1916	1.277	1,124.257	25	1,124.257	25	268.170	—	2,516.684	50
1917	1.347	1,116.914	50	1,116.914	50	282.870	—	2,516.699	—
1918	1.420	1,109.169	25	1,109.169	25	298.200	—	2,516.538	50
1919	1.498	1,101.004	25	1,101.004	25	314.580	—	2,516.588	50
1920	1.581	1,092.390	75	1,092.390	75	332.010	—	2,516.791	50
1921	1.666	1,083.300	—	1,083.300	—	349.860	—	2,516.460	—
1922	1.759	1,073.720	50	1,073.720	50	369.390	—	2,516.831	—
1923	1.854	1,063.606	25	1,063.606	25	389.340	—	2,516.552	50
1924	1.956	1,052.945	75	1,052.945	75	410.760	—	2,516.651	50
1925	2.063	1,041.698	75	1,041.698	75	433.230	—	2,516.627	50
1926	2.176	1,029.836	50	1,029.836	50	456.960	—	2,516.633	—
1927	2.295	1,017.324	50	1,017.324	50	481.950	—	2,516.599	—
1928	2.421	1,004.128	25	1,004.128	25	508.410	—	2,516.666	50
1929	2.553	990.207	50	990.207	50	536.130	—	2,516.545	—
1930	2.694	975.527	75	975.527	75	565.740	—	2,516.795	50
1931	2.840	960.037	25	960.037	25	596.400	—	2,516.474	50
1932	2.997	943.707	25	943.707	25	629.370	—	2,516.784	50
1933	3.160	926.474	50	926.474	50	663.600	—	2,516.549	—
1934	3.333	908.304	50	908.304	50	699.930	—	2,516.539	—
Zniesienie	45.367	—	—	—	—	9,527.070	—	—	—

I. E m i s y a.

R o k	Ilość akcyj po 210 zł. wał. austr. biletami, przeznaczona do umorzenia	Kwota dywidendy				Kwota umorzenia		Suma ogólna w wal. austr. biletami	
		p ł a t n a d n i a							
		30 czerwca		31 grudnia					
		zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.
Przeniesienie	45.367	—	—	—	—	9,527.070	—	—	—
1935	3.516	889.139	75	889.139	75	738.360	—	2,516.639	50
1936	3.709	868.922	75	868.922	75	778.890	—	2,516.735	50
1937	3.912	847.596	—	847.596	—	821.520	—	2,516.712	—
1938	4.125	825.102	—	825.102	—	866.250	—	2,516.454	—
1939	4.352	801.383	25	801.383	25	913.920	—	2,516.686	50
1940	4.590	776.359	25	776.359	25	963.900	—	2,516.618	50
1941	4.842	749.966	75	749.966	75	1,016.820	—	2,516.753	50
1942	5.106	722.125	25	722.125	25	1,072.260	—	2,516.510	50
1943	5.387	692.765	75	692.765	75	1,131.270	—	2,516.801	50
1944	5.681	661.790	50	661.790	50	1,193.010	—	2,516.591	—
1945	5.902	629.124	75	629.124	75	1,258.320	—	2,516.569	50
1946	6.321	594.670	75	594.670	75	1,327.410	—	2,516.751	50
1947	6.666	558.325	—	558.325	—	1,399.860	—	2,516.510	—
1948	7.032	519.995	50	519.995	50	1,476.720	—	2,516.711	—
1949	7.416	479.561	50	479.561	50	1,557.360	—	2,516.483	—
1950	7.823	436.919	50	436.919	50	1,642.830	—	2,516.669	—
1951	8.252	391.937	25	391.937	25	1,732.920	—	2,516.794	50
1952	8.703	344.488	25	344.488	25	1,827.630	—	2,516.606	50
1953	9.179	294.446	—	294.446	—	1,927.590	—	2,516.482	—
1954	9.683	241.666	75	241.666	75	2,033.430	—	2,516.763	50
1955	10.212	185.989	50	185.989	50	2,144.520	—	2,516.499	—
1956	10.772	127.270	50	127.270	50	2,262.120	—	2,516.661	—
1957	11.362	65.331	50	65.331	50	2,386.020	—	2,516.683	—
	200.000	—	—	—	—	42,000.000	—	—	—

II. E m i s y a.

R o k	Ilość akcyj po 210 zł. wał. austr. srebrem, przeznaczona do umorzenia	Kwota dywidendy				Kwota umorzenia		Suma ogólna w wał. austr. srebrem	
		p ł a t n a d n i a							
		30 czerwca		31 grudnia					
		zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.
1912	275	262.500	—	262.500	—	55.000	—	580.000	—
1913	290	261.056	25	261.056	25	58.000	—	580.112	50
1914	305	259.533	75	259.533	75	61.000	—	580.067	50
1915	322	257.932	50	257.932	50	64.400	—	580.265	—
1916	338	256.242	—	256.242	—	67.600	—	580.084	—
1917	356	254.467	50	254.467	50	71.200	—	580.135	—
1918	375	252.598	50	252.598	50	75.000	—	580.197	—
1919	394	250.629	75	250.629	75	78.800	—	580.059	50
1920	415	248.561	25	248.561	25	83.000	—	580.122	50
1921	437	246.382	50	246.382	50	87.400	—	580.165	—
1922	459	244.088	25	244.088	25	91.800	—	579.976	50
1923	484	241.678	50	241.678	50	96.800	—	580.157	—
1924	509	239.137	50	239.137	50	101.800	—	580.075	—
1925	536	236.465	25	236.465	25	107.200	—	580.130	50
1926	565	233.651	25	233.651	25	113.000	—	580.302	50
1927	593	230.685	—	230.685	—	118.600	—	579.970	—
1928	625	227.571	75	227.571	75	125.000	—	580.143	50
1929	658	224.290	50	224.290	50	131.600	—	580.181	—
1930	692	220.836	—	220.836	—	138.400	—	580.072	—
1931	729	217.203	—	217.203	—	145.800	—	580.206	—
1932	767	213.375	75	213.375	75	153.400	—	580.151	50
1933	807	209.349	—	209.349	—	161.400	—	580.098	—
1934	849	205.112	25	205.112	25	169.800	—	580.024	50
1935	894	200.655	—	200.655	—	178.800	—	580.110	—
Zniesienie .	12.674	—	—	—	—	2,534.800	—	—	—

II. E m i s y a.

R o k	Dość akcyj po 210 zł. wal. austr. srebrem, przeznaczona do umorzenia	Kwota dywidendy				Kwota umorzenia		Suma ogólna w wal. austr. srebrem	
		p ł a t n a d n i a							
		30 czerwea		31 grudnia					
		zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.
Przeniesienie	12.674	—	—	—	—	2,534.800	—	—	—
1936	941	195.961	50	195.961	50	188.200	—	580.123	—
1937	991	191.021	25	191.021	25	198.200	—	580.242	50
1938	1.042	185.818	50	185.818	50	208.400	—	580.037	—
1939	1.097	180.348	—	180.348	—	219.400	—	580.096	—
1940	1.155	174.588	75	174.588	75	231.000	—	580.177	50
1941	1.215	168.525	—	168.525	—	243.000	—	580.050	—
1942	1.280	162.146	25	162.146	25	256.000	—	580.292	50
1943	1.346	155.426	25	155.426	25	269.200	—	580.052	50
1944	1.417	148.359	75	148.359	75	283.400	—	580.119	50
1945	1.491	140.920	50	140.920	50	298.200	—	580.041	—
1946	1.570	133.092	75	133.092	75	314.004	—	580.185	50
1947	1.652	124.850	25	124.850	25	330.400	—	580.100	50
1948	1.739	116.177	25	116.177	25	347.800	—	580.154	50
1949	1.830	107.047	50	107.047	50	366.000	—	580.095	—
1950	1.927	97.440	—	97.440	—	385.400	—	580.280	—
1951	2.027	87.323	25	87.323	25	405.400	—	580.046	50
1952	2.134	76.681	50	76.681	50	426.800	—	580.163	—
1953	2.246	65.478	—	65.478	—	449.200	—	580.156	—
1954	2.363	53.686	50	53.686	50	472.600	—	579.973	—
1955	2.488	41.280	75	41.280	75	497.600	—	580.161	50
1956	2.619	28.218	75	28.218	75	523.800	—	580.237	50
1957	2.756	14.469	—	14.469	—	551.200	—	580.138	—
	50.000	—	—	—	—	10,000.000	—	—	—

III. E m i s y a.

R o k	Ilość akcyj po 210 zł. wał. austr. srebrem, przeznaczona do umorzenia	Kwota dywidendy				Kwota umorzenia		Suma ogólna w wał. austr. srebrem	
		p ł a t n a d n i a							
		30 czerwca		31 grudnia					
		zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.
1912	325	400.000	—	400.000	—	65.000	—	865.000	—
1913	343	398.375	—	398.375	—	68.600	—	865.350	—
1914	359	396.660	—	396.660	—	71.800	—	865.120	—
1915	377	394.865	—	394.865	—	75.400	—	865.130	—
1916	396	392.980	—	392.980	—	79.200	—	865.160	—
1917	416	391.000	—	391.000	—	83.200	—	865.200	—
1918	437	388.920	—	388.920	—	87.400	—	865.240	—
1919	458	386.735	—	386.735	—	91.600	—	865.070	—
1920	482	384.445	—	384.445	—	96.400	—	865.290	—
1921	505	382.035	—	382.035	—	101.000	—	865.070	—
1922	531	379.510	—	379.510	—	106.200	—	865.220	—
1923	557	376.855	—	376.855	—	111.400	—	865.110	—
1924	586	374.070	—	374.070	—	117.200	—	865.340	—
1925	614	371.140	—	371.140	—	122.800	—	865.080	—
1926	645	368.070	—	368.070	—	129.000	—	865.140	—
1927	678	364.845	—	364.845	—	135.600	—	865.290	—
1928	711	361.455	—	361.455	—	142.200	—	865.110	—
1929	747	357.900	—	357.900	—	149.400	—	865.200	—
1930	784	354.165	—	354.165	—	156.800	—	865.130	—
1931	824	350.245	—	350.245	—	164.800	—	865.290	—
1932	864	346.125	—	346.125	—	172.800	—	865.050	—
1933	908	341.805	—	341.805	—	181.600	—	865.210	—
1934	953	337.265	—	337.265	—	190.600	—	865.130	—
1935	1.001	332.500	—	332.500	—	200.200	—	865.200	—
1936	1.051	327.495	—	327.495	—	210.200	—	865.190	—
1937	1.104	322.240	—	322.240	—	220.800	—	865.280	—
1938	1.158	316.720	—	316.720	—	231.600	—	865.040	—
1939	1.217	310.930	—	310.930	—	243.400	—	865.260	—
Zniesienie	19.031	—	—	—	—	3,806.200	—	—	—

III. E m i s y a.

R o k	Ilość akcji po 210 zł. wal. austr. srebrem, przeznaczona do umorzenia	Kwota dywidendy				Kwota umorzenia		Suma ogólna w wal. austr. srebrem	
		p ł a t n a d n i a							
		30 czerwea		31 grudnia					
		zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.	zł.	e.
Przeniesienie	19.031	—	—	—	—	3,806.200	—	—	—
1940	1.277	304.845	—	304.845	—	255.400	—	865.090	—
1941	1.342	298.460	—	298.460	—	268.400	—	865.320	—
1942	1.408	291.750	—	291.750	—	281.600	—	865.100	—
1943	1.479	284.710	—	284.710	—	295.800	—	865.220	—
1944	1.553	277.315	—	277.315	—	310.600	—	865.230	—
1945	1.630	269.550	—	269.550	—	326.000	—	865.100	—
1946	1.712	261.400	—	261.400	—	342.400	—	865.200	—
1947	1.797	252.840	—	252.840	—	359.400	—	865.080	—
1948	1.888	243.855	—	243.855	—	377.600	—	865.310	—
1949	1.981	234.415	—	234.415	—	396.200	—	865.030	—
1950	2.081	224.510	—	224.510	—	416.200	—	865.220	—
1951	2.185	214.105	—	214.105	—	437.000	—	865.210	—
1952	2.294	203.180	—	203.180	—	458.800	—	865.160	—
1953	2.409	191.710	—	191.710	—	481.800	—	865.220	—
1954	2.529	179.665	—	179.665	—	505.800	—	865.130	—
1955	2.656	167.020	—	167.020	—	531.200	—	865.240	—
1956	2.788	153.740	—	153.740	—	557.600	—	865.080	—
1957	2.928	139.800	—	139.800	—	585.600	—	865.200	—
1958	3.075	125.160	—	125.160	—	615.000	—	865.320	—
1959	3.228	109.785	—	109.785	—	645.600	—	865.170	—
1960	3.389	93.645	—	93.645	—	677.800	—	865.090	—
1961	3.559	76.700	—	76.700	—	711.800	—	865.200	—
1962	3.737	58.905	—	58.905	—	747.400	—	865.210	—
1963	3.924	40.220	—	40.220	—	784.800	—	865.240	—
1964	4.120	20.600	—	20.600	—	824.000	—	865.200	—
	80.000	—	—	—	—	16,000.000	—	—	—

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1882 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, iliryjsko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1882 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1881 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 36 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.

" 1852 " 2 " 60 "

" 1856 " 2 " 45 "

" 1857 " 2 " 85 "

" 1861 " 1 " 50 "

" 1862 " 1 " 40 "

" 1863 " 1 " 40 "

" 1864 " 1 " 40 "

" 1865 " 2 " — "

" 1866 " 2 " 20 "

" 1867 " 2 " — "

" 1868 " 2 " 20 "

" 1869 " 3 " 20 "

Rocznik 1870 za 1 zł. 50 c.

" 1871 " 2 " 40 "

" 1872 " 3 " 40 "

" 1873 " 3 " 50 "

" 1874 " 2 " 50 "

" 1875 " 2 " 20 "

" 1876 " 1 " 80 "

" 1877 " 1 " 30 "

" 1878 " 2 " 50 "

" 1879 " 2 " 50 "

" 1880 " 2 " 50 "

" 1881 " 2 " 50 "

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1881 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIII. — Wydana i rozesłana dnia 28 grudnia 1881.

142.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 7 grudnia 1881,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1882.

Od dnia 1 stycznia 1882 nabywa mocy cennik lekarstw, ułożony na podstawie najnowszych cenników materiałów aptecznych, który nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej wyszedł pod tytułem „Arzneitaxe für das Jahr 1882 zur österreichischen Pharmakopöe vom Jahre 1869 und zum Anhangе derselben vom Jahre 1878“ (Cennik na rok 1882 lekarstw farmakopei austriackiej z roku 1869 i Dodatku do niej z roku 1878).

Rozporządzenie Ministra spraw wewnętrznych z dnia 28 października 1876 (Dz. u. p. Nr. 135), tyczące się austriackiego cennika lekarstw, zatrzymuje zresztą moc obowiązującą. Przepis §fu 2go tego rozporządzenia we względzie przedmiotów oznaczonych krzyżykiem (†), stosowany być ma w zupełności do takichże przedmiotów wymienionych w przerzeczonym Dodatku do farmakopei i w cenniku lekarstw na rok 1882.

Wszystkie apteki, jakoteż wszysecy ci lekarze i chirurdzy, którzy upoważnieni są do utrzymywania apteki domowej, zaopatrzyć się mają w drukowany egzemplarz tego cennika.

Taaffe r. w.

143.

Rozporządzenie ministerstw spraw wewnętrznych, sprawiedliwości, rolnictwa i handlu z dnia 17 grudnia 1881,

tyczące się wykonania §fu 7go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37).

Na zasadzie §fu 7go ustawy z dnia 29 lutego 1880 (Dz. u. p. Nr. 37) o środkach zapobiegających księgosuszowi i tępiących tę zarazę, postanawia się, aby zakaz wprowadzania i przeprowadzania rogacizny z Rosyi i Rumunii, w §fie 7ym

rzeczonej ustawy wydany, poczynawszy od dnia 1 stycznia 1882, w którymto dniu przepisy przejściowe §fu 40go owej ustawy tracą moc obowiązującą, pozostał w swojej mocy aż do dalszego rozporządzenia.

Taaffe r. w.   **Falkenhayn** r. w.   **Pražák** r. w.   **Pino** r. w.

144.

Ustawa z dnia 24 grudnia 1881,

o dalszem pobieraniu podatków i opłat, tudzież o pokryciu wydatków rządowych w czasie od dnia 1 stycznia do końca marca 1881.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd do pobierania nadal w czasie od dnia 1 stycznia do końca marca 1882 istniejących podatków stałych i niestałych, tudzież opłat i dodatków według ustaw o opodatkowaniu obecnie obowiązujących a mianowicie dodatków do podatków stałych w wysokości, ustawą skarbową z dnia 7 czerwea 1881 (Dz. u. p. Nr. 51) oznaczonej.

O ileby w ustawach o podatkach obecnie obowiązujących zaprowadzona została zmiana przed końcem marca 1882, pobór podatków odbywać się ma na zasadzie tychże zmian.

§. 2.

Wydatki administracyjne pokrywać należy w czasie od 1 stycznia do ostatniego marca 1882 w miarę potrzeby na rachunek dotacyj, które ustawą skarbową na rok 1882 w odpowiednich rozdziałach i tytułach ustanowione być mają.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabędzie mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1882 porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.   **Ziemiałkowski** r. w.   **Falkenhayn** r. w.
Pražák r. w.   **Conrad** r. w.   **Welsersheimb** r. w.
Dunajewski r. w.   **Pino** r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LIV. — Wydana i rozesłana dnia 30 grudnia 1881.

145.

Dokument koncesyi z dnia 22 listopada 1881,

na koleją żelazną miejscową z Jarosławia do Sokala.

**My Franciszek Józef Pierwszy,
z Bożej łaski Cesarz Austriacki;**

Król Apostolski Węgierski, Król Czeski, Dalmacki, Kroacki, Sławoński, Galicyjski, Lodomeryjski i Illiryski; Arcyksiążę Austriacki, Wielki Książę Krakowski, Książę Lotaryński, Salzburski, Styryjski, Karyntyjski, Kraiński, Bukowiński, Górno i Dolno Szląski; Wielki Książę Siedmiogrodzki; Margrabia Morawski; uksiążęcony Hrabia na Habsburgu i Tyrolu itd. itd. itd.

Gdy książę Adam Sapieha, hrabia Włodzimierz Dzieduszycki, hrabia Adam Gołuchowski i p. Stanisław Polanowski podali prośbę o udzielenie im koncesyi na budowę i utrzymanie w ruchu kolei miejscowej od stacyi kolei galicyjskiej Karola Ludwika w Jarosławiu do Sokala, przeto ze względu na ogólną pożyteczność tego przedsięwzięcia, widzimy się spowodowani nadać proszącym koncesyą niniejszą na zasadzie ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238), jakoteż ustawy z dnia 25 maja 1880 (Dz. u. p. Nr. 56), w sposób następujący:

§. 1.

Nadajemy koncesyonaryuszem prawo wybudowania i utrzymywania w ruchu kolei żelaznej parowej, która wybudowana być ma jako miejscowa ze szlakiem normalnym od stacyi kolei galicyjskiej Karola Ludwika w Jarosławiu, na Rawę ruską, Bełz i Krystynopol do Sokala, z koleją dowozową od stacyi w Setnie na prawy brzeg Sanu.

§. 2.

Kolei, na którą wydaje się niniejszy dokument koncesyjny, zapewnia się następujące ulgi:

- a) uwolnienie od stępli i opłat od wszelkich umów, wpisów hipotecznych, podań i jakiegokolwiek innych dokumentów, dotyczących się zebrania kapitału i zabezpieczenia odsetków, jakoteż ruchu aż do czasu otwarcia ruchu, tudzież od dokumentów, dotyczących się nabycia gruntów, budowy i urządzenia kolei aż do końca pierwszego roku ruchu;
- b) uwolnienie od stępli i opłat pierwszej emisji akcji i obligacyj z prawem pierwszeństwa, tudzież kwitów tymczasowych i wpisu hipotecznego obligacyj z prawem pierwszeństwa, jakoteż od opłat za przeniesienie własności zakupionych gruntów;
- c) uwolnienie od opłat i taks za nadanie koncesyi i za wygotowanie niniejszego dokumentu koncesyjnego;
- d) uwolnienie od podatku dochodowego i zarobkowego i od opłat stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku, któryby w przyszłości mocą ustawy był zaprowadzony na lat trzydzieści (30), licząc od dnia dzisiejszego.

§. 3.

Koncesyonaryusze obowiązani są rozpocząć budowę kolei natychmiast, ukończyć ją w przeciągu dwóch lat, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny. Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, złożyć mają koncesyonaryusze kaucyą w sumie sto pięćdziesiąt tysięcy (150.000) złotych w tych papierach, w których wolno lokować fundusze sieroce.

§. 4.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszom prawo wywłaszczenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszom do wybudowania wszelkich odnóg, prowadzących do zakładów przemysłowych, gdyby Rząd uznał potrzebę wybudowania takich kolei ze względu na dobro publiczne.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej, zastosować się powinni koncesyonaryusze do osnowy niniejszego dokumentu koncesyi, do warunków koncesyjnych, jakie ministerstwo handlu ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14 września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), tudzież do ustaw i rozporządzeń, które w przyszłości wydane być mogą.

Pod względem ruchu pozwala się odstąpić od środków bezpieczeństwa przepisanych w porządku ruchu kolei żelaznych o ile ze względu na zmniejszenie chyżości największej, ministerstwo handlu uzna to za możliwe, a natomiast trzymać się należy osobnych przepisów ruchu, które w tej mierze wyda ministerstwo handlu.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszom prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, albo przelania praw i obowiązków, z koncesyi niniejszej wynikających, na Spółkę akcyjną już istniejącą.

Utworzyć się mająca Spółka akcyjna wchodzi we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszów.

Statut Spółki, jakoteż formularze na akcye i obligacye z prawem pierwszeństwa podlegają zatwierdzeniu Rządu.

Obligacye z prawem pierwszeństwa, które nie mają przewyższać dwóch piątych części całego kapitału zakładowego imiennego, mogą być wypuszczone dopiero po ukończeniu całej kolei z Jarosławia do Sokala w §. 1 wzmiankowanej i otwarciu na niej ruchu.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego podług planu podlegającego zatwierdzeniu Rządu a obligacye z prawem pierwszeństwa umorzyć należy pierwiej niż akcye.

§. 7.

Transporty wojskowe przewożone być muszą po cenach taryfowych znizowanych a to stósownie do postanowień, które tak w tej mierze jak i względem ulg dla podróżujących wojskowych na kolei galicyjskiej Karola Ludwika kiedykolwiek obowiązywać będą.

Postanowienia te stosowane będą także do Obrony krajowej obu połów monarchyi, do strzelców krajowych tyrolskich, i to nietylko gdy podróżują kosztem skarbu, lecz także gdy jadą po służbie o własnym koszcie na ćwiczenia wojskowe i zgromadzenia kontrolne, tudzież do korpusu straży wojskowej sądów cywilnych wiedeńskich, do żandarmeryi, jakoteż do straży skarbowej i straży bezpieczeństwa po wojskowemu uorganizowanej.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przystąpić do zawartej przez spółki kolei austriackich umowy względem zakupienia i utrzymywania w pogotowiu parku do transportów wojskowych, pomagania sobie nawzajem swojemi parkami w razie przewożenia większych transportów wojskowych, tudzież do postanowień organicznych i instrukcyj dla oddziałów kolei polowej, jakoteż do umowy dodatkowej o przewożeniu na rachunek skarbu wojskowego obłożnie chorych i rannych, która weszła w wykonanie od dnia 1 czerwca 1871.

Ten obowiązek przystąpienia odnosi się także do umowy ze spółkami kolejowemi względem wygadania sobie nawzajem swoją służbą w razie przewożenia większych transportów wojskowych i do przepisu o transportach wojskowych na kolejach żelaznych.

Zobowiązania te ciężą na koncesyonaryuszach tylko o tyle, o ile będzie możliwem dopełnienie ich na kolei koncesyonowanej jako drugorzędnej a w skutek tego zbudowanej, urządzonej i eksploatowanej z dozwołonemi ułatwieniami a orzeka o tem ministerstwo handlu.

Koncesyonaryusze zobowiązują się przy obsadzaniu posad uwzględniać wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19 kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §fu 9go lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne, na lat dziewięćdziesiąt (90), licząc od dnia dzisiejszego, po upływie zaś tego czasu traci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec unieważnienie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdy określone w §fie 3cim zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia i utrzymywania ruchu nie będą dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie da się usprawiedliwić w myśl §. 11 lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne a mianowicie wstrząśnieniami politycznymi i finansowemi.

§. 9.

Rząd zastrzega sobie prawo odkupienia kolei ukoncesyonowanej po jej wybudowaniu i otwarciu na niej ruchu w każdym czasie, a w takim razie wynagrodzi koncesyonaryuszów gotówką.

Dla oznaczenia ceny odkupu obliczone będą czyste dochody roczne przedsiębiorstwa w ciągu lat siedmiu przed rzeczywistą chwilą odkupu, z tego stracone będą czyste dochody dwóch lat najniepomyślniejszych i policzony będzie średni dochód czysty pozostałych lat pięciu.

Gdyby jednak średni dochód czysty, w ten sposób obliczony, nie wynosił najmniej takiej sumy rocznej, która potrzebna jest do oprocentowania po 5 od sta i umorzenia kapitału zakładowego imiennego, przez Rząd zatwierdzonego, w przeciągu okresu koncesyjnego, natenczas ta suma roczna uważana będzie za dochód czysty, mający służyć za podstawę do wymierzenia ceny odkupu. W przerzeczony sposób postąpi się także w tym przypadku, gdyby kolej odkupiona być miała przed końcem siódmego roku ruchu.

Celem wynagrodzenia koncesyonaryuszów administracya państwa, podług własnego wyboru, albo płacić im będzie rentę, wyrównywającą powyższym dochodom średnim a względnie najmniejszym, którą odbierać będą w ratach półrocznych dnia 1 stycznia i dnia 1 lipca każdego roku aż do upływu okresu koncesyjnego, albo zapłaci im jednorazowo sumę, odpowiadającą policzalnej, na podstawie oprocentowania po pięć od sta wymierzonej, wartości kapitałowej rat rocznych, które od chwili odkupu kolei wypadaloby płacić aż do upływu okresu koncesyjnego.

Sumę kapitału zakładowego imiennego poddać należy zatwierdzeniu Rządu.

Gdyby po upływie pierwszego roku ruchu jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta stąd poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Przez odkupienie kolei i od dnia tego odkupienia wchodzi państwo za wyplatą ceny odkupu bez dalszego wynagrodzenia, w posiadanie wolne od ciężarów i używanie kolei, niniejszem koncesyonowanej, ze wszystkimi do niej należąciami ruchomościami i nieruchomościami, licząc tu także przeprawę przez San i spichlerze w Rawie ruskiej i Sokalu, tudzież park wozowy i zapasy materyałów.

§. 10.

Gdy koncesya utraci moc swoją i od tego dnia, wchodzi państwo bez wynagrodzenia w wolne od ciężarów posiadanie i używanie kolei koncesyonowanej, i wszystkich ruchomych i nieruchomych przynależności, licząc tu także przeprawę przez San i spichlerze w Rawie ruskiej i Sokalu, tudzież park wozowy i zapasy materyałów (§. 9).

Tak wtedy, gdy koncesya moc swoję straci, jak i w razie odkupienia kolei (§. 9) zatrzymają koncesyonaryusze na własność utworzony z własnych dochodów przedsiębiorstwa, fundusz zasobny i należące się im aktywa, tudzież te osobne zakłady i budynki, z własnego majątku wzniesione lub nabyte, do których zbudowania lub nabycia Rząd upoważnił ich z tym wyraźnym dodatkiem, że nie mają stanowić przynależności kolejowej.

§. 11.

Rząd ma prawo przekonywać się czy budowa kolei i urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale i zarządzić aby wadliwościom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

Rząd ma także prawo wydelegować urzędnika do wglądania w zarząd.

Komisarz przez Rząd ustanowiony, mocen jest bywać na posiedzeniach rady zawiadowczej lub innej reprezentacyi działającej jako dyrekcyja przedsiębiorstwa kolei żelaznej, ile razy uzna to za potrzebne i zawieszać uchwały i rozporządzenia sprzeciwiające się ustawom albo publicznemu dobru.

Za nadzór nad przedsiębiorstwem kolei, niniejszem ustanowiony, koncesyonaryusze aż do dalszego rozporządzenia nie są obowiązani płacić skarbowi państwa wynagrodzenia, również uwalnia się koncesyonaryuszów od opartego na §fie 89ym Porządku ruchu kolei z dnia 16 listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1852) obowiązku wynagradzania nadwyżki kosztów dozoru policyjnego i akcyzowego, jakoteż od obowiązku wystawienia bezpłatnie i utrzymywania lokali urzędowych.

§. 12.

Nadto zastrzega sobie Rząd prawo, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia ponawiało się naruszenie lub zaniedbanie obowiązków, w dokumencie koncesyi lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającemi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesyą jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Ostrzegając surowo, aby nikt nie czynił nic przeciwnego postanowieniom koncesyi niniejszej, i nadając koncesyonaryuszom prawo uciekania się do Naszych sądów w sprawach o wynagrodzenie udowodnionej szkody, rozkazujemy wyraźnie wszystkim władzom, do których to należy, aby nad koncesyą i wszystkiemi postanowieniami, w niej zawartemi, ściśle i troskliwie czuwały.

W dowód czego wydajemy niniejszy list, pod Naszą większą pieczęcią, w Naszem głównem i rezydencyjnym mieście Wiedniu dnia dwudziestego drugiego miesiąca listopada, w roku zbawienia tysiąc ośmset ośmdziesiątym pierwszym, Naszego panowania trzydziestym trzecim.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

146.**Obwieszczenie ministerstwa skarbu z d. 23 grudnia 1881,**

o zwinięciu c. k. komor pomocniczych II klasy w Cle i Zbarażu w Galicyi.

C. k. komory pomocnicze II klasy w Cle i Zbarażu w Galicyi zostaną zwinięte dnia 31 grudnia 1881.

Zamiast nich, począwszy od dnia 1 stycznia 1882, ekspedycyą przedmiotów bezwarunkowo wolnych od cła, jakoteż obrotem osobowym w Cle zajmować się będzie oddział straży skarbowej, który co do masła, słoniny, sera i świń otrzymał upoważnienia właściwe komorze pomocniczej II klasy, w Budzie zbaraskiej zaś oddział straży skarbowej, otrzymujący upoważnienie właściwe komorze pomocniczej II klasy, pełnić będzie obowiązki delegacyi komory głównej tarnopolskiej.

Dunajewski r. w.

147.**Ustawa z dnia 24 grudnia 1881,**

o wyznaczeniu dotacyi dodatkowej w sumie 750.000 złotych na odkupienie lenności Vrana i na wynagrodzenie posiadacza tej lenności.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Jako dodatek do ustawy skarbowej z dnia 7 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 51) a mianowicie do Rozdziału 11 „Ogólna administracya kasowa“, Tytuł 6, „Wydatki rozmaite“, wyznacza się Rządowi dotacyą dodatkową w sumie 750.000 zł. na odkupienie lenności Vrana w Dalmacyi i na wynagrodzenie posiadacza tejże lenności.

Artykuł II.

Upoważnia się Rząd, iżby przeniesienie własności w skutek odkupienia lenności Vrana, dokumenty, które w tym celu będą wygotowane i następne zamienienie lenności pieniężnej, na majątek wolnodziedziczny, uwolnił od stępli i opłat.

Artykuł III.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy od dnia ogłoszenia, porucza się Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 24 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

148.

Ustawa z dnia 24 grudnia 1881,

o obrocie towarów uszlachetnionych w stosunkach z okręgiem cłowym niemieckim.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Przepisy, dotyczące się postępowania na komorach z tkaninami wyrobu krajowego wywożonemi do druczkania, barwienia lub bielenia do okręgu cłowego niemieckiego i stamtąd po zadruczkowaniu, zabarwieniu lub wybieleniu napowrót przywożonemi, na zasadzie ustawy z dnia 16 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 65) obecnie obowiązujące, rozporządzeniem ministerstw skarbu i handlu z dnia 28 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 67) wydane, zostawiają się w mocy na czas od dnia 1 stycznia aż do 31 grudnia 1882 z tem postanowieniem, że tkaniny, które do okręgu cłowego niemieckiego wysłane zostały w czasie aż do dnia 31 grudnia 1882, mogą być jeszcze przywożone napowrót, według przepisów o towarach uszlachetnionych, z dotrzymaniem przepisanych terminów, najpóźniej aż do dnia 30 czerwca 1883.

Do tkanin, które po dniu 31 grudnia 1882 wywiezione będą do zadruczkowania, zabarwienia lub wybielenia, stosowane być mają w razie ich powrotu do ogólnego austriacko-węgierskiego okręgu cłowego przepisy Taryfy cłowej, dotyczące się tkanin druczkwanych, barwionych lub bielonych.

§. 2.

Upoważnia się Rząd, iżby obowiązujące obecnie przepisy, dotyczące się wszelkich innych teraz dozwolonych rodzajów obrotu towarów uszlachetnionych w stosunkach z okręgiem cłowym niemieckim pozostawił bez zmiany w mocy obowiązującej aż do dalszego rozporządzenia.

§. 3.

Wykonanie niniejszej ustawy, która nabędzie mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1882, porucza się całemu ministerstwu.

Wiedeń, dnia 24 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Ziemiałkowski r. w.

Falkenhayn r. w.

Pražák r. w.

Conrad r. w.

Welsersheimb r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

149.

Ustawa z dnia 25 grudnia 1881,

o zniesieniu opłaty rotmańskiej w porcie tryestyńskim.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

§. 1.

Opłata rotmańska, zaprowadzona w porcie tryestyńskim rozporządzeniem ministerstwa handlu z dnia 9 marca 1850 (Dz. u. p. Nr. 148) zostaje zniesiona.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej od dnia 1 stycznia 1882.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej poleca się Ministrom handlu i skarbu.

Wiedeń, dnia 25 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Pino r. w.

Dunajewski r. w.

150.

Ustawa z dnia 28 grudnia 1881,

o budowie kolei transwersalnej galicyjskiej.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanowiłem i stanowią co następuje:

Artykuł I.

Koleje, których jeszcze nie dostaje do uzupełnienia kolei transwersalnej w Galicyi, a mianowicie:

- a) z Żywca do Nowego Sącza;
- b) z Grybowa do Zagórza;
- c) ze Stanisławowa do Husiatyna;

ta ostatnia jako miejscowa ze szlakiem normalnym, wybudowane będą najpóźniej w przeciągu lat 3½ nakładem rządowym, preliminowanym w sumie 24,200.000 zł. przyjętej za najwyższą.

Artykuł II.

Za warunek wybudowania kolei, w artykule I wzmiankowanych, kładzie się, aby kraj Galicya zapewnił ustawą krajową sumę łączną milion (1,000.000) złotych waluty austriackiej na koszt odkupienia gruntów pod koleje, w artykule I a), b) i c) wzmiankowane i sumę łączną sto tysięcy (100.000) złotych waluty austriackiej na wydatki z powodu zmiany kierunku i przełożenia dróg publicznych nie skarbowych, w skutku budowy tych kolei potrzebne.

Artykuł III.

Budowa wszystkich trzech kolei, w artykule I pod a), b) i c) wzmiankowanych, rozpoczęta być ma w roku 1881.

W tym celu, jakoteż na uzupełnienie przygotowawczych robót technicznych pod budowę kolei łączącej od pewnego punktu linii żywiecko-nowo sandeckiej do kolei koszycko-bogumińskiej, wyznacza się Rządowi na rok 1881 dotacyą w sumie 2,500.000 zł., która, o ile nie będzie całkiem wydana do końca marca 1882, używana być może jeszcze aż do końca marca 1883, w tym razie jednak

tak ma być uważana, jak gdyby wyznaczona była w preliminarzu na rok 1882 i przeto policzona być ma na rachunek wydatków tego ostatniego roku.

Kwoty na rachunek wyznaczonej dotacji wziąć trzeba tymczasowo z zasobów kasowych, o ile zaś byłoby to niemożliwe, zaciągnąć dług nieustalony, który w swoim czasie ma być zwrócony z przychodów stanowczej czynności kredytowej, wykonać się mającej na wybudowanie pomienionej kolei.

Artykuł IV.

Z powodu budowy kolei, w artykule I wzmiankowanych, wszystkie kontrakty, podania i dokumenty, dotyczące się skupu gruntów, budowy i urządzenia kolei, wolne będą od stępli i należitości a nadto darowana będzie opłata od przeniesienia własności odkupionych gruntów.

Artykuł V.

Koleje, będące przedmiotem ustawy niniejszej, eksploatować ma Rząd na siebie i mógłby przekazać eksploatacyą osobie prywatnej lub spółce tylko na podstawie osobnej ustawy.

Artykuł VI.

Ustawa niniejsza nabywa mocy od dnia ogłoszenia.

Wykonanie jej porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 28 grudnia 1881.

Franciszek Józef r. w.

Taaffe r. w.

Dunajewski r. w.

Pino r. w.

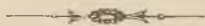
Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1882 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, ilirysko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1882 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1881 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 36 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

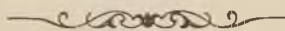
Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.	Rocznik 1870 za 1 zł. 50 c.
" 1852 " 2 " 60 "	" 1871 " 2 " 40 "
" 1856 " 2 " 45 "	" 1872 " 3 " 40 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1873 " 3 " 50 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1874 " 2 " 50 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1875 " 2 " 20 "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 80 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1877 " 1 " 30 "
" 1865 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 50 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1879 " 2 " 50 "
" 1867 " 2 " — "	" 1880 " 2 " 50 "
" 1868 " 2 " 20 "	" 1881 " 2 " 50 "
" 1869 " 3 " 20 "	

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1881 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LV. — Wydana i rozesłana dnia 31 grudnia 1881

151.

Rozporządzenie całego ministerstwa z d. 30 grudnia 1881,

którem na zasadzie ustawy z dnia 24 grudnia 1881 (Dz. u. p. Nr. 148) i w porozumieniu z Rządem krajów korony węgierskiej urządza się obrót towarów uszlachetnionych w stosunkach z okręgiem cłowym niemieckim.

§. 1.

Tkaniny wyrobu krajowego, które aż do dnia 31 grudnia 1882 włącznie wywożone będą do druczkwania, barwienia lub bielenia i po zadruczkowaniu, zabarwieniu lub wybieleniu przywiezione będą napowrót w czasie przepisany, wracając do kraju, podlegają cłu podług wagi w stanie uszlachetnionym, a mianowicie:

- a) tkaniny druczkwane lub barwione w kwocie 14 zł. w złocie od 100 kilogramów;
- b) tkaniny bielone w kwocie 4 zł. w złocie od 100 kilogramów.

Do tkanin, które do druczkwania, barwienia lub bielenia wywiezione będą po dniu 31 grudnia 1882, stósowane będą w czasie ich powrotu do kraju bez wyjątku, ogólne przepisy taryfy cłowej, dotyczące się cła od tkanin zadruczkowanych, zabarwionych lub wybielonych.

§. 2.

Przepisy §§. 2—18 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 28 czerwca 1881 (Dz. u. p. Nr. 67) zatrzymują się w mocy aż póki nie będą zmienione, z tem postanowieniem, że pozwolenia do trudnienia się obrotem towarów uszlachetnionych (§. 5) wydawane będą na czas aż do dnia 31 grudnia 1882; pozwolenia wydane w ciągu roku 1881 służyć będą aż do dnia 31 grudnia 1882 i nie potrzeba podawać o nie na nowo; pozwolenia wydane przed dniem 1 stycznia 1881 tracą wagę z dniem 15 lutego 1882 i posiadacze ich podać mają o nowe pozwolenia najpóźniej aż do dnia 1 lutego 1882.

Wiedeń, dnia 30 grudnia 1881.

Taaffe r. w.	Ziemiałkowski r. w.	Falkenhayn r. w.
Prażák r. w.	Conrad r. w.	Welsersheimb r. w.
Dunajewski r. w.		Pino r. w.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w radzie państwa reprezentowanych

wychodzić będzie nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej w Wiedniu I. Singerstrasse Nr. 26 także w roku 1882 w języku niemieckim, włoskim, czeskim, polskim, ruskim, słoweńskim, ilirysko-kroackim i rumuńskim.

Cena prenumeracyjna egzemplarza Dziennika ustaw państwa wynosi za cały rocznik 1882 w którymkolwiek z ośmiu języków **2 zł. 50 c.** i można go odbierać osobiście lub będzie posyłany bezpłatnie.

Cena roczników 1864 do 1881 włącznie, ale tylko dla tych, którzy zechcą nabyć wszystkie, wynosi 36 zł.

Pojedyncze roczniki wydania niemieckiego dostać można po następujących cenach:

Rocznik 1851 za 1 zł. 30 c.	Rocznik 1870 za 1 zł. 50 c.
" 1852 " 2 " 60 "	" 1871 " 2 " 40 "
" 1856 " 2 " 45 "	" 1872 " 3 " 40 "
" 1857 " 2 " 85 "	" 1873 " 3 " 50 "
" 1861 " 1 " 50 "	" 1874 " 2 " 50 "
" 1862 " 1 " 40 "	" 1875 " 2 " 20 "
" 1863 " 1 " 40 "	" 1876 " 1 " 80 "
" 1864 " 1 " 40 "	" 1877 " 1 " 30 "
" 1865 " 2 " — "	" 1878 " 2 " 50 "
" 1866 " 2 " 20 "	" 1879 " 2 " 50 "
" 1867 " 2 " — "	" 1880 " 2 " 50 "
" 1868 " 2 " 20 "	" 1881 " 2 " 50 "
" 1869 " 3 " 20 "	

Roczniki wydań w innych 7 językach z lat 1870 do 1881 włącznie, dostać można po tych samych cenach co wydanie niemieckie.

NB. Posyłki Dziennika ustaw państwa, które zaginęły lub doszły niezupełne, reklamować należy najpóźniej w przeciągu czterech tygodni.

Po upływie tego terminu reklamujący zapłacić winni należytość handlową ($\frac{1}{4}$ arkusza za 1 c.).

Po tej samej cenie dostać można w c. k. drukarni nadwornej i rządowej pojedyncze części Dziennika ustaw państwa.